ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீஸூக்திமாலா மலர்-24 முதல் பாகம்

ஸ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யாநங்கள்

[மாமுனிகளின் அறுநூறுவது ஆண்டுவிழா நினைவுமலர்]

[மாமுனிகள் அருளிய ஸ்ரீவசநபூ4ஷண (1-22 வாக்ய) வ்யாக்2யாநமும், அதற்குத் திருமழிசை அண்ணா வப்பங்கார் ஸ்வாமி, எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி, மற்றும் இருவர் இயற்றிய அரும்பதவுரைகளும், ஜநந்யாசார்யர் அருளிய ஸ்ரீவசநபூ4ஷண வ்யாக்2யாநமும் அடங்கியது.]

பதிப்பாசிரியர்கள்:—

ஸ்ரீ உ. வே. வேளுக்குடி வரத3ாசார்ய ஸ்வாமி,
சென்னை.

ஸ்ரீ உ. வே.
S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி,
('ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்' ஆசிரியர்)

கிடைக்குமிடம்:—

ஸ்ரீ S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், M.A. B.L.,
அட்வகேட்,
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

விலை ரூ. 6-00. தபாற்கூலி ரூ. 1-00

ஸ்ரீநிவாஸம் அச்சகம், புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமத்3 வரவரமுநயே நம:

★ முகவுரை ★

[ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், 'ஸுதர்சனம்' ஆசிரியர்,
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.]

தே3ஹாத்மாபி4மானிகளுக்கும் ஆத்மஸ்வரூபம் கைவந்திருக்கும் ரிஷிகளுக்கும் பர்வதபரமாணுவோட்டை வாசிபோரும். (ஸ்வயத்ந லப்3த4 ஜ்ஞாநரான) ரிஷிகளுக்கும், (ப4க3வத் ப்ரஸாத3லப்3த4ஜ்ஞாநரான) ஆழ்வார்களுக்கும் அத்தனை வாசிபோரும்; (ப4க3வத3நுப4வபரர்களான) மற்றையாழ்வார்களுக்கும், (மங்க3ளாஶாஸநபரரான) பெரியாழ்வாருக்கும் அத்தனை வாசிபோரும்; (ப4க3வந்நிஷ்ட2ரான) பெரியாழ்வாருக்கும், (ஆசார்யநிஷ்ட2ரான) ஆண்டாளுக்கும், மது4ரகவிகளுக்கும் அத்தனை வாசிபோரும். (விவரணமில்லாவிடில் பல ஐயங்களை விளைக்கும் பிரபந்தங்களையருளிய) ஆழ்வார்களுக்கும், ஐயமறும்படி அவற்றுக்கு விவரணமருளிய ஆசார்யர்களுக்கும் அத்தனை வாசிபோரும். அவர்களிலும் அநுவ்ருத்தி ப்ரஸந்நாசார்யர்களான நாத2முநிகள் தொடக்கமானார்க்கும், க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யர்களான எம்பெருமானார் தொடக்கமானார்க்கும் அத்தனை வாசிபோரும். அவர்களிலும், (பின்புள்ளார்க்கும் உதவும்படி) கிரந்தமிடாத ஆசார்யர்களுக்கும், கிரந்தமருளிய ஆசார்யர்களுக்கும் அத்தனை வாசிபோரும். அவர்களிலும் வேதா3ந்த விவரண க்3ரந்த2கர்த்தாக்களான எம்பெருமானார், ஶ்ருதப்ரகாஶிகாப4ட்டர் முதலானார்க்கும், வேதா3ந்த ஸாரமான தி3வ்யப்ரப3ந்த4 ரஹஸ்யத்ரயாதி3 விவரண கர்த்தாக்களான பிள்ளான் நஞ்ஜீயர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை முதலானார்க்கும் அத்தனை வாசிபோரும். அவர்களிலும்—விஶ்லேஷத3ஶையில் ஈஶ்வரனையும், பரோபதே3ஶத்தில் ஸம்ஸாரிகளையும் வெறுத்து வார்த்தை சொல்லுதல், இயற்கை வர்ணனை, 'சிவனாய் அயனானாய்' என்பது போன்ற ஸாமாநாதி4கரண்யப் பேச்சுக்கள், "தாழ்சடையும்"

''அரன் நாரணன்'' ''மூவுருவும் கண்டபோது ஒன்றும்சோதி'' ''அரி அயன் அரனென்னுமிவரை ஒன்ற நும்மனத்து வைத்து'' முதலான மந்த3மதிகளுக்கு மயக்கத்தை விளைக்கும் பேச்சுக்கள்முதலான கிலேசங்கள் நிரம்பிய திவ்யப்ரப3ந்த4ங்களுக்கு வியாக்கியானம் செய்வதையே முக்2யக்ருத்யமாகக் கொண்ட பிள்ளான் நஞ்சீயர் முதலானோர்க்கும், தத்வபரமான ரஹஸ்ய க்3ரந்த2ங்களையே இயற்றிய பிள்ளையுலகாசிரியர்க்கும் அத்தனை வாசிபோரும். பொருளுணரவரிய ஸூத்ரம் போன்ற நடையிலமைந்த ரஹஸ்யக்3ரந்த2ங்களையே அருளிய பிள்ளையுலகாசிரியர்க்கும், அவருடைய ஸூத்ரங்களுக்கு விசத3கமமான நடையிலே வியாக்கியானமெழுதுவதையே முக்2யக்ருத்யமாகக்கொண்ட மாமுனிகளுக்கும் அத்தனை வாசிபோரும். இதனாலேயே இவர் ஆசார்யர்களில் சரமாசார்யராய் அமைந்து, ப்ரத2மாசார்யரான பெரிய பெருமாளாலேயே ஆசார்யராக வரிக்கப்பட்டார்.

ஆசார்ய பரம்பரையாகிற ஹாரத்தின் கீழே தொங்கும் ரத்தினப்பதக்கம் போன்றவராய், எம்பெருமானுடைய அபராவதாரமாகக் கீர்த்திபெற்றவராய், பரமஸாத்விகராய், ஜ்ஞான ப4க்தி வைராக்3யாதி3 கு3ணங்களுக்கு ஓர் கடலாயிருப்பவராய், விசத3வாக்சிகா2மணியென்று விருதுபெற்றவராய், ஸ்ரீசைலேசராம் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையிடம் சரமபர்வநிஷ்டை2யை உடையவராய், யதீந்த்3ரப்ரவணராய், சரமாசார்யராய், ப்ரத2மாசார்யனுக்கும் ஆசார்யரான நம் கோயில் மணவாள மாமுனிகளின் அறுநூறாவது ஆண்டு விழா நிகழும் ஸாதா4ரண-௵ ஐப்பசித் திருமூலத்தில பா4ரததே3சமெங்கும் சிறப்புறக் கொண்டாடப்படுகிறது.

'' மணவாள மாமுனியே! இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும் '' என்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவவுலகம் திருமலை தொடக்கமாகத் திருக்குறுங்குடியளவாகவுள்ள திவ்யதே3சங்கள்தோறும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ கிருஹங்கள்தோறும் செய்யும் மங்க3ளாசாஸநபலத்தாலே ஆறுநூறாண்டுகளாக மாமுனிகள் பல

தி3வ்யதே3ஶங்களிலும், குடீகுஞ்ஜங்களிலும் இன்றளவும் அர்ச்சாமூர்த்தியாகவும், ஸ்ரீஸூக்திகளில் புகழுடம்போடும் வாழ்ந்து வருகிறார். மாமுனிகள் அவதரித்த ஸாதா4ரண வருஷம் அறுபது வருடத்துக்கு ஒருமுறை வரும். ஒரு மனிதனுடைய ஆயுளில் அதை ஓரிருமுறைதான் அநுப4விக்கநேரும். அவருடைய நூற்றாண்டு விழாவை அநுப4விக்கும்பேறு, காலவெள்ளத்தில் பிறக்கும் பலகோடி மக்களில் சிலர்க்கே கிடைக்கும். ஸாதா4ரண வருஷத்திலேயே நூற்றாண்டுவிழா நேருவது 300, 600, 900 என்று முந்நூறு வருடங்களுக்கு ஒருமுறையே நிகழும். இதை அநுப4விக்கும் பேறு மிகவும் கிடைத்தற்கரிது. இப்பேறு நமக்கு இப்போது கிடைத்திருக்கிறது.

மாமுனிகளின் தலைசிறந்த க்3ரந்த2மான ஸ்ரீவசநபூ4ஷண வ்யாக்2யாநத்தைப் பல அரும்பத3வுரைகளோடு, பல பரிஷ்காரங்களுடன் அச்சிடுவதாகத் திட்டமிட்டு அறுநூறாவது ஆண்டின் தொடக்கத்தில் தொடங்கப்பெற்ற இந்த கிரந்தத்தின் முதல் இருபத்திரண்டு வாக்யங்களடங்கிய ப்ரத2ம ப்ரகரணத்தின் வ்யாக்2யாநாதி3கள் அடங்கிய முதல் பா4க3ம் அறுநூறாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவான ஸாதா4ரண ஐப்பசித் திருமூலத்தில் வெளியிடப்படுகிறது. இது சுமார் 400 பக்கங்கள் உள்ளது. கிரந்தம் முழுவதும் முடிய சுமார் மூவாயிரம் பக்கங்கள் வரும். மற்ற பாகங்களும் மாமுனிகளின் பரமகிருபையாலே சில வருடங்களில் நிறைவடையும்.

"புகழ்க் கோலநல் தூக்க" என்கிறபடியே, மாமுனிகளின் மற்ற கிரந்தங்களையெல்லாம் ஒரு தட்டிலும், ஸ்ரீவசநபூ4ஷணவ்யாக்2யாநத்தை ஒரு தட்டிலும் வைத்து நிறுத்தால், ஸ்ரீவசநபூ4ஷண வ்யாக்2யாநமே எடைமிக்கு நிற்கிறது. ஸம்ஸ்க்ருத வேதா3ந்தத்தில் எழும் ஐயங்களை அறுப்பதற்காக வியாஸருடைய ப்3ரஹ்மஸூத்ரம் அவதரித்ததுபோலே, திராவிடவேதா3ந்தத்திலுள்ள ஐயங்களை

அறுப்பதற்காகப் பிள்ளையுலகாசிரியரின் ஸ்ரீவசநபூ₄ஷண ஸூத்ரங்கள் அவதரித்தன. அதற்கு எம்பெருமானாருடைய ஸ்ரீ ப₄ாஷ்யம் அவதரித்ததுபோல் இதற்கு எம்பெருமானாருடைய அபராவதாரமான மாமுனிகளின் ப₄ாஷ்யம் அவதரித்தது. ஸ்ரீ ப₄ாஷ்யத்துக்கு ஸகல ஶாஸ்த்ரவித்தமரான ஸுத₃ர்ஶந ப₄ட்டரின் ஶ்ருதப்ரகாஶிகை டீகையாக அமைந்ததுபோல், மாமுனிகளின் ஸ்ரீவசநபூ₄ஷணப₄ாஷ்யத்திற்கும் சது:ஶாஸ்த்ர வித்தமரான திருமழிசை அண்ணாவப்பங்கார் ஸ்வாமியின் அரும்பதவுரை அமைந்துள்ளது. அதற்குப்பின் தோன்றிய எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமியின் அரும்பதவுரையும் பலவிடங்களில் ஸ்ரீவசநபூ₄ஷணத்தினுடையவும், மாமுனிகளின் ப₄ாஷ்யத்தினுடையவும் பொருளை உணர்த்துவதில் உபகாரகமாயுள்ளது. மணிப்ரவாளநடையிலுள்ள இவ்விரண்டு அரும்பதவுரைகளும், மற்றுமிரு அரும்பதவுரைகளும், மீமாம்ஸா ப₄ாஷ்யமும் நீண்டநாட்களுக்கு முன் தெலுங்கு லிபியில் அச்சிடப்பட்டன. தமிழ் லிபியில் இதுவரையில் அச்சிடப்பட்டதில்லை. இப்போது நாகரம் கலந்த தமிழ் லிபியில் அரும்பதவுரைகளை அச்சிட்டுள்ளோம். ஸ்ரீவசநபூ₄ஷணமீமாம்ஸா ப₄ாஷ்யம் ஸமீபகாலத்தில் ஸ்ரீ காஞ்சீ மஹாவித்₃வான் ப்ர. ப. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியால் அச்சிடப்பட்டிருப்பதால் அதை இப்பதிப்பில் சேர்க்கவில்லை. ஸ்ரீவசநபூ₄ஷணத்திற்கு மாமுனிகளின் ப₄ாஷ்யத்திற்கு முன் அவதரித்த ஆய் எனப்படும் ஜநந்யாசார்யருடைய வியாக்கியானமும் நீண்டநாட்களுக்கு முன் தமிழில் அச்சிடப்பட்டிருந்தபோதிலும் இப்போது கிடைப்பதில்லை. ஆகையால், இதையும் சேர்த்து ஸ்ரீவசநபூ₄ஷணத்தை இரு வியாக்கியானங்களோடும், நாலு அரும்பதவுரைகளோடும், பல பரிஷ்காரங்களோடும் அச்சிடும் பணி, வாக₃ம்ருதவர்ஷீ ஸ்ரீ உ. வே. வேளுக்குடி வரத₃ாசார்ய ஸ்வாமியாலும், அடியேனாலும் சென்ற ஐப்பசியில் திருமூலத்தில் தொடங்கப்பெற்றது; இவ்வருடம் ஐப்பசியில் திருமூலத்தில் முதல்பாகம் நிறைவுபெறுகிறது.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திலுள்ள மற்ற கிரந்தங்கள் அனைத்தைக் காட்டிலும் ஸ்ரீவசநபூ4ஷணத்திற்கும், அதன் வரவரமுநிபா4ஷ்யத்திற்கும் சிறப்பு உண்டு. "பல பிரபந்தங்கள் அருளிச்செய்த பிள்ளைலோகாசார்யர், ஆசார்ய பரம்பராப்ராப்தமான அர்த்த2ங்களில் அவர்கள் தாங்கள் கௌ3ரவாதிசயத்தாலே ரஹஸ்யமாக உபதே3சித்துப் போந்தவையாய், அருமை பெருமைகளைப்பற்ற இதுக்கு முன்பு தாமும் ப்ரகாசிப்பியாமல் அடக்கிக்கொண்டு போந்தவையுமான அர்த்த2விசேஷங்கள் எல்லாவற்றையும், பின்புள்ளாரும் இழக்கவொண்ணாதென்கிற தம்முடைய க்ருபாதிசயத்துக்குமேலே, பெருமாளும் ஸ்வப்நத்திலே திருவுள்ளமாயருளுகையாலே, ஸ்ரீவசநபூ4ஷணமாகிற இப்ரப3ந்த4முகே2ந வெளியிட்டருளுகிறார்" [பக்கம் 29-32] என்று ஸ்ரீவசநபூ4ஷணவ்யாக்2யாநத்திலும், "அன்னபுகழ் முடும்பை" என்று தொடங்கி (53-59) ஏழு பாசுரங்களில் உபதே3சரத்தின மாலையிலும் ஸ்ரீவசநபூ4ஷணத்தின் சிறப்பை மிகத் தெளிவாகவும், தம் வியாக்கியையின் சிறப்பை ஸூசனையாகவும் மாமுனிகள் தாமே உணர்த்தியருளினார்.

மற்ற ஆசார்யர்களின் கிரந்தங்களில் காணப்படாத பல பல ஆழ்பொருள்கள் இந்த கிரந்தத்தில் உண்டாயினும், அவற்றுக்கெல்லாம் அடிப்படையாய், ஸாரதமமாயிருப்பதொரு ஆழ்பொருள் உண்டு. அதை ஓர் திருஷ்டாந்தத்தின் மூலம் விளக்கினால் அனைவர்க்கும் எளிதில் விளங்கும். அதாவது:— உத்தமனான ஓர் தகப்பனுக்கு நாலு பிள்ளைகள். சிறு வயதிலேயே தறுதலையாகித் தகப்பனோடு சண்டையிட்டு தே3சாந்தரம் சென்றவன் ஒரு பிள்ளை. வீட்டிலேயிருந்தும், தகப்பனை மதிக்காமல் அவன் சொல்லுக்கு மாறாக நடந்துகொண்டு, து3ராசாரமுடையவனாய், பிறர் புகழ் பாடிக்கொண்டிருப்பவன் ஒரு பிள்ளை. தகப்பனை மதித்து அவன் சொல்லுக்கு அடங்கி, நல்ல ஆசாரமுடையவனாயிருந்தும், 'நாம் இப்படி நல்ல பிள்ளையாயிருப்பதால்தான்

தகப்பன் நம்மை ரக்ஷிக்கிறான்' என்று நினைப்பவன் ஒரு பிள்ளை. இப்பிள்ளையிடம் எத்தனையோ நன்மைகள் இருந்த போதிலும், தன்னை இப்படி நல்ல பிள்ளையாம்படி திருத்தியவன் தகப்பனே என்பதையும், உறவை நோக்கியே தகப்பன் எல்லாப்பிள்ளைகளையும் வாசியற ரக்ஷிக்கிறான் என்பதையும், தகப்பனோடு தமக்குள்ள உறவை உணராமையாலும், அவன் செய்யும் ரக்ஷணத்தை விலக்குகையாலுமே முற்கூறிய தன் ஸஹோத$_3$ரர்கள் பூர்ண ரக்ஷணத்தையும் பெறவில்லை என்பதையும் உணராமல், 'தான் நல்லவனாயிருப்பதாலேயே தகப்பன் தன்னை ரக்ஷிக்கிறான்' என்னும் அஹங்கார க$_3$ர்ப்ப$_4$மான எண்ணமாகிற ஓர் பெருங்குறையும் இப்பிள்ளையிடம் உள்ளது. இனி, இவ்வுத்தமனான தகப்பனுக்கு இக்குறையுமில்லாத உத்தமனான பிள்ளையொருவனுண்டு. முந்தியவனிடமுள்ள நலங்களெல்லாம் இவனிடமும் உண்டு. அதற்கும் மேலே, தன்னை இப்படி நல்ல பிள்ளையாம்படி சிறு வயதிலிருந்து திருத்தியவன் தகப்பனே என்பதையும், அவனாலேயே தான் ஓர் வஸ்துவாயிருப்பதையும், அவன் எல்லாப்பிள்ளைகளையுமே ஸமமாகவே ரக்ஷிப்பவன் என்பதையும், தகப்பனுக்கும் தமக்குமுள்ள உறவை உணராமையாலும், அவன் பண்ணும் ரக்ஷணத்தை விலக்குகையாலுமே மற்ற ஸஹோதரர்கள் தகப்பன் செய்யும் ரக்ஷணத்தைப் பரிபூர்ணமாகப் பெறமுடியவில்லையென்பதையும், ஆகையால் தகப்பன் செய்யும் ரக்ஷணத்திற்குத் தன்னிடமுள்ளதெதுவும் காரணமல்லவென்பதையும், தகப்பனே நிரபேக்ஷோபாயபூ$_4$தன் என்பதையும் உணர்ந்த உத்தமன் இவன். இவனே பிள்ளைகள் அனைவரிலும் உத்தமோத்தமன் என்பதை எவரும் மறுக்க இயலாது.

இந்த திருஷ்டாந்தத்தில் கண்ட உத்தமோத்தமனான தந்தையைப் போன்றவன் ஸர்வேஶ்வரன். பா$_3$ஹ்யகுத்$_3$ருஷ்டி மதங்களிலிருப்பவர்கள் தே$_3$ஶாந்தரமோடிய தறுதலைப்பிள்ளையைப் போன்றவர்கள், நாராயணனே

பரமாத்மாவென்றுணர்ந்தும் ப்ரயோஜநாந்தர தே₃வதாந்தர பரர்களாயிருக்குமவர்கள் இரண்டாவது பிள்ளையைப் போன்றவர்கள். பரமபுருஷனே பரமப்ராப்யமென்றுணர்ந்தும் நாம் செய்யும் ப₄க்தி. ப்ரபத்தி முதலானவை அவனைப் பெற உபாயங்கள் என்று நினைப்பவர்கள் மூன்றாவது பிள்ளையைப் போன்றவர்கள். அந்த ப₄க்தி, ப்ரபத்தி முதலானவையும் நாராயணனுடைய க்ருபாஜநங்களேயொழிய க்ருபாஜநகங்களல்ல; அன்றும், இன்றும், என்றும் எல்லாச்சேதனரிடத்தும் கிருபையைக்காட்டி வரும் நாராயணனே நிரபேக்ஷோபாயபூ₄தன். அவனுக்கும் தமக்குமுள்ள உறவை உணராமையாலும், அவன் செய்யும் ரக்ஷணத்தை விலக்குகையாலுமே மற்றவர்கள் அவன் செய்யும் ரக்ஷணத்தைப் பரிபூர்ணமாகப் பெறுமற் போகிறார்கள் என்று உணர்ந்த உத்தமோத்தமர்கள் நாலாவது பிள்ளையைப் போன்றவர்கள். இவர்கள் எம்பெருமானுக்கு மிக நெருங்கியவர்கள். 'யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்₄ய:'' ''ப்ரஜாபதிஸ்த்வம் வேத₃, ப்ரஜாபதிம் த்வோ வேத₃, யம் ப்ரஜாபதிர் வேத₃ ஸ புண்யோ ப₄வதி'' [பரமன் ஒருவனைத் தேடி அடைகிறான்; பரமனை ஒருவன் தேடி அடைகிறான்; எவனைப் பரமன் தேடி அடைகிறானோ அவனே மஹாபா₄க்₃யஶாலி] என்று வேத₃த்திலும் புகழப்பட்ட பரக₃தஸ்வீகாரநிஷ்ட₂ர்கள் இவர்களே. ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலும், மற்ற பூர்வாசார்ய க்₃ரந்த₂ங்களிலும் தேடிக்கண்டுபிடிக்கவேண்டியிருக்கும் ஸாரதமமான, ப்ரதா₄நப்ரதிதந்த்ரமான இவ்வர்த்த₂ம் இந்த கிரந்தத்தில் மிகத்தெளிவாக முழங்கப்பட்டுள்ளது. இதுவே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ப்ரமாணமாகக்கொள்ளும் மற்ற எல்லா கிரந்தங்களைக்காட்டிலும் ஸ்ரீவசநபூ₄ஷணத்திற்கும் மாமுனிகள் பா₄ஷ்யத்திற்கும் உள்ளதொரு தனிச்சிறப்பு.

இத்தகைய இந்த கிரந்தத்தை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகப் பிறந்தவர்கள் அனைவர்க்கும் காலக்ஷேபம் சொல்லுவதையே வித்₃வான்கள் அனைவரும் தமது முக்₂யக்ருத்யமாகக்கொள்ள வேண்டும்; ஸ்ரீவைஷ்ணவராகப் பிறந்து அதில் பெருமை கொள்ளும் ஒவ்வொருவரும் இந்த கிரந்தத்தைக் காலக்ஷேபம் செய்வதைத் தம் கடமையாகக் கொள்ளவேண்டும்.

இப்படிச் செய்தால்தான் "மணவாளமாமுனியே! இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்" என்று நாம் தினந்தோறும் பிரார்த்திப்பது ப$_2$லபர்யந்தமாகும்.

இத்தகைய மஹாக்$_3$ரந்த$_2$த்தை நாம் தனியே வெளியிடத் துணிவது ஸாஹஸமாகையால், இதைப் பதிப்பிப்பதில் பல மஹநீயர்களைத் துணைகொண்டோம். இந்த க்$_3$ரந்த$_2$த்தைப் பலமுறை காலக்ஷேபம் ஸாதி$_4$த்திருக்கும் ந்யாய வேதா$_3$ந்த வித்$_3$வான் ஸ்ரீ உ. வே. காரப்பங்காடு வேங்கடாசார்யஸ்வாமியின் ப்ரதா$_4$நஶிஷ்யரும், தாமும் இதைப் பலருக்குக் காலக்ஷேபம் ஸாதி$_4$த்துவருபவருமான வாக$_3$ம்ருத வர்ஷீ (சொல்லமுதப் பெருங்கொண்டல்) ஸ்ரீ உ. வே. வேளுக்குடி வரதா$_3$சார்யஸ்வாமி இதைப் பழையபதிப்புக்களிலிருந்து பெயர்த்தெழுதுவது, விஷயஸூசிகை, அநுப$_3$ந்த$_4$ங்கள் முதலானவற்றை ஸித்$_3$த$_4$ப்படுத்துவது முதலிய வகைகளில் பேருதவி புரிந்தருளினார். பாட$_2$ஶோத$_4$நங்கள், புரூப்கள் திருத்துவது முதலானவற்றில் ஸ்ரீஉ.வே. கோழியாலம் ரங்க$_3$நாத$_2$ாசார்யஸ்வாமியும், ஸ்ரீஉ.வே. ஶதாபி$_4$ஷேகம் கோ$_3$விந்த$_3$நரஸிம்ஹாசார்யஸ்வாமியும் மிகவும் உதவியருளினார்கள். பலதிறப்பட்ட தம் காரியங்களிடையே ஸ்ரீகாஞ்சி மஹாவித்$_3$வான் ஸ்ரீ உ. வே. ப்ர. ப. அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமியும் வாரந்தோறும் புரூப்களைத் திருத்தியும், தம் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தும், தம் பத்திரிகையில் அடிக்கடி இதுபற்றிப் புகழ்ந்தெழுதியும் பேருதவி புரிந்தருளினார். கீர்த்தி மூர்த்தியான ஸ்ரீ உ. வே. கோவிந்தாசார்யஸ்வாமியின் திருக்கையால் திருத்தம் பெற்ற ஸ்ரீகோஶமும் சிலவிடங்களில் உதவிபுரிந்தது. இம் மஹநீயர்கள் திறத்தில் அடியேன் தலையல்லால் கைம்மாறிலேனே. இந்த மஹாக்$_3$ரந்த$_2$த்தின் மற்ற பா$_4$க$_3$ங்களும் இவ்வண்ணமே வெளிவரும்படியாக இதில் பங்குகொண்ட அனைவர்க்கும் அரோக$_3$த்$_3$ருட$_4$கா$_3$த்ரத்தையும் எல்லாவித நன்மைகளையும் அளித்தருளவேண்டும் என்று இந்த க்$_3$ரந்த$_2$த்திற்கு ப்ரவர்த்தகரான பெரியபெருமாளையும் அவருக்கும் ஆசார்யரான மணவாளமாமுனிகளையும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சாதாரண-ஞு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தா$_3$ஸன்.

ஐப்பசியில் திருமூலம். ஸ்ரீ.கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் வைப₄வம்

['ஸுதர்ஶநம்' ஆசிரியர்]

லோகாசார்யாய கு₃ரவே க்₃ருஷ்ணபாத₃ஸ்ய ஸூநவே|
ஸம்ஸார போ₄கி₃ஸந்த₃ஷ்ட ஜீவ ஜீவாதவே நம:||

[ஸ்ரீக்ருஷ்ணர் என்னும் திருநாமமுள்ள வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளையின் குமாரரும், ஆசார்யலக்ஷணபூர்த்தியுள்ளவரும், ஸம்ஸாரப் பாம்பால் கடியுண்ட உயிர்களுக்கு உயிர்தரும் மருந்தாயிருப்பவருமான பிள்ளையுலகாசிரியர்க்கு நமஸ்காரம்]

தமக்கு முந்தி வாழ்ந்த ஆழ்வார்கள் ஆசார்யர்கள் அனைவரும் ஒருதட்டென்றால், தாம் ஒரு தட்டாம்படி புகழ்படைத்தவர் பிள்ளையுலகாசிரியர். அவதாரம் தொடங்கிப் பரமபதமடைந்ததீறாக ஒவ்வோரம்ஶத்திலும் சிறப்புப் பெற்றவர் இப்பேராசிரியர். மாமுனிகளின் உபதே₃ஶரத்தின மாலை, பெரியதிருமுடியடைவு, யதீந்த்₃ரப்ரவண ப்ரப₄ாவம் முதலான நூல்களைத் துணைகொண்டு இவர்தம் பெருமையைச் சுருக்கமாக அநுப₄விப்போம்.

அவதாரவைப₄வம்

கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள் காசினியில் வந்துதித்த கலிசன்றியாம் திருமங்கைமன்னனே, **"கண்ண நின்தனக்கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம் கவியின் பொருள்தானே"** *[பெரிய திருமொழி 7-10-10] என்ற தம் திருவாக்கின்படி, ஸ்ரீஜயந்தியிலேயே அவதரித்த கண்ணனும் பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்குக் கவியின் பொருளைக் கற்பிக்கக் கார்த்திகையில் கார்த்திகை நாளிலேயே கலிகன்றியென்னும் திருநாமத்துடன் அவதரித்த பெருமையையுடைய லோகாசார்யராம் நம்பிள்ளை ஒரு நாள் நித்யப்படி காலக்ஷேபம் நிறைவடைந்தவுடன் நடுப்பகலில் ஏகாந்தமாய் எழுந்தருளியிருக்க, திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்த வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையின் திருத்தாயாரான அம்மி என்பவள், "உம்முடைய சீடனை என்பிள்ளைக்கு ஓர் கல்யாணம் செய்வித்தீரே! அவன் பத்னியோடு வாழமறுக்கிறான்; வம்ஶத்திற்குப் பிள்ளையில்லாமற் போய்விடும்போல் இருக்கிறதே!" என்று பெரு வருத்தத்துடன் விண்ணப்பிக்க, அவளைத் தேற்றி அவனுடைய மனைவிப்பெண்ணை அழைத்துவரச்சொல்லி அவளுடைய திருவயிற்றைத் தம் திருக்கையாலே ஸ்பர்ஶித்து*

'நம்மைப்போல் இருக்கும் ஓரு பிள்ளையைப் பெறக்கடவாய்' என்று அநுக்₃ரஹித்து, வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையை அழைத்து, ''உம்முடைய விஹிதவிஷய வைராக்₃யத்தை உணர்ந்தோம்; ஆயினும், லோகமர்யாதை₃க்கு நாம் சொன்ன தற்காக இன்றிராக் கூடியிரும்'' என்று நியமிக்க, அப்படியே கூடியிருந்தவளவில் உண்டான க₃ர்ப்ப₄ம் பன்னிரண்டாம் மாதத்தில் பூ₄லோகவைகுண்ட₂மான ஸ்ரீரங்கத்தில் ஐப்பசியில் திருவோணத்தில் ஆண் குழந்தையாகப் பிறக்க, அவருக்கு ''லோகாசார்யர் பிள்ளை'' என்று நம்பிள்ளையுடைய திருநாமத்தையே சாத்தி, திருத்தமப்பனாரான வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையால் ஸகலார்த்த₂ங்களையும் அளித்து வளர்க்கப்பட்டவர் பிள்ளையுலகாசிரியர். இவர் திருத்தாயார் திருநாமம் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார். இவர் கச்சிநகர் எழுந்தருளும் பேரருளாளனும் வரத₃னின் அம்ஶாவதாரமே என்பதை மாமுனிகள் தாமே ஓர் ஐதிஹ்யத்தின்மூலம் ஸ்ரீவசநபூ₄ஷணவ்யாக்₂யாநத்திலே (பக்கம் 33-36) நிலைநாட்டியருளினர்.

பிள்ளைலோகாசார்யருடைய அப்₃த₃பூர்த்திக்கு நம்பெருமாளை ஸேவிப்பதற்காகக் குழந்தையைப் பல்லக்கில் எழுந்தருளுவித்து நம்பிள்ளை முதலான பெரியவர்களனைவரும் கோயிலுக்குச் சென்று மங்க₃ளாஶாஸனம் செய்ய, பெருமாளும் நம்பிள்ளையை அர்ச்சகமுக₂மாக, ''உம்மைப்போல் ஒரு பிள்ளையை அருளினீரே; இனி, நம்மைப்போல் ஒரு பிள்ளையை அருளும்'' என்று நியமிக்க, நம்பிள்ளையும் அதை அங்கீ₃கரிக்க, அவ்வநுக்₃ரஹத்தாலே பிள்ளையுலகாசிரியர்க்குத் திருத்தம்பியார் அவதரித்தருளினர். அழகியமணவாளனின் பிள்ளை என்பது தோற்ற அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனர் என்று அவருக்குத் திருநாமம் சாத்தி, ராமலக்ஷ்மணர்களைப்போலும், ப₃லராம க்ருஷ்ணர்களைப்போலும் அவர்களை வளர்த்து வந்தனர். இது பிள்ளைலோகாசார்யரின் அவதாரப் பெருமை.

நிஷ்ட₂ாவைப₄வம்

திருத்தகப்பனரைப்போலே பரமவிரக்தரான இப்பிள்ளைகளிருவரும், வைராக்₃யப₄ங்க₃ம் ஏற்படலாகாது

என்னும் திருவுள்ளத்தாலே நைஷ்டி2கப்3ரஹ்மசாரிகளாகவே இறுதிவரையில் வாழ்ந்து வந்தனர். இப்பெருமையாலேயே, க்3ருஹஸ்த2ர்களாயிருந்த மற்ற ஆசார்யர்கள் ப்ரபந்நனுக்கு விஹிதவிஷயநிவ்ருத்தி தன்னேற்றம் (சிறப்பு) என்று சொல்லத்துணியாதபோது, பிள்ளையுலகாசிரியர் ஸ்ரீவசந பூ4ஷணத்திலே இவ்வரும்பொருளை ஸூத்ரமிட்டருளினர்.

க்3ரந்த2வைப4வம்

மற்ற ஆசார்யர்கள் வேதா3ந்த விவரணக்3ரந்த2ங்களும், வேதா3ந்த சா2யையில் அமைந்த த்ராவிடவேதா3ந்த விவரணக்3ரந்த2ங்களும் அருளுவதையே முக்2யக்ருத்யமாகக் கொண்டிருந்தனராகையால், ஸாரதமமான அர்த்த2ங்கள் அவர்களுடைய கிரந்தங்களிலே தேடிக்கண்டுபிடிக்கவேண்டும்படியிருக்கும். அப்படியல்லாமல், ஸாரதமமான ரஹஸ்ய த்ரய விவரணம், தத்வத்ரயவிவரணம் முதலிய ரஹஸ்ய க்3ரந்த2ங்களை இயற்றுவதையே போதுபோக்காகக்கொண்டிருந்தவராகையாலே, சாடூக்தி, ரஸோக்தி, அலங்காரோக்தி முதலான எதுவும் கலசாமல், ஒவ்வொரு பத3மும் தத்வநிர்ணயபரமாகவேயிருக்கும் கிரந்தங்களையே அருளிய பெருமை பிள்ளையுலகாசிரியர் ஒருவர்க்கே உரியதாகும். இவருடைய க்3ரந்த2ங்கள் அஷ்டாத3ச ரஹஸ்யங்கள் என்று பெயர்பெற்று ஸ்ரீவைஷ்ணவவுலகை உய்வித்து வருகின்றன. மாமுனிகளின் வியாக்கியானங்களிலிருந்து தனிச்லோகம் முதலான மற்றும் சில கிரந்தங்கள் இவர் அருளியதாகத் தெரியவந்தாலும், அவை இப்போது கிடைப்பதில்லை. இவருடைய கிரந்தங்கள் அனைத்திலும் சிறப்புப்பெற்றதாய் மற்ற கிரந்தங்களிலில்லாத பல பரமரஹஸ்யார்த்த2ங்களை அறிவிப்பதாய், பெரியபெருமாளுடைய நியமனத்தால் அவதரித்ததாய், அவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதான ஸ்ரீவசந பூ4ஷணம் ஒன்றுக்கே இரு பூர்வாசார்ய வ்யாக்2யாநங்கள் அமைந்தன. அதிலும், மாமுனிகளின் வியாக்கியானம் அத்யாச்சர்யமான பல அரும்பதவுரைகளோடும் மீமாம்ஸா பா4ஷ்யத்தோடும் பொலிகின்றது. இந்த க்3ரந்த2த்தைப் பற்றிச் சிலர் ஆக்ஷேபிக்க, இதில் அருளப்பட்ட அர்த்த2ங்

களை நிலைநிறுத்துவதற்காகவே அழகிய மணவாளன் திருமுன்பே, இவர் திருத்தம்பியாரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனாராலே ஆசார்யஹ்ருதயம் என்னும் அத்புதக்ரந்தம் அருளிச்செய்யப்பெற்று நம்பெருமாளின் அங்கீகாரத்தையும் அநுக்ரஹத்தையும் இந்த திவ்யக்ரந்தம் அடைந்தது. மாமுனிகளருளிய உபதேசரத்தின மாலையில் பற்பல அரிய பாசுரங்களைப் பெற்ற பெருமை இவ்வொரு திவ்யக்ரந்தத்திற்கே உண்டு. இது இவருடைய க்ரந்த வைபவம்.

குணவைபவம்

குணமென்னும் குன்றேறி நின்றவர் இவ்வாசிரியர் ஒருவரே. அஜாதசத்ருவாய் விளங்கிய பரமஸாத்விகர் இப்பெரியார். தம் ஸம்பந்தம் பெற்ற திர்யக்குகளுக்கும் மோக்ஷமளித்த பெருமை இப்பேராசிரியர்க்கு உண்டு. திருவரங்கம் துருஷ்கர்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டபோது, பெரியபெருமாளுக்குத் திருமுன்பே கல்காப்புச்சாத்தி, நம்பெருமாளை எழுந்தருளுவித்துச் சென்று ரக்ஷித்த பெருமை இவர் சிறப்புக்களில் தலையானது. அப்படி ரக்ஷிக்கும் காலத்திலேயே (ஜ்யோதிஷ்குடி என்னும் கிராமத்திலே) திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளி, தம்முடைய ஸர்வத்தையும் நம்பெருமாளுக்காகப் பரித்யாகம் செய்த பெருமை இப்பெரியார் ஒருவருக்கே உண்டு.

சிஷ்யப்பெருமை

திருத்தம்பியாரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார், கூரகுலோத்தமதாஸர், (மாமுனிகளின் ஆசார்யரான) திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை, மணற்பாக்கத்து (திருச்சானூர்) நம்பியார், (மாமுனிகளின் பூர்வாஶ்ரம திருத்தமப்பனாரான) திகழக்கிடந்தாரண்ணன் முதலான பல பல பெருமக்களை சிஷ்யராகப் படைத்திருந்த பெருமையும் இப்பெரியார்க்கு உண்டு.

இப்படிப் பலபல பெருமைகளை உடைய இப்பேராசியருடைய திவ்யக்ரந்தங்களைக்கற்று உலகம் உய்வதாக.

ஜநந்யாசார்யர் வைப₄வம்

['ஸுத₃ர்ஶனம்' ஆசிரியர்]

ஆசார்யஹ்ருத₃யஸ்யார்த்த₂ா: ஸகலா யேந த₃ர்ஶிதா: |
ஸ்ரீஶாநுத₃ாஸமமலம் தே₃வராஜம் தமாஶ்ரயே ||

[ஆசார்ய ஹ்ருத₃யத்தின் அர்த்தங்கள் அனைத்தையும் அருளியவராய், ஸ்ரீஶாநுத₃ாஸர், தே₃வராஜர் என்னும் திருநாமங்களை உடையவரான திருநாராயணபுரத்தாயை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.]

நம்பிள்ளையின் சிஷ்யர்களில் ஒருவராய், அவரிடமிருந்து திருவாய்மொழியீட்டைப் பெற்றவர் ஈயுண்ணிமாத₄வர். இவருடைய சிஷ்ய பரம்பரையிலேயே ஈடு ஓராண் வழியாய், உபதேசிக்கப் பெற்று வந்தது. இவருடைய குமாரர் (சிஷ்யர்) ஈயுண்ணி பத்₃மநாப₄ர். இவருடைய சிஷ்யர் நாலூர்ப்பிள்ளையென்னும் ஸுமந: கோலேஶர், இவருடைய குமாரர் (சிஷ்யர்) தே₃வராஜர் என்னும் நாலூராச்சான்பிள்ளை. இவருடைய சிஷ்யர்களில் முக்கியமானவர் திருநாராயணபுரத்தாய் என்னும் ஜநந்யாசார்யர். ப₄க₃வத்₃ப₄ாக₃வதர்களுக்குத் தாய்போலே பரிவுகாட்டி வந்தமையாலே 'ஆய்' என்றும், 'ஜநநீ' என்றும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றவர் இப்பெரியார். தே₃வராஜர் என்பது இவருடைய இயற்பெயர். திருநாராயணபுரத்தில் அவதரித்தவராகையாலே 'திருநாராயணபுரத்து ஆய்' என்று அழைக்கப்படுவர். இவர் அருளிய ஸ்ரீவசநபூ₄ஷண வ்யாக்₂யாநம் ஸ்ரீஸூக்திமாலா மலர் 24ல் சேர்த்து அச்சிடப்படுகிறது. இவர் அருளிய திருப்பாவை வ்யாக்₂யாநமான நாலாயிரப்படியும் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. திருமாலைக்கும் ஆசார்யஹ்ருத₃யத்திற்கும் இவர் வியாக்கியானமிட்டருளியுள்ளதாகப் பெரிய திருமுடியடைவு கூறும், அவை இப்போது கிடைப்பதில்லை. மாமுனிகளுக்கும் இவருக்குமுள்ள ஸம்ப₃ந்த₄ம் யதீந்த்₃ரப்ரவண ப்ரப₄ாவத்தில் பின்வருமாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது:—

(மாமுனிகள்) ஆசார்யஹ்ருத₃யத்திற்குப் பொருள் அருளிச்செய்யும்போது "ஜ்ஞாநசதுர்த்தி₂களின் மேலேயிறே ஆநந்த₃ஷஷ்டி₂க்குத₃யம்" என்கிற வாக்கியத்திற்கு அர்த்த₂ம் ஸ்வரஸமாக ஆகாமையாலே, இதற்கு அர்த்த₂மருளிச் செய்வாராரென்று விசாரமுண்டாய், திருநாராயணபுரத்தாயி பக்கலிலே இவ்வர்த்த₂ம் கேட்கவேணும் என்னும்

பேராசையோடே ஆழ்வார்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்து அவரநுமதிகொண்டு திருநாராயணபுரத்துக்குப் போவோமென்று புறப்பட்டெழுந்தருளா நிற்க, ஆயியும் ஜீயருடைய ப்ரப₄ாவங்கேட்டு இவரை ஸேவிப்பதாகத் திருநகரிக்கு ஆஸந்நமாக மார்க்க₃மத்₄யே வந்து ஸங்க₃தராக அவரைக் கண்டு, "எண்ணின ப₂லம் எதிரிலே வரப்பெறுவதே!" என்று பெரிய ப்ரீதியோடே தீ₃ர்க்க₄ப்ரணமம் பண்ணி நிற்க, ஆயியும் தாளுந் தடக்கையுங் கூப்பி ஸேவிக்க, இருவரும் அந்யோந்யம் வந்த₃நபரராய் குஶலப்ரஶ்நம் பண்ணிநிற்க, இத்தைக்கண்டு ஜீயர் ஸ்ரீபாத₃த்து முதலிகளெல்லாரும் "பெரிய நம்பியும் எம்பெருமானாரும் எதிர்ப்பட்டாப்போலாயிற்று" என்று மிகவும் உகந்தருளினார்கள். அநந்தரம் குன்றமாடத்திருக்குருகூரேற எழுந்தருளி, ஆயி பக்கலிலே ஆசார்யஹ்ருத₃யரஹஸ்யார்த்த₂ங்களையெல்லாம் கேட்டருளி, (ஆசார்யஹ்ருத₃யஸ்யார்த்த₂ாஸ் ஸகலா யேந த₃ர்ஶிதா:| ஸ்ரீஶாநுத₃ாஸமமலம் தே₃வராஜம் தமாஶ்ரயே||) என்று அந்த உபகாரஸ்ம்ருதிக்கு அவர் விஷயமாக ஒரு தனியனருளிச் செய்தருள; ஆயி தமக்கு அதில் அந்வயமற்றபடி தோற்ற

> பூதூரில் வந்துதித்த புண்ணியனோ? பூங்கமழும்
> தாதாரு மகிழ்மார்பன் றானிவனோ?—தூதூர
> வந்தநெடுமாலோ? மணவாளமாமுனிவன்
> எந்தை யிவர்மூவரிலும் யார்?

என்றருளிச்செய்து, ஜீயரை அவதார விஶேஷமென்றுதரித்துக்கொண்டு, ஆழ்வாரையும் அநுதி₃நம் ஸேவித்துக்கொண்டு அங்கே சிலகாலமெழுந்தருளியிருக்க;

அதுவே ஹேதுவாக 'ஆயி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்' என்று திருநாராயணபுரத்திலுள்ள அஸூயாளுக்கள் திருமாளிகையிலுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையும் செல்வப்பிள்ளை அங்கீ₃கரித்தருளும்படி ஸ்ரீப₄ண்டா₃ரத்தில் சேர்க்க, அக்காலத்திலே ஆயியும் மீண்டு திருநாராயணபுரத்துக்கெழுந்

தருளி இச்செய்தியைக்கேட்டு ஹ்ருஷ்டராய் "யஸ்யாநுக்₃ரஹமிச்சா₂மி தஸ்ய வித்தம் ஹராம்யஹம்" [எவனுக்கு நான் அருள்புரிய விரும்புகிறேனோ, அவனுடைய செல்வத்தை எடுத்துக்கொள்கிறேன்.] என்னும் திருமுகப்படியே ப்ரத்யக்ஷமாகச் செல்வப்பிள்ளை இத்தைக் கைக்கொண்டருளியபின்பு நாம் இனி இரக்கத்துக்கு விஷயமென்கிறது கிபுநர்ந்யாயஸித்₃த₄மிறே. 'யஸ்யைதே தஸ்ய தத்₃த₄நம்' [மனைவி, புத்திரன், அடிமை ஆகியவர்களுடைய செல்வம் அவர்களுடைய யஜமானனுக்கே உரியது.] அன்றோ? என்று ஈடுபட்டு, ஆநந்த₃ாஸ்ருக்கள் பனிப்ப எழுந்தருளி, ஆசார்யக்ருபாலப்₃த₄ரான ஞானப்பிரானொருவரையுமே அர்த்தி₂த்துப்பெற்று மற்றவைகளையெல்லாம் அங்குத்தைக்கு ஸமர்ப்பித்து, யாத₃வகி₃ரிநிலயனுக்கு மால்யஸமர்ப்பணைகநிஷ்ட₂ராய், அங்கே ப்ரீதராயெழுந்தருளியிருந்தார்.

மாதவத்தோர்வாழ்த்தும் முடும்பை மணவாளன்
தோதவத்தித் தூய்மறையோரான பெற்றார்—தீதற்ற
ஆசாரியவிதயம்பெற்றார் நம்மாயியிவர்
தேசாரத் தன் கண் நெஞ்சே காண்

என்று ஆசார்யஹ்ருதய ஸம்ப்ரதா₃யத்தைத் தாம் (மாமுனிகள்) அநுஸந்தி₄த்தருள, அப்படியே முதலிகளும்,

மாதவத்தோன் மாறன் மறை கூறும் மணவாளன்
தோதவத்தித் தூய் மறையோரான பெற்றார்—
நீதியினால்
ஆங்கவர்தாள்சேரப் பெற்றார் ஆய் மணவாளன்
பூங்கமலத்தாள்கள் நெஞ்சே போற்று

என்றநுஸந்தி₄த்தார்கள்.

இத்தகைய மஹாசார்யரின் ஸ்ரீவசநபூ₄ஷண வ்யாக்₂யாநத்தை நாம் அநுஸந்தி₄த்து உய்வோமாக.

—※—

மணவாளமாமுனிகள் வைபவம்

[ஸ்ரீ உ. வே. வேளுக்குடி வரதாசார்ய ஸ்வாமி]

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதா₃யத்தில் பல ஆசாரியர்கள் விளங்கினாலும், மூவர் முக்கியமாகக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் நம்மாழ்வாரும், நம்பிராமாசனும், நம்மணவாள மாமுனிகளும் ஆவர். “ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணம். ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்” என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவவுலகம் இவர்களை நிச்சலும் அநுஸந்தா₄நம் செய்து வருகிறது. இவர்களுள், நம்மாழ்வாருடைய பெருமையிற் காட்டிலும் ஸ்ரீ ராமாநுஜருடைய பெருமை மிக்கது; இவ்விருவர் பெருமையினும் மணவாள மாமுனிகளின் மேன்மை மிக்கது; ஒப்புயுர்வற்றது என்றபடி. ஆசாரிய பதவியை அலங்கரிப்பதற்கு ஏற்ற நற்குணங்கள் அனைத்தும் மாமுனிகள் திறத்தே குடிகொண்டிருந்தன என்றால் இஃது இறையும் அதிஶய யோக்தியாகாது. இவர் திருவவதரித்தது ஆழ்வார்திருநகரியில். இவரது திருத்தந்தையாரின் திருநாமம் திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடைய பிரான் தா₃ஸர் அண்ணர். கலியுகா₃தி₃ நாலாயிரத்து நானூற்று எழுபத்திரண்டாவதான ஸாதா₄ரண வருடத்தில் ஐப்பசித் திங்களில், திருமூல நன்னாளில் ஆதி₃ஶேஷனுடைய அம்ஶமாகவும், ஸ்ரீராமாநுஜருடைய அபராவதாரமாகவும் தோன்றினார். இங்ஙனே உலகுக்கெல்லாம் ஓர் உயிராகத் தோன்றிய தி₃வ்யமூர்த்திக்கு ஸ்ரீரங்க₂நாத₃னுடைய திருநாமத்தைச் சாத்த விரும்பிய பெரியோர் “அழகிய மணவாளன்” எனப் பெயரிட்டனர். “அழகிய மணவாள நாயனார்” எனச் சிறப்புத் திருநாமமாக வழங்கி வந்தது.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆசாரிய பரம்பரையில் பிள்ளை லோகாசாரியர் என்பவர் ஓர் மஹாசாரியர். இவர் ரஹஸ்யார்த்த₂ங்களைப் பதினெட்டு நூல்கள் மூலமாய் வெளியிட்டருளிய பெருவள்ளல். அவருடைய திருவடிகளிலும், அவருடைய சீடரான கூரகுலோத்தமதா₃ஸர்

திருவடிகளிலும் சிரகாலம் பணிந்திருந்து அரிய பெரிய அர்த்த$_2$விசேஷங்களை நன்கு உணர்ந்தவரும். ஆழ்வார்களின் ஈரச்சொற்களிலே ஈடுபாடு காரணமாக "திருவாய்மொழிப் பிள்ளை" என்று சிறப்புத் திருநாமம் பெற்றவருமான "திருமலை ஆழ்வார்" (ஸ்ரீசைலேசர்) என்கிற ஆசாரியரை அடிபணிந்து ஸத்ஸம்ப்ரதா$_3$ய அர்த்த$_2$ங்களைப் பெற்றார் நம் மாமுனிகள். நம் பூர்வாசாரியர்கள் அனைவரும் திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலே எழுந்தருளியிருந்து த$_3$ர்ஶந நிர்வாஹம் செய்துவந்தனராதலால் மாமுனிகளும் திருவரங்கம் திருப்பதியிலே வந்து சேர்ந்து, அங்கு ஸ்ரீரங்கநாத$_2$னாலும் ஸகல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாலும் ப$_3$ஹுமாநிக்கப் பெற்று, ஶிஷ்யர்களுக்கு ஸம்ப்ரதா$_3$ய அர்த்த$_2$ங்களை அருளிச்செய்துகொண்டு வாழ்ந்து வந்தார். இல்லற வாழ்கையைத் துறந்து துறவறம் பூண்டு "மணவாள மாமுனிகள்" என்கிற திருநாமத்துடன் விளங்காநின்றார். வானமாமலையிலே மஹாஜ்ஞாந நிதி$_4$யாக எழுந்தருளியிருந்த "அழகிய வரதர்" என்பவர் பரமவிரக்தியாலே துறவறம் பூண்டு "ஸ்ரீராமாநுஜ ஜீயர்" என்று திருநாமம் பெற்றிருந்தார். அவர் நம் மாமுனிகள் திருவடியில் ஆஶ்ரயித்தார். அவரே மாமுனிகளின் தலைவரான ஶிஷ்யர். மாமுனிகளின் ஶிஷ்யர்களில் எண்மர் தலைமை பெற்று அஷ்டதி$_3$க்$_3$க$_3$ஜங்கள் என்கிற சிறப்புப் பெயரும் பெற்று உலகம் போற்ற நின்றார்கள். அவர்களது திருநாமங்கள் (1) வானமாமலை ஜீயர், (2) பட்டர்பிரான் ஜீயர். (3) திருவேங்கட ராமாநுஜ ஜீயர், (4) கோயில் அண்ணன், (5) ப்ரதிவாதி$_3$ ப$_4$யங்கரம் அண்ணன், (6) எறும்பியப்பா, (7) அப்பிள்ளை, (8) அப்பிள்ளார். இவர்கள் தவிர நவரத்னங்களான ஶிஷ்யர்களும் உண்டு. சேனை முதலியாண்டான் நாயனார், சடகோபதாஸரான நாலூர்சிற்றுத்தான், கந்தாடைபோரேற்றுநாயன், ஏட்டூர் சிங்கராசார்யர், கந்தாடை அண்ணப்பன், கந்தாடை திருக்கோபுரத்து நாயனார், கந்தாடை நாரணப்பை, கந்தாடை தோழப்பரப்பை, கந்தாடை அழைத்து வாழ்வித்த பெருமாள் ஆகிய இவர்கள் நவரத்னங்கள். மாமுனிகளின்

பூர்வாஶ்ரமத் திருக்குமாரர் ராமாநுஜாசார்யர், திருப்பேரர் ஜீயர் நாயனார் என்று ப்ரஸித்3த4ரான அழகிய மணவாள நாயனார்.

கோயில் கந்தாடையண்ணன் (உடையவருக்கு முதலி யாண்டானைப்போலே) இவருக்குப் பாது3காஸ்த2ாநீயரா யிருப்பர். எறும்பியிலப்பா (வடுகநம்பியைப்போலே) தேவு மற்றறியாதே அத்யந்தாபி4மதராயிருப்பர். ப்ரதிவாதி3ப4யங் கரமண்ணா (ஆழ்வானைப்போலே) உசாத்துணையாயிருப்பர். அப்பிள்ளார் (உறங்காவில்லிபோலே) மட2த்தில் ஸர்வப4ரங் களையும் நடத்திக்கொண்டு போருவர். வானமாமலை ஜீயர் (அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார்போலே) ஆஶ்ர யித்தவன்று தொடங்கிப் பிரியாதாட்செய்திருப்பர். ப4ட்டர் ஜீயர் பூர்வாஶ்ரமத்திலே கோவிந்ததாஸரப்பனென்று திரு நாமத்தையுடையராய் முப்பது வருஷம் பிரியாதே இருந்து மஹாவிரக்தராய் ஜீயரான பின்பும் பிரிவில் தரியாமை முன்னிட்டு அடிமை செய்கையாலே எம்பாரைப்போலே பாத3ச்ச2ாயாபந்நராயிருப்பர். ஜீயர் நாயனார், திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளானைப்போலே அத்4யாத3ரணீயராயிருப்பர்.

ஶ்ரீமாந் ஸௌந்த3ரஜாமாத்ருமுநி: பர்யாய ப4ாஷ்யக்ருத் |
ப4ாஷ்யம் வ்யாகுர்வதஸ் தஸ்ய ஶ்ரோத்ருகோடௌ மமாந்வய:||

என்கிறபடியே எம்பெருமானாருடைய புநரவதாரமான பெரியஜீயர் பூ4ப்ரத3க்ஷிணம்பண்ணி அநேக ஸ்த2லங்கள் ஜீர்ணோத்3த4ாரணம் பண்ணியருளினார். திருநகரியில் திரு வாய்மொழிப்பிள்ளைக்குத் தம்முடைய நிஜ ஸ்வரூபமான ஶேஷாவதாரத்தைக் காட்டினார். பரமத நிரஸந ஸ்வமத ஸ்த2ாபனம் பண்ணினார். ஸர்ப்பாதி3ஸ்த2ாவரஜங்க3மாதி3 களுக்கு மோக்ஷம் ஸாதி4த்தருளினார். வடமதுரையில் ஜீர்ணோத்3த4ாரணம் பண்ணினார்.

மாமுனிகளுக்கு அமைந்துள்ள பெருமைகளில் தலை யான பெருமை ஶ்ரீரங்க3நாத2னுக்கும் காலக்ஷேபம் ஸாதி4த்த பெருமை. அப்பெருமான் மாமுனிகளிடத்தே திருவாய்மொழிப் பொருள்கேட்க விரும்பி, ஒரு நாள் இவருக்கு அருளப்பாடு இட்டு, "ஜீயரே! நாளை முதலாக நம்முடைய பெரியதிருமண்ட பத்திலே இருந்து நம்மாழ்வாருடைய திருவாய்மொழியை ஈடு முப்பத்தாறுயிரப்படி முதலான வ்யாக்2யாநங்களுடனே

ப்ரவசனம் செய்வீர்"— என்று நியமிக்க, மாமுனிகளும் அணியரங்கன் திருமுற்றத்து அடியார் தங்கள் இன்பமிகு பெருங்குழுவோடுங்கூடப் பேரோலோக்கமாக எழுந்தருளி யிருந்து ஈடு தொடக்கமான ஐந்து வ்யாக்₂யாநங்களுடனே திருவாய்மொழியை அவ்வவ்விடங்களிலே, "இது ஶ்ருதி ப்ரக்ரியை, இது ஸ்ரீப₄ாஷ்ய ப்ரக்ரியை, இது ஶ்ருத ப்ரகாஶிகா ப்ரக்ரியை, இது கீத₃ாப₄ாஷ்ய ப்ரக்ரியை, இது ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ப்ரக்ரியை, இது ஸ்ரீராமாயண ப்ரக்ரியை, இது மஹாப₄ாரத ப்ரக்ரியை, இது ஸ்ரீவிஷ்ணு புராண ப்ரக்ரியை, இது மஹாப₄ாக₃வத ப்ரக்ரியை, இது பத₃ார்த்த₂ம், இது வாக்யார்த்த₂ம், இது மஹாவாக்யார்த்த₂ம், இது வ்யங்க்₃யார்த்த₂ம்" என்று அற்புதமாய், "விஶத₃வாக்ஶிக₂ாமணி" என்கிற தமது விருது நிறம் பெறவும், 'ஸர்வஜ்ஞஸார்வபௌ₄ளமர்" என்கிற பட்டம்பொலியவும் ப்ரவசனமசெய்து வந்தார். பெருமாளும் நாச்சிமாருடனே சீரிய சிங்காசனத்து எழுந்தருளியிருந்து ஒரு ஸம்வத்ஸரம் அளவும் திருச்செவி சாத்தியருளினார். காலக்ஷேபம் முடிவு பெறும் நாளில், அப்பெருமான் நாலைந்து பிராயம் வாய்ந்த அர்ச்சக குமாரனைக் கோலம் பூண்டு, கோ₃ஷ்டி₂யின் இடையே வந்து, கைகூப்பிநின்று, "ஸ்ரீஶைலேஶ த₃யா பாத்ரம்" என்று தொடங்கி, முப்பத்திரண்டு எழுத்துத் திருமந்திரமாகிய தனியனை விண்ணப்பம்செய்து மறைந்தான். இவ்வதிஶயத்தை நோக்கி அனைவரும் வியந்தனர். இத்தனியனைப் பட்டோலைகொண்டு மஞ்சள் காப்பு சாத்தி ஸ்ரீரங்க₃நாத₂ன் திருவடிவாரத்தில் ஸமர்ப்பித்து எடுத்து, தட்டிலே வைத்துச் சிறப்பாகக் கொண்டாடினார்கள். "வடமொழி வேத₃த்திற்கு ஓங்காரம்போலே தென்மொழி வேத₃த்திற்கு இத்தனியனே முதலும் முடிவுமாகக் கடவது" என்று பெருமாளுடைய நியமநமும் பாங்காக வாய்த்தது.

பிள்ளை உலகாரியர் அருளிச்செய்த பதினெட்டு ரஹஸ்யங்களுள் ஸ்ரீவசனபூ₄ஷணம் தத்வத்ரயம், முமுக்ஷுப்படி என்கிற மூன்று ரஹஸ்யங்களுக்கும் மாமுனிகள் அத்யாஶ்சர்யமான வ்யாக்₂யாநம் இட்டருளினார்.

பிள்ளைலோகாசாரியர் திருத்தம்பியரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் அருளிச்செய்த "ஆசார்ய ஹ்ருதயம்" என்னும் ரஹஸ்ய ரத்தினத்திற்கும் மாமுனிகள்—தேனும் பாலும் கன்னலும் அமுதுமாகிய வியாக்கியானம் இட்டு அருளினார். பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை யிடம் தமக்குள்ள ப்ரதிபத்தி தோற்றும்படியாக, நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தங்களில அவருடைய உரை கிடைக்கத் தக்கதாயிருந்த எந்தப் பிரபந்தத்திற்கும் தாம் உரை யிடாமல், பெரியாழ்வார் திருமொழியில் அவருடைய வியாக்கியானம் லோபமடைந்த பகுதிக்கு மாத்திரமும், அவரால் உரையிடப்படாத ராமாநுஜ நூற்றந்தாதிக்கும் உரை யிட்டு அருளினார். திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி உபதேச ரத்தினமாலை, ஆர்த்திப்பிரபந்தம், யதிராஜவிம்சதி, தேவ ராஜமங்களம் என்கிற பத்ய நூல்களையும் அருளிச்செய்தார். நம்மாழ்வார் தம்முடைய பெருமையை "துவளில் மாமணி மாடம்" என்கிற திருவாய்மொழியில் தாமே வெளியிட்டுக் கொண்டவாறுபோலே, மாமுனிகளும் தாமே தம்முடைய பெருமைகளை ஆர்த்திப்பிரபந்தத்தில்,

"தென்னரங்கர் சீரருளுக்கிலக்காகப் பெற்றோம்
தேவனுறை திருப்பதியே யிருப்பாகப் பெற்றோம்
மன்னியசீர் மாறன்கலை யுணவாகப் பெற்றோம்
மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்
முன்னவராம் நங்குரவர் மொழிகளுள்ளப் பெற்றோம்
முழுது நமக்கவை பொழுது போக்காகப் பெற்றோம்
பின்னையொன்று தனில் நெஞ்சு பேராமற் பெற்றோம்
பிறர்மினுக்கம் பொறாமையிலாப் பெருமையும் பெற்றோமே"

என்று வெளியிட்டருளுகிறார். இப்பாசுரமே நமக்கு நித்தியானுஸந்தேயம்.

அடியார்கள் வாழ அரங்க நகர் வாழ
சடகோபன் தண்டமிழ் நூல் வாழ—கடல் சூழ்ந்த
மன்னுலகம் வாழ மணவாள மாமுனியே
இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ உ. வே. திருமழிசை கோயில் கந்தாடை

அண்ணவப்பங்கார் ஸ்வாமி வைபவம்

ஸ்ரீமத்2யதிவர லோகாசார்ய வரவரமுநிப்ரப்4ருதி பூர்வாசார்ய த3ர்ஶநத்துக்கு அத்யந்தோபகாரகராய், தா2ஶரதி2 (முதலியாண்டான்) வம்ஶஜராய், அண்ணவப்பங்கார் என்று ப்ரஸித்3த4மான திருநாமத்தையுடையராய், வாதூ4லவம்ஶஸ்த2ரான வீரராக4வாசார்ய ஸ்வாமி அவதரித்த தி3வ்யதே3ஶம் மஹீஸாரக்ஷேத்ரமான திருமழிசை. இவர் ஶாலிவாஹந ஶகாப்3த3ம் 1688 வதான (கி. பி. 1766) வ்யயநாம ஸம்வத்ஸரம் ஆனி மாதம் க்ருஷ்ண சதுர்த்தி2 வியாழக்கிழமை அவிட்ட நக்ஷத்திரத்தில் அவதரித்தார். இவர் திருத்தகப்பனார் திருநாமம் நரஸிம்ஹாசார்யர். இவருடைய குடி யதிவரபா4கி3நேய ஸ்ரீதா3ஶரதி2கு3ருத்தமாவதாராலங்க்ருதமான கோயில் கந்தாடை வம்ஶம். யஜுஶ்ஶாகை2. ஆபஸ்தம்ப3ஸூத்ரம். இவர் பதினைந்து வயதுக்குள் ஸ்வஶாகை2யான யஜுஶ்ஶாகை2யையும் ந்யாயமீமாம்ஸா வ்யாகரண ஸாங்க்2ய பாதஞ்ஜலாதி3 ஶாஸ்த்ரங்களையும், காவ்யநாடகாலங்காரக்3ரந்த2ங்களையும் ஜ்யோதிஶ்ஶாஸ்த்ர ஸங்கீ3த ப4ரதஶாஸ்த்ரங்களையும் அப்4யஸித்து அநுதி3நம் ஏத4மாந மேதை4யையுடையவராய், இருபது வயதுக்குள் ஸகலஶாஸ்த்ர வித்தமராய் — தமக்குப் பிதாவான நரஸிம்ஹாசார்யரிடத்தில் நின்றும் திருமந்த்ரார்த்த2ம் முதலிய ஸம்ப்ரதா3ய க்3ரந்த2 தாத்பர்யங்களை லபி4த்து க்3ரந்த2 நிர்மாண சதுரராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இவருக்கு வேதா3ந்த வித்3யோபதே3ஷ்டாக்களான ஆசார்யர்கள் (வாதூ4ல) பழையாம் வரதா3சார்யர், ஸ்ரீ ரங்கா3சார்யர் என்றிவர்கள். இவர் ஸ்ரீரங்கா3தி3 தி3வ்யதே3ஶயாத்ரை எழுந்தருளி, ஆங்காங்கே குத்3ருஷ்டிகளை ஜயித்து, எம்பெருமானார் ஸித்3தா4ந்தத்தை வாழ்வித்துக்கொண்டு 51 திருநக்ஷத்ரம் இவ்விபூ4தியில் எழுந்தருளியிருந்து ஈஶ்வர வருஷம் ஐப்பசி மாஸம் ஶுக்லபக்ஷசதுர்த3ஶியில் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். இவர் அருளிச்செய்த க்3ரந்த2ங்கள்:—

1) ப4க்திஸாரோத3யம்
2) வேத3வல்லீஶதகம்
3) ஹேமலதாஷ்டகம்
4) அபீ4ஷ்டத3ண்ட3கம்
5) ஶுகஸந்தே3ஶம்
6) கமலா கல்யாண நாடகம்
7) மலயஜா பரிணயம்
8) ந்ருஸிம்ஹாஷ்டகம்
9) மஹாவீர சரிதவ்யாக்2யா
10) உத்தர ராம சரிதவ்யாக்2யா
11) ஶதஶ்லோகீ வ்யாக்2யா
12) ஸ்ரீவசநபூ4ஷண வ்யாக்2யாநத்துக்கு அரும்பத3 விளக்கம்
13) ராமாநுஜாஷ்டக வ்யாக்2யா
14) நக்ஷத்ரமாலிகா வ்யாக்2யா
15) தி3நசர்யா
16) து3ஷ்கர ஶ்லோக டிப்பணீ
17) ஷண்மத த3ர்ஶிநீ
18) ஸூக்தி ஸாது4த்வமாலா
19) வரவரமுநி ஶதக வ்யாக்2யா
20) லக்ஷ்மீ விபு4த்வநிராஸ:
21) லக்ஷ்ம்யா: உபாயத்வநிராஸ:
22) தத்வஸார வ்யாக்2யா
23) ஸச்சரித்ர பரித்ராணம்
24) த்ரிம்ஶத் ப்ரஶ்நோத்தரம்
25) பழநடை விளக்கம்
26) "ஶைலோக்3நிஶ்ச" ஶ்லோக வ்யாக்2யா
27) லக்ஷ்மீ மங்க3ளதீ3பிகா
28) ராமாநுஜாதிமாநுஷ வைப4வஸ்தோத்ரம்
29) அநுப்ரவேஶ ஶ்ருதி விவரணம்
30) ஸ்ரீதத்வஸுதா4 இத்யாதி3.

सकलमहीपरत्नकनकाञ्चितसन्मकुटी-
निकरविचित्रकान्तिपरिवीतनिजाङ्घ्रियुगः।
पुरवरभूमिसारसुचिरार्जितपुण्यफलं
वरगुणवीरराघवगुरुर्जयतात् सुचिरम्॥

ஸகலமஹீபரத்நகநகாஞ்சிதஸந்மகுடீ-
நிகரவிசித்ரகாந்திபரிவீதநிஜாங்க்4ரியுக3: |
புரவரபூ4மிஸாரஸுசிரார்ஜிதபுண்யப2லம்
வரகு3ணவீரராக4வகு3ருர்ஜயதாத் ஸுசிரம் ||

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி3 ஸ்ரீபெரும்பூதூர்

எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி வைபவம்

[ஸ்ரீ உ. வே. வேளுக்குடி வரதாசார்ய ஸ்வாமி]

ஸ்ரீமந் மஹார்ய கருணாலப்3த4 விஜ்ஞாநஸம்பதே3 ।
ஸ்ரீசைல லக்ஷ்மணாசார்ய முநயே நித்யமங்க3ளம் ॥

ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேஸ்வரன் திருவுள்ளம் உகந்து அர்ச்சாவதார விக்3ரஹ விஸிஷ்டனாய் எழுந்தருளியிருக்கும் தி3வ்யதே3ஸங்களுள், நடுநாட்டுத்திருப்பதிகளுள் ஒன்றாயும் முதலாழ்வார்கள், "வையந்தகளி" "அன்பே தகளி" என்று சுடர்விளக்கேற்றிப் பாதிநாளிரவில் "திருக்கண்டேன்" என்று முகுந்தனைக்கண்டு தொழுத தி3வ்யதே3ஸமாயும் உள்ள திருக்கோவலூருக்குப் பூர்வபா4க3த்தில், நீர்வளம் நிலவளம் பொருந்திய "கப்பியாமூர்" என்ற க்3ராமத்தில் ஸ்ரீவத்ஸ குலதிலகரான ராக4வாசார்யஸ்வாமிக்கும் பதிவ்ரதா ஸிக2ாமணியான ஜாநகியாருக்கும் ஓர்திருக்குமாரர் கலியுகா3தி3 4935க்குமேல் (கி.பி. 1834) ஜய வருஷம் ஆவணி மாதம்ரோஹிணீ நக்ஷத்திரத்தில் அவதரித்தார். இவரே நம் எம்பார் ஸ்வாமி. இவருக்கு "க்ருஷ்ணன்" என்று நாம கரணம் செய்தார்கள். ஸ்ரீ ஜயந்தியில் அவதரித்த இவர்க்கு இந்தத் திருநாமம் பொருத்தமுடையது. ஜாதகர்ம நாம கரணம் அந்நப்ராஸநம் சௌளம் உபநயநம் என்ற ஸம்ஸ் காரங்களால் ஸம்ஸ்க்ருதராய், க்ரமப்படி வித்3யாப்4யாஸமும் பெற்று வளர்ந்தருளினார். கருவிலே திருவுடையராகையால் நாட்டுப்பிள்ளைகளைப்போலன்றிக்கே, எம்பெருமான் தி3வ்ய மங்க3ள விக்3ரஹங்களை வைத்து விளையாடிக்கொண்டிருந் தார். ஒருநாள் இவர் விஸ்மயப்படும்படி, திருவேங்கடமுடை யான் திருமேனியொன்றுமே ஸேவை ஸாதி4த்து, மற்றத் திருமேனிகளெல்லாம் மறைய, நிலைநின்ற திருவேங்கடத் தாயன் நாண்மலர்த்தாமரையடிகளைமனத்தாலும் வாயாலும் போற்றி மகிழ்ந்து வந்தார். பிறகு ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதி3களையும் தர்க்க மீமாம்ஸா வ்யாகரணாதி3ஸகல

ஶாஸ்த்ரங்களையும் குறைவறவோதி, திருவேங்கடத்தெந்தையின் திருவருள் அமைந்து ப$_3$ாலார்க்க ப்ரகாஶராய் விளங்கி வந்தார். இவர் தந்தை இவர்க்குத் திருக்கல்யாணம் செய்வதாகக் கருதி ப$_3$ந்து$_4$க்களில் ஒருவருடைய கந்யகையை விசாரித்தார். அவ்வளவில் கிருஷ்ணமாசார்யர் (எம்பார் ஸ்வாமி) அல்பாஸ்தி$_2$ர போ$_4$க்$_3$யமான விஷயாந்தரங்களில் பரிபூர்ண வைராக்$_3$யமுடையவராய், விஹிதபோ$_3$க$_3$ம் ஸ்வரூப விருத்$_3$த$_4$ம், ஶிஷ்டக$_3$ர்ஹிதம், ப்ராப்தி ப்ரதி ப$_3$ந்த$_4$கம் என்று தெளிந்தவராய், தமக்காகப் பெண் தேடப்போகிற தந்தையைத் தடுத்தார். ஹேயபத$_3$ார்த்$_2$க ஸமுத$_3$ாயமாயிருக்கிற ஶரீரத்தைக்காட்டி ப்$_4$ரமிக்கப்பண்ணுகிற சதிரிள மடவார் கலவியை மதியேன்; அத$_2$வா போ$_4$க்$_3$யதா பு$_3$த்$_3$தி$_4$ குலைந்து த$_4$ர்மபு$_3$த்$_3$த்$_4$யா ப்ரவர்த்தித்தாலும் ஸ்வரூப நாஶகமாகையாலே எனக்கு விவாஹம் வேண்டாம் எனக் கூறினர். ராக$_4$வாசார்யரும் தன் குமாரரின் வாக்சாதுர்யத்தையும் வைராக்$_3$யத்தையும் கேட்டானந்தி$_3$த்து இவர் அவதார புருஷர் என அறுதியிட்டார். கிருஷ்ணமாசார்யரும் ப்ராக்ருத ப$_3$ந்து$_4$க்களைத் துரந்து நித்ய ப$_3$ந்து$_4$க்களுடன் கலந்து வாழும் ப்ராப்திக்கு, இராமாநுசன் புகழ் மெய்யுணர்ந்தோர் திருவடிகளை ஆஶ்ரயிக்கத் திருவுள்ளமாயிருக்க, சோளஸிம்ஹபுரம், சண்டமாருதம் தொட்டாசார்யர் திருவம்ஶத்தில் அவதரித்தவரும், ஸ்ரீமத்$_3$ வாதூ$_4$லகுல திலகரும் ஆன ஸ்ரீ உ. வே. கோயில் கந்தாடை ஸ்ரீமாந். ரங்க$_3$ாசார்ய ஸ்வாமி தி$_3$வ்ய தே$_3$ஶ யாத்ரையாகக் கப்பியாமூருக்கெழுந்தருள, அவஸரப்ரதீக்ஷரான இவர் கண்டு திருவடிகளிலே தண்டம் ஸமர்ப்பித்து அடியேனை அங்கீகரிக்க வேணும் என ப்ரார்த்தி$_2$க்க. அபி$_4$மத விஷயத்தைக் கண்ட அவரும் "தாப: புண்ட்$_3$ர: தத$_2$ா நாம மந்த்ரோ யாக$_3$ஶ்ச பஞ்சம:" என்ற திருவிலச்சினை முதலான பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதி$_4$த்து, திருவாராத$_4$நப்பெருமாளும் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொடுத்தருளினர். பா$_3$லப்பருவத்தில் ஸேவை ஸாதி$_4$த்தருளின திருவேங்கடத்துறை திருமாலே

இங்கும் ஸேவை ஸாதி4க்கக்கண்டு ஆநந்த3 பரவஶரானார். தி3வ்ய தே3ஶ யாத்ரையெழுந்தருளினார். பிறகு ஆசார்ய நியமநம் பெற்று ஆடூர் என்கிற க்3ராமத்துக்கெழுந்தருளி அங்கே, ஸப்3ரஹ்மசாரியான ஸ்ரீ உ. வே. ரங்க3ஸ்வாமி அய்யங்காருடன் சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்தார். அவருடன் திருநாங்கூர் எழுந்தருளினார். அங்கே, ஸ்ரீ உ. வே. ப்ரதிவாதி3 ப4யங்கரம் ஸ்ரீரங்க3ாசார்யஸ்வாமி திருமாளிகையில் எழுந்தருளியிருந்தார். அவரும் இவருடனே ஶாஸ்த்ர ப்ரஸங்க3ம் செய்து, இவர் வாக்யார்த்த2 சாதுர்யத்தையும் தேஜோவிஶேஷத்தையும் கண்டு ஆநந்தி3த்து, திருநாங்கூரிலே சிலகாலம் இவரை எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தார். இவரை அங்கேயிருத்தி ஸ்ரீ உ. வே. ஆடூர் ரங்க3ஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி ஆழூருக்கெழுந்தருளினார். அன்றிரவு க்ருஷ்ணமாசார்யர் ஸ்வப்நத்தில், அங்கையில் பொற்பிரம்பேந்திய ஸேனையர்கோன் புயநான்குடனே ஸேவைஸாதி4த்தருளி, பின்னும் ஆசார்யனாகவும் ஸேவை ஸாதி4த்தருளி, 'நம்மூரேற வாரும்' என்றருளிச்செய்தார். கண்விழித்த க்ருஷ்ணமாசார்யர் ஆசார்யரை ஸேவிக்க த்வரித்து, சோளஸிம்ஹபுரத்துக்குப் பயணமாயினர். நடுவழியில் ஆடூருக்கு எழுந்தருளினார். அப்போது அர்த்த4ராத்ரியானபடியால், எவரையும் எழுப்பாமல், தம் மாதுலக்3ருஹத்தின் சுவரில் "அடியேன் க்ருஷ்ணதாஸன் வடக்கே விடைகொள்கிறேன்" என்று திருவெழுத்திட்டு, அந்தக்ஷணமே புறப்பட்டு, இராப்பகலின்றியே வழியில் தழைகளை உருவி தே3ஹத4ாரணம் பண்ணிக்கொண்டு, ஸ்ரீபெரும்பூதூரேற எழுந்தருளினார். அங்கே திருவநந்த ஸரஸ்ஸு என்கிற ஸ்ரீராமாநுஜ புஷ்கரிணியிலே தீர்த்த2மாடித் திருப்பரியட்டமும் சாற்றியருளி, த்3வாத3ஶோர்த்4வ புண்ட்3ரஸமேதராய் ப்ரத3க்ஷிணமாக ஸேவாக்ரமத்திலே உடையவரை மங்க3ளாஶாஸநம் செய்து, உடையவருடைய திருமேனி ஸௌந்த3ர்ய ஸௌக3ந்த்4ய ஸௌகுமார்யாதி3களிலீடுபட்டு, "கையில் கனியென்னக் கண்ணனைக் காட்டித்தரிலும், உன்றன் மெய்யில்

பிறங்கிய சீர் அன்றி வேண்டிலன் யான்'' என்றநுஸந்தி4த்து ஸ்வாமிஸந்நிதி4க்கெதிரேயுள்ள ஸ்வர்ண மண்டபத்திற்குப் பின்புறத்தில் ஏகாந்தமாயிருந்துகொண்டு. உண்ணும் சோற்றின்படியே. உடையவரை ஐந்து நாட்கள் அஹோராத்ரவிப4ாக3மற, ஸந்நிதி4 பரிவாரங்கள் கண்ணிற் படாமல் அநுப4வித்து வந்தார். ஆறாவது நாள் ராக4வ ப4ட்டர் என்ற அர்ச்சகர் இவரைக்கண்டு, இவர் நித்யஸூரி களிலேயொருவர் என்றறுதியிட்டு, இவரையழைத்துப் போய். உடையவரை ஏகாந்தமாக ஸேவை செய்யும்படி செய்துவைத்து. தீர்த்த2ப்ரஸாத3ாதி3களையும் முதலியாண் டானையும் ப்ரஸாதி4த்தார். அன்று ஆளவந்தார் உத்ஸவச் சாற்றுமறை. ஆளவந்தாரையும் உடையவரையும் ஏகத்ர ஸேவித்து. ''விப4வாவதாரத்தில் இப்படிக் கலந்து இருக்கப் பெறாத இழவு தீரவோ? அடியேனை அடியார்க்காட் படுத்தவோ?'' என்று உருகும் சிந்தையராய் ஸேவித்துக் கொண்டிருந்தார். உடையவர் திருவடியில் தேங்கின்ற தீர்த்த2ம் பெற்று க்ருதார்த்த2ரானார். அங்கு நின்றும் விடை பெற்று. சோளஸிம்ஹபுரத்துக்கெழுந்தருளி ஸ்வாசார்யனை ஸேவித்து. அவராஜ்ஞையினால் அங்குள்ளார்க்குத் தத்வஹித புருஷார்த்த2ங்களை உபதே3ஶித்துக்கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தார். ஒருநாள் அவ்வூரில் உள்ள ஓர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் இவருடையதிருமேனியழகையும் ஶாஸ்த்ர பாண்டி3த்யத்தை யும் வாக்3வைப4வத்தையும் கண்டு விஸ்மயித்துத் தன் பெண்ணை இவர்க்கு விவாஹம் செய்துவைக்க ஆசைப்பட் டார். இவரும் பல ஸமாதா4நங்களைச்சொல்லி விவாஹத்தை மறுத்தார். அன்றிரா உடையவர் இவர் ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி ஸேவை ஸாதி4த்தார். பின்னொருநாள் ஸ்வப்நத் தில் திருவநந்தாழ்வாள் திருமுடியின் கீழ் வீற்றிருந்த திருக் கோலத்தோடு மணவாளமாமுனிகள் இவர்க்கு ஸேவை ஸாதி4த்தார். இவருடைய வைராக்3யம் பன்மடங்கு வ்ருத்3தி4 யடைந்தது. பிறகு ஸ்வாசார்ய நியமநம் பெற்று கு3ரு

புஷ்யோத்ஸவம் ஸேவிக்க ஸ்ரீபெரும்பூதூர் எழுந்தருளினார். அங்கே உடையவரை ஸேவித்து "ஹே கோ$_3$தா$_3$க்$_3$ரஜ, ஹே க்ருபாஜலநிதே$_4$. ஹே ஸ்ரீநிதி$_4$ ஸ்ரீகு$_3$ரோ. ஹே யோகீ$_3$ஸ்வர. ஹே குரங்க$_3$நக$_3$ரீபூர்ணாஸ்ரிதாங்க்$_4$ரித்$_3$வய| ஹே ராமாநுஜ, ஹே ஜகத்த்ரயகு$_3$ரோ. ஹே புண்ட$_3$ரீகாக்ஷ மாம். ஹே ராமப்ரியதாத. பாலய. பரம் ஜாநாமி நத்வாம் விநா ||" என்றநுஸந்தி$_4$த்து எழுந்தருளியிருந்தார். ஒருநாள் பிள்ளை மண்டபத்திலே இவர் ஏகாந்தமாக மந்த்ரரத்நாநுஸந்த$_4$ானம் பண்ணிக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்க. ஆங்கு பலநாட்களாக இருந்த ஓர் ப்$_3$ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு வெளியேவந்து இவரை ஆஸ்ரயித்து இவர் கடாக்ஷத்தால் இவர் ஆசார்யன் கடாக்ஷமும் பெற்று மோக்ஷம் பெற்றது. பிறகு இவர் சோளஸிம்ஹபுரம் சென்று ஆசார்யனை ஸேவித்து அவரநுமதி பெற்று, திருவேங்கடத்துக்கெழுந்தருளி. திருவேங்கடத்தரியைத் திருவடிதொழுது அவ்வெம்பெருமானுடைய திருக்கல்யாண குணங்களிலே ஆழ்ந்திருந்தார். ஒருநாள் எம்பார் இவர் ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி, "வாரீர் க்ருஷ்ணமாசார்யரே! நமக்கு மிகவும் குளிராயிராநின்றது. தக்கதோர் சால்வை வாங்கிக்கொண்டு மது$_4$ரமங்கலத்தேற வாரும்" என்று நியமித்தார். இவரும் கண்விழித்து. பெரிய ஜீயருக்கு விண்ணப்பம் செய்தார். அவரும் தமக்கும் இதே ஸ்வப்நம் விளைந்த ஆஸ்சர்யத்தைச் சொல்லித் திருவேங்கடமுடையான் உடுத்துக்களைந்த பீதகவண்ணவாடை கொடுத்து மது$_4$ரமங்க$_3$லத்துக்கனுப்பினார். இவரும் எம்பார்க்கு இதனைச் சாற்றி க்ருதார்த்த$_2$ரானார். பின்பு ஒருநாள். ஓர் த்ரைவர்ணிகன் மகனைப் பிடித்திருந்த ப்$_3$ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸை ஓட்டினார். அப்பிள்ளையின் பெற்றோர் மனமுவந்து இவர் நியமநாநுகு$_3$ணமாக எம்பார் ஸந்நிதி$_4$ மண்டப ப்ராகாரங்களையும் மதிளையும் கட்டிவைத்து க்ருதார்த்த$_2$ரானார்கள். இவர் எம்பார் ஸந்நிதி$_4$யில் எம்பார் திருமேனிக்குப் பாங்காகத் திருவாராத$_4$ந தீர்த்த$_2$த்தில் பரிமளத்$_3$ரவ்யங்களை விஸேஷமாகச் சேர்த்து நித்ய

ஆராத4னாதி3களை நடப்பித்தார். இதுபற்றி இவரை "பரிமளம் க்ருஷ்ணமாசார்யர்" என்பர். அவரவர் தம்மேற்றத்தால் நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை என்றுப்போல் இவர்க்கும் இத்திருநாமமாயிற்று. இந்தக் கைங்கர்யம் அவிச்சி2ந்நமாக நடைபெறவேணும் என்றும் அதற்காக ஓர் ஜீயர் எழுந்தருளியிருக்கவேணும் என்றும் பார்த்து, ஒருவரும் இசையாமையாலே தாமே ஸந்ந்யஸிப்பதாக எம்பார்க்கு விண்ணப்பித்து, திருவேங்கடத்துக்கெழுந்தருளி, அங்கே வகுளாப4ரண ஜீயரென்கிற பெரிய ஜீயரிடத்திலே விஷயத்தை விண்ணப்பித்தார். திருவேங்கடமுடையானும் பெரிய ஜீயருடைய ஸ்வப்நத்தில் "க்ருஷ்ணமாசார்யருக்குத் துரீயாஶ்ரமம் தரக்கடவீர்" என்று நியமித்தருளினார். பெரிய ஜீயரும் இவர் த்வரையையும் பெருமாள் நியமநத்தையும் கண்டு ஆஶ்சர்ய ஆநந்த3ப4ரிதராய், த்ரித3ண்ட3 காஷாயாதி3களைக்கொடுத்து, பா3ல்யமே பிடித்துத் திருவேங்கடமுடையான் திருவருள் இவர்க்கு அமைந்திருக்கையால், இவர்க்குத்திருவேங்கட ராமாநுஜ ஜீயர் என்கிற திருநாமமும் சாத்தி, தீர்த்த2 ப்ரஸாத3ங்களும் ப்ரஸாதி3த்தருளினார். பிறகு இவர் மது4ரமங்க3லத்தேற வெழுந்தருளினார்.

இவருடைய பூர்வாஶ்ரமத் திருத்தம்பியார் ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்ரீரங்கா3சார்யஸ்வாமி முக2மாக இவருடைய ஸகல வ்ருத்தாந்தங்களையும் உத்தம ஆஶ்ரமஸ்வீகாரத்தையும் கேட்ட ராக4வாசார்யஸ்வாமி, தம்முடைய திருக்குமாரனின் வைராக்3யத்தையும் உத்தமாஶ்ரமஸ்வீகாரத்தையும் நினைந்து நைந்து உள்கரைந்து, இவரை ஸேவிக்கத் திருவுள்ளமாய், மது4ரமங்க3லம் வந்து, ஜீயரை ஸேவித்து க்ருதார்த்த2ரானார். பின்பு ஜீயர் திருவுள்ளப்படி, திருக்கோவலூரில் உடையவருக்கு மாஸத் திருநக்ஷத்ரங்களைக் குறைவற நடத்திவந்தார். அத்தால் இவர்க்குத் திருநக்ஷத்ரம் ராக4வாசார்யர் என்றே திருநாமம் விளங்காநின்றதிறே.

பின்பொருநாள் ராக4வாசார்யஸ்வாமி திருநாட்டுக்கெழுந்தருள, திருக்குமாரர் ரங்க3ாசார்யர் சரம கைங்கர்யங்களை முடித்து மது4ரமங்க3லத்திலே ஜீயர் திருவடிகளுக்கு அந்தரங்க3ராய் வந்து சேர்ந்தார். எம்பாருக்கு அந்தரங்க3கிங்கரராய் எழுந்தருளியிருந்தமையால் திருவேங்கட ராமானுஜ ஜீயர் எம்பார் ஜீயர் என்றே ப்ரஸித்3த4ரானார். அநந்தரம் எம்பார் ஜீயர்ஸ்வாமி ஸ்ரீ பா4ஷ்ய ப4க3வத்3 விஷய ரஹஸ்யாதி3ஸந் ஸம்ப்ரத3ாயார்த்த3ங்களை ஞானமநுஷ்டானமிவை நன்றாகவே யுடையனை கு3ருமுக2மாகப் பெறவேணும் என்னும் ஆசையினால் திருநாராயணபுரம் எழுந்தருளி, திருநாரணனை மங்க2ளாசாஸநம் செய்து, பிறகு அங்கே வாதூ4லகுலதிலகராய் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ உ. வே. கோயில் கந்தாடை தொட்டாசார்ய ஸ்வாமியிடம் ஸ்ரீ பா4ஷ்யாதி3களைக் காலக்ஷேபம் செய்தார். சாத்துமுறையான பிறகு தொட்டாச்சார்யர் நியமநம் பெற்றுத் திருவரங்கந்திருப்பதியேற எழுந்தருளினார். பெரியபெருமாளையும் பெரியபிராட்டியாரையும் திருவடி தொழுது மங்களாசாஸநம் செய்து அங்கே சில நாள் தங்கியிருந்து, பிறகு தி3வ்ய தே3ச யாத்ரையாக மது4ரமங்க3லம் எழுந்தருளினார். எம்பார் ஜீயர் ஸமீபத்தில் எப்போதும் ஸர்ப்ப ஸஞ்சாரம் கண்டு ஸமீபஸ்த2ர் பயப்பட்டார்கள். இவரும் அவர்கள் ப4யம் தீர ஏகாந்தமாக அவர்கள் அமைத்துக் கொடுத்த ஆச்ரமத்தில் காந்தூர் தோட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு எம்பார்ஸ்வாமி ஒரு ஸமயம் திருக்குருகூர் எழுந்தருளி ஆழ்வாரை ஸேவித்துக் கொண்டிருக்க, திருவரங்கத்தில் பெரியபெருமாளை ஸேவித்திருக்கத் திருவுள்ளமாய் அன்றிரவு இவர் ஸ்வப்நத்தில் திருநாராயணபுரம் தொட்டாசார்யர் ஸேவை ஸாதி4த்து, ஜீயரே ஆழ்வாரை நன்றாக ஸேவித்தீரா! இனி நம் வார்த்தையைக் கேட்பீராக.

மஸ்தகம் ஸ்ரீசடா2ராதிம் நாத2ாக்2யம் முக2மண்ட3லம் |
நேத்ரயுக்3மம் ஸரோஜாக்ஷம் கபோலௌ ராக4வம் தத2ா ||

வக்ஷஸ் ஸ்தலம் யாமுநாக்₂யம் கண்ட₂ம் ஸ்ரீபூர்ண
தே₃ஶிகம் ।
பா₃ஹுத்₃வயம் கோ₃ஷ்டி₂ பூர்ணம் ஶைலபூர்ணம்
ஸ்தநத்₂வயம் ॥
குக்ஷிம் து வர ரங்க₃ார்யம் ப்ருஷ்ட₂ம் மாலாத₄ரம் தத₂ா ।
கடிம் காஞ்சீமுநிம் ஜ்₃ஞேயம் கோ₃விந்த₃ார்யம்
நிதம்ப₃கம் ॥
ப₄ட்டவேத₃ாந்திநௌ ஜங்கே₄ ஊருயுக்₂மம் மத₃ாத்மஜம் ।
க்ருஷ்ணம் ஜாநுயுக₂ம் சைவ லோகம் ஸ்ரீபாத₃பங்கஜம் ॥
ரேக₂ாம் ஸ்ரீஶைல நாத₂ாக்₂யாம் பாது₃காம்
வரயோகி₃நம் ।
புண்ட்₃ரம் ஸேநாபதிம் ப்ரோக்தம் ஸூத்ரம் கூரபதிம்
தத₂ா ॥
பா₄கி₃நேயம் த்ரித₃ண்ட₃ஞ்ச காஷாயஞ்சாந்த்₄ர
பூர்ணகம் ।
மாலாஞ்ச குருகேஶார்யம் ச₂ாயாம் ஸ்ரீசாப ஸிங்கரம் ॥
ஏவம் ராமாநுஜார்யஸ்யாவயவாநகி₂லாந் கு₃ரூந் ।
அவயவிநம் மஹாத்மாநம் ராமாநுஜமுநிம் ப₄ஜே ॥

இப்படி ஸர்வாசார்யர்களும் அவயவங்களாய் தான் அவயவியாய், மாறனடிபணிந்துய்ந்தவராய், பொன்னரங்க மென்னில் மயலேபெருகுமவராய், உப₄ய விபூ₄தி ஸாம்ராஜ்ய பட்டாபி₄ஷேக லக்ஷ்மீஸம்பந்நராய் எழுந்தருளியிருக்குமவரான ஸ்ரீபெரும்பூதூர் நம்மிராமாநுசன் திருவடித் தாமரைகளையே தஞ்சமாகப்பற்றி ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் நித்ய வாஸமாக இரும்'' என்று அருளிச் செய்தார். எம்பார் ஸ்வாமியும் கண் விழித்து, பெரியபெருமாள் நியமநம் பெற்று ஸ்ரீபெரும்பூதூரேறவெழுந்தருளினார். உடையவரைப் பரிபூர்ணமாக அநுப₄வித்து, "திருவரங்கர் கைத் தலத்தாழியும் சங்கமுமேந்தி நங்கண் முகப்பே மொய்த் தலைத்து உன்னைவிடேன் என்றிருக்கிலும், உன்றன் மெய்யில் பிறங்கிய சீரன்றி வேண்டிலன் யான்"என்று அநுஸந்தி₄த்து, சீரியதோர் நிதி₄போலே திருமுன்பே நோக்கிவைத்

திட்டிருக்கிற முதலியாண்டான் பெற்று, ஸ்ரீ பெரும் பூதூரிலே நித்யவாஸமாக எழுந்தருளியிருந்தார். பிறகு ஸ்ரீமந்நாத2முநிகள் திருவவதாரஸ்த2லமான வீரநாராயண புரத்தினின்றும், நாத2முநி சேஷாத்3ரி அய்யங்கார் என்று ப்ரஸித்3த4ரான ஜ்ஞாநப4க்தி வைராக்3ய நிதி4யான, ஸ்ரீவசந பூ4ஷணதி3 அநுஷ்டா2நபூர்ணரான ஸத்ஸம்ப்ரதா3யார்த்த2 நிதி4யான ஓர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஸ்ரீபெரும்பூதூருக்கெழுந் தருளி, எம்பார் ஸ்வாமி ஸ்வரூப ரூபகுணங்களிலும் ஈடு பட்டு, ஸ்ரீமந்நாத2முநிகளையும் மறந்து ஜீயர் ஸ்வாமி யுடன் இருந்து, அவருக்கு உடையவர் ஸந்நிதி4க்குத் தெற்கே ஓர் மட2த்தையும் கட்டிக்கொடுத்தார். ஒருநாள் ஸ்ரீபா4ஷ்ய ப4க3வத்3 விஷய காலக்ஷேபத்துக்கு ஸ்வாமிகள் காத்திருக்க, ஜீயர் ஸ்வாமி ஓர் மண்டபத்தின் மண்ணையிருந்து துழாவி 'வாமநன் மண்' இது என்று கூறி மண்ணையெடுத்துச் சிரமேற் கொண்டார். முதலிகள் என்னென்று வினவ, ஆதி3கேஶவப் பெருமாள் குதிரைநம்பிரான்மீது ஆரோஹித்து மண்ட பத்தைச் சுற்றி எழுந்தருளிக் கோயிலுக்குள் ப்ரவேஶித்தார். அந்த அடிச்சுவட்டைக் காண ஆசைப்பட்டுத் தேடி, கண்டு களித்தேன் என்றார். அருகிருந்தவர்கள், "ஈறிலின்பத் திருவெள்ளம் யான் மூழ்கினன்" என்ற ஆழ்வார் போலே இவரும் 'கண்டு களித்தேன்' என்கிறார். இதென்ன, திருமா மகள் கோன் தன் சேவடிகளோ? நம்பெருமாள் சொலத் தனியன் பெற்ற பெருமாளோ?" என்று கூறி வியந்தனர். இப்படி மஹாவைப4வத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கிற எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமிக்கு, திருநாரயணபுரம் தொட்டாசார்ய ஸ்வாமி "ஸ்ரீவாதூ4ல ரமாப்ரவாள" என்ற தனியனை அருளிச் செய்து கொடுத்தருளினார். ஜீயரும், எம்பாரைப்போலே தம்முடைய வைப4வம் ஆசார்ய ஸம்ப3ந்தா4தீ4நம். இது நமக்கெல்லார்க்கும் நித்யாநுஸந்தே4யம் என்று ஆநந்த3 ப4ரிதரானார். பின்பு எம்பார்ஸ்வாமி இந்த ஸ்ரீபெரும்பூதூர் தி3வ்ய தே3ஶத்தில் நம்பிள்ளை லோகாசார்யர்களை எழுந்

தருளுவித்து உத்ஸவம் கண்டருளப்பண்ண வேணும் எனப் பாரித்தார். அதன்படி செய்தருளினுர். உத்ஸவ காலங்களில் உடையவரை "க₃ஜஸிம்ஹ க₃தீ வீரௌ" என்கிறபடியே நடையழகுடன் எழுந்தருளப்பண்ணுவது. திருமஞ்சனக் காலங்களில் கட்டியம் ஸேவிப்பது. உத்ஸவத்தில் சதுஸ் ஸ்தம்ப₄மண்டபத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் த்₃வயோபநிஷத்து ஸேவிக்க உடையவர் மண்ணிலரங்கமுதல் வைகுந்த நாடளவாக உப₄ய பார்ஶ்வத்திலும் மங்க₃ளாஶாஸநம் செய்வது, திருவீதியில் எழுந்தருளும் போதெல்லாம் திருவவதார ஸந்நிதி₄யில் உள்ள 74 ஸிம்ஹாஸநாதி₄பதிகளுக்கு முதலியாண்டான் ஸாதி₄ப்பது, ஆறும் உத்ஸவத்தில் உடையவர் வெள்ளைசாத்திக்கொள்வது. ஆழ்வான் த்ரிதண்ட காஷாயாதி₃களை த₄ரிப்பது, எட்டாம் உத்ஸவத்தில் திருவநந்தாழ்வான் மேலிருந்து திருமந்த்ரார்த்த₂த்தை ப்₄ரித₃ாநம் செய்வது,ஏகாந்த ஸேவையில் கட்டியங்கள், எச்சரிக்கைகள், கூட எழுந்தருளும் வைப₄வம் இவை முதலான வைப₄வங்கள் எமபார்ஸ்வாமி கைங்கர்யங்கள் ஆகும். உடையவர் திருவரங்கர் செல்வத்தைத் திருத்தினுப்போலே. எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி உடையவருடைய செல்வத்தைச் சீர்திருத்தி "ஸ்ரீராமாநுஜமுக்₂ய தே₃ஶிக லஸத் கைங்கர்ய ஸம்ஸ்த₂ாபக" ராய் எழுந்தருளியிருந்தார். எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி ஸ்வபக்ஷ ஸ்த₂ாபந பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபங்களைச் செய்துகொண்டெழுந்தருளியிருந்தார் :

முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்

1) திருமண் காப்பு விஷயமாய் ஸித்₃த₄ாந்தம்.
2) பெருமாள் நெற்றியில் திருமண் காட்பு விசாரம்.
3) "சேத்தத்தின் வயிற்றில் சிறு குட்டி" வாக்யார்த்த₂ விசாரம்.
4) "அன்றுசராசரங்களை வைகுந்தத் தேற்றியது" பற்றிய விசாரம்.
5) பெருமாள் இங்கவதரித்த காலத்தில் பரமபத₃த்தில் பெருமாள் இல்லையா என்ற விசாரம்.
6) உடையவர் திருமஞ்சனக் கட்டியம் அருளியது.

7) ஸ்ரீவசநபூ4ஷண ஸ்ரீப4ாஷ்யங்களுக்கு ஐககண்ட்2யம்.
8) புராணமார்க்க3 தீ3பிகை அருளிச்செய்தது.
9) நாராயணபரத்வம் திருச்சித்திரகூடத்திலே (சிதம்பரத்திலே) ப்ரத்யக்ஷிஸித்3த4ம் என்றது.
10) க3ர்ப்ப4 ஸமாஶ்ரயண விசாரம்.
11) பிள்ளைகள் விளையாட்டுப் பெருமாளை ஜீயர் தண்டனிட்டது.
12) ஆசார்யாபி4மாநமே தஞ்சம் என்பது பற்றிய விசாரம்.
13) சென்னையில் (பைராகிமடம்) ஸ்ரீநிவாஸன் ஸந்நிதி4யில் தங்கியது.
14) ஸ்ரீபெரும்பூதூர் வஸந்தோத்ஸவ மண்டப கைங்கர்யம்.
15) சென்னையில் "ஸத்யஸமாஜம்" என்ற ஸபையை ஸ்தாபித்தது.
16) ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் "கே3ாத3ாவிலாஸம்' என்ற நந்தவநம் அமைத்தல்.
17) ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் வநபோ4ஜந உத்ஸவம் நடத்தி வைத்தது.
18) கலியுக3ாதி3 4984 ஆன (கி. பி. 1893) சித்ரப4ாநு வரு தை மாதம் க்ருஷ்ண சதுர்த3ஶி (த்ரயோதஶீ?) திதி2 யில் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினுர்.

கப்யாமூர்க்3ராமவர்யேऽவதரண விப4வ:
ப3ாலப4ாவோ விரக்தி:
ப்ரவ்ராஜஶ்ஶாஸ்த்ரசிந்தா
யது3கி3ரிக4டிகாஶைலகு3ர்விந்த்3ர ஸேவா ।
யோகஃ3ாப்4யாஸோ விஶேஷாத்
வரவரயமிந: ஸாத3ராபாங்க3வீக்ஷா,
ப்ரஜ்ஞாவல்லீ விலாஸோ
க4நயதிருபதௌ ஆஶ்ரமோத்தம்ஸலாப4: ॥
ராக3: ஸ்ரீபூ4தபுர்யாம்...
லோகாசார்ய ப்ரதிஷ்ட2ா ப்ரகடந விப4வ:
ஸத் க்ருதீநாம் க்ருதிஶ்சேத்-
யேவம் ஸ்ரீஶைலராமாநுஜ கு3ருயமிநாம்
வைப4வோ ஜ்ஞாப்யதேऽத்ர ॥

எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி வைப4வம் ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி3

ஸ்ரீபெரும்பூதூர் எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி

பரம்பரைக்கு அஸாத4ாரணங்களான தனியன்கள்

கோயில் அண்ணன்

१. सकलवेदान्तसारार्थपूर्णाशयं
विपुलवाधूलगोत्रोद्भवानां वरम् ।
रुचिरजामातृयोगीन्द्रपादाश्रयं
वरदनारायणं मद्गुरुं संश्रये ॥

திருவாழியாழ்வான்

२. मनोज्ञवरयोगीन्द्रकिंकरं गुणसागरम् ।
वरदार्यप्रियं वन्दे सुदर्शनगुरूत्तमम् ॥

வானமாமலை ஜீயர்

३ रम्यजामातृयोगीन्द्रपादरेखामयं सदा ।
तदायत्तात्मसत्तादिं रामानुजमुनिं भजे ॥

ஶுத்3த4ஸத்வமண்ணன்

४. वाधूलवरदाचार्यवरिवस्याविशारदम् ।
शुद्धसत्त्वं शुभाचारं वन्दे वेङ्कटदेशिकम् ॥

தொட்டயங்கார் அப்பை

५. वन्दे वेदान्तकर्पूरवासितस्वान्तमन्वहम् ।
वाधूलकुलजीवातुं श्रीनिवासमहागुरुम् ॥

எறும்பியில் கந்தாடை அண்ணன்

६. कौशिकश्रीनिवासार्यतनयं विनयोज्ज्वलम् ।
वात्सल्यादिगुणावासं वन्दे वरददेशिकम् ॥

அப்பாவிலண்ணன்

७. प्रणतार्तिहराचार्यसूनुं वरददेशिकम् ।
प्रपद्ये श्रीनिवासार्यप्रवणं सद्गुणार्णवम् ॥

பெரியப்பன்

८. महादेशिकसम्प्राप्तवेदान्तद्वयमाश्रये ।
वाधूलश्रीनिवासार्यं देवराजगुरोस्सुतम् ॥

அப்பாச்சியாரண்ணா

९. श्रीमद्वानमहाशैलरामानुजमुनिप्रियम् ।
वाधूलवरदाचार्यं वन्दे वात्सल्यसागरम् ॥

१०. वाधूलवंशवार्धीन्दुं वरजामातृदेशिकं ।
वन्दे वरगुणावासं वरदार्यपदाश्रयम् ॥

११. वाधूलवंशाम्बुधिपूर्णचन्द्रं वात्सल्यशीलादिगुणाम्बुराशिं ।
श्रीसौम्यजामातृगुरोस्तनूजं श्रीश्रीनिवासं गुरुमाश्रयामि ॥

பெரியப்பன் குமாரரான
சண்டமாருதம் தொட்டாசார்யர்

१२. वाधूलश्रीनिवासार्यतनयं विनयाधिकम् ।
प्रज्ञानिधिं प्रपद्येऽहं श्रीनिवासमहागुरुम् ॥

अथ वात्स्यद्वयं—

१३. वाधूलान्वयवेङ्कटार्यकरुणासंप्राप्तबोधोदयं
वात्सल्यादिगुणाम्बुराशिमनघं दुर्वादिगर्वापहम् ।
श्रीमत्सौम्यवरार्यपादयुगलीविन्यस्तरक्षाभरं
श्रीवत्सान्वयहारनायकमणिं श्रीश्रीनिवासं भजे ॥

१४. वाधूलवंश्यवरदार्यपदारविन्दविन्यस्तरक्षणभरं दयया समेतम् ।
वात्स्यं तदन्वयरमानिधिलब्धबोधं
श्रीश्रीनिवासगुरुशेखरमाश्रयामः ॥

अथ कौशिकाः

१५. रामानुजार्यवरदार्यमहार्यजात-
श्रीशुद्धसत्वगुरुवर्यघनार्यसूनुम् ।
तत्पादयुग्मशरणं कुशिकान्ववायं
रामानुजार्यमनघं शरणं प्रपद्ये ॥

१६. श्रीकौशिकान्वयसुधाम्बुधिशीतभानुं
श्रीलक्ष्मणार्यपदयोर्निहितात्मभारम् ।
श्रीदेवराजकरुणात्तसमस्तबोधं
श्रीशुद्धसत्त्वगुरुवर्यमहं प्रपद्ये ॥

१७. आत्रेयवंशकलशाम्बुधिशीतभानुं
सौदर्शनिं कुशिकवंशमहार्यगुप्तम् ।
तत्सूनुलक्ष्मणगुरोः समवाप्तबोधं
श्रीदेवराजगुरुवर्यमहं प्रपद्ये ॥

१८. श्रीशुद्धसत्त्वगुरुशेखरपुत्ररत्नं
तत्पादयुग्मसरसीरुहराजहंसम् ।
तस्मादवाप्तनिगमान्तयुगं गुणाब्धिं
रामानुजार्यमहमन्वहमाश्रयामि ॥

१९. कौशिकश्रीशुद्धसत्त्वदेशिकात्मजमाश्रये ।
तत्सूनुलक्ष्मणार्यात्तबोधं वरददेशिकम् ॥

२०. वरदार्यकृपालब्धवेदान्तयुगलाशयं ।
शुद्धसत्त्वार्यसच्छात्रं शुद्धसत्त्वमुनिं भजे ॥

२१. शुद्धसत्त्वगुरोस्सूनुं तत्पादाब्जमधुव्रतम् ।
निजाग्रजात्तसर्वार्थं रामानुजगुरुं भजे ॥

२२. शुद्धसत्वगुरोस्सूनुं तत्पादाब्जमधुव्रतं ।
निजाग्रजात्तसर्वार्थं बालधन्विगुरुं भजे ॥

२३. रामानुजार्यपादाब्जमधुव्रतमुपास्महे ।
रामानुजगुरुं तस्मात् लब्धश्रुतिशिखाद्वयम् ॥

२४. लक्ष्मणार्यकृपालब्धवेदान्तयुगलाशयम् ।
रामानुजार्यसच्छिष्यं शुद्धसत्त्वगुरुं भजे ॥

२५. श्रीकौशिकान्वयसुधाम्बुधिशीतभानुं
श्रीशुद्धसत्त्वगुरुवर्यपदाब्जभृङ्गम्।
तस्मादवाप्तनिगमान्तयुगं सुशीलं
श्रीमन्महागुरुमहं शरणं प्रपद्ये॥

२६. श्रीकौशिकान्वयमहागुरुवर्यसूनुं तत्पादयुग्मशरणं तदवाप्तबोधम्।
त्रय्यन्तयुग्मविशदीकरणप्रवीणं श्रीशुद्धसत्त्वगुरुवर्यमहं प्रपद्ये॥

சோளஸிம்ஹபுரம் ரங்கஃாசார்ய ஸ்வாமி தனியன்
இவரே, எம்பார் ஸ்வாமிக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்கார கர்த்தா

२७. श्रीमद्वधूलकुलवारिधिपूर्णचन्द्रं
श्रीवासस्वरितनयं श्रिततत्पदाब्जम्।
रामानुजार्यकरुणापरिपूर्णबोधं
श्रीवासस्वरिमनघं शरणं भजेऽहम्॥

திருநாராயணபுரம் தொட்டாசார்ய ஸ்வாமி
இவரே, எம்பார் ஸ்வாமிக்கு ஆசார்யஹ்ருதயோபதேஷ்டா

२८. श्रीमद्वधूलकुलकौस्तुभरत्नमीड्यं
श्रीवासदेशिकपदाम्बुजराजहंसम्।
नारायणार्यतनयं तदितागमार्थं
श्रीमन्महागुरुवरं शरणं भजामि॥

२९. श्रियः श्रिया दर्शितसर्वलोकप्रवालमालाविभवो रमायाः।
यद्वाद्रिनाथाच्छ्रुतगद्यसूक्तिः महागुरुर्मेऽनिशमाविरस्तु॥

எம்பார் ஸ்வாமியான ஶிஷ்யருக்கு—ஆசார்யரான
திருநாராயணபுரம் தொட்டாசார்யர் ப்ரஸாதித்த தனியன்

३०. श्रीवाधूलरमाप्रवालरुचिरस्रक्सैन्यनाथांशज-
श्रीगुर्विन्द्रमहार्यलब्धनिजसत्सत्त्वं श्रिताभीष्टदम्।
श्रीरामानुजमुख्यदेशिकलसत्कैङ्कर्यसंस्थापकं
श्रीमद्वेङ्कटलक्ष्मणार्ययमिनं तं सद्गुरुं भावये॥

உபேதசரத்தினமாலையில்
ஸ்ரீ வ ச ந பூ₄ ஷ ண வை ப₄ வ ம்

—※—

அன்னபுகழ்முடும்பை யண்ணலுலகாசிரியன்
இன்னருளால் செய்த கலை யாவையிலும்—உன்னில்
திகழ்வசனபூடணத்தின் சீர்மை யொன்றுக்கில்லை
புகழல விவ்வார்த்தை மெய்யிப்போது.

முன்னம்குரவோர்மொழிந்த வசனங்கள்
தன்னை மிகக்கொண்டு கற்றோர் தம்முயிர்க்கு-மின்னணியாச்
சேரச்சமைத்தவரே சீர்வசன பூடணமென்
பேர் இக்கலைக்கிட்டார் பின்.

ஆர்வசனபூடணத்தி னாழ்பொருளெல்லாமறிவார்
ஆரதுசொன்னேரி லனுட்டிப்பார்—ஓரொருவ
ருண்டாகி லத்தனைகாணுள்ளமே எலலார்க்கும்
அண்டாததன்றேவது.

உய்யநினைவுடையீ ருங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன்
வையகுருமுன்னம் வாய்மொழிந்த—செய்யகலை
யாம் வசனபூடத்தினாழ்பொருளைக் கற்றதனுக்
காம் நிலையில்நில் லுமறிந்து.

தேசிகர்பாற்கேட்ட செழும்பொருளைச் சிந்தைதன்னில்
மாசறவேயூன்ற மனனஞ்செய்து—ஆசரிக்க
வல்லார்கள்தாம் வசனபூடணத்தின் வான்பொருளைக்
கல்லாததென்னோ கவர்ந்து.

சச்சம்பிரதாயம் தாமுடையோர் கேட்டக்கால்
மெச்சும் வியாக்கியைதானுண்டாகில்—நச்சி
அதிகரியும் நீர் வசனபூடணத்துக்கற்ற
மதியுடையீர் மத்தியத்தராய்.

சீர்வசன பூடணத்தின் செம்பொருளைச் சிந்தைதன்னால்
தேரிலுமாம் வாய்கொண்டு செப்பிலுமாம்—ஆரியர்காள்
என்தனக்கு நாளு மினிதாகநின்றதையோ
உந்தமக்கெவ்வின்பமுளதாம்.

விஷயானுக்ரமணிகை

பக்கம்

1 அரும்பதவிளக்க அவதாரிகை
गीताभाष्यारम्भे मङ्गलश्लोकाभावशङ्कापरिहारங்கள்
"வேத3" ஶப்3த3 யோக3ார்த்த2ம்.
ஶாஸ்த்ரம் உபதே3ஶப்ரப3ந்த4ங்கள் என்ற விபா4க3ம்
உபதே3ஶ ப்ரப3ந்த4ங்களில் தலையானது
ஸ்ரீவசநபூ4ஷணம்.
"ப்ரவேஶ" ஶப்3தா3ர்த்த2ம்-
श्रीवचनभूषणकरणे प्रधानाप्रधानहेतुनिरूपणं
3 ஆய்ப்படி அவதாரிகை
चरमश्लोकचरमार्थं श्रीवचनभूषणप्रमेयம் என்கை
"ஸகல" ஶப்3த3த்தின் மங்க3ளத்வம்
4 பெரியஜீயர் வ்யாக்2யாந அவதாரிகை
मूलमन्त्रवेदयोः संग्रहविस्तरभावनिरूपणं
अष्टाक्षरे वेदानां प्रतिष्ठितत्वं नाम किं
ஸங்க்3ரஹத்வ பரிஷ்காரம்
शब्दे शब्दान्तरस्थितिः न इति
सर्ववेद् என்னாதே सकलवेद् என்றதின் தாத்பர்யம்
ஸகலஶப்3தா3ர்த்த2 நிரூபணம்
5 ஆகாரத்ரய நிரூபணம்
आकारत्रयस्य सर्वात्मसाधारण्यनिरूपणं
ஸகல ஶப்3தா3ர்த்த2 நிரூபணம்
6 "யத்ரர்ஷய:" வாக்யார்த்த2ம்.
ஸங்க்3ரஹ ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
அறிவுக்கு நன்மையாவதென்?
मूलमन्त्रवेदयोः संग्रहविस्तरभावनिरूपणं
ஆகாரத்ரய நிரூபணம்
7 நித்யாஸங்குசித பத3வ்யுத்பத்தி
"सकलात्म" என்னாதே "सर्वात्म" என்றதின் பா4வம்
"யத்ரர்ஷய:" வாக்யார்த்த2ம்
8 "நிரதிஶயாநந்த3" பத3விசாரம்
"அநுப4வ" பத3ம் தா3ஸ்யபரம்
9 "யோக்3யதா" ஶப்3தா3ர்த்த2 நிரூபணம்

9 "அநாதி3மாயயா" ஶ்ருத்யர்த்த2ம்.
கேவலர்க்கு भगवदनुभवयोग्यतानाश इति.
10 "திலதைலவத்" வாக்யார்த்த2ம்
ஸ்வப்ரகாஶதிரோதா4நமாவது என்ன?
11 " " "
அவித்3யாஶப்3தா3ர்த்த2ம்
புண்யாபுண்யஹேதுவிவேகம்
12 देहात्माभिमानाद्यनुगुणसाध्यसाधननिरूपणं
13 प्राप्यप्रापकयोः परमत्वं किंरूपं इति विचारः
भगवद्विषयात्यन्तवैमुख्यं कथं इति निरूपणं
14 "जायमान" श्लोके 'पुरुष'शब्दार्थनिरूपणं
15 "जायमानकाल"शब्दार्थनिरूपणं
"ஸம்ஸாரி" ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
"जायमान" श्लोकः व्याप्तिप्रदर्शकः इति
16 கடாக்ஷவிஶேஷ ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
ஸாத்விகஶப்3தா3ர்த்த2ம்
ஆழ்வான் ஐதிஹ்யம்
மது4ஸூத3நஶப்3தா3ர்த்த2ம்
மது4ஸூத3நஶப்3த3ம் யோக3ரூட4ம்
17 पश्येत् इति संभावनार्थकलिङन्तप्रयोगतात्पर्यम्
18 பாரதந்த்ர்யமாவது என்ன?
"அறிந்தே" என்ற ஏகாரத்தைப்பற்றி விசாரம்
19 ஶாஸ்த்ரங்களில் தலையானது வேத3ம்
பூர்வாசார்யக்3ரந்த2ங்கள் உபதே3ஶப்ரப3ந்த4ங்கள்
என்கை
மற்றவை விதா4யக ஶாஸ்த்ரங்கள் என்கை
தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களின் ஶாஸ்த்ரத்வம்
सर्वशाखाप्रत्ययन्यायमीमांसयोः विषयविभागः
20 வேதங்களுக்குக் குற்றம்
21 பராவரதத்வ விபா4க3ம்
ஸாராஸாரவிவேகம்.
உபப்3ரும்ஹணங்களின் குற்றம்

21 वेदतदुपबृंहणयोः भगवत्प्रवर्तितत्वे विशेषः साम्यं च
22 रहस्यत्रयद्राविडवेदयोः साम्यं विशेषश्च
23 ஆகஸ்மிகஸப்3த3ார்த்த2ம்
தி3வ்யஜ்ஞாந யோக3ஜஜ்ஞாந பே4த3ம்
24 द्राविडवेदतदङ्गोपाङ्गविभागः
द्राविडवेदानां वेदत्वे प्रमाणं
25 அல்பஜ்ஞத்வமாவது என்ன?
அருளிச்செயல்களுக்கு அஸாதா4ரணஸ்வரூபம்
26 "ஆழ்வார் கடாக்ஷம் நிர்ஹேதுகம்" என்றவிடத்து
ஆக்ஷேபபரிஹாரங்கள்
भगवत्कटाक्षपराङ्कुश कटाक्षयोः विशेषः.
27 ஸத்ஸம்ப்ரதா3ய ஸப்3த3ார்த்த2ம்
தி3வ்யஜ்ஞாந ஸப்3த3ார்த்த2ம்
உபதே3ஸத்தின் ஸமீசீநத்வம்
28 த3யா ஸப்3த3ார்த்த2ம்
த3யையில் பாரம்யம்
பரமத3யாளு ஸப்3த3ார்த்த2ம்
30 "அருமை" "பெருமை" ஸப்3த3ார்த்த2ம்
31 श्रीवचनभूषणनिर्माणे प्रधानकारणं
க்ருபாபர்வ நிரூபணம்
32 श्रीवचनभूषणप्रमेयवैलक्षण्यादिनिरूपणं
33 திருச்சானூர் நம்பியைப்பற்றிய விசாரம்
அபி4ஜநநிவாஸ ஸப்3த3ார்த்த2ம்
தேவப்பெருமாளே பிள்ளை உலகாரியர் என்ற
ஐதிஹ்யம்
34 பெரியஜீயர் ஸ்ரீவசநபூ4ஷண வ்யாக்2யாநம்
அருளியது கோயிலிலே என்கை
36 ஸ்ரீவசநபூ4ஷண ஸப்3த3ார்த்த2விசாரம்
ப்ரசுர ஸப்3த3ார்த்த2விசாரம்
38 பிள்ளை உலகாரியரே ஸ்ரீவசநபூ4ஷணம் என்று
பேரிட்டார்
39 அநுப3ந்தி4சதுஷ்டய நிரூபணம்

40 ஆய்ப்படியில் ப்ரகரணவிபாகம்
प्रमाणप्रमेयप्रमातृशोधनं श्रीवचनभूषणे என்று ஆய்
41 ப்ரகரண விபாகஹேது கதநம்
வேதாந்ததீப ப்ரக்ரியை
த்வயம் ஷட்பதமா நவபதமா என்ற விசாரம்
42 பெரியஜீயர் உரையில் ப்ரகரண விபாகம்
உபோத்காத ஶப்தார்த்தம்
43 ,, ,, ,,
உபோத்காதத்துக்கு ப்ரகரண ஸங்கதிவிசாரம்
பெரியஜீயர் "ப்ரதமப்ரகரணம்" (ப. 54)
என்னக்காரணம்
ப்ரகரண நாமங்கள்
44 ஸஹிப்பிக்கையாவது என்ன?
புருஷகார ஶப்தார்த்தம்
க்ஷமா ஸ்வரூபம்
45 புருஷகார ஶப்தார்த்தம்
ஶ்ராவயித்ருத்வம் புருஷகாரபாவாநுப்ரவிஷ்டம்
ரூப ஶப்த ரூட்யர்த்தம்
புருஷகார ஶப்தத்துக்கு ஸமுதாயஶக்தி
46 புருஷகார ஶப்தம் யௌகிகம்
புருஷகாரஶப்தநிர்வசநம்
புருஷகார ஶப்தத்துக்கு அகார மகார நாராயண
ஸ்ரீ ஶப்த ஸாம்யம்
புருஷகார ஶப்த முக்யார்த்தம்
47 புருஷகார உபாய ஶப்தங்களுக்குப் பூர்வாபர
நிர்தேஶ தாத்பர்யம்
உபாய வரண ஶப்தார்த்தம்
புருஷகாரத்தைவிட உபாயத்துக்கு வைபவத்வயம்
48 உபாயோபேயாதிகார ஶப்தார்த்தம்
உபாயோபேயாதிகாராபேக்ஷிதங்கள்
அதிகாரி நிஷ்டா ஶப்தார்த்தம்
ஸித்தோபாய நிஷ்ட ஶப்தார்த்தம்

51 ஸ்வாதந்த்ர்யபீ4தி நிரூபணம்
50 கீ3தைக்கும் ஸ்ரீவசநபூ4ஷணத்துக்கும் உள்ள வாசி
அவதார ரஹஸ்ய ஜ்ஞாநாதி3களுக்கும் உபாயாந்தரத்வம்
ஸாத்4யோபாய நிரூபணம்
52 புருஷகார ஸம்ப3ந்த4ம் உண்டானாலும் ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு அஞ்சவேணும்
உபாயவரணமும் அகிஞ்சித்கரம்; எப்போது?
சரமபர்வம் ஸித்3தோ4பாயத்தின் அவஸ்தா2பே4க3ம்
53 சரமப்ரகரணத்துக்கு நாயகரத்நஸ்தா2நீயத்வம்
நாயகரத்நத்துக்கு அவஸ்தா2 த்3வயம்
ஆசார்யாபி4மாநநிஷ்டர் ப4க3வத் ஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு அஞ்சவேண்டா
54 ஒன்பது ப்ரகரணம் என்ற விபா4க3ம்
55 ஆறு என்பதின் விவரணம் ஒன்பது என்ற நிரூபணம்
56 ஷட்ப்ரகரண நவப்ரகரணங்களுக்கு உபபத்தி ப்ரமாண நிரூபணம்
ஷட்ப்ரகரண நவப்ரகரணங்களுக்கு ப்ரமாணமான தனியன் வ்யாக்2யாநம்
60 ஸ்ரீவசநபூ4ஷணம் ரஹஸ்யத்ரய விவரணம்
61 ஸ்ரீவசநபூ4ஷணம் த்3வயத்தை க்ரமமாக விவரிக்கும்
ஸ்ரீவசநபூ4ஷணத்துக்கும் திருவாய்மொழிக்கும் ஸாம்யம்
62 திருவாய்மொழியின் த்3வயவிவரணத்வம்
63 விஶ்வாஸத்தில் மஹத்த்வம்
64 ஸ்ரீவசநபூ4ஷணத்தின் த்3வய விவரணத்வம்
விவரணம் என்றால் என்ன?
65 ஸ்ரீவசநபூ4ஷணத்தில் மந்த்ர சரம ஶ்லோகார்த்த2ங்கள்
66 ஸ்ரீவசநபூ4ஷணத்துக்கு ரஹஸ்ய த்3வய விவரணத்வத்திலும் த்3வயவிவரணத்வே ஹேது
67 ஸ்ரீவசநபூ4ஷணத்தின் மங்க3ளாதி3த்வாதி3
வ்யாக்2யாநலக்ஷணம்
68 வேத3ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
அநுப3ந்தி4சதுஷ்டய நிரூபணம் (ஆய்)

69 பெரியஜீயர் (முதல் வாக்ய) அவதாரிகை
ப்ரமாணாஷ்டக நிரூபணம்

70 ப்ரமாணாஷ்டக விவரணம்

71 நம் த3ர்ஶநத்துக்கு ப்ரமாணம் மூன்று
மூன்றில் மற்ற ஐந்தின் அந்தர்பா4வ நிரூபணம்

72 "வேதே3 கர்த்ராத்3யபா4வாத்" ஶ்லோகார்த்த2ம்
ஆக3மாந்தர்பூ4தங்கள் எவை?

73 ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஶப்3த3த்துக்கும் ப்ராமாண்யம் ஸ்வாபா4விகம்

74 வ்யாக்2யாந ப்ராமாண்யம் மூலப்ராமாண்ய ஸாபேக்ஷம்

75 ப4க3வானுடைய உப4யலிங்க3ப்ரதிபாத3கம் கேஶவஶப்3த3ம்
ப்ரமாணப்ரமேயங்களின் உப4யலிங்க3வைஶிஷ்ட்யம்

76 "வாசா விரூப நித்யயா" ஶ்ருத்யர்த்த2ம்
"அநாதி3நித4நா" ஶ்ருத்யர்த்த2ம்

77 ஆப்தத்வ நிர்வசநம்
தோ3ஷசதுஷ்டயம் பௌருஷேயத்வ க்ருசம்

78 "ஸத்யம் ஸத்யம்" ஶ்லோகார்த்த2ம்
"ஸத்யம்" ஶ்லோகத்தில் "பர" ஶப்3தா3ர்த்த2 விசாரம்

79 ப்ரமாண ப்ரமேயங்களுக்குச் சுடர்

80 அபி4யுக்த ஸ்வரூபம்
அபி4யுக்தாக்3ரேஸரத்வஹேது
வேத3ஶப்3த3வ்யுத்பத்தி
வேத3ஶப்3த3ம் கர்த்தரி வ்யுத்பத்தி ஸித்3த4ம்; ஏன்?

81 வேத3ஶப்3த3ம் வேதா3பி4மாநிதே3வதா பரம்
வேத3ஶப்3த3ம் யௌகி3கம்
இவ்வர்த்த2த்தில் ஸ்ரீபா4ஷ்ய வசந விரோத4 ஶங்கா பரிஹாரங்கள்

82 வேத3த்துக்கு பா4க3த்3வயாத்மகத்வம் எப்படி?

83 தே3வதாமீமாம்ஸை கர்மமீமாம்ஸாந்தர்க்க3தை
த்3வய வேத3ங்களுக்கு ஸாம்யம்
தே3வதா காண்டா3ந்திம ஸூத்ர தாத்பர்யம்

84 கர்மங்களின் ப4க3வதா3ராத4நத்வம்
85 கர்மங்களின் ப4க3வதா3ராத4நத்வே ப்ரமாணம்
86 வேத3ம் அர்த்த2 பஞ்சக ப்ரதிபாத3கமா?
கர்ம ப்3ரஹ்ம ரூபார்த்த2 த்3வய ப்ரதிபாத3கமா?
87 கர்மங்களின் ஆகாரத்ரயம்
கர்மப்3ரஹ்ம ஜ்ஞாநத்தாலே த்யாஜ்யோபாதே3ய
ஜ்ஞாநம். தந்நிரூபணம்
88 கர்மங்களின் உபாஸநாங்க3த்வம் எப்படி?
89 கர்மங்களின் கைங்கர்யரூபத்வம் எப்படி? நிர்வாஹத்ரயம்
90 அநந்யஸாத4நர்க்குக் கர்மத்தாலே ஸாத்4யம் இல்லாமை
நிரூபணம்
91 கர்மங்களுக்கு ப4க3வத் கைங்கர்யத்வம் ஸ்வாபா4விகம்
92 ஜக3த்காரணத்வ விஶிஷ்ட ப்3ரஹ்ம ஜ்ஞாநத்தாலே
கு3ணவிபூ4த்யாதி3 ஜ்ஞாநம்
93 சேதநஸ்வரூபவைலக்ஷண்யம்
ப4க3வானுடைய உபாஸ்யத்வம் கிம்ரூபம்?
94 ப4க3வானுடைய ஶரண்யத்வம் கிம்ரூபம்?
ஸாத்4ய ஸாத்4யாந்தரங்களின் வாசி
ப4க3வானுடைய அநந்யஸாத்4யத்வம் கிம்ரூபம்?
சேதநனுடைய ஸ்வரூபம் கிம்ரூபம்?
ஸாத4நாந்தரங்களின் த்யாஜ்யத்வம் கிம்ரூபம்
95 உபாஸந ஸாத்4யமோக்ஷத்துக்கும் ஸித்3தோ4பாய
ஸாத்4ய மோக்ஷத்துக்கும் பே4த3ம்
96 "த்வத3ர்ச்சாவிதி4ம்" ஶ்லோகார்த்த2ம்
97 மீமாம்ஸைக்கும் இதிஹாஸ புராணங்களுக்கும் வாசி
"ஹஸ்தேநாவத்4யதி" என்ற பூர்வமீமாம்ஸா
விஷயோதா3ஹரணம்
98 ஸர்வஶாகா2ப்ரத்யயந்யாயாதி3 நிரூபணம்
ஸர்வஶாகா2 ப்ரத்யயந்யாயம் அத்3வைதமத விபரீதம்
ஒரு ந்யாயமே விவக்ஷா விஶேஷத்தால் ந்யாயத்3வயம்
என்ற நிரூபணம்
99 ஸர்வஶாகா2 ப்ரத்யயந்யாயத்துக்கும் ஸர்வவேதா3ந்த
ப்ரத்யயந்யாயத்துக்கும் விஷயபே4த3ம்

99 ஸர்வஶாகா2ப்ரத்யயந்யாய ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
100 ந்யாய த்3வய விஷயபே4த3 நியாமகம்
101 ஆப்த ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
ஸ்ம்ருதி ஶப்3த3த்துக்கு அர்த்த2பே4த3ம்
ஸ்ம்ருதி த்ரைவித்4யம்
உபப்3ரும்ஹண ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
102 மநுஸ்ம்ருதி ராஜஸம் ஆயினும் ஸாத்விகாம்ஶ ப3ஹுளம்
மநுஸ்ம்ருதி ஸுபா3லோபநிஷது3பப்3ரும்ஹணம்
புராணலக்ஷணம்
த4ர்ம ஶாஸ்த்ர ப்ரபே4த3ம்
103 "இதிஹாஸ புராணாப்4யாம்" ஶ்லோகார்த்த2ம்
"வேத3காலுஷ்யம்" என்றால் என்ன?
ப்ரத2ம ஸூத்ரோக்த வ்யாப்தி
104 ப்ரத2ம ஸூத்ர தாத்பர்யம்
,, ப்ரக்ரியையாலே ப்ரப3ந்த4ஶைலீ கத2நம்
வேத3த்துக்கு ப்ரதாரணம்
105 2-வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநாவதாரிகை
,, வ்யாக்2யாநம்
உபப்3ரும்ஹ்ய பே4த3த்தால் உபப்3ரும்ஹண பே4த3ம்
106 த4ர்ம ஶாஸ்த்ர ப்ரதிபாத்3ய நிரூபணம்
ப்ராயஶ்சித்த ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
ஆசார வ்யவஹார நிரூபணம்
107 கர்ம ப்3ரஹ்மாபேக்ஷித நிரூபணம்
108 த4ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் ப்3ரஹ்ம ப்ரதிபாத3ந தாத்பர்யம்
இதிஹாஸாதி3களில் த4ர்மப்ரதிபாத3ந தாத்பர்யம்
"ப்ராயேண" ஶ்லோகார்த்த2ம்
109 3வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநாவதாரிகை
2வது ஸூத்ரத்தில் ஏகவசநாந்த ஸ்ம்ருதிஶப்3த3 தாத்பர்யம்
பூர்வாபர நிர்தே3ஶ தாத்பர்யம்
110 3வது ஸூத்ரத்தின் அவதாரிகாந்தரம்

110 3வது ஸூத்ர வ்யாக்₂யாநம்
இதிஹாஸ ப்ராப₃ல்ய ஹேதுக்கள்
111 ப்ராப₃ல்யமாவது என்ன? நிருபணம்
இதிஹாஸ ப்ராப₃ல்யஹேது விவேகம் (அ. அ.)
,, ,, ,, ,, (எ. அ.)
புராண தௌ₃ர்ப₃ல்ய ஹேதுக்கள்
112 பரிக்₃ரஹ நிருபணம்
"மதிமந்த₂நம்" ஶ்லோகார்த்த₂ம்
"வ்யாஸ வாக்ய" ஶ்லோகார்த்த₂ம்
113 "பி₃பே₄தி" ஶ்லோகார்த்த₂ம்
"மதிமந்த₂நம்" இத்யாதி₃ ஶ்லோகத்ரய தாத்பர்யம்
114 "விஷ்ணௌ" ஶ்லோகார்த்த₂ம்
115 "மதிமந்த₂நம்" இத்யாதி₃ ப்ரமாணோபாத₃ாந
விஶ்ராந்தி தாத்பர்யம்
"வேத₃வேத்₃யே" இத்யாதி₃ ப்ரமாணாகர ப்ரத₃ர்ஶநம்
116 மத்₄யஸ்த₂தா நிருபணம்
"யஸ்மிந் கல்பே" ஶ்லோகார்த்த₂ம்
118 கர்த்துராப்ததமத்வ நிருப்ணம்
புராணுக் இதிஹாஸ ப்ராப₃ல்யே ப்ரமாண நிருபணம்
119 "யதி₃ஹாஸ்தி" ஶ்லோக விஶேஷார்த்த₂ம்
120 4வது ஸூத்ர வ்யாக்₂யாநாவதாரிகை
4வது ஸூத்ர வ்யாக்₂யாநம்
இதிஹாஸ ப்ராப₃ல்ய நிருபணம்
ஸஹஸ்ரநாம பா₄ஷ்யத்தின் பா₄ஷ்யலக்ஷணத்வம்
உய்யக்கொண்டார் ப₄ட்டர் நிருபணங்களுக்கு வாசி
121 "இதிஹாஸ புராண" பத₃ஸமாஸ விசாரம்
122 3வது ஸூத்ரத்துக்கு அவதாரிகாந்தரம்
123 3-வது ஸூத்ரத்துக்கு விஷய ஸ்த₂ல விசாரம்
ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராண பத₃ ஸமாஸ நிருபணம்
124 ஸூத்ரகாரரின் ஸமாஸ விவக்ஷை.
125 "அப்₄யர்ஹிதம் பூர்வம்" என்ற ஶாஸ்த்ரம் அநித்யம்
என்பது

125 ஸ்ம்ருதி ஶப்3த3ம் முன்னேவரக் காரணம்
ப்3ரஹ்மத்தைவிடக் கர்மமான ஆராத4நத்துக்கேற்றம்
126 ஸ்ம்ருத்யாதி3களோடு ப4க3வச்சா2ஸ்த்ரத்தை எடாமைக்கு ஹேது
ஸ்ரீவசநபூ4ஷணமீமாம்ஸா பா4ஷ்ய ஸமாலோசநம்
ஸ்ம்ருதிகளைவிடப் புராணங்களுக்கு ஏற்றம்
127 ப்ரதா4ந ப்ரமாணத்துக்கு அர்த்தா2த் உபாதா3நே நிமித்தம்
தௌ3ர்ப3ல்யஹேதுவான பக்ஷபாதம் கிம்ருபம்

சதுஸ்ஸூத்ரீ ஸமாப்தா

128 ஸாமாந்ய ப்ரதிஜ்ஞையும் ஏகதே3ஶ நிருபணமும்
5வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநாவதாரிகை
129 ஸாமாந்ய ப்ரதிஜ்ஞை ஏகதே3ஶ நிருபணம் இவ்வர்த்த2த்தில் த்3ருஷ்டாந்தம்
130 நாமஸங்கீர்த்தநாதி3களுக்கு உபாயாந்தரத்வம்
ஸ்ரீவசநபூ4ஷணம் விஷய விஶய பூர்வபக்ஷாதி3யுக்த மன்றிக்கேயிருக்கக் காரணம்
131 ஸாராஸார விவேகம்
132 5வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநம்
133 ப்ராமாண்யப்ரகர்ஷஹேது நிருபணம்
134 பா4ரதாபேக்ஷயா ஸ்ரீராமாயண ஶ்ரைஷ்ட்2ய நிருபணம்
பா4ரதம் செய்த வேத3வ்யாஸன் து3:க்க2ம்
ஆசார்ய ஸந்நிதி4யில் சிஷ்யனிருக்கும் இருப்பு
135 ஸ்ரீராமாயண ப்ராப3ல்யஹேதுக்கள்
ப்3ரஹ்மாவின் முன்னே வால்மீகி உட்கார்ந்தது பற்றிய விசாரம்
136 சிறையிருந்தவள் என்ற நிர்தே3ஶ காரணம்.
சிறையிருக்கக் காரணம்
ப்ரமேயஶேஷமிறே ப்ரமாணம்
வேத3த்துக்கு அவதாரமாவது என்ன?
137 பா4ரதாத் ஸ்ரீராமாயண வைப4வம்
சிறையிருக்கை ஆவஶ்யகமா? என்ற விசாரம்.

138 சிறையிருப்பாலே ப்ரகாஶித்த கு$_3$ணங்கள்
சிறையிருப்பு ஏற்றத்துக்குடல். ஏன்?
ப$_4$க$_3$வானுக்கு அவதாரம் ஏற்றத்துக்குடல். ஏன்?
ப்$_4$ருகு$_3$ஶாப விசாரம்
139 "தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற" பாசுரார்த்த$_2$ம்
140 பிராட்டியின் ஶக்தி நிரூபணம்
ஸ்ரீராமாயணப்ரமேய நிரூபணம்
"காவ்யம் ராமாயணம்" ஶ்லோகார்த்த$_2$ம்
"ஸீதா சரிதம்" என்னும் திருநாமத்துக்கு அடி
பிரிவு ஸ்ரீராமாயண ப்ரதிபாத்$_3$யம் என்ற நிரூபணம்
141 பா$_4$ரதத்தைவிட ஸ்ரீராமாயணத்துக்கு ஏற்றம் (ஆய்)
ஸ்ரீராமாயண ப்ராப$_3$ல்யே ஹேது ப்ராப$_3$ல்யம்
142 மஹாபா$_4$ரத ப்ரமேய நிரூபணம்
"ஸ்ரீமத்$_3$ராமாயணமபி" ஶ்லோகார்த்த$_2$ம்
143 தூ$_3$த்யப்ரபா$_4$வத்தைவிட சிறையிருந்த ப்ரபா$_4$வம் உயர்ந்தது
கண்ணனைவிட ஸீதைக்கு ஏற்றம்
பாராஶர்ய ஶப்$_3$த$_3$ விசாரம்
144 மஹாபா$_4$ரதப்ரபா$_4$வ நிரூபணத்தில் ஸம்வாத$_3$ ப்ரமாண ப்ரத$_3$ர்ஶநம்
"தூதுபோனவன்" ஶப்$_3$த$_3$ ஸ்வாரஸ்யம்
தூ$_3$த்யத்தாலே ப்ரகாஶித்த கு$_3$ணங்கள்
145 மஹாபா$_4$ரத ஶப்$_3$தா$_3$ர்த்த$_2$ம்
ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாத$_3$க ஶப்$_3$தா$_3$ர்த்த$_2$ம்
வாத்ஸல்ய ஸௌலப்$_4$யங்களின் உபயோக$_3$ம்
146 ப$_4$க$_3$வத$_3$வதார வைலக்ஷண்யம்
ப$_4$க$_3$வத்$_3$ தூ$_3$த்யத்தில் ஜ்ஞாநி அஜ்ஞாநி நிலை
பா$_4$ரத உபக்ரம ஸ்வாரஸ்ய கத$_2$நம்
பூர்வாசார்ய ப்ரபா$_4$வம்
147 தூ$_3$த்யத்தில் ஆழ்வார் மோஹித்தமை பற்றிய விசாரம்
நாராயண ஶப்$_3$தா$_3$ர்த்த$_2$ம்
148 6-வது ஸூத்ர வ்யாக்$_2$யாநாவதாரிகை

148 6-வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநம்
பிராட்டியின் ஏற்றம் கிம்ரூபம்?
பெருமாளுடைய ஏற்றம் கிம்ரூபம்?
149 பிராட்டி சிதகுரைக்கக் காரணம்
புருஷகாரத்வ பரிஷ்காரம்
150 பெருமாளுக்கும் பிராட்டிக்கும் அஸாத4ாரணாகாரம் நிரூபகத்வமாவது என்ன?
"மத்ப்ராப்திம்" ஶ்லோகார்த்த2ம்
151 "அஹம் மத் ப்ராப்தி" ஶ்லோகார்த்த2ம்
வ்யவஸ்த2ாம்நாந நிரூபணம்
பூர்வமீமாம்ஸோதா3ஹரணம்
152 "நிக3மாந்தேஷு ஶப்3த்3யதே" என்ற பா4க3த்தில் அர்த்த2விசாரம்
பாராஶர்ய விஜய உதா3ஹரணம்
153 பிராட்டியின் உபாயத்வ ப்ரதிபாத3க வாக்யங்களுக்கு நிர்வாஹம்
ரஹஸ்யத்ரய ஸார விசாரம்
"ஏதஸ்யாஶ்ச" என்கிறவிடத்தில் "சகார" விசாரம்
154 "ஆகிஞ்சந்யைக ஶரணா:" ஶ்லோகார்த்த2ம்
பிராட்டிக்கு உபாயத்வத்தை ஸமர்த்தி2க்கும் ந்யாயங்களுக்கு க3தி
155 "மத்ப்ராப்திம்" இத்யாதி3 ஶ்லோகத்ரய தாத்பர்யம்
பிராட்டிக்கு உபாயத்வம் கொள்ளில் தோ3ஷம்
156 பிராட்டியின் உபாயத்வத்தைப் பற்றிய விசாரம்
மற்றையோர்க்குப் புருஷகாரத்வம் ஔபாதி4கம்
157 மற்றையோர்க்குப் புருஷகாரத்வம் ஔபாதி4கம் என்பதில் த்3ருஷ்டாந்தம்
"ஏதத் ஸாபேக்ஷ ஸம்ப3ந்த4ாத்" ஶ்லோகார்த்த2ம்
158 ப4க3வானுக்கு உபாயத்வம் அஸாதா4ரணம் என்பதில் ப்ரமாணம்
மற்றையோர்க்கு உபாயத்வம் ஔபாதி4கம்
மற்றையோர்க்கு உபாயத்வே ப4க3வது3பாயத்வ விரோதா4பா4வம்

158 ஔபாதி4க உபாயத்வம் பிராட்டிக்கு அவிருத்3த4ம்
159 த்3வயம் எங்கே எப்படி ஓதப்பட்டது என்ற விசாரம்.
160 உபப்3ரும்ஹ்ய உபப்3ரும்ஹணபா4வ ப்ரத்யபி4ஜ்ஞாபகம்
வாத்ஸல்ய ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
161 ஸ்ரீதே3வீ மார்த்த3வ விஶேஷம்
162 புருஷகாரத்துக்குப் புருஷகாராந்தராபேக்ஷையில்லை
7-வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநாவதாரிகை
7-வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநம்
புருஷகாரத்வாபேக்ஷித கு3ணநிருபணம்
163 க்ருபா ஸ்வரூப விசாரம்
6, 7 ஸூத்ரங்களுக்குப் பேடிகாஸங்க3தி நிருபணம்
164 பாரதந்த்ர்ய அநந்யார்ஹத்வ ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
கு3ணத்ரயத்துக்குப் புருஷகாரத்வாவஶ்யகத்வ நிருபணம்
165 க்ருபை முதலான முக்கு3ணங்களில் விஷய விபா4க3ம்
பிராட்டியின் அநந்யார்ஹத்வத்தில் விஶேஷம்
166 ஈஶ்வர க்ருபையை விட பிராட்டி க்ருபைக்கு வாசி
167 'அநுக்3ரஹபராம்' என்கிற ஸமாக்2யைக்கு உபோத்3ப3லகலிங்க3ம்
168 பிராட்டியின் பாரதந்த்ர்யாநந்யார்ஹத்வ விஷயக விசாரம்
பிராட்டிக்கு விஶேஷம் கீத்3ருஶம்?
169 பிராட்டியின் நார கோடி க4டிதத்வம்
ரஹஸ்யத்ரய ஸார விசாரம்
ஸர்வ ஶப்3த3 ஸங்கோச அஸங்கோச விசாரம்
170 "ஹ்ரீஶ்ச" ஶ்ருத்யர்த்த2ம்
பிராட்டியின் ஈஶாநாத்வ நிர்வாஹம்
"ஹ்ரீஶ்ச" ஶ்ருதிக்கு ஸ்ரீராமாயண வசநம் உபப்3ரும்ஹணம்
பிராட்டியின் இதர வ்யாவ்ருத்த அநந்யார்ஹத்வாதி3
171 "அஹந்தா" ஶ்லோகார்த்த2ம்
பிராட்டியின் ப4க3வத் ஸ்வரூபநிருபகத்வம்

171 பிராட்டியின் ப4க3வத்3விக்3ரஹாப்ருத2க்3பா4வம்
பிராட்டியின் ப4க3வத்3விபூ4தித்வம்
172 பிராட்டிக்கு ப4க3வச்சே2ஷத்வம்; அல்லாதார்க்கு மிது2நஶேஷத்வம்
புருஷகாரத்துக்குப் புருஷகாராந்தராபேக்ஷையில்லை
173 ஸ்ரீமத் பத3த்தில் பிராட்டியின் கு3ணத்ரய ப்ரதிபாத3ந நிரூபணம்
ஆஶ்ரயாஶ்ரயிபா4வத்தில் ஶ்ரிஞ்தா4துவுக்கு ப்ரயோக3ம்
174 8-வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநாவதாரிகை
"ந சாஸ்ய மாதா" ஶ்லோக விஶேஷார்த்த2ம்
ஸீதையைவிட இளையபெருமாளுக்கு ஏற்றம் கூறியதின் கருத்து
க்ருபாதி3த்ரயம் விஶ்லேஷத்ரய வ்யஞ்ஜிதம் என்ற ப்ரதிஜ்ஞை
175 கு3ணத்ரயம் அந்யோந்ய ஸாபேக்ஷம்
பிராட்டிக்கு ப4க3வத்3விஶ்லேஷம் எப்படிஎன்றவிசாரம்
176 8வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநம்
"தே3வத்வே" ஶ்லோகார்த்த2ம்
முதற் பிரிவு நிரூபணம்
ப்4ருகு3ஶாபத்தைச் சொல்லாதொழியக் காரணம்
177 "ராக4வத்வே" ஶ்லோகத்தில் "ஸீதா" ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
ப்4ருகு3 ஶாப விசாரம்
178 முதற் பிரிவுக்கு ப்ரயோஜந நிரூபணம்
"காருண்யரூபா" ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
179 தர்ஜந ப4ர்த்ஸநங்களுக்கு பே4த3ம்
180 திருவடியிடம் பிராட்டி மன்றாடுவது
181 ஸீதையின் தௌ3ர்ப3ல்யம் கிம்ரூபம் ?
ஆர்யத்வமாவது என்ன ?
ராக்ஷஸிகளுக்கு த்ரிஜடா வ்யாவ்ருத்தி
182 "அபத்யலாப4:" ஶ்லோகோதா3ஹரணம்
நடுவிற் பிரிவு நிரூபணம்
பிராட்டியின் ஶரணத்வம் வஸ்துஸாமர்த்2யத்தாலும் அநுஷ்டா2நத்தாலும் கிம்ரூபம் ?

182 ராக்ஷஸிகளின் ஆர்த்3ராபராத4விசாரம்
183 "அபத்யலாப4:" ஶ்லோகார்த்த2ம்
184 நடுவிற் பிரிவுக்கு ப்ரயோஜந நிரூபணம்
ஸ்ரீராமாயண ப்ரதா4ந ப்ரமேய நிரூபணம்
185 "யஸ்த்வயா" ஶ்லோகவிஶேஷார்த்த2ம்
லோகாபவாத3பரிஹாரம் வ்யாஜம்
186 "ந க2லு" ஶ்லோகார்த்த2ம்
187 மஹாபா4ஷ்ய வாக்யோதா3ஹரணம்
188 பிராட்டி ஆழ்வார் போல்வார் பாரதந்த்ர்ய நிரூபணம்
189 "பதிர் ஹி" ஶ்லோகார்த்த2ம்
190 மூன்றும் பிரிவு நிரூபணம்
191 உப4யஸம்மதம் அநந்யத்வம்
192 ஸீதாப்ரதிஜ்ஞை
193 "யதா2ऽஹம்" இத்யாதி3ஶ்லோகார்த்த2ம்
பிராட்டியின் காஷாயம் ப4ரதனுக்குப் போலே
194 "ஶபந்த்யாம்" விஶேஷார்த்த2ம்
195 மூன்றும் பிரிவுக்கு ப்ரயோஜநம்
"யதா2ஸர்வக3த:" ஶ்லோகதாத்பர்யம்
"மமைவ" ஶ்லோகதாத்பர்யம்
ஸ்ரீகு3ணரத்நகோஶ ஶ்லோகார்த்த2ம்
196 யோக்3யா ஶப்3த3ார்த்த2ம்
197 க்ருபையின் பர்வத்ரயம்
9-வது ஸூத்ரஸங்க3தி நிரூபணம்
198 புருஷகாரத்வ நிரூபணம்
புருஷகாரத்வபத3 விவக்ஷிதம்
ஆய் வ்யாக்2யாந நிர்வாஹபே4த3ம்
199 "ஸ ப்4ராது:" ஶ்லோகார்த்த2ம்
200 "ஏவமுக்தஸ்து" ,, ,,
201 பிராட்டிக்கு உப4யாப்4யுபேத புருஷகாரத்வமே யுக்தம்
புருஷகாரத்வ விசாரம்
202 ஜயந்தனைப்பற்றிய விசாரம்

202 இவ்விஷயத்தில் புராணவசந உதா₃ஹரணம்
203 "ஸ பித்ரா ச" ஶ்லோகார்த்த₂ம்
ஐயந்த விசாரம்
204 "புரத : பதிதம்" ஶ்லோகார்த்த₂ம்
ஐயந்த விசாரம்
205 ,, ,,
206 " இஹஸந்த :" ஶ்லோகோதா₃ஹரணம்
207 காகராவணர்களின் வாசி
" இஹஸந்த :" ஶ்லோகார்த்த₂ம்
" பாபாநாம் " ,,
208 ராக்ஷஸீ நிமித்தமான புருஷகாரத்வம்
209 புருஷகாரத்வ நிஷ்கர்ஷம்
210 10வது ஸூத்ர வ்யாக்₂யாநாவதாரிகை
,, ,, வ்யாக்₂யாநம்
211 நவம த₃ஶம ஸூத்ர ஶைலீ விசாரம்
இளையபெருமாள் திருவடி நித₃ர்ஶந தாத்பர்யம்
சேதந ஈஶ்வர ஶப்₃த₃ ஸ்வாரஸ்யாதி₃ நிரூபணம்
212 இரண்டு தலையையும் திருத்துகையாவது என் ?
திருத்துகை பரிஷ்காரம்
213 புருஷகாரத்வ நிர்வசநத்தில் லாக₄வாநாத₃ரஹேது
நிரூபணம்
ஶ்ரீஶப்₃த₃ா₃ர்த்த₂ம்
214 ப்ரமாண விரோத₄ பரிஹாரம்
11வது ஸூத்ர வ்யாக்₂யாநாவதாரிகை
,, ,, வ்யாக்₂யாநம்
இருவரையும் திருத்தும் என்பதற்கு ஸாத₄க ந்யாய
நிரூபணம்
215 ஜக₃ச் ச₂ப்₃த₂ம் ப₄க₃வத் பரம் என்கை
குடநீர் வழிக்கையாவது என் ?
216 ஆஶ்ரிதன் நிமித்தமாக தி₃வ்யத₂ம்பதீ ஸல்லாபம்
217 " பிதேவ " ஶ்லோகார்த்த₂ம்
218 த₂ண்ட₃த₄ரத்வ த₂யைகளுக்கு விஷய விப₄ாக₃ம்

219 லக்ஷ்மீதந்த்ர வசநோதா3ஹரணம்
பிராட்டி பரத3சையிலும் அவதாரத3சையிலும்
புருஷகாரம் புரிவாள்
220 அவதார த3சையில் புருஷகாரத்வ நிரூபணம்
221 "ப்ராணஸம்சய" ச்லோகார்த்த2ம்
காகத்தினுடைய ஆச்ரயணத்தில் கண்ணழிவு யாருக்கு?
222 "மித்ரமௌபயிகம்" ச்லோக விசேஷார்த்த2ம்
223 "ஔபயிக" சப்3த3 விசாரம்
224 பெருமாளுடைய புருஷோத்தமத்வ நிரூபணம்
225 "அநிச்ச2த:" சப்3த3 விசாரம்
"அஸௌ" ,, ,,
226 "விதி3த:" ச்லோகார்த்த2ம்
த4ர்ம' 'மைத்ரீ சப்3தா3ர்த்த2ம்
வத்ஸல சப்3த3 நிஷ்பத்தி:
227 தோ3ஷாநவபா4ஸம் வாத்ஸல்யம்
பூ4தா4துவுக்கு உத்பத்தி அர்த்த2ம்
பிராட்டி உபதே3சம் ப2லியாத காரணம்
228 பூர்வக்3ரந்த2 விரோத4 பரிஹாரம்
தத்வதீ3ப உதா3ஹரணம்
பிராட்டியின் ச்ராவயித்ருத்வம் சேதநவிஷயமபி
12வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநாவதாரிகை
,, ,, வ்யாக்2யாநம்
229 பெருமாளுக்குப் பிராட்டி உபதே3சம் (ஆய்)
ஸ்ரீ சப்3த3 நிஷ்பத்தி:
கர்மபாரதந்த்ர்ய சப்3தா3பி4ப்ரேதம்
230 சேதநேச்வரர்களின் கர்மபாரதந்த்ர்யம்
இருவரும் உபதே3சத்தாலே மீளாமைக்கடி
நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்ய பரிஷ்காரம்
13வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநாவதாரிகை
,, ,, வ்யாக்2யாநம்
231 சேதநனுக்குப் பிராட்டியின் உபதே3சம் (ஆய்)

232 க்ருபைக்குப் பரமத்வம்
உபதே3ஶவையர்த்2ய காருண்ய அவையர்த்2ய விவேகம்
ஆய் வ்யாக்2யாந நிர்வாஹ பே4த3ம்

233 ராவணனை அருளாலே திருத்தாமைக்குஹேது
அ. அ. உரை
" " " எ. அ. உரை

234 ராவணனுக்கு உபதே3ஶிக்கக் காரணம் மறதி என்கை

235 மறந்துபண்ணின உபதே3ஶத்தை உத3ாஹரிக்கக் காரணம்
ராமாஸ்த்ரத்துக்குப் பிராட்டி ப்ரத்யஸ்த்ரம்
ப்3ரஹ்மாஸ்த்ரம் த்ரைலோக்யம் சுற்றக் காரணம்

236 ராவண காகஸாம்யம்

237 பிராட்டி உபதே3ஶ வைப2ல்யஹேது (ஆய்)
பிராட்டியின் பே4ாக3புருஷகார விச்சே2த3ாபா4வம்(ஆய்)
பிராட்டியின் ஸாந்நித்4யமும் அஸாந்நித்4யமும்

238 நிக3மநம்
14வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநாவதாரிகை
" " வ்யாக்2யாநம்

239 ஸ்ரீராமாயண மஹாபா4ரத க்ரம நியாமகம்
மாதாபித்ருக்ருத்யப்ராய பாட2 படி2தமாகையால்
அறியாதன அறிவித்தது ஏறிட்டுக் கொண்டது.

240 கீ3தார்த்த2 நிரூபணம்
தத்வவிவேகம்

241 "ந த்வேவாஹம்" ஶ்லோகார்த்த2ம்

242 தே3ஹாத்மாக்களின் நித்யத்வாநித்யத்வ நிரூபணம்
நியந்த்ருத்வ நிரூபணம்

243 ஆசார்யனுக்கும் ப4க3வானுக்கும் வாசி (ஆய்)
பிராட்டிக்கும் " " (ஆய்)
நியந்த்ருத்வ பரிஷ்காரம்

244 ஸௌலப்4ய நிரூபணம்
ஸாம்ய நிரூபணம்
அஹங்காரதே3ாஷ நிரூபணம்

244 மந: ப்ராத₄ாந்ய நிரூபணம்
இந்த்₃ரியப்ராப₃ல்ய நிரூபணம்
ஆஶ்ரயண விரோதி₄ நிரூபணம்
245 ஆஶ்ரயணோபகரண வஶீகரணம்
அதி₄காரி சதுஷ்டயம்
தே₃வாஸுர விப₄ாக₃ம்
"ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸு" ஶ்லோகார்த்த₂ம்
246 விபூ₄தி யோக₃ நிரூபணம்
விஶ்வரூபப்ரத₃ர்ஶநம்
தன்னளவிலே பர்யவஸிக்கையாவது என்?
சக்ஷுஶ்ஶப்₃த₃ம் ஜ்ஞாநவாசி
247 "தமேவ சாத்₃யம்" ஶ்லோகார்த்த₂ம்
"தமேவ சாத்₃யம்" ஶ்லோகபாட₂ விசாரம்
ஸாங்க₃ப₄க்தி நிரூபணம்
அங்க₃ப்ரபத்தி நிரூபணம்
ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தி நிரூபணம்
248 ப்₃ரஹ்ம வித்₃யா விஜய உதா₃ஹரணம்
தீ₃பப்ரகாஶே கீ₃தாவ்யாக்₂யாநோதா₃ஹரணம்
249 சரமஶ்லோகத்தின் சரமத்வம்
புருஷகார க்ருத்யத்தை ஏறிட்டுக்கொள்வான் என்? (எ. அ.)
250 க்ருத்யத்ரயத்தையும் ஏறிட்டுக் கொண்டமை
251 லக்ஷ்மீ ப₄ரந்யாஸ ஸ்வரூப நிஷ்கர்ஷம்
252 ஆய்ப்படி நிர்வாஹ பே₄த₃ம்
உப₄யலிங்க₃ விஶிஷ்டத்வத்தாலே உபாயோபேயத்வங்கள்
உப₄யலிங்க₃ நிரூபணம்
253 அர்ஜுநனுக்கு மோக்ஷமுண்டா?
254 க்ருத்யத்ரயாரோபணத்தில் விஶேஷம்
255 ஏறிட்டுக் கொள்ளுகையாவது என்?
256 ஸூத்ரயோஜநாக்ரமம்
15-வது ஸூத்ர வ்யாக்₂யாநாவதாரிகை

257 15-வது ஸூத்ர உக்தி2ஹேது நிரூபணம்
வைப4வ ஶப்3த3 ப்ரயோக3 வைசித்ரீ
258 6. 15. ஸூத்ர ஶரீர பே4த3விசாரம்
15வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநம்
விஶேஷண ஸார்த்த2க்யம்
259 தனித்தனியே உபாதா3நமாவது என்?
தந்த்ரேண உபாத3நமாவது என்?
ஸ்வரூப வைப4வ கத2ந ப்ரகார நிரூபணம்
260 தோ3ஷகு3ணஹாநி ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
261 தோ2ஷகு3ணஹாநி பரிஷ்காரம்
262 த3யா க்ஷாந்தி வாத்ஸல்யங்களுக்கு விஷயபே4த3ம்
ஶிக்ஷா ஸங்கல்ப த3யாதி3களுக்கு விஷயபே4த3ம்
263 வாத்ஸல்ய ஶப்3த3 வ்யுத்பத்தி
தி3வ்ய த3ம்பதிகளின் அஸாத4ாரண வைப4வம் (ஆய்)
264 வாத்ஸல்ய ப்ராபு3ல்யம்
16-வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநாவதாரிகை
16-வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநம்
265 த3யாக்ஷாந்திகளுக்கும் வாத்ஸல்யத்துக்கும் வாசி
வாத்ஸல்யோத்கர்ஷம்
ஸ்ரீ வாத்ஸல்ய வைப4வம்
266 ஸாமாந்ய ஶப்3த3த்துக்கு விஶேஷாபஸ்தா2பகத்வம்
267 ப்ரபத்தேருபாயத்வே ப4க3வத்3கு3ணஹாநி
268 16-வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநாந்தரம்
தி3வ்ய த3ம்பதிகளின் அக்ருத்ய கரணாதி3 நிர்வாஹம்
269 க்ருத்யாக்ருத்ய ஶப்3த3 ப்ரவ்ருத்தி நிமித்த விசாரம்
270 17-வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநாவதாரிகை
17-வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநம்
271 ஶாஸ்த்ராவக3த தி3வ்யத3ம்பதீஸ்வபா4வம்
272 "பு3த்3த்4வா ச" ஶ்லோகார்த்த2ம்
273 "அதிக்ராமந்" ,,
274 "அபி4த்3ருஹ்யந் ப4வதே" சதுர்த்தீ2 விசாரம்
275 ஈஶ்வரனுடைய கர்ம ப்ரவர்த்தகத்வம் (ஆய்)

276 18வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநாவதாரிகை
,, ,, வ்யாக்2யாநம்
277 ராக்ஷஸிகள் 700 என்ற ஸங்க்2யா விசாரம்
278 கு3ணஹாநி சொல்லாதொழியக் காரணம்
279 மூட4 ஶப்3தா3ர்த்த3ம்
ஸ்த்ரீத்வம் காருண்ய விஷயதாதிரேக ஹேது
280 19வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாவதாரிகை
,, ,, வ்யாக்2யாநம்
281 "ஆப4ரணஸ்ய ஆப4ரணம்" ஶ்லோகார்த்த2ம்
282 ஆஸ்திகாக்3ரேஸர ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
"அர்ஜுந: கேஶவஸ்யாத்மா" ஶ்லோகார்த்த2ம்
283 "ஆத்ம" ஶப்3தா3ர்த்த2 விசாரம்
284 ஸ்நேஹ லக்ஷணம்
காருண்ய ,,
ஸ்நேஹ காருண்ய வத4பீ4தி நிரூபணம்
285 க்3ரந்த2கோடி ஸாரம்
நிருபாதி4க ஸோபாதி4கப3ந்து4 விவேகம்
கு3ண தோ3ஷ வ்யவஸ்தை2
286 அஸ்தா2ந ஸ்நேஹாதி3களுக்கு தோ3ஷத்வ நிரூபணம்
287 விஶிஷ்டாதி4காரிக்ருத்யமல்ல ப்ரத்யக்ஷபஶூஹிம்ஸை
288 "த4ர்மாத4ர்மதி4யாகுலம்" ஶப்3த3 விசாரம்
20வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாநாவதாரிகை
,, ,, வ்யாக்2யாநம்
289 த்3யூத ஸமாஹ்வய பே4த3ம்
த்3யூத லக்ஷணம்
ஸாமாந்ய விஶேஷஶாஸ்த்ரங்களுக்கு விரோத4பரிஹாரம்
ஶாஸ்த்ர ப்ரவ்ருத்தி ஸங்கோசம்
290 பக்ஷபாத ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
தோ3ஷத்துக்கு ப்ராதா4ந்யம்
291 தோ3ஷ பத3 ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தம்
த்3ரௌபதீ3 பரிப4வம் கண்டிருந்தமைக்கும் ப3ந்து4
ஸ்நேஹாதி3களுக்கும் வாசி (ஆய்)

292 21வது ஸூத்ர வ்யாக்2யாவதாரிகை
,, ,, வ்யாக்2யாநம்
293 மங்க3ள ஸூத்ர ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
294 தத்பரோக்தியை விட அந்யபரோக்தி ப்ராதா4ந்யம்
295 ஸஹபாட2 ப2லிதம்
த்3ரௌபதீ3 கழுத்துக்கு ஏற்றம் (ஆய்)
296 "பொய்ச்சுற்றம்" பாசுரார்த்த2ம்
297 "கொல்லாமாக்கோல்" ,,
"இவள்" ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
298 தோ3ஷகு3ணஹாநிகள் பச்சை என்னுமிடத்தில்
ப்ரமாணம்
,, ,, ,, ஆக்ஷேபபரிஹாரம்
299 ஸ்ரீ வரவரமுநி வாக்3 வைப4வம்
300 த்3வய விவரண ரூபத்வ நிரூபணம்
நாராயண ஶப்3தா3ர்த்த2ம் கு3ணத்3வயம்
301 கீ3தோபதே3ஷ்டாவுடைய வாத்ஸல்யாதி3 நிரூபணம்
ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாத3க ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
ஆஶ்ரித கார்யாபாத3க ,,
302 சரமஶ்லோகத்தில் பத3த்3வயோக்தம் கு3ணத்3வயம்
ஸ்ரீமத் பதா3ர்த்த2ம்
303 நாராயண ,,
"சரணௌ" என்ற த்3விவசநார்த்த2ம்
ஆய்ப்படி நிர்வாஹ பே4த3ம்

[இதுவரையில் ஸ்ரீ வசநபூ4ஷணம் முதல் 22-வாக்யங்களுக்கு வ்யாக்2யாநங்களிலும், இரு அரும்பதவுரைகளிலும் பக்கந்தோறும் உள்ள முக்கிய விஷயங்கள் காட்டப்பட்டன. இனி, அநுபந்த2ங்களும் (பிற்சேர்க்கைகளும்), புரோப3ந்த4ங்களும் (முற்சேர்க்கைகளும்) யாவை எனக் காட்டப்படுகிறது.]

அநுப3ந்த4ங்களின் (பிற்சேர்க்கைகளின்) விஷயஸூசிகை

1—8	அநுப3ந்த4ம்	1	ஸ்ரீமத்3வரவரமுநீந்த்3ரதி3வ்ய ஸூக்தி ரத்நமாலா
9—31	,,	2	இன்னமொரு அரும்பதவுரை
31—32	,,	3	மற்றோர் அரும்பதவுரை
33—34	,,	4	ந்யாயங்கள்
34—35	,,	5	ஶப்3தா3ர்த்த2ங்கள்
35—36	,,	6	உதா3ஹரிக்கப்பட்ட பெரியோர் திருநாமங்கள்
37	,,	7	நிஷ்கர்ஷங்கள்
38—39	,,	8	பரிஷ்காரங்கள்
39	,,	9	வ்யாக்2யாத்3வயத்தில் காணப் படும் பே4த3ங்கள்
40	,,	10	அரும்பத3 விளக்கங்களில் காணப் படும் பே4த3ங்கள்
41—43	,,	11	உதா3ஹ்ருதக்3ரந்த2ங்கள்
44—46	,,	12	பாட2 ஶோத4நங்கள்
47—48			வெளியீடுகளின் விளம்பரம்

புரோப3ந்த4ங்களின் (முற்சேர்க்கைகளின்) விஷயஸூசிகை

1—8	முகவுரை
9—12	பிள்ளைலோகாசார்யர் வைப4வம்
13—15	ஜநந்யாசார்யர் வைப4வம்
16—20	மணவாளமாமுனிகள் வைப4வம்
21—22	அண்ணுவப்பங்கார் ஸ்வாமி வைப4வம்
23—33	எம்பார் ஜீயர்ஸ்வாமி வைப4வம்
34—37	எம்பார் ஜீயர்ஸ்வாமி பரம்பரைத் தனியன்கள்
38	உபதே3ஶ ரத்தினமாலையில் ஸ்ரீவசநபூ4ஷண வைப4வம்
39—61	விஷயாநுக்ரமணிகை
62	பிழை திருத்தம்
63—65	ஸ்ரீவசநபூ4ஷண ப்ரத2மப்ரகரண ஸூத்ரங்கள்
66—72	க்ரந்தத்தின் தொடக்கத்திலும், சாற்றுமறையிலும் அநுஸந்தி4க்கவேண்டிய தனியன்கள்

முதல் பா4க3 விஷயாநுக்ரமணிகை நிறைவு பெற்றது.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
36	27	எல்லா	எல்லாம்
71	13	அந்தர்ப்ப$_4$விப்பித்து,	அந்தர்ப$_4$விப்பிப்பது.(?)
81	8	ஸ்வப்ரதிபாத்$_3$யனான	ஸ்வப்ரதிபாத்$_3$யமான
94	20	அறியலாமென்றபடி	ஸுஸ்பஷ்டமாக அறியலாமென்றபடி
109	6	ஆயிட்டு,	ஆகையிட்டு, (?)
121	10	புராண	புராணம்
125	14	புராணம்	புராணாநி
136	9	ஸம்ப்ரதிபந்நம்	ஸம்ப்ரதிபந்நமிறே.
151	12	இங்கே,	இங்கே— (இப்பத$_3$ம் 20ம் வரியில் 'அந்த நியாயத்தாலே' என்ற பதங்களுக்குப் பின்பு அந்வயிக்கிறது)
151	19	நிர்ணயிக்கப்பட்டது.	நிர்ணயிக்கப்பட்டது;
152	15	श्रति	श्रुति
156	10	நியாமகமில்லை	நியாமகமுமில்லை
157	1	என்றருளிச் செய்வர்	என்றும் அருளிச்செய்வர்.
200	17	மாகையாலே	மாகையாலும்.
201	6	ராஹித்யமுமாகிற... பாரதந்த்ர்யம்	ராஹித்யமாகிற... பாரதந்த்ர்யமும்
217	29	मूले	மேலே
238,239	20,25	அறிவித்த	அறிவித்து
261	24	கு$_3$ணமென்னலாம்;	கு$_3$ணமென்னலாய்,
		அநுப$_3$ந்த$_4$ங்கள்	
9	28	அருளிச்செகிறார்	அருளிச்செய்கிறார்
		புரோப$_3$ந்த$_4$ங்கள்	
3	28	வ்யாக்$_3$யாநமே	வ்யாக்$_2$யாநமே
9	3	க்$_3$ருஷ்ண	க்ருஷ்ண
14	9	ப்ரஶநம்	ப்ரஶ்நம்
15	2	ஹராம்யஹம	ஹராம்யஹம்
16	5	நம்மிராமாசனும்	நம்மிராமாநுசனும்
16	12	ஒப்புயுர்	ஒப்புயர்
16	15	அதிஶய	அதிஶ
16	24	நாத$_3$	நாத$_2$
19	3	பேரோலோக்க	பேரோலக்க
19	7	கீத$_3$ா	கீ$_3$தா
20	1	திருத்தம்பியரான	திருத்தம்பியாரான
29	2	சாம	சரம
29	8	யார்த்த$_3$ங்களை	யார்த்த$_2$ங்களை
31	25	நாரயண	நாராயண
36	24	गुरं	गुरुं
38	1	உபேதச	உபதேச
45	32	ஶாக$_3$ா	ஶாக$_2$ா
47	24	லக்ஷணத்வம்	லக்ஷணவத்த்வம்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவசநபூ₄ஷணம்

ப்ரத₂மப்ரகரணம் (1-22 வாக்யங்கள்)

வாக்யம் 1 (பக்கம் 69—105)

1. வேத₃ார்த்த₂மறுதியிடுவது ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களாலே.

வாக்யம் 2 (பக்கம் 105—109)

2. ஸ்ம்ருதியாலே பூர்வபா₄கத்₃தில் அர்த்த₂ம் அறுதியிடக்கடவது. மற்றையிரண்டாலும் உத்தரபா₄கத்₃தில் அர்த்த₂ம் அறுதியிடக்கடவது.

வாக்யம் 3 (பக்கம் 109—120)

3. இவையிரண்டிலும் வைத்துக்கொண்டு இதிஹாஸம் ப்ரப₃லம்.

வாக்யம் 4 (பக்கம் 120—128)

4. அத்தாலே அது முற்பட்டது.

வாக்யம் 5 (பக்கம் 128—147)

5. இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட₂மான ஸ்ரீராமாயணத்தால் சிறையிருந்தவளேற்றஞ் சொல்லுகிறது; மஹாபா₄ரதத்தால் தூதுபோனவனேற்றஞ் சொல்லுகிறது.

வாக்யம் 6 (பக்கம் 148—162)

6. இவையிரண்டாலும் புருஷகாரவைப₄வமும் உபாய வைப₄வமும் சொல்லிற்றாய்த்து.

வாக்யம் 7 (பக்கம் 162—174)

7. புருஷகாரமாம்போது—க்ருபையும், பாரதந்த்ர்யமும், அநந்யார்ஹத்வமும் வேணும்.

வாக்யம் 8 (பக்கம் 174—197)

8. பிராட்டி முற்படப் பிரிந்தது, தன்னுடைய க்ருபையை வெளியிடுகைக்காக; நடுவிற் பிரிந்தது, பாரதந்த்ர்யத்தை வெளியிடுகைக்காக; அநந்தரம் பிரிந்தது. அநந்யார்ஹத்வத்தை வெளியிடுகைக்காக.

வாக்யம் 9 (பக்கம் 197—209)

9. ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களிரண்டிலும் புருஷகாரத்வம் தோற்றும்.

வாக்யம் 10 (பக்கம் 210—215)

10. ஸம்ஶ்லேஷத3ஶையில் ஈஶ்வரனைத் திருத்தும்; விஶ்லேஷத3ஶையில் சேதநனைத் திருத்தும்.

வாக்யம் 11 (பக்கம் 214—229)

11. இருவரையும் திருத்துவது(ம்) உபதே3ஶத்தாலே.

வாக்யம் 12 (பக்கம் 228—231)

12. உபதே3ஶத்தாலே இருவருடையவும் கர்ம பாரதந்த்ர்யம் குலையும்.

வாக்யம் 13 (பக்கம் 230—238)

13. உபதே3ஶத்தாலே மீளாதபோது சேதநனை அருளாலே திருத்தும், ஈஶ்வரனை அழகாலே திருத்தும்.

வாக்யம் 14 (பக்கம் 238—257)

14. அறியாத அர்த்த2ங்களையடைய அறிவித்து, ஆசார்ய க்ருத்யத்தையும், புருஷகார க்ருத்யத்தையும், உபாய க்ருத்யத்தையும் தானே ஏறிட்டுக் கொள்ளுகையாலே மஹாபா4ரதத்தில் உபாய வைப4வ(மு)ம் சொல்லிற்றுய்த்து.

வாக்யம் 15 (பக்கம் 256—265)

15. புருஷகாரத்துக்கும் உபாயத்துக்கும் வைப₄வ மாவது—தோ₃ஷத்தையும் கு₃ணஹானியையும் பார்த்து உபேக்ஷியாதவளவன்றிக்கே, அங்கீ₃காரத்துக்கு அவை தன்னையே பச்சையாக்குகை.

வாக்யம் 16 (பக்கம் 264—271)

16. இரண்டும், இரண்டுங்குலையவேணும் என்றிருக்கில் இரண்டுக்கும் இரண்டும் உண்டாய்த்ததாம்.

வாக்யம் 17 (பக்கம் 270—275)

17. இரண்டும் குலைந்தது என்றிருக்கில் இத்தலைக்கு இரண்டும் உண்டாய்த்ததாம்.

வாக்யம் 18 (பக்கம் 276—280)

18. ராக்ஷஸிகள் தோ₃ஷம் ப்ரஸித்₃த₄ம்.

வாக்யம் 19 (பக்கம் 280—288)

19. ஜிதேந்த்₃ரியரில் தலைவனாய், ஆஸ்திகாக்₃ரேஸரனாய் "கேஶவஸ்யாத்மா" என்று க்ருஷ்ணனுக்கு த₄ாரகனாயிருக்கிற அர்ஜுநனுக்கு தோ₃ஷம் ஏதென்னில்; ப₃ந்து₄க்கள் பக்கல் ஸ்நேஹமும், காருண்யமும், வத₄பீ₄தியும்.

வாக்யம் 20 (பக்கம் 288—291)

20. த்₃ரௌபதீ₃பரிப₄வம் கண்டிருந்தது — க்ருஷ்ணாபி₄ப்ராயத்தாலே ப்ரத₄ாந தோ₃ஷம்.

வாக்யம் 21 (பக்கம் 292—295)

21. பாண்ட₃வர்களையும் நிரஸிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, வைத்தது—த்₃ரௌபதி₃யுடைய மங்க₃ள ஸூத்ரத்துக்காக.

வாக்யம் 22 (பக்கம் 294—303)

22. அர்ஜுநனுக்கு தூ₃த்ய ஸாரத்₂யங்கள் பண்ணிற்றும், ப்ரபத்த்யுபதே₃ஶம் பண்ணிற்றும் இவளுக்காக.

ப்ரத₂மப்ரகரணம் நிறைவுற்றது.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவசநபூ4ஷண வ்யாக்2யாநம்

தொடங்கும்போது அநுஸந்தி4க்கும் தனியன்கள்

அழகியமணவாளன் அருளிச்செய்தது

மணவாள மாமுனிகள் விஷயமான தனியன்

१. श्रीशैलेशदयापात्रं धीभक्त्यादिगुणार्णवम् ।
यतीन्द्रप्रवणं वन्दे रम्यजामातरं मुनिम् ॥

1. ஸ்ரீஶைலேஶ த3யா பாத்ரம் தீ4ப4க்த்யாதி3 கு3ணார்ணவம் ।
யதீந்த்3ர ப்ரவணம் வந்தே3 ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥

ஆழ்வான் அருளிச்செய்தது

கு3ருபரம்பரை விஷயமான தனியன்

२. लक्ष्मीनाथसमारंभां नाथयामुनमध्यमाम् ।
अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम् ॥

2. லக்ஷ்மீநாத2 ஸமாரம்பா4ம் நாத2யாமுந மத்4யமாம் ।
அஸ்மதா3சார்ய பர்யந்தாம் வந்தே3 கு3ருபரம்பராம் ॥

எம்பெருமானார் விஷயமான தனியன்

३. यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुग्मरुक्म-
व्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।
अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः
रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

3. யோநித்யமச்யுத பதா3ம்பு3ஜ யுக்3மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ் ததி3தராணி த்ருணாய மேநே ।
அஸ்மத்3கு3ரோர் ப4க3வதோஸ்ய த3யைகஸிந்தோ4:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்3யே ॥

ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது

ஆழ்வார் விஷயமான தனியன்

४. माता पिता युवतयस्तनया विभूतिः
सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् ।
आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुलाभिरामं
श्रीमत्तदङ्घ्रियुगलं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥

4. மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூ$_4$திஸ்
ஸர்வம் யதே$_3$வ நியமேந மத$_3$ந்வயாநாம் ।
ஆத்$_3$யஸ்ய ந:குலபதேர் வகுளாபி$_4$ராமம்
ஶ்ரீமத் தத$_3$ங்க்$_4$ரியுக$_3$ளம் ப்ரணமாமி மூர்த்$_4$நா ॥

பட்டர் அருளிச்செய்தது

ஆழ்வார்கள் பதின்மர் விஷயமான தனியன்

५. भूतं सरश्च महदाह्वयभट्टनाथ-
श्रीभक्तिसारकुलशेखरयोगिवाहान् ।
भक्ताङ्घ्रिरेणुपरकालयतीन्द्रमिश्रान्
श्रीमत्पराङ्कुशमुनिं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥

5. பூ$_4$தம் ஸரஶ்ச மஹத$_3$ாஹ்வய ப$_4$ட்டநாத$_2$
ஶ்ரீப$_4$க்திஸார குலஶேக$_2$ர யோகி$_3$வாஹாந் ।
ப$_4$க்தாங்க்$_4$ரிரேணு பரகால யதீந்த்$_3$ரமிஶ்ராந்
ஶ்ரீமத் பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ॥

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்தது

ரஹஸ்யார்த்த$_2$ ஸம்ப்ரதா$_3$யபரம்பரையின் ஒட்டுத் தனியன்

६. लोकगुरुं गुरुभिस्सह पूर्वैः कूरकुलोत्तमदासमुदारम् ।
श्रीनगपत्यभिरामवरेशौ दीप्रशयानगुरुं च भजेऽहम् ॥

6. லோககு3ரும் கு3ருபி4ஸ்ஸஹ பூர்வை:
கூரகுலோத்தமதா3ஸமுதா3ரம் ।
ஶ்ரீநக3பத்யபி4ராமவரேஶௌ
தீ3ப்ரஶயாந கு3ருஞ்ச ப4ஜேऽஹம் ॥

ஈயுண்ணி பத்3மநாப4ர் அருளிச்செய்தது

பிள்ளைலோகாசார்யர் விஷயமான தனியன்

७. लोकाचार्याय गुरवे कृष्णपादस्य सूनवे ।
संसारभोगिसंदष्टजीवजीवातवे नमः ॥

7. லோகாசார்யாய கு3ரவே க்ருஷ்ணபாத3ஸ்ய ஸூநவே ।
ஸம்ஸாரபே4ாகி3 ஸந்த3ஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நம: ॥

பூர்வோக்த கு3ருபரம்பரைக்கு ப்ரத்யேகமான தனியன்கள்

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது

கூரகுலோத்தமதா3ஸர் விஷயமான தனியன்

८. लोकाचार्यकृपापात्रं कौण्डिन्यकुलभूषणम् ।
समस्तात्मगुणावासं वन्दे कूरकुलोत्तमम् ॥

8. லோகாசார்ய க்ருபாபாத்ரம் கௌண்டி3ந்ய குலபூ4ஷணம் ।
ஸமஸ்தாத்மகு3ணாவாஸம் வந்தே3 கூரகுலோத்தமம் ॥

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்தது

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை விஷயமான தனியன்

९. नमः श्रीशैलनाथाय कुन्तीनगरजन्मने ।
प्रसादलब्धपरमप्राप्यकैङ्कर्यशालिने ॥

9. நமஶ்ஶ்ரீஶைலநாதா2ய குந்தீநக3ரஜந்மநே ।
ப்ரஸாத3லப்3த4 பரமப்ராப்ய கைங்கர்யஶாலிநே ॥

மணவாளமாமுனிகளுக்கு மாதாமஹரான கோட்டூர்
அழகியமணவாளப் பெருமாள் பிள்ளை தனியன்

१०. लोकाचार्यपदांभोजराजहंसायितान्तरम् ।
ज्ञानवैराग्यजलधिं वन्दे सौम्यवरं गुरुम् ॥

10. லோகாசார்யபத₃ாம்பே₄ாஜ ராஜஹம்ஸாயிதாந்தரம் ।
ஜ்ஞாநவைராக்₃யஜலதி₄ம் வந்தே₃ ஸௌம்யவரம் கு₃ரும்॥

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்தது

மாமுனிகளின் பிதாவான
திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான்தாதரண்ணரையன்
விஷயமான தனியன்

११. श्रीजिह्वावदधीशदासममलमशेषशास्त्रविदम् ।
सुन्दरवरगुरुकरुणाकन्दलितज्ञानमन्दिरं कलये ॥

11. ஸ்ரீஜிஹ்வாவத₃தீ₄ஶதா₃ஸ மமலமஶேஷஶாஸ்த்ரவித₃ம் ।
ஸுந்த₃ரவரகு₃ருகருணாகந்த₃ளித ஜ்ஞாநமந்தி₃ரம் கலயே॥

ஸ்ரீவசநபூ₄ஷணத்துக்கே உரியனவாய், இதின் இருவகை
யான ப்ரகரணபே₄த₃ம் முதலியதைக்காட்டும் தனியன்கள்
ஆறு ப்ரகரணமாக வகுக்கும் ஶ்லோகம்

१२. पुरुषकारवैभवं च साधनस्य गौरवं
तदधिकारिकृत्यं अस्य सद्गुरूपसेवनम् ।
हरिदयामहैतुकीं गुरोरुपायतां च यो
वचनभूषणेऽवदज्जगद्गुरुं तमाश्रये ॥

12. (1) புருஷகாரவைப₄வஞ்ச, (2) ஸாத₄நஸ்ய கௌ₃ரவம்
(3) தத₃தி₄காரிக்ருத்யம், (4) அஸ்ய ஸத்₃கு₃ருபஸேவநம் ।
(5) ஹரித₃யாமஹைதுகீம், (6) கு₃ரோருபாயதாஞ்ச யோ
வசநபூ₄ஷணேऽவத₃ஜ்ஜக₃த்₃கு₃ரும் தமாஶ்ரயே ॥

१३. साङ्गाखिलद्रविडसंस्कृतरूपवेद-
सारार्थसङ्ग्रहमहारसवाक्यजातम् ।
सर्वज्ञलोकगुरुनिर्मितमार्यभोग्यं
वन्दे सदा वचनभूषणदिव्यशास्त्रम् ॥

13. ஸாங்க$_3$ாகி$_2$லத்$_3$ரவிட$_3$ ஸம்ஸ்க்ருதருப வேத$_3$
ஸாரார்த்த$_2$ ஸங்க்$_3$ரஹ மஹாரஸ வாக்யஜாதம் ।
ஸர்வஜ்ஞலோககு$_3$ரு நிர்மித மார்யபே$_4$ாக்$_3$யம்
வந்தே$_3$ ஸதா$_3$ வசநபூ$_4$ஷண தி$_3$வ்யஶாஸ்த்ரம் ॥

१४. आकण्ठोत्कण्ठवैकुण्ठप्रियाणां कण्ठभूषणम् ।
गुरुणा जगतामुक्तं व्याप्तं वचनभूषणम् ॥

14. ஆகண்டோ$_2$த்கண்ட$_2$ வைகுண்ட$_2$ப்ரியாணாம் .
கண்ட$_2$பூ$_4$ஷணம் ।
கு$_3$ருணா ஜக$_3$தாமுக்தம் வ்யாப்தம் வசநபூ$_4$ஷணம் ॥

ஆறுப்ரகரணமாக வகுக்கும் பாட்டு

15. (1) பேறுதருவிக்குமவள் தன் பெருமை (2) ஆறு
(3) பெறுவான்முறை. (4) அவன்
கூறுகுருவைப்*பனுவல் (5) கொள்வதிலையாகிய
குளிர்ந்தவருள்தான்.
(6) மாறில் புகழ் நற்குருவின் வண்மையொடெலாம்
வசநபூடணமதில்
தேறிட நமக்கருள் முடும்பையிறைவன் கழல்கள் சேரென்
மனனே.

ஒன்பது ப்ரகரணமாக வகுக்கும் பாட்டு.

16. (1) திருமாமகள்தன் சீரருளேற்றமும்
(2) திருமால்†திருவடி சேர்வழிநன்மையும்
(3) அவ்வழி யொழிந்தன வனைத்தின் புன்மையும்
(4) மெய்வழி‡ஊன்றிய மிக்கோர்பெருமையும்

---

* பா (பணிதல்) † பா (சேவடி) ‡ பா (ஒன்றிய)

(5) ஆரணம்வல்லவர் *அமருநன்னெறியையும்
(6) நாரணன்/தாள் தரு நற்குருநீதியும்
(7) சோதி†வானருள் தூய மா குருவின்
பாதமாமலர் பணிபவர் தன்மையும்
(8) தீதில் வானவர்தேவன் உயிர்களை
§ஏதுவின்றி யெடுக்கும்படியையும்
(9) மன்னியவின்பமு(ம்) மாகதியும குரு
வென்னுநிலைபெறு மின்பொருள்தன்னையும்
அசைவிலாவேத மதனுளனைத்தையும்
வசனபூடண வழியாலருளிய
மறையவர்சிகாமணி வண்புகழ்முடும்பை
யிறையவனெங்கோ னேருலகாரியன்
தேன்மலர்ச்சேவடி சிந்தைசெய்பவர்
மாநிலத்தின்பமதெய்தி வாழ்பவரே.

१७. लोकाचार्यकृते लोकहिते वचनभूषणे ।
तत्त्वार्थदर्शिनो लोके तन्निष्ठाश्च सुदुर्लभाः ॥

17. லோகாசார்யக்ருதே லோகஹிதே வசநபூ$_4$ஷணே |
தத்த்வார்த்த$_2$ த$_3$ர்ஶிநோ லோகே தந்நிஷ்ட$_2$ாஶ்ச
ஸுது$_3$ர்லப$_3$ா: ||

१८. जगदाचार्यरचिते श्रीमद्वचनभूषणे ।
तत्त्वज्ञानं च तन्निष्ठां देहि नाथ यतीन्द्र मे ॥

18. ஜக$_3$த$_3$ாசார்யரசிதே ஶ்ரீமத்$_3$வசநபூ$_4$ஷணே |
தத்த்வஜ்ஞாநஞ்ச தந்நிஷ்ட$_2$ாம் தே$_3$ஹி நாத$_2$ யதீந்த்$_3$ர மே ||

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்
ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

---

* (பா) அமர் நன்னெறியும்   / (பா) தான்
† (பா) மாமலர் தொல்லருள் குருவின்   § (பா) ஏதுமின்றி

சாற்றும்போது அநுஸந்திக்கும் தனியன்கள்

வானமாமலை ஜீயர் அருளிச்செய்தது

19. கோதிலுலகாசிரியன் கூரகுலோத்தமதாதர்
தீதில்திருமலையாழ்வார் செழுங்குரவை மணவாளர்
ஓதரியபுகழ்த்திருநா வுடையபிரான்தாதருடன்
போதமணவாளமுனி பொன்னடிகள்போற்றுவனே

20. வாழியுலகாசிரியன் வாழியவன்மன்னுகுலம்
வாழிமுடும்பையென்னு மாநகரம்— வாழி
மனஞ்சூழ்ந்தபேரின்ப மல்குமிகுநல்லார்
இனஞ்சூழ்ந்திருக்கு மிருப்பு.

21. ஓதுமுடும்பை யுலகாசிரியனருள்
ஏதுமறவாத வெம்பெருமான்—நீதி
வழுவாச்சிறுநல்லூர் மாமறையோன்பாதம்
தொழுவார்க்கு வாரா துயர்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ஜீயர்திருவடிகளே ஶரணம்.

மாமுனிகள் அநுஸந்தி₄த்த ஸ்ரீவசநபூ₄ஷண வைப₄வம்

சீர்வசநபூடண மாத் தெய்வக் குளிகை பெற்றோம்
பார்தன்னைப் பொன்னுலகாப் பார்க்கவல்லோம்—தேறி(ல்) நமக்கு
ஒப்பார் இனி யார்? உலகாசிரியனருள்
தப்பாமல் ஓதியபின் தான்.

முதலிகள் அநுஸந்தி₄த்த ஸ்ரீ வசநபூ₄ஷண வ்யாக்₂யாவைப₄வம்

வாக்₃பூ₄ஷணம் வசநபூ₄ஷண ஶாஸ்த்ரஸாரம்
யோ மாத்₃ருஶாஞ்ச ஸுக₃மம் வ்யவ்ருணோத் த₃யாளு: ।
ரம்யோபயந்த்ருமுநயே யமிநாம் வராய
தஸ்மை நம: ஶமத₃மாதி₃ கு₃ணார்ணவாய ॥

[வாக்குக்கு பூ₄ஷணமாகிற வசநபூ₄ஷண ஶாஸ்திரத்தின் ஸாரத்தை எம்போலியர்க்கும் எளிதாம்படி விவரித்த கருணைமிக்க ஶமத₃மாதி₃ குணக்கடலாம் யதிவரரான மணவாள மாமுனிகட்கு வணக்கம்]

ஆசா₄ரம்—யதீந்த்₃ரப்ரவண ப்ரப₄ாவம்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமல்லோககு$_3$ரவே நம:
ஸ்ரீமத்$_3$ வரவரமுநயே நம:

பெரிய ஜீயர் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீவசநபூ$_4$ஷண வ்யாக்$_2$யாநத்துக்கு

திருமழிசைஅண்ணாவப்பங்கார்ஸ்வாமி அருளிச்செய்த

அரும்பத$_3$ விளக்கம்

அவதாரிகை

பரமகாருணிகரான பெரியஜீயர் ஸ்ரீவசநபூ$_4$ஷணத்துக்கு व्याख्यानமிட்டருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி व्याख्येय-ग्रन्थத்தினுடைய सात्त्विकजनोज्जीवनहेतुताप्रयोजकप्रामाण्यप्रकर्षप्रदर्शनार्थமாக प्रमेयवैलक्षण्यादिகளை அருளிச்செய்கிறார் (ஸகல வேத$_3$ஸங்க்$_3$ரஹமான) என்று தொடங்கி (திருநாமமாய்த்து) என்னுமளவாக.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமத்$_3$ வரவரமுநயே நம:

பெரியஜீயர் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீவசநபூ$_4$ஷண வ்யாக்$_2$யாநத்துக்கு

எம்பார் ஜீயர்ஸ்வாமி அருளிச்செய்த

அரும்பத$_3$ விளக்கம்

அவதாரிகை

பரமகாருணிகரான பெரிய ஜீயர் ஸ்ரீவசநபூ$_4$ஷணமாகிற இப்ரப$_3$ந்த$_4$த்துக்கு व्याख्यानமிட்டருளுவதாகத்தொடங்கி, முதலிலே प्रेक्षावत्प्रवृत्त्यंगமான अनुबन्धिचतुष्टयத்தையும் आर्थिकமாக அறிவிப்பியாநின்றுகொண்டு, மோக்ஷருசியுடையார்

प्रारिप्सितग्रन्थத்திறுடைய अविघ्नेन परिसमाप्त्यर्थமாக மங்க₃ளம் ஸ்ரீபா₄ஷ்யாதி₃களிற்போலே நிப₃ந்தி₄க்கவேண்டி யிருக்க, அதுசெய்யாதொழிந்தது கீ₃தாபா₄ஷ்ய ப்ரக்ரியை யாலே. அங்கு "श्रियः पतिः" என்றிறே தொடங்கிற்று. அங்கு பெரியபிராட்டியார்க்கு வாசகமான ஸ்ரீஶப்₃த₃நிர் தே₃ஶமே மங்க₃ளம். இங்கு ஸகலவேத₃ஶப்த₃நிர்தே₃ஶம் மங்க₃ளம். भगवद्वेदयितृत्वமிறே वेदशब्दयोगार्थம். "त्रैलोक्यराज्यं

எல்லாரும் இத்தைப்பேணியநுஸந்தி₄க்கைக்குடலாக. "शास्त्रज्ञानं बहुक्लेशम्" என்கிறபடியே, எத்தனையேனுமளவுடை யார்க்கும் அவகா₃ஹித்து அர்த்த₂நிஶ்சயம் பண்ணவரிதான வேதா₃தி₃ஶாஸ்த்ரங்களைப்பற்றித் தத்வஹித புருஷார்த்த₂ங் களை ருசிபிறந்தார் இழவாதபடி மந்த₃மதிகளுக்கும் ஸுக்₃ரஹ மாக உள்ளபடியறிவிப்பிக்கவற்றான உபதே₃ஶாத்மக ப்ர ப₃ந்த₄ங்களில் வைத்துக்கொண்டு உத்க்ருஷ்டதமமாகை யாகிற இதின் வைலக்ஷண்யத்தை இதினுடைய ஸஹேது காவதரணக்ரமகத₂நமுக₂த்தாலே வெளியிடுகிறார்.—(ஸகல வேத₃) என்று தொடங்கி, (வெளியிட்டருளுகிறார்) என்னு மளவாக. மேல் स्वप्रवृत्तान्तकथनமும் திருநாமநிர்வசநமும் இதுக்குஶேஷம். ஆக (ஸகலவேத₃) என்று தொடங்கி (திருநாமமாய்த்து) என்னுமளவும் ப்ரவேஶம். प्रबन्धाभ्यासे अधिकारिणः प्रवेशयतीति प्रवेशः என்னக்கடவதிறே.

பேரருளாளப் பெருமாளுடைய திருவவதாரம் என்று ப்ரஸித்₃த₄ரான பிள்ளைலோகாசார்யர்தம்முடைய ஸம்ஸாரி சேதநர் இழவு காண மாட்டாமையாகிற அபாரகாருண்ய மும். பெரிய பெருமாள் நியமநமுமிறே அத்யந்த கு₃ஹ்ய மான இப்ரப₃ந்த₄த்தினவதரணத்துக்கு ஹேது. அதில் प्रधानहेतुவான காருண்யத்தை. இப்ரப₃ந்த₄த்தை வெளி யிட்டல்லது த₄ரிக்கவொண்ணுதபடி விகரிப்பித்ததுகளான- ஸம்ஸாரி சேதநர்களுடைய स्वरूपप्राप्तपरमपुरुषार्थानुभवத்துக்கு இடைச்சுவரான अप्राप्तानन्तापुरुषार्थங்களினுடைய अनादिकालानु- भवமும், அதினுடைய अनागतानन्तकालानुवर्तनार्हதையுமாகிற

ஶ்ரீ:
ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஶ்ரீமல்லோககு3ரவே நம:

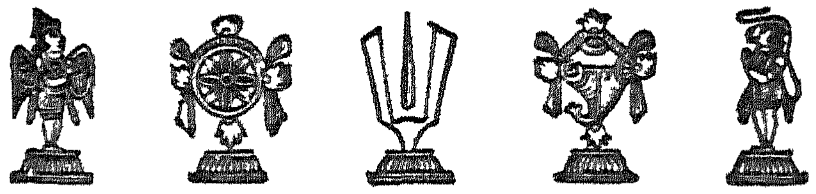

ஶ்ரீவசநபூ4ஷணத்திற்குத்
திருநாராயணபுரம் ஆய் (ஜநந்யாசார்யர்) அருளிய
வ்யாக்2யாநம்

அவதாரிகை

சரமார்த்த2ப்ரகாஶகமானவதுவே ப்ரமாண ஸாரமென்றும், சரமஶேஷியான ஸத3ாசார்யனே ப்ரமேய ஸாரமென்றும், தச்சே2ஷ பூ4தரே ப்ரமாத்ருஸாரபூ4தரென்றும், தச்சே2ஷத்வமே சரமஸ்வரூபமென்றும், தச்சரணாரவிந்த3யுக3ளமே சரமோபாய மென்றும், தத்கைங்கர்யமே சரமோபேயமென்றும் அறுதியிட்டு, தந்நிஷ்ட2ராய்ப்போரும் சரமார்த்த2ாபி4லாஷிகளான ஶ்ரீமது4ரகவிகள்தொடங்கித் திருத்தமப்பனார் பிள்ளையளவாக கு3ருபரம்பரயாலப்3த4மான சரமஶ்லோக சரமார்த்த2விஶேஷத்தை ஸர்வஸாரஜ்ஞரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி லோகாசார்யபிள்ளை, வசநபூ4ஷணமுகே2ந வெளியிட்டருளுகிறார்.

सकल सीताया नाप्नुयात् कलाम्" *என்கிறவிடத்தில் ஸகலஶப்3த3ம்* **स्वपर्यायविश्वशब्दवाच्य***ரான பெருமாளைச் சொல்லுகிறது— என்று ஈட்டிலே(6-2-6)யிருக்கையாலே* (ஸகல) *என்கிற ஶப்3த3மும் மங்க3ளமாகலாம்.*

அவதாரிகை முற்றிற்று.

அநர்த்த2ங்களை (ருசிபிறந்த சேதநர் இழந்துபோம்படியிருக்கையாலே) *என்னுமளவாலே த3ர்ஶிப்பியா நின்றுகொண்டு.* **प्रथमं**, *ஸர்வாத்மாக்களினுடையவும்* **परमपुरुषार्थानुभवयोग्यताहेतु***வை ஸப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார்* (ஸகலவேத3ஸங்க்3ரஹ) *இத்யாதி3 வாக்யத்தாலே.*

அவதாரிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமல்லோககு3ரவே நம:
ஸ்ரீமத்3 வரவரமுநயே நம:

ஸ்ரீவசநபூ4ஷணத்திற்குப்
பெரியஜீயர் திருவாய்மலர்ந்தருளின
வ்யாக்2யாநம்

அவதாரிகை

ஸகலவேத3ஸங்க்3ரஹமான திருமந்த்ரத்தில், பத3 த்ரயத்தாலும் ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிற ஆகாரத்ரயமும், ஸர்வாத்ம ஸாத4ரணமாகையாலே, "यत्रर्षय: प्रथमजा ये

அண்ணவப்பங்கார் ஸ்வாமியின் அரும்பத3 விளக்கம்

(सकलेत्यादि)"त्रयी यत्र प्रतिष्ठिता""सर्वमष्टाक्षरान्तस्स्थम्"என்று சொன்ன ருக்3ாதி3ஸர்வவேத3ங்களுக்குத் திருமந்த்ரத்திலே प्रतिष्ठितत्वம், ஶப்3த3த்திலே शब्दान्तरத்துக்கு स्थितिகூடாமையாலே अर्थद्वारेणவே ஆக வேண்டுகையாலே திருமந்த்ரத்திலே ஸகலவேத3ார்த்த2ங்களுமிருக்குமென்று சொல்லிற்றாயிற்று. तत्प्रतिपाद्यार्थप्रतिपादकமாய். ततो न्यूनपरिमाणமான ஶப்3த3த்

எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமியின் அரும்பத3 விளக்கம்

திருமந்த்ரமிறே "भजेत्सारतमं शास्त्रे" என்கிறபடியே प्रबलप्रमाणம். "सर्वमष्टाक्षरान्तस्स्थं" என்றும், "सर्ववेदान्तसारार्थः" என்றும் சொல்லுகிறபடியே—"सर्ववेदसंग्रहம்" என்றதே. (ஸகல வேத3)என்றருளிச்செய்தது, 1.कम्–परंब्रह्म,लाति-आददाति वशीकरोतीति कला श्रीः; "शक्तीनां चैव सर्वासां योनिभूता परा कला" என்று சொல்லிற்றிறே; तया सह वर्तत इति–सकलः என்றாய். பரமைகாந்திக்கும்கூட कैङ्कर्यतया शिष्टाचारसिद्धश्रियःपतिरूपप्रकृत

துக்கு तद्विशदीकार्यार्थप्रतिपादकत्वरूपतत्संग्रहत्वம். "पचति" "पाकं करोति" என்கிறவிடத்திலே पाकं करोति என்கிறவிதின் संग्रहत्वம் "पचति"என்கிறவிதுக்குக்கூடினாப்போலே ஸகலவேத3ங்களைப் பற்றத் திருமந்த்ரத்துக்குக் கூடுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி (ஸகலவேத3ஸங்க்3ரஹமான)என்று அருளிச்செய்கிறார் என்று கண்டுகொள்வது. (ஆகாரத்ரயமும்)अनन्यार्हशेषत्वம். अनन्यशरण-त्वம்.अनन्यभोग्यत्वம் ஆகிற இம்மூன்றும். (ஸர்வாத்மஸாத4ாரண மாகையாலே) பத்3த4ாத்மாக்களுக்கும் முக்தாத்மாக்களுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் பொதுவாகையாலே. பொதுவானபடி யென்? என்னில்:—"एषोऽणुरात्मा"என்கிறவிடத்தில்"यस्मिन् प्राणः पञ्चधा संविवेश" என்கிற बद्धत्वग्राहकवाक्यशेषமும். "भागो जीवः" என்கிறவிடத்தில் "स चानन्त्याय कल्पते"என்கிற मुक्तत्वग्राहकवाक्य शेषமும்போலே प्रणवस्थमकारத்துக்கு बद्धाद्यन्यतमपरत्वव्यवस्था-पकवाक्यशेषமில்லாமையாலும். नमश्शब्दोक्तविरोधिनिवृत्तिதான் ஸாத4ாரணமாகையாலும். "दासभूताः स्वतः सर्वे ह्यात्मानः परमात्मनः" என்று भगवद्दास्यं सर्वात्मसाधारणமென்று कण्ठोक्ति யிருக்கையாலும் என்று கண்டுகொள்வது.

ग्रन्थप्रतिपाद्यवस्तुनिर्देशात्मकमङ्गलம் விழுக்காட்டாலே முதலிலே ஸித்3தி4க்கைக்காகவாதல். 2. "कलाभिः सह वर्तन्त इति-सकलाः" என்றுவேத3ஶப்3த3விஶேஷணமாய்‘ यच्चान्यदपिवाङ्मयम्"என்று पृथगुक्तोपबृंहणसंग्रहत्वं திருமந்த்ரத்தில் எங்கும் ஸித்3தி4க்கைக் காகவாதல்.3."वदन्ति सकला वेदाः"என்கிற वचनप्रत्यभिज्ञापन முகத் தாலே திருமந்த்ரத்தினுடைய वेदसंग्रहत्वம் अर्थद्वारकமென்று सूचनार्थமாதல். 4. रहस्यत्रयத்திலும் வைத்துக்கொண்டு उपबृंहण स्थानीयமான चरमश्लोकத்தைக் कलाशब्दத்தாலும். कठवल्लीद्वयो-पनिषத்தில் "वेदोऽयं ब्राह्मणा विदुः" "वेदेनानेन वेदितव्यम्" என்கிற வாக்யத்தாலே வேதமாகச் சொல்லப்பட்ட த்3வயத்தை வேத3சப்தத்தாலும் சொல்லி இது இரண்டுக்கும் संग्रहமான திருமந்த்ரமென்று विशेषार्थलाभतात्पर्यத்தாலே யாதல் என்று கண்டுகொள்வது.

(வேத3ஸங்க்3ரஹமான) என்றது வேத3ார்த்த2ஸங் க்3ரஹமான என்றபடி. "वेदवित्" "शास्त्रवित्" என்னக்

புராணா:" (யத்ரர்ஷய: ப்ரத₂மஜா யே புராணா:) (யஜுஸ் அச்சி₂த்₃ரம் 62-1) என்கிற நித்யஸூரிகளோபாதி ஶுத்₃த₄ஸத்வமான பரமபதத்திலே நித்யாஸங்குசித

இங்கு उपक्रमத்திலே திருமந்த்ரத்தை ப்ரஸ்தாவித்தது. "திருமந்த்ரம் கைபுகுரும்" (வாக்யம் 97) "பெரியதிரு மந்த்ரத்தை" (வா 315) என்று மூலத்திலே असकृत् उपात्त மாகையாலே तद्विवरणமே मूलाभिप्रेतமென்னுமத்தாலே. (यत्रेति) यत्र-பரமபத₃த்திலே पुराणाः—पुराऽपि नवाः. प्रथमजाः— पूर्वसिद्धाः; ऋषयः- द्रष्टारः; कालोपाधिनिर्देशமும் विषयविशेषनिर्देश மும் இல்லாமையாலே द्रष्टृत्वத்திலே नित्यसर्वविषयकत्वं लब्धம். தத₃நுகு₃ணமாக "यत्र" என்கிறவிடத்தில் பரமபதத்திலே. "पञ्चशक्तिमये दिव्ये शुद्धसत्त्वे सुखावहे" इत्यादिप्रमाणसिद्धशुद्धसत्त्वात्म- कत्वं विवक्षितம். "प्रथमजाः" என்கையாலே अनादिसिद्धत्वமும். "पुराऽपि नवाः" என்கிற अपिஶப்₃த₃த்தாலே वर्तमान भविष्यत्काल-

---

கடவதிறே. (ஸங்க்₃ரஹமான) என்றது "सम्यक् गृह्यते अनेनेति-संग्रहः" என்றாய் நன்றாகவறிவிப்பிக்குமதான என்ற படி. அறிவுக்கு நன்மையாவது —सुखपूर्वமாய், काष्ठापर्यन्तமாய், अविचाल्यமாயிருக்கை. "त्रैगुण्यविषया वेदाः" என்கிறபடியே गुणानुगुणसाध्यसाधनपरवेदवाक्यसंग्रहत्वம் திருமந்த்ரத்துக்குக் கூடும்படியென்னென்னில்: அவ்வோ साध्यसाधनங்களுக்கு विरोधिस्वरूपपरषष्ठ्यन्तमकारத்திலும். तत्तदाराध्यत्वतत्तत्फलप्रदत्व - रूपभगवत्कल्याणगुणங்களுக்கு नारपदத்திலும் संग्रहமென்று கண்டுகொள்வது. (पदत्रयத்தாலும்) என்றது "प्रणवाद्यं नमो- मध्यं नारायणपदान्तिमम्" என்று சொல்லுகிற पदत्रयத்தாலு மென்றபடி. (ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிற) அவையே சொல்லப் படுகிற. (आकारत्रयமும்) शेषित्वமும் शरण्यत्वமும் प्राप्यत्वமும். (ஸர்வாத்மஸாதா₄ரணமாகையாலே) என்றது—அநேக புத்ரர்களுக்கு ஒரு पितृत्वம்போலே सर्वात्मनिरूपितமாய்க் கொண்டு பொதுவாய் இருக்கையாலேயென்றபடி. பொது வானபடியென்னென்னில்:— शेषित्वपरமான प्रथमपदத்தில்

सम्बन्धமும், ஆக कालत्रयसम्बन्धित्वமும். "ऋषयः" என்கையாலே सूरित्वமும் लब्धம். இத்தையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (நித்ய ஸூரிகளோபாதி)யித்யாதி (नित्यासंकुचितेत्यादि) न विद्यते संकुचितं संकोचः यस्य तदसंकुचितं. नित्यं असंकुचितं-नित्यासंकुचितं; तथाविधं ज्ञानं येषां इति विग्रहः. இங்கு, नित्यत्वं—ध्वंसाप्रतियोगित्व-मात्रमभिमतम्. அதுக்கு नञर्थसंकोचाभावத்திலே அந்வயம். ध्वंसा-प्रतियोगियான अभावந்தான், अत्यन्ताभावமும் प्रध्वंसाभावமும். ஆக, நித்யர்க்கு ज्ञानसंकोचात्यन्ताभावமாய், முக்தர்க்கு ज्ञानसंकोच-प्रध्वंसाभावமாய், सामान्येन ध्वंसाप्रतियोगिसंकोचाभाववज्ज्ञानवत्त्वम् उभयसाधारणமென்று கண்டுகொள்வது. இத்தால் प्रागभावाप्रति योगित्वे सति ध्वंसाप्रतियोगित्वமே नित्यत्वமாகையாலே दृष्टान्त दार्ष्टान्तिकங்களுக்கு साधारणधर्ममில்லையென்னும் चोद्यं निरस्तम्.

शेषत्वाश्रयवाचियான மகாரம் "दासभूताः स्वतस्सर्वे ह्यात्मानः" என்கிற उपबृंहणसहकारத்தாலே जात्येकवचनமாய்க்கொண்டு सर्वात्मवाचकமாயிருக்கையாலேயும், அந்த மகாரத்தையே மற்றவிரண்டுபதங்களிலும் कर्तृवाचकமாக அந்வயித்து "எம்பெருமானுக்கேயுரியனான நான் எனக்குரியனன்றிக்கேயொழியவேணும். ஸர்வசேஷியான நாராயணனுக்கே எல்லாவடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாகவேணும்" என்று வாக்யார்த்தமும் அருளிச்செய்கையாலும் ஸர்வாத்ம ஸாதாரணம் என்னக்குறையில்லையென்று கண்டுகொள்வது. सकलात्मसाधारणமென்னுதே, सर्वात्मसाधारणமென்றது, पूर्वोक्तोपबृंहणसहकारज्ञापनार्थமாக. ஆக இவ்வாக்யத்தால்-திருமந்த்ரஸித்₃த₄மான शेषित्वादिनिरूपकत्वமே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் भगवदनुभवस्वरूपयोग्यताहेतुவென்றருளிச்செய்தார். மேலொரு வாக்யத்தால் அந்த யோக்₃யதையின் கனத்தை सदृष्टान्तமாக த₃ர்ஶிப்பிக்கிறார். दृष्टान्तभूतரான நித்யஸூரிகளுடைய नित्यानुभवத்தில் प्रमाणம் காட்டுகிறார்,-(यत्रपूर्वे)இத்யாதி₃யாலே. यत्र-யாதொரு பரமபதத்திலே. ये-யாதொரு நித்யஸூரிகள். (நித்யஸூரிகளோபாதி)யென்றது நித்யஸூரிகளைப்போலே யென்றபடி. முக்தரை दृष्टान्तமாக்கில் அவர்களுக்கு अतीत-

புராணா:" (யத்ரர்ஷய: ப்ரத$_2$மஜா யே புராணா:) (யஜுஸ் அச்சி$_2$த்$_3$ரம் 62-1) என்கிற நித்யஸூரிகளோபாதி ஶுத்$_3$த$_4$ஸத்வமான பரமபதத்திலே நித்யாஸங்குசித

இங்கு उपक्रमத்திலே திருமந்த்ரத்தை ப்ரஸ்தாவித்தது. "திருமந்த்ரம் கைபுகுரும்" (வாக்யம் 97) "பெரியதிரு மந்த்ரத்தை" (வா 315) என்று மூலத்திலே असकृत् उपात्तமாகையாலே तद्विवरणமே मूलाभिप्रेतமென்னுமத்தாலே. (यत्रेति) यत्र–பரமபத$_3$த்திலே पुराणाः—पुराऽपि नवाः. प्रथमजाः—पूर्वसिद्धाः; ऋषयः- द्रष्टारः; कालोपाधिनिर्देशமும் विषयविशेषनिर्देशமும் இல்லாமையாலே द्रष्टृत्वத்திலே नित्यसर्वविषयकत्वं लब्धம். தத$_3$நுகு$_3$ணமாக "यत्र" என்கிறவிடத்தில் பரமபதத்திலே, "पञ्चशक्तिमये दिव्ये शुद्धसत्त्वे सुखावहे" इत्यादिप्रमाणसिद्धशुद्धसत्त्वात्मकत्वं विवक्षितம். "प्रथमजाः" என்கையாலே अनादिसिद्धत्वமும், "पुराऽपि नवाः" என்கிற अपिஶப்$_3$த$_3$த்தாலே वर्तमान भविष्यत्काल-

---

கடவதிறே. (ஸங்க்$_3$ரஹமான்) என்றது "सम्यक् गृह्यते अनेनेति–संग्रहः" என்றாய் நன்றாகவறிவிப்பிக்குமதான என்றபடி. அறிவுக்கு நன்மையாவது—सुखपूर्वமாய், काष्ठापर्यन्तமாய், अविचाल्यமாயிருக்கை. "त्रैगुण्यविषया वेदाः" என்கிறபடியே गुणानुगुणसाध्यसाधनपरवेदवाक्यसंग्रहत्वம் திருமந்த்ரத்துக்குக் கூடும்படியென்னென்னில்: அவ்வோ साध्यसाधनங்களுக்கு विरोधिस्वरूपपरषष्ठ्यन्तमकारத்திலும், तत्तदाराध्यत्वतत्तत्फलप्रदत्व-रूपभगवत्कल्याणगुणங்களுக்கு नारपदத்திலும் संग्रहமென்று கண்டுகொள்வது. (पदत्रयத்தாலும்) என்றது "प्रणवाद्यं नमोमध्यं नारायणपदान्तिमम्" என்று சொல்லுகிற पदत्रयத்தாலுமென்றபடி. (ப்ரதிபாதி$_3$க்கப்படுகிற) அடைவே சொல்லப்படுகிற. (आकारत्रयமும்) शेषित्वமும் शरण्यत्वமும் प्राप्यत्वமும். (ஸர்வாத்மஸாதா$_4$ரணமாகையாலே) என்றது—அநேக புத்ரர்களுக்கு ஒரு पितृत्वம்போலே सर्वात्मनिरूपितமாய்க் கொண்டு பொதுவாய் இருக்கையாலேயென்றபடி. பொதுவானபடியென்னென்னில்:— शेषित्वपरமான प्रथमपदத்தில்

भेदங்கள் கிடக்கச்செய்தேயும், सविभूतिकब्रह्मानुभवानन्दம் இவர்கள் எல்லார்க்கும் அவிஶிஷ்டமாகையாலே तावन्मात्रத்தை அருளிச்செய்தார் என்பாருமுண்டு. * (योग्यதை) भगवद्भिन्न-चेतनत्वம். * (अनादिमाययेत्यादि) उत्पत्तिஶூந்யையாய், विचित्रसृष्टिहेतुவான मूलप्रकृतियாலே. (सुप्तः) तिरोहितस्वरूपः; मायया என்கிற हेतुस्वभावத்தாலும், "अजमनिद्रं पश्यति" என்ற वाक्यशेषத்தாலும்.

கொள்ளுகையையும், "भर्तारमनुभवति भार्या" என்றால், பல படியாலும் அத்தலைக்கே ரஸமாக விநியோகப் படுகையையும் காட்டக்கடவதிறே. * (யோக்3யதை) अनन्यार्हशेषत्वानन्य-शरणत्वानन्यभोग्यत्वங்களாகிற आकारत्रयம்;*अनन्यभोग्यர்க்கே யெம்பெருமான் भोग्यனாகையாலேயும், விரோதி4யைப்போக்கி பே4ாக்3யனை தன்னைத் தருகைக்குடலான शरण्यत्वமும் अनन्यशरणர்க்கேயாயிருக்கையாலேயும், இத்தலையில் பேறிழவுகளை அத்தலையதாம்படியமைத்துக்கொடுக்கிற शेषित्वமும் अनन्यार्हशेषत्वनिरूपितமாயிருக்கையாலேயும், தன் பேறாக எம்பெருமான்றானே निरपेक्षप्रापकனாய் நின்று தன்னை அநுப4விப்பித்தாலல்லது स्वरूपसिद्धि உண்டாகாதபடியிருக்கிற शेषित्वादिகளுக்கு प्रतिसम्बन्धिस्वरूपங்களான अनन्यार्हशेषत्वाद्याकारत्रयமுமே भगवदनुभवயோக்3யதையென்னக் குறையில்லையிறே. (உண்டாயிருக்க) என்று கனக்கப் பொருளாகவருளிச் செய்தது.— "नित्यस्य स्वरूपयोग्यत्वे फलावश्यम्भावः" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஒருக்கால் இந்த யோக்3யதை फलोपधानहेतुவாமென்று. उपासनविशेषजनितभगवत्संकल्पविशेषத்தாலே கேவலர்க்கு இந்த யோக்3யதை நஶிக்கையாலேயிறே அவர்களுக்கு ஒருக்காலும் परमपुरुषार्थान्वयம் இன்றிக்கேயொழிந்தது. (உண்டாயிருக்கச் செய்தேயும்) என்கிற "அபி" ஶப்3த3ம் विरोधार्थकம்.(யோக்3யதையுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும்)என்கிறவிதுக்கு (து3:க்க2ங்களை அநுபவித்துத்திரிகிற) (பக்கம் 14)என்கிறத்தோடேயந்வயம். ஆக இவ்வாக்யத்தால் ஸம்ஸாரிகளுக்குண்டான भगवदनुभवयोग्यதையின் உறைப்பையருளிச்செய்தார்.

(அநாதி₃மாயயா ஸுப்த:) என்கிறபடியே திலதைலவத் தா₃ருவஹ்நிவத் து₃ர்விவேச த்ரிகு₃ண து₃ரத்யயாநாதி₃ ப₄க₃வந்மாயாதிரோஹித ஸ்வப்ரகாஶ

सुप्तपदம்-तिरोहितस्वरूपे गौणம்; स्वापத₃ஶையிலே मनुष्यत्वादिस्वरूप-तिरोधानमात्रம் உண்டிறே. இத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (तिलतैलेत्यादि) * तिले तैलमिव-दारुणि वह्निरिव (दुर्विवेचा) पृथग्ग्रहणानर्हा (त्रिगुणा) सत्त्वरजस्तमोयुक्ता (दुरत्यया) भगवदन्येन दुर्निवर्त्या, अनादिश्च या माया, तया (तिरोहितः) प्रतिबद्धग्रहणः (स्वप्रकाशः) प्रकाशमानस्वकीयदेहातिरिक्तत्वादिधर्मः येषाम् * इति विग्रहம் கண்டுகொள்வது. श्रत्युक्तानादित्वफलितம் (दुर्विवेचत्वம்). "त्रिगुणं

மேலொரு சூர்ணையாலே भगवदनुभवத்துக்கு இட்டுப் பிறந்து வைத்தும் கிட்டப்பெறுதபடி அந்த ஸம்ஸாரி சேதநர் படுகிற அநர்த்த₂பரம்பரையை அடைவேயருளிச் செய்யத் தொடங்கி, அவையெல்லாவற்றுக்கும் மூலகாரண மான अनाद्यचित्सम्बन्धத்தில் प्रमाणம் காட்டுகிறார்.—("अनादि-मायया सुप्तः" என்கிறபடியே) என்று. மாயாஶப்₃த₃ார்த்த₂மான ப்ரக்ருதியின் கொடுமையை அறிவிக்கைக்காக गद्यश्रीसूक्ति யாலே விஶேஷித்து அந்த ஶ்ருத்யர்த்த₂மருளிச் செய்கிறார்,-(तिलतैलवत्) என்று தொடங்கி. (तिलतैलवत्) என்றது-எள்ளுள் எண்ணெய்போலே என்றபடி; (दारुवह्निवत्)என்றது-அரணியில் நெருப்புப்போலே என்றபடி. (दुर्विवेच) என்றது-குறியழியாதபடி பிரித்துக்காணவொண்ணுத என்றபடி. (त्रिगुण) என்றது-सत्त्वरजस्तमोमयமான என்றபடி. (दुरत्यय) என்றது-எம்பெருமானையொழிய ஒருவராலும் கடக்கவரி தான என்றபடி. "அநாதி₃" என்று தொடங்கி ஶ்ருத்யர்த் த₂ம்: (अनादित्व)மாவது-வந்தேறின காலத்துக்கு அடிதெரியா திருக்கை. "मम माया" என்கிற उपबृंहणத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி मायाशब्दार्थமருளிச்செய்கிறார் (भगवन्माया) என்று. மாயை—விசித்ரகார்யகரியான ப்ரக்ருதி. (सुप्त)पदம் तिरोहित ज्ञानपरம் என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (माया-

ராய், அநாத்₃யவித்₃யாஸஞ்சிதாநந்த புண்யா புண்ய கர்மாநுகு₃ணமாக ஸுர நர திர்யக் ஸ்தா₂வரயோநிகள்தோறும் மாறிமாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்து,

---

तत् जगद्योनि" இத்யாதி₃யைப்பற்ற (त्रिगुणेति). "मम माया दुरत्यया" என்கிறத்தைப்பற்ற (दुरत्ययेत्यादि) (तिलतैलवत्) இத்யாதி₃ ஸ்ரீஸூக்தி गद्यश्रीसूक्तिச்சூ₂ர்ணையாயிருக்கிறது. (अनाद्यविद्येत्यादि) இங்கு प्रवाहानादित्वमभिमतம். (अविद्या) अनात्मन्यात्मबुद्धियும், अस्वे स्वबुद्धियும். (மாறி மாறி) पर्यायेण. (स्वातन्त्र्यம்)

तिरोहित) என்று. (मायातिरोहित) என்றது-ப்ரக்ருதியாலே மறைக்கப்பட்ட என்றபடி. (ஸ்வப்ரகாஶராய்). 1. स्वविषयकदेहादिवैलक्षण्यज्ञानத்தையுடையராய். 2. அன்றிக்கே, மறைக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்வஸ்வரூபத்தையும், ப்ரகாஶ த₄ர்மபூ₄த ஜ்ஞானத்தையும் உடையராய் என்றுமாம். ஆக, இவ்வாக்யத்தால் नित्यासंकुचितज्ञानராய்க்கொண்டிருக்கைக்கு எதிர்த்தட்டாக तिरोहितस्वप्रकाशत्वமாகிற அர்த்த₂த்தை அருளிச்செய்தார்.

மேல், निरन्तरभगवदनुभवத்துக்கு எதிர்த்தட்டான भगवदत्यन्तवैमुख्यத்தை அருளிச்செய்யத் தொடங்கி, அந்த வைமுக்₂ய ஹேதுக்களான प्रकृतिसंबन्धकार्यपरंपरैயை அருளிச்செய்கிறார்.—(அநாத்₃யவித்₃யா என்று தொடங்கி, பிறந்து என்னுமளவும்) (அநாத்₃யவித்₃யா) என்றது ப்ரவாஹ ரூபேண அநாதி₃களான देहात्मबुद्धियும், अस्वे स्वबुद्धियுமாகிற அஜ்ஞாநங்களாலே என்றபடி. (புண்யாபுண்யங்கள்) புண்யபாபங்கள். * (பாபஸாத₄நம்) देहात्मभ्रमம், (புண்ய ஸாத₄நம்) अस्वे स्वत्वभ्रमமென்று கண்டுகொள்வது.* (யோநிகள் தோறும்) ஜந்மங்கள் தோறும். (மாறி மாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்து) என்றது, ஒரோயோநிகளிலே மாறி மாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்து என்றபடி. ஆக, இவ்வாக்யத்தால் ज्ञानात्मकமான வஸ்து அசித்தோடொக்க மசக்குப்பரவிட்டு மயக்கும்படி பிறந்து பட்ட அர்த்த₂த்தை அருளிச்செய்தார்.

தே₃ஹாத்மாபி₄மாநமும், ஸ்வாதந்த்ர்யமும், அந்ய ஶேஷத்வமுமாகிற படுகுழியிலே விழுந்து, தத்தத₃நு கு₃ணஸாத்₄ய ஸாத₄நங்களிலே மண்டி, யாதானும் பற்றி நீங்கும் விரதத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டு,

---

स्वशेषत्वம். (अन्यशेषत्वம்) देवतान्तरादिशेषत्वம். (படுகுழிகள்) पतनहेतुगर्तங்கள். (तदनुगुणेत्यादि) *देहात्माभिमानानुगणसाध्यம்-स्त्र्यन्न-पानादिகள்; तत्साधनம்-अर्थार्जनादिகள்; स्वातन्त्र्यानुगुणसाध्यம்—स्वर्गादिகள்; तत्साधनம்-यागादिகள்; अन्यशेषत्वानुगुणसाधनம்-देवतान्तरोपासनம்; तत्साध्यம்-तत्सायुज्यादि * என்று கண்டுகொள்வது. (மண்டி) अत्यन्तம் அவகா₃ஹித்து. (யாதானும்) ஏதேனும். (பற்றி) அவலம்பி₃த்து. (நீங்கும் விரதத்தை) எம்பெருமானைக்

மேல் அத்தாலுண்டான प्राप्तशेषिயினுடைய அநுப₄வத்துக்கு எதிர்த்தட்டான अन्यशेषत्वादिகளாகிற படுகுழிகளையருளிச்செய்கிறார் (देहात्माभिमानமும் என்று தொடங்கி விழுந்து) என்னுமளவாக. (देहात्माभिमानம்) தே₃ஹமேஆத்மா என்கிற भ्रमம். (स्वातन्त्र्यம்) स्वातन्त्र्यभ्रमம். (अन्यशेषत्वம்) देवतान्तरशेषत्वம். (படுகுழி) स्वरूपनाशहेतुவான குழி. ஆக இவ்வாக்யத்தால், प्राप्तशेषिயானவன்பக்கலிலே अत्यन्तवैमुख्यத்தையருளிச்செய்தார். वैमुख्यம்-अन्यशेषत्वம்; अतिवैमुख्यம்-स्वस्वातन्त्र्यம்; अत्यन्तवैमुख्यம்-देहात्माभिमानம் என்று विभागம் கண்டுகொள்வது.

மேல் परमप्राप्यप्रापकभूतனானவனுடைய அநுப₄வத்துக்கு எதிர்த்தட்டான पूर्वानर्थकार्यानर्थविशेषங்களை அருளிச்செய்கிறார் (तत्तदनुगुण இத்யாதியால் ஏறிட்டுக்கொண்டு इत्यन्तेन). (तत्तदनुगुण) என்றது, प्रत्येकं देहात्माभिमानाद्यनुगुण என்றபடி. (साध्यसाधनங்கள்) पुरुषार्थोपायங்கள். அதில் (देहात्माभिमानानुगुणसाध्यसाधनங்கள்) ऐहिकैश्वर्यतत्साधनங்கள்; (स्वातन्त्र्याभिमाना-नुगुणங்கள்) पारलौकिकतत्साधनங்கள்; (अन्यशेषत्वानुगुणங்கள்) देवतान्तरसायुज्यतदाराधनங்கள் என்று विभागம். (மண்டி) ஆழ்ந்து. (யாதானும் பற்றி நீங்கும் விரதத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டு) ஏதேனுமொன்றை அவலம்பி₃த்து, प्राप्यप्रापकभूत

ப்ராப்தஶேஷியாய், பரமப்ராப்யப்ராபகபூ4தனானவன் பக்கல் அத்யந்த விமுக2ராய், கர்ப்ப4ஜந்மபா3ல்ய

கிட்டாமைக்கு ஹேதுவான வ்ரதத்தை. (प्राप्तशेषीत्यादि) पूर्वोक्ताकारत्रयप्रतिसंबन्धियான ईश्वरगताकारत्रयம் இம்மூன்றும். (प्राप्तशेषित्वம்) उचितशेषित्वம். * (परमप्राप्यत्वம்) स्वापेक्षयोत्कृष्टरहित-प्राप्यत्वம். (परमप्रापकत्वம்) स्वापेक्षयोत्कृष्टरहितप्रापकत्वம்.* चरमप्राप्य प्रापकங்கள் இதினுடைய பர்வபே4த3மாகையாலே, उक्तपारस्य मुपपन्नம். இம்மூன்றும் திருமந்த்ரத்தில் पदत्रयलब्धம். "अल्पा-च्तरम्" என்றுதல். "अभ्यर्हितं (पूर्वं)" என்றுதல் प्राप्यத்துக்குப் पूर्वनिर्देशம் என்று கண்டுகொள்வது. (अत्यन्तेति) * अन्यशेष-त्वात् वैमुख्यம். स्वातन्त्र्यात् अतिवैमुख्यம். देहात्माभिमानात् अत्यन्तवैमुख्यம். * वैमुख्यமாவது – भगवद्विषयज्ञानरुच्याद्यभावம். (गर्भेत्यादि) गर्भ ஶப்3த3ம் गर्भस्थितिயைக் காட்டுகிறது. ஆகையால்

னை எம்பெருமானை அகலுகையாகிற வ்ரதத்தை ஆரோபித்துக்கொண்டு. இத்தால், भगवद्विषयद्वेषம் फलितம். ஆக, இவ்வாக்யத்தால், प्राप्यप्रापकाभासान्वयத்தாலேपरमप्राप्यप्रापकனானவன் பக்கலிலே वैमुख्यத்தையும், அதுகளில் மண்டுகையாலே अति-वैमुख्यத்தையும், நீங்கும் விரதத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுகையாலே अत्यन्तवैमुख्यத்தையும் அருளிச்செய்தாராய்த்து.

கீழ் तत्तच्छब्दங்களாலே விஶேஷித்துக்காட்டப்பட்ட वैमुख्यங்களை स्वशब्दத்தாலே स्पष्टமாகத் தொகுத்துக் காட்டுகிறார் (प्राप्तशेषियாய் इत्यादिना अत्यन्तविमुखராய் என்னுமளவாக) (प्राप्तशेषी) उचितशेषी. (परम) ஶப்3த3ம் (प्राप्यप्रापक)ங்களிரண்டிலும் विशेषणம். * (प्राप्यत्वம்) शेषवृत्तिप्रतिसम्बन्धित्वம். (प्रापकत्वம்) संकल्पद्वारा फलजनकत्वம். * (परमत्व)மாவது தனக்கொரு प्राप्य-प्रापकங்களின்றிக்கே தானே प्राप्यனும் प्रापकனுமிருக்கை. * "स्वापेक्षया उत्कृष्टरहितत्वं परमत्वं" என்னில், स्वतन्त्रोपायமாகச் சொல்லப்பட்ட चरमोपायமொழிந்ததாமிறே. * ஆக, இவ்வளவால்निरन्तरभगवदनुभवத்துக்கு எதிர்த்தட்டானभगवदत्यन्तवैमुख्यமாகிற अनर्थपरम्परैயை அருளிச்செய்தார்.

யௌவந மரணார்த்₂த₄க மரண நரகங்களாகிற அவஸ்தா₂ ஸப்தகத்திலே நிரந்தர விதத விவித₄ நிரவதி₄கது₃:க்க₂ங் களை அநுப₄வித்துத்திரிகிற இஸ்ஸம்ஸாரிசேதநரிலே, ஆரேனும் சிலர்க்கு ஜாயமாநகால ப₄க₃வத்கடாக்ஷ

अवस्था ஸப்தத்தோடே सामानाधिकरण्यमुपपन्नம். (निरन्तरेत्यादि) இங்கே, "अत्यम्लकटुतीक्ष्णोष्णलवणैर्मातृभोजनैः। अतितापिभिरत्यर्थं वर्धमानातिवेदनः॥ क्लेशान्निष्क्रान्तिमाप्नोति जठरात् मातुरातुरः। कण्डूयनेऽपि चाशक्तः परिवर्तेऽप्यनीश्वरः॥ स्नानपानादि चाहारमवाप्नोति परेच्छया।" இத்யாதி₃யைக் கண்டுகொள்வது. (அநுப₄வித்துத் திரிகிற) என்கிறவிடத்தில் "एवं संसृतिचक्रस्थे भ्राम्यमाणे" இத்யாதி₃யைக் கண்டுகொள்வது. "जायमानं हि पुरुषं यं पश्येन्मधुसूदनः। सात्त्विकस्सतु विज्ञेयः स वै मोक्षार्थचिन्तकः॥" என்கிற வசநத்தையுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனுமித்யாதி₃) यम् इत्यनियतनिर्देशफलितம் (ஆரேனும் इति) मोक्षरुचिக்கு स्त्रीपुरुषनियमமில்லாமையாலும் இந்த ருசிதான் बाहुल्येन காண்கையாலும், "पुरुषम्" என்கிற பதம் "पुरुषावात्ममानवौ"

மேல், निरतिशयानन्दतृप्तனுயிருக்கைக்கு எதிர்த்தட்டான இவர்களுடைய संसारचक्रभ्रमणமாகிற अनर्थத்தையருளிச்செய்கிறார் (गर्भजन्म இத்யாதி₃யாலே திரிகிற என்னுமளவாக). (गर्भம்) गर्भवासம்; (जन्म) योनिसंकटம். (यौवनம்) कामबाधा. (मरणம்) उत्क्रमणம். (निरन्तर) இடைவீடில்லாமல் (वितत) विस्तृतமாய். (विविध) आध्यात्मिकादिभेदभिन्नமாய். (निरवधिक) ஒருக்காலும் முடிவில்லாததாயிருக்கிற. ஆக, (திரிகிற) इत्यन्तத்தாலே, "एवं संसृतिचक्रस्थे भ्राम्यमाणे स्वकर्मभिः। जीवे दुःखाकुले विष्णोः कृपा काऽप्युपजायते॥" என்கிறபடியே, निरङ्कुशस्वतन्त्रனுய். சேதநருடைய குற்றங்களைப் பத்தும் பத்தாக நிறுத்தறுத்துத்தீத்துமவனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கும், ஒருக்கால் "ஐயோ" என்று இரங்கவேண்டும்படியான अनर्थपरम्परைகளாலே விஶேஷித்துக்கொண்டுபோந்து, विशेष्यनिर्देशம் பண்ணுகிறார் (இஸ்ஸம்ஸாரி சேதநரிலே) என்று. (திரிகிற

என்கிறபடியே आत्मपरம். एकवचनம் दौर्बल्याभिप्रायकம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார்.— (சிலர்க்கென்று) "जायमानं-मधुसूदनः-पश्येत्" என்கிறபதங்களையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார்.—(जायमानकालेत्यादि) * जायमानस्य कालः जायमानकालः; जननकाल इति फलितம். जायमानकाले भगवत्कटाक्षविशेषः इति विग्रहः ।* पश्येत् என்கிறதின் அர்த்தம் (கடாக்ஷவிஶேஷத்தாலே

இஸ்ஸம்ஸாரி சேதநரிலே) என்கிற समभिव्याहारத்தாலே, संसारिशब्दம் "सृ-गतौ" என்கிற धातुவிலே निष्पन्नமென்று सूचितம். (சேதநரிலே) என்று निर्धारणे सप्तमी.

ஆக இவ்வளவும் வர, அநாதிகாலமாக ஸம்ஸாரி சேதநர்படும் அநர்த்தபரம்பரையையருளிச்செய்து, இவர்களுடைய उज्जीवनार्थமாகப் பண்ணும் எம்பெருமானுடைய सत्त्वप्रवर्तनशास्त्रप्रवर्तनादिकृषिகளும் இவர்கள் திறத்தில் कार्यकरமன்றிக்கே யொழிகையாலே, अनागतानन्तकालத்திலும் ஈடேற விரகில்லாமையாகிற அநர்த்தத்தை அருளிச்செய்யத் தொடங்கி, இவர்களுடைய उज्जीवनांशத்தில் सत्त्वप्रवर्तनात्मक भगवत्कृषिயினுடைய तत्त्वज्ञानसापेक्षதையை அருளிச்செய்கிறார்,- (ஆரேனும் என்று தொடங்கி वाक्यद्वयத்தாலே). "जायमानं हि" என்கிற ஶ்லோகத்தை உட்கொண்டது प्रथमवाक्यம்; அந்த ஶ்லோகத்தில், कटाक्षविषयभूतனை जात्याश्रमादिகளாலே விஶேஷியாமல், "जीवे दुःखाकुले" என்கிறபடியே केवलம் आत्मवाचक पुरुषशब्दத்தாலே அருளிச்செய்கையாலே, கடாக்ஷத்துக்கு अधिकारिनियमமில்லை என்னுமபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனும்) என்று. "यं पश्येत्" "स तु" "स वै" என்று यच्छब्दतच्छब्दप्रयोगம் व्याप्तिप्रदर्शनाभिप्रायம் என்னும் கருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (சிலர்க்கு) என்று. "जाय-मानम्" என்று वर्तमानजन्मविशिष्टतया புருஷனை விஶேஷித்தது, कटाक्षकालनियमाभिप्रायத்தாலே என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (ஜாயமாநகால) என்று. द्वितीयावस्थासमान-कालத்திலென்றபடி. உருகுபதத்தில் வளைவு போலிறே இதின் பாகம்.

விஶேஷத்தாலே ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் தலைமடிந்து, ஸத்த்வம் தலையெடுத்து, மோக்ஷருசியுண்டானாலும், தத்த்வஹித புருஷார்த்த2ங்களை உள்ளபடியறிந்தே

யென்று). விஶேஷயுக்த கடாக்ஷத்தாலே என்றபடி. "दृशिर् प्रेक्षणे" என்றிறே தா4துபாட2ம். அங்கு ப்ரஶப்3த3ார்த்த2த்தை இங்கு விஶேஷஶப்3த3த்தாலே சொல்லிற்று. ஈக்ஷணத்தைக்கடாக்ஷபத3த்தாலே சொல்லுகிறது. *விஶேஷமாவது.— उत्तरकालफलपरम्परापर्यन्तत्वம். * मधुसूदनशब्दरूढयर्थம் (ப4கவதி3தி). योगार्थोपलक्षितविरोधिनिवृत्त्या प्रकरणानुगृहीतया फलितம் (ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் தலை மடிந்தென்று). (தலைமடிந்து) अभिभूतமாய். *सत्त्वं शीलम् अस्य-सात्त्विकः.सत्त्वेन जयतीति वा सात्त्विकः* "शीलम्" என்கிற ஸூத்ரத்தாலேயாதல், "तेन दीव्यति जयति"

இவ்விடத்தில், ஆழ்வானோடு பள்ளியோதினான் ஒரு ப்3ராஹ்மணன் பக்கல் அவர்க்கு ஸ்நேஹம் பின்னாட்டி, "இவனை அங்கீகரித்தருளவேணும்" என்று பெரியபெருமாள் திருமுன்பே விண்ணப்பம் செய்ய, அவரும் "ஜாயமாநகால கடாக்ஷமில்லையே. என செய்வோம்" என்ன. இவரும் "ஸர்வஶக்தரான தேவரீர்க்கு அஶக்யமுண்டோ" என்று மிகவும் ப்ரார்த்திக்க, அந்த ப்ராஹ்மணனுடைய பிள்ளைக்கு ஜாயமாநகாலகடாக்ஷம் செய்தருளி அவ்வழியாலே அவனைப் பெருமாள் அங்கீகரித்தருளினார் என்கிற ऐतिह्यம் अनुसंधेयம்.

* मधुसूदनஶப்3த3ம் कटाक्षोपयोगिसकलकल्याणगुणोपलक्षकம் * என்னுமபி4ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (भगवत्) என்று. "ज्ञानशक्तिबलैश्वर्यवीर्यतेजांस्यशेषतः। भगवच्छब्दवाच्यानि विना हेयैर्गुणादिभिः" என்னக்கடவதிறே. "पश्येत्" என்கிற पदம், "दृशिर् प्रेक्षणे" என்று उपसर्गगर्भமாயிருக்கையாலும், "प्रेक्षे कंचित् कदाचन" என்றிருக்கையாலும், विशेषकटाक्षपरம் என்னுமபி4ப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (கடாக்ஷவிஶேஷத்தாலே) என்று. விஶேஷகடாக்ஷத்தாலே என்றபடி.

இத்யாதி₃யாலேயாதல் ठक्ப்ரத்யயம் என்று திருவுள்ளமாயருளிச்செய்கிறார்.—(ஸத்வம் தலையெடுத்தென்று). मोक्षार्थचिन्तकः-मोक्षरूपप्रयोजनचिन्तकः என்றாய். "चिति-स्मृत्याम्" "स्मृ-आध्याने" என்ற தா₄துபாட₂த்தாலே चिन्तनस्मरणाध्यानशब्दங்கள் பர்யாயங்களாய். आध्यानம் — उत्कण्ठापूर्वकस्मरणமாய், உத்கண்டை₂தான் "सर्वेन्द्रियसुखास्वादो यत्रास्तीत्यभिमन्यते। तत्प्राप्तीच्छां ससंकल्पां उत्कण्ठां कवयो विदुः॥" என்று उत्कटेच्छाரூபையாகையாலே अभिप्रीतिरूपरुचियாகிறதென்று मोक्षरूपप्रयोजनरुचियुक्तः என்று லபி₄க்கிறது. இத்தையருளிச்செய்கிறார்.— (மோக்ஷருசியுண்டானாலுமென்று). (तत्त्वம்) भगवच्छेषत्वरूपस्वरूपம். (हितம்) सिद्धोपायः (पुरुषार्थः) प्रतिबन्धकनिवृत्त्यादिप्रयोजनम् (உள்ளபடியறிகை) तदीयपर्यन्तமாய் அறிகை.

(विशेष)மாவது निर्हेतुकत्वம். "नाहं पुरुषकारेण न चाप्यन्येन हेतुना" என்னக்கடவதிறே. "स तु" என்கிற तुशब्दம் पूर्वदशावैलक्षण्यपरமாய். அதுதான் "निस्त्रैगुण्यो भवार्जुन" என்கிற निस्त्रैगुण्यत्वம் என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார்.— (ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள்) என்று. (தலைமடிந்து) என்றது பல்வாங்கினபாம்புபோலே नष्टशक्तिकமாய் என்றபடி. ताच्छील्ये ठक् प्रत्ययान्तமான सात्त्विकशब्दार्थம் (ஸத்வம் தலையெடுத்து) என்று. (தலையெடுத்து) என்றது-निरन्तरोद्रिक्तशक्तिकமாயென்றபடி. मोक्षार्थचिन्तकः என்கிறவிடத்தில். "मुक्तिर्मोक्षो महानन्दः" என்று महानन्दवाचियான मोक्षशब्दத்துக்குமேலே प्रयोजनवाचक अर्थशब्दप्रयोगம் चिन्तायां अत्यन्तप्रीतिरूपत्वज्ञापनार्थம் என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார்,— (மோக்ஷருசியுண்டானாலும்) என்று. (ஆனாலும்) என்று यद्यालिंगितமாக அருளிச்செய்தது. "पश्यति" என்னாதே "पश्येत्" என்று सम्भावनार्थकलिङन्तமான प्रयोगம் कटाक्षदौर्लभ्याभिप्रायமென்னுமத்தாலே என்று கண்டுகொள்வது. (ஆனாலும்) என்கிற अपिशब्दம். वक्ष्यमाण तत्त्वज्ञानमन्तरा मोक्षरुच्यकार्यकरत्वद्योतकம்.

உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையாலே, அவை தன்னை ஶாஸ்த்ரமுக2த்தாலே அறியப் பார்க்குமளவில், ஶாஸ்த்ரங்களில் தலையான வேத3மானது "अनन्ता वै वेदा:" (அநந்தா வை வேத3ா:) என்கிறபடியே அநந்தமாய்,

---

இச்சேதனனுக்கு நம:ஶப்3த3த்தாலே * अदृष्टद्वारकमोक्षसाधनप्रवृत्त्यनर्हत्वरूपமான अत्यन्तपारतन्त्र्यம் * स्वरूपம் என்று निष्कर्षितமானாலும், अधिकारविधया दृष्टरूपेण स्वरूपयाथात्म्यज्ञानादिகள் ஆவஶ்யகமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச் செய்கிறார்.-(அறிந்தே உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலேயென்று). "पशुर्मनुष्य:" இத்யாதி3களிற் சொல்லுகிற पश्वाद्युज्जीवनத்துக்கும் अभिमानिயுடைய ज्ञानपूर्तिயே ஹேதுவாகையாலே (அறிந்தே) என்கிற अवधारणம் उपपन्नम्.

இனி. அந்த ருசியினுடைய ஸாபேக்ஷதையை அருளிச் செய்கிறார்.—(तत्त्व इत्यादिवाक्यத்தாலே) (तत्त्व)ங்கள்–स्वस्वरूपपर-स्वरूपविरोधिस्वरूपங்கள்.(हितம்) उपायस्वरूपம். (पुरुषार्थம்) फलस्वरूपம். (உள்ளபடி) எல்லையளவாக. (அறிந்தே) என்று अवधரித்தது " கனங்குழையிடக்காதுபெருக்குதலும். மாஸோபவாஸி பே4ாஜனப்புறப்பூச்சும்போலே. அநுப4வ கைங்கர்யங்களை அநாதி3காலமிழந்துகிடந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கு நலக்கேடு வாராதபடி ஒரு தே3ஶவிஶேஷத்திலே अपरिच्छिन्नங்களாக அவைகளைப்பெற்று உண்டறுத்துக்கொள்ள யோக்3யதை யுண்டாம்போது. இவ்விபூ4தியில் தத்வஹித புருஷார்த்த2ங்களை உள்ளபடியறிந்து, अर्चावताराद्यनुभवकैङ्कर्यங்களில் சிரமம் செய்தே உண்டாகவேணும்'' என்னுமபி4ப்ராயத்தாலே. शास्त्रज्ञानायोग्यமான कोसल गोकुल चराचरங்களுக்குங்கூட संश्लेषविश्लेषैकसुखदुःखत्वपर्यन्तமான अनुभवपाकம் प्रसिद्धமிறே. विषयवासित्वं முதலான மறுக்கவொண்ணுத सम्बन्धமுண்டாய், विपरीतप्रवृत्तिயின்றியிலேயிருக்கையாலேயிறே, அவ்விஷயத்தில் எம்பெருமான்றனே फलपर्यन्तமாக க்ருஷிபண்ணிற்று. विपरीतप्रवृत्तिயுண்டாய்ச் செல்லுமவர்களுக்கு அவன் பண்

(ஶாஸ்த்ரங்களில் தலையான) என்கிறவிடத்திலே "धर्मं जिज्ञासमानानां प्रमाणं प्रथमं श्रुतिः। द्वितीयं धर्मशास्त्रं हि तृतीयं लोकसंग्रहः ॥" இத்யாதி₃யைக் கண்டுகொள்வது. अनधीतवेदங்களிலே विरुद्धार्थपरत्वसंशयादिகள் கிடக்கில், मीमांसामुखेन ஸம்பாதி₃த்த अधीतशाखार्थनिर्णयமும் अकिञ्चित्करமாகையைப்

ஞும் க்ருஷியை விலக்காமைக்குத் தத்வஹித புருஷார்த்த₂ ஜ்ஞாநம் வேண்டுகையாலே (அறிந்தே) என்று अवधரிக்கக் குறையில்லையிறே. ஆக எம்பெருமானுடைய चेतनोज्जीवनार्थ-सत्त्वप्रवर्तनத்திலுடைய ज्ञानஸாபேக்ஷதையையருளிச்செய்தார்.

மேல், அந்த ज्ञानोत्पादनार्थமான शास्त्रप्रवर्तनத்திலுடைய नैष्फल्यपर्यवसानத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவைதன்னை) என்று தொடங்கி (அர்த்த₂த₃ர்ஶநம் பண்ணப்போகாமையாலும்) என்னுமளவாகப் पञ्चम्यन्तवाक्यचतुष्टयத்தாலே.(அவைதன்னை) तत्त्वहितपुरुषार्थங்களை. (ஶாஸ்த்ர முக₂த்தாலே) नाथयामुनादि-पूर्वाचार्यपरम्पराप्राप्तोपदेशवहिर्भावेन संस्कृतद्राविडभेदभिन्नकेवलशास्त्र-मुखத்தாலேயென்றபடி. ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் வைத்துக் கொண்டு, சரமஶ்லோகம் विधायकமாயிருக்கையாலேயும், दिव्यप्रबन्धங்களில் परोपदेशங்களெல்லாம் विधायकங்களாயிருக்கையாலேயும், "शासनात् शास्त्रम्" என்கிற शास्त्रत्वம் सर्व-साधारणமிறே. மேல், வேத₃ங்களினுடைய अनन्तत्वादिदोष-प्रयुक्ताकार्यकरत्वத்தையருளிச்செய்கிறார்.— (ஶாஸ்த்ரங்களில்) என்று தொடங்கி. (ஶாஸ்த்ரங்களில் தலையான) என்றது "वेदशास्त्रात् परं नास्ति"என்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரங்களுக்குள்ளே ஸ்வத:ப்ராமாண்யாதி₃களாலே உத்தமமானவென்றபடி. "சுடர்மிகு சுருதியுள்' என்று ஆழ்வார் பரிக்₃ரஹத்தாலே யென்றுமாம். (வேத₃மானது) என்று एकवचनம். "वेदैश्च सर्वैः अहमेव वेद्यः" என்று * ஸர்வவேத₃ங்களும் साराधनभगवदेक-प्रतिपादकतया एकवाक्यतापन्नங்கள் * என்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. (அநந்தமாய்) என்றது-அளவில்லாததாய் என்றபடி. अधीतांशங்கொண்டு அர்த்த₂நிஶ்சயம்பண்ணக் குறையென் னென்னவருளிச்செய்கிறார் (सर्वशाखेत्यादि)யாலே. सर्वशाखा-

ஸ்வார்த்த₂நிர்ணயத்தில் ஸர்வஶாகா₂ ப்ரத்யய ந்யாயாதி₃ஸாபேக்ஷமாயிருக்கையாலே, அல்பமதிகளுக்கு அவகா₃ஹித்து அர்த்த₂ நிஶ்சயம் பண்ணவரிதாகையாலும், அந்த வேத₃பாரக₃ராய், ஸ்வயோக₃ மஹிம

பற்றவருளிச்செய்கிறார் (सर्वेशाखेत्यादि). आदिशब्दத்தாலே सर्ववेदान्तप्रत्ययन्यायம் विवक्षितம். அந்த ஆநந்த்ய தே₃ஶஸீமயில்லாமையைப்பற்றவருளிச்செய்கிறார்.— (அந்த இத்யாதி₃) (அந்த) अनन्तत्वेन पूर्वप्रकृतமான. (ஸ்வயோக₃ மஹிம) என்கையாலே ஸநகா₃தி₃களையும். (பரமர்ஷி)பத₃த்தாலே "ऋषिं प्रसूतं कपिलम्" என்று ருஷிமாத்ரமான கபிலாதி₃களையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. பரதத்வத்துக்கும் அவரதத்வங்களுக்கும் அந்யோந்யம் स्वरूपस्वभाववैलक्षण्यம் (பராவரதத்வவிப₄ாக₃:). இத்தால் யோக₃ஜ ஜ்ஞாநவான்கள் என்று ப₂லிதம். ஸாரா

प्रत्ययन्यायமாவது:— ஒரு ஶாகை₂யில் ஒரு கர்மத்தைச் சொல்லி, ஶாகா₂ந்தரங்களில் அதின் அங்கோ₃பாங்க₃ங்கள் சொல்லியிருந்தால், இரண்டையும் அத்₄யயநம்பண்ணி· அதில்வரும் விரோத₄ங்களையும் பரிஹரித்து, அங்கி₃யான கர்மத்தோடே அந்த அங்கோ₃பாங்க₃ங்களைச்சேர்த்து· एक-वाक्यार्थनिश्चयம் பண்ணுகைக்குடலான ந்யாயம். (ஆதி₃) ஶப்₃த₃த்தாலே ஸர்வவேதா₃ந்த ப்ரத்யய ந்யாயாதி₃ விவக்ஷிதம். அதுவும் பூர்வம்போலே வேதா₃ந்தங்களில் गुणोपसंहारार्थन्यायமென்று கண்டுகொள்வது. (அல்பமதிகளுக்கு) வேத₃ங்களைக் கரைகாணமாட்டாத மந்த₃மதிகளுக்கு. (அவகா₃ஹித்து) ஸர்வஶாகா₂ ப்ரத்யயந்யாயாதி₃களைக்கொண்டு விசாரித்து. (அர்த்த₂நிஶ்சயம்பண்ண) "इदमेकं सुनिष्पन्नम्" என்கிறபடியே ஏகவாக்யார்த்த₂ நிஶ்சயம் பண்ண. (அரிதாகையாலும்) து₃ர்லப₄மாகையாலும்.

மேல், अनधीतशाखार्थप्रतिपादकங்களான उपबृंहणங்களினுடைய अकार्यकरत्वத்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்த வேத₃

ஸாக்ஷாத்க்ருத பராவரதத்வ விப4ாக3ரான (வ்யாஸாதி3) பரமர்ஷிகளாலே ப்ரணீதங்களாய், வேதோ3பப்3ரும்ஹணங்களான ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களிலும் ஸாராஸாரவிவேக சதுரர்க்கொழியத் தாத்பர்யாம்ஶம் தெரி

ஸாரவிவேகமாவது– 1.**सात्विकराजसादि विभागज्ञान**மும் 2.**पुराणोपक्रमप्रश्नप्रतिवचन**ங்களிலே**प्रमेयविषयपक्षपातित्वापक्षपातित्वविभागज्ञान**மும். 3. **सर्गाचारादितत्परत्वातत्परत्वविभागज्ञान**மும் என்று கண்டு கொள்வது. (தாத்பர்யாம்ஶம்) **सात्विकभागाभिप्रेत**மான ஸாராம்ஶம். இத்தால் வேத3வத் ஆநந்த்யமாகிற குற்றமில்லாவிடிலும், அஸாரமிஶ்ரத்வமாகிற குற்றம் உண்டென்று தாத்பர்யம்.

பாரக3ராய்) இத்யாதி3கா. (அந்த வேத3பாரக3ராய்) என்றது **स्वाराधनप्रीतभगवत्प्रसादविशेष**த்தாலே அநந்தமான அந்த வேத3ங்க3ளையும் கரைகண்டவர்களாயென்றபடி. (**स्वयोगमहिमसाक्षात्कृत**) என்றது-**कर्मयोगादिप्रीतभगवत्प्रसाद**த்தாலே நன்றாக அறியப் பட்ட என்றபடி. **परतत्त्वं-शेषितत्त्वं. अवरतत्त्वं-शेषतत्त्वं. (विभागः) हेयोपादेयतादिवैलक्षण्यज्ञान**ம். (ஸாரங்கள்) **भगवद्वैभवतदाराधनपर**ங்களான ஸாத்விக ஸ்ம்ருத்யாதி3கள். (அஸாரங்கள்) **अन्यवैभवतदाराधनपर**ங்களான ராஜஸ தாமஸங்கள். (விவேகம்) **प्राबल्यदौर्बल्यज्ञान**ம். (தாத்பர்யாம்ஶம்) "**वदन्ति सकला वेदाः सेतिहासपुराणकाः**" என்கிறபடியே அர்த்த2பஞ்சகம். (அம்ஶ) ஶப்3த3ப்ரயோக3த்தாலே. "**यावानर्थ उदपाने**" என்கிறபடியே, **उपबृंहण**ங்களிலும். சேதநர்களுடைய ருசிக்கீடாக "**शेषोऽन्यो ग्रन्थविस्तरः**" என்கிறபடியே விஸ்தரிப்பித்துக்கொண்டு * **आवरणभ्रमणेन गोपुरप्रवेशन्यायेन** * அர்த்த2பஞ்சகத்தையே ப்ரதிபாதி3க்கையாலே அல்பாம்ஶமே முமுக்ஷுவுக்கு க்3ராஹ்யமென்று ஸூசிதம். ஆக இவ்வளவால், ஸர்வேஶ்வரன் போ4க3லீலைகளிரண்டுக்கும் பொதுவாக ஸத்3வாரகமாகவும் அத்3வாரகமாகவும் ப்ரவர்த்திப்பித்த **वेदतदुपबृंहण**ங்களினுடைய **तत्त्वज्ञानाप्रयोजकत्व**த்தையருளிச்செய்தார்.

யாமையாலும், அவைபோலன்றிக்கே ஸம்ஸாரி சேதநோஜ்ஜீவந காமனான ஸர்வேஶ்வரன் தானே ஆசார்யனாய் வெளிப்படுத்தின ஸகலவேத3ஸாரமான

(அவை) ஸ்ம்ருத்யாதி3கள். उज्जीवनं-परमपुरुषार्थप्रापणम्. (ஸம்ஸாரிசேதந) இத்யாதி3யாலே आसुरव्यामोहनार्थबुद्धागमव्यावृत्तियும், (ஸர்வேஶ்வரன் தானே) என்றத்தாலே योगजज्ञानसम्भावित-वक्तृदोषविरहமும். (ஸகல வேத3ஸாரமான) என்றத்தாலே असारबहुलस्मृत्यादिव्यावृत्तियும். (த்ரயம்) என்று आनन्त्यदोषाभावமும் சொல்லிற்று. (அதிஸங்க்3ரஹதயா) அத்யல்ப பரிமாணதயா. (அதிகூ3டா4ர்த்த2ங்களாகையாலும்) दुर्ज्ञेयार्थங்களாகையாலும். இத்தால்- * வேத3வத் ஆநந்த்ய தோ3ஷமும், ஸ்ம்ருத்யாதி3வத் அஸாரப3ஹுளத்வரூப தோ3ஷமும், ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கின்றியேயிருந்தாலும், கூ3டா4ர்த்த2த்வமாகிற தோ3ஷமுண்டென்று சொல்லிற்று.* (பக3வதி3த்யாதி3)

மேல், சேதநோஜ்ஜீவநத்துக்கே அஸாதா4ரணஹேதுவாக, எம்பெருமான் தானே அத்3வாரகமாகவும், ஸத்3வாரகமாகவும் ப்ரவர்த்திப்பித்தருளின ரஹஸ்யத்ரய த்3ராவிட3 வேத3த3ங்கே3பாங்க3ங்களினுடையவும் अकार्यकरत्वத்தையருளிச் செய்வதாகத் தொடங்கி, முதலிலே ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய अकार्यकरत्वத்தையருளிச்செய்கிறார்.— (அவைபோலன்றிக்கே)யென்று தொடங்கி. (அவை போலன்றிக்கே) என்றது-जगत्सर्गार्थितया ब्रह्मणे भगवता स्वेनैव प्रवर्तितत्वानन्तत्वस्वार्थ-बोधनांशे सर्वशाखाप्रत्ययन्यायादिसापेक्षत्वादिदोषयुक्तங்களான வேத3ங்கள் போலேயும். स्वयत्नसंवर्धितज्ञानपरमर्षिद्वारा भगवत्प्रवर्तितत्व असारबहुलत्वदोषयुक्तங்களான उपबृंहणங்கள் போலுமன்றிக்கேயென்றபடி. ரஹஸ்யத்ரய வைலக்ஷண்யத்தை வெளியிடுகிறார் (ஸம்ஸாரி) இத்யாதி3யால். இத்தால் अन्यार्थप्रवर्तितत्व दोषமில்லையென்று சொல்லிற்று. (தானே) என்கையாலே द्वार-भूतब्रह्मादिகளுடைய கு3ணநுகு3ணமாய் வரும் தோ3ஷமில்லையென்று சொல்லிற்று. (ஆசார்யனாய்) என்கையாலே

ரஹஸ்யத்ரயமும் அதிஸங்க்3ரஹதயா அதிகூ3டா4ர்த்த2ங்களாகையாலும், ப4கவதா3கஸ்மிக கடாக்ஷ விஶேஷத்தாலே மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்று ஸகல

कटाक्षविशेषकर्तृत्वக்துக்கு அபேக்ஷிதமான निर्दोषकल्याणगुणाकरत्वம், "भगवच्छब्दवाच्यानि विना हेयैर्गुणादिभिः" இத்யாதி3களாலே निरुक्तभगवच्छब्दத்தாலே சொல்லுகிறது. *அகஸ்மாத் பு4வம்-ஆகஸ்மிகம். நிர்ஹேதுகமென்று பா2விதம்.* இது "வெறிதே யருள் செய்வர்" இத்யாதி3யில் வ்யக்தம். (மயர்வற மதிநலம்) अज्ञानशून्यपरमभक्त्यात्मकज्ञानத்தை; (அருளப்பெற்று) ப்ரஸாதி3க்க, லபி4த்து. இத்தால் पूर्वोक्तयोगजज्ञानத்திற்காட்டில் अत्यन्तविलक्षणமான दिव्यज्ञानवैभवம் சொல்லிற்று. * "ज्ञानं द्विविधम् आर्षं दिव्यं च। तत्रार्षं—योगजं पराशरादीनाम्। दिव्यं—निर्हेतुकभगवत्प्रसादजं परांकुशादीनाम्॥" * என்று சொல்லிற்றிறே.

अनाचार्योपदिष्टत्वदोषமில்லையென்று சொல்லிற்று. இங்கு "தானே சிஷ்யனுமாய்" என்றுதொழிந்தது. रहस्यत्रयसाधारण्यसिद्ध्यर्थமாக. மந்த்ரமாத்ரத்தையிறே சிஷ்யனாய் நின்று ப்ரவர்த்திப்பித்தது. (வெளிப்படுத்தின) என்கையாலே स्वकपोलकल्पितत्व-दोषமில்லையென்று சொல்லிற்று. (ஸகலவேத3ஸார) என்றது "सर्ववेदान्तसारार्थः" என்றதைப்பற்ற. (ரஹஸ்யத்ரயம்) திருமந்த்ர த்3வய சரமஶ்லோகங்கள். (அதிஸங்க்3ரஹதயா) அதிஸ்வல்பஶப்3த3தயா. (கூ3டா4ர்த்த2ங்களாகையாலும்) உபதே3ஶக3ம்யார்த்த2ங்களாகையாலும். ஆக இவ்வாக்யத்தால் ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கும் उपदेशसापेक्षत्वदोषமருளிச்செய்தார்.

மேல், ஆழ்வார்களைக்கொண்டு எம்பெருமான் வெளியிட்டருளின தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களினுடைய अकार्यकरत्वத்தையருளிச்செய்கிறார் (भगवदाकस्मिक) இத்யாதி3யால். आकस्मिकம் निर्हेतुकம். இத்தால் ருஷிகளுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஆழ்வார்களுடையஜ்ஞாநத்துக்குமுண்டான हेतुवैलक्षण्यஞ்சொல்லிற்று. (மயர்வற) अनुदयसंशयविपर्ययविस्मृतिகளாகிற अज्ञानம் अपुनरङ्कुर

வேத₃ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும் கரதலாமலகமாக ஸாக்ஷாத்கரித்த பராங்குஶ பரகாலாதி₃களான ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த த்₃ராவிட₃வேத₃ தத₃ங்கோ₃பாங்க₃ங்களான தி₃வ்ய ப்ரப₃ந்த₄ங்களும்

(ஸகல)பத₃ம், வேதங்களிலும், ஶாஸ்த்ரஶப்₃தே₃ாக்த ஸ்ம்ருத்யாதி₃களிலும், தாத்பர்யஶப்₃தோ₃க்த ரஹஸ்யங்களிலும் அந்வயிக்கக்கடவது. இத்தால் பூர்வோக்த ப்ரமாணத்ரயத்தில் பாரக₃த்வம் சொல்லுகிறது. (கரதலாமலகமாக) "पाणावामलकं यथा" என்கிறபடியே கையிலங்கு நெல்லிக்கனிபோலே. (பராங்குஶ பரகாலாதி₃களான) என்கிற ஆதி₃ஶப்₃த₃ம் முதலாழ்வார்(கள் முதலானவர்?)களைச் சொல்லுகிறது. * (த்₃ராவிட₃ வேதங்கள்) நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த நாலுப்ரப₃ந்த₄ங்கள். (தத₃ங்க₃ங்கள்) திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த ஆறு ப்ரப₃ந்த₄ங்கள். (உபாங்க₃ங்கள்) மற்றையாழ்வார்களருளிச் செய்த பதினாலு ப்ரப₃ந்த₄ங்கள்.* அவற்றுக்கு வேத₃த்வம். மார்க்கண்டே₃ய புராணத்திலே " संस्कृतश्रुतयो यद्वत् द्रामिडश्रुतयस्तथा। नित्यास्तद्वत् प्रणीयन्ते मुनिभिश्च कलौ कलौ" இத்யாதி₃யாலே விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டது. *दिव्यज्ञानमूलकप्रबन्धङ்கள்-தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்கள்.* இங்கே தி₃வ்யப்ரபந்தங்களுக்கு நாலாயிரமென்கிற ஸங்க்₂யையாலே, வேத₃க₃தாநந்த்ய வ்யாவ்ருத்தியும், अत एव अक्षराधिकग्रन्थद्वयपरिमिततया, அதிஸங்க்₃ரஹமான ரஹஸ்யத்ரய வ்யாவ்ருத்தியும்(भगवदाकस्मिक) இத்யாதி₃யாலே दिव्यज्ञानमूलकत्वात् योगजज्ञानमूलकस्मृत्यादिव्या-

---

மாய் அற்றுப்போம்படியாக. இத்தால் மிஶ்ரஸத்வரானஅவர்களுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் இதுக்கும் வாசி சொல்லிற்று. (ஶாஸ்த்ர)பத₃ம் गोबलीवर्दन्यायात् वेदभिन्नशास्त्रपरம். (தாத்பர்யங்களையும்) தாத்பர்யார்த்த₂ங்களையும். (பராங்குஶ பரகாலாதி₃களான ஆழ்வார்களருளிச்செய்த)என்கிறவாக்யத்தை(த்₃ராவிட₃ வேத₃ தத₃ங்கோ₃பாங்க₃ங்களான) என்கிறத்தோடே क्रमेण

அளவிலிகளால் அர்த்த₂த₃ர்ஶநம் பண்ணப்போகாமை யாலும், ருசிபிறந்த சேதநர் இழந்துபோம்படி

வ்ருத்தியும் சொல்லிற்று. (அளவிலிகளால்) அல்பஜ்ஞரால். அல்பஜ்ஞதையாவது.— 1."அரியை அயனை அரனை" என்கிற **सामानाधिकरण्य**ம் **शरीरात्मभावनिबन्धन**ம் என்றும், 2."அஞ்சிறைய மடநாரை"யில் சொல்லுகிற காமம்—வேதா₃ந்த விஹித ப₄க்தி என்றும் அறிகைக்கிடான ஜ்ஞாநமில்லாமை. மற்றும் இப்ரகாரத்திலே கண்டுகொள்வது. (ஆழ்வா

யோஜித்துக்கொள்வது. (அளவிலிகளால்) **अदीर्घदर्शि**களால்; * **अदीर्घदर्शित्व**மாவது.— **स्वापदेशतात्पर्यग्रहणायोग्य**தை. * ஸகல வேதா₃ந்தார்த்த₂ங்களையும் அந்யாபதே₃ஶத்தாலே மறைத்துச்சொல்லுகையிறே இதுக்கு **असाधारणस्वरूप**ம். "**निदिध्यासितव्यः**" என்கிற காமம்வழிந்தசொற்களிறே இப்ரப₃ந்த₄ங்கள். ஆக இவ்வளவால், **संस्कृतद्राविडभेदभिन्न**ங்களான ஶாஸ்த்ரங்களினுடைய **तत्वज्ञानाप्रयोजकत्व**த்தை **सहेतुक**மாக அருளிச்செய்தார். அவற்றால் ப₂லித்த சேதநாநர்த்த₂த்தையருளிச்செய்கிறார் மேல் (ருசி பிறந்த) என்று. (ருசி) மோக்ஷருசி. (இழந்து போம்படியிருக்கையாலே) அநாக₃தாநந்த காலத்திலும் இழந்துபோம்படியிருக்கையாலே.

ஆக இவ்வளவால், ஶாஸ்த்ரங்களிற்காட்டில் அதிவிலக்ஷணங்களான உபதே₃ஶாத்மக ப்ரப₃ந்த₄ங்கள் அவதரிக்கைக்கு மூலமான பூர்வாசார்ய க்ருபாதிஶயத்துக்கு உத்₃போ₃த₄கங்களான சேதநாநர்த்த₂ங்களைச் சொல்லிக்கொண்டுபோந்து. அவ்வநர்த்த₂த₃ர்ஶநமாத்ரத்தாலுண்டான பரமக்ருபையாலே. நாத₂முநிகள் தொடக்கமான பூர்வாசார்யர்கள், அந்த ஸம்ஸாரிகளில் ருசியுள்ளசேதநர்களெல்லாரும் தத் வஹித புருஷார்த்த₂ங்களை **अनायासेन** உள்ளபடியறிந்து. தங்களிழவு தீரும்படியாக **उपदेशात्मक-प्रबन्ध**ங்களை வெளியிட்டருளினபடியை அருளிச்செய்கிறார்

**யிருக்கையாலே, ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷ
லப்$_3$த$_4$ தி$_3$வ்ய ஜ்ஞாநரான நாத$_2$முநிகள் தொடக்க
மாக, ஸத்ஸம்ப்ரத$_3$ாய ஸித்$_3$த$_4$ராய் ஸகல ஶாஸ்த்ர**

(ருடைய) இத்யாதி$_3$–निर्हेतुककटाक्षलब्धமாயும், अत एव दिव्यமு
மான ஜ்ஞாநத்தையுடையவரான வென்றபடி. இவ்
விஶேஷணம் நாதமுநிகளிலே யந்வயிக்கிறது. * भगवन्निर्हेतुक-
कटाक्षलब्धदिव्यज्ञानापेक्षया, स्वातन्त्र्यம் கலசாத भागवताग्रेसरரான
ஆழ்வாருடைய निर्हेतुककटाक्षलब्धदिव्यज्ञानம் अतिविलक्षणம் என்ற
படி.* "ततः कालेन महता विनष्टां भुवि तत्कृतिम्। नाथनामा मुनिवरः
योगज्ञानादवाप्स्यति॥" என்று புராணத்திலும், "எங்களா
சார்யரான மது$_4$ரகவிகள் அடியேனுக்கு 'கண்ணிநுண்
சிறுத்தாம்பு' என்கிற ப்ரப$_3$ந்த$_4$த்தை ப்ரஸாதி$_3$த்தருளி,
இப்ரப$_3$ந்த$_4$த்தை, ஆழ்வார் திருமுன்பே, ஏகாஸநத்திலே
ஏகாக்$_3$ரசித்தராய், ஆழ்வாரை த்$_4$யாநித்துக்கொண்டு நியமத்
துடனே பன்னீராயிரமுரு அநுஸந்தி$_4$க்க, ஆழ்வார்
ப்ரஸந்நராவரென்றருளிச்செய்தார்." என்று பராங்குஶ
நம்பி அருளிச்செய்ததாகவும், நாத$_2$முநிகள் அப்படியநு
ஸந்தி$_4$த்ததாகவும், அத்தால் ஆழ்வார் ப்ரஸந்நராய், "ஏன்
காணும் நம்மைக் குறித்து ப$_3$ஹுஶ: உபாஸநம் பண்ணு
நின்றீர்?" என்று கேட்டருளினதாகவும் பின்பழகராம்

(ஆழ்வாருடைய) என்று தொடங்கி (உபதேஶித்தும்
போந்தார்கள்) என்னுமளவாக. (ஆழ்வாருடைய) என்று–
லீலாபரனையும், ஸ்வதந்த்ரனையுமிருந்துள்ள शास्त्रप्रवर्तनप्रयोजक-
कर्ताவிற்காட்டில், उपदेशात्मकप्रबन्धप्रवर्तनप्रयोजककर्ताவின் வைல
க்ஷண்யம் சொல்லுகிறது. (நிர்ஹேதுக) என்றது
* "பன்னீராயிரமுரு கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பை ஏகாஸநத்
தில் அநுஸந்தி$_4$ப்பார்க்கு ஆழ்வார் ப்ரஸந்நராகிறார்
என்கிற நிர்ப$_3$ந்த$_4$ம் அதி$_4$காரிக்கு வேண்டுமதான ஆஸ்தி
க்யாத$_3$ர பரீக்ஷார்த்த$_2$மாக" என்னுமபி$_4$ப்ராயத்தாலே.*
நாத$_2$முநிகள் தாமும் தம்முடைய உபாஸநத்துக்குப் ப$_2$ல

பெருமாள் க்ரந்த2க்கிலுமிருக்க. ஆழ்வாருடைய निर्हेतुक-कटाक्षलब्धदिव्यज्ञानராணமை எங்ஙனேயென்னில்:— ஆழ்வார் நாத2முநிகளைக்கேட்டருளினதுக்குத் தாம் விண்ணப்பம் செய்யுமளவில் "திருவாய்மொழி முதலான தி3வ்யப்ரப3ந்தங்களை அடியேனுக்கு இரங்கியருளவேணும்" என்று இவ்வளவே நாத2முநிகள் அபேக்ஷித்திருக்க. * தி3வ்யப்ரப3ந்த4 மாத்ரத்தை த3ர்ஶிப்பித்துவிடாமல், அநபேக்ஷிதமான दिव्यचक्षुःप्रदानமும், रहस्यत्रयार्थप्रदर्शनமும், अखिलदर्शनतात्पर्यप्रदर्शन-மும், अष्टाङ्गयोगरहस्यप्रदर्शनமும் ஆழ்வார் செய்தருளினவிது நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தாலேயிறே. * இன்னமும், "यस्वाप-काले करुणाकरस्सन् भविष्यदाचार्यवरस्वरूपम्। संदर्शयामास महानुभावः तं कारिसूनुं शरणं प्रपद्ये॥" என்று, "ஸ்வப்நத்திலே நாத2முநிகளுக்கு भविष्यदाचार्यवरस्वरूपத்தை निर्हेतुककारुण्यத்தாலே ஆழ்வார் காட்டிக்கொடுத்தருளினார்" என்று சரமோபாய நிர்ணயத்திலே ஸுஸ்பஷ்டமிறே. ப்ரத4ாநாம்ஶம் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷலப்3த4மானால், அந்யத் ஸர்வம் தத்ப்ராயமாகலாமிறே. ஆகையால், நாத2முநிகளுக்கு ஆழ்வாருடைய निर्हेतुककटाक्षलब्धदिव्यज्ञानत्वம் उपपन्नம் என்று கண்டுகொள்வது.

(ஸத்ஸம்ப்ரத3ாய) இத்யாதி3. * प्राथमिकं दायं-प्रदायः உபதே3ஶமென்றபடி; समीचीनः प्रदायः संप्रदायः; உபதே3ஶத்துக்கு ஸமீசீநத்வமாவது—உபதே3ஶஸமயத்தில் உபதே3ஷ்டாக்கள் யதா2ப்ரதிபத்தியுக்தராய் உபதே3ஶிக்கை. सतां-ब्रह्मविदग्रेसराणां संप्रदायः सत्संप्रदायः, तस्मिन् सिद्धाः इति

மாக "திருவாய்மொழி முதலான தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களை அடியேனுக்கு இரங்கியருளவேணும்" என்று ப்ரார்த்தி2த்தாரித்தனையொழிய, தி3வ்ய ஜ்ஞாநத்தை ப்ரார்த்தி2க்கவில்லையிறே. * (தி3வ்யஜ்ஞாநம்)—1. லக்ஷ்மீநாத2 லக்ஷ்மீ ஸேநேஶ முகே2ப்4ய: பாரம்பர்யேண ப்ரவ்ருத்தமான அதிகூ3டா4ர்த்த2 விஷயகமான ஔபதே3ஶிக ஜ்ஞாநம். 2. ஸாத்4யப4க்தியோக3மாகிலுமாம்.* (ஸம்ப்ரத3ாய ஸித்3த4ராய்) ஸாம்ப்ரத3ாயிக ஜ்ஞாநாநுஷ்டா2நங்களையுடையராய். (பரம

நிபுணராய் பரமத3யாளுக்களான பூர்வாசார்யர்கள் அந்த வேதா3ந்தி3களில் அர்த்2தங்களை ஸங்க்3ரஹித்து, மந்த3மதிகளுக்கும் ஸுக்3ரஹமாம்படி ப்ரப3ந்தீ4கரித்தும், உபதே3சித்தும் போந்தார்கள். அப்படியே

विग्रहः. तस्मिन् सिद्धராகையாவது तदधीनज्ञानव्यवसायप्रेमसमाचार-पूर्णராகை.* (ஸகலஶாஸ்த்ர நிபுணராய்) என்கிறவித்தால், उपदेशप्रावीण्यமும், प्रबन्धीकरणप्रावीण्यமும் विवक्षितம். (பரம) இத்யாதி3- "स्वार्थनिरपेक्षा परदुःखासहिष्णुता दया" என்று ஸ்ரீபா4ஷ்யத்திலே दयास्वरूपம் निरुक्तமிறே. அதில் स्वार्थनिरपेक्षा என்கிறவித்தால் உபதே3ஶத்திலும், ப்ரப3ந்தீ4கரணத்திலும் ख्यातिलाभपूजानैरपेक्ष्यம் सिद्धம். அதில் பாரம்யம்—ஆநுஷங்கி3கமாக வருமவற்றிலும் கண்வையாமை; பரது3:க்க2ாஸ

த3யாளுக்களான) என்றது. (ப்ரப3ந்தீ4கரித்தும் உபதே3ஶித்தும்) என்கிறவிடத்துக்கு हेतुगर्भविशेषणம். (ஆழ்வாருடைய)(26) என்று தொடங்கி (நிபுணராய்) इत्यन्तம் (வேத3ாந்தி3களில் அர்த்த2ங்களை ஸங்க்3ரஹித்து) என்கிறவிடத்துக்கு हेतुगर्भविशेषणங்கள். (ஸங்க்3ரஹித்து) என்றது - லௌகிகபா4ஷைகளாலே ஸங்க்3ரஹித்து என்றபடி. (மந்த3மதிகளுக்கும்) பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும். (ஸுக்3ரஹமாம்படி) ஸுக2பூர்வகமாகவறியலாம்படி. (ப்ரப3ந்தீ4கரித்தும் உபதே3ஶித்தும் போந்தார்கள்) என்றது- ஸ்ரீவசநபூ4ஷணார்த்த2ங்களையுபதே3ஶித்தும், மற்றவைகளை यथासंभवं ப்ரப3ந்தீ4கரித்தும் உபதே3ஶித்தும் போந்தார்களென்றபடி. ஆக இவ்வளவும் வர, ஶாஸ்த்ரங்களிற்காட்டில் पूर्वाचार्योपदेशात्मकप्रबन्धங்களுக்குண்டான, तत्त्वहित-पुरुषार्थங்களை ஸர்வர்க்கும் உள்ளபடி अनायासेन அறிவிப்பிக்கவற்றாகையாகிற வைலக்ஷண்யத்தையருளிச்செய்து, அவற்றிற்காட்டில் ஸ்ரீவசநபூ4ஷணத்துக்குண்டான वैलक्षण्याति-ஶயத்தை வெளியிடுகைக்காக, லோகாசார்யருடைய प्रबन्धा-न्तरங்களுக்குண்டான पूर्वप्रबन्धवैलक्षण्यத்தையருளிச்செய்கிறார்

ஸம்ஸாரி சேதநர் இழவு ஸஹிக்கமாட்டாத பரம க்ருபையாலே தது3ஜ்ஜீவநார்த்த2மாகத் தாமும் பல ப்ரப3ந்த4ங்களருளிச்செய்த பிள்ளைலோகாசார்யர்,

---

ஹிஷ்ணுதையில் பாரம்பயம்.— "सेवध्वमेतदमृतं प्रणिपत्य याचे" என்று பால்குடிக்கக் கால் பிடிக்கை. இங்கே. "सिद्धं सत्संप्रदाये" இத்யாதி3ஶ்லோகார்த்த2த்தில் ப்ரத2நாம்ஶம் சொல்லப்பட்டது. அங்கு उपदेशमात्रविवक्षया, दयालु என்றவள விலே நின்றது. இங்கு प्रवन्धीकरणरूपाधिकांशहेतुतया (பரமத3யாளுக்களான) என்று அருளிச்செய்தது என்று கண்டுகொள்வது.

(பூர்வாசார்யர்கள்) உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பி முதலாக வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையளவாக நடுவுள்ளவர்கள். (வேத3ாதி3களில்) என்கிற ஆதி3ஶப்தத்தால் उपवृंहण-रहस्यत्रय दिव्यप्रबन्धங்கள் संगृहीतங்கள். (प्रवन्धीகரித்தும். உபதே3ஶித்தும் போந்தமை) यथायथம் विकल्पेनவும் समुच्चयेनவும் யோஜித்துக்கொள்வது. (ஸஹிக்கமாட்டாத பரமக்ருபையாலே) ஸஹிக்கமாட்டாமையாகிற பரமக்ருபையாலே. (பல ப்ரப3ந்த4ங்கள்)—யாத்3ருச்சி2கப்படி முதலான அநேக

மேல் (அப்படியே) என்று தொடங்கி. (அப்படியே) என்றது—நாத2முநிகள் தொடக்கமான பூர்வாசார்யர்கள் ப்ரப3ந்தீ4கரித்து உபதே3ஶித்தபடியே என்றபடி. (ஸம்ஸாரி சேதநர்) ருசி பிறந்த ஸம்ஸாரி சேதநர். (பல ப்ரப3ந்த4ங்கள்) ஓரோ விஷயங்களுக்கே संग्रहविस्तररूपेण ப3ஹுப்ரப3ந்த4ங்கள். இத்தால் பூர்வப்ரப3ந்த4ங்களில் இப்ரப3ந்த4ங்களினுடைய வாசி சொல்லிற்று.

மேல் ஸ்ரீவசநபூ4ஷணத்தினுடைய அத்யந்த வைலக்ஷண்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆசார்ய) என்று தொடங்கி. (ஆசார்ய பரம்பரா ப்ராப்தங்களான) நாதமுனிகள்தொடங்கித்

ஆசார்ய பரம்பரா ப்ராப்தங்களான அர்த்த$_2$ங்களில், அவர்கள் தாங்கள் கௌ$_3$ரவாதிஶயத்தாலே ரஹஸ்ய மாக உபதே$_3$ஶித்துப் போந்தவையாய், அருமை பெருமைகளைப்பற்ற இதுக்கு முன்பு தாமும் ப்ரகாஶிப்பியாமல் அடக்கிக்கொண்டு போந்தவையு மான அர்த்த$_2$விஶேஷங்களெல்லாவற்றையும், பின்

ப்ரப$_3$ந்த$_4$ங்களை. (அவர்கள் தாங்கள்) ஆசார்யர்கள். (ரஹஸ்ய மாக உபதே$_3$ஶித்துப் போந்தவையாய்) ப்ரப$_3$ந்தீ$_4$கரியாமல் உபதே$_3$ஶித்துமாத்ரம் போந்தவையாய். (அருமை) सूक्ष्मत्वமும், दुरापत्वமும். (பெருமை) महत्त्वமும், गौरवமும். "सुसूक्ष्मत्वात् दुरापत्वात् महत्त्वात् गौरवादपि। मयाऽयं परमो धर्मः प्रोक्तः सिद्ध्यै पुनः पुनः ॥" என்று சொன்னுனிறே भरद्वाजभगवान्. (இதுக்கு முன்பு) ஸ்ரீவசநபூ$_4$ஷணமருளிச் செய்வதற்கு முன்னே. (பின்புள்ளாரும்) என்ற ஸமுச்சயத்தாலே, उपदेशक्षमரான

தம்மளவாக ஆசார்ய பரம்பரா ப்ராப்தங்களான. (அர்த்த$_2$ங்களில்) என்று निर्धारणे सप्तमी. (அவர்கள்) பூர்வாசார்யர்கள். (கௌ$_3$ரவாதிஶயம்) "देवानां गुह्यम्" என்றும், "गुह्यानां गुह्यमुत्तमम्" என்றும் சொல்லுகிற परमगुह्यत्वம். (ரஹஸ்யமாக) अषट्कर्णமாக. (அருமை) दुरूहत्वமும் दुर्लभत्वமும். (பெருமை) गौरवம். (ப்ரகாஶிப்பியாமலடக்கிக்கொண்டு) அடக்கிக்கொண்டிருக்கிறமையையுங்கூட ப்ரகாஶிப்பியாதபடி அடக்கிக் கொண்டு. (அர்த்த$_2$விஶேஷங்களெல்லாவற்றையும்) என்றது-விஶேஷார்த்த$_2$ங்களில் ஒன்றொழியாமேயெல்லாவற்றையு மென்றபடி. (பின்புள்ளாரும்) என்றது-பின்புள்ளாரில் ருசி பிறந்தாரில் ஒருவரும் என்றபடி. (பின்புள்ளாரும்) என்கிற சகாரத்தாலே, ஸமாநகாலீநர்களை ஸமுச்சயிக்கிறது. (இழக்கவொண்ணுது என்கிற) இழக்கவொண்ணுதென்றிருக்கையாகிற. இவருடைய க்ருபைக்கு அதிஶயமாவது- பூர்வர்கள், ஸம்ஸாரிகளினுடைய இவ்விஶேஷார்த்தங்

புள்ளாரும் இழக்கவொண்ணாதென்கிற தம்முடைய க்ருபாதிஶயத்துக்குமேலே, பெருமாளும் ஸ்வப்நத்திலே

समकालवर्तिகளை ஸூசயிக்கிறது. (க்ருபாதிஶயத்துக்குமேலே) **कृपातिशय**மாகிற **हेतु**விருக்கச்செய்தே. (பெருமாளும்) பெரிய பெருமாளும். இந்த உம்மைமை, (திருவுள்ளமாயருளுகை யாலும்) என்று கூட்டுவது. (இப்ரப₃ந்த₄முகே₂ந) **अस्म-द्व्याचिख्यासितवचनभूषणप्रबन्धद्वारेण** (வெளியிட்டருளுகிறார்) **कृपया** ப்ரகாஶிப்பிக்கிறார்.

இங்கே (அருமை பெருமை)(30) என்கிறவித்தால் ***प्रमेय-वैलक्षण्य**மும்.* (ஸத்ஸம்ப்ரதா₃ய) இத்யாதி₃யை அதிதே₃ஶிக்கிற (அப்படியே)(28) என்கிறவித்தாலும் (லோகாசார்யர்)(29)

களினிழவை யநுஸந்தி₄த்து து₃:க்கி₂களாயிருக்கச் செய்தேயும், அந்த து:க்க₂ம் கத₂ஞ்சித் ஸஹ்யமாம்படியிருக்கையாலே, விஶேஷார்த்த₂ங்களை ப்ரப₃ந்த₄ரூபேண வெளியிடாதே போந்தார்களாகையாலே, அவர்களுடைய க்ருபை **परदुःखदुः-खित्वमात्र**மாய் விட்டது; இவர்க்கு, அந்த **दुःखम् असह्य**மாயிருக்கையாலே, இப்ரப₃ந்த₄முகே₂ந அதினுடைய **अपा-करण**த்திலுண்டான உத்கடேச்சை₂யோடேயிருக்கையாலே, இவருடைய க்ருபை **परदुःखापाकरणेच्छापर्यन्त**மாய் விட்டது. இதிறே அதிஶயிதாவஸ்தை₂. இந்த அவஸ்தா₂பே₄த₃ங்களை அறிவிக்கைக்காகவாய்த்து, முன்பு (சேதனர் இழவு ஸஹிக்கமாட்டாத பரம க்ருபை) (29) என்றருளிச்செய்து, இவ்விடத்தில் (பின்புள்ளாரும் இழக்கவொண்ணாதென்கிற தம்முடைய க்ருபாதிஶயம்) என்றருளிச்செய்தது. ***परदुःखदुःखित्वं, परदुःखासहिष्णुत्वं, परदुःखापाचिकीर्षुत्वं** என்றிறே க்ருபையினுடைய உத்தரோத்தராவஸ்தை₂.* (க்ருபாதிஶயத்துக்கு மேலே) என்றது—அந்த க்ருபைதானே பர்யாப்தஹேதுவாயிருக்க, அதுக்குமேலேயுண்டான **भगवन्नियमन**ம் அதிகமான **हेतु** என்றறிவிக்கைக்காக. இத்தால், இப்ரப₃ந்த₄ம் அவதரிக்கைக்குப் பிள்ளைலோகாசார்யருடைய க்ருபையே **प्रधानहेतु** என்று **सूचितम्**.

திருவுள்ளமாயருளுகையாலே, ஸ்ரீவசநபூ4ஷணமாகிற இப்ப்ரப3ந்த4முகே2ந வெளியிட்டருளுகிறார்.

என்கிற திருநாமத்தாலும் *वक्तृवैलक्षण्यமும்.* (பலப்ரப3ந்த4ங்களருளிச்செய்த)(29) இத்யாதி3யால், अनेकप्रबन्धोपरि प्रवृत्तமாகையாலேஸித்3தி4க்க तदसाधितार्थसाधकत्वरूपமான *प्रबन्धवैलक्षण्यமும்,* भगवन्नियोगेन அவதரித்தமையால் व्यञ्जितமான भगवदत्यन्ताभिमतत्वरूपமான *अनितरसाधारणवैलक्षण्यமும்.* (वचनभूषणं) என்கிற ஸமாக்2யையாலே லப்3த4மான * सत्संप्रदायैकमूलकत्वமாகிற वैलक्षण्यமும் * அருளிச்செய்தாராய்த்து.

மேல், भगवन्नियमनरूपप्रधानहेतुவையருளிச்செய்கிறார்.— (பெருமாளும்) பேரருளாளரும். चकारं अन्वाचये. (வசநபூ4ஷணமென்கிற) என்றதே. (வசநபூ4ஷணமாகிற) என்கையாலே இப்ப்ரப3ந்த4த்திநுடைய अन्वर्थनामत्वं सूचितम्. (प्रबन्धमुखेन) प्रबन्धद्वारा. ப்ரப3ந்த4மாகிற முக2த்தாலேயென்றுமாம். (வெளியிட்டருளுகிறார்) என்கிறவிடத்திலும், (அர்த்த2விஶேஷங்களெல்லாவற்றையும்) என்கிற த்3விதீயாந்தத்தையநுஷங்கித்து யோஜித்துக்கொள்வது. (அருளிச்செய்கிறார்) என்றதே. (வெளியிட்டருளுகிறார்) என்றது. ரத்நங்களை முகமறிந்து கோத்தாப்போலே. पूर्वाचार्यवचनங்களை संगतस्थलங்களிலே சேர்த்து. ப்ரப3ந்தீ4கரித்ததித்தனையொழிய ஸ்வல்பாம்ஶமும் பிள்ளைலோகாசார்யர்தம்முடைய வசநமில்லையென்றறிவிக்கைக்காக. ஆக, இவ்வளவால், ஶாஸ்த்ரங்களிற்காட்டில் விலக்ஷணமான உபதே3ஶ ப்ரப3ந்த4ங்களில் வைத்துக்கொண்டு அத்யந்தவிலக்ஷணமான இந்த ஸ்ரீவசநபூ4ஷணத்தை முமுக்ஷுக்களெல்லாரும் ப்ரேமத்தோடே பேணியநுஸந்தி4க்கைக்குடலாக, *ஶாஸ்த்ரங்களிற்காட்டில் பூர்வாசார்யோபதே3ஶப்ரப3ந்த4ங்களுக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தையும், அதிற்காட்டில் பிள்ளைலோகாசார்யருடைய ப்ரப3ந்த4ாந்தரங்களுக்குண்டான அதிவைலக்ஷண்யத்தையும், அதுகளிலுங்காட்டில் ஸ்ரீவசநபூ4ஷணத்துக்குண்டான सर्वप्रकटितार्थप्रतिपादकत्वरूपமான அத்யந்த வைலக்ஷண்யத்தையுமருளிச்செய்தாராய்த்து. *

முன்பே பேரருளாளப்பெருமாள், தம்முடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே மணற்பாக்கத்திலே யிருப்பாரொரு நம்பியாரை விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளி, தஞ்சமாயிருப்பன சில அர்த்த2 விஶேஷங்களைத் தாமே அவர்க்கு ஸ்வப்நமுகே2ந அருளிச்செய்து,

---

ப4க3வந்நியோக3த்தை விவரிக்கிறார்.—(முன்பே) इत्यादिना (ப்ரஸித்3த4மிறே)(36)इत्यन्तेन. மணற்பாக்கம்-க்3ராமவிஶேஷம். "திருச்சானூர் நம்பியார்" என்று ஆய்ப்படியிலே யிருக்கிறது. वस्तुनि विकल्पம் கூடாமையாலே. * அந்தநம்பியார்க்குத் திருச்சானூர் அபி4ஜநமாய், மணற்பாக்கம் நிவாஸமாய் விரோத4மில்லையென்று கொள்ளவேண்டியது.* ஆகையிறே (மணற்பாக்கத்திலேயிருப்பாரொரு நம்பியார்) என்று இங்கும், (திருச்சானூர் நம்பியார்) என்று அங்கும் நிர்தே3ஶபே4த3ம் கிடக்கிறது. * "यत्र पूर्वैः उषितं सोऽभिजनः" "यत्र स्वयं निवसति स निवासः" என்கிற ஶாப்3தி3கராலே अभिजन-निवासங்களுக்கு भेदம் சொல்லப்பட்டது.* (தஞ்சமாயிருப்பன) ரக்ஷகமாயிருப்

மேல் पूर्वप्रस्तुतस्वप्नप्रकारத்தை வெளியிடுகிறார்,—(முன்பே) என்று தொடங்கி. (ப்ரஸித்3த4மிறே) (36) என்னுமளவாக. (முன்பே) என்றது—ஜாயமாநகாலத்திலே என்றபடி. இதுக்கு (விஶேஷ கடாக்ஷம்பண்ணி) என்கிறத்தோடே அந்வயம். (பேரருளாளப்பெருமாள்) பெருமாள்கோயிலில் "கருணாகரர்" என்கிற பெரியபெருமாள். (தம்முடைய) कृपामात्रप्रसन्नाचार्यரையுங்கூட உபகரித்த தம்முடைய. (மணற்பாக்கத்திலேயிருப்பாரொரு நம்பியாரை) மணற்பாக்கமென்கிற க்3ராமத்திலே இருப்பாரொரு திருச்சானூரர்ச்சகரை. (நம்பியார்) அர்ச்சகர். *"दैव्येवं समजायत" என்றாப்போலே, இவர்க்கு, பிராட்டிக்குப்பண்ணும் அந்தரங்க3 வ்ருத்தியே நிருபகமாமளவே யளவாகவாய்த்து. இவரிடத்தில் பேரருளாளருடைய கடாக்ஷம் பெருகினபடி.*

" நீர்போய் இரண்டாற்றுக்கும் நடுவே வர்த்தியும்; இன்னமுமமக்கு இவ்வர்த்த₂ங்களெல்லாம் விஶத₃மாக நாமங்கே சொல்லுகிறோம் " என்று திருவுள்ளமாயருளுகையாலே, அவரிங்கே வந்து ×பெரியபெருமாளை ஸேவித்துக்கொண்டு தமக்கு முன்பு அங்கருளிச்செய்த அர்த்த₂ங்களையும் அசலறியாதபடி அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டு, ஏகாந்தமானதொரு கோயிலிலே வர்த்தியாநிற்கச் செய்தே, தம்முடைய ஸ்ரீ பாத₃த்துக்கந்தரங்க₃ரான முதலிகளும் தாமுமாக, பிள்ளை ஒரு நாள் அந்தக் கோயிலிலே யாத்₃ருச்சி₂கமாக எழுந்தருளி, அவ்விடம் ஏகாந்தமாயிருக்கையாலே ரஹஸ்யார்த்த₂ங்களை அவர்களுக்கு அருளிச்செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிராநிற்க, அவை, தமக்குப் ×பேரருளாளப் பெருமாள் அருளிச்செய்த அர்த்த₂விஶேஷங்களா யிருக்கை

பன. (இரண்டாற்றுக்கும் நடுவே) उभयकावेरीमध्यமான கோயிலிலே. (ஏகாந்தமான) தமக்கே வாஸயோக்யமான. "शून्यागारे देवगृहे" என்றிறே யோக₃த்துக்கு ஸ்த₂ாநம் சொல்லிற்று. அப்படியே रहस्यार्थानुसन्धानस्थानமிருந்தபடி. (பிள்ளை) பிள்ளைலோகாசார்யர். (யாத்₃ருச்சி₂கமாக) நம்பியார் அங்கு வர்த்திக்கிறுரென்று அநுஸந்தி₄யாமல். (அவர்)

(இரண்டாற்றுக்கும் நடுவே) कावेर्योर्मध्ये. (இங்கே வந்து) அங்கே போய். இத்தால், கோயிலிலிருந்து வ்யாக்₂யாநமிட்டருளினமை தோற்றுகிறது. (பெருமாளை) அழகிய சிங்கரை. (ஒரு கோயிலிலே) *"பலமண்டலப்பெருமாள்" என்கிற காட்டழகியசிங்கர் கோயிலிலே.* (பெருமாளருளிச்செய்த) பேரருளாளப் பெருமாளருளிச்செய்த. (வித்₃த₄ராய்) ஈடுபாட்டையுடையராய். (அவரோ நீரென்ன)

×இவ்விரண்டிடங்களிலும் 'பெருமாள்' என்று எம்பார் ஜீயர்ஸ்வாமி பாடம்.

யாலே, அவர் போர வித்₃த₄ராய், உள்ளினின்றும் புறப்பட்டு வந்து, பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே விழுந்து, "அவரோ நீர்" என்ன, "ஆவதென்?" என்று பிள்ளை கேட்டருள, பேரருளாளப்பெருமாள் தமக்கிவ்வர்த்த₂ங்களை ப்ரஸாதி₃த்தருளினபடியையும், இத்தே₃ஶத்திலே போரவிட்டருளினபடியையும், "இன்னம் உமக்கங்கே விஶத₃மாகச் சொல்லுகிறோம்"என்றருளிச் செய்தபடியையும் விண்ணப்பம் செய்யக்கேட்டு மிகவும் ஹ்ருஷ்டராய், அவரையுமபிமானித்தருள, அவருமங்குத்தைக்கு அந்தரங்க₃ராய் வர்த்திக்கிற நாளிலே, பெருமாள் அவர்க்கு ஸ்வப்நத்திலே "இவ்வர்த்த₂ங்கள் மறந்து போகாதபடி இவற்றையொரு ப்ரப₃ந்த₄மாக்கச் சொன்னோமென்று நீர் பிள்ளைக்குச் சொல்லும்" என்று திருவுள்ளமாக, அவர் "இப்படிப் பெருமாள்திருவுள்ளமாயருளினார்"என்றுவிண்ணப்பம்

மணற்பாக்கத்து நம்பியார். (போர) மிகவும். (வித்₃த₄ராய்) ஈடுபட்டு. (அவர்க்கு) நம்பியார்க்கு. (அப்படிச் செய்வோம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி)(36) इत्येतदनन्तरं "பிள்ளை" என்று இவ்வளவும் அநுஷங்கி₃த்துக்கொள்ளவும்.

"விஶத₃மாக நாமங்கே சொல்லுகிறோம்" என்று சொன்னவரோ நீர்? என்ன. (ஆவதென்) அவரோ நீர் என்கையாவதென்? (கேட்டு மிகவும் ஹ்ருஷ்டராய்) என்கையாலே, "அவரே தாம்" என்கிற அர்த்த₂த்துக்கு இசைந்தமை தோற்றுகிறது. (பெருமாள்) பெரியபெருமாள். (இவ்வர்த்த₂ங்கள்) श्रीवचनभूषणप्रतिपादितार्थங்கள். (மறந்து போகாதபடி) திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்துக் கேட்டவர்களும் மறந்து போகாதபடி. (ப்ரஸித்₃த₄மிறே) என்றது. शिष्टगोष्ठीप्रसिद्ध மிறே யென்றபடி.

செய்ய, "ஆனால் அப்படிச் செய்வோம்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, அநந்தரமிப்ரப3ந்த4மிட்டருளினாரென்று ப்ரஸித்3த4மிறே.

ஸமாக்2யையை விவரிக்கிறார் (ரத்நப்ரசுரமான) என்று தொடங்கி(திருநாமமாய்த்து) (38) என்னுமளவாக. रत्नं च तत् भूषणं च रत्नभूषणम् என்று கர்மத4ாரயனை ஆஶ்ரயிக்குமளவில். "कनककन्दलेनैव रत्नमुन्मील्यते" என்கிறபடியே பொன் சேராத ரத்நம் ஒளியுடைத்தல்லாமையாலே, அது பூ4ஷணமாக மாட்டாது என்று கர்மத4ாரயனை விட்டு, * रत्नैः प्रचुरं रत्नप्रचुरं; रत्नप्रचुरं च तत् भूषणं च रत्नप्रचुरभूषणम् என்றாய். "शाकप्रियः पार्थिवः शाकपार्थिवः" என்னுமாப்போலே उत्तरपदलोपத்தாலே प्रचुरपदம் लुप्तமாய் रत्नभूषणम् என்கிறது. அதில் प्राचुर्यத்துக்கு स्वाश्रयं प्रति विशेष्यतया भानस्थलத்தில், स्वाश्रय-समानाधिकरण—तद्विजातीयनिष्ठाल्पत्व—प्रतियोगित्वம் प्राचुर्यத்திலே தோற்றும் * என்னும் நியமத்தாலே, இங்கும் *प्राचुर्याश्रय-

---

மேல். (ஸ்ரீவசநபூ4ஷணமாகிற இப்ரப3ந்த4முகே2ந) (32) என்கிறவிடத்தில் சொன்ன அந்வர்த்த2நாமதையை விஶதீ3கரியாநின்றுகொண்டு. இதினுடைய உபதே3ஶாத்மகதையை த்3ருடீ4கரிக்கிறார் (ரத்நப்ரசுரமான) என்று தொடங்கி. (திருநாமமாய்த்து) (38)என்னுமளவாக. அதில்:पूर्वाचार्योपदिष्ट-वचनात्मकமான இப்ரப3ந்த4த்துக்கு. "वचनभूषणम्" என்கிற பத3ம் अन्वर्थनामமாய்க்கொண்டு திருநாமமானபடியை, ஒரு பூ4ஷணத்துக்கு ஒரு பேரானமையை த்3ருஷ்டாந்தமாக்கி அறிவிக்கைக்காக, नानाविधरत्नस्थानीयங்களான पूर्वाचार्यवचनங்களையடைய. முகமறிந்து சேர்த்தாப்போலே. ஸங்க3த ஸ்த2லங்களிலே பொருந்தவிட்டுக்கொண்டு, அவற்றுக்கு எல்லா வைஶத்3யாவஹமாய். அடைய வளைந்துகொண்டிருக்கையாலே ஸ்வர்ண ஸ்தா2நீயமான பிள்ளைலோகாசார்யருடைய पूर्वाचार्यवचनानुपूर्वीविशेषरूपमहावाक्यघटितமான இப்ரப3ந்த4த்துக்கு, केवलरत्नात्मकभूषणम् த்3ருஷ்டாந்தமாக

ரத்ந ப்ரசுரமான பூ4ஷணத்துக்கு ரத்நபூ4ஷண மென்று பேராமாப்போலே, பூர்வாசார்யர்களுடைய

रत्नसमानाधिकरण-तद्विजातीयनिष्ठाल्पत्व-प्रतियोगित्वம் **प्राचुर्य**த்திலே தோற்றக்கடவது.* **रत्नप्रचुरभूषण**த்தில் **रत्नविजातीय**ந்தான் பொன்னேயாகையுசிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச் செய்கிறார்.— (ரத்நப்ரசுரமான பூ4ஷணத்துக்கு ரத்நபூ4ஷண மென்று பேராமாப்போலே) என்ற. ***वचनैः प्रचुरं वचनप्रचुरम् वचनप्रचुरं च तत् भूषणं च वचनप्रचुरभूषणम्*** என்றாய். **पूर्ववत् प्रचुरपदलोप**ம் வந்து. **वचनभूषणम्** என்றாய். **पूर्वोक्तरीत्या प्राचुर्याश्रयवचनसमानाधिकरणतद्विजातीयनिष्ठाल्पत्वप्रतियोगित्व**ம் **प्राचुर्य**த்திலே தோற்றக்கடவதாய். **शब्द**த்துக்கு **विजातीय**மாவது அர்த்த2மாய். அர்த்த2மல்லமாய் ஶப்த3ம் ப்ரசுரமென்று விவக்3ஷி4க்க தாக ப்ரஸங்கி3க்குமாகையால். "**वचनभूषणम्**" என்கிற திரு நாமத்தில் **वचनशब्द**ம் **पूर्वाचार्यवचनपर**மாய். **तत्प्राचुर्य**ம் **तदपेक्षया विशेष्य**மாய்த் தோற்றுமளவில், ***पूर्वाचार्यवचनसमानाधिकरणतद्विजातीयनिष्ठाल्पत्वप्रतियोगिक**மாய்த் தோற்றக்கடவது.* அதில்

மாட்டாமையாலே. **सर्वतोरत्नखचित**மாய். **स्वर्णनिर्मित**மான **भूषण**த்தை த்3ருஷ்டாந்தமாக்கிக்கொண்டு, அதுக்கு இப்ரப3ந்த4த்தினுடைய திருநாமத்துக்கு **सदृश**மானதொரு **पद**ம் **अन्वर्थनाम**மாய்க்கொண்டு பேரானமையை த3ர்ஶிப்பிக்கிறார் (ரத்நப்ரசுரமான) என்று தொடங்கி. (போலே) என்னுமளவாக. (ரத்நபூ4ஷணமென்று பேராமாப்போலே) என்றது- ஆத்மாவினுடைய **ज्ञानप्राचुर्य** தோன்றுகைக்காக. ஜ்ஞாந ஶப்3த3த்தாலே ஸமாநாதி4கரித்துச் சொல்லுகிறப்போலேயும். "செய்யடைய நெல்" என்றும். "இத்தாழிகளடையத்தயிர்" என்றும் லோகவ்யவஹாரமாமாப்போலேயும். பூ4ஷணத்தினுடையவும் **रत्नप्राचुर्य**ம் தோன்றுகைக்காக. "**रत्नं च तत् भूषणं च-रत्नभूषणं**"என்று **भूषणशब्द**த்தோடே **रत्नशब्द**த்தை ஸமாநாதி4கரித்துப்பண்ணும்"**रत्नभूषणम्**"என்று **निरूढव्यवहार**த்தாலே அப்படிப்பேராமாப்போலே யென்றபடி.

வசந ப்ரசுரமாய், அநுஸந்த4ாதாக்களுக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யகரமாயிருக்கையாலே, இதுக்கு வசநபூ4ஷண மென்று திருநாமமாய்த்து.

पूर्वाचार्यवचनविजातीयமாவது स्ववचनம். स्ववचनம் स्वल्पமாய். पूर्वाचार्यवचनம் प्रचुरமாயிருக்கை-स्वकपोलकल्पितत्वशंकाव्युदसनद्वारा प्रामाण्यத்துக்கு अत्यन्तावश्यकம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார்.— (பூர்வாசார்யர்களுடைய வசந ப்ரசுரமாய்) என்று. ஆகையால். “साङ्गाखिलद्रमिडसंस्कृतरूपवेदसारार्थसंग्रह-महारसवाक्यजातम्” என்றத்தோடு இந்தத் திருநாமத்துக்கு விரோத4மில்லையென்று கண்டுகொள்வது. “गुरुभ्योऽर्थः श्रुतः शब्दैः तत्प्रयुक्तैश्च योजितः” என்கிறபடியே. உபதே3ஶ ஸமயங்களிலே பூர்வாசார்யர்களாலே पारम्पर्येण ப்ரயுக்தங்களான வசநங்களுடைய प्राचुर्यம் विवक्षितம். ஆகையால் (அவர்கள் தாங்கள் கௌ3ரவாதிஶயத்தாலே ரஹஸ்யமாக உபதே3ஶித்துப் போந்தவையாய்)(30) இத்யாதி3யோடே இதுக்குவிரோத4 மில்லையென்று கண்டுகொள்வது. “भूषण” ஶப்3த3ம் गौण्या वृत्त्या, धारयिताக்களுக்கு औज्ज्वल्यहेतुपरம்; இங்கு धारणம்-अनुसं

மேல். பூ4ஷணத்துக்கு दार्ष्टान्तिकமான ப்ரப3ந்த4த்திலே அதின் பேருக்கு த3ார்ஷ்டாந்திகமான பேரை யோஜித்துக் காட்டுகிறார் (பூர்வாசார்ய) என்று தொடங்கி, (திருநாம மாய்த்து) என்னுமளவாக. अवचनप्रचुरप्रबन्धமில்லாமையாலே, वचनशब्दம் अव्यावर्तकமாகாமைக்காக, “வசநஶப்3த3ம் பூர்வாசார்ய வசநபரம்” என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச் செய்கிறார் (பூர்வாசார்யர்களுடைய) என்று. (பூர்வாசார்யர்கள்) என்றது – லோகாசார்யருக்குப் பூர்வாசார்யர்களென்றபடி. (அநுஸந்த4ாதாக்களுக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யகரமாயிருக்கையாலே) என்று भूषणशब्दार्थம். (திருநாமம்) என்று கௌ3ரவித்தருளிச்செய்தது—இப்படி अन्वर्थமான இந்தத் திருநாமம். “முன்னம் குரவோர்” என்கிற பாட்டிற்படியே, புத்ரனுக்குப் பிதாவே பேரிடுமாபோலே. இப்ரப3ந்த4மிட்டருளின

धानம் என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச் செய்கிறார்.— (அநுஸந்த₄ாதாக்களுக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யகரமாயிருக்கையாலே) இத்யாதி₃.

இங்கு பூர்வோக்தமான சேதநனுடைய * ஆகாரத்ரயாதி₃கம் साक्षाद्विषयः. திருமந்த்ர पदत्रयादिकं अवान्तरविषयः.

பிள்ளைலோகாசார்யர் தாமே சாத்தின திருநாமத்தினுடைய வைப₄வத்தை அறிவிப்பிக்கைக்காக.

ஆக, *இஃது ஸ்வப்ரப்ரகார கத₂நமுக₂த்தாலே भगवदवतार-विशेषात्मकत्वरूपமான இப்ரப₃ந்த₄த்தினுடைய कर्तृवैलक्षण्यமும், भगवदत्यन्ताभिमतत्वरूपप्रवन्धवैलक्षण्यமும், वचनभूषणम् என்கிற திருநாமமானபடியைச் சொல்லுகிற ப்ரகரணத்தாலே सर्वाचार्यवचनात्मकत्वरूपप्रवन्धवैलक्षण्यமும், தத்வ ஹித புருஷார்த்த₂ங்களை நன்றாக அறிவிக்கையாலே अनुसंधातृस्व-रूपौज्ज्वल्यकरமாகையாகிற विषयवैलक्षण्यமும் அருளிச் செய்தாராய்த்து.*

ஆக, (ஸகலவேத₃ஸங்க்₃ரஹ) (4) என்று தொடங்கி, (திருநாமமாய்த்து) (38)என்னுமளவும் ப்ரவேசமாகையாலே, இதிலே अनुवन्धिचतुष्टयமும் आर्थமாகக் காட்டப்பட்டது.

எங்ஙனேயென்னில்:— (தத்வ ஹித புருஷார்த்த₂ங்களை உள்ளபடியறிந்தே உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலும்) (16, 18) என்றும், (அந்த வேத₃ாதி₃களில் அர்த்த₂ங்களை ஸங்க்₃ரஹித்து) (28) என்றும், (அருமை பெருமைகளைப்பற்ற இதுக்கு முன்பு தாமும் ப்ரகாசிப்பியாமலடக்கிக்கொண்டு போந்தவையுமான அர்த்த₂விசேஷங்களெல்லாவற்றையும்) (30) என்றும் சொல்லுகையாலே, सकलवेदशास्त्रतात्पर्यமாய், पूर्वाचार्योपदेशगम्यமான * तत्वहितपुरुषार्थयाथात्म्यமே விஷயமென்றும்,* (ஸங்க்₃ரஹமாம்படி) (28 என்றும் (இழக்கவொண்ணாதென்கிற) (31) என்றும் சொல்லுகையாலே, *அதினுடைய

மூலத்தின் ப்ரகரணவிபா4க3ப்ரகாரம்

ஆய்ப்படி அவதாரிகை தொடர்ச்சி

ப்ரப3லப்ரமாணமான வேத3த்தில் கர்மப்ரதிபாத3கமான அம்ஶத்தைப்பற்ற ப்3ரஹ்மப்ரதிபாத3கமான அம்ஶம் ஸாரம், அத்தைப் பற்ற ப்3ரஹ்மநிஷ்ட2ப்ரதிபாத3கமான வசநம் ஸாரமென்றும், ஸர்வவிஶேஷணவிஶிஷ்ட ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற, ஸர்வவிஶேஷ்ய ப்3ரஹ்மஸ்வரூபம் ப்ரமேய ஸாரமென்றும், அத்தைப்பற்ற ஸாலப4 ப்3ரஹ்மவிஶேஷம் ப்ரமேயஸாரமென்றும், ஸாத4நாந்தரநிஷ்ட2ரில் ஸித்3த4ஸாத4நநிஷ்ட2ர் ப்ரமாத்ருஸாரபூ4தர், அவர்களைப்பற்ற சரமோபாயநிஷ்ட2ர் ப்ரமாத்ருஸாரபூ4தரென்றும், இப்படிப்ரமாண ப்ரமேய ப்ரமாத்ரு ஸ்வரூபஶோத4நம் பண்ணுகிற ஸாரஸங்க்3ரஹமாய், ஒன்பது ப்ரகரணமான இப்ரப3ந்த4த்தில் *(வேத3ார்த்த2ம்)*(ஸூ1) தொடங்கி. *(அத்தாலே அது முற்பட்டது)*(ஸூ4) அளவாக ஸாரார்த்த2 ப்ரமாண ப்ரகாஶிகையான * ப்ரப3ந்த4ாதி4ஷ்டி2கை; * *(இதிஹாஸ*

चेतनोज्जीवनं साक्षात्प्रयोजनम्. आकारत्रयज्ञानादिकं अवान्तरप्रयोजनम्.
இவற்றுக்கும் இதுக்கும் **प्रतिपाद्यप्रतिपादकभाव**ம் *ஸம்ப3ந்த4ம்.*
उज्जीवनादिकामன் *அதி4காரி என்று* **अनुबन्ध-चतुष्टयमनुसन्धेयम्.**

सुखपूर्वकज्ञानமே **प्रयोजन**மென்றும்,* (ஸங்க்3ரஹமாம்படி ப்ரப3ந்தீ4 கரித்தும் உபதே3ஶித்தும்) (*28*) என்றும். (அர்த்த2விஶேஷங்களெல்லாவற்றையும்....ஸ்ரீவசநபூ4ஷணமாகிற இப்ரப3ந்த4முகே2ந வெளியிட்டருளுகிருர்) (*30. 31. 32*) என்றும் சொல்லுகையாலே **तत्वहितपुरुषार्थयाथात्म्य**த்துக்கும் இப்ரப3ந்த4த்துக்கும் * **प्रतिपाद्यप्रतिपादकभाव**ம் ஸம்ப3ந்த4மென்றும்,* (ருசிபிறந்தசேதநர் இழந்துபோம்படியிருக்கையாலே) (*25,26*) என்றும். (மந்த3மதிகளுக்கும் ஸங்க்3ரஹமாம்படி)(*28*)என்றும், (பின்புள்ளாரும் இழக்கவொண்ணுதென்கிற) (*30,31*) என்றும் சொல்லுகையாலே, * மோக்ஷருசியுடையாரெல்லாரும் அதி4காரிகளென்றும்:* (அறிந்தே உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையால்)(*16.18*) என்கையாலே ***निरतिशयपुरुषार्थप्राप्ति**யாகிற **उज्जीवन**மே **चरमप्रयोजन**மென்றும்* த3ர்ஶிப்பிக்கப்படுகையாலே, *விஷய ப்ரயோஜந ஸம்ப3ந்த4ாதி4காரிகளாகிற **अनुबन्धिचतुष्टय**மும் காட்டப்பட்டதிறே.*

ச்ரேஷ்ட₂ம்) (ஸூ5) தொடங்கி (ப்ரபத்யுபதே₃ஶம் பண்ணிற்றும் இவளுக்காக) (ஸூ22) அளவாக (1) புருஷகாரவைப₄வ ப்ரகரணம்; *(ப்ரபத்திக்கு)*(ஸூ23)என்று தொடங்கி*(ப்ரவ்ருத்திசேரும்)*(ஸூ114) அளவாக (2)உபாயவைப₄வ ப்ரகரணம்; *(ப்ராபகாந்தர)* (ஸூ115) தொடங்கி*(ஸ்வரூபமாயிருக்கும்)*(ஸூ141)அளவாக (3)உபாயாந்தர த்யாக₃ ஹேதுவிஶேஷப்ரகரணம்; *(இவனவனை)* (ஸூ142)தொடங்கி *(இடைச்சியாய்ப் பெற்றுவிடுதல் செய்யும்படியாயிருக்கும்)* (ஸூ242) அளவாக (4) ஸித்₃த₄ஸாத₄ந நிஷ்டா₂வைப₄வ ப்ரகரணம்; *(இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்)* (ஸூ243) என்று தொடங்கி *(உபேயவிரோதி₄களுமாயிருக்கும்)* (ஸூ307) அளவாக (5) ப்ரபந்நதி₃நசர்யா ப்ரகரணம்; *(தான் ஹிதோபதே₃ஶம்)* (ஸூ 308) தொடங்கி *(ருசியாலே வருகையாலே)* (ஸூ 320) அளவாக (6) ஸதா₃சார்ய லக்ஷணப்ரகரணம்; *(ஶிஷ்யன்)* (ஸூ 321) என்று தொடங்கி (***உபகார ஸ்ம்ருதியும் நடக்கவேணும்***) (ஸூ365) அளவாக (7)ஸச்சி₂ஷ்யலக்ஷணப்ரகரணம்;*(ஸ்வதே₃ஹாநுஸந்த₄ாநம்)*(ஸூ366) தொடங்கி (*அப₄யஹேது*) (ஸூ406) அளவாக (8) நிர்ஹேதுக ப்ரகரணம்; (*ஸ்வதந்த்ரனை*) (ஸூ407) தொடங்கி மேலடங்க (9) சரமப்ராப்ய ப்ராபக ப்ரகரணம்.

---

*व्याचिख्यासित*மான *ஶாரீரக சதுரத்₄யாயியினுடைய ஷோட₃ஶபாத்₃யர்த்த₂ங்களை* "**सुखग्रहणाय संग्रहेणोपन्यस्यते**" *என்று தொடங்கி உபந்யஸித்த வேதா₃ந்த தீ₃ப ப்ரக்ரியை*

மேல், இப்ரப₃ந்த₄த்துக்கு விகல்பேந மந்த்ரரத்நபத₃ ஸங்க்₂யைகளையுட்கொண்டு ஆறு வாக்யமாகவும், ஒன்பது வாக்யமாகவும் யோஜித்து வாக்யார்த்த₂மருளிச் செய்கிறார்.- (இப்ரப₃ந்த₄த்தில்) என்று தொடங்கி. "**नेतृत्वं नित्ययोगं समुचितगुणजातं तनुख्यापनं चोपायं कर्तव्यभागं त्वथ मिथुनपरं प्राप्यमेवं प्रसिद्धम्। स्वामित्वं प्रार्थनां च प्रबलतरविरोधिप्रहाणं दशैतान् मन्तारं त्रायते चेत्यधिगतनिगमः षट्पदोऽयं द्विखण्डः॥**" *என்கிறபடியே, த்₃வயம்,* *1. ஆறு பத₃மாயும், 2.* "**पद्यते अनेनेति पदं**" *என்கிற ப்ரக்ரியையாலே த₃ஶபத₃மானவிதில், கைங்கர்ய ப்ரார்த்த₂னை, சதுர்த்₂யந்வயார்த்த₂ம் அத்₄யாஹ்ருதமான "ஸ்யாம்"*

ஸ்ரீவ-6

ப்ரகரண விப4ாக3ம்

ஜீயர் வ்யாக்2யாந அவதாரிகை தொடர்ச்சி

1. ஆறு ப்ரகரணமாய், ஆறர்த்த ப்ரதிபாத3கமான க்ரமம்

இப்ரப3ந்த4த்தில், (வேத3ார்த்தமறுதியிடுவது) (1) என்று தொடங்கி (அத்தாலே அது முற்பட்டது) (4) என்னுமளவாக வக்ஷ்யமாணார்த்த2நிர்ணயக ப்ரமாண நிர்தே3ஶம் பண்ணுகிறதாகையாலே ப்ரப3ந்தே4ா

யாலே. இங்கும் வ்யாசிக்2யாஸிதமான வசநபூ4ஷணத்தி னுடைய **षट्प्रकरणी-नवप्रकरण्यर्थ**ங்களை **सुखग्रहणार्थ**மாக **संग्रहेण** உபந்யஸித்தருளுகிறார். (இப்ரப3ந்த4த்தில்) என்று தொடங்கி (சரமப்ராப்ய ப்ராபகப்ரகரணம்) என்னுமளவாக.

(**वक्ष्यमाणार्थ**ங்கள்) **पुरुषकारोपायवैभवप्रभृति--चरमपर्वनिष्ठापर्यन्त**மான **अभिधेय**ங்கள். (ப்ரமாணநிர்தே3ஶம்) ப்ரமிதிஜநகவேத3கீர்த்தநம். (ப்ரப3ந்தே4ாபோத்3க4ாதம்) **प्रबन्धारम्भसिद्ध्यर्थ**ம் **वस्तुनिरूपणम्**. "**चिन्तां प्रकृतसिद्ध्यर्थां उपोद्घातं विदुर्बुधाः**" என்னக்கடவதிறே. "**प्रमेयशरीरं साधीयः, यदि प्रमाणमुपलभामहे**" என்கிற படியே மாநாதீ4நையாயிறே மேய ஸித்3தி4யிருப்பது. **प्रबन्धो-पोद्घात**மான (வேத3ார்த்த2ம்)(ஸூ1) **इत्यादि सन्दर्भ**த்துக்கு **प्रथम-**

என்கிற க்ரியாபத3ார்த்த2மாகையாலே. அத்தையொழிய ஒன்பதர்த்தங்களுக்கும் பூர்ணமாக வாசகஶப்த3 ஶ்ருதியுண்டாயிருக்கையாலேயாதல். "**श्रीमन् नारायण तव चरणार-विन्दयुगलं शरणमहं प्रपद्ये**" என்ற ஸ்ரீக3த்3யப்ரக்ரியையாலே **श्रीमन्! नारायण!** என்று **सम्बुद्ध्यन्त**ங்களாய் பூர்வக2ண்ட3ம் அஞ்சுபத3மாய், **सखण्डनमःपदघटित**மான உத்தரக2ண்ட3ம் நாலுபத3மாயிருக்கையாலேயாதல் ஒன்பதுபத3மாயுமிறேயிருப்பது. அதில், ப்ரத2மம், இப்ரப3ந்த4த்தைஆறுவாக்யமாக யோஜித்துக்கொண்டு, முதல் அஞ்சுவாக்யங்களையும் சரமவாக்யத்துக்கு ஶேஷமாக்கி ஏகவாக்யார்த்த2மருளிச் செய்கிறார்.— (வேத3தாத்பர்யம் என்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்)என்னுமளவாக.

போத்₃கா₄தம். 1.2.(இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட₂ம்)(5) என்று தொடங்கி (ப்ரபத்த்யுபதே₃ஶம் பண்ணிற்றும் இவளுக்காக)(22)என்னுமளவும் *ஸாபராத₄சேதநருடைய ஸர்வாபராத₄ங்களையும் ஸர்வேஶ்வரனை ஸஹிப்பித்து

प्रकरणसंगतिதான் अर्थात् விழுந்ததித்தனையன்றி प्रथमप्रकरणा-साधारणत्वेन प्रथमप्रकरणान्तर्भावமன்று. "तस्याः शास्त्रारम्भार्थत्वेन शास्त्रोपोद्घातरूपत्वात् अर्थतः प्रथमपादान्तर्गतत्वं न तु प्रथमपादस्य, प्रथमाध्यायस्य वा असाधारणत्वात्संगतिः" என்றிறே ஶ்ருதப்ரகாஶிகை. அந்த ந்யாயம் இங்கும் ஒக்குமே. ஆகையிறே, உபாய ப்ரகரணம், உபாயாந்தர தோ₃ஷப்ரகரணம். உபாய நிஷ்ட₂ வைப₄வ ப்ரகரணம். ப்ரபந்நதி₃நசர்யா ப்ரகரணம். ஸதா₃சார்யலக்ஷண ப்ரகரணம், ஸச்சி₂ஷ்யலக்ஷண ப்ரகரணம். நிர்ஹேதுக விஷயீகார ப்ரகரணம். சரமப்ராப்ய ப்ராபக ப்ரகரணம் என்று தத்தத் ப்ரக₄ாந ப்ரதிபாத்₃யத்தையிட்டு நிரூபித்து தத்தத் ப்ரகரணங்களை வ்யபதே₃ஶித்தாப்போலே உபோத்₃கா₄தப்ரகரணம்என்றுதல்.புருஷகார உபாயவைப₄வ ப்ரகரணமென்றுதல் ப்ரதிபாத்₃யத்தையிட்டு நிரூபித்து வ்யபதே₃ஶியாதே ப்ரத₂மப்ரகரணமென்று வ்யபதே₃ஶித்தது.

(सापराधेत्यादि)—"लक्ष्मीं पुरुषकारेण वृतवन्तो वरानन। मत्क्षमां प्राप्य" இத்யாதி₃யை உட்கொண்டருளிச் செய்கிறார்.—(ஸர்வாபராத₄ங்களையும் ஸர்வேஶ்வரனை ஸஹிப்பித்து)என்று.

(உபோத்₃கா₄தம்) शास्त्रारम्भसमर्थनम्. "चिन्तां प्रकृत-सिद्धयर्थां उपोद्घातं विदुर्बुधाः"என்னக்கடவதிறே. "मत्प्राप्तिं प्रति जन्तूनां संसारे पततां अधः। लक्ष्मीः पुरुषकारत्वे निर्दिष्टा परमर्षिभिः॥ ममापि च मतं ह्येतन् नान्यथा लक्षणं भवेत्।" என்கிற வசநங்களையுட்கொண்டருளிச் செய்கிறார்.— (ஸாபராத₄) என்று தொடங்கி. (ஸாபராத₄ சேதநருடைய) என்றது "संसारे पततामधः" என்றதைப் பற்ற. "शृणाति निखिलान् दोषान् शृणाति च गुणैर्जगत्" என்று விவரிக்கப்பட்ட पुरुषकारत्वशब्दार्थம் (ஸர்வாபராத₄ங்களையும்) என்று தொடங்கி (ஸஹிப்பித்து) என்னுமளவும்; "शृ-हिंसायां"

ரக்ஷிப்பிக்கையே ஸ்வரூபமான புருஷகாரவைப4வமும்,*

“क्षमूष् सहने” என்றிறே தா4து. “शिक्षणक्षमेषु अपराधसहत्वं क्षमा” என்று क्षमास्वरूपம் சொல்லப்பட்டது. ஸஹிப்பிக்கையாவது – अपराधानुगुणदण्डाभावविषयक-भगवदीयसंकल्प-प्रयोजकत्वம். “प्रापकं लब्ध्वा” என்கிறத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷிப்பிக்கையே) என்று. “पुरुषकारेण वृतवन्तः” என்று சொல்லிவைத்து “मत्क्षमां प्राप्य” “मां प्रापकं लब्ध्वा”என்கையாலே. क्षमोद्भावनं, तद्द्वारा भगवत्कर्तृकरक्षण-प्रयोजकत्वं–पुरुषकारत्वम् என்று லபி4க்கிறது என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார்.—(ஸ்வரூபமான) என்று. क्षमोद्भावनं, कृपावात्सल्याद्युद्भावनத்துக்கும் உபலக்ஷணம். “कारुण्यरूपया” என்னக்கடவதிறே. श्रीमत्पदानन्तरமிறே नारायणपदम्. இப்படி कृपोद्भावनம் சொல்லுகிறவிடம் क्षमोद्भावनத்துக்கும் உபலக்ஷணம் என்று கண்டுகொள்வது. (ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களிரண்டிலும்)(ஸூ9) என்கிறவிடத்தில் पुरुषकारत्वम् — घटकत्वम् என்று व्याख्यास्यमानமாயிருந்ததேயாகிலும், இங்கு உபாய வைப4வத்தோடே ஸமபி4வ்யாஹ்ருதமாகையாலே निरुक्तविधमेव पुरुषकारत्वं प्रकृतोचितமென்று திருவுள்ளம் என்று கண்டு கொள்வது.

* पुरुषं करोतीति–पुरुषकारः * कर्मण्यण्. शब्दस्वभावात् पुल्लिङ्गत्वम्. “पुरुषकारेण वृतवन्तः” इत्यादौ पुरुषकारशब्दः भावप्रधाननिर्देशः. (1) “पूर्णत्वात् पुरुषः” इति निरुक्त्या, क्षमादिपूर्णं करोतीत्यर्थः. (2) “पृ-पालनपूरणयोः” என்கையாலே புருஷஶப்3த3ம் पालकवाचियுமாகிறது. அப்போது पुरुषं करोति—रक्षकं करोति इति அர்த்தம் வரக்கடவது. (3) यदिवा बहुदानाद्धि पुरुषः” என்கையாலே

என்கிற தா4துவிலே நிஷ்பந்நமான ஶப்3த3த்தாலே சொல்லப்பட்ட चेतनानिष्टनिवर्तनरूपोपायकृत्यத்திலே க்ஷமாதி3களைக் கிளப்பிப் பண்ணும் புருஷகாரபா4வம் சொல்லுகிறது. (ரக்ஷிப்பிக்கை) என்று,. “दृ-विस्तारे” என்கிற தா4துவிலே நிஷ்பந்நமான ஶப்3த3விவ்ருதமான चेतनेष्ट-प्रापणरूपोपायकृत्यांशத்தில் प्राप्ति-पूर्त्याद्युद्भावनमुखத்தாலே பண்ணுகிற புருஷகார

पुरुं करोति-बहुप्रदं करोति என்றும் அர்த்த2மாகக் கடவது. भगवदाश्रयणोन्मुख விஷயத்தில் புருஷகாரமாமதுக்குமேலே தத்விமுக2ரையுங்கூட உபதே3சாதி3யாலே தது3ந்முக2ராக்குகை அதிசயாவஹமாகையாலும். விமுக2ரையுமுட்பட உபதே3சாதி3யாலேஆச்ரயணோந்முக2ராக்கும்படி கண்டால், அபி4முக2விஷயத்தில் புருஷகாரமாமிடம்किम्पुनर्न्यायसिद्धமிறே யென்று ஆச்ரயணோந்முக2னுக்கு तत्प्रवृत्त्यविलम्बहेतुவாகையாலும். विमुखानामपि भगवदाश्रयण-श्रावयितृत्वம் वक्ष्यमाणरीत्या श्रीशब्दार्थமாகக்கடவது. पुरुषकारवरण-करणमन्त्रभूत-द्वयगत-श्रीशब्द-प्रकाश्यत्वம் புருஷகாரத்துக்கு ஆவச்யகமாகையாலே, तादृश-श्रीशब्दप्रकाश्यமான भगवदाश्रयण-श्रावयितृत्वமும் புருஷகாரப4ாவத்தில் அநுப்ரவிஷ்டமாக வேணும். ஆகையால் (4) पुरुष சப்3த3ம் சேதந வாசியுமாகக்கடவது. *"पुरः कुषः" "पुर-अग्रगमने" "पुरुषः" என்கிற வ்யாகரண ப்ரக்ரியையாலே. புருஷ சப்தம் அக்3ர க3ந்தாவைச் சொல்லுகிறதாய். "पुरुषं करोति-अग्रगामिनं करोति" என்று भगवदाश्रयणविमुखனவனை ப4க3வதா3ச்ரயணத்தில் முன்னடியிடுவிக்கையும் புருஷகார சப்3தா3ர்த்த2மாகிறது.* முன்னடியிடுவிக்கையாவது—முனனடியிடுகைக்கு ஹேதுவான உபதே3சாதி3யைப் பண்ணுகை. "यूपं तक्षति" "यूपं प्रोक्षति" இத்யாதி3களைக்கொண்டு, तक्षणादि-विशिष्टदारुவிலே யூபசப்3த3த்துக்கு ரூடி4சக்தி க்3ரஹிக்கப்படுகிறப்போலே. "मत्क्षमां प्राप्य" "कारुण्यरूपया" "उपायैर्विस्मयं" இத்யாதி3களாலே क्षमाद्युद्भावकत्वविशिष्टस्वरूपத்திலே புருஷகார சப்3த3த்துக்கு ஸமுத3ாயசக்தி க்3ரஹிக்கப்படுகிறதென்கையைப்பற்ற. "मत्क्षमां प्राप्य" இத்யாதி3கள் योगार्थतात्पर्यलिङ्गங்

ப4ாவம் சொல்லுகிறது. (ஸ்வரூபமான) என்றது "नान्यथा लक्षणं भवेत्" என்றதைப்பற்ற. (ஸ்வரூபமான) என்றது-ஸ்வரூபநிரூபகமாகவுடையதானவென்றபடி. * (புருஷகார வைப4வமும்) என்றது-1. "पुरुषौ—जीवात्मपरमात्मानौ, करोति—परस्परलाभेन सत्तावन्तौ करोतीति पुरुषकारः" என்றுதல்; 2. पुरु-बहु यथातथा सुनोति-ददातीति पुरुषः-ईश्वरः। तं तथाविधं करोतीति पुरुषकारः"

அந்தப் புருஷகாரமும் மிகையென்னலாம்படியான உபாயவைப₄வமும் சொல்லுகிறது [5-22]. 2.(ப்ரபத்திக்கு)(23)என்று தொடங்கி(ஏகாந்தீவ்யபதே₃ஷ்டவ்ய:) (97) என்னுமளவும், இவ்வுபாய வரணரூபப்ரபத்தியினுடைய தே₃ஶகாலாதி₃நியமாப₄ாவம், விஷயநியமம், ஆஶ்ரயவிஶேஷம், இத்தை ஸாத₄நமாக்கில் வரும் அவத்₃யம், இதின் ஸ்வரூபாங்க₃ங்கள் முதலானவற்

களாய், புருஷகார ஶப்₃த₃ம் पूर्वोक्तरीत्या यौगिकமென்னுமது-प्रोक्षणीन्यायத்தாலே உசிதம். करण—कारः. पुरुषस्य कारः पुरुषकारः என்று புருஷகார ஶப்த₃ம் भावे घञन्तம், राजकुलशब्दवत् ஆஶ்ரயத்திலே लाक्षणिकம் எனனுமதிலும். पूर्वोक्तरीत्या कर्मणि अणन्तत्वமே யுக்தம். அகார மகார நாராயண ஸ்ரீஶப்த₃ாதி₃களைப்போலே अनेकमुखेन स्वार्थप्रतिपादकமான புருஷகார ஶப்₃த₃மும் यथायोग्यं एकैकार्थपरமாய், तन्त्रादिना अनेकार्थपरமுமாயிருக்கும். ஆகையால் புருஷகார ஶப்₃த₃த்துக்கு, அவ்வோவிடங்களிலே அவ்வோவர்த்த₂பரதயா வ்யாக்₂யாநமும் யுக்தம்.

இந்தப் புருஷகாரபத₃யோ₃கார்த்த₂பூர்த்திதான் நிருபாதி₄கமாயிருப்பது பெரியபிராட்டியார் பக்கலிலேயாகையாலே. இங்கே இது முக்₂யவ்ருத்த்யா வர்த்திக்கும். अन्यत्र तद्गुणलेशयोगादौपचारिकம். இவ்வர்த்த₂ம் மேலே. "एतत्सापेक्ष सम्बन्धात्" இத்யாதி₃யாலே வ்யக்தம். இவற்றையெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றியாய்த்து, புருஷீகரிக்கும் ப்ரகாரம், புருஷீகரித்தமை, புருஷீகரிக்கையென்று புருஷகார ஶப்த₃க₃த யௌகி₃கத்வ வ்யஞ்ஜக நிர்தே₃ஶங்கள் பலவும் பண்ணியருளிற்று என்று கண்டுகொள்வது. (அந்தப் புருஷகாரமும் மிகை இத்யாதி) இரண்டை ஒக்க நிர்தே₃ஶிக்குமிடத்தில்

என்றுதல்; புருஷகாரஶப்த₃ம் க₄டகையான பிராட்டியைச்சொல்லி, அவளுடைய वैभवமும் என்றபடி. (மிகையென்னலாம்படி) என்றது, "नाहं पुरुषकारेण" இத்யாதி₃யைப் x

x எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமியுரை 49-ம் பக்கத்தில் தொடரும்

றைச் சேரச்சொல்லி ப்ரபத்தவ்யனே உபாயமென்று ஸாதி$_4$க்கையாலே, பூர்வோக்தோபாயஶேஷமாகை யால் உபாய ப்ரகரணம்[23-79]. இதில் (ப்ராப்திக்கு உகப்பானுமவனே)(70) என்னுமளவும் ப்ரதா$_4$நப்ரமே யம் [23-70]. மேல் ப்ராஸங்கி$_3$கம் [71-79]. 3. (உபாயத்துக்கு) (80) என்று தொடங்கி, (உபேய விரோதி$_4$களுமாயிருக்கும்) (307) என்று

x पूर्वनिर्दिष्टத்துக்கு प्राधान्यமும், अनन्तरनिर्दिष्टத்துக்குக் तदपेक्षया किञ्चित्प्राधान्यமுமுண்டென்று கொள்ளுகிறவிடமுமுண்டு. அங்ஙனன்றிக்கே, "पूर्वत्र अपरितोषो वा" என்கிற ந்யாயத்தாலே अप्रधानத்துக்குப் பூர்வநிர்தே$_3$ஶமும், ப்ரதா$_4$நத்துக்கு अनन्तरनिर्देशமுமென்று கொள்ளுகிறவிடமுமுண்டு. மூலத் திலே, (புருஷகார வைப$_4$வமும் உபாயவைப$_4$வமும்) (ஸூ 6) என்று உபாயத்துக்கு अनन्तरनिर्देशத்தாலே, புருஷகாரத்தைப் பற்ற, அதுக்கு உத்கர்ஷம் சொல்லவேணும். *உத்கர்ஷந் தான் "पुरुषकारसम्बन्धोऽप्यधिकः" என்னும்படியான गुणप्राशस्त्यமும், புருஷகாரந்தானே दोषोद्भावनம் பண்ணினாலும் கை விடாத திண்ணிமையும் ஆகக்கடவது.* அதிலிவ்விடத்திலே गुणप्राशस्त्यरूपोत्कर्षத்தையருளிச்செய்து, स्वावसरத்திலே திண் ணிமையாகிற உத்கர்ஷத்தையருளிச் செய்கிறாராகையாலே. उपायवैभवशब्दघटक – उपायशब्दத்துக்கு अर्थवैरूप्यமில்லையென்று கண்டுகொள்வது.

(இவ்வுபாய வரணேத்யாதி$_3$). उपायवरणं-उपायो भवेति प्रार्थनम्. இத்தால் ஸ்வயமுபாயமான ப்ரபத்தியுமுண்டென்று அபி$_4$ப்ரேதமென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதம். (தே$_3$ஶநியமாப$_4$ாவம்) "நல்ல தே$_3$ஶத்திலே பண்ணவேணும், அல்லாததே$_3$ஶத்திலே பண்ணக்கடவதல்ல" என்கிற நிர்ப்ப$_3$ந்த$_4$ாப$_4$ாவம். இப்படிக் காலநியமாப$_4$ாவமும் கண்டுகொள்வது, (மேல் ப்ராஸங்கி$_3$கம்)

x47,48பக்கங்களில் அண்ணாவப்பங்கார் ஸ்வாமியரும்பதவுரை மாத்திரமே உள்ளது.

மனவும், இவ்வுபாயத்தைக்கொண்டு உபேயத்தைப் பெறுவானொரு சேதநனுக்கு உபாயோபேயாதி$_4$கார ப்ரத$_4$ாநாபேக்ஷிதங்களையும், உபாயாந்தர த்யாக$_3$ ஹேதுக்களையும், மற்றும் த்யாஜ்யோபாதே$_3$யங்களா யுள்ளவற்றையும் விஸ்தரேண சொல்லுகையாலே, அதி$_4$காரி நிஷ்ட$_2$ா க்ரமம் சொல்லுகிறது [80-307]. 4. (தான் ஹிதோபதே$_3$ஶம் பண்ணும்போது) (308) என்றுதொடங்கி, (உகப்பும் உபகாரஸ்ம்ருதியும் நடக்க வேணும்)(365)என்னுமளவாக, ஹிதோபதேஶஸமயத்தில் ஸ்வாசார்ய பாரதந்த்ர்யாதி$_3$களான ஸத$_3$ாசார்ய லக்ஷணம்,ஸச்சி$_2$ஷ்யலக்ஷணம்,தது$_3$ப$_4$யர் பரிமாற்றம், தீமனங்கெடுத்த ஸ்வாசார்ய விஷயத்தில் சிஷ்யனுப காரஸ்ம்ருதி க்ரமம், இவற்றைச் சொல்லுகையாலே, ஸித்$_3$தே$_4$ாபாயநிஷ்ட$_2$னான அதி$_4$காரியினுடைய ஸ்வா

என்றது, "ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்தி பாரதந்த்ர்ய ப$_2$லம்" (ஸூ71) இத்யாதி$_3$ ஸந்த$_3$ர்ப்ப$_4$ம், "ப்ராப்தாவும்" (ஸூ70) இத்யாதி$_3$ पूर्ववाक्याधीन-स्मृतिविषयतया उपेक्षानर्हமாய் வந்ததென்றபடி. "उपस्थितस्योपेक्षानर्हत्वं प्रसङ्गः" என்னக்கடவதிறே. (உபாயோபேயேத்யாதி$_3$)उपायश्चोपेयं च उपायोपेये. तयोरधिकारभूतानि यानि प्रधानापेक्षितानि तानिஎன்றபடி. *उपायाधिकारत्वं—उपायाधीनफलान्वयितावच्छेदकत्वं, तेन रूपेण प्रधानापेक्षितங்கள்—शक्तिलज्जास्वव्यापारत्यागங்கள்.* उपेयाधिकारत्वञ्च—(1) तदविलम्ब-प्रयोजकत्वं (2) नियत-तदव्यवहित-पूर्वभावित्वं वा;तेन रूपेण प्रधानापेक्षितங்கள் प्रेमादिகளென்று கண்டுகொள்வது. (उपायान्तरत्यागहेतुக்கள்)-अप्राप्तत्वादिகள். (மற்றும் त्याज्योपादेयங்கள்) देहयात्रा-आत्मयात्रादिகள். *(அதி$_4$காரி நிஷ்ட$_2$ாக்ரமம்) अधिकारिणः-उपायाधीन-फलान्वयिनः, या निष्ठा-उपायाधीनफलव्यतिरेक-प्रयोजकव्यतिरेक-प्रतियोगिनी स्थितिः. तस्याः क्रमः—परिपाटी என்றபடி.* (தீமனங்கெடுத்த) மநோதோ$_3$ஷத்தைப்போக்கின. सिद्धोपाये निष्ठा—स्थितिः यस्य स तथोक्तः-सिद्धोपाय

சார்யாநுவர்த்தநக்ரமம் சொல்லுகிறது [308-365]. 5.(ஸ்வதோ3ஷாநுஸந்த4ாநம் ப4யஹேது)(366)என்று தொடங்கி (நிவர்த்தக ஜ்ஞாநம் அப4யஹேது) (406) என்னுமளவாக, இவ்வதி4காரிக்கு அத்3வேஷம் தொடங்கி, ப்ராப்திப2லமான கைங்கர்யபர்யந்தமாக வுண்டான பேறுகளுக்கெல்லாம் ஹேதுவாய், ஸ்வ கர்மப4ய நிவர்த்தகமான ப4க3வந்நிர்ஹேதுக க்ருபா ப்ரப4ாவம்சொல்லுகிறது[366-406]. 6.(ஸ்வதந்த்ரனை உபாயமாகத் தான் பற்றின போதிறே) (407) என்று தொடங்கி, மேலெல்லாம் மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட் பொருளான சரமபர்வநிஷ்டை2யை வெளிதாகச் சொல்லுகிறது[407-463].(வேத3ார்த்த2மறுதியிடுவது) (xவா1) என்று தொடங்கி, இவ்வர்த்த2த்திலே தலைக்

वरणरूपानुपायप्रपत्तिप्रयोगकर्ता என்றபடி.(अनुवर्तन)प्रसादजनकव्यापारः (மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட் பொருளான)—परमवैदिकादृत-वेद-अन्तस्थ-सारार्थமான. (சரமபர்வநிஷ்டை2யை)—सिद्धोपायத்தினுடைய प्रकारभेदங்களில் வைத்துக்கொண்டுமுடிந்த நிலமான ஆசார்யாபி4மாநமாகிற ப்ரகாரத்தையென்றபடி. तरतमभावापन्न-पुरुषार्थतत्साधनங்களையொக்க உபபாதி3க்கையால் विप्रलम्भकत्वம் வாராதோ என்ன அருளிச்செய்கிறார்.—(வேத3ார்த்த2 மறுதியிடுவது—என்று தொடங்கி) * रत्नकरीषसमावेशन्यायेन *

பற்ற. (மிக்கவேதியர் வேத3ம்) திருவஷ்டாக்ஷரம். "திரு வெட்டெழுத்தும் கற்று....உற்றதும்முன்னடியார்க்கடிமை" என்னக்கடவதிறே. உபக்ரமோபஸம்ஹார ந்யாயத்தாலே சரமப்ரகரணார்த்த2ம் இப்ரப3ந்த4முக்2யார்த்த2மென்று திரு வுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார்.— (வேத3ார்த்த2ம் என்று

---

x வா—வாக்யம்; ஸ்ரீவசநபூ4ஷண ஸூத்ரங்களைக் குறிக்கிறது.

கட்டுகையாலே, இப்ரப₃ந்த₄த்தில் சரமப்ரகரண ப்ரதி பாத்₃யமான அர்த்த₂ம் வேத₃தாத்பர்யமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

ஸ்ரீகீ₃தைக்குச் சரமஶ்லோகம்போலேயிறே, இப் ப்ரப₃ந்த₄த்துக்குச் சரமப்ரகரணம். அங்கு ஸாத்₄யோ

प्रथमपर्वप्रतिपादनं अन्यार्थं, तात्पर्यं சரமபர்வத்திலேயாகையாலே தோ₃ஷமில்லையென்றபடி. (संप्रतिपन्नம்) निर्विवादतया प्रसिद्धம்.

वेदतात्पर्यம் சரமபர்வமென்னுமத்தை,हेतूक्तियாலே த்₃ருடீ₄ கரிக்கிருர்—(ஸ்ரீகீ₃தைக்கு என்று தொடங்கி) *चरमोक्तिव्यञ्जित-प्रबन्धतात्पर्यपर्यवसानभूमिकत्वं दृष्टान्तदार्ष्टान्तिकங்களுக்கு साधारण-धर्मம்.* வேத₃ார்த்த₂த்தையுள்ளபடி ப்ரதிபாதி₃க்கிற இப்ர ப₃ந்த₄ பரமதாத்பர்ய விஷய-அர்த்த₂மேएतद्व्याख्येय-वेद-परम-तात्पर्यविषयமென்றபடி. “उपायतां परित्यज्य न्यस्येत् देवे तु तामभीः। एकान्तात्यन्तदास्यैकरतिस्तत्पदमाप्नुयात् ॥ तत्प्रधानमिदं शास्त्रं इति गीतार्थसङ्ग्रहः॥” என்கிறத்தை யிங்கே யநுஸந்தி₄ப்பது. दृष्टान्त दार्ष्टान्तिकங்களின் படிகளை விவரிக்கிருர்,—(அங்கு ஸாத்₄யோபா யங்களை என்று தொடங்கி) அங்கு—கீ₃தையிலே. ஸாத்₄

தொடங்கி). (ஸம்ப்ரதிபந்நம்) என்றது— सकलवेदार्थनिर्णयार्थं प्रवृत्तமான இப்ரப₃ந்த₄த்தில் उपक्रमोपसंहारन्यायத்தாலே चरम-प्राप्य-प्रापक-प्रधान-एकवाक्यार्थ-बोधமே உண்டாகையாலே, गत-मत्सर-सहृदय-जन-सम्प्रतिपन्नமென்றபடி.

இவ்வர்த்த₂த்துக்கு த்₃ருஷ்டாந்தம் காட்டுகிருர்.—(ஸ்ரீகீ₃தைக்கு) என்று தொடங்கி. (ஸ்ரீகீ₃தைக்குச் சரம ஶ்லோகம் போலே) என்றது— “यच्छ्रेयस्स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मे शिष्यस्तेऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम्” என்று அர்ஜுநன் உபஸந்நனுய்க்கேட்க, “अस्थानस्नेहकारुण्यधर्माधर्मधियाकुलम्। पार्थं प्रपन्नं उद्दिश्य शास्त्रावतरणं कृतम्”என்று அவனுக்கு ஹிதோப தே₃ஶார்த்த₂மாக ப்ரவர்த்தித்த கீ₃தாஶாஸ்த்ரம் சரம ஶ்லோகத்தோடே தலைக்கட்டுகையாலே, “स्वधर्मज्ञानवैराग्य-साध्यभक्त्येकगोचरः। नारायणः परं ब्रह्म गीताशास्त्रे समीरितः॥” என்

பாயங்களை உபதே3ஶித்துக்கொண்டு போந்து, ஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய பீ4தனானவனுக்கு, அவற்றைத்தள்ளி, ஸித்3தே4ாபாயம் காட்டப்பட்டது. இங்கு, ஸித்3தே4ா பாயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு போந்து, ஈஶ்வர

யோபாயங்களை—கர்ம ஜ்ஞாந ப4க்தி ப்ரபத்திகளையும், அவதார ரஹஸ்ய ஜ்ஞாநாதி3களையும். (உபதே3ஶித்துக்கொண்டு போந்து)—स्वशरीरत्वकथनादिகளாலே அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தோடேகூட உபதே3ஶித்துக்கொண்டு போந்து. (स्वस्वातन्त्र्य भीतனானவனுக்கு)—* உபாயாந்தரத்தை யநுஷ்டி2க்குமிடத்தில் வரக்கடவதான தன்னுடைய स्वयत्नाधीन-भगवदनभिमतत्वरूप-भाव्यनर्थशङ्कியானவனுக்கு என்றபடி.* (அவற்றைத் தள்ளி) உபாயாந்தரங்களை நிஷேதி4த்து. (ஸித்3தே4ாபாயம் காட்டப்பட்டது) "अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि" என்று अज्ञातज्ञापनं பண்ணப்பட்டது. (இங்கு) இப்ரப3ந்த4த்திலே. (ஸித்3தே4ாபாயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு போந்து) प्रथमप्रकरणம் முதலாக उपान्त्यप्रकरणம் அளவாக, चेतनयत्नसाध्यமன்றிக்கே नित्यसिद्धமான எம்பெருமானாகிற உபாயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு போந்து. (ஈஶ்வரஸ்வா

றும். "निजकर्मादि भक्त्यन्तं कुर्यात्प्रीत्यैव कारितः। उपायतां परित्यज्य न्यस्येत् देवे तु तामभीः॥ एकान्तात्यन्तदास्यैकरतिः तत्पदमाप्नुयात्। तत्प्रधानमिदं शास्त्रं इति गीतार्थसङ्ग्रहः॥" என்றும். "मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु। मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे॥" "सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज। अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः॥" என்ற चरम-श्लोकद्वयार्थ-मुख्यविशेष्यक-एकवाक्यार्थबोधतात्पर्यத்தாலே கீ3தார்த்த2 ஸங்க்3ரஹத்திலே शास्त्रसंग्रहம் பண்ணுகைக்குடலான சரமஶ்லோகம்போலே யென்றபடி. மேல் கீ3தாசரமஶ்லோகத்துக்கும் இப்ரப3ந்த4 சரமப்ரகரணத்துக்கும் உண்டான வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.—(அங்கு என்று தொடங்கி, சரமபர்வம காட்டப்பட்டது என்னுமளவாக) (ஈஶ்வர ஸ்வாதந்தர்யத்

ஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு அஞ்சினவனுக்கு. ப்ரத2மபர்வத்தைத்தள்ளி, சரமபர்வம் காட்டப்பட்டது.

தந்த்ர்யத்துக்கஞ்சினவனுக்கு)—*ஶரண்யஹ்ருத3யாநு கு3ணமல்லாதபோது வரணமும் அகிஞ்சித்கரமாகையாலே.* "क्षिपामि" என்று நினைக்கில் நிவாரகரின்றிக்கேயிருக்கிற भगवत्स्वातन्त्र्यभीதனுக்கு. (ப்ரத2மபர்வத்தைத்தள்ளி)—*सिद्धोपाय प्रभेदமாயிருக்கிற अर्चाविशिष्ट வேஷத்தை நிஷேதி4த்து.* (சரமபர்வம் காட்டப்பட்டது) सिद्धोपायத்தினுடைய अवस्थाभेदமாய், "आसन्नत्वात् दयालुत्वात् ज्ञानित्वात् गुणभावतः" என்கிறபடியே, பரதந்த்ரனுமாய் த3யாளுவுமான *ஆசார்யாவதார விஶிஷ்ட வேஷம் உபாயோபேயங்கள்* என்று காட்டப்பட்டதென்றபடி. இந்தச் சரமப்ரகரணத்தை நாயகரத்நம்போலேயென்று

துக்கு அஞ்சினவனுக்கு) என்கிறவிடத்தில் "सिद्धिर्भवति वा नेति संशयोऽच्युतसेविनां। न संशयोऽस्ति तद्भक्तपरिचर्यारतात्मनाम्॥" என்கிற ஶ்லோகமநுஸந்தே4யம். भगवत्स्वातन्त्र्यத்தையமுக்கக்கடவ புருஷகாரஸம்ப3ந்த4ம் இருக்கச்செய்தே அதுக்கு அஞ்சுவான் என்னென்னில்; 1. "यस्या वीक्ष्य मुखं तदिङ्गितपराधीनो विधत्तेऽखिलं। स्वर्गं दुर्गतिम्" என்றும், "यद्भ्रूभङ्गाः प्रमाणं स्थिरचररचनातारतम्ये मुरारेः" என்றும், பிராட்டி, தம்முடைய अरविन्दलोचनमनःகாந்தையாகையாகிற தன்மையாலே, भगवत्स्वातन्त्र्यकार्यமான चेतनदुर्गतिप्रदानादिலீலைகளிலுங்கூட எம்பெருமானுக்கு ரஸம் விளையும்படியாக முகங்கொடுத்து ரஞ்ஜிப்பித்துக்கொண்டு, உசிதகாலங்களிலே "उपायैर्विस्मार्य" என்கிறபடியே கச்சை நெகிழ்த்(து)தல் முதலான வ்யாபாரங்களாலே க்ரமேண வஶீகரிக்கவேண்டும்படி भगवत्स्वातन्त्र्यம் निरङ्कुशமாயிருக்கையாலேயும், 2. பிராட்டிதாமும் அகி2லஜக3ந்மாதாவாயிருக்கையாலே, ப்ரியபரையாய்க்கொண்டு "ऐश्वर्यमक्षरगतिं" என்கிறபடியே சேதநருசியை மீட்கமாட்டாதே, ஐஶ்வர்யாதி3களைக் கொடுக்கத்தேடுமவளாயிருக்கையாலேயும் स्वदोषानुसन्धानத்தால் அஞ்சக்குறையில்லையிறே. ஆனால், சரமபர்வநிஷ்டர்க்கு இதில்லாதபடியென்னென்னில்:

நாயகரத்நஸ்தா2நீயமாக மேலே (443 வா. வ்யா. அவ)
வ்யபதே3ஶிப்பதுமுண்டு. சரமத்துக்கு मध्यस्थितनायकरत्नस्थानी-
यत्वம் கூடும்படியென்னென்னில்—நாயகக்கல்லுக்கு स्थित्यवस्थै
யும் निर्माणावस्थैயும் இரண்டவஸ்தை2யுண்டு. அதில் ஸ்தி2த்ய
வஸ்தை2—परितोऽवस्थितरत्नमध्यத்திலேயாய், நிர்மாணவஸ்தை2
प्रतिसम्बन्धितया मध्यप्रदेशनिष्पादकங்களான ரத்நாந்தரங்களி
னுடைய निर्माणங்களுக்குச் சரமமாயிருக்கும். ஆகையால்,
*நிர்மாணவஸ்தை2யைப்பற்ற, चरमत्वमुपपन्नமென்று கண்டு
கொள்வது.*

---

1. பிராட்டிமார்கள் திருமுலைத்தடத்தாலே நெருக்கினு
லும் அவ்வருகொன்றுமறியாதபடி எம்பெருமான்றனே
மேல்விழுந்தநுப4விக்கவேண்டும்படி அவனுக்கு அத்யந்தம்
அபி4மதராய், "கொடுவுலகம் காட்டேலே" என்று லீலா
விபூ4தி ப்ரஸக்தியில் முடியும் தன்மையராய், "நின்கண்
வேட்கையெழுவிப்பனே" என்று கேவலஹிதபரரான
பராங்குஶ பரகால நாத2 யாமுந யதிவராதி3 பூர்வாசார்யர்
களுடைய ஸம்ப3ந்த4முடையாருடைய தோ3ஷமெல்லாம்,
வேர்ச்சூடுவார் மண்பற்றுப்போலேயும், திருவாய்ப்பாடி
யில் வெண்ணெய்போலேயும் அத்தலைக்கு போ4க்3யமா
யிருக்கையாலேயும். 2. விபீ4ஷணாழ்வானோடு வந்த நால்வரை
யும் ராமகோ3ஷ்டி2யில் பரீக்ஷைபண்ணாமல் உள்ளேபுகுர
விட்டுக்கொள்ளுகையாலேயும். 3. "न संशयोऽस्ति तद्भक्तपरि-
चर्यारतात्मनाम्" என்று ஶாஸ்த்ரமுண்டாகையாலேயும்.
4. உடையவருக்கு, "உப4யவிபூ4தியையும் உமக்கும் உம்
முடையார்க்கும் தந்தோம்" என்று நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனை
எம்பெருமான்றனே தெற்குவீடான கோயிலிலும், வடக்கு
வீடான திருமலையிலும், திருப்பவளச்செவ்வாய்திறந்து
"मा ते भूदत्र संशयः" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியருளிச்
செய்கையாலேயும். ஆசார்யாபி4மாநாந்தர்க3தர்கள் ப4க3வத்
ஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு விஷயபூ4தரல்லாமையாலே அவர்கள்
அதுக்கு அஞ்சவேண்டா என்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்
என்று கண்டுகொள்வது.

ஆக, இப்படி ஆறு ப்ரகரணமாய், ஆறர்த்த$_2$ ப்ரதிபாத$_3$கமாயிருக்கும்.

2. ஒன்பது ப்ரகரணமாய், ஒன்பதர்த்த$_2$ ப்ரதிபாத$_3$கமான க்ரமம்

ஒன்பது ப்ரகரணமாய், ஒன்பது அர்த்த$_2$ ப்ரதிபாத$_3$கமாயிருக்கும் என்னவுமாம். 1.2. அந்தப் பக்ஷத்திலும், ப்ரத$_2$ம ப்ரகரணம் (வா. 5-22) பூர்வவத். 2. மேல் (ப்ரபத்திக்கு) (வா. 23) என்று தொடங்கி, (ப$_4$க$_3$வத்$_3$விஷய ப்ரவ்ருத்தி சேரும்) (வா.114) என்னுமளவும், பூர்வப்ரகரணோக்தோபாயஶேஷமாகையால், உபாய ப்ரகரணம். 3. (ப்ராபகாந்தர பரித்யாக$_3$த்துக்கும்) (வா 115) என்று தொடங்கி, (ஆகையாலே ஸாங்க$_2$ரூபமாயிருக்கும்) (வா. 141) என்னுமளவும் உபாயாந்தரதோ$_3$ஷ ப்ரகரணம். இப்ரகரணத்தில் ப்ரபத்த்யுபாய வைலக்ஷண்யகத$_2$நம் ப்ராஸங்கி$_3$கம். 4. (இவனவனைப்பெற நினைக்கும்போது) (வா. 142) என்று தொடங்கி, (இடைச்சியாய்ப்பெற்று

(ஆறு ப்ரகரணமாயித்யாதி$_3$) नानारत्नमयமான भूषणத்துக்குப் परभागातिशयसम्पादकतया ஷட்$_3$ருபங்களும் அபேக்ஷிதங்களாயிருக்குமிறே. அத்தைப்பற்ற இங்கும் ஆறு ப்ரகரணமாயிருக்கிறது.

(ஒன்பதுப்ரகரணமாயித்யாதி$_3$) நவரத்நப்ரஸித்$_3$தி$_4$யைப்

ஆக. இத்தால், சரமஶ்லோகத்துக்கும் இப்ரப$_3$ந்த$_4$ சரமப்ரகரணத்துக்கும் सभयत्व-अभयत्वरूपமான वैलक्षण्यம் காட்டப்பட்டது. மேல் ஆறுவாக்யப்ரக்ரியையை நிக$_3$மிக்கிறார்,— (ஆக என்று தொடங்கி).

மேல், ஒன்பது வாக்யமான யோஜனையைப் பிரித்துக் காட்டுவதாக, அவ்வர்த்த$_2$த்தை ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார்.— (ஒன்பது என்று தொடங்கி)

விடுதல் செய்யும்படியாயிருக்கும்) (வா. 242) என்னு மளவும் ஸித்₃தோ₄பாயநிஷ்ட₂ருடைய வைப₄வ ப்ர கரணம். 5. (இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்) (வா. 243) என்று தொடங்கி, (உபேயவிரோதி₄களுமா யிருக்கும்)(வா.307) என்னுமளவும் ப்ரபந்ந தி₃நசர்யா ப்ரகரணம். 6. (தான் ஹிதோபதே₃ஶம் பண்ணும் போது) (வா.308) என்று தொடங்கி (சேதநனுடைய ருசியாலே வருகையாலே) (வா. 320) என்னுமள வும் ஸதா₃சார்ய லக்ஷணப்ரகரணம். 7. (சிஷ்யனென் பது) (வா. 321) என்று தொடங்கி, (உபகார ஸ்ம்ருதியும் நடக்கவேணும்) (வா. 365) என்னுமள வும் ஸச்சி₂ஷ்யலக்ஷண ப்ரகரணம். 8. (ஸ்வ தோ₃ஷாநுஸந்தா₄நம்) (வா. 366) என்று தொடங்கி (நிவர்த்தகஜ்ஞாநமப₄யஹேது) (வா. 406) என்னுமள வும், ப₄க₃வந்நிர்ஹேதுக விஷயீகார ப்ரகரணம். 9. (ஸ்வதந்த்ரனை) (வா. 407) என்று தொடங்கி,

---

பற்ற. रत्नभूषणस्थानीयமான இந்த ப்ரப₃ந்த₄த்துக்கும் नवप्रकरणात्मकत्वமென்று கண்டுகொள்வது. இந்த संख्याद्वयமும் இப்ரப₃ந்த₄ வ்யாக்₂யேயமான மந்த்ரரத்ந பத₃ஸங்க்₂யா பே₄த₃த்தை அவலம்பி₃த்திருக்கும். ஷட்ஸங்க்₂யை தான்— "षट्पदोऽयं" என்று சொல்லப்பட்ட பத₃ஸங்க்₂யைக்கு ஸாஸங்க₃தமிறே. நவஸங்க்₂யையும்—த்₃வயத்திலே "श्रीमन्"

(प्रकरणं) अवान्तरवाक्यं. (ஒன்பதர்த்த₂ ப்ரதிபாத₃கமாயிதி)— नवप्रकरणत्वे हेतुः. एवं पूर्वत्रापि. "अर्थैकत्वादेकं वाक्यं साकाङ्क्षं चेत् विभागे स्यात्" என்னக்கடவதிறே. அத்தை வகுத்துக் காட்டு கிறார்.— (அந்தப் பக்ஷத்திலும் என்று தொடங்கி) இந்த ஒன்பது ப்ரகரண பக்ஷத்திலும், ஆறு ப்ரகரண பக்ஷத் தில் சொன்ன முதல் ப்ரகரணமும், கடையில் இரண்டு

மேலடங்கச்சரமப்ராப்யப்ராபகப்ரகரணம்[407-463].
இவ்விரண்டு க்ரமத்தையும்பற்றவிறே,"பேறுதருவிக்கு

என்றும் "नारायण" என்றும் "चरणौ" என்றும் "शरणं"என்றும் "प्रपद्ये" என்றும் "श्रीमते" என்றும் "नारायणाय" என்றும் "न" என்றும் "मः"என்றும் सम्बुद्ध्यन्तपक्षத்திலே ஒன்பது பத$_3$ங்கள் என்கிற ஸங்க்$_2$யைக்குச் சேருமென்று கண்டுகொள்வது. (प्रथमप्रकरणं पूर्ववत्) என்றது- पुरुषकारोपायवैभवप्रतिपादकं என்றபடி. இப்படி உபந்யஸித்த ப்ரகாரத்$_3$வயத்துக்கும் प्राचीन-संवादம் காட்டுகிறார்.-(இவ்விரண்டு க்ரமத்தையும்பற்ற விறே) इत्यादिना. (தனியன்கள்) முக்தகமான गाथाद्वयं. (பேறு தருவிக்குமவள்தன் பெருமை) என்று புருஷகார வைப$_4$வமும், (ஆறு) என்று உபாயமும், (பெறுவான் முறை) என்று அதி$_4$காரி க்ருத்யமும். (அவன் கூறு குருவைப் பணுவல்) என்று அந்த அதிகாரியினுடைய ஸத்கு$_3$ரூபஸேவ

ப்ரகரணங்களும் ஸமாநம். நடுவில் மூன்று ப்ரகரணத்திலே, முதலிரண்டு ப்ரகரணங்களை நாலுப்ரகரணங்களாயும், மேலொன்றையும் இரண்டு ப்ரகரணங்களாயும், ஆக ஒன்பது ப்ரகரணமாக வகுத்தருளிச்செய்கிறார் என்று கண்டுகொள்வது. இப்படி இருவகையாக அவாந்தரவாக்ய யோஜனைகளுக்குப் பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதா$_3$யம் காட்டுகிறார்.- (இவ்விரண்டு க்ரமத்தையும் பற்றவிறே என்று தொடங்கி). ஆறு வாக்யமாக யோஜனைக்குச் சேர்ந்த தனியன் (பேறித்யாதி). (பேறு) அத்$_3$வேஷம் தொடங்கியுண்டான ப$_2$ல பரம்பரைகளை, (தருவிக்குமவள்தன்) எம்பெருமானைக் கொண்டு கொடுப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியாருடைய, (பெருமை) அஸாத$_4$ாரணவைப$_4$வமும். இத்தால், "पुरुषकार-वैभवञ्च" என்கிற அர்த்த$_2$ம் சொல்லிற்று. (ஆறு) உபாயம். இத்தால், "साधनस्य गौरवं" என்கிற அர்த்த$_2$ம் சொல்லிற்று. (பெறுவான்முறை) अधिकारिकृत्यமும். (அவன் கூறுகுருவைப் பணுவல்) அந்தவதி$_4$காரியினுடைய सद्गुरूपसेवनமும்.

மவன்தன் பெருமை" "திருமாமகள்தன்" என்கிற தனி யன்களிரண்டும் அவதரித்தது; ஆகையாலே இரண்டு

நமும். (கொள்வதிலேயாகிய குளிர்ந்தவருள்) என்று ஹேதுத்வேந ஒன்றையும் கொள்ளாமலிருக்கிற நிர்ஹேதுக ப₄க₃வத் க்ருபையும். (மாறில் புகழ் நற்குருவின் வண்மை) என்று निस्तुलकल्याणगुणसद्गुरूपायत्वமுமாகிற ஷடர்₃த்த₂ங்களை— இத்யாத்₃யர்த்த₂ம் கண்டுகொள்வது.

(திருமாமகள் இத்யாதி)(திரு)"विष्णोः श्रीः" என்கிற பெரிய பிராட்டியாரென்ன.(மாமகள் தன் சீர்) பெரியபிராட்டியார்க் கும் ஸம்பத்தான-திருவுக்குந்திருவாகிய எம்பெருமானென்ன, இவர்களுடைய. (அருளேற்றமும) க்ருபாதிஶய ப்ரயுக்தமான புருஷகாரோபாய வைப₄வமும். இது ப்ரத₂ம ப்ரகரணார்த்த₂ம். (திருமால் இத்யாதி₃) இது உபாய ப்ரகரணார்த்த₂ம். (அவ்வழி யொழிந்தன) பூர்வோக்தோபாய வ்யதிரிக்தங்களான. (அனைத்தின்) ஸர்வோபாயங்களினுடைய. (புன்மை) ஸ்வ ரூபாநுசிதத்வாதி₃தோ₃ஷங்கள். இது உபாயாந்தர தோ₃ஷ

(கொள்வதிலேயாகிய குளிர்ந்த அருள்தான்) निर्हेतुकभगवत्कृपै யும். (மாறில்) ஒப்பில்லாமலிருக்கிற. (புகழ்) கல்யாண கு₃ணங்களையுடைய. (நற்குருவின்) ஸத்₃கு₃ருவினுடைய (வண்மை) உபாயத்வமும். இத்தால் "गुरोरुपायताञ्च" என்கிற அர்த்த₂ம் சொல்லிற்று—என்று ஆறு ப்ரகரணார்த்த₂ங்களை யும் கண்டுகொள்வது.

ஒன்பது ப்ரகரணமாகப் பண்ணும் யோஜனைக்குச் சேர்ந்த தனியன் (திருமாமகளித்யாதி₃). (திரு)—பெரிய பிராட்டியார் தாமேயான. (மாமகள் தன்) தலைமகளான ஜநகநந்தி₃நியினுடைய. (சீரருளேற்றமும) நிர்ஹேதுகக்ருபா ப்ரப₄ாவமும்; (திருமால் சேவடி சேர் வழி நன்மையும்) ஸித்₃ தோ₄பாய ஸ்வீகாரத்தினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபதையும்;(அவ் வழியொழிந்தன அனைத்தின் புன்மையும்) तदितरसर्वधर्मங்களி

ப்ரகாரமுமநுஸந்தி4க்கக் குறையில்லை.

ப்ரகரணார்த்த2ம். (மெய் இத்யாதி3) (மெய்வழி) வஸ்து ஸத்தான உபாயமான ஸித்3தே4பாயத்தில். (†ஊன்றிய) இடையில் ஸ்வீகாரமநுபாயமாகையாலே अव्यवधानेन உக்த ரான. (மிக்கோர்) "स उत्तमोऽधिकारी स्यात्" என்கிற உத்த மாதி4காரிகளுடைய. (பெருமையும்) வைப4வமும். இது ஸித்3தே4பாயநிஷ்ட2ருடைய வைப4வப்ரகரணார்த்த2ம். (ஆரணம் இத்யாதி3) (ஆரணம் வல்லவர்) பரமரஹஸ்ய மான வேத3ாந்தார்த்த2ஜ்ஞாநமுடைய இவ்வதி4காரிகள். (†அமர்) ஸ்வயம் ப்ரயோஜநம் என்று வர்த்திக்கிற. (நன்னெறி யும்) ஸமீசீநமான அநுஷ்டா2ந பரிபாடியும். இது ப்ரபந்ந தி3நசர்யா ப்ரகரணார்த்த2ம். (நாரணனித்யாதி3) (நாரணன் †தான்தரு) நாராயண சரண ப்ரத3னை, (நற்குரு) ஸத்கு3ரு வினுடைய, (நீதியும்) லக்ஷணமும். இது ஸதா3சார்யலக்ஷண ப்ரகரணார்த்த2ம். (†சோதியித்யாதி) (சோதி) ஜ்யோதிர்மய மான, (†மாமலர்) பெருமலரான பத்3மம் போன்ற. இவை தாளிலேயந்வயிக்கிறது. (†தொல்லருள் குருவின்) "कारुण्यात् शास्त्रपाणिना" என்று பூர்வஸித்3த4மான க்ருபையை நிரூபக மாக உடைய ஆசார்யனுடைய. (பாதம்) திருவடிகளிலே, (மாமலர்) மஹநீய புஷ்பங்களைக்கொண்டு. (பணிபவர்) ஆஶ்ரயிக்கும் ஸச்சி2ஷ்யர்களுடைய. (தன்மையும்) லக்ஷண

னுடையस्वरूपविरुद्धत्वादिदोषமும்;(மெய்வழி†யொன்றியமிக்கோர் பெருமையும்)सिद्धोपायनिष्ठருடைய வைப4வமும்;(ஆரணம் வல்ல வர்†அமரும்நன்னெறியும்)வேத3ம் வல்லார்பொருந்தி வர்த்திக் கும்அநுஷ்டா2நநியமமும்; (நாரணன்†தான்தரு நற்குருநீதியும்) எம்பெருமானை உபகரிக்கும் ஆசார்யனுடைய லக்ஷணமும், (†சோதி வானருள் தூய மா குருவின் பாத மாமலர் பணிபவர் தன்மையும்) ஜ்யோதிர்மயமான பரமபத3த்தைக் கொடுத் தருளுமவனாய். தன்னிடத்திலும் ஶிஷ்யனிடத்திலும் ப2லத்தினிடத்திலும் ப்ரதிபத்திமாறாட்டம் இல்லாத

---

†உரைகளில் தனியன் பாடபேதங்கள் குறிக்கொள்ளத்தக்கவை.

மும். இது ஸச்சி2ஷ்யலக்ஷண ப்ரகரணார்த்த2மும். (தீதிலித்யாதி). (தீதில்) நிர்தோ3ஷனை (வானவர் தே3வன்) நித்ய ஸூரிஸ்வாமியான நிரங்குச ஸ்வதந்த்ரன். (உயிர்களை) ஆத்மாக்களை. (ஏதுவின்றி) ஹேதுவில்லாமல். (எடுக்கும் படியையும்) "उद्धरिष्याम्यहं देवि संसारात् स्वयमेव तान्" என்கிற படியே ஸம்ஸாரத்தினின்றும் உத்3த4ரிக்கும் ப்ரகாரமும். இது ப4க3வந்நிர்ஹேதுக விஷயீகார ப்ரகரணார்த்த2ம். (மன்னிய வித்யாதி3) (மன்னியவின்பமும்) ஆத்மாநந்த2ஸ்தா2யியான ஆநந்த3மும், (மாகதியும்) स्वपरस्वातन्त्र्यभीतिविरहத்தாலே ஸ்லாக்4யமான உபாயமும், (குருவென்னும் நிலை) திருமந்த்ரத்தையுபதே3சித்த ஆசார்யனே யென்கிற நிஷ்டை2. (பெறும் இன்பொருள் தன்னையும்) லபி4க்கையாகிற விலக்ஷண ப்ரமேயத்தையும். இது சரமப்ராப்ய ப்ராபக ப்ரகரணார்த்த2ம். (அசைவிலா வித்யாதி) सुदृढप्रमाणवेद-अन्तर्गत-पूर्वोक्तसर्वार्थங்களையும். இது ஸர்வப்ரகரண சேஷமாய், அர்த்த2ாத் प्रथमप्रकरणसन्निविष्टமான உபோத்3கா4தார்த்த2ம்-இத்யாதி3லயக் கண்டுகொள்வது.

ஸாத்3த4னையிருக்கிற ஸத்3கு3ருவினுடைய திருவடித்தாமரைகளை ஆச்ரயிக்கும் சிஷ்யர்களுடைய லக்ஷணமும். (தீதில் வானவர் தேவன் உயிர்களை ஏதுவின்றி யெடுக்கும்படியையும) அநாலோசித விசேஷனை நித்யஸூரி ஸ்வாமியானவன், ஸம்ஸாரமக்3நரான சேதநர்களை ஆகஸ்மிகமாக உத்3த4ரிக்கும்படியையும்; (மன்னியவின்பமும் மாகதியும் குருவென்னு நிலைபெறும் இன்பொருள் தன்னையும்) நித்யஸித்3த4மான பரம புருஷார்த்த2மும். தத3நுரூபமான உபாயமும் ஆசார்யனே என்கிற நிஷ்டை2 பெறுகையாகிற ஸ்லாக்4யமான அர்த்த2 விசேஷத்தையும்; இவ்வளவால். ஒன்பது ப்ரகரணார்த்த2ங்களும் அடைவே சொல்லப்பட்டது.(அசைவிலா வேதமதனுள் அனைத்தையும்) நித்ய நிர்தோ3ஷ ஸகலவேத3ஸாரார்த்த2ங்களையும். இத்தால், ஸர்வப்ரகரணங்களுக்கும் சேஷமான உபோத்3கா4தார்த்த2ம் சொல்லப்பட்டது. மேல் ஸ்பஷ்டம்.

ஆய்ப்படி அவதாரிகை தொடர்ச்சி

ஸித்₃தே₄ாபாயத்தை வெளிப்பிக்கும் புருஷகாரவேஷமும், தது₃ந்மிஷித ஸித்₃தே₄ாபாயவேஷமும், ததி₃தரோபாய த்யாக₃ ஹேது₃பூ₄த ஸித்₃தி₄விசேஷமும், உபாயஸங்க₃ாஸஹ ஸித்₃தே₄ாபாயநிஷ்ட₂ா ஸ்வபா₄வ விசேஷமும், தந்நிஷ்ட₂ாநுஷ்ட₂ாந நியதிவிசேஷமும், தத்ப்ரத₃ாசார்யலக்ஷண விசேஷமும், தந்நிஷ்ட₂ஸச்சி₂ஷ்யலக்ஷண விசேஷமும், தத்₃பா₄வோத₃ய நிர்ஹேதுகத்வநிரூபண விசேஷமும், தத்ஸ்வரூபாநுகு₃ண சரமப்ராப்யப்ராபக நிர்ணய விசேஷமும், ஆகிற அர்த்த₂விசேஷஸம்ப₃ந்த₄முடைய * இப்ரப₃ந்த₄ம் மந்த்ர த்ரயார்த்த₂மான ஸ்வரூப ஸாத₄ந புருஷார்த்த₂ விசேஷ ப்ரகாசகமாயிருக்கும். * இதில் ப்ரபந்நஸ்வரூபமும், தச்சரம ஸ்வரூபமும் சொல்லுகிற சதுர்த்த₂ ஸப்தம ப்ரகரணங்களில் ஸ்வரூபமும், ஸாத₄ந தத₃ங்க₃ தத்ஸ்வீகாராபேக்ஷித தத்ப்ரத₂மக்ருதி நிரூபகங்களான த்₃விதீய த்ருதீய ப்ரத₂மாஷ்டம ப்ரகரணங்களில் ஸாத₄நமும், சரமப்ரபந்நசரித சரமசேஷி சரமப்ராப்ய ப்ரகாச கங்களான பஞ்சம ஷஷ்ட₂ சரமப்ரகரணங்களில் புருஷார்த்த₂ விசேஷமும் ப்ரகாசிக்கிறதிறே. ப்ரத₂மத்₃விதீயப்ரகரணங்களால் த்₃வயத்தில் ஸமாஸபத₃ார்த்த₂மும். த்ருதீய ப்ரகரணத்தால் உத்தமனில் ஸ்வீகார பூர்வபா₄வி த்யாக₃நிரூபணமும், சதுர்த்த₂ ப்ரகரணத்தால் உத்தமனில் அநுஷ்ட₂ாத்ருஸ்வரூபமும், பஞ்சம சரமப்ரகரணங்களால் சரமசதுர்த்₂யர்த்த₂மும், ஷஷ்ட₂ப்ரகரணத் தால் சரமநாராயணபத₃ார்த்த₂மும், ஸப்தம ப்ரகரணத்தால் சரமநாரஸப்₃த₃ார்த்த₂மும், அஷ்டமப்ரகரணத்தால் ப₃ஹுவ்ரீஹி ஸித்₃த₄ஸம்ப₃ந்த₄ாநுரூப ரக்ஷணநிர்ஹேதுகத்வமும், *(தன் வஸ்து வைக் கொடுக்கக் கடவனல்லன்)* [வா338] இத்யாதி₃யாலே சரமநமஸ் ஸப்₃த₃ார்த்த₂மும் ப்ரகாசிக்கையாலே, இப்ரப₃ந்த₄ம் த்₃வயசர மார்த்த₂ப்ரகாசகமுமாயிருக்கும். *(ப்ராபகாந்தர பரித்யாக₃த்துக்கும்)* [வா115] இத்யாதி₃யால் ல்யப்பிலர்த்த₂மும், *(எல்லாமாசார்யனே)* [வா322] என்று அவத₄ாரணார்த்த₂மும், *(மோக்ஷத்துக்கே ஹேதுவா யிருக்கும்)* [வா433] என்று ணிச்சிலர்த்த₂மும் ப்ரகாசிக்கையாலே இது சரண்யாபி₄மதசரம சரமார்த்த₂ப்ரகாசகமுமாயிருக்கும்.

பிள்ளை ஒருநாள் ×வெள்ளத்திருமுற்றத்திலே சரமார்த்த₂த்தை யருளிச் செய்யாநிற்க, திருச்சாணூரில் நம்பியார், திருவடிகளிலே

× 'வெளித்திருமுற்றம்' என்று வழக்கு.

விழுந்து, பேரருளாளப்பெருமாள் தமக்கு ஸ்வப்நத்திலே இரங்கின சரமார்த்த2 ஸங்க்3ரஹத்தை விண்ணப்பம்செய்ய, தாமநுஸந்தி4க்கிற அர்த்த2மும் அதுதானானமையைக்கண்டு வித்2த4ராய், அவரையும் அங்கீ3கரித்துப் போந்தருளுகிறவந்நாளிலே, பெரியபெருமாளும் ஸ்வப்நத்திலே திருவாய்மலர்ந்தருளினபடியே ப்ரப3ந்தீ4கரித்தருளின பரமசரமரஹஸ்யமாய்த்து சரமப்ரப3ந்நஜந ஶ்ரவண மநந ரஸந(ா?) போ4க்3ய பூ4ஷணமான இந்த வசநபூ4ஷணம்.

ஈட்டின்படியே த்3வய விவரணத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்.—(இப்ரப3ந்த4ந்தான் இத்யாதி3நா) *ஶரணாக3தி யாவது—த்3வயம்.* **तदर्थप्रतिपादक**மாய், *அத்தைப்பற்ற அதி4க பரிமாணமாய்.* "**मत्प्रिये**" *என்கிற அத்தைப்போலே எம்பெருமானுக்குப் பரமபோ4க்3யமாயிருக்கையாலே திருவாய்மொழியை* (தீ3ர்க்க4ஶரணாக3தி) *என்கிறது. இங்கே.* "**मन्त्ररत्नं द्वयं न्यासः प्रपत्तिः शरणागतिः। नामानि मन्त्ररत्नस्य पर्यायेण निबोध मे**" *என்கிற* **वचनमनुसन्धेय**ம். *பூர்வோத்தர க2ண்ட3ங்களைத் திருவாய்மொழியிலே* **व्यत्यासेन** *விவரிக்கையாலும், இங்கு* **क्रमेण** *விவரிக்கையாலும், க்ரமத்தைப்பற்ற* **साम्य**ம் **विवक्षित**மன்று. **द्वयविवरणत्वमात्र**த்திலே **साम्य**ம் **विवक्षित**மென்று *கண்டுகொள்வது.*

மேல், ஸ்ரீவசநபூ4ஷணத்தினுடைய **सकलवेदसंगृहीतार्थोपदेशात्मक**த்தையை **सकलवेदसंग्रह-रहस्यत्रय-विवरणात्मकत्व-प्रदर्शन-मुख**த்தாலே *த3ர்ஶிப்பிக்கத் தொடங்கி, முதலிலே, இப்ரப3ந்த4ம் ஆபாத3குடம்* **प्राधान्येन द्वयविवरणात्मक**மாயிருக்கையாலே, *அத்தையே* **सदृष्टान्त**மாகக் *காட்டுகிறார்* (இப்ரப3ந்த4ந்தான்) *என்று தொடங்கி.* (தீ3ர்க்க4ஶரணாக3தியான) *என்று—நீண்டத்3வயமென்று சொல்லப்படும் தான என்றபடி.* (திருவாய்மொழிபோலே) *என்றது—* "**उक्तार्थविशदीकारयुक्तार्थान्तरबोधनम्। मतं विवरणं ह्यत्र महितानां मनीषिणाम्॥**" *என்கிறபடியே,* திருவாய் மொழியில் முதல் மூன்று பத்தாலே, '*தொழுதெழு*' '*எம்மாவீட்டுத்திறம்*' '*ஒழிவில் காலம்*' *இத்யாதி3களாலே* **उत्तरखण्डोक्तपरम-**

ஸ்ரீவசநபூ₄ஷணத்தின் ரஹஸ்யத்ரய விவரணத்வம்

ஜீயர் வ்யாக்₂யாந அவதாரிகை தொடர்ச்சி

இப்ரப₃ந்த₄ந்தான் தீ₃ர்க்க₄ ஶரணாக₃தியான திருவாய்மொழிபோலே த்₃வயவிவரணமாயிருக்கும். எங்ஙனேயென்னில், திருவாய்மொழியில் முதல் மூன்று பத்தாலே உத்தர க₂ண்டா₃ர்த்த₂த்தையும், மேல் மூன்று பத்தாலே பூர்வக₂ண்டா₃ர்த்த₂த்தையும் சொல்லி, மேல் நாலு பத்தாலே அவ்வுபாயோப

(முதல் மூன்று பத்தாலே) என்றது—"தொழுதெழு" "எம்மாவீட்டுததிறமும்" "ஒழிவில் காலமெல்லாம்" இத்யாதி₃யைப்பற்ற. (மேல் மூன்று பத்தாலே) என்றது—"திருநாரணன தாள்" "ஆறெனக்கு" "அகலகில்லேன்" இத்யாதி₃யைப்பற்ற. (மேல் நாலு பத்தாலே) என்றது—"கடல்ஞாலம் காக்கின்ற மின்னுநேமியன்" "உங்களோடெங்களிடையில்லையே" "நாராயணன் நங்கள் பிரான்" "அவா

पुरुषार्थस्वरूपம் விவரிக்கப்படுகையாலேயும், மேல் மூன்று பத்தாலே "திருநாரணன் தாள்" "ஆறெனக்கு" "அகலகில்லேன்" இத்யாதி₃களாலே, पूर्वखण्डोक्त-सिद्धोपाय-स्वीकारம் விவரிக்கப்படுகையாலேயும், மேல் நாலு பத்தால் "கடல் ஞாலம் காக்கின்ற மின்னுநேமியன்" "உங்களோடெங்களிடையில்லை" "நாராயணன் நங்கள் பிரான்" "அவாவற்று வீடுபெற்ற" இத்யாதி₃களாலே, भगवत्कल्याणगुण—स्ववैराग्य-आत्मेश्वरनिरुपाधिकबन्ध-फलावश्यंभावादिகளாகிற खण्डद्वया-नुक्तोपयुक्तार्थங்களெல்லாம் விவரித்துச் சொல்லப்படுகையாலேயும், उक्तार्थविशदीकारकत्व—उपयुक्तार्थान्तरबोधकत्वरूप—प्रकारद्वयத்தாலும் द्वयविवरणமான திருவாய்மொழிபோலே யென்றபடி. (த்₃வய விவரணமாயிருக்கும்) என்றது—पूर्वोक्तप्रकारद्वयத்தாலும் द्वयविवरणமாயிருக்கும் என்றபடி.

போக்₃யான கு₃ணங்களையும், ஆத்மாத்மீயங்களில் தமக்கு நசையற்றபடியையும், அவனோடு தமக்குண்டான நிருபாதி₄க(ஸம்)ப₃ந்த₄த்தையும், தாம் ப்ரார்த்தி₂த்தபடியே பெற்றபடியையும் ப்ரதிபாதி₃க்கையாலே, தத₃நுரூபார்த்த₂ங்களைச் சொல்லித் தலைக்கட்டினுப் போலே, இதிலும், ப்ரத₂மத்திலே புருஷகாரத்தையும், அநந்தரம் உபாயத்தையும், அநந்தரம் ஏதது₃பாயாதி₄காரி நிஷ்டை₂யையும் சொல்லுகையாலே பூர்வ க₂ண்ட₃ார்த்த₂த்தையும், அவ்வதி₄காரி நிஷ்டை₂ சொல்லுகிறவளவில் உபேயாதி₄காராபேக்ஷிதங்களைச் சொல்லுகிற இதுக்குள்ளே உத்தரக₂ண்ட₃ார்த்த₂த்தையும் சொல்லி, மேல் ப்ரப₃ந்த₄ஶேஷத்தாலும், தது₃பதே₃ஷ்டாவான ஆசார்யனளவில் இவனுக்குண்டாக வேண்டும் ப்ரதிபத்த்யநுவர்த்தந ப்ரகாரங்களையும், இவனுக்கு மஹாவிஶ்வாஸஹேதுவான ப₄க₃வந்நிர்

வற்று வீடுபெற்ற" என்றத்தைப்பற்றவென்று கண்டு கொள்வது. (ஆறு ப்ரகரணம்) என்கிறத்தை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார்.— (இதிலும் ப்ரத₂மத்தில் இத்யாதி₃). (तदुपदेष्टावான ஆசார்யன்)— த்₃வயோபதே₃ஷ்டாவான ஆசார்யன். இங்கே. "यस्तु मन्त्रं द्वयं सम्यक् अध्यापयति वैष्णवः। आचार्यस्स तु विज्ञेयः भवबन्धविमोकक्कृत्॥" என்கிற वचनमनुसंधेयम्. (மஹாவிஶ்வாஸ ஹேதுவான) प्रपद्ये என்கிற क्रियापदार्थान्तर्गत विश्वासहेतुவான. विश्वासे महत्त्वं-उपायलाघवादिभिरप्रकम्प्यत्वम्. இங்கு

இப்ரப₃ந்த₄த்தில் विवरणप्रकारद्वयத்தையும் வகுத்துக் காட்டுகிறார்.— (இதிலும்) என்று தொடங்கி. முதலிலே ஆறு ப்ரகரணமென்கிற பக்ஷத்தைப்பற்ற. முதல் மூன்று ப்ரகரணமும் खण्डद्वयोक्त-अर्थद्वय-विशदीकरणरूपமாகவும். மேல் மூன்று ப்ரகரணமும் आचार्यानुवर्तनक्रम-भगवन्निर्हेतुककृपाप्रभाव-उपा

ஹேதுகக்ருபா ப்ரப4ாவத்தையும், வாக்யத்3வயோக்தோபாயோபேய சரமாவதி4யையும் சொல்லித் தலைக் கட்டுகையாலே.

ஒன்பதர்த்த2 ப்ரதிபாத3கமான பக்ஷத்திலும், பூர்வவாக்யத்தில் க்ரியாபதோ3க்தமான ஸ்வீகாரம் உபாயாந்தர பரித்யாக3 பூர்வகமாயல்லதிராமையாலும், தி3நசர்யையும் அப்பதத்தில் சொல்லப் படுகிற அதி4காரிக்கே உள்ளதாகையாலும், ஸத்3ர சார்யலக்ஷணம் த்3வயோபதே3ஷ்டாவான ஆசார்யன் படி சொல்லுகிறதாகையாலும் த்3வய விவரணமாக நிர்வஹிக்கக் குறையில்லை.

"அதுவுமவனதின்னருளே" இத்யாதி3யைக் கண்டுகொள்வது. (வாக்ய த்3வயேத்யாதி3) सिद्धोपायोपेय-चरमावधिभूतமான आचार्योपायोपेयत्वம் आर्थिकமாகவும். नमश्शब्दतात्पर्यगतिயாலும். वाक्यद्वयोक्तமென்று विवक्षितம். (அப்பதத்தில் சொல்லப்படுகிற) "प्रपद्ये" என்கிற பத3த்தில் உத்தமபுருஷனாலே சொல்லப் படுகிற வென்றபடி. (த்3வய விவரணமாக) என்றது— अविशदमुक्तस्य विशदं उक्तिः, विशदमुक्तस्य अपेक्षितार्थान्तरकथनञ्च विवरणமாகையாலே विवरणत्वमुपपन्नமென்றபடி.

योपेयचरमावधिகளாகிற उपयुक्तार्थान्तरबोधनरूपமாகவும் வகுத்து. (இதிலும்) என்று தொடங்கி. (தலைக்கட்டுகையாலே) என்னுமளவாகக் காட்டியருளி; ஒன்பது ப்ரகரணமென்னும் பக்ஷத்திலும், உபாயப்ரகரணத்தில் பிரிந்த உபாயாந்தர தோ3ஷ ப்ரகரணமும். அதி4காரி நிஷ்ட2ா ப்ரகரணத்தில் பிரிந்த ப்ரபந்நதி3நசர்யா ப்ரகரணமும், "सद्गुरूपसेवनम्" என்கிற ஆசார்யாநுவர்த்தந க்ரம ப்ரகரணத்தில் பிரிந்த ஆசார்ய லக்ஷணப்ரகரணமும், ஆகிற மூன்று ப்ரகரணங்களும், आक्षेपतःप्राप्तार्थ - विशदीकरणरूपங்களாயிருக்கையாலே. अनुक्त- उपयुक्त - अर्थान्तर - बोधकत्वरूप - द्वयविवरणत्वமுண்டாகையாலே,

இப்படி த்$_3$வய விவரணமானவிதிலே, த்$_3$வயந் தன்னிற்போலே, மற்றை ரஹஸ்யத்$_3$வயார்த்த$_2$ங்களும் ஸங்க்$_3$ரஹேணோக்தங்களாயிருக்கும்; எங்ஙனே யென்னில்:—

"அஹமர்த்த$_2$த்துக்கு" (வா.73) என்று தொடங்கி «அடியானென்றிறே» (வா.77) என்னுமளவாகவும், «ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான தா$_3$ஸ்யமிறே ப்ரதா$_4$நம்» (வா. 111) என்றும், ப்ரணவார்த்த$_2$ம் சொல்லப்பட்டது. «ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்தி» (வா.71) இத்யாதி$_3$யாலும், «தன்னைத் தானே முடிக்கையாவது» (வா.180) என்று தொடங்கி, «இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்» (வா.243) என்கிறதற்குக் கீழுள்ளத்தாலும், நமஸ்ஸப்$_3$தா$_3$ர்த்த$_2$ம் சொல்லப்பட்டது. «பரப்ரயோஜநப்ரவ்ருத்தி» (வா.72) இத்யாதி$_3$யாலும், «உபேயத்துக்கு இளைய பெருமாளையும்» (வா.80) இத்யாதி$_3$யாலும், «கைங்கர்யந்தான் ப$_4$க்தி

(த்$_3$வய விவரணமானவிதிலே இத்யாதி$_3$) **द्वयविवरणत्वादेव तद्विवरणीय** *மந்த்ரத்துக்கும்.* **तद्विवरण***மான ஶ்லோகத்துக்கும்*

அப்படிச் சொல்லக் குறையில்லையென்கிறார் (ஒன்பதார்த்த$_2$ப்ரதிபாத$_3$கமான என்று தொடங்கி. குறையில்லை என்னுமளவாக). *இவ்விடத்தில்* **उक्तार्थविशदीकरणप्रकरण***ங்களிலே* **अनुक्तार्थप्रतिपादन***மும், மற்றவிடங்களில் மற்றவைய$_4$முண்டேயாகிலும், ஊற்றத்தைப்பற்ற இப்படிச் சொல்லக்குறையில்லையென்று கண்டு கொள்வது. மேல், மற்ற ரஹஸ்யார்த்த$_2$ங்களுக்கும் இது* **संग्रहेण प्रतिपादक***மாம்படியைத் தனித்தனியே த$_3$ர்ஶிப்பிக்கிறார்.*— (இப்படியென்று தொடங்கி). (**सँग्रहेण**) *என்றது— த்$_3$வயார்த்த$_2$ம்போலே* **विस्तरेण***வன்றியே* **संग्रहेण***வென்றபடி.*

மூலமல்லாதபோது» (வா. 281) இத்யாதி3யாலும், த்ருதீயபத3ார்த்த2ம் சொல்லப்பட்டது.

«அஜ்ஞானத்தாலே» (வா. 43) இத்யாதி3யாலும், «ப்ராபகாந்தர பரித்யாக3த்துக்கும்» (வா.115) இத்யாதி3யாலும், உபாயாந்தர த்யாக3த்தை ஸஹேதுகமாகச் சொல்லுகையாலே தத்த்யாஜ்யதையையும் த்யாக3 ப்ரகாரத்தையும் சொல்லுகிற பத3த்3வயார்த்த2மும் சொல்லப்பட்டது. «இதுதனக்கு ஸ்வரூபம்» (வா.55) இத்யாதி3யாலும், "ப்ராப்திக்குபாயம் அவன் நினைவு" (வா. 66) இத்யாதி3யாலும், "மாமேகம் ஶரணம்" என்கிற பத3ங்களிலர்த்த2ம் சொல்லப்பட்டது. "ப்ர

संग्रहेण व्याख्यानமாயிருக்குமென்றபடி.

ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, திருமந்த்ரம் इतर-रहस्यमूलமாய்க்கொண்டு सर्वोत्कृष्टமாயிருக்க, அதினுடைய அர்த்த2ம் இப்ரப3ந்த4த்தில் ப்ராதே3ஶிகமாய், த்3வயார்த்த2ப்ரதிபாத3நமே सार्वत्रिकமாவானென்னென்னில்; 1. திருமந்த்ரத்துக்கு साधकपरिग्रहமுண்டாகையாலே, அதில்லாதபடி "सदाचार्य-मूलोऽनादिसिद्धो मन्त्ररत्नः" என்று ஶ்ருதி சொல்லுகையாலேயும், 2. *"பிள்ளை புருஷகாரமாகஜீயர் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தாரொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்க்கு, ஜீயர், முந்துற த்3வயத்தில் பூர்வவாக்யமாத்ரத்தை இடையனெறிந்த கொம்புபோலே உபதே3ஶித்துவிட்டு, பின்பு, அவருடைய அதி4காரமறிந்துகொண்டு, உத்தரவாக்யத்தையுமருளிச்செய்தார்"* என்கிற ஐதிஹ்யமுண்டாகையாலேயும், *सदाचार्य-सम्प्रदाय-परम्पराप्राप्तமாய் अनन्यसाधारणமான த்3வயந்தானே उपदेशात्मकமான இப்ரப3ந்த4த்துக்கு உள்ளுறையாகவேணும்* என்கிற ஔசித்யத்தாலே அப்படியாகக் குறையில்லையென்று கண்டுகொள்வது. மேல் (அஜ்ஞாநத்தாலே) என்று தொடங்கி,

பத்த்யுபாயத்துக்கு" (வா. 134) இத்யாதி3யாலே, "வ்ரஜ" என்கிற ஸ்வீகாரவைலக்ஷண்யம் சொல்லப் பட்டது. "அவனிவனை" (வா.143) என்று தொடங்கி, "ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே வரும் பாரதந்த்ர்யம் ப்ரப3லம்" (வா.148) என்னுமளவும் ஸர்வபாபங்களையும் தள்ளி அங்கீகரிக்கும் ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும், "க்ருபா ப2லமுமநுப4வித்தேயறவேணும்" (வா. 402) என்று ப2லஸித்3தி4யில் கண்ணழிவில்லாமையும் சொல்லுகையாலே உத்தரார்த்த4த்தில் அர்த்த2ம் சொல்லப் பட்டது.

ஜீயர் வ்யாக்2யாநாவதாரிகை முற்றிற்று.

(வேத3ார்த்த2மித்யாதீ3தி) மூலத்திலும் पूर्वोक्तरीत्या(ப.2) वेद-शब्दोच्चारणं मङ्गलानुष्ठानமென்று கண்டுகொள்வது. இன்னமும், "भूवादीनां वकारोऽयं मङ्गलार्थं प्रयुज्यते" என்று மஹாபா4ஷ்யத்தில சொல்லுகையாலே. (வேத3ார்த்த2ம்) என்று वकारप्रयोगம் मङ्गलानुष्ठानமாகிறது. இது शास्त्रादियில் मङ्गलम्. "மங்களாஶாஸனம்" (வா. 244) என்கிறவிடத்தில் मङ्गलशब्दம் शास्त्र-मध्यத்தில் मङ्गलम्. "ப2லபர்யந்தமாக்கும்" (வா. 463)

चरमरहस्यविवरणत्वத்தை அருளிச்செய்கிறார்.— (உத்தரார்த்த4த்தில் அர்த்த2ம் சொல்லப்பட்டது) என்னுமளவாக.

ஆக. (இப்ரப3ந்த4த்தில் — வேத3ார்த்தமறுதியிடுவது) (பக்கம்42) என்று தொடங்கி, இவ்வளவால். இப்ரப3ந்த4த்தின் अवान्तरवाक्ययोजनाप्रकारங்களையும். महावाक्ययोजनाप्रकारத்தையும், इतररहस्यद्वयसहितமான द्वयार्थनिर्णयात्मकत्वத்தையும், व्याख्यानाङ्गமாக அருளிச்செய்தாராய்த்து.

மேல். அடைவே व्याख्यानமிட்டருளுகிறார். "पदच्छेदः पदार्थोक्तिः विग्रहो वाक्ययोजना। आक्षेपस्य समाधानं व्याख्यानं पञ्चलक्षणम्" என்னக்கடவதிறே.(வேதார்த்த2மித்யாதி3)(ப.69)என்கிறதுக்கு

ஆய்ப்படி — வ்யாக்2யாநம்

1. அவதாரிகை:-இதில் ப்ரத2ம வாக்யத்தாலே. வேத3தாத்பர்யம்-இப்ரப3ந்த4விஷயம். அத்தையறுதியிடுகை—ப்ரயோஜநம். நிர்ணயக நிர்ணேயத்வாதி3 — ஸம்ப3ந்த4ம், ஸாரார்த்த2ஶ்ரோதா — அதி4காரி. என்னுமிவை ஸூசிதங்கள். இந்த ப்ரத2ம வாக்யத்தால், உபப்3ரும்ஹ்யோபப்3ரும்ஹண விஶேஷத்தையருளிச்செய்கிறார்.

என்கிறவிடத்தில் फलशब्दप्रयोगம் शास्त्रान्तमङ्गलम्. ஆக. “मङ्गलादीनि मङ्गलमध्यानि मङ्गलान्तानि हि शास्त्राणि प्रथन्ते। वीरपुरुषाण्यायुष्मत्पुरुषाणि च॥” என்கிற ப்ரக்ரியையும் இங்கு உண்டென்று கண்டுகொள்வது.

“चोदनालक्षणार्थो धर्मः” என்கிறவிடத்திலே ‘चोदनैव लक्षणं यस्य’ என்கிற அம்ஶத்தில், அவத4ாரணத்தாலே चोदनेतरप्रमाणங்களுக்கு धर्मे प्रामाण्याभावம் ஸித்3தி4த்ததாய். அத்தை ஸ்த2ாபிப்பதாக. “सत्सम्प्रयोगे पुरुषस्येन्द्रियाणां बुद्धिजन्म तत्प्रत्यक्षं” இத்யாதி3 प्रत्यक्षसूत्रादिகளாலே प्रत्यक्षादिप्रमाणங்களையும் तद्विषयங்களையும் அவற்றுக்கு धर्म-प्रामाण्यविरहத்தையும் உபபாதி3த்தாப்போலே. இங்கும், (வேத3ார்த்த2ம்) (வா. 1) என்ற ஸாவத4ாரண நிர்தே3ஶத்தாலே वेदेतरव्यावृत्ति लब्धैயாய். तत्स्थापनार्थமாக प्रत्यक्षादिप्रमाणங்களையும். तद्विषयங்களையும். அவற்றுக்குத் तदर्थे प्रामाण्याभावத்தையுமுபபாதி3க்கவேண்டுகையாலே. அத்தையுபபாதி3த்துக்

(இவ்வாக்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்) (ப. 74) என்கிற வாக்யத்தோடே அந்வயம். மூலத்தில் प्रथमवाक्यावतारिகை.—(ப்ரமாதாவானவனித்யாதி3). மூலத்தில் (வேத3ார்த்த2ம்) என்கிற முதல் வாக்யத்திலே. ‘வகாரம்-அம்ருதவாசியாய், ஈகாரம்-ஐஶ்வர்யவாசியாய். இரண்டையும் கொடுக்குமவனை “वश्च ईश्च वयौ. वयौ ददातीति वेदः” என்று வேத3ஶப்3த3ம் சொல்லுகையாலே. “सकलफलप्रदो हि विष्णुः” என்றும். “सर्वलाभाय केशवः” என்றும் சொல்லுகிறபடியே भोगमोक्षप्रद-सिद्धोपायरूप-वस्तुनिर्देशरूप-मङ्गलं सिद्धமென்று கண்டுகொள்வது.

ஸ்ரீ.
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பரமகாருணிகரான பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிய

ஸ்ரீவசநபூ$_4$ஷணம்

மூலம்

1. வேத$_3$ார்த்த$_2$மறுதியிடுவது ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களாலே.

ஜீயர் வ்யாக்$_2$யாநம்

1. அவதாரிகை-(வேத$_3$ார்த்த$_2$மித்யாதி$_3$) ப்ரமாதாவானவன் ப்ரமாணத்தைக்கொண்டிறே ப்ரமேயத்தை நிஸ்சயிப்பது. அந்த ப்ரமாணந்தான், ப்ரத்யக்ஷாதி$_3$ ரூபேண அஷ்டவித$_4$மாகச் சொல்லுவர்கள். அதில்

கொண்டு வாக்யதாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்,-(**प्रमातावா ணவன்**) *என்றுதொடங்கி*(**அருளிச்செய்கிறார்**) *என்னுமளவாக*. (**ப்ரமாதாவானவன்**)— *ப்ரமிதியை ஸம்பாதி$_3$த்துக்கொள்ளுமவன். இங்கு*. “**निखिलोऽपि चेतयमानः प्रमाणतः प्रमेयं परिच्छिन्दन्** ” *இத்யாதி$_3$ஸஹஸ்ரநாமபா$_4$ஷ்யப்ரக்ரியையும்*, “**सर्वेषां पुरुषाणां प्रमाणाधीन-प्रमेयनिश्चयानाम्**”**इत्यादि श्रुतप्रकाशिकाप्रक्रि***யையும்* **सूचित***ம்*.

(**प्रत्यक्षादि**)**इति आदिपद***த்தாலே***अनुमानादिकं विवक्षित***ம்*.(**சொல்லுவர்கள்**)—**तत्तद्वादि***களென்றபடி*. (**प्रत्यक्षमेकमित्यादि**) “**प्रत्यक्षमेकं**

(அஷ்டவித$_4$மாக) என்றது— “**प्रत्यक्षमेकं चार्वाकाः कणाद-सुगतौ पुनः। अनुमानञ्च तच्चापि सांख्याः शब्दं च ते अपि। न्यायैक-देशिनोऽप्येवं उपमानं च केचन। अर्थापत्त्या सहैतानि चत्वार्याह प्रभाकरः। अभावषष्ठान्येतानि भाट्टा वेदान्तिनस्तथा। संभवैतिह्ययुक्तानि तानि पौराणिका जगुः॥**” *என்கிறபடியே. ப்ரத்யக்ஷம், அநுமாநம், ஆக$_3$மம், உபமாநம், அர்த்த$_2$ாபத்தி, அபா$_4$வம், ஸம்ப$_4$வம், ஐதிஹ்யம் என்று அஷ்டவித$_4$மாகவென்றபடி. அதில், ப்ரத்யக்ஷமாவது-சக்ஷுராதி$_3$ந்த்$_3$ரியங்கள். இது சார்வா*

"प्रत्यक्षमेकं चार्वाकाः" (ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாகா:) இத்யாதி₃யில் சொல்லுகிற ப₃ாஹ்யகுத்₃ருஷ்டிகளைப்

चार्वाकाः कणादसुगतौ पुनः। अनुमानञ्च तच्चाहुः सांख्याः शब्दञ्च ते अपि। न्यायैकदेशिनोऽप्येवं उपमानञ्च केचन। अर्थापत्त्या सहैतानि चत्वार्याह प्रभाकरः। अभावषष्ठान्येतानि भाट्टा वेदान्तिनस्तथा। सम्भवैतिह्ययुक्तानि तानि पौराणिका जगुः॥" என்கிறவிடத்தில் என்றபடி. (பா₃ஹ்யர்கள்) चार्वाकादिन्यायैकदेशिपर्यन्तர்கள். (குத்₃ருஷ்டிகள்)

கர்க்கு ப்ரமாணம். அநுமாநமாவது-ப்ரத்யக்ஷாதி₃ஸித்₃த₄மான தூ₄மாதி₃ஹேதுக்களாலே அப்ரத்யக்ஷங்களான வந்ஹ்யாதி₃களை உண்டென்று அறிகைக்குடலான. "यत्र धूमः तत्राग्निः" इत्यादिव्याप्तिनिश्चयविशिष्टமான हेतुसंसर्गज्ञानம். இதிரண்டும் காணாத₃ஸௌக₃தர்களுக்கு ப்ரமாணம். ஆக₃மமாவது-ஶாஸ்த்ரமும், ஆப்தவாக்யமும். இது மூன்றும் ஸாங்க்₂ய பூ₄ஷணர்களுக்கு ப்ரமாணம். உபமாநமாவது-பசுவைக்கொண்டு மரையை யறிகைக்குடலான सादृश्यज्ञानம். இது நாலும் உத₃யநாசார்யனுக்கு ப்ரமாணம். அர்த்தா₂பத்தியாவது-"पीनो देवदत्तः दिवा न भुङ्क्ते" என்றால் भोजनमन्तरा पीनत्वमनुपपन्नமாகையாலே रात्रिभोजनसाधकமான श्रुतदृष्टार्थान्यथानुपपत्तिज्ञानம். இது அஞ்சும் ப்ராப₄ாகரர்களுக்கு ப்ரமாணம். அப₄ாவமாவது-घटाभावादिग्राहकமான घटाद्यनुपलब्धि. அதாவது-கண்ணுக்குத் தோற்றாமை. இது ஆறும் ப₄ாட்ட வேதா₃ந்திகளுக்கு ப்ரமாணம். ஸம்ப₄வமாவது— "ஆயிரமுள்ளவனிடத்தில் நூறுண்டு" என்கிற உபபத்தி. ஐதிஹ்யமாவது-अज्ञातमूलपुरुषकமாய், शिष्टपरिगृहीतமுமான "इह वटे यक्षस्तिष्ठति" இத்யாதி₃களான ப்ரவாத₃ங்கள். இது எட்டும் பௌராணிகர்களுக்கு. (சொல்லுவர்கள்) என்றது— பௌராணிகர் சொல்லுவர்களென்றபடி. பரமப்ராமாணிகரான பிள்ளை லோகாசார்யர் பண்ணுமிடத்தில் (வேத₃ார்த்த₂ம்) என்று தொடங்கி, ஆக₃மமாத்ரத்தை நிர்தே₃ஶிப்பானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அதில்) என்று தொடங்கி. (பா₃ஹ்யர்)- வேத₃ப்ராமாண்யாநப்₄யுபக₃ந்தாக்கள். (குத்₃ருஷ்டிகள்)—

போலன்றியே, ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாக₃மங்கள் மூன்றையும் ப்ரமாணதயா அங்கீ₃கரித்து, உபமாநாதி₃பஞ்சகத்தையும் அவற்றிலே யதா₂யோக₃ம் அந்தர்ப்ப₄விப்பித்து, அவற்றில் ப்ரத்யக்ஷம் இந்த்₃ரிய க்₃ரஹண யோக்₃யங்களிலும், அநுமாநம் ப்ரத்யக்ஷஸித்₃த₄ வ்யாப்தி க்₃ரஹணாநுரூபமாக, கதிபயபரோக்ஷார்த்த₂ங்களிலும் ப்ரமாணமாகவும், அதீந்த்₃ரியார்த்த₂த்தில்

प्राभाकरादिपौराणिकपर्यन்तர்கள். (ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாக₃மங்கள் மூன்றையுமிதி) "प्रत्यक्षमनुमानञ्च शास्त्रं च विविधागमम्" इत्यादि मनुवचनம் இங்கு अनुसन्धेयம்.

(உபமாநாதி₃பஞ்சகத்தையுமித்யாதி₃) உபமாநத்தையும், அர்த்தா₂பத்தியையும், ஸம்ப₄வத்தையும் அநுமாநத்திலே அந்தர்ப்ப₄விப்பித்து, அப₄ாவம் ப்ரத்யக்ஷத்திலே அந்தர்பூ₄தம், ஐதிஹ்யம் अनिर्दिष्टवक्तृक-प्रवादपरम्परै யாகையாலே ஶப்₃த₃த்திலே அந்தர்பூ₄தமென்று கண்டுகொள்வது. "प्रत्यक्षानुमानागमाख्यं प्रमाणजातम्" என்கிற பா₄ஷ்யத்தையும் "प्रत्यक्षादिदृष्टसम्बन्ध-विशिष्टविषयत्वात्" என்கிற பா₄ஷ்யத்தையும் உட்கொண்டருளிச்செய்கிறார்.—(ப்ரத்யக்ஷமித்யாதி₃). (இந்த்₃ரியக்₃ரஹணம்) இந்த்₃ரியஸந்நிகர்ஷ:. सन्निकर्षयोग्யங்களிலென்றபடி. (ப்ரத்யக்ஷஸித்₃த₄வ்யாப்தீதி) प्रत्यक्षगृहीतव्याप्तिविषयक-परामर्शात्मक-ग्रहणानुरूप மாக வென்றபடி. चक्षुराद्युत्पन्नव्याप्तिनिश्चयानुगुणமாகவென்றுமாம். (அதீந்த்₃ரியார்த்த₂த்தில்) அத்யந்தாதீந்த்₃ரியார்த்த₂க்

பா₄ட்டப்ராபா₄கராதி₃கள். (அவர்களைப் போலன்றியே) என்றது முன்சொன்ன எட்டு ப்ரமாணங்களில் சிலவற்றுக்கு ப்ராமாண்யமும், மற்றவைகளுக்கு அப்ராமாண்யமும் சொல்லும் அவர்களைப்போலன்றிக்கே யென்றபடி. இத்தால் ஸாங்க்₂யஸாம்யம் நிரஸ்தம். (யதா₂யோக₃ம்) என்றது யதா₂ந்யாயம் என்றபடி. (அந்தர்ப்ப₄விப்பித்து) என்றது அப₄ாவத்தை ப்ரத்யக்ஷத்திலும், ஐதிஹ்யத்தை ஆக₃மத்தி

ஶாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமாகவும் நிஷ்கர்ஷித்து, அது தன்னிலும், "वेदे कर्त्राद्यभावात् बलवति हि नयैस्त्वन्मुखे नीयमाने तन्मूलत्वेन मानं तदितरदखिलं जायते" (வேதே3 கர்த்ராத்3யபா4வாத் ப3லவதி ஹி நயை: த்வந்முகே2 நீயமாநே தந்மூலத்வேந மாநம் ததி3தரத3கி2லம் ஜாயதே)என்கிற

தில். (ஶாஸ்த்ரமே) என்கிற அவதா4ரணத்தால் प्रत्यक्षानुमानங்கள் अनर्हங்களென்கிறது. இத்தால், ஸாங்க்3யர்களும் प्रत्यक्षानुमानागमங்கள் மூன்றையுமே ப்ரமாணமாகக் கொண்டார்களேயாகிலும், அநுமாநத்துக்கு அத்யந்தாதீந்த்3ரிய விஷயத்தில் ப்ரவ்ருத்தியும், ஶாஸ்த்ரத்துக்கு अनुमानसिद्धार्थ-विषयकत्வமும் கொண்டார்களாகையாலே, अभ्युपगमप्रकारभेदமிருக்கையாலே सांख्यवैषम्यमुपपन्नமென்று तात्पर्यம்.

"प्रवृत्तिर्वा निवृत्तिर्वा कृतकेनेतरेण वा। पुंसां येनोपदिश्येत तच्छास्त्रमुपपद्यते॥" என்கிற வார்த்திக க்3ரந்த2த்தை உட்கொண்டருளிச்செய்கிறார்,—(அது தன்னிலுமித்யாதி3). (வேத3 இதி) கர்த்தாவான புருஷனும், அவனடியாகவரும் தோ3ஷமூலத்வமுமின்றிக்கேயிருக்கையாலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ப்ரமாணங்களைப்பற்ற ப3லிஷ்ட2மான வேத3மானது, ஸாமாந்ய விஶேஷந்யாயாதி3களாலே தேவர் விஷயமாக நயிக்கப்படாநின்றுள்ளவளவில் तद्व्यतिरिक्तस्मृत्यादिसकलமும் அந்த

லும், மற்ற மூன்றையும் அநுமாநத்திலும் அந்தர்ப்பா4விப்பித்து என்றபடி. (ஶாஸ்த்ரமே) என்று அவதா4ரணம் अन्येषां प्रामाण्यनिरसनार्थம்.

(அதுதன்னிலும்) என்றது—श्रुति-स्मृति-इतिहास-पुराण-पाञ्च-रात्र-कर्मब्रह्ममीमांसा-ऐतिह्य-भेदभिन्नமான அந்த ஆக3மந்தன்னிலுமென்றபடி. வேத3ம் ப்ரப3லமென்னுமிடத்துக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார்,- (वेदे कर्त्राद्यभावात्) इत्यादिना. "कर्त्राद्यभावात्-बलवति वेदे—नयैः—हि—त्वन्मुखे नीयमाने सति—तदितरदखिलं—तन्मूलत्वेन मानं-जायते" என்று ஶ்லோகாந்வயமாய்."पुरुषबुद्धिमूलक-

படியே ஸ்வப்ராமாண்யத்துக்கு மூலஸாபேக்ஷமான பௌருஷேய ஶாஸ்த்ரத்தைப்பற்ற,ஸ்வத:ப்ராமாண்ய

வேத3த்தை மூலமாக உடைத்தாய்க்கொண்டே ப்ரமாண மாகிறதென்று **अर्थाभिप्रायेण** அருளிச்செய்கிறார்.—(ஸ்வப்ரா மாண்யத்துக்கித்யாதி3). (பௌருஷேய ஶாஸ்த்ரத்தைப்பற்ற)- புருஷ க்ருத ஶாஸ்த்ரத்தைப்பற்ற. (ஸ்வத: ப்ராமாண்ய முடையவித்யாதி3) ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஶப்3த3த்துக்கும்

மல்லாமையாலே **स्वप्रामाण्य**த்தில் **इतरनिरपेक्ष**மாய்க்கொண்டு ப3லவத்தான வேத3மானது, வேதா3ந்த ப்ரஸித்3த4ங்களான ஸத்தர்க்கங்களாலே தேவரீரையே ப்ரதிபாதி3க்கிறதாக வொருங்கவிடப்பட்டிருந்துள்ளவளவில். புருஷபு3த்3தி4மூல கங்களான இதர ஶாஸ்த்ரங்களெல்லாம் வேத3த்தை **व्याख्येय**மாக உடையதாயிருக்கையாலே ப்ரமாணங்களா கிறன" என்றர்த்த2ம் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வப்ராமாண்யத்துக்கு) என்று தொடங்கி.

(பௌருஷேயேதி) **मूलापेक्षत्वे हेतुगर्भविशेषण**ம். (பௌருஷேய) என்றது—**पुरुषबुद्धिमूलक**மான என்றபடி. இங்கு புருஷஶப்3த3ம் **चेतनेश्वरसाधारण**ம். **स्वप्रामाण्यमूलसापेक्षत्व**த்துக்கு,**पौरुषेयत्व**ம் ஹேது வானபடியென்னென்னில், ஒருவன் ஒரு வாக்யம் சொல்லும் போது "**अर्थं बुद्ध्वा शब्दरचना**" என்கிற ந்யாயத்தாலே அர்த்த2மறிந்தே சொல்லவேண்டியிருக்கையாலும். அந்த அறிவுதான் வேத3மூலகமல்லாதபோது **भ्रमप्रमादादिसम्भाव**னை யாலே அந்த வாக்யத்தில் **अप्रामाण्यसंशय**முண்டாகை யாலும். **भ्रमप्रमादादिदोष**ங்களில்லாத வேத3த்தாலுண்டான ஜ்ஞாநத்தால் சொல்லப்படுகிற வாக்யத்திலேயே அந்த அப்ராமாண்யஶங்கை வாராதபடியிருக்கையாலும், அப்ராமாண்ய ஶங்காவிநிர்முக்தமான வாக்யமே ப்ர மாணமாகவேண்டுகையாலும் **पौरुषेयत्वं स्वाश्रयप्रामाण्य - वेदसापेक्षत्वहेतु**வென்னத்தட்டில்லை. (ஶாஸ்த்ரத்தைப்பற்ற) என்றது—ஶாஸ்த்ரங்களைப்பற்ற என்றபடி. "**पाञ्च-**

முடைய வேத3மே ப்ரப3ல ப்ரமாணமாகவும் அறுதி யிட்டிருக்கும் பரமவைதி3கராகையாலே, இப்ரப3ந்த4த்தில் தாமருளிச்செய்கிற அர்த்த2ங்களெல்லாம் வேத3 ப்ரதிபாத்3யமென்னுமிடம் தோற்ற முதலிலே வேத3த்தை ப்ரமாணமாக அங்கீகரித்துக்கொண்டு தத3ர்த்த2நிர்ணயம் பண்ணும் க்ரமத்தை இவ்வாக்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:—அகி2லஹேய ப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைக தாநத்வங்களாலே ஈஶ்வரன் அகி2லப்ரமேய விலக்ஷணனாயிருக்குமாப்போலேயிறே, அபௌருஷேயத்வ நித்யத்வங்களாலே வேத3ம் அகி2ல ப்ரமாண விலக்ஷண

प्रामाण्यம் स्वाभाविகம். अप्रामाण्यம் दोषकृतம். வேத3த்துக்கு வக்தாவில்லாமையாலே प्रामाण्यம் निर्बाधமென்று तात्पर्यம். (பரமவைதி3கராகையாலே இதி) வைதி3க பத3த்தாலே பா3ஹ்யரையும், பரம பத3த்தாலே குத்3ருஷ்டிகளையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. (முதலிலே வேத3த்தை ப்ரமாணமாக அங்கீகரித்துக் கொண்டு) என்றத்தால், “वेदोऽखिलो धर्ममूलं तद्विदां च स्मृतिशीले” என்று உபக்ரமித்த கௌ3தமத4ர்மஶாஸ்த்ரம் இவ்விடத்திலே தோற்றுகிறதென்று ஸூசிதம். (அர்த்த2நிர்ணயம் பண்ணும் க்ரமத்தை) उपबृंहण-करणकत्वरूपமான ப்ரகாரத்தை யென்றபடி.

रात्रस्य कृत्स्नस्य वक्ता नारायणः स्वयम्” என்கிறபடியே भगवत्कर्तृकமான पाञ्चरात्रத்துக்கு भ्रमप्रमादादिसम्भावनामूलकाप्रामाण्यஶங்கையில்லையேயாகிலும், “इदं महोपनिषदं सर्ववेदसमन्वितम्। सांख्य-योगकृतान्तेन पाञ्चरात्रानुशब्दितम्॥”என்று, அது வேத3வ்யாக்2யாநமாகச்சொல்லப்படுகையாலே, व्याख्यानप्रामाण्यம்मूलप्रामाण्यसापेक्षமாகையாலே, அதுவும் वेदसापेक्षம் என்று கண்டுகொள்வது. (இவ்வாக்யத்தாலே)என்றது-கீழ் உபாத்தமான(வேத3ார்த்த2) (வா. 1) இத்யாதி3யான இவ்வாக்யத்தாலேயென்றபடி.

x ஆய். வ்யா:—(வேதார்த்த2ம் இத்யாதி3) ப்ரத்யக்ஷாதி3 ப்ரமாண விலக்ஷணமாய், பரோக்ஷார்த்த2ப்ரகாஶகமாய், அபௌருஷேயமாய்.x

---

வேத3த்திநுடைய ப்ராப3ல்யத்தை உபபாதி3க்கிறார்.–(அகி2லேத்யாதி3யாலே). "वेदशास्त्रात्परं नास्ति न दैवं केशवात्परम्" என்று सहोपादानம் இருக்கையாலே साम्यம் व्यञ्जितம். அதில், केशव-शब्दத்தாலே क्लेशनाशनत्व-केशिहन्तृत्वங்கள் சொல்லுகையாலே अखिलहेयप्रत्यनीकत्वமும். ब्रह्मरुद्रोत्पादकत्व - प्रशस्तकेशयुक्तत्वங்கள் சொல்லுகையாலே कल्याणैकतानत्वமும் சொல்லப்பட்டது. एवंभूतனை கேஶவனோடே ஸஹநிர்தே3ஶிக்கையாலே लब्धமான ஸாம்யமும் निर्दोषगुणवत्त्वங்களாலேயாகிறது. "वेदयतीति वेदः" என்கிற வ்யுத்பத்தியிலே कालोपाधिनिर्देशமில்லாமையாலே नित्यत्वமும் अपौरुषेयत्वமும் லப்3த4ம். இத்தையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (அகி2லேதி). (அகி2லப்ரமேயவிலக்ஷணனாயிருக்குமாப்போலே) என்றது—त्रिविधचेतनाचेतनविलक्षणனாயிருக்குமாப்போலே என்றபடி. उपमानानुगुणமாக अपौरुषेयत्वरूप निर्दोषत्वம் प्रथमनिर्दिष्टமாகிறது. नित्यत्वं सर्वकालसंबन्धित्वरूपं विवक्षितम्.

கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட वेदप्रामाण्यान्यनैरपेक्ष्यத்தை, அந்த வேத3ங்களுக்கு, "वेदैश्च सर्वैः अहमेव वेद्यः" என்கிறபடியே स्वप्रतिपाद्यवस्तुவாயுண்டான ஸௌஸாத்3ருஶ்ய ப்ரத3ர்ஶந முக2த்தாலே "समस्तशब्दमूलत्वात् अकारस्य स्वभावतः। समस्तवाच्य-मूलत्वात् ब्रह्मणोऽपि स्वभावतः॥ वाच्यवाचकसंबन्धः तयोरर्थात्प्रतीयते।" என்று औचित्यातिशयத்தாலே காரணஶப்3த3ம் காரணவஸ்துவான ப்3ரஹ்மத்தைச் சொல்லக்கடவது என்றாப்போலே, அகி2லஹேயப்ரத்யநீகனாய், கல்யாணைகதாநனான ஸர்வேஶ்வரனை நித்யநிர்தோ3ஷ ஸகலகு3ணபூர்ணமான ஶ்ருதி ப்ரதிபாதி3க்கை உசிதம் என்று காட்டி ஸ்தி2ரீகரிக்கிறார்.–(அகி2லஹேயப்ரத்யநீக) இத்யாதி3யாலே. अखिलहेयप्रत्यनीक-त्वसदृशधर्मம் अपौरुषेयत्वம். कल्याणैकतानत्वसदृशधर्मம் नित्यत्वம். இந்த நித்யத்வம், ஸாத்விகவிஷயத்தில் भगवद्दयितत्वமும்,

---

x இனி சில ஒற்றைப்படைப் பக்கங்களில் மேலே சிறிய எழுத்துக்களில் ஆய் வ்யாக்2யானம் தொடர்ச்சியாகத்தரப்படுகிறது. ஆய் வ்யாக்2யானமில்லாத பக்கங்களில் ஜீயர் வ்யாக்2யானம் மேலே பெரிய எழுத்துக்களில் தரப்படுகிறது.

க்ஷணமாயிருக்கும்படி. வேத₃த்தினுடைய அபௌரு ஷேயத்வாதி₃,"वाचा विरूप नित्यया" (வாசா விரூப நித்யயா) இத்யாதி₃ ஶ்ருதியாலும், "अनादिनिधना ह्येषा वागुत्सृष्टा स्वयम्भुवा। आदौ वेदमयी दिव्या यतस्सर्वाः प्रसूतयः॥" (அநாதி₃ நித₄நா ஹ்யேஷா வாகு₃த்ஸ்ருஷ்டா ஸ்வயம்பு₄வா। ஆதௌ₃ வேத₃மயீ தி₃வ்யா யதஸ்ஸர்வா: ப்ரஸூதய:॥) இத்யாதி₃ஸ்ம்ருதியாலும் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படாநின்ற திறே. இந்த ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் வேத₃நித்யத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே, தத₃பௌருஷேயத்வமும் ஸித்₃த₄ மிறே. அத ஏவ ப்₄ரம விப்ரலம்ப₄ ப்ரமாத₃ாஶக்திரூப தோ₃ஷசதுஷ்டய ஸம்ப₄ாவநாக₃ந்த₄ரஹிதமாயிருக் கும். பௌருஷேயத்வமிறே அவை வருகைக்கு மூலம்.

ஆகையாலே, उपमानगतकल्याणैकतानत्वस्थानीयமான கு₃ணமா கிறது. (அகி₂ல ப்ரமாண விலக்ஷணம்)-स्मृतीतिहासपुराणादिरूप-त्रिविध-प्रमाण-व्यावृत्तமென்றபடி. இங்கே, வேத₃த்துக்கு நித்யத் வம் आनुपूर्वी-नित्यत्वம் विवक्षितம். ஶ்ருதியிலே "विरूप" इति ஸம் பு₃த்₃தி₄. x(விரூபையாய்-ப₃ஹுவிதை₄யாய், நித்யையாய்-ஸர்வ கால ஸம்ப₃ந்தி₄நியுமான வாக்கினாலேயென்றபடி(றுமாம்?).)

ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு அவகா₃ஹிக்கவொண்ணாதபடி மறை யாயிருக்கையுமாகிற, ப்ரமேயவஸ்துவான ஈஶ்வரனுடைய பரத்வஸௌலப்₄யங்களுக்கு ஸத்₃ருஶமான கு₃ணங்களுக் கும் உபலக்ஷணம். வேத₃ாபௌருஷேயத்வாதி₃களில் ப்ர மாணம் காட்டுகிறார் (வேத₃த்தினுடையவித்யாதி₃) ("வாசா விரூப நித்யயா வ்ருஷ்ணே சோத₃ஸ்வ") என்றதுக்கர்த்த₂ம்— வாராய் விரூபனான வ்ருஷ்ணியே! (நித்யயா)—நித்யை யாய் இருந்துள்ள, (வாசா)—ஶ்ருதியாலே, ஸ்தோத்ரம் பண்ணக்கடவாய் என்று. ஶ்ருத்யுக்தமான நித்யத்வத்தை ஸ்ம்ருதி வசநத்தாலே விவரித்துக் காட்டுகிறார்.—(அநாதி₃) இத்யாதி₃நா. उत्पत्तिविनाशरहितनित्यनिर्दोषமான இந்த ஶ்ருதிரூப

---

x குண்ட₃லிதம் சில பிரதிகளில் இல்லை.

அவிச்சி2ந்நபாட2 ஸம்ப்ரதா3யஸித்3த4மாய், யதா2ர்த்த2ப்ரகாஶகமாய், ஸ்வத:ப்ரமாணமாய் "வேத3யதிதி வேத3:" என்று முமுக்ஷுக்களுக்கு ஸ்வார்த்த2ப்ரகாஶகமான வேத3த்தின் கர்ம ப்3ரஹ்மமாகிற பூர்வாபரபா4கா3ர்த்த2த்தை. ஸம்ஶய விபர்யயமற நிஶ்சயிப்பது.

(अनादिनिधना)-उत्पत्ति-नाश-शून्या. ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே நித்யத்வ மாத்ரம் சொல்லியிருக்க. அபௌருஷேயத்வம் ஸித்3தி4க்கபடி எங்ஙனே? என்னும் ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்,-(இந்த விதயாதி3) नित्यत्वादपौरुषेयत्वं, अपौरुषेयत्वान्निर्दोषत्वं என்கிறவிது विवक्षितம். भ्रमः-अन्यथाज्ञानम्. विप्रलम्भः-बुद्धिपूर्वकपरभ्रमोत्पादन-रूपवञ्चनम्. प्रमादः-अनवधानम्. अशक्तिः-करणापाटवम्. यथार्थ-द्रष्टृत्वे सति यथार्थवक्तृत्वं-आप्तत्वम्. அதில். பூர்வத3ளதோ3ஷம்-ப்4ரமப்ரமாத3ங்கள்; உத்தரத3ளதோ3ஷம் — விப்ரலம்ப4

மான வாக்கானது. கல்பாதி3யிலே ப்3ரஹ்மாவினுலே ப்ர வசநம் பண்ணப்பட்டது. யாதொரு அந்த வேத3த் தாலேயே எல்லாப் பதா3ர்த்த2ங்களினுடைய நாமரூப ஸ்ருஷ்டிகளும் உண்டாயத்தின என்று ஸ்ம்ருத்யர்த்த2ம். இந்த ஸ்ம்ருதிவசநத்தால் ஶ்ருத்யுக்த நித்யத்வம் உத்பத்தி விநாஶஶூந்யத்வரூபமென்று சொல்லுகையாலே. அபௌருஷேயத்வம் அந்யதா2நுபபத்திஸித்3த4ம் என்று அருளிச்செய்கிறார் (இந்த) என்று தொடங்கி. அபௌருஷேயத்வம் ஸித்3தி4த்தபோதே நிர்தோ3ஷத்வமும் ஸித்3த4மென்று அருளிச்செய்கிறார் (அதஏவ) என்று தொடங்கி. (ப்4ரமம்)— ப்4ரமப்ரயுக்தமான விருத்3த4ார்த்த2கத்வம். (விப்ரலம்ப4ம்)— வஞ்சநாப்ரயுக்த விருத்3த4ார்த்த2கத்வம். (ப்ரமாத3ம்)— அநவதா4ந ப்ரயுக்த அர்த்த2பா3த4ம். (அஶக்தி)—अशक्तिप्रयुक्तं वस्तुबोधनासामर्थ्यम्. भ्रमविप्रलम्भप्रमादाशक्तिகளாகிற कर्तृदोषங்கள் प्रबन्धगतமாம்போது இ டியேயாகவேணுமிறே.

அபௌருஷேயத்வ ஸித்3தி4யால் இந்த தோ3ஷாபா4வம் அர்த்த2ஸித்3த4மானபடி யென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் - (பௌருஷேயத்வமிறே) என்று தொடங்கி. "कारणाभावात्कार्या-भावः" என்று கருத்து. வேத3த்தினுடைய அகி2லப்ரமாண

x இப்படியிருக்கையாலே இதுக்கு மேற்பட்டதொரு ஶாஸ்த்ரமில்லை. ஆகையாலேயிறே, "सत्यं सत्यं पुनस्सत्यं उद्धृत्य भुजमुच्यते। वेदशास्त्रात् परं नास्ति न दैवं केशवात्परम्॥" (ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ் ஸத்யம் உத்₃த்₄ருத்ய பு₄ஜமுச்யதே। வேத₃ஶாஸ்த்ராத் பரம் நாஸ்தி ந தை₃வம் கேஶவாத் பரம்॥) என்று இதிஹாஸிகராலும் பௌராணிகராலும் ஏககண்ட₂மாகச் சொல்லப்பட்டது. இதினேற்றமெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றியிறே "சுடர்மிகு சுருதி" என்று நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்தது.

ஶக்திகள் என்று கண்டுகொள்வது. (இதுக்கு மேற்பட்டதொரு ஶாஸ்த்ரமில்லை)-வேத₃த்துக்கு மேற்பட்டதொரு ஹிதாநுஶாஸநமில்லையென்றபடி. உக்தார்த்த₂ங்களுக்கு ப்ரமாணம் (ஸத்யம் ஸத்யம இதயாதி₃) प्रामाण्यातिशय-सिद्ध्यर्थं "सत्यं सत्यं सत्यं" என்று த்ரிவாரம் சொல்லிற்று. (வேத₃ஶாஸ்த்ராத் பரம்) वेदात्मकशास्त्रादुत्कृष्टं. अत्र योग्यतया "शास्त्रं" என்கிற

வைலக்ஷண்யத்தை நிக₃மிக்கிறார் (xஆகையாலே)என்று. அதினுடைய நிஸ்ஸமாப்₄யதி₄கதையை शपथगर्भप्रमाणमुख த்தாலே இசைவிக்கிறார்.— (ஆகையாலேயிறே) என்று தொடங்கி. (வேத₃ஶாஸ்த்ராத் பரம் நாஸ்தி) என்றது— வேத₃த்தைக் காட்டில் வேறு ஸாக்ஷாத் ஶாஸ்த்ரம் இல்லையென்றபடி. *இதர ஶாஸ்த்ரங்களும் வேத₃மூலகங்களாகையாலே வேதஶாஸ்த்ரங்களாகக் கடவதித்தனையொழிய, ஸ்வதந்த்ர ஶாஸ்த்ரங்களாக மாட்டாதிறே.* இந்த ஶ்லோகத்தில் "பர" ஶப்₃த₃ம் உத்க்ருஷ்டவாசியாம்போது வேத₃ஸமமானதொரு ஶாஸ்த்ரமுண்டென்று தோன்றுமாகையாலே, "பரஶப்₃த₃ம் அந்யவாசி" என்று மீமாம்ஸையில் அண்ணனய்யன் அருளிச்செய்தருளினார். ஆனால், இதுக்கு மேற்பட்டதொரு ஶாஸ்த்ரமில்லையென்கைக்கு இத்தை ப்ரமாணமாகவெடுத்தபடியென்னென்னில்; இதரஶாஸ்த்ரஸாமாந்

---

x இங்கு, வ்யாக்₂யாந பாடமும், எ-உரை பாட₂மும் வேறுபடுகின்றன.

வேதா3ர்த்தா2நுஸாரிணிகளான ஸதா3சாராதி3 நிர்ணயகப்ரமாணமான மந்வாதி3 ஸ்ம்ருதிகளாலும், புராவ்ருத்தரூபங்களான இதிஹாஸங்களாலும், ஸர்க்கா3தி3பஞ்சலக்ஷணோபேதங்களான புராணங்களாலும் என்கிறார். முதலிலே (வேத3ம்) என்று. "*ஆதௌ3 வேதா3: ப்ரமாணம்*" என்கிற ஆசார்யோக்தியை யநுஸந்தி4க்கிறார். வேத3 ஶப்3த3ம் உப4யபா4க3ஸாமாந்யவாசியாகையாலே அர்த்த2ஶப்3த3மும் ஸாமாந்ய வாசியுமாமிறே. (அர்த்த2மறுதியிடுவது) என்று ஶப்3த3 மறுதியிடுகையை வ்யாவர்த்திக்கிறது. "*இதிஹாஸ புராணாப்4யாம்*

விஶேஷ்யம் வரும். **(केशवात्)-ब्रह्मरुद्रोत्पादकात्, प्रशस्तकेशात्, क्लेशनाशनात्, केशिहन्तुश्च, (परं)-उत्कृष्टं, (दैवं)-देवता, नास्तीत्यर्थ**ம் *கண்டுகொள்வது.* **(ஐதிஹாஸிகராலும்)**-*இதிஹாஸ வித்துக்களாலும்.* **(பௌராணிகராலும்)**-*புராண வித்துக்களாலும்.* **(ஏககண்ட2மாக)** "**कण्ठो वाचकशब्दे स्यात्**" *ஏகாநுபூர்விக ஶப்3தமாக வென்றபடி. இவ்விடத்திலே.* "**यथाहुरैतिहासिकाः पौराणिकाश्चैव-सत्यं सत्यं पुनस्सत्यं"इत्यादि-सहस्रनामभाष्यसन्दर्भ**த்தைக் *கண்டுகொள்வது.* **(சுடர்)** *தேஜஸ்ஸாலே.* **(மிகு)** *அதிஶயிதையான.* **(சுருதி)** *ஶ்ருதியென்றபடி.*

யத்தை நிஷேதி4க்கால். ஶதே பஞ்சாஶந்ந்யாயத்தாலே உத்க்ருஷ்டஶாஸ்த்ரம் கழியுண்ணும் என்று கருத்தாலே யென்று கண்டுகொள்வது. "வலங்கொண்ட இதுக்குச் சேராதவை மநுவிபரீதங்கள்போலே" **(ஆசார்யஹ்ருதயம் வா. 64)** *என்று, திருவாய்மொழிக்குச் சேராதவை த்யாஜ்யங்களாயிருக்கையாலே. அதில் பரிக்3ரஹாதிஶயத்தாலேயும் வேத3ங்களினுடைய நிஸ்ஸமாப்4யதி4கதையை அறிவிக்கிறார்* **(இதினேற்றமெல்லாம்)** *என்று தொடங்கி. "சுடரடி" என்று சொன்ன ப்ரமேயத்துக்கு ஸத்3ருஶமாக "சுடர்மிகு சுருதி" என்கையாலே* **पूर्वोक्तप्रमाणप्रमेयसौसादृश्यं व्यञ्जितम्.** *இத்தால் த்3வயவிவரண ப்ரவ்ருத்தரான ஆழ்வார், முதலிலே வேத3ங்களையே ப்ரமாணமாகப் பரிக்3ரஹிக்கையாலே மூலத்திலும் முதலிலே* **वेदरूपप्रमाणनिर्देश**ம் *மிகவும்* **संप्रदायानुरूप**மென்று **सूचितम्.**

அவரைப் பின்செல்லுமவராய் அபி4யுக்தாக்3ரேஸரரான பட்டரும், "आदौ वेदाः प्रमाणं" (ஆதௌ3 வேதா3: ப்ரமாணம்) என்றருளிச்செய்தாரிறே. இத்தை வேத3மென்கிறது, "वेदयतीति वेदः" (வேத3யதீதி வேத3:) என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே பு3பு4த்ஸுக்களாய் ஆஸ்திகராயிருப்பார்க்கு ஸ்வார்த்த2 ப்ரகாஶகமாயிருக்கையாலே.

(அவரைப் பினசெல்லுமவராய்) தத3நுஸாரிகளாய். अभियुक्तानां அக்3ரேஸரரான—முன் நடக்குமவரான என்றபடி. ஆழ்வாரைப் பின்செல்லுகையே அபி4யுக்தாக்3ரேஸரத்வத்துக்கு ஹேதுவென்று வ்யஞ்ஜிகம். இங்கே (அபி4யுக்தத்வமாவது)-वेदप्रामाण्यनिरूपणाधिकृतत्वं. "अभियुक्ताश्च ये यत्र यन्निबन्धप्रयोजनाः। तत्रत्यगुणदोषाणां ज्ञाने चाधिकृता मताः॥" என்றிறே அபி4யுக்தஸ்வரூபம் சொல்லிற்று. (ஆதௌ3 வேதா3: ப்ரமாணம்) "धर्मं जिज्ञासमानानां प्रमाणं प्रथमं श्रुतिः" என்கிறபடியே வேத3ங்கள் அநந்யமூலகப்ராமாண்யயுக்தங்களென்று ஸ்ரீரங்க3ராஜஸ்தவத்திலே அருளிச்செய்தாரென்றபடி. (இத்தையித்யாதி3) (வேத3யதீதி வேத3:—என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே இதி) "विद ज्ञाने" என்கிற தா4துவின் மேலே णिच् வந்து, அதின் மேலே पचाद्यच् प्रत्ययம் வந்து, णिच्प्रत्ययத்துக்கு லோபம்

ஆழ்வார்கள் உண்டபோதொரு வார்த்தையும் உண்ணாதபோதொரு வார்த்தையும் சொல்லுமவர்களாகையாலே, அவருடைய ஸம்மதிமாத்ரம் போராதென்று ஆசார்யஸம்வாத3ம் காட்டுகிறார் (அவரை) என்று தொடங்கி. இன்னமும், அந்த வேத3த்தினுடைய ஸர்வாதி4கத்வத்தை அதினுடைய நாமநிர்வசநத்தாலும் அறிவிக்கிறார்.—(இத்தை) என்று தொடங்கி. "विद्यते ज्ञायते अनेनेति वेदः" என்னாதே "वेदयतीति वेदः" என்று கர்த்ரிவ்யுத்பத்தியாலே அருளிச்செய்தது, "अविस्तृतास्सुगंभीराः रामानुजमुनेर्गिरः। दर्शयन्तु प्रसादेन स्वं भावमखिलं दृढम्॥" என்கிறவிடத்திலும், "तद्भाष्यं स च भाष्यकृत् स च हरिः सम्यक् प्रसीदन्तु नः" என்கிறவிடத்திலும்

வேத3ம் ஸமுபப்3ரும்ஹயேத். பி3பே4தி அல்பஶ்ருதாத் வேத3: மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி" என்று அவிரோத4த்தை விரோதி4காரிக்கும் ஸ்ம்ருத்யாத்3யுபப்3ரும்ஹணங்களைக்கொண்டே வேதா3ர்த்த2த்தை நிர்ணயிக்கவேணுமென்றதிறே.

வந்து வேத3ஶப்3த3ம் நிஷ்பந்நமானபடியாலே யென்றபடி. (பு3பு4த்ஸுக்களாய்)-பே3ாதே4ச்சு2க்களாய். (X ஆஸ்திகராயிருப்பார்க்கு)— परलोकास्तित्वज्ञानமுடையவர்க்கு. (स्वार्थप्रकाशकமாயிருக்கையாலே)-ஸ்வப்ரதிபாத்3யனுன ஸர்வகர்மஸமாராத்4யனை எம்பெருமானை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே (வேத3மென்கிறது) என்று கூட்டுவது. இப்படி வேத3ஶப்3த3த்தினுடைய यौगिकत्वம், "य आत्मनः परो वेद्यः तं विष्णुं वेदयन्ति यत्। तत् वेदानां हि वेदत्वं यस्तं वेद स वेदवित्॥" என்று ப4ரத்3வாஜ ப4க3வானாலே சொல்லப்பட்டது. "वेदाख्याक्षरराशि" என்கிற பா4ஷ்யநிர்தே3ஶம் வேத3ஶப்3த3யௌகி3கத்வ விருத்3த4மன்று. "योगादिना अर्थान्तरवृत्तिसम्भवेऽपि एकत्र नियतत्वं हि नामत्वम्" என்றிறே ஸஹஸ்ரநாமபா4ஷ்யம். யாக3விஶேஷ நாமதே4யங்களான உத்3பி4கா3தி3பத3ங்களுக்குக் கேவலயௌகி3கத்வம் மீமாம்ஸகராலே சொல்லப்பட்டது. यद्वा,

---

போலே, *வேத3ஶப்3த3மும் வேதா3பி4மாநிதே3வதா பர்யந்த பர்யவஸந்நமென்னுமபி4ப்ராயத்தாலேயென்று கண்டு கொள்வது.* ஆகையிறே. மூலத்தில் "இவ்வர்த்த2த்தை வேத3புருஷனபேக்ஷித்தான்" (வா. 149) என்றருளிச்செய்தது. (X ஆஸ்திகாக்3ரேஸரர்) "अस्ति शास्त्रार्थः" என்றிருக்குமவரில் தலைவர். "மூலத்தில் ஸாமாந்யமாக வேத3ஶப்3த3நிர்தே3ஶம் பண்ணினது. உத்தமாதி4காரிகளுக்கு உபாதே3யமான ஆகாரத்தாலே ஸகலவேதா3ர்த்த2ங்களும் இப்ரப3ந்த4த்தில் நிர்ணயிக்கப்படுகிறன என்று அறிவிக்கைக்காக" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தையருளிச் செய்வதாக, முதலிலே வேத3ங்களினுடைய ப்ரதிபாத்3ய பே4த3ங்களையும், அத்தால் வந்த பா4க3பே4த3ங்களையும்,

---

X எ. அ. உரையில் மாத்திரம் ஆஸ்திகாக்3ரேஸரர் என்று பாடம்.

இப்படியிருந்துள்ள வேத3ந்தான், ப்ரதிபாத்3யார்த்த2 விசேஷத்தாலே பா4க3த்3வயாத்மகமாயிருக்கும். அத்தை இவ்விடத்தில் உப4யபா4க3ஸாமாந்யவாசியான வேத3ஶப்3த3த்தாலே ஸாகல்யேந சொல்லுகிறது.

वेदयितृत्वंயோக3ார்த்த2ம், ஆநுபூர்வீவிஶேஷம் रूढ्यर्थतावच्छेदकம் என்று. வேத3ஶப்3த3ம் யோக3ரூட4மாய். रूढ्यंशाभिप्रायेण "वेदाख्ये"ति निर्देशம் என்றுமாம். ஸர்வதா2 வேத3ஶப்3த3த்தில் யோக3ஶக்தியில் விவாத3மில்லை. வையாகரணராலும் "हलश्च" என்கிற ஸூத்ரவ்யாக்2யாநத்திலே "विद्यते—ज्ञायेते अनेन धर्माधर्माविति वेदः" என்று யோக3வ்ருத்தி காட்டப்பட்டது. "असिश्छिनत्ति" என்னுமாபோலே बोधकत्वातिशयतात्पर्यத்தாலே கரணத்தைக் கர்த்தாவாக விவக்ஷித்து, णिच् प्रत्ययान्तर्भावेन வ்யுத்பத்தி ப4ரத்3வாஜ ப4க3வானாலே சொல்லப்பட்டது. "उपेयप्रतिपत्त्यर्था उपाया अव्यवस्थिताः" என்று வையாகரணர் சொல்லுகையாலே இதுவுமவர்களுக்கு அபி4மதம். ஆக, ப4ரத்3வாஜவசநாநுஸாரேணவாய்த்து இவர் (**"வேத3யதீதி வேத3:" என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே**) (ப 80) என்றருளிச்செய்தது என்று கண்டுகொள்வது. வேத3ஶப்3த3ம் பா4க3த்3வயாத்மகவேத3பரம். மேலே பூர்வோத்தர பா4க3ாநுவாத3ம் பண்ணுகிறராகையாலே.— इत्यभिप्रेत्याह— (**ப்ரதிபாத்3யார்த்த2 விஶேஷத்தாலே இதி**). கர்மப்3ரஹ்மரூப ப்ரதிபாத்3யஸ்வபா4வ விஶேஷத்தாலே பூர்வோத்தர பா4க3ரூப பா4க3த்3வயாத்மகமென்றபடி. இங்கே, விதா4யகத்வ ப்ரகாஶகத்வரூப ஸ்வபா4வவிஶேஷங்களாலே மந்த்ர ப்3ராஹ்மணரூப பா4க3த்3வயாத்மகத்வம் விவக்ஷிதமன்று. (**உப4யேதி**) பா4கத்3வய

அவ்வர்த்த2ங்களில் பூர்வபா4க3ார்த்த2த்திநுடைய த்யாஜ்யோபாதே3யாகாரபே4த3ங்களையும், அதி4காரி பே4த3ங்களையும் அருளிச்செய்கிறார் (**இப்படியிருந்துள்ள**) என்று தொடங்கி. (**ப்ரதிபாத்3யார்த்த2விஶேஷத்தாலே பா4க3த்3வயாத்மகமாயிருக்கும்**) என்றது, प्राप्य–प्रापकरूपार्थभेदத்தாலே

(அர்த்த2ம்) என்று—பூர்வப4ாக3 ப்ரதிபாத்3யமான கர்மத்தையும், உத்தரப4ாக3ப்ரதிபாத்3யமான ப்3ரஹ்மத்தையும் சொல்லுகிறது. பூர்வோத்தரமீமாம்ஸைகளில் "अथातो धर्मजिज्ञासा" (அத2ாதோ த4ர்ம ஜிஜ்ஞாஸா) என்றும், "अथातो ब्रह्मजिज्ञासा" (அத2ாதோ ப்3ரஹ்ம ஜிஜ்ஞாஸா) என்றுமிறே உபக்ரமித்தது.

ஸாத4ாரணவேத3த்வபே3ாத4க வேத3 ஶப்3த3த்தாலே யென்றபடி. **"வேத3ார்த்த2ம்"(வா. 1)** *என்கிற ஏகவசநம் ஜாத்யேகவசநம்; மேலே(*"**ஸ்ம்ருதியாலே பூர்வப4ாக3த்திலர்த்த2ம்**"-**வா. 2** *) இத்யாதி3விப4ாக3மிருக்கையாலேயென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார்.—* **(அர்த்த2மென்று பூர்வப4ாகே3த்யாதி3).** *அதுக்கு நியாமகமருளிச்செய்கிறார்.—* **(பூர்வோத்தரேத்யாதி3நா). कर्मविधिशेषदेवतानिरूपणपर***மாகையாலே, தே3வதாமீமாம்ஸை கர்மமீமாம்ஸாந்தர்க3தையென்று* **"जैमिनीयेन षोडशलक्षणेन"** *என்று வ்ருத்திகாரர் சொன்னுரென்னும் தாத்பர்யத்தாலே* **(பூர்வோத்தரமீமாம்ஸைகளில்)** *என்றது. அந்த தே3வதாமீமாம்ஸா ஸமாப்தியிலே* **"अन्ते हरौ तद्दर्शनात्, स विष्णुराह हि, तं ब्रह्मेत्याचक्षते तं ब्रह्मेत्याचक्षते"** *என்று* **तत्तत्कर्माराध्यदेवतान्तर्यामिभगवदुपक्षेप***ம் பண்ணுகையாலே* **तत्तद्देवताराधनकर्म***ங்கள்* **तदन्तर्यामिभगवदाराधन***ங்களென்று ஸித்3த4மென்று திருவுள்ளமாய் அருளிச்செய்கிறார்.—* **(ஆகையாலே**

द्वयं खण्डद्वयात्मक*மானாப்போலே.* **साध्यधर्मरूपकैङ्कर्य***மும்* **सिद्धधर्मरूप***மான ப்3ரஹ்மமுமாகிற* **उपायोपेयात्मकार्थभेद***த்தாலே* **भागद्वयात्मक***மாயிருக்குமென்றபடி.* **पूर्वभाग***ம்* **कर्मपर***மாகவும்,* **उत्तरभाग***ம்* **ब्रह्मपर***மாகவும் அறிவதெத்தாலே யென்ன அருளிச்செய்கிறார்.—***(பூர்வோத்தரமீமாம்ஸைகளில்)** *என்று தொடங்கி. இப்படி பூர்வோத்தர ப4ாக3ங்களுக்கு அர்த்த2பே4த3முண்டாகில் ஏகஶாஸ்த்ரமானபடியென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார்.—***(ஆகையாலே)** *என்று தொடங்கி. இத்தால்,*

ஆகையாலே, ப4ாக3த்3வயத்துக்கும் ப்ரதிபாத்3யம் ஆராத4நரூபமான கர்மமும், ஆராத்4யவஸ்துவான ப்3ரஹ்மமுமிறே. கர்மத்தினுடைய ப4க3வத3ாராத4நத்வம், "स आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः" (ஸ ஆத்மா। அங்க3ாந்யந்யா தே3வதா:) என்று, அக்3நீந்த்3ராதி3ஸகல தே3வதைகளும் ப4க3வச்ச2ரீரபூ4தராக ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே ஸித்3த4மிறே. இவ்வாகாரத்தை அறிந்து, அக்3நீந்த்3ராதி3 தே3வதாந்தர்யாமி ஸமாரா த4நமாக அநுஷ்டி2க்குமவர்களிடத்தில், இதினுடைய ப4க3வத3ாராத4நத்வம் ஸுஸ்பஷ்டமாயிருக்கும். இவ்வாகாரமறியாதார் அவ்வோ தே3வதாமாத்ரங்களை உத்3தே3ஶித்துப்பண்ணும் கர்மமும், வஸ்துக3த்யா

ப4ாக3த்3வயத்துக்குமித்யாதி3). உக்தார்த்த2த்தில் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளை ப்ரமாணமாகக் காட்டுகிறார் (கர்மத்தினுடைய) *இத்யாதி3நா.* **स आत्मा**—*அந்தப் பரமாத்மாவானவன் ஶரீரி.* **अन्या देवताः**— *அக்3நீந்த்3ராதி3தே3வதாந்தரங்கள்.* **अङ्गानि**—*ஶரீரங்கள்.* (ஸித்3த4மிறே)—**शरीरप्रीणनं शरीरिपर्यवसित***மாயல்லதிராமையாலே***अर्थात् लब्ध***மிறேயென்றபடி.*(இவ்வாகாரத்தை) *ப4க3வத3ாராத4நரூபதையை.* (வஸ்துக3த்யா)—**भगवच्छरीरत्व-**

ஆராத4நம் ப்3ரஹ்மத்துக்கு ஶேஷமாகையாலே **ऐकशास्त्र्य विरोध***மில்லையென்று சொல்லப்பட்டது. "கர்மங்களெல்லாம் ப4க3வத3ாராத4நம்" என்னுமிடத்தை ப்ரமாணோபபத்திகளாலே இசைவிக்கிறார்* (கர்மத்தினுடைய) *என்று தொடங்கி,* (ஸ ஆத்மா) *என்றது—அந்த எம்பெருமான் ஶரீரி என்றபடி. ஶ்ருதிதாத்பர்யம்* (அக்3நீந்த்3ராதி3) *என்று தொடங்கி.* (ஸித்3த4மிறே) *என்றது—சட்டையிலிட்ட பூமாலையுமுட்பட அரசனதாமாப்போலே, ந்யாயஸித்3த4மிறே என்றபடி.* (அநுஷ்டி2க்குமவர்களிடத்தில்) *என்றது— அநுஷ்டி2க்கும் உபாஸகரிடத்தில் என்றபடி.* (வஸ்துக3த்யா) *அர்த்த2*

ப$_4$க$_3$வதா$_3$ராத$_4$நமாய்த் தலைக்கட்டும். "ये यजन्ति पितॄन् देवान् ब्राह्मणान् सहुताशनान् । सर्वभूतान्तरात्मानं विष्णुमेव यजन्ति ते" (யே யஜந்தி பித்ரூந் தே$_3$வாந் ப்$_3$ராஹ்மணாந் ஸஹுதாஶ நாந்। ஸர்வபூ$_4$தாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே ॥) என்னக்கடவதிறே. "येऽप्यन्यदेवताभक्ता: यजन्ते श्रद्धयाऽन्विताः । तेऽपि मामेव कौन्तेय यजन्त्यविधिपूर्वकम् ॥" (யேऽப்யந்யதே$_3$வதாப$_4$க்தா: யஜந்தே ஶ்ரத்$_3$த$_4$யாऽந்விதா:। தேऽபி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதி$_4$ பூர்வகம்॥") என்று தானே அருளிச்செய்தானிறே. ஆகையாலே, எல்லாப்படியாலும் கர்மத்துக்கு ப$_4$க$_3$வ

रूपार्थस्वभावத்தாலே. (ஆராத$_4$நமாய்த்தலைக்கட்டும்)—ஆராத$_4$நமாய்ப் பர்யவஸிக்குமென்றபடி. வசநத்திலே, "विष्णुमेव" என்கிற அவத$_4$ாரணத்தாலே भगवदाराधनत्वबुद्धिविरहितரைச் சொல்லுகிறது; "विष्णुमेव यजन्ति" என்கிறதுக்கு हेतुकथनं "सर्वभूतान्तरात्मानं" என்கிற பத$_3$ம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி (இவ்வாகாரமறியாதார்) என்றும். (வஸ்துகத்யா) என்றும் அருளிச்செய்தது என்று கண்டுகொள்வது. (அவிதி$_4$பூர்வகம்—யஜந்தி) விதி$_4$யாவது— अज्ञातज्ञापनं. அதாவது— "चतुर्होतारो यत्र सम्पदं गच्छन्ति देवैः" இத்யாதி$_3$வேதா$_3$ந்த வாக்யங்களாலே, அக்$_3$நிஹோத்ராதி$_3$கர்மங்கள், யாதொரு பரமாத்மாவானவன் आत्मतयाऽवस्थितனாயிருந்துள்ளவளவில் तच्छरीरभूतेन्द्रादिதே$_3$வதைகளாலே ஸம்பத்தையடைகிறதுகள்—

ஸ்வபா$_4$வத்தாலே. (தலைக்கட்டும்) பர்யவஸிக்கும். இவ்வர்த்த$_2$த்துக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார். (யே யஜந்தி) என்று தொடங்கி. (ஸர்வபூ$_4$தாந்தராத்மாநம்) என்று देवतान्तराराधनं भगवदाराधनமாகையில் हेतुगर्भविशेषणम्. (அவிதி பூர்வகம) என்றது-कर्मणां भगवदाराधनत्वज्ञापकமான वेदान्तवाक्य ज्ञानपूर्वकமன்றியிலே என்றபடி. (எல்லாப்படியாலும என்றது— ज्ञानकृतत्वाज्ञानकृतत्वங்களாகிற இரண்டுபடியாலு

த3ாராத4நத்வம் ஸித்3த4மிறே. இப்படி ஆராத4ந ஸ்வரூபமான கர்மமும், ஆராத்4யவஸ்துவான ப்3ரஹ்மமுமாகிற அர்த்த2த்3வயத்தையுமறியவே த்யாஜ்யோபாதே3யரூப ஸகலார்த்த2ங்களையும் அறியலாயிருக்கையாலே, ப4ாக3த்3வய ப்ரதிபாத்3யம் கர்மப்3ரஹ்மங்களென்கிறது.

என்று பண்ணப்பட்ட அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்; तत्पूर्वकमன்றிக்கே யஜிக்கிறார்களென்றபடி. இத்தையும்பற்ற (இவ்வாகாரமறியாதார்) (ப 84) *இத்யாதி3-என்று கண்டுகொள்வது. இப்படி ப4ாக3த்3வயாத்மக வேத3ப்ரதிபாத்3யம் கர்மமும் ப்3ரஹ்மமுமிரண்டேயாகில் மற்றும் த்யாஜ்யோபாதே3ய விப4ாக3ம் எத்தாலே ஸித்3தி4ப்பதென்ன அருளிச்செய்கிறார்,—* (ஆராத4நஸ்வரூபேத்யாதி3).

மென்றபடி. "प्राप्यस्य ब्रह्मणो रूपं" இத்யாதி3யாலே, வேத3ம் அர்த்த2பஞ்சகத்தையும் ப்ரதிபாதி3ப்பதாகச் சொல்லாநிற்க, புருஷார்த்த2விஶேஷமான கர்மத்தையும், உபாய விஶேஷமாய் ப்ராப்யமாயிருந்துள்ள ப்3ரஹ்மத்தையும் மாத்ரம் ப்ரதிபாதி3க்கிறதென்கை உபபந்நமோ என்கிற ஶங்கையிலே, இவ்விரண்டையும் நன்றாக அறியும்போது மற்றவைகளும் அறியவேண்டுகையாலே, அதுகள் இதிரண்டுக்கும் ஶேஷங்களாகையாலே விரோத4மில்லை என்றருளிச் செய்கிறார் (இப்படி) *என்று தொடங்கி.*

அதில் இவ்வர்த்த2த்தை அறியும்போது அர்த்த2பஞ்சகங்களில் எவ்வர்த்த2மும் அறிந்ததாம் என்கிற ப்ரஶ்நத்திலே வகுத்துக் காட்டுகிறார்.— (எங்ஙனே யென்னில்) *என்று தொடங்கி.* (உபாஸகர்க்கு உபாதே3யமான ஆகாரத்தாலே த்யாஜ்யமென்றறியலாம்) (ப 89) *என்னுமளவும், கர்மஜ்ஞாநத்தால் ஸித்3தி4க்கும் சில அர்த்த2பஞ்சகார்த்த2 ஜ்ஞாநம்-என்று ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிறது. மேல்* (ஸுஸ்பஷ்டமாகவறியலாம்)

எங்ஙனேயென்னில்; கர்மந்தான் பு$_3$பு$_4$க்ஷுக்களுக்கு ஐஶ்வர்ய ஸாத$_4$நமாய், முமுக்ஷுக்களில் ப$_4$க்திநிஷ்ட$_2$ர்க்கு உபாஸநாங்க$_3$மாய், ப்ரபந்நர்க்குக்

அத்தையுபபாதி$_3$க்கிருர்.—(கர்மந்தானித்யாதி$_3$நா) (பு$_3$பு$_4$க்ஷுக்களுக்கு)—ஐஶ்வர்யபோ$_4$கேச்சு$_2$க்களுக்கு. (ஐஶ்வர்ய ஸாத$_4$நமாய்) "प्राजापत्यं गृहस्थानां" "सर्वेभ्यः कामेभ्यः" என்றித்யாதி$_3$களிற்சொல்லுகிறபடியே. पुत्रपशुस्वर्गादिसाधनமாயென்றபடி. (முமுக்ஷுக்களில்)— மோக்ஷேச்சு$_2$க்களில். (ப$_4$க்திநிஷ்ட$_2$ர்க்கு) — உபாயப$_4$க்திநிஷ்ட$_2$ர்க்கு. (உபாஸ

என்னுமளவாக ப்$_3$ரஹ்ம ஜ்ஞாநத்தால் சில அர்த்த$_2$பஞ்சகார்த்த$_2$ஜ்ஞாநம் ஸித்$_3$தி$_4$க்குமென்று ப்ரதிபாதி$_3$க்கப்படுகிறது.

அதில், கர்மத்துக்கு—भोगसाधनत्वं, उपासनाङ्गत्वं, कैङ्कर्यत्वं என்று மூன்று ஆகாரமுண்டு. அதில் ப்ரத$_2$மாகாரத்துக்கு அதி$_4$காரியை அருளிச்செய்கிருர்.-(பு$_3$பு$_4$க்ஷுக்களுக்கு) என்று. இத்தால் ஸ்வஸ்வரூபத்தில் ப$_3$த்$_3$த$_4$ஸ்வரூபஜ்ஞாந ஸித்$_3$தி$_4$ சொல்லிற்று. (ஐஶ்வர்ய ஸாத$_4$நமாய்) என்கையாலே, அந்தக் கர்மங்களுக்கு ஸாத்$_4$யமாய்க்கொண்டு ஐஹலௌகிக பாரலௌகிக காமாநுப$_4$வரூபமான ஐஶ்வர்யமறியவேண்டுகையாலே, காமரூபபுருஷார்த்த$_2$ஜ்ஞாநஸித்$_3$தி$_4$ சொல்லிற்று. (ஸாத$_4$நமாய்) என்கையாலே அதிலேயொன்ருன அர்த்த$_2$ரூபபுருஷார்த்த$_2$ஜ்ஞாநஸித்$_3$தி$_4$ சொல்லிற்று. முதலிலே (பு$_3$பு$_4$க்ஷுக்களுக்கு) என்று பு$_3$பு$_4$க்ஷையையதி$_4$காரமாக வெடுக்கையாலே புருஷார்த்த$_2$ விரோதி$_4$யான पुरुषार्थान्तरेच्छैयிலுடைய ஜ்ஞாநஸித்$_3$தி$_4$ சொல்லிற்று.

உபாஸநாங்க$_3$த்வ கைங்கர்யத்வரூப ஆகாரத்$_3$வயத்துக்கும் ஸாத$_4$ாரணுதி$_4$காரத்தையருளிச்செய்கிருர்—(முமுக்ஷுக்களில்) என்று. (முமுக்ஷுக்கள்)— ப்ரக்ருதி ஸம்ப$_3$ந்த$_4$ விமோசநத்தில் இச்சை$_2$யுடையார். உபாஸநாங்க$_3$த்வாகாராதி$_4$காரியை விஶேஷிக்கிருர் (ப$_4$க்திநிஷ்ட$_2$ர்க்கு) என்று. (ப$_4$க்தி

கைங்கர்யரூபமாயிறேயிருப்பது. இப்படியிருந்துள்ள கர்மத்தின் வேஷத்தைத உள்ளபடியறியவே, அநந்த

நாங்க3மாய்)—"यज्ञेन दानेन" "सहकारित्वेन च" என்கிறபடியே उपासननिष्पत्तिविरोधिरजस्तमोनिबर्हणहेतुभगवत्प्रसादजननार्थं नियमेनो-पादेयமாய் என்றபடி. (ப்ரபந்நர்க்கு)—सिद्धोपायवरणनिष्ठர்க்கு. (கைங்கர்யரூபமாயிறேயிருப்பது) என்றது—(1) பரார்த்த2

நிஷ்ட2ர்க்கு) என்றது—ஸாத4நப4க்தி நிஷ்ட2ர்க்கு என்றபடி. இந்த ப4க்தி ஶப்3த3ம், கேவலனுடைய ஜ்ஞாந யோக3த்துக்கும் உபலக்ஷணம். இத்தால், ஸ்வாத்ம ப்ராப்தி ஸ்வார்த்த2ாநுப4வ கைங்கர்யப்ராப்தி ப்ரதிப3ந்த4க அசித்3விமோசநேச்சை2களாகிற புருஷார்த்த2 விரோதி4 ஸ்வரூபங்களுடையவும். ஸ்வஸ்வரூபத்தில் முமுக்ஷு விஶேஷங்களினுடையவும் ஜ்ஞாநஸித்3தி4 சொல்லிற்று. (உபாஸநாங்க3மாய்) என்றது उपासनप्रतिबन्धकपापनिबर्हणद्वारा அதுக்கு வர்த4கமாய்க்கொண்டு உபகாரகமாய் என்றபடி. (ப4க்திநிஷ்ட2ர்க்கு உபாஸநாங்க3மாய்) என்கையாலே, अङ्गितया अधिकारतया च भक्तियोग—ज्ञानयोगங்களாகிற உபாய விஶேஷங்களினுடைய ஜ்ஞாநஸித்3தி4 சொல்லிற்று. கைங்கர்யத்வாகாரத்துக்கு அதி4காரியை விஶேஷிக்கிறார் (ப்ரபந்நர்க்கு) என்று. (ப்ரபந்நர்) ஸித்3தோ4பாய நிஷ்ட2ர். இத்தால், ஸ்வஸ்வரூபத்தில் ப்ரபந்நரூப முமுக்ஷு விஶேஷ ஜ்ஞாநஸித்3தி4 சொல்லிற்று. (கைங்கர்ய ரூபமாய்) என்றது स्वयंप्रयोजन-भगवन्मुखोल्लासोद्देश्यक-किङ्करवृत्त्यात्मकமாய் என்றபடி. இத்தால், புருஷார்த்த2விஶேஷமான आज्ञाकैङ्कर्यज्ञानसिद्धि சொல்லிற்று. (கைங்கர்ய ரூபமாய்) என்கையாலே, कैङ्कर्य-त्वाकारம் ஸ்வாபா4விகமாகையாலே உபாதே3யமென்றும். மற்றவை சேதநருச்யநுகு3ணமாய் வருகையாலே த்யாஜ்யங்கள் என்றும் ஸூசிதம். இவ்வர்த்த2த்தை ஸோபபத்திகமாக விஶதீ3கரிக்கிறார் (இப்படியிருந்துள்ள) என்று தொடங்கி. (இப்படியிருந்துள்ள) என்றது. அதி4காரி பே4த3த்தாலே

ஸ்தி2ரப2ல ப்3ரஹ்ம ப்ராப்திகாமரான ஸாத4கர்க்கு, இது உபாஸநாங்க3த்வேந உபதே3யம், ஐஶ்வர்

மாக, ஆநுஶம்ஸ்யத்தாலே **अनुष्ठीयमानत्व***மாகிற* **कैङ्कर्यत्वं रूपं-असाधारणधर्मो यस्य, तथाविध***மாயிறேயிருப்பதென்றபடி.* (2)**यद्वा, विनियोग-पृथक्त्वन्याय***த்தாலே* **अधिकार्यन्तरविषय***த்திலே* **विहितत्व-ऐश्वर्यसाधनत्व-विद्याङ्गत्व***ங்களை யுடைத்தாயிருக்குமாப்போலே. ப்ரபந்ந விஷயத்திலே* **स्वयंप्रयोजनभगवन्मुखोल्लासोद्देशेनानुष्ठीयमानत्व** *மாகிற* **कैङ्कर्यत्वं रूपं यस्य, तथाविध***மாயிறேயிருப்பதென்றபடி.* (3) **अथवा** *ஊற்றமற்றநுஷ்டி2க்கையாகிற* **कैङ्कर्यत्वं रूपं यस्य, तथाविध***மாயிறேயிருப்பதெனறபடியாகவுமாம்.* இம்மூன்று *ப்ரகாரமும்* "**இஷ்டாநிஷ்டங்கள் வர்ணாஶ்ரம த4ர்மத்தையும்**" (*வா. 278*) *இத்யாதி3 வ்யாக்2யாநத்திலே ஸ்பஷ்டமாகப் போகிறது.* (அநந்தம்)-**देशपरिच्छेदवस्तुपरिच्छेदरहित***மாய்,* (ஸ்தி2ரம்) — **कालपरिच्छेदरहित***முமான. ப2லமுண்டு — புருஷார்த்த2ம். அதுவான ப்3ரஹ்மத்தினுடைய ப்ராப்தியை அபி4லஷித்திருக்கிற உபாயாந்தரநிஷ்ட2ர்க்கு.* (**உபாஸநாங்க3**

மூன்று வகைப்பட்டிருந்துள்ள என்றபடி. (**கர்மத்தின் வேஷத்தை**)-*கர்மயோக3த்தினுடைய ஸ்வாப4ாவிகாகாரமான* * **साक्षाद्भगवन्मुखोल्लासैकप्रयोजनकत्व***மாகிற கைங்கர்யத்வத்தை* * *மறைத்துக்கொண்டு, சேதநருச்யநுகு3ணமாக வந்தேறியான* **भगवन्मुखोल्लासद्वारा भोग***மும்,* **उपासनप्रतिबन्धकपापक्षय***முமாகிற ப2லாந்தரங்களுக்கு ஹேதுவாகையாகிற ஆகாரத்தை.* (**உள்ளபடியறியவே**)— *சேதநருச்யநுகு3ணமாக வந்தேறியென்று அறியவே.* **उपासनाङ्गत्वोपाधि***யான அதி4காரிருசி விஶேஷத்தையருளிச்செய்கிறார்.*— (**அநந்த**) *இத்யாதி3நா.* (**அநந்த ஸ்தி2ர ப2ல ப்3ரஹ்ம ப்ராப்தி காமரான**) *என்றது— ஸ்வார்த்த2மாக, அநந்த ஸ்தி2ர ப2ல ரூபமான ப்3ரஹ்மத்தினுடைய ப்ராப்தியிலே இச்சை2யுடையரான என்றபடி. இத்தால்,* "**अल्पास्थिरफलैश्वर्य***ப்ராப்தீச்சை2* **भोगसाधनत्वाकारोपाधि**"

யார்த்தி₂களுக்கு உபாதே₃யமான ஆகாரத்தால் த்யாஜ்யம் என்றறியலாம். அநந்யஸாத₄நர்க்கு இது கொண்டு ஸாதி₄க்கத்தக்கதொன்றில்லாமையாலே,

---

த்வேந உபாதே₃யம்) पूर्वोक्तप्रकारेण उपासननिष्पत्त्यर्थं नियतानुष्ठेयतया स्वीकार्यமென்றபடி. (ஐஶ்வர்யார்த்தி₂களுக்கு உபாதே₃யமான ஆகாரத்தாலே)—ஐஶ்வர்யஸாத₄நத்வத்தாலே. (த்யாஜ்யம்)—அநநுஷ்டே₂யமென்றபடி; ஐஶ்வர்யம் மோக்ஷவிரோதி₄யாகையாலேயென்று கருத்து. (அநந்ய ஸாத₄நர்க்கு)–परित्यक्तसाध्यसाधनரான सिद्धोपायनिष्ठர்க்கு. (இதுகொண்டு)-கர்மத்தாலே. (ஸாதி₄க்கத்தக்கதொன்றில்லாமையாலே) என்றது-ப்ரத்யவாய நிவ்ருத்தியாதல், ஐஶ்வர்யமாதல், வித்₃யாநிஷ்பத்தியாதல், ஸித்₃தோ₄பாயத்துக்கு ஶக்த்யாத₄ாநமாதல், ஸஹஜ ஶக்த்யுத்₃போ₃த₄மாதல், ஸாதி₄க்கப்படுமதொன்றில்லாமை

என்று ஸூசிதம். (உபாதே₃யம்) என்றது—அதி₄காராநுகு₃ணமாக உபாதே₃யம் என்றபடி. (ஐஶ்வர்யார்த்தி₂களுக்கு) என்கையாலே, भोगसाधनत्वाकारोपाधिயான अधिकारिदोषம் சொல்லிற்று. (உபாதே₃யமான ஆகாரத்தால்) என்றது—भोगसाधनत्वाकारத்தாலே யென்றபடி. (த்யாஜ்யம் என்றறியலாம்) என்றது—அவ்வாகாரோபாதி₄யான ஐஶ்வர்யேச்சை₂ स्वाधिकारविरुद्धமாகையாலே இவ்வதி₄காரியினிடத்தில் இல்லாமையாலே, அவ்வாகாரத்தாலே த்யாஜ்யம் என்றறியலாம் என்றபடி. கைங்கர்யத்வாகாரம் நிருபாதி₄கமாகையாலே உபாதே₃யம் என்றருளிச்செய்கிறார்.—(அநந்யஸாத₄நர்க்கு) என்று தொடங்கி. (அநந்யஸாத₄நர்க்கு) என்றது — सिद्धोपायव्यतिरिक्त-साधनान्तररहितர்க்கு என்றபடி. (ஸாதி₄க்கத்தக்கதொன்றில்லாமையாலே) என்றது—ஸாத்₄யாந்தர ஸாத₄நாந்தரங்கள் ஸ்வாதி₄கார விருத்₃த₄ங்களாகையாலேயும், உபாயம் ஸித்₃த₄ரூபமாயிருக்கையாலேயும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜந ப₄க₃வந்முகோ₂ல்லாஸமொழிய, இது கொண்டு ஸாதி₄க்கத்தக்கது வேறொன்றில்லாமையாலே யென்றபடி. இத்தால், இவ்வதி₄காரியினிடத்தில் கர்மங்கள்

கைங்கர்யரூபேண உபாதே₃யம், உபாஸகர்க்கு உபாதே₃யமான ஆகாரத்தாலே த்யாஜ்யம் என்றறிய

யாலே யென்றபடி. (**கைங்கர்ய ரூபேண உபாதே₃யம்**)—**पूर्वोक्तप्रकारेण** *கைங்கர்யமாக அநுஷ்டே₂யமென்றபடி.* (**உபாஸகர்க்கு உபாதே₃யமான ஆகாரத்தாலே**)—*விஹிதத்வ வித்₃யாஸஹகாரித்வங்களாலே என்றபடி.* (**த்யாஜ்ய மென்றறியலாம்**)—*அநநுஷ்டே₂யமென்றறியலாமென்றபடி.*

பே₄ாக₃ஸாத₄நத்வாத்₃யாகாரத்தாலே உபாதே₃யமாகைக் கடியான **फलान्तरेच्छारूप***மான அதி₄காரிதே₃ாஷமில்லையென்னு மிடம் சொல்லிற்று.* (**கைங்கர்யரூபேண**) *என்றது—* **कैङ्कर्यत्वरूप***மான* **स्वाभाविकाकार***த்தாலே என்றபடி.* (**உபாஸ கர்க்கு உபாதே₃யமான ஆகாரத்தாலே த்யாஜ்யம் என்றறிய லாம்**) *என்றது—***स्वाधिकारविरुद्ध***மான* **उपासनाङ्गत्वोपाधि** *இல்லா மையாலே த்யாஜ்யம் என்றறியலாம் என்றபடி. ஆக இவ்வளவால், பூர்வபா₄க₃த்தால்* **कैङ्कर्यत्वरूप-स्वाभाविकाकार-विशिष्ट***மாகக் கர்மத்தையறியும்போது, கு₃ணாநுகு₃ணமாக விதி₄நிஷேத₄ங்களைப்பண்ணுகிற வேத₃வாக்யங்களை அதி₄ காரிவிஶேஷ விஷயங்களாக்கி. பூர்வோத்தர விரோத₄ங்கள் வாராதபடி விசாரித்து அறியவேண்டுகையாலே, 1 அவ்வோ அதி₄காரி பர வாக்யங்களிலே பு₃பு₄க்ஷு முமுக்ஷுக்களாகிற ஸ்வஸ்வரூப விஶேஷங்களும், பு₃பு₄க்ஷை முமுக்ஷைகளாகிற புருஷார்த்த₂விரோதி₄ஸ்வரூபங்களும், 2 அங்கி₃யாகவும், அங்க₃மாகவும் அவ்வோ கர்மங்களை விதி₄க்கிற வாக்யங்களிலே கர்ம ஜ்ஞாந ப₄க்தியோக₃ங்களாகிற உபாய விஶேஷஸ்வரூபங் களும், 3 தத்தத்ப₂லவாக்யங்களிலே புருஷார்த்த₂விஶேஷ ஸ்வரூபங்களும், 4 தத்தத்கர்மாராத்₄ய தே₃வதா ஸமர்ப்பண பரவாக்யங்களிலே தே₃வதாந்தர ஶேஷித்வ ப்ரதிபத்தி யாகிற பரஸ்வரூப விரோதி₄ஸ்வரூபமும், 5 ஸர்வகர்மங்களி னுடையவும் ப₄க₃வதா₃ராத₄நரூபதா விதா₄யக வாக்யங் களிலே பரஸ்வரூபமும், கைங்கர்யரூப நிரதிஶய புருஷார்த்த₂ ஸ்வரூபமும், 6 தே₃ஶகாலாதி₃நியமபர வாக்யங்களிலே*

லாம். ப்₃ரஹ்மத்தையறியும்போது, தத்ஸ்வரூபரூப கு₃ணவிபூ₄திகளையெல்லாம் அறியவேண்டுகையாலே, விபூ₄திபூ₄தசேதநாசேதநங்களின் ஸ்வரூபமறியலாம்.

(**தத்ஸ்வரூபேத்யாதி₃**) (**தத்ஸ்வரூபம்**)—அந்த ப்₃ரஹ்மத்தினுடைய த₄ர்மி ஸ்வரூபம். (**ரூபாணி**)-விக்₃ரஹா:. (**கு₃ணா:**)-ஜ்ஞாநாத₃ய:. ஸௌந்த₃ர்யாத₃யஶ்ச. (**விபூ₄தய:**)—**नियाम्यभूतास्त्विविधचेतनाचेतनवर्गाः**. (**ஜ்ஞாநாநந்த₃லக்ஷணமான**)-

---

ப₄க₃வத்₃விபூ₄திவிஶேஷங்களும் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகையாலேயும், 7அவ்வோ ஸாத₄நங்களினுடைய விதி₄நிஷேத₄ங்களிலே பூர்வோக்தார்த்த₂ங்களினுடைய த்யாஜ்யோபாதே₃யதைகளும் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகையாலே பூர்வபா₄க₃ம் ப்ராதா₄ந்யேந கர்மப்ரதிபாத₃கமாயிருந்ததேயாகிலும், அதுக்கு ஶேஷமாக அர்த்த₂பஞ்சகார்த்த₂ விஶேஷங்களையும் ப்ரதிபாதி₃க்கையாலே "**प्राप्यस्य ब्रह्मणो रूपम्**" இத்யாதி₃ப்படியே. அர்த்த₂பஞ்சகவிபா₄கபரம் என்னக்குறையில்லை என்றருளிச்செய்தார்.

மேல் உத்தரபா₄க₃ம் ப்₃ரஹ்மஶேஷதயா அர்த்த₂பஞ்சகார்த்த₂விஶேஷ ப்ரதிபாத₃கமாம்படியை அருளிச்செய்கிறார்,- (**ப்₃ரஹ்மத்தையறியும்போது**) என்று தொடங்கி. (**ஸ்வரூபம்**) தி₃வ்யாத்மஸ்வரூபம். (**ரூபம்**) பரவ்யூஹாதி₃. (**கு₃ணங்கள்**) வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வாதி₃. (**விபூ₄திகள்**) லீலாவிபூ₄தி நித்யவிபூ₄திகள். (**அறியவேண்டுகையாலே**) என்றது-**जगज्जन्मादिकारणत्वं ब्रह्मलक्षण**மாகையாலே அந்த லக்ஷணத்தாலே ப்₃ரஹ்மஶப்₃த₃வாச்யமான**अपरिच्छिन्नज्ञानानन्दस्वरूप**மான லக்ஷ்யத்தை அறியும்போது. **निमित्तकारणत्व**த்துக்குடலான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி₃களையும். **उपादानकारणत्व**த்துக்கடியான **सकलचिदचिच्छरीरकत्व**த்தையும் அறியவேண்டுகையாலே ஸ்வரூபாதி₃களையறிந்தே அறியவேணும் என்னுமபி₄ப்ராயத்தாலே. (**சேதநாசேதநங்களின் ஸ்வரூபம் அறியலாம்**) என்றது— **नित्य-मुक्त-केवल-बद्ध-मुमुक्षु-रूपेण पञ्चविध**மான சேதநஸ்வரூபமும், **तत्तत्प्राप्य-देशविशेष-देहविशेष-परिच्छदविशेष**ங்களான அசேதந ஸ்வரூபங்

அதில் ஜ்ஞாநாநந்த3லக்ஷணமான சேதநஸ்வரூப வைலக்ஷண்யமடியாக வருகிறதாகையாலே கைவல்யத்தின் வேஷமுமறியலாம். ப்3ரஹ்மத்தினுடைய ஶேஷித்வப்ராப்யத்வங்களையறியவே தத3நுப4வாதி3கள் புருஷார்த்த2மென்றறியலாம். தது3பாஸ்யத்வ ஶரண்யத்வங்களையறியவே, தத்ப்ராப்திஸாத4ந

ஜ்ஞாநாநந்த3ஸ்வரூபமான. (சேதநஸ்வரூப வைலக்ஷண்யமடியாக)—हेयविकारास्पदानित्याचेतनத்தைப்பற்ற व्यावृत्तिरूपங்களான स्वयंप्रकाशत्व-आनन्दत्व-सततैकरूपत्व-नित्यत्वங்களடியாக. (வருகிறதாகையாலே)–एतज्ज्ञानहेतुक-आत्मानुभवेच्छामूलक-साधनानुष्ठान-साध्यமாகையாலே யென்றபடி. (கைவல்யத்தின் வேஷமும்)–ஆத்மமாத்ராநுப4வத்தினுடைய நித்யத்வாத்3யாகாரமும். இந்த உம்மையாலே, त्रिगुणाचिद्विशेष-तन्मिश्रजीवानुभवरूपமாய், அல்பமாய், க்ஷயிஷ்ணுவான ஐஶ்வர்யத்தின் வேஷம் समुच्चितம் என்று கண்டுகொள்வது.

(ப்3ரஹ்மத்தினுடைய இத்யாதி3) "ब्रह्म परिबृढं सर्वतः" என்று स्वव्यतिरिक्तसर्वापेक्षया सर्वप्रकारबृहत्त्वமுடைய எம்பெருமானுடைய किञ्चित्कार्यत्वरूपशेषित्वத்தையும் अनुभाव्यत्वरूपप्राप्यत्वத்தையும் அறியவே அந்த ப்3ரஹ்மத்தினுடைய அநுப4வமும். तद्विषयकिञ्चित्काररूपकैङ्कर्यமும் ப்ரயோஜநம் என்றும். அவற்றினுடைய ब्रह्मविषयत्वத்தால் ऐश्वर्यकैवल्योत्तीर्णत्वத்தையும் அறியலாம் என்றபடி. (தது3பாஸ்யத்வேத்யாதி3) (1) मोक्षार्थप्रसादजनकोपासनकर्मत्वरूपமான. அந்த ப்3ரஹ்மத்தினுடைய உபாஸ்யத்வத்தையறியவே. तदुपासनं मोक्षसाधनं என்றறியலாம். அந்த

களும் அறியலாம் என்றபடி. (அதில்) என்றது—विभूत्यन्तर्भूतமான அந்த சேதநாசேதந வஸ்துக்களிலே யென்றபடி. (கைவல்யத்தின்) கைவல்யபுருஷார்த்த2த்தின். (அநுப4வாதி3கள்) என்கிற ஆதி3ஶப்3த3த்தாலே. கைங்கர்ய மங்க3ளாஶாஸநங்களைச் சொல்லுகிறது. (ஸாத4நவிஶேஷங்களை

விஶேஷங்களையறியலாம், ஸாத்4யாந்தர ஸாத4நாந்தரங்களினுடைய த்யாஜ்யத்வத்தையும்—ப்3ரஹ்மத்தி

உபாஸநாஸக்தரான ஸ்வகு3தஸ்வீகாரநிஷ்ட2ருடைய रक्षणे साधुत्वरूपமான शरण्यत्वத்தையறியவே. अशक्ताधिकारतया अनुकल्पभूत-स्वगतस्वीकाररूप-साधनविशेषத்தையறியலாம் என்றபடி. (2) यद्वा, निरपेक्षोपायत्वरूप-भगवच्छरण्यत्वத்தையறியவே सिद्धोपायரூபமான அந்த அநுப4வகைங்கர்யரூப புருஷார்த்த2ஸாத4ந விஶேஷத்தையறியலாமென்றுமாம். (ஸாத்4யாந்தரேத்யாதி3) अनन्तत्व–स्थिरत्व–स्वरूपोचितत्वங்களாலே स्वोत्कृष्टावधिरहितமான ப்3ரஹ்மத்தினுடைய பே4ாக்3யதையை த3ர்ஶிக்கவே. ऐश्वर्य-कैवल्यरूप-साध्यान्तरங்களினுடைய अल्पत्व-अस्थिरत्व-अनुचितत्वங்களாகிற த்யாக3ார்ஹதையை ஸுஸ்பஷ்டமாகவறியலாம். आवृत्त-अनावृत्त-कर्मजन्य-स्वर्गங்களுக்கு मिथस्तारतम्यம்போலே உந்நேயமன்று என்கைக்காக (ஸுஸ்பஷ்டம்) என்றது. "नायमात्मा प्रवचनेन" இத்யாதி3களாலே प्रमितமான, எம்பெருமானுடைய स्वेतरसाध्यत्वाभावமாகிற अनन्यसाध्यत्वத்தையும், तादृशानन्य-साध्यभगवत्प्रकारत्वात्मक-तत्पारतन्त्र्यरूप-चेतनस्वरूपத்தையும் த3ர்ஶிக்கவே உபாஸநாதி3களான இதர ஸாத4நங்களினுடைய भगवदसाधनत्व—भगवदनभिमतत्वருபையான த்யாக3ார்ஹதையை அறியலாமென்றபடி. இங்கும் "न ह्यध्रुवैः" इत्यादिश्रुत्यनुसंहित-व्यतिरेकव्याप्तियாலும், उपायान्तरत्यागविधियாலும், उत्तममध्यमाध-

---

அறியலாம்)என்றது—உபாஸ்யத்வத்தாலே ப4க்தி ப்ரபத்திகளையும், ஶரண்யத்வத்தாலே ஸித்3தே4ாபாயத்தையும், அதின் ப2லமான ஆசார்யாபி4மாநத்தையும் அறியலாமென்றபடி. மேல் உபாயோபேய விரோதி4ஸ்வரூபங்களையறியும்படி சொல்லுகிறது.—(ஸாத்4யாந்தர ஸாத4நாந்தரங்களினுடைய) இத்யாதி3நா. இதில், ப்3ரஹ்மத்தினுடைய निरतिशयभोग्यताज्ञानத்தாலே साध्यान्तरत्याज्यதையும்,अनन्यसाध्यत्व-स्वपारतन्त्र्यங்களினுடைய ஜ்ஞாநத்தாலே साधनान्तरत्याज्यதையும் அறியலாம் என்று क्रमेण யோஜநை கண்டுகொள்வது.

னுடைய நிரதிஶயபே4ாக்3யதையையும், அநந்ய ஸாத்4யத்வத்தையும், தத்ப்ரகாரதயா பரதந்த்ரமான ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் த3ர்ஶிக்கவே ஸுஸ்பஷ்டமாக அறியலாம். ஆக இப்படியிருக்கையாலே, பா4க3 த்3வயத்துக்கும் ப்ரதிபாத்3யம், ஆராத4நஸ்வரூபமான கர்மமும், ஆராத்4யவஸ்துவான ப்3ரஹ்மமுமென்னக் குறையில்லை. "त्वदर्चाविधिमुपरि परिक्षीयते पूर्वभागः। ऊर्ध्वो

माधिकारिविभागத்தாலும் साधनान्तरत्याज्यதையை ஸ்பஷ்டமாக அறியலாம். अनन्यसाध्यत्वरूपமான भगवत्परिबृढत्वத்தையும். "अनैश्वर्यात् स्वभावजात्" இத்யாதி3யில அவगतமான अनन्यसाधनत्व-रूपமான चेतनगतभगवत्पारतन्त्र्यத்தையும் த3ர்ஶிக்கவே. ஸுஸ்பஷ்டமாக அறியலாம் என்றபடி. "த3டாஸ்யத்வத்தை யறியவே அநுப4வஸாத4நவிஶேஷமறியலாம்" (ப 93) என்று வைத்து, இங்கே (ப்3ரஹ்மத்திணுடைய—அநந்யஸாத்4யத்வத்தை) என்கையாலே. *उपासनसाध्यमोक्षத்துக்கும், सिद्धोपाय-साध्यमोक्षத்துக்கும் मिथोभेदமுண்டு என்று अभिमतம்* என்று व्यञ्जितம்.

(அநந்யஸாத்4யத்வம்)—भगवद्व्यतिरेकेण साधनान्तरासाध्यत्व ஆக. இவ்வளவால்.—உத்தரபா4க3ம் प्राधान्येन ब्रह्मप्रतिपादकமாயிருந்ததேயாகிலும், அர்த்த2பஞ்சகத்தையும் तच्छेषतया ப்ரதிபாதி3க்கையாலே. அர்தத2பஞ்சக ப்ரதிபாத3கமென்னக் குறையில்லை என்றருளிச்செய்தார். மேல். "प्राप्यस्य ब्रह्मणो रूपम्" என்று இத்யாதி3வசநத்தோடே कर्मब्रह्मरूपार्थद्वयप्रतिपादकं வேத3ம் என்கிறது விரோத4மில்லை என்னுமிடத்தைத் தலைக்கட்டுகிருர் (ஆக இப்படி) என்று தொடங்கி. (இப்படியிருக்கையாலே) என்றது—பா4க3த்3வயம் अप्राधान्येन அர்த்த2பஞ்சகத்தையும் ப்ரதிபாதி3த்துக்கொண்டு. प्राधान्येन கர்மத்தையும் ப்3ரஹ்மத்தையும் ப்ரதிபாதி3த்துக்கொண்டிருக்கையாலே என்றபடி. (குறையில்லை) என்றது—"प्राप्यस्य ब्रह्मणो

भागः त्वदीहागुणविभवपरिज्ञापनैः त्वत्पदाप्तौ" (த்வத₃ர்ச்சாவிதி₄ முபரி பரிக்ஷீயதே பூர்வப₄ாக₃:। ஊர்த்₄வோ ப₄ாக₃:த்வ தீ₃ஹாகு₃ணவிப₄வபரிஜ்ஞாபநை: த்வத்பத₃ாப்தௌ) என்றிறே பட்டரருளிச்செய்தது.

இப்படி ப₄ாக₃த்₃வய ப்ரதிபாத்₃யங்களான இவ் வர்த்த₂ங்களை (அறுதியிடுகையாவது)— கர்மத்தி

(पूर्वभागः)—வேத₃ங்களில் பூர்வப₄ாக₃மானது. (त्वदर्चाविधि मुपरि)-தேவரீருடைய ஆராத₄நகர்த்தவ்யதா ஜ்ஞாபநத்திலே. (परिक्षीयते)—பரிக்ஷீணமாகிறது; ஆராத₄நத்தை ஜ்ஞாபித்து, निवृत्तव्यापारமாகிறது என்றபடி. (ऊर्ध्वो भागः)—உத்தரப₄ாக₃ மானது. (त्वदीहागुणविभवपरिज्ञापनैः)-தேவரீருடைய ஜக₃ந்நிர்மா ணாதி₃ சேஷ்டையென்ன, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி₃குணங்களென்ன, நித்யவிபூ₄தி லீலாவிபூ₄தியாகிற விப₄வங்களென்ன, இவற்றி னுடைய सर्वप्रकारैस्सह ज्ञापनங்களாலே. (त्वत्पदाप्तौ)—ப்ராப்த ஶேஷியான தேவரீருடைய திருவடிகளை ப்ராபிக்கிறத்திலே. (परिक्षीयते)—उपक्षीणமாகிறது என்றபடி. "आदौ वेदाः प्रमाणम्" (ப 80) என்று पूर्वोपात्तशेषமிது.

(இவ்வர்த்த₂ங்களை)-கர்மப்₃ரஹ்மங்களை. (ஸ்வரூபம்)- அங்கி₃. (அங்க₃ம்)-நியமேந உபாதே₃யமான ப்ரயாஜாதி₃.

रूपम्" इत्यादिवचनविरोधமாகிற குறையில்லை யென்றபடி. பூர்வோத்தரப₄ாக₃ங்கள் ஆராத₄ந ஆராத்₄ய ஸ்வரூபபரங் கள் என்னுமிடத்துக்கு ஆசார்யஸம்மதி காட்டுகிறார்.— (த்வத₃ர்ச்சாவிதி₄மித்யாதி₃). (அர்ச்சாவிதி₄முபரி பரிக்ஷீயதே) என்றது— அர்ச்சாவிதி₄யிலே பர்யவஸிக்கிறதென்றபடி. (ईहा)-सङ्कल्पः.

(கர்மத்தினுடைய)-யாக₃ாதி₃கர்மத்தினுடைய.(ஸ்வரூபம்)- भगवदाराधनात्मकत्वம். (அங்க₃ம்)-நியமேந உபாதே₃யங்களாக

னுடைய ஸ்வரூபாங்க3ப2லாதி3களையும், ப்3ரஹ்மத்தினுடையஸ்வரூபரூப3குணவிபூ4த்யாதிகளையும்ஸம்ஶய விபர்யயமற நிர்ணயிக்கை. அதுதான் செய்யும்போது

(ப2லம்)—ஸ்வர்க3ாதி3. (ஸம்ஶயம்)-அநதீ4தஶாகை2களிலும் அநதீ4தவேத3ாங்தங்களிலும் ஏதத்3விருத்3த4ார்த்த2ஸம்ஶயம். (விபர்யயம்)—அவைகளில ஏதத்3விருத்3த4ார்த்த2 நிஶ்சயம். இங்கே. "अधीतशाखार्थस्य संशयविपर्ययादिनिरासको न्यायः" என்று பூர்வோத்தரமீமாம்ஸைகளை अधीतवेदार्थनिर्णयोपयोगिகளாக ஶ்ருதப்ரகாஶிகையிலே சொல்லுகையாலே அவற்றையுமொடாதே ஸ்ம்ருத்யாதி3மாத்ரத்தையெடுத்தது- "अनधीतशाखार्थैककण्ठ्येन अधीतशाखार्थज्ञापनार्थं उपबृंहणम्" என்று ஶ்ருதப்ரகாஶிகையில் சொன்னபடியே अनधीतஶாகை2களில் विरुद्धार्थपरत्वज्ञानं வர்த்திக்கால்,.. मीमांसामुखेन பண்ணப்பட்ட अधीतशाखार्थनिर्णयமும் अकिञ्चित्करமாமென்னும் प्राधान्यத்தைப பற்றவும், "स्मरन्ति च" "स्मृतेश्च" என்று மீமாம்ஸையிலும் श्रुत्यर्थनिर्णायकत्वेन पुरस्कृतங்களாகிற प्राधान्यத்தைப் பற்றவும். ஸ்ம்ருத்யாதி3மாத்ரத்தையெடுத்தது. अतः, तदनुगुणமாக "हस्तेनावद्यति" என்கிறவிடத்தில, हस्तरूपकरणसामर्थ्यानुगुणமாக पुरोडाशावदानं प्रतिपादितமானபோலே. இங்கும், स्मृतीतिहास-पुराणरूप-करणसामर्थ्यத்தாலே, வேத3ார்த்த2மறுதியிடுவது (வா 1) என்கிறவித்தால் अनधीतशाखार्थैककण्ठ्येन अधीतशाखार्थनिर्णयம் விவக்ஷிதமாகக்கடவதென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார்.— (அதுதான் செய்யும்போது) என்று தொடங்கி.

அவ்வவ்விடங்களிலே விஹிதங்களானவை. (ப2லம்)—ஸ்வயம்ப்ரயோஜந ப4க3வந்முகோ2ல்லாஸம். ஆதி3ஶப்3த3த்தாலே அதி4காரியைச் சொலலுகிறது. (விபூ4த்யாதி3கள்) எனகிறவிடத்தில், ஆதி3ஶப்3த3த்தாலே சேஷ்டிதஙகளைச x

---

x எம்பார் ஜீயருரை 101ம் பக்கத்தில் தொடர்கிறது. ப ம

ஸகலஶாக₂ா ப்ரத்யய ந்யாயத்தாலும், ஸகல வேதா₃ந்த ப்ரத்யய ந்யாயத்தாலும் செய்யவேணும்.

(ஸகலஶாக₂ாப்ரத்யய ந்யாயத்தாலும்) என்றது—"नाम-रूप-धर्मविशेष-पुनरुक्ति-निन्दा-अशक्ति-समाप्तिवचन-प्रायश्चित्त-अन्यार्थदर्शनात् शाखान्तरे कर्मभेदस्स्यात्, एकं वा संयोगरूपचोदनाख्याविशेषात्" என்று பூர்வமீமாம்ஸையில் த்₃விதீயாத்₄யாயத்தில் சொன்ன ஶாக₂ாந்தராதி₄கரண ந்யாயத்தாலுமென்றபடி. (ஸகல வேதா₃ந்த ப்ரத்யய ந்யாயத்தாலும்) என்றது—"सर्ववेदान्तप्रत्ययं चोदनाद्यविशेषात्" என்று உத்தரமீமாம்ஸையில் த்ருதீயாத்₄யாயத்தில் சொன்ன ஸர்வவேதா₃ந்த ப்ரத்யயந்யாயத்தாலுமென்றபடி. शाखान्तराधिकरणोक्तन्यायத்திலுங்காட்டில் अतिरिक्तமானதொரு ந்யாயம், "सर्ववेदान्तप्रत्ययं चोदनाद्यविशेषात्" என்கிற ஸூத்ரத்தில் व्युत्पाद्यமன்று என்னுமிடம், "विद्यासु गुणोपसंहारादिचिन्तनार्थं शाखान्तराधिकरणोक्तन्यायः तत्फलं च स्थिरीकृतम्" என்று வேதா₃ந்த தீ₃பத்திலும். "अत्र तु शाखान्तराधिकरणोक्तन्यायो वेदान्तवाक्येषु किं प्रवर्तते, उत न, इति संशय्य, प्रवर्तत इति निर्णीयते" என்று ஶ்ருதப்ரகாஶிகையிலும் இருக்கிறபடியாலும். "सर्वशाखाप्रत्ययन्यायश्चात्र भवतो विपरीतफलः, सर्वशाखासु कारणान्वयिनां सर्वज्ञत्वादीनां गुणानां अत्रोपसंहारहेतुत्वात्" என்கிற ஸ்ரீபா₄ஷ்யத்தாலும். "कुत्रचित् कस्यचित् वचनं अन्यत्रापि तत्प्रतिपत्तिं वारयति चेत् सर्वशाखाप्रत्ययनयो निर्विषयस्स्यात्" என்கிற ஶ்ருத ப்ரகாஶிகையாலும், வேதா₃ந்த வாக்யவிஷயத்திலும் ஸர்வ ஶாக₂ாப்ரத்யய ந்யாயம் ஸஞ்சாரிதமாகையாலேயும் ஸ்பஷ்டமாயிருக்க. ந்யாயத்₃வயமாகவருளிச்செய்தபடியென்னென்னில்; விவக்ஷாபே₄த₃த்தாலே ஒரு ந்யாயம் என்னவுமாய், ப்ருத₂ங்ந்யாயம் என்னவுமாயிருக்கும். எங்ஙனேயென்னில்; "विशेषानुगुण्येन सामान्यस्य तात्पर्यवर्णनमात्रं सामान्यविशेषन्यायः" என்று விவக்ஷித்தால் छागपशुवाक्यविषयத்திலும், पदाहवनीयवाक्यविषयத்திலும் ஸாமாந்ய விஶேஷ ந்யாயம் ஸஞ்சரிக்கும் என்னவுமாய், विरोधपरिहाराय ஸங்கோசத்தை விவக்ஷித்தால் उत्सर्गापवादन्यायமும், उपात्तविषये ஸங்கோசத்தை விவக்ஷித்

அதில் ஸகலஶாகா₂ ப்ரத்யய ந்யாயமாவது—ஒரு

தால் छागपशुन्यायமுமென்று ந்யாயத்₃வயம் என்னவுமா யிருக்கும். गोबलीवर्द्वाक्यदृष्ट-न्यायत्वरूप-सामान्यधर्मविवक्षया गोब-लीवर्द्न्यायம் ஒன்று என்னவுமாய், वैयर्थ्यपरिहाराय संकोचத்தை யும், गामानय बलीवर्दं माऽऽनय என்று विधिनिषेधங்களையும் விவக்ஷித்தால் न्यायद्वयं என்னவுமாயிருக்கும். "सन्दिग्धे तु वाक्यशेषात्" "छागो वा मन्त्रवर्णात्" என்கிற அதி₄கரண த்₃வயத்தில் विशेषानुसारेण सामान्यनिर्णयविवक्षया ஒரு ந்யாயமே வ்யுத்பாத்₃யம் என்னவுமாய், விஶேஷஶப்₃த₃த்தினுடைய एकवाक्यगतत्व-भिन्नवाक्यगतत्वरूप-हेतुभेद-विवक्षया न्यायद्वयं व्युत्पाद्यं என்னவுமாயிருக்கும். அப்படியே இங்கும். तत्तदध्येताக்களுக் காக ஓரர்த்த₂மே நாநாவேத₃ங்களிலும் விதே₄யமென்று விவக்ஷித்தால் सर्वशाखाप्रत्ययन्यायமே என்னவுமாய், तादृश-नानावेदத்தினுடைய साध्यतैकवेषक्रियारूपत्वத்தை நியாமகமாக விவக்ஷித்தால் सर्वशाखाप्रत्ययन्यायமும், அந்த நாநா வேத₃ாங்க விதே₄யத்தினுடைய सिद्धरूपत्वத்தை நியாமக மாக விவக்ஷித்தால் सर्ववेदान्तप्रत्ययन्यायமும் என்று ந்யாய த்₃வயம் என்னவுமாயிருக்கும். இவ்வர்த்த₂ம், पूर्वोक्तदीप-भाष्यादिपर्यालोचனையாலும் "सर्ववेदान्तप्रत्ययत्वे स्थितेऽपि प्रतिवेदं स्वरभेदात् उद्गीथादयो भिद्यन्ते....सर्वशाखाप्रत्ययन्यायेन च सर्वासु शाखासु क्रतुरेकः" என்கிற भाष्यस्थ-विभज्यनिर्देश-स्वारस्य-पर्यालोचனை யாலும் सिद्धम्. இத்தையெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றி, xபெரியவாச்சான்பிள்ளை ந்யாயத்₃வயமாக அருளிச்செய்தார். அப்படியே இவரும் ந்யாயத்₃வயம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார்.

(அதில் ஸகல ஶாகே₂த்யாதி₃) "प्रतीयते यत् तत् प्रत्ययं-प्रतीयमानं इत्यर्थः। सकलशाखासु प्रत्ययं सकलशाखाप्रत्ययम्। तत्र दृष्टो न्यायः सकलशाखाप्रत्ययन्यायः।" என்று விக்₃ரஹம் கண்டு கொள்வது. இப்படியே सर्ववेदान्तप्रत्ययन्यायशब्दத்துக்கும் விக்₃ரஹ

x பெரியவாச்சான்பிள்ளை பரந்தரஹஸ்யத்திலே அருளிச்செய் தார் என்கை.

வாக்யத்திலே ஓரர்த்த2த்தைச் சொன்னால், அதி னுடைய அங்கோ3பாங்க3ாங்கி3களை நேராக அறிகைக் காக, ஶாகா2ந்தரங்களெல்லாவற்றிலும் ஸஞ்சரித்து அவற்றில் சொல்லுகிற அர்த்த2ங்களிலும் ஜ்ஞாநமு பிறந்து, அவ்வர்த்த2ங்களுக்கு அந்யோந்யவிரோத4ங் களையும் ஶமிப்பித்து, தனக்கபி4மதமான அங்கி3யோடே சேருமவற்றைச் சேர்க்கை. ஸகல வேதா3ந்த ப்ரத்யய ந்யாயமாவது—ஒரு வேதா3ந்தத்திலே ஒரு வாக்யம்

மாகக் கடவது. विहितस्य पुनर्विधानं கூடாமையாலே நாநா ஶாகை2களில் விதி4க்கப்படுகிற ஜ்யோதிஷ்டோமம் பி4ந்ந பி4ந்நமாகக் கடவதென்று, பூர்வபக்ஷித்து. तत्तच्छाखाध्येतृ-प्रतिपत्त्यर्थமாக पुनर्विधानमुपपन्नமாகையாலே, நாநாஶாகை2களில் विधेयज्योतिष्टोमம் ஒன்றேயென்று நிர்ணயித்து, तत्फलமாக शाखान्तरोक्तங்களான அங்க3ங்களும் உபஸம்ஹார்யங்களென் றும், அதில் விருத்3த4ாங்க3ங்களுக்கு विकल्पाङ्गीकारத்தாலே विरोधशमनமென்றும், அவிருத்3த4ாங்க3ங்களுக்கு समुच्चित्यानुष्ठान மென்றும் நிர்ணயிக்கை—ஸகல ஶாகா2ப்ரத்யய ந்யாயம்; இத்தையருளிச்செய்கிறார்.—(ஒரு வாக்யத்திலே) इत्यादिना. (ஸகலவேதா3ந்தேத்யாதி3) पूर्वोक्तरीत्या छान्दोग्यादिवेदान्तங் களிலே सदादिशब्दங்களாலே ஓரர்த்த2த்தைச் சொன்னால் வேதா3ந்தாந்தரங்களிலும் அவ்வர்த்த2ம் சொல்லுகிற தென்று, ததஸ்த2ப்3ரஹ்மாதி3ஶப்3த3ங்களும் छागपशुन्यायத் தாலே ஏகவிஷயமென்றும், அதுக்கு ப்ரயோஜநம், காரண வஸ்துவுக்கு अबृहत्त्वादिव्यावृत्ति என்றும், त्रिवृत्करणाद्युपसंहारமும், सर्वज्ञत्वादि-कारणत्वापेक्षित-गुणान्वयமும், कारणत्वशङ्कितदोषनिवृत्तियும் இத்யாதி3களென்று நிர்ணயிக்கை—ஸர்வவேதா3ந்த ப்ரத்யய ந்யாயம்; இத்தையருளிச்செய்கிறார்.— ஒரு வேதா3ந்தத் திலே) இத்யாதி3நா. सकलशाखाप्रत्ययन्यायம் कर्मविषयமென்னு மிடந்தோற்ற, पूर्वत्र, अङ्गोपाङ्गाङ्गिशब्दनिर्देशம்; இங்கு सर्व-वेदान्तप्रत्ययन्यायம் सिद्धवस्तुविषयமென்னுமிடந்தோற்ற, अङ्गादि-

ஓர் அர்த்த2த்தைச் சொன்னால், அல்லாத வேதா3ந்தங்களிலும் ஸஞ்சரித்து, அவற்றில் சொல்லுகிற அர்த்த2ங்களுக்கு அந்யோந்யவிரோத4ம் பிறவாதபடி விஷயவிப4ர்க3ம் பண்ணி, தனக்கபி4மதமான அர்த்த2ங்களோடே சேருமவற்றைச் சேர்க்கை.

இதுதான், மஹாமதிகளான மஹர்ஷிகளுக்கொழிய, அல்லாதார்க்குச் செய்யப்போகாமையால் உபப்3ரும்ஹணங்களைக்கொண்டே நிர்ணயிக்கவேணும். ஆகையாலே தந்நிர்ணயகங்களை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்களாலே) என்று. ஸ்மருதிகளாவன:—ஆப்தரான மந்வத்ரி விஷ்ணு ஹாரீத

शब्दनिर्देशம் பண்ணுகை அர்थशब्दनिर्देशம் பண்ணிற்றென்று கண்டுகொள்வது. (அல்லாதார்க்கு)—அல்பஶ்ருதர்க்கு. "श्रुतिस्स्मृतिः" என்று सहोपादानस्थलங்களில் स्मृतिशब्दம் धर्मशास्त्रेतिहासपुराणங்களுக்கு सामान्येन वाचकम्; इतिहासपुराणशब्दங்களோடே 'सहनिर्देशस्थलத்திலே, स्मृतिशब्दம் गोवलीवर्दन्यायத்தாலே धर्मशास्त्रमात्रपरமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ம்ருதிகளாவன) என்று தொடங்கி. (ஆப்தரான)—यथार्थद्रष्टாக்களாய், यथार्थवक्ताக்களுமான. "यद्वै किञ्च मनुरवदत् तत् भेषजम्" "मन्वर्थविपरीता तु या स्मृतिः सा न शस्यते" "धर्मशास्त्रेषु मानवम्" இத்யாதி3யை உட்கொண்டு (மந்வத்ரி) இதி மநுவை முன்னே உபாதா3நம் பண்ணிற்றென்று கண்டுகொள்வது. "वासिष्ठञ्चैव हारीतं व्यासं पाराशरं तथा। भारद्वाजं काश्यपीयं स्मृतिषट्कन्तु सात्त्विकम्॥ मानवं याज्ञवल्क्यञ्च आग्नेयं दाक्षमेव च।

சொல்லுகிறது. (அல்லாதார்க்கு) என்றது—இப்ரப3ந்த4ாதி4காரிகளில் பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் என்றபடி. * "वेदार्थं उपबृंहयति-विस्तारयति-सम्यक् ज्ञापयतीति-उपबृंहणम्"* என்று वेदवाक्यार्थनिर्णायकங்களை (உபப்3ரும்ஹண) शब्दம் சொல்லுகிறது.

யாஜ்ஞவல்க்யாதி₃களாலே அபி₄ஹிதங்களான த₄ர்ம ஶாஸ்த்ரங்கள். இதிஹாஸங்களாவன:-புராவ்ருத்த ப்ரதி பாத₃கங்களான ஸ்ரீ(மத்₃)ராமாயண மஹாபா₄ரதாதி₃ கள். புராணங்களாவன:—ஸர்க₃ாதி₃ பஞ்சலக்ஷணோ பேதங்களான ப்₃ராஹ்ம பாத்₃ம வைஷ்ணவாதி₃கள்.

(வேதா₃ர்த்த₂மறுதியிடுவது இவற்றாலே) என்று

कात्यायनं वैष्णवञ्च स्मृतिषट्कन्तु राजसम्॥" என்று மநுஸ்ம்ருதியை ராஜஸஸ்ம்ருதிகளிலே பரிக₃ணித்தாலும், सुबालोपनिषदुप-बृंहणत्वத்தாலே सात्त्विकांशभूयस्त्वं உண்டாயிருக்கும். किन्तु, ஹாரீதாதி₃ஸ்ம்ருதிகளிற்போலே ஸாத்விகாஸாத₄ாரண த₄ர்மங்கள் मुखतः ப்ரதிபாதி₃தங்களல்லாமையாலே, राजसेषु परिगणनं பண்ணிற்றென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ஹாரீத ஸ்ம்ருதியோடேயொக்க மநு விஷ்ணு யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதிகளை உபாதா₃நம் பண்ணியருளிற்றென்று கண்டு கொள்வது. (அபி₄ஹிதங்களான)—உக்தங்களான. (த₄ர்ம ஶாஸ்த்ரங்கள்)-आचार-व्यवहार-प्रायश्चित्तात्मक-धर्म-प्रमितिजनक-ग्रन्थங்களென்றபடி. இங்கே, "धर्मशास्त्रं तु वै स्मृतिः" என்கிறவிது अभिप्रेतम्. (புராவ்ருத்த ப்ரதிபாத₃கங்களான) என்றது— "इतिहासः पुरावृत्तम्" என்றத்தைப்பற்ற. (ஸர்க₃ாதி₃)— என்கிற ஆதி₃ஶப்₃த₃த்தாலே — प्रतिसर्गशब्दित-प्रलयादिகள் விவக்ஷிதம். இங்கே. "सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च। वंशानुचरितं चैव पुराणं पञ्चलक्षणम्॥" என்கிறவிது விவக்ஷிதம். (ப்₃ராஹ்மேதி)-இங்கும், ஸாத்விகங்களான பாத்₃மவைஷ்ண வங்களோடே ராஜஸமான ப்₃ராஹ்மத்தை ஸஹோபா தா₃நம் பண்ணியருளிற்று सात्त्विकांशभूयस्त्वத்தைப்பற்ற.

வேதா₃ர்த்த₂மறுதியிடுவதித்யாதி₃पूर्वापरनिर्देशத்தாலேउद्देश्य-विधेयभावம் தோற்றுகிறதாய், அதில் उद्देश्यतावच्छेदकव्यापकत्वं

(ஸர்க₃ாதி₃பஞ்சலக்ஷணோபேதங்களான) என்றது—"सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च। वंशानुचरितं चेति पुराणं पञ्चलक्षणम्॥"

இப்படி நியமேநவருளிச்செய்தது. இவற்றையொழிய ஸ்வபு3த்3த்4யா நிர்ணயிக்குமளவில், அல்பஶ்ருதனை வனுக்கு விப்ரதிபத்திவருமாகையாலே,வேத3காலுஷ்ய ஹேதுவாமென்று நினைத்து. இந்நியமந்தான் "इतिहास-पुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत् । बिभेति अल्पश्रुताद्वेदः मामयं प्रतरिष्यति ।।"

विधेयத்துக்குத் தோற்றக்கடவதாய், "वेदार्थसम्यङ्निर्णयत्वं यत्र, तत्र स्मृत्यादिकरणकत्वम्" என்னும் வ்யாப்தி தோற்றுகிறதாய். அத்தால் व्यापकनिवृत्त्या व्याप्यनिवृत्ति லபி4க்கிறதாய்,அது ஶாஸ்த்ர ஸித்3த4மென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார்,—(நிய மேநவருளிச்செய்தது) என்று தொடங்கி. (நியமேநவருளிச் செய்தது)—வ்யாப்தி தோற்ற அருளிச்செய்ததென்றபடி. (விப்ரதிபத்தி)-विरुद्धப்ரதிபத்தி. (வேத3காலுஷ்யஹேதுவாம்)-अन्तस्स्थदर्शन-प्रतिबन्धक-क्षोभहेतुவாம். अथवा, वेदपुरुषकोपहेतुவா மென்றபடி. उक्तव्याप्तिக்கு शास्त्रानुसंहितत्वத்தை த3ர்ஶிப்பிக் கிறார் (இந்நியமந்தானித்யாதி3நா). 1. पूर्वार्धம் उपबृंहणकर्तव्यता-विधिपरம். तत्र वेदशब्दः वेदान्तपरः. उत्तरार्धம் व्यतिरेकव्याप्तिपरமாய். अन्वयव्याप्तिव्यञ्जकமென்று கருத்து. 2. அன்றிக்கே, पूर्वार्धத்திலும் सकरणक-उपबृंहणक्रियाविधियாய். क्रियया करणं आक्षिप्तமாயிருக்க. "इतिहासपुराणाभ्यां" என்று கரணவிதி4. पाक्षिकाप्राप्ति விஷயத்தி லும் ப்ராபகமாய். "सर्वे द्रव्यविधयो नियमविधयः" என்கிற படியே பூர்வோக்த வ்யாப்தி லபி4க்கிறது; உத்தரார்த4ம் व्यापकनिवृत्त्या व्याप्यनिवृत्तिயையநுவதி3க்கிறது-என்று திரு வுள்ளம்பற்றி (இந்நியமந்தானித்யாதி3) என்றருளிச்செய் கிறார் என்றுமாம். பூர்வம் "पुरुषकारवैभवप्रभृति-आचार्याभिमान-पर्यन्त-प्रमेयजातம் வேத3ார்த்த2ம்"என்னுமத்தை"வேத3ார்த்த2ம்" (வா.1) என்கிற परमोपक्रमस्वारस्यத்தாலே வ்யஞ்ஜிபபித்தார்.

என்றத்தைப்பற்ற. (நியமம்) நிர்ப3ந்த4ம். (அல்ப ஶ்ருதர்) ஸ்வல்ப உபப்3ரும்ஹண ஜ்ஞாநமுடையவர். (விப்ரதிபத்தி) விருத்3த4ார்த்த2ப்ரதிபத்தி. (காலுஷ்யஹேதுவாம்) என்றது-விருத்3த4ார்த்த2ப்ரதிபாத3நத்தாலே பூர்வோத்தரவிரோத4

(இதிஹாஸபுராணாப்₄யாம் வேத₃ம் ஸமுபப்₃ரும்ஹயேத்।
பி₃பே₄த்யல்பஶ்ருதாத் வேதோ₃ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி ॥)
என்று பா₃ர்ஹஸ்பத்ய ஸ்ம்ருதியிலும், மஹாபா₄ரதத்திலும் சொல்லப்பட்டதிறே. இவ்வுபக்ரமவாக்யப்ரக்ரியையாலே, புருஷகாரவைப₄வம் தொடங்கி, ஆசார்யாபி₄மாந பர்யந்தமாக இப்ரப₃ந்த₄த்தில் இவரருளிச்செய்கிற வேதா₃ர்த்த₂ங்களெல்லாம் உபப்₃ரும்ஹணங்கள் கொண்டே நிஶ்சயித்தருளிச்செய்கிறார் என்னுமிடம் தோற்றுகிறது. அதுதான், தத்ததா₃ர்த்த₂ங்கள் அருளிச்செய்கிற ஸ்த₂லங்களிலே ஸம்ப்ரதிபந்நம். ஆக, இவ்வாக்யத்தால், ஸகலப்ரமாணங்களிலும் வேத₃மே ப்ரப₃லப்ரமாணமென்னுமிடமும், ததா₃ர்த்த₂ நிர்ணயம் பண்ணும் க்ரமமும் சொல்லிற்றாய்த்து. 1.

இங்கு ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களாலே" (வா.1) என்கிற அநந்தர வாக்யத்தாலே புருஷகாரவைப₄வ ப்ரப₄ருதிகளினுடைய वेदार्थत्वं उपबृंहणस्वारस्यसिद्धम् என்றருளிச்செய்கிறார்.– (இவ்வுபக்ரமவாக்ய ப்ரக்ரியையாலே) இத்யாதி₃நா. उपक्रमवाक्यस्य- வேதா₃ர்த்த₂மறுதியிடுவது ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்

ருப காலுஷ்ய ஹேதுவாமென்றபடி. (இதிஹாஸபுராணாப்₄யாம்) என்றது. "सर्वं वाक्यं सावधारणं" என்கிற ந்யாயத்தாலே इतिहासपुराणाभ्यामेव என்றபடி. (வேத₃ம்)— வேதா₃ர்த்த₂ம். (ஸமுபப்₃ரும்ஹயேத்)—विस्तारयेत्. सुविशदं जानीयात् इत्यर्थः। (வேத₃:)-वेदपुरुषः. (பரதரிஷ்யதி) अपार्थ-प्रतिपादनेन वञ्चयिष्यति। "इति"इति शेषः. இவ்வசநத்தில் உத்தரார்த₄த்தால், உபப்₃ரும்ஹணங்களின் அறிவிலே வேதா₃ர்த்த₂நிர்ணயத்தில் இழியுமளவில் अपार्थप्रतिपादनத்தாலே வேத₃விஶேஷாப₄ணத்தால்வரும் ப்ரத்யவாய(மாத்ர?)மன்றிக்கே, இவனுடைய விஶேஷாப₄ணத்தால் பீ₄தனானவேத₃புருஷனுடைய ஶாபமாகிற அநர்த்த₂முங்கூட வருமென்று ஸூசிதம். (ப்ரக்ரியையாலே) என்றது—

2. ஸ்ம்ருதியாலே பூர்வப₄ாக₃த்தில் அர்த்த₂ம் அறுதியிடக்கடவது. மற்றையிரண்டாலும் உத்தரப₄ாக₃த்தில் அர்த்த₂ம் அறுதியிடக்கடவது.

---

2. அவ:-இவற்றில் எத்தாலே எந்த ப₄ாக₃த்தில் அர்த்த₂ம் அறுதியிடக்கடவதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ம்ருதியாலே) என்று தொடங்கி.

வ்யா:- உபப்₃ரும்ஹ்யமான வேத₃த்துக்கு, ப்ரதிபாத்₃யார்த்த₂ விஶேஷத்தாலேயிறே ப₄ாக₃பே₄த₃முண்டாய்த்து; அப்படியே உபப்₃ரும்ஹணங்களுக்கும் ப்ரதிபாத்₃ய விஶேஷத்தாலே பே₄த₃முண்டிறே. அதில் ஸ்ம்ருதிகள் பூர்வ ப₄ாகே₃ாபப்₃ரும்ஹணங்களாகவும், இதிஹாஸாதி₃கள் உத்தரப₄ாகே₃ாபப்₃ரும்

களாலே'' इतिवाक्यस्य (प्रक्रिया)-पुरुषकारवैभवादिप्रतिपादकग्रन्थ-सन्निधिस्थत्वम्. கண்டோ₂ாக்திகளும் உண்டு என்கிறார் (அது தான்) இத்யாதி₃நா. (ஸம்ப்ரதிபந்நம்)—ஸ்பு₂டம். 1.

2. (उपबृंहणங்களுக்கும்प्रतिपाद्यविशेषத்தாலே பே₄த₃முண்டிறே) என்றது — உபப்₃ரும்ஹ்யத்தினுடைய ப்ரதிபாத்₃ய பே₄த₃த்தையிட்டு உபப்₃ரும்ஹ்யபே₄த₃முண்டாய், அத்தாலே உபப்₃ரும்ஹணபே₄த₃முண்டிறேயென்றபடி. (அதில் ஸ்ம்ருதிகள் பூர்வப₄ாகே₃ாபப்₃ரும்ஹணங்களாகவும், இதிஹாஸாதி₃கள் உத்தரப₄ாகே₃ாபப்₃ரும்ஹணங்களாகவும் நிர்மிதங்களாகையாலே) என்கிறவிடத்திலே, ''वेदोपबृंहणभूतेषु

वक्ष्यमाण-सकलार्थनिर्णायक-प्रमाण-निर्देशात्मकतारूप-प्रकारத்தாலே என்றபடி. 1.

ஹணங்களாகவும் நிர்மிதங்களாகையாலே, தத்தது3ப ப்3ரும்ஹணங்களைக் கொண்டே தத்தத்3 ப4ாக3ார்த்த2 நிஶ்சயம் பண்ணவேண்டியிறே யிருப்பது. அத்தைப்பற்ற, ஆசார வ்யவஹார ப்ராயஶ்சித்தாதி3களுக்கு ப்ரதிபாத3கங்களான த4ர்மஶாஸ்த்ரங்களாலே கர்ம ப்ரதிபாத3கமான பூர்வப4ாக3த்தில் அர்த்த2நிஶ்சயம் பண்ணக்கடவது; ப4க3வத் ஸ்வரூப ரூப கு3ண விபூ4தி சேஷ்டிதங்களுக்கு ப்ரதிபாத3கங்களான இதிஹாஸபுராணங்களாகிற மற்றையிரண்டாலும் ப்3ரஹ்ம ப்ரதிபாத3கமான உத்தரப4ாக3த்தில் அர்த்த2நிஶ்சயம் பண்ணக்கடவது-என்கிறார்.

இப்படி உப4யவித4மான உபப்3ரும்ஹணங்களாலே உப4யப4ாக3ார்த்த2த்தையும் (அறுதியிடுகையாவது)— அநதீ4த ஶாக2ாந்தரார்த்த2ங்களுக்கும் ப்ரதிபாத3கங்களான இவற்றாலே, அதீ4த ஶாக2ார்த்த2ங்களை அபேக்ஷித விஶேஷங்களோடே கூட நிஶ்சயிக்கை.

धर्मशास्त्रेतिहासपुराणेषु धर्मशास्त्राणि पूर्वभागोपबृंहणानि। इतिहास-पुराणानि उपरितनभागोपबृंहणपराणीति हि विभागः" என்கிற श्रुत-प्रकाशिकावाक्यमनुसन्धेयम्. (ஆசார:)—शौचस्नानादिः; (வ்யவஹார:)-ऋणादान-दायविभागादि-विवादनिर्णयः; (ப்ராயஶ்சித்தம்)-पापविशोधकचान्द्रायणादि। "प्रायः पापं विजानीयात् चित्तं तस्य विशोधनम्" என்னக்கடவதிறே. "बृहि वृद्धौ" என்கிற தா4துவிலே உபப்3ரும்ஹண ஶப்3த3ம் நிஷ்பந்நமாகையாலே वर्धनवाचियாய், வ்ருத்3தி4யும் ஜ்ஞாநத்3வாராவாய். அதுதான் स्वविषयबाहुल्य ப்ரயுக்தையாய். அதீ4தவேத3த்தில் அநவக3தமாய், அநதீ4த

---

2. (ஆசாரம்)—நித்யகாம்யாத்3யநுஷ்ட2ாநம் (வ்யவஹாரம்) த3ாயவிப4ாக3ாதி3. (ப்ராயஶ்சித்தம்) க்ருச்2ர சாந்த்3ராயணாதி3. (அநதீ4த ஶாக2ாந்தரங்கள்)—அநுமித

2. அவ:— இவற்றில் எத்தால் எவ்வர்த்த₂ம் அறுதியிடப்படு மென்ன, அருளிச்செய்கிறார் மேல் (ஸ்ம்ருதியாலே) இத்யாதி₃யால்.

வ்யா:— மந்வாதி₃ ஸ்ம்ருதியாலே, ப₄க₃வதா₃ர்ச்சாவிதி₄பரமான பூர்வபா₄க₃ார்த்த₂ கர்மவிஶேஷம் அறுதியிடக்கடவது. இதிஹாஸ புராணங்களாகிற ஸ்ம்ருதிவ்யாவ்ருத்தங்களான மற்றையிரண்டா லும், ப₄க₃வத்ஸ்வரூபாதி₃ஜ்ஞாபகமான உத்தரபா₄க₃ார்த்த₂ ப்₃ரஹ்மம் அறுதியிடக்கடவது. இந்த ஸ்ம்ருத்யாதி₃களுக்கு வேத₃ார்த்த₂ நிர்ணயகத்வம் ஸமமாகிலும், அர்த்த₂வ்யக்திபே₄த₃ நிர்ணயகத்வரூபமான தத்தத்₃பா₄க₃ப்ராதா₄ந்யமுண்டென்றபடி. "*ஆஸீதி₃த₃ம் தமோபூ₄தம்*" "*ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா:*" என்றித்யாதி₃யால் ஸ்ம்ருதிக்கு ப்₃ரஹ்மபரத்வமுண்டேயாகிலும் கர்மபரத்வத்திலும், "*ஸ்வகர்மணா தமப்₄யர்ச்ய*" "*வர்ணாஶ்ரமா சாரவதா*" என்றித்யாதி₃யால் இதிஹாஸாதி₃களுக்குக் கர்ம பரத்வமுண்டேயாகிலும் ப்₃ரஹ்மபரத்வத்திலும் ப்ராதா₄ந்யமாகக் கடவது. பூர்வபா₄கோ₃பப்₃ரும்ஹண ப்ரதா₄ந ஸ்ம்ருதியைப்பற்ற உத்தரபா₄கோ₃பப்₃ரும்ஹண ப்ரதா₄நங்களான இதிஹாஸபுராணங் கள் ஸாராம்ஶம் என்னுமத்தாலே (மற்றையிரண்டாலும்) என்று வ்யாவர்த்திக்கிறார். 2.

வேத₃ப்ரதிபாத்₃யமான விஶேஷ விஷயத்தினுடைய நிஶ்ச யத்தில் பர்யவஸிக்கிறது என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச் செய்கிறார்.—(இப்படி உப₄யவித₄மான) இத்யாதி₃. (அநதீ₄த **ஶாக₂ார்த்த₂ங்களுக்கும்**) *என்கிற சகாரத்தாலே அதீ₄த ஶாக₂ார்த்த₂ங்கள் ஸமுச்சிதங்கள்.* (**அபேக்ஷித விஶேஷங் களோடே**) *என்றது—கர்மவிஷயத்தில் ஶாக₂ாந்தரோக்த அங்கோ₃பாங்கா₃தி₃களும், ஸித்₃த₄ரூப ப்₃ரஹ்ம விஷயத்தில்* **कारणत्वाद्यपेक्षितसर्वज्ञत्वादि**களும் *என்ற இவற்றோடேயென்ற படி. இங்கே,* "**व्यक्तीकरणं-अज्ञातविशेषैस्सह स्वावगतार्थनिष्कर्षः**" *என்கிற ஶ்ருதப்ரகாஶிகாஸூக்தியை அநுஸந்தி₄ப்பது.*

ஶாக₂ாந்தரங்கள். (**அதீ₄த ஶாகை₂கள்**)—*ப்ரத்யக்ஷ ஶாகை₂ கள்.* (**அபேக்ஷித விஶேஷங்களோடே?**)—*ஸ்வாபேக்ஷி தங்களான அங்கோ₃பாங்கா₃தி₃களோடே. இவ்விடத்தில்*

ஸ்ம்ருதிகள்தன்னிலே ப்₃ரஹ்ம ப்ரதிபாத₃நமும், இதிஹாஸாதி₃களிலே கர்மப்ரதிபாத₃நமும் உண்டாயிருந்ததேயாகிலும், ஸ்ம்ருதிகளில் ப்₃ரஹ்ம ப்ரதிபாத₃நம், கர்மங்களினுடைய ததா₃ராத₄நரூபத்வ ஜ்ஞாபநார்த்த₂மாகவும், இதிஹாஸபுராணங்களில் கர்மப்ரதிபாத₃நம், கர்மங்களினுடைய உபாஸநாங்க₃த்வஜ்ஞாபநார்த்த₂மாகவுமாகையாலே, இப்படி வகையிட்டுச் சொல்லக்குறையில்லை. "प्रायेण पूर्वभागार्थपूरणं धर्मशास्त्रतः। इतिहासपुराणाभ्यां वेदान्तार्थः प्रकाश्यते॥" (ப்ராயேண பூர்வபா₄கா₃ர்த்த₂பூரணம் த₄ர்மஶாஸ்த்ரத:। இதிஹாஸ புராணாப்₄யாம் வேதா₃ந்தார்த்த₂: ப்ரகாஶ்யதே॥) என்னக்கடவதிறே. 2.

ஸ்ம்ருதிகளிலும் உத்தர பா₄கா₃ர்த்த₂ ப்ரதிபாத₃நமும். புராணங்களிலும் பூர்வபா₄கா₃ர்த்த₂ ப்ரதிபாத₃நமும் உண்டேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ம்ருதிகள் தன்னிலே) இத்யாதி₃. இவ்விடத்திலே "धर्मशास्त्रेषु ब्रह्मप्रतिपादनं, कर्मणां तदाराधनरूपत्वज्ञापनार्थं; इतिहासपुराणेषु कर्मप्रतिपादनं, कर्मणां ब्रह्मोपासनाङ्गत्वज्ञापनार्थम्" என்கிற श्रुतप्रकाशिकावाक्यमनुसन्धेयம். உக்தார்த்த₂த்துக்கு ப்ராசீநஸம்வாத₃ம் காட்டுகிறார் (ப்ராயேணேத்யாதி₃). (प्रायेण)—प्राचुर्येण. "प्रायो वयसि बाहुल्ये" என்றிறே நிக₄ண்டு. उपबृंहणत्वफलितं-(पूरणं) इति; अज्ञातविशेषैस्सह निष्कर्षः। (धर्मशास्त्रतः)-धर्मशास्त्रेण. உத்தரார்த₄த்திலும் प्रायेण என்கிற பத₃ம் अनुषञ्जनीयம். प्राचुर्येण वेदान्तार्थமானது இதிஹாஸ

பாஞ்சராத்ரத்தைச் சொல்லாதொழிந்தது — குத்₃ருஷ்டிகளேயும் இப்ரப₃ந்த₄ார்த்த₂த்தில் இசைவிக்கைக்காக. (வகையிட்டு)—விப₄ஜித்து. இந்த விப₄ாக₃த்துக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார்.-(ப்ராயேணேத்யாதி₃) பூரணம் அநுக்தாபேக்ஷித விஶேஷ பூரணம். (ப்ராயேண) என்றது. க்வாசித்கமாகப் புராணாதி₃களாலும் பூரணம் உண்டு என்கைக்காக. 2.

3. இவையிரண்டிலும் வைத்துக்கொண்டு இதிஹாஸம் ப்ரப3லம்.

3. அவ:-(1)உத்தர ப4ாகே3ாபப்3ரும்ஹணத்3வயத்துக்கும் தாரதம்யமுண்டோ, தன்னிலொக்குமோ? என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் மேல்—

புராணங்களாலே अज्ञातविशेषैस्सह निष्कृष्यते என்றபடி. ஆயிட்டு. *"भूयसा च व्यपदेशो मल्लग्रामादिवत्" என்கிற ந்யாயத்தாலே* ப்ராசுர்யத்தையிட்டு வகையிட்டுச் சொல்லலாம் என்று தாத்பர்யம். மூலத்திலே "ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களாலே" (வா1) என்கிற ப3ஹுத்வம் असङ्कोचात् ஸ்ம்ருத்யாதி3களில் ப்ரத்யேகமந்வயிக்கிறது என்று திருவுள்ளம்பற்றி (ஸ்ம்ருதிகளாவன) (ப101) என்றருளிச்செய்தார். "ஸ்ம்ருதியாலே பூர்வபா4க3த்தில் அர்த்த2மறுதியிடக்கடவது" (வா 2) என்கிறவிடத்தில், "ஸ்ம்ருதியாலே" என்கிற ஏகவசநம்— ஜாத்யேகத்வபரம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி (த4ர்மஶாஸ்த்ரங்களாலே) (ப106) என்றருளிச்செய்தார். இந்த ந்யாயம் மேலும் கண்டுகொள்வது. 2.

3. "यच्छब्दयोगः प्राथम्यं इत्याद्युद्देश्यलक्षणम्" என்கிறபடியே பூர்வாபர நிர்தே3ஶத்தாலே உத்3தே3ஶ்யவிதே4யபா4வம் தோற்றுகிறபடியாலே, அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநம் ஸ்பு2டமாயிருக்கிறதாகையாலே அஜ்ஞாநம் ஸ்பு2டம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி ஶங்காபூர்வகமாக அவதரிப்பிக்கிறார் (உத்தர

3."அத்தாலே அது முற்பட்டது"(வா 4)என்று. இதிஹாஸ ப்ராப3ல்யத்தை ஹேதுவாலே ஸ்த2ாபிக்கையாலே. "இவையிரண்டிலும வைத்துக்கொண்டு இதிஹாஸம் ப்ரப3லம்"(வா 3) என்கிற மேல் வாக்யம் விப்ரதிபந்நனைக் குறித்து ப்ரதிஜ்ஞாவாக்யமாகவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி. மேல் வாக்யத்துக்கு ப்ரத2மாவதாரிகையருளிச்செய்கிறார்.—(உத்தரப4ாகே3ாபப்3ரும்ஹணத்3வயத்துக்கும்) என்று

(2) அன்றிக்கே, ஏகப4ாக3விஷயமான இரண்டு உபப்3ரும்ஹணங்களிலும் இன்னது ப்ரப3லமென்னுமத்தையும் த3ர்ஶிப்பிக்கவேணுமென்று தாமே திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறாராகவுமாம்,— (இவையிரண்டிலும்) என்று தொடங்கி.

வ்யா:- அதாவது— ஶ்ரேஷ்ட2ப4ாகே3ாபப்3ரும்ஹணதயா வந்த சேர்த்தியையுடைத்தான இவையிரண்டிலும் வைத்துக்கொண்டு, ப்ராமாண்யத்தில் வந்தால், புராணத்திலும் இதிஹாஸத்துக்கு ப்ராப3ல்யமுண்டென்கை. புராணத்திற்காட்டில் இதிஹாஸத்துக்கு ப்ராப3ல்யம்-பரிக்3ரஹாதிஶயம், மத்4யஸ்த2தை, கர்த்துராப்ததமத்வம் ஆகிற இவற்றாலே.

ப4ாகே3த்யாதி3நா). "இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட2மான" (வா 5) என்று उत्तरत्र सिद्धवन्निर्देशத்தாலே अज्ञातज्ञापनं தோற்றாமையாலே शङ्कारूपेणவன்றிக்கே. தாமே த3ர்ஶிட்பிக்கிறார் என்று கொள்ளவேண்டுகையாலே. तत्तुल्यतया இங்கும் தாமே த3ர்ஶிப்பிக்கிறாரென்று அவதரிப்பிக்கிறார் (அன்றிக்கே ஏகப4ாக3விஷயேத்யாதி3நா). அதில். "इतिहासपुराणम्" इत्यादितारतम्यबोधक-द्वन्द्वसमासपूर्वापरनिर्देशத்தாலே तारतम्यास्तित्वकोटिக்கும், स्मृतिवत् उपबृंह्यभेदமில்லாமையாலே तन्नास्तित्वकोटिக்கும் உத்தி2தியுண்டாகையாலே, ப்ரத2மாவதாரிகையில் शङ्कागर्भत्वं கண்டுகொள்வது. स्मृतिवदेव द्वन्द्वस्थपूर्वापरनिर्देशம் तारतम्यव्यभिचरितமாகையாலும், तद्वदेव उपबृंह्य-भागभेदप्रयुक्त-विशेष

தொடங்கி. வக்ஷ்யமாணார்த்த2ங்களுக்கெல்லாம் ப்ரமாணமொருங்கவிடுகிற இப்ரகரணத்தில். அப்ப்ரமாணங்களுக்கு ஒரு விஷயத்தில் பரஸ்பரவிரோத4ம் வருமளவில் அந்யதர ஸங்கோசத்தாலே விரோத4பரிஹாரம்பண்ணி அர்த்த2 நிஶ்சயம் பண்ணுகைக்குடலாக அதுகளினுடைய ப்ராப3ல்ய

3. அவ:—இவைதான் தம்மில் ஒக்குமோவென்னில் ஒவ்வாது. இதிஹாஸமே ப்ரப3லம் என்கிறார்மேல், (இவை இரண்டிலும்) இத்யாதியால்.

வ்யா:—ஸாரப4ாகே3ாபப்3ரும்ஹணத்வ ஸாம்யமுள்ள இதிஹாஸ புராணங்களாகிற இரண்டிலும் வைத்துக்கொண்டு, "*யஸ்மிந் கல்பே து யத் ப்ரோக்தம் புராணம் ப்3ரஹ்மணு புரா। தஸ்ய தஸ்ய து மஹாத்ம்யம் தத் ஸ்வரூபேண் வர்ண்யதே ॥*" என்றித்யாதி3ப்படியே ராஜஸ தாமஸ ஸங்கீர்ண புருஷ மாஹாத்ம்யத்தையும், ஸாத்விக பரமபுருஷ மாஹாத்ம்யத்தையும் கலந்து கட்டியாக வர்ணிக்குமதாய், பக்ஷபாதியாய், அந்யபரமாய், ப4க3வத்3 கு3ணமாத்ர ப்ரத4ாநமாய், அபூர்ணார்த்த2முமான புராணத்திற்

மில்லாமையாலும் **तारतम्य**ஶங்கைக்கு **अनुन्मेषம்** *என்று, தாமே த3ர்ஶிப்பிக்கிறார் என்னுமிடம் த்3விதீயாவதாரிகையில் கண்டுகொள்வது.*

(ப்ராமாண்யத்தில்) — **प्रमितिजनकत्वविषये** *என்றபடி.* **(புராணத்திலும்)**-*புராணங்களிற்காட்டிலுமென்றபடி.* **(இதிஹாஸத்துக்கு)**-*இதிஹாஸங்களுக்கென்றபடி.* **(ப்ராபல்3யம்)**-**परस्परविरोधे स्वानुरोधेन पुराणानां नेतव्यत्वप्रयोजक-प्रामाण्यप्रकर्षवत्त्वम्।** *ப்ராப3ல்யஹேதுக்களை அருளிச்செய்கிறார்* **(புராணத்திற்காட்டில்)** *இத்யாதி3நா. அதில், பரிக்3ரஹாதிஶயமும், மத்4யஸ்த2தையும் ஜ்ஞாபகஹேதுக்கள்; கர்த்துராப்ததமத்வம் காரகஹேது என்று விவேகம் கண்டுகொள்வது.*

தௌ3ர்ப3ல்யங்களையும் த3ர்ஶிப்பிக்கவேண்டுகையாலே, அத்தைத் தாமே ஸோபபத்திகமாக த3ர்ஶிப்பிக்கவும் கூடும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி இரண்டாமவதாரிகை.

இதிஹாஸ ப்ராப3ல்ய ஹேதுக்களிலே பரிக்3ரஹாதிஶயமும், மத்4யஸ்த2தையும், "இது ப்ரப3லம்" என்று அறிகைக்கு ஹேது. கர்த்துராப்ததமத்வம், "ப்ரப3லப்ரமாணம்" என்றறிகைக்கும், அதுதானப்படியாகைக்கும் ஹேது.

இவற்றில் பரிக்₃ரஹமாவது-ஶாஸ்த்ர பரிக்₃ரஹம். "वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे। वेदः प्राचेतसादासीत् साक्षाद्रामायणात्मना॥" (வேத₃வேத்₃யே பரே பும்ஸி ஜாதே த₃ஶரத₂ாத்மஜே। வேத₃: ப்ராசேதஸாத₃ாஸீத் ஸாக்ஷாத்₃ ராமாயணாத்மநா॥) "मतिमन्थानमाविध्य येनासौ श्रुतिसागरात्। जगद्धिताय जनितो महाभारतचन्द्रमाः॥" (மதிமந்த₂ாநமாவித்₄ய யேநாஸௌ ஶ்ருதிஸாக₃ராத்। ஜக₃த்₃தி₄தாய ஜநிதோ மஹாப₄ாரதசந்த்₃ரமா:॥) "व्यासवाक्यजलौघेन कुधर्मतरुहारिणा। वेदशैलावतीर्णेन नीरजस्का मही कृता" (வ்யாஸவாக்ய ஜலௌகே₄ந குத₄ர்ம தரு ஹாரிணா। வேத₃ஶைலாவதீர்ணேந நீரஜஸ்கா மஹீ க்ருதா॥) "बिभेति गहनाच्छास्त्रात् नरस्तीव्रादिवौषधात्। भारतः शास्त्रसारोऽयं अतः काव्यात्मना कृतः॥" (பி₃பே₄தி க₃ஹநாத்

परिग्रहातिशयघटकपरिग्रहத்தை நிர்வசிக்கிறார் (பரிக்₃ரஹமாவது ஶாஸ்த்ர பரிக்₃ரஹம்) என்று. ஶாஸ்த்ரஶப்₃த₃ம்— பௌருஷேய ஶாஸ்த்ரங்களான புராணபரம். (பரிக்₃ரஹமாவது)—तेषु श्लाघ्यमानत्वமென்று மேலே ஸ்பு₂டம். "इतिहासपुराणं पञ्चमम्" என்று வேத₃த்திலே पुराणात्पूर्वनिर्देशத்தாலே व्यञ्जितமான ஶ்லாகை₄யை மேலே அருளிச்செய்கிறார் என்று கண்டுகொள்வது. (வேத₃வேத்₃ய இத்யாதி₃) இதுக்கர்த்த₂ம் மேலே வ்யக்தம். (मतिमन्थानं)—ஜ்ஞாநமாகிற மத்தை. (आविध्य) நன்றாகத் தாடி₃த்து. "व्यध ताडने"என்றிறே தா₄து. x(சுழற்றியென்றுமாம்; "व्यध चलने" என்றுமுண்டிறே.) (येन)—व्यासेन. (व्यासवाक्येति)—குத₄ர்மங்களாகிற—த₄ர்மாப₄ாஸங்களாகிற வ்ருக்ஷங்களை. (ஹாரிணா)—வேரோடே

(மந்த₂ாநம்)—மத்து. (நீரஜஸ்கா) என்கிறவிடத்தில் ரஜஶ்ஶப்₃த₃ம் தூளையும் ரஜோகு₃ணத்தையும் சொல்லு

---

x 'வ்யத₂—ப₄யஸஞ்சலநயோ:' என்று தா₄துபாட₂மாகையால் இது ப்ரக்ஷிப்தம்.

காட்டில், "வேதே₃ ராமாயணே புண்யே பா₄ரதே ப₄ரதர்ஷப₄। ஆதௌ₃ மத்₄யே ததா₂ந்த்யே(தே?)ச விஷ்ணுஸ்ஸர்வத்ர கீ₃யதே॥" என்று ஆதி₃மத்₄யாவஸாநம் பரமபுருஷ மாஹாத்ம்யத்தையே

பிடுங்கிக் கடலிலே பொகடுகிற; हरणं-प्रापणमிறே. नाशन மென்றுமாம். ஜைலௌக₄பக்ஷத்திலே—भूनिष्ठवृक्षनाशिना என்றுமாம். வ்யாஸவாக்யபக்ஷத்திலே — பூ₄ஸம்ப₃ந்தி₄ த₄ர்மவ்ருக்ஷஹந்தாக்களுக்கு. (அரிணு)— ஶத்ருணு என்றுமாம். (जलौघेन)-जलप्रवाहेण. (मही)-வ்யாஸ வாக்யபக்ஷத்திலே மஹீஸ்த₂ர் என்றபடி. ஜைலௌக₄பக்ஷத்திலே-பூ₄மி என்றபடி. (நீரஜஸ்கா) — வ்யாஸவாக்ய பக்ஷத்திலே— ரஜோகு₃ண ஶூந்யராகப் பண்ணப்பட்டார்கள் என்றபடி. ஜைலௌக₄ பக்ஷத்திலே — பாம்ஸுஶூந்யையாகப் பண்ணப்பட்டது என்றபடி. (பி₃பே₄தி க₃ஹநாதி₃த்யாதி₃) (गहनात्)-दुष्प्रवेशात्, (शास्त्रात्) - वेदात्, (तीव्रादौषधादिव) - ஸேவிக்கவரியதான ஔஷத₄த்தில் நின்றும்போல. (बिभेति)-அநர்த்த₂ஶங்கியாகிறான் इति यत्, (अतः)-हेतोः, (शास्त्रसारः)-வேத₃ஸாரமானது, (काव्यात्मना)-காவ்ய ஸ்வரூபத்தோடே யுக்தமான,(अयं भारतः)- இந்த மஹாபா₄ரதமாக, (कृतः)-பண்ணப்பட்டதென்றபடி. க்ராந்தத₃ர்ஶியானவனுடைய கர்மமிறே காவ்யம். "शब्दार्थौ सगुणौ सालङ्कारौ दोषवर्जितौ काव्यं" என்றிறே काव्यलक्षण सूत्रम्. (शास्त्रसारः अयं कृतः) என்கிற सामानाधिकरण्यं அம் ஶாம்ஶிபா₄வத்தைப்பற்ற. (श्रुतिसागरात्) என்று வேதத்தினுடைய अगाधत्वமும். (वेदशैल) என்று दुरारोहत्वமும். (गहनात्) என்று दुष्प्रवेशत्वமும். (तीव्रादौषधादिव) என்று दुःखसेव्यत्वமும் சொல்லப்பட்டது. (भारतचन्द्रमाः) என்று ज्ञानजनकत्वाह्लादकरत्वங்களும். (नीरजस्का) என்று ज्ञानोत्पत्ति-प्रतिबन्धकनिवर्तकत्वமும். (काव्यात्मना) என்று து₃ஷ்கரத்திலும் सुखरूपप्रवृत्तिकरत्वமும் சொல்லப்பட்டது. * வேத₃வாக்யம்

கிறது. (ஶாஸ்த்ரஸார:) என்கிறவிடத்தில் ஶாஸ்த்ர ஶப்₃த₃ம் வேத₃ாதி₃ ஶாஸ்த்ரபரம். (வித்₃வத்ஸு)-மயர்வற

ஶாஸ்த்ராத் நரஸ்தீவ்ராதி₃வௌஷத₄ாத்। ப₄ாரத: ஶாஸ்த்ர ஸாரோऽயம் அத: காவ்யாத்மநா க்ருத: ||) "विष्णौ वेदेषु विद्वत्सु गुरुषु ब्राह्मणेषु च। भक्तिर्भवति कल्याणी भारतादेव धीमताम्॥ (விஷ்ணௌ வேதே₃ஷு வித்₃வத்ஸு கு₃ருஷு ப்₃ராஹ்மணேஷு ச। ப₄க்திர் ப₄வதி கல்யாணீ ப₄ாரதாதே₃வ தீ₄மதாம் ||) இத்யாதி₃களாலே புராண விஶேஷங்களிலே இதிஹாஸம் ஶ்லாகி₄க்கப்படா நின்றதிறே.

---

*ப்ரபு₄வாக்யம் போலே; புராணவாக்யம் ஸுஹ்ருத்₃வாக்யம் போலே; காவ்யம் அபி₄மதவிஷயமான காந்தையினுடைய உபதே₃ஶம்போலே.** "**यद्वेदात् प्रभुसंमितात् अधिगतं शब्दप्रधानाच्चिरम्, यच्चार्थप्रवणात् पुराणवचनात् प्राप्तं सुहृत्संमितात्। कान्तासंमितया यया सरसतामापाद्य काव्यश्रिया कर्तव्ये कुतुकी बुधो विरचितः तस्यै स्पृहां कुर्महे॥**" என்கிறவித்தை யோஜித்துக் கொள்வது. (**விஷ்ணௌ**வித்யாதி₃) (**विष्णौ**)-"**विष्णुपोतम्**" என்கிற ஸித்₃தே₄பாய விஷயத்திலும். (**वेदेषु**)-"**विष्णुनामा स वेदेषु**" என்கிறபடியே அந்த ஸித்₃தே₄பாயத்தை ப்ரதிபாதி₃க்கிற வேத₃ங்களிலும். (**विद्वत्सु**)-"**विदुः कृष्णं**" என்கிறபடியே அந்த வேத₃ங்களைக்கொண்டு விஷ்ணுபோதத்தை யறிகிற அநுகூலர் விஷயத்திலும், (**गुरुषु**)-அந்த ப்ரமாண ப்ரமேயங்களை அந்த ப்ரமாதாக்களுக்கு உபதே₃ஶிக்கிற ஆசார்ய விஷயத்திலும். (**ब्राह्मणेषु**)-அந்த ஆசார்யர்களுக்கு உகந்த விஷயமென்று கிஞ்சித்கார்யரான ப்₃ரஹ்மநிஷ்ட₂ர் விஷயத்திலும். (**कल्याणी**)-**स्वयंप्रयोजन**பூ₄தையான. (**भक्तिः**)-ப்ரேமவிஶேஷமானது. (**धीमतां**)-ஸத்வோத்கர்ஷமடியாகப் பிறந்த நிஷ்கர்ஷ ஜ்ஞாநமுடையவர்களுக்கு, (**भारतादेव***

மதிநலம் பெற்றவர்களிடங்களிலேயும். (ப்₃ராஹ்மணேஷு)-**ब्रह्मण इमे ब्राह्मणाः, भागवताः तेषु**; (**कल्याणी**)-**स्वतः प्राप्यभूता**; (**भारतादेव**) என்று அவத₄ரித்துச் சொன்னது, உபாயவைப₄வபரமான

வர்ணிக்குமதாய், அபக்ஷபாதியாய், அநந்யபரமாய், ப₄க₃வத்₃கு₃ண சேஷ்டிதோப₄யப்ரகாஶகமாய், "யதி₃ஹாஸ்தே(தி?) தத₃ந்யத்ர யந்நே ஹாஸ்தே(தி?)ந தத் க்வசித்" என்று பூர்ணார்த்த₂முமான இதிஹாஸம்

भवति)-ग्रन्थान्तरनिरपेक्षமாக பா₄ரதத்திலே உண்டாகிற தென்றபடி. (மதி மந்த₂ாநம்) इत्यादि-प्रमाणोपादानபரிபாடிக்கு இந்த ஶ்லோகோபாத₃ாநத்தில் விஶ்ராந்தியாலே ஒரு விஶேஷம் வ்யஞ்ஜிதம். எங்ஙனேயென்னில்; (ஸித்₃தே₄ா பாயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு போந்து. ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர் யததுக்கஞ்சினவனுக்கு ப்ரத₂மபர்வத்தைத்தள்ளி, சரமபர்வம் காட்டப்பட்டது) (பக்கம் 51) என்கிற மூலத்துக்கு ப்ரத₄ாந ப்ரமேயம் சொல்லிற்று. அதுதான் வேத₃தாத்பர்யவிஷயம் என்னுமிடம் இதிஹாஸாதி₃களைக்கொண்டு நிஷ்கர்ஷிக்கிறார் என்றும் சொல்லிற்றிறே (ப104). அப்படி ஸித்₃தே₄ாபாயப்ர ப்₄ருதி சரமபர்வ பர்யந்தமான அர்த்த₂ங்களிலே பா₄ரதத் துக்குத்தாத்பர்யம் என்னுமிடம் மஹாபா₄ரத வைப₄வ ப்ரதி பாத₃கமான புராண விஶேஷஸ்த₂மான இந்த வசநஸ்த₂ நிர்தே₃ஶ க்ரமவிஶேஷத்தாலே ஆவிஷ்க்ருதம் என்று திரு வுள்ளம்பற்றியாய்த்து—முடிவில் இந்த வசநம் உபாத்தம் என்று கண்டுகொள்வது. (வேத₃வேத்₃யே) என்கிறவிது ஸ்காந்த₃வசநம். (மதிமந்த₂ாநம்) என்கிறவிது वायुप्रोक्तशैवங் களில் வசநம். (பி₃பே₄தி க₃ஹநாத்) என்கிறவிது ப₄விஷ்யத் புராணஸ்த₂வசநம். (வ்யாஸ வாக்ய) इति மார்க்கண்டே₃ய புராண வசநம். (ஆதி₃)ஶப்₃த₃த்தாலே. "तस्माद्रामायणं देवि वेद एव न संशयः। सर्वव्याकरणान्यत्र स्वयं न्यस्तानि वेधसा॥" என்கிற ஸ்காந்த₃ வசநமும். "यस्य द्वैपायनः पुत्रः स्वयं विष्णुरजायत। प्रकाशो जनितो येन महाभारतचन्द्रमाः॥" என்கிற மாத்ஸ்ய வசநமும். "कृष्णद्वैपायनं व्यासं विद्धि नारायणं प्रभुम्। कोह्यन्यो भुवि मैत्रेय महाभारतकृद्भवेत्॥" என்கிற புராணரத்ந வசநமும் விவக்ஷிதம்.

இதில் விஷ்ணுப₄க்தி உண்டாகிறாப்போலே புருஷகார வைப₄வபரமான ஸ்ரீராமாயணத்தில் உண்டாகாதென்கைக்

மத்₄யஸ்த₂தையாவது— "यस्मिन् कल्पे तु यत्प्रोक्तं पुराणं ब्रह्मणा पुरा। तस्य तस्य तु माहात्म्यं तत्स्वरूपेण वर्ण्यते॥" (யஸ்மிந் கல்பே து யத் ப்ரோக்தம் புராணம் ப்₃ரஹ்மணா புரா। தஸ்ய தஸ்ய து மாஹாத்ம்யம் தத்ஸ்வரூபேண வர்ண்யதே॥) என்று, ஸர்வபுராணத்துக்கும் ப்ரவர்த்தகன் ப்₃ரஹ்மாவாய், அவனுக்கு யாதொரு கல்பத்திலே கு₃ணத்ரயத்தில் யாதொரு கு₃ணம் விஞ்சியிருந்தது, அந்த கு₃ணாநுகு₃ண தே₃வதையினுடைய மாஹாத்ம்யத்தைப் புராணத்திலே சொல்லுகையாலே பக்ஷபாதிகளாயிருக்கும் புராணங்கள் போலன்றிக்கே, லௌகிக வைதி₃க ஸகலார்த்த₂ நிர்ணயத்திலே அதி₄க்ருதங்களாகையாலே ஒரு விஷயத்திலும் பக்ஷபாதமின்றிக்கேயிருக்கை.

(மத்₄யஸ்த₂தையாவது) *இத்யாதி₃*—"यस्मिन् कल्पे तु" *என்கிற வசநம்* मात्स्यपुराणस्थ*ம்*. *அதுக்கர்த்த₂ம்* (ஸர்வபுராணத்துக்கும்) *இத்யாதி₃*. (यत्पुराणं) *என்கிற* यच्छब्दफलितं (ஸர்வபுராணத்துக்கும்) *இதி*. (यस्मिन्)-यद्गुणप्रचुरे, (कल्पे)-ब्रह्मणो दिवसे, (सः)-बुद्धिस्थः कल्पविशेषणभूतो गुणः, (स्वरूपं)-निरूपकधर्मो यस्य, सः-तथोक्तः-तेन (ब्रह्मणा), (यत् पुराणं) (प्रोक्तं)-प्रवर्तितं, "तस्मिन् कल्पे" "तस्मिन् पुराणे" इत्यध्याहारः. यत्तदोर्नित्यसम्बन्धात्. तस्मिन् कल्पे, तस्मिन् पुराणे, (तस्य तस्य)-कल्पगुणविशिष्टस्य कर्तृगुणविशिष्टस्य अग्न्यादेः, (माहात्म्यं वर्ण्यते) *என்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார்* (அவனுக்கு யாதொரு கல்பத்திலே) *இத்யாதி₃*. (யாதொரு கல்பத்திலே)— यद्गुणप्रचुर*மான* கல்பத்திலே. (तत्स्वरूपेण) इत्यत्र स्वरूपपदं—प्राचुर्योपलक्षक*மென்று*

காக. (கல்பம்)— *ப்₃ரஹ்மதி₃வஸம்*. (யஸ்மிந் கல்பே)— *என்றது—ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸ தி₃நங்களிலே யாதொரு*

ப்ரப3லம் என்கிறார். (இரண்டு) என்கிற இணைப்பால் இவற்றின் ஏகப4ாகோ3பப்3ரும்ஹணத்வ ஸாம்யமும். ஸ்வஸ்வலக்ஷணஸித்3த4 பே4த3மும், அந்யோந்ய ப்ரதியோகி3த்வமும் தோன்றுகிறது. 3.

திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (யாதொருகுணம் விஞ்சியிருந்தது) என்று. (तस्य तस्य) என்கிற तच्छब्दद्वयமும். (यस्मिन्) (तत्स्वरूपेण) इति यत्तच्छब्दनिर्दिष्ट-कल्प-कर्तृ-गुणविशिष्टपरமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (அந்த கு3ணாநுகு3ணேதி). गुणानुगुणत्वं च-स्वयं तद्गुणप्रचुरत्वे सति स्वोपासकानामपि तत्प्रयोजकत्वम्। "अग्नेः शिवस्य" इत्यादिप्रकरणस्थ-अग्नि-शिव-चतुर्मुख-पितृ-सरस्वती-हरि-शब्दार्थங்களை க்ரோடீகரித்து ஸாமாந்யேந அருளிச்செய்கிறார் (தேவதையினுடைய) இதி. (यत्प्रोक्तं) इति यच्छब्दबलाध्याहृत-तच्छब्दार्थம் (புராணத்திலே) இதி. அந்த கல்பத்திலே என்று ஶேஷ:. இங்கே "अतः तस्मिन् कल्पे तस्मिन् पुराणे तत्तद्गुणप्रचुरस्य तस्य तस्य दैवतस्य माहात्म्यं वर्ण्यत इत्यर्थः" என்கிற वेदार्थसङ्ग्रहदीपिकावाक्यத்தைக் கண்டுகொள்வது. (லௌகிகார்த்த2ங்கள்)— த3ண்ட3நீதி முதலானவற்றில் சொல்லுகிற அர்த்த2ங்கள். (வைதி3கார்த்த2ங்கள்)—கர்ம ப்3ரஹ்மங்கள். (அதி4க்ருதங்களாகையாலே)-தத்பரங்களாகையாலே என்றபடி. (பக்ஷபாதம்)— अर्थस्थितिमनपेक्ष्यापि तात्पर्यातिरेकம். இதில்லாமலிருக்கை மத்4யஸ்த2தை என்று கூட்டுவது.

தி3நத்திலே என்றபடி. (தஸ்ய தஸ்ய) என்றது—அந்தந்த கு3ணாநுகு3ணதே3வதையினுடைய என்றபடி. (தத்ஸ்வரூபேண) என்றது—அந்தந்த கு3ணங்களையுடைய புராணத்தாலேயென்றபடி. பக்ஷபாதமில்லாதமை தெரிந்தபடியென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார்,—(லௌகிகவைதி3க) இத்யாதி3யாலே. (லௌகிகங்கள்)—இந்த்3ரிய க்3ரஹண யோக்3ய பதா3ர்த்த2ங்கள். இத்தால், லௌகிகவிஷயங்களில் பக்ஷபாதமின்றிக்கேயிருக்கையாலே, வைதி3கங்களிலும் அப்படியென்னுமிடம் நிஸ்சிதம் என்று சொல்லப்பட்டது.

கர்த்துராப்ததமத்வமாவது — ப்ரப₃ந்த₄கர்த்தாவானவன், யதா₂(ர்த்த₂)த₃ர்ஶந ஸாமர்த்₂யத்தையும், யதா₂த்₃ருஷ்டார்த்த₂ வாதி₃த்வத்தையும் மிகவுமுடையவனாயிருக்கை.

“अथेतिहासपुराणयोः इतिहासा बलीयांसः; कुतः? तेषां परिग्रहातिरेकात्, सर्वत्र माध्यस्थ्येन भूतार्थप्रतीतेः, वचनसौष्ठवेन, कर्तुराप्ततमत्वावगतेश्च”(அதே₂திஹாஸபுராணயோ: இதிஹாஸா ப₃லீயாம்ஸ:; குத:? தேஷாம் பரிக்₃ரஹாதிரேகாத், ஸர்வத்ர மாத்₄யஸ்த்₂யேந பூ₄தார்த்த₂ப்ரதீதே:, வசநஸௌஷ்ட₂வேந, கர்த்துராப்ததமத்வாவக₃தேஶ்ச।) என்று தொடங்கிப் பரிக்₃ரஹாதிஶயாதி₃களாலே புராணத் இதிஹாஸ ப்ராப₃ல்யம் ஸாமாந்யேந தத்வநிர்ணயத்திலே உய்யக்கொண்டாராலும், “महाभारतं हि परिग्रह-

(கர்த்துரித்யாதி₃) तमप्प्रत्ययार्थம் (மிகவும்) இதி. உக்தார்த்த₂த்துக்கு ப்ராசீநஸம்வாத₃ம் (अथेतिहासेत्यादि). (इतिहासपुराणयोः) इति निर्धारणे सप्तमी. (बलीयांसः)-स्मृत्यपेक्षया புராணங்கள் ப₃லவத்துக்கள். तदपेक्षया இதிஹாஸங்கள் ப₃லவத்துக்கள் என்றபடி. (सर्वत्र)-லௌகிக வைதி₃க விஷயங்களிலே (भूतार्थप्रतीतेः)-विद्यमानार्थप्रतीतेः. (वचनसौष्ठवेन)-वाक्यसौघट्येन; पूर्वापराविसंवादेन अतिवादतात्पर्यविरहेण என்றபடி. (ஸாமாந்யேந)-ஸ்ரீராமாயணம், பா₄ரதம் என்கிற விஶேஷநிர்தே₃ஶம் இன்றிக்கே என்றபடி. (परिग्रहविशेषः)—पुराणेषु

இவ்விடத்திலே, “ஒரு நாயக” (4-1) திருவாய்மொழியைக் கொண்டு, “சூழ் விசும்பணி முகிலி’ ன் (10-9) ப்ராமாண்யமறிந்தபடியை த்₃ருஷ்டாந்தமாக்கிக்கொள்ளவும்.

(வசநஸௌஷ்ட₂வேந)என்றது—“यन्मनसा मन्यते(चेतयते?) तद्वाचा वदति” என்கிற ந்யாயத்தாலே, மநஸ்ஸிலே அந்யதா₂

विशेषात्रसितम्” (மஹாப₄ாரதம் ஹி பரிக்₃ரஹ விஶேஷா வஸிதம்) என்று தொடங்கி, “धर्मे चार्थे च कामे च मोक्षे च भरतर्षभ। यदिहास्ति तदन्यत्र यन्नेहास्ति न तत् क्वचित्—इति लौकिक-वैदिक-सकलार्थ-निर्णयाधिकृतत्वेन, क्वचिदपि अपक्षपातित्वाच्च, पुराणेभ्यो बलवत्तरम्” (த₄ர்மே சார்த்தே₂ ச காமே ச மோக்ஷே ச ப₄ரதர்ஷப₄। யதி₃ஹாஸ்தி தத₃ந்யத்ர யந்நேஹாஸ்தி ந தத் க்வசித்॥-இதி லௌகிக வைதி₃கஸகலார்த்த₂நிர்ணயாதி₄க்ருதத்வேந, க்வசித₃பி அபக்ஷபாதித்வாச்ச புராணேப்₄யோ ப₃லவத்தரம்॥) என்றுமதளவாக, பரிக்₃ரஹாதிஶயத்தாலும், மத்₄யஸ்த₂தையாலும், புராணங்களிற்காட்டில் இதிஹாஸ விஶேஷமான மஹாப₄ாரதத்துக்குண்டான

ஶ்லாகி₄க்கப்படுகை. (यत् अन्यत्रास्ति तत् इहास्ति)-इति கூட்டுவது. யாதொரு ப்ரமேயம் இதுக்கு அந்யமான லோகவேத₃ங்களிலே ப்ரதிபாத்₃யதயா இருக்கிறது—அது இங்கே ப்ரதிபாத்₃யதயா இருக்கிறது என்று விவக்ஷித்து (லௌகிகவைதி₃க) इत्याद्युक्तம். (यन्नेहास्ति न तत् क्वचित्)—இதிலின்றிக்கேயிருப்பது புறம்பின்றிக்கேயிருக்கும் என்றபடி. (यदिहास्ति तदन्यत्र) என்று அந்வயவ்யாப்தியும். (यन्नेहास्ति न तत् कचित्) என்று வ்யதிரேகவ்யாப்தியும்சொல்லிற்றென்று விவக்ஷித்து, (सकलार्थ) इत्युक्तம். (இதிஹாஸ விஶேஷமான) என்றது—“महाभारतं हि” என்று इतिहासत्वव्याप्यमहाभारतत्वरूप-विशेषधर्मத்தையிட்டு நிர்தி₃ஷ்டமான என்றபடி. இது “रामायणवत् महाभारतं शरणम्” என்று ப₄ட்டராலே அருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீராமாயணத்துக்கும் உபலக்ஷணம். இது

ப₄ாவம் உண்டாகில் வாக்கிலே தோன்றுமென்று கருத்தாலே. (உய்யக்கொண்டார்) உடையவர் காலத்திலே ப்ரஸித்₃த₄ரான தூப்புல் உய்யக்கொண்டார். 3.

4. அத்தாலே அது முற்பட்டது.

ப்ராப₃ல்யம் ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாம பா₄ஷ்யத்திலே ப₄ட்ட ராலும் ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்டதிறே. 3.

4. அவ:-அதின் ப்ராப₃ல்யத்தை இசைவிக்கிறார் (அத்தாலே) என்று தொடங்கி.

வ்யா:-அந்த ப்ராப₃ல்யத்தாலே, "इतिहासपुराणं पञ्चमम्" (இதிஹாஸபுராணம் பஞ்சமம்) என்றும், "इतिहासपुराणाभ्याम्" (இதிஹாஸ புராணாப்₄யாம்) என்றும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே இரண்டையும் சேரச் சொல்லுகிறவளவில், இதிஹாஸமானது புராணத்துக்கு முன்னே சொல்லப்பட்டதென்கை. த்₃வந்த்₃வ ஸமாஸத்தில், அல்பாச்தரமாதல் அப்₄யர்ஹிதமாதலிறே

உய்யக்கொண்டார் க்₃ரந்த₂த்தில் பண்ணின सामान्यनिर्देश வ்யாவ்ருத்தி. (ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாம பா₄ஷ்யத்திலே)—ப₄க₃வத்₃கு₃ண த₃ர்ப்பணத்திலேயென்றபடி. அதுக்கு, "महाभारतसारत्वात्" இத்யாதி₃ ஸ்வபத₃ங்களை. "महाभारतं हि" இத்யாதி₃ ஸ்வ வாக்யங்களாலே வர்ணிக்கையாலே. "स्वपदानि च वर्ण्यन्ते" என்கிற பா₄ஷ்யலக்ஷணமுண்டென்று பா₄ஷ்ய ப்ரஸித்₃தி₄ உபபந்நையென்று (ஸஹஸ்ரநாம பா₄ஷ்யத்திலே) என்று அருளிச்செய்தார் என்று கண்டுகொள்வது. 3.

4. (அதின் ப்ராப₃ல்யத்தை)—புராணங்களிற் காட்டில் இதிஹாஸத்துக்குண்டான ப்ராப₃ல்யத்தை. (இசைவிக்கிறார்)—ஸம்வதி₃ப்பிக்கிறார் என்றபடி. "इतिहासपुराणं पञ्चमम्" इति भूमविद्यावाक्यम्. इतिहासाश्च पुराणानि च इतिहासपुराणं; समाहारद्वन्द्वः. 'इतिहासपुराणाभ्यां' इति, ஜாத்யேகवचनान्तங்களான इतिहास

4. அல்பமான அச்சையுடையது (அல்பாச்தரம்). அச்-

4. அவ:—இந்த ப்ராப3ல்ய ஸித்3த4மான இதிஹாஸத்தினுடைய ப்ராத4ாந்யத்தை முதலிக்கிறார் மேல் (அத்தாலே) இத்யாதி3யால்.

வ்யா:—ப்ரதிபாத்3யார்த்த2விஶேஷஸித்3த4 ப்ராப3ல்யத்தாலே புராணங்களில் வ்யாவ்ருத்தமான இதிஹாஸமானது, "*இதிஹாஸாங்*

पुराणशब्दங்களுக்கு इतरेतरयोगद्वन्द्वः। *இது* बार्हस्पत्यस्मृतिवचनस्थम्. *ப்ரப3லம் முற்படும் என்னுமதுக்கு ஶப்3த3ாநுஶாஸநத்தை ப்ரமாணமாகக் காட்டுகிறார்* (**த்3வந்த்3வ ஸமாஸத்திலித்யாதி3நா**). (**த்3வந்த்3வ ஸமாஸத்தில்**) *என்றது—ப்ரக்ருதமான "இதிஹாஸ புராண" என்கிற* **த்3வந்த்3வ** *ஸமாஸத்திலென்றபடி. அல்லது 'த்3வந்த்3வஸமாஸ ஸாமாந்யத்தில்" என்று சொல்லப்பார்க்கில்.* "द्व्यन्तम्" "लघ्वक्षरम्" "ऋतुनक्षत्राणाम्" "भ्रातुर्ज्यायसः" "अजाद्यदन्तम्" *என்று த்3வந்த்3வ ஸமாஸத்தில் முற்படுமவை பலவுமுண்டாகையாலே,* "அல்பாச்தரமாதல் அப்4யர்ஹிதமாதலிறே முற்படுவது" *என்று நியமிக்கவொண்ணாதிறே. "இதிஹாஸ புராண" என்கிற த்3வந்த்3வத்திலே. கீழ்ச்சொன்ன க்4யந்தாதி3களுக்கு விஷயந்தான் முதலிலேயில்லையிறே. இனி பரிஶேஷிப்பது அஜாத்3யத3ந்தம், அல்பாச்தரம். அப்4யர்ஹிதம் என்கிற மூன்றுமிறே. அதில் "அஜாத்3யத3ந்தம்" என்கிற இத்தை "அல்பாச்தரம்" "அப்4யர்ஹிதம்" என்கிறவிரண்டும் பரத்வாத் பா3தி4க்குமிறே. இனி அதிலும் பரிஶேஷித்தது "அல்பாச்தரம், அப்4யர்ஹிதம்" என்கிற இரண்டுமேயிறே. இத்தையெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார்* (**அல்பாச்தரமாதல் அப்4யர்ஹிதமாதலிறே முற்படுவது**) *என்று. அல்பாச்தரமாவது—இரண்டில் வைத்துக்கொண்டு ஒன்றிற்காட்டில் ஒன்று ந்யூந ஸங்க்2யாகமான உடலெ(உயிரெ?)ழுத்தை*

உயிரெழுத்து. (அப்4யர்ஹிதத்வம்)—*ஶ்ரைஷ்ட்2யம்.* **ஶ்ருதி**

முற்படுவது. அதில் அல்பாச்தரமன்றியிலேயிருக்க, அது முற்பட்டது அப்₄யர்ஹிதத்வத்தாலேயிறே. இந்த அப்₄யர்ஹிதத்வத்துக்கு மூலம் அதின் ப்ராப₃ல்யமென்று கருத்து.

அத₂வா, (ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்களாலே) என்று ப₄ாக₃த்₃வயோபப்₃ரும்ஹணங்களையும் ஸமஸ்தமாகச் சொல்லுகிறவிடத்தில் "इतिहासाश्च पुराणानि च इतिहासपुराणानि; स्मृतयश्च इतिहासपुराणानि च स्मृतीतिहासपुराणानि" (இதிஹாஸாஶ்ச புராணாநி ச இதிஹாஸபுராணாநி; ஸ்ம்ருதயஶ்ச இதிஹாஸ புராணாநி ச ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ

யுடைத்தாயிருக்கிற பத₃ம். அப்₄யர்ஹிதமாவது—ஒன்றிற்காட்டில் ஒன்று ஶ்ரேஷ்ட₂வாசகமாயிருக்கிற பத₃ம். (அதிலித்யாதி₃) புராணஶப்₃த₃த்திற்காட்டில் ந்யூநாச்கமன்றிக்கே அதி₄காச்கமான இதிஹாஸபத₃ம் புராணஶப்₃த₃த்திற்காட்டில் முற்பட்டது. புராணாபேக்ஷயா ஶ்ரேஷ்ட₂மான இதிஹாஸத்துக்கு வாசகமாகவிருக்கையாலேயென்றபடி. अल्पाच्तरत्वात् புராணஶப்₃த₃ம் முற்பட ப்ரஸங்கி₃க்க, अभ्यर्हितत्वात् இதிஹாஸஶப்₃த₃ம் முற்பட ப்ரஸங்கி₃க்க, இப்படித் துல்யப₃லவிரோத₄ம்வரில், परत्वात्, "अल्पाच्तरम्" என்கிற வித்தை ப₃ாதி₄த்து "अभ्यर्हितं पूर्वम्" என்கிற ஶாஸ்த்ரமே ப்ரவர்த்தித்து, இதிஹாஸஶப்₃த₃ம் முற்பட்டது என்று கருத்து. இத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றியிறே, "इतिहासस्य पुराणेभ्योऽभ्यर्हितत्वं विशेषः। 'अल्पाच्तरम्' इति पुराणशब्दस्य पूर्वनिपाते प्राप्ते 'अभ्यर्हितं पूर्वं प्रयोक्तव्यं' इति

ஸ்ம்ருதிகளிலே முற்படுகையை உபபாதி₃க்குமதிலுங்காட்டில், "लीलार्थमपि यद्ब्रूयुः" "ता एव भवन्ति शास्त्राणि" "சொல்லுமவிடு சுருதியாம்" என்கிறபடியே முன்பு இப்ரப₃ந்த₄த்திலே சேர்க்கப்பட்ட பூர்வாசார்ய வசநத்தில் முற்பட்டமையை

புராணநி கல்பாந்" "இதிஹாஸ புராணப்4யாம்" என்று உப ப்3ரும்ஹ்ய உபப்3ரும்ஹணங்களிலே, புராணங்களில் முற்பட

पूर्वनिपातितस्य इतिहासस्य अभ्यर्हितत्वप्रतीतेः॥" *என்று ஶ்ருத ப்ரகாஶிகாப4ட்டரருளிச்செய்ததென்று கண்டுகொள்வது.* **"सर्वतोऽभ्यर्हितं पूर्वम्"** *என்கிற* **महाभाष्यकारवचनम्.** *இங்கே* "அத்தாலே அது முற்பட்டது" (வா4) *என்னுமதுக்கு உதா3 ஹரணமாக* **"यद्ब्राह्मणानीतिहासान् पुराणानि"** *என்கிற வ்யஸ்த ப்ரயோக3ஸ்த2லத்தைத எடாதொழிந்தது,* **"इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत्"** *என்கிற* **वचनच्छायानुकारि**யான "வேத3ார்த்த2 மறுதியிடுவது" (வா. 1) *என்கிற வாக்யத்திலே* **"इतिहास-पुराणाभ्याम्"** *என்கிறவிதுவே* **झटिति बुद्धिस्थ***மாகையாலும்.* த்3வந்த்3வஸமாஸத்தில் *அப்4யர்ஹிதத்துக்குப் பூர்வ ப்ரயோக3ம்* ஶாஸ்த்ரீ*யமாகையாலும்.* வ்யாஸ ஸ்த2லங்களில் *அதுக்குப் பூர்வப்ரயோக3ம்* **पुरुषेच्छाधीन***மாய் அநியதமாகையாலும்.* த்3வந்த்2வஸமாஸோதா3ஹரணமே *உசிதமென்னுமபி4ப்ராயத்தாலேயென்று கண்டுகொள்வது,*

(அத2வேதி)–"அத்தாலே அது முற்பட்டது" (வா4) *என்றால் அது எவ்விடத்திலே முற்பட்டது என்னும் அதி4கரணாகாங்க்ஷையிலே,* **ग्रन्थान्तरस्थप्रयोग***ம்* **अधिकरणत्वेन** *ஸம்ப3ந்தி4க்கு மதிலுங்காட்டில்* **प्रकृतग्रन्थ***த்திலே* **पूर्वप्रस्तुत***மான ப்ரயோக3மே* **अधिकरणत्वेन** *ஸம்ப3ந்தி4க்கை* **शीघ्रभावि** *என்று கருத்து.* **(इतिहासाश्च पुराणानि च इतिहासपुराणानि) इति प्रथमं द्वन्द्वसमासः; अभ्यर्हितत्वात् इतिहासस्य पूर्वनिपातः. अनन्तरं (स्मृतयश्च इतिहास-पुराणानि च स्मृतीतिहासपुराणानि) इति द्वन्द्वगर्भो द्वन्द्वः. "स्मृतयश्च इतिहासाश्च पुराणानि च स्मृतीतिहासपुराणानि"** *என்று* **त्रिपदद्वन्द्व***மும்*

உபபாதி3க்கையே ஆப்த்யதிஶயத்துக்கும் உபஸ்தி2திலாக4வத் துக்கும் சேர்ந்திருக்கையாலே அருளிச்செய்கிறார் (அத2வா) *என்று தொடங்கி.* (சொல்லுகிறவிடத்தில்) *என்றது—சொல்லுகிற இப்ரப3ந்த4க4டிதமான பூர்வாசார்ய வாக்யத்தில் என்றபடி. ஆனால்* "ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ" (வா 1)

புராணுநி) என்றிப்படி இவர்க்கு ஸமாஸவிவக்ஷை யாகையாலே, அல்பாச்தரமான புராணத்துக்கு முன்னே இதிஹாஸத்தையருளிச்செய்ததின் கருத்தை (இவையிரண்டிலும்) (வா. 3) இத்யாதி₃யாலே அருளிச்செய்கிருராகவுமாம். இந்த யோஜனையில் (அத்தாலே அதுமுற்பட்டது)(வா.4) என்கிறவிதுக்கு, அந்தப்ராப₃ல்யத்தாலே(இதிஹாஸ புராணங்களாலே) (வா. 1) என்கிறவிடத்தில் புராணத்துக்கு முன்னே இதிஹாஸம் சொல்லப்பட்டது என்று பொருளாகக் கடவது.

ஸாது₄வேயாகிலும். இதிஹாஸபுராணங்களுக்கு உத்தர பா₄கோ₃பப்₃ரும்ஹணத்திலே तुल्यवदेकक्रियान्वयित्वமிருக்கை யாலும், "இதிஹாஸ புராணம்" இத்யாதி₃ த்₃வந்த்₃வ ப்ரயோக₃ம் பலவிடங்களிலேயிருக்கையாலே * "अवयवप्रसिद्धेः समुदायप्रसिद्धिर्बलीयसी" என்கிற ந்யாயம் * இங்கு ப்ர வர்த்திக்கையாலும், த்₃வந்த்₃வக₃ர்ப₄த்₃வந்த்₃வமே யுக்தம். இங்கே. "अभ्यर्हितं पूर्वम्" என்கிற ஶாஸ்த்ரத்தாலே "इतिहास पुराणस्मृतयः" என்று. அப்₄யர்ஹிதமான इतिहासपुराणद्वन्द्वம் முற்படக்கடவதீயென்னில். "अभ्यर्हितं पूर्वम्" என்கிறவிது அநித்யமாகையாலே இது முற்படக்கடவதல்ல. அல்பாச்தர மான ஸ்ம்ருதிஶப்₃த₃ம் முற்படக்கடவது. ஆனுல். 'ப்ரத₂ம த்₃வந்த்₃வத்திலே अभ्यर्हितत्वात् इतिहासशब्दம் முற்படும். द्वन्द्वगर्भद्वन्द्वத்திலே "अभ्यर्हितं पूर्वम्" என்று அநித்யம் என்னு மத்தாலே अल्पाच्तरं पूर्वम् என்னுமதுவே ப்ரவர்த்திக்கிறது' என்கிற விவக்ஷையில் நித₃ாநமென்னென்னில்; (1) "अभ्यर्हितं

இத்யாதி₃ வாக்யத்தில். ஸ்ம்ருதியிலுங்காட்டில் उत्तरभागोप- बृंहणतया ஶ்ரேஷ்ட₂ங்களான இதிஹாஸபுராணங்கள் முற் பட்டு "இதிஹாஸ புராணஸ்ம்ருதிகளாலே" என்று வாக்ய ஶைலியாக வேண்டாவோ? என்னில்; இவ்விடத்தில் ப்ரா

எடுக்கப்பட்டது என்று. இதின் ப்ராப3ல்யம் ஸ்தி2ரீகரிக்கப்படுகிறது. ஆக. வேத3த்தின் உபப்3ருஹ்மணம் ப்4ரஹ்மணம் ப்4ரஹ்மார்த்தே2 பட்3ரும்ஹண

पूर्वं अनित्यम्" என்கிறவிது ज्ञापकसिद्धமாகையாலே असार्वत्रिकம். அப்படி க்வாசித்கமான அநித்யத்வத்தை प्रथमद्वन्द्वத்திலே கொள்ளுமதிற்காட்டில் जघन्यமான द्वन्द्वगर्भद्वन्द्वத்தில் கொள்ளுகை न्याय्यम्. (2) किञ्च, पूर्वोत्तरभागात्मकமான வேத3த்தில் பூர்வபா4க3த்துக்கு उपबृंहणம் पूर्वनिर्दिष्टங்களான ஸ்ம்ருதிகளென்றும். उत्तरभागोपबृंहणம் उत्तरनिर्दिष्टங்களான இதிஹாஸபுராணங்களென்றும் विभागज्ञापनம் ஆவஶ்யகமாகையாலே. द्वन्द्वगर्भद्वन्द्वத்திலே "अभ्यर्हितं पूर्वम्" என்கிறவிதியுடைய अनित्यत्वமும். "अल्पाच्तरम्" என்கிற ஶாஸ்த்ர ப்ரவ்ருத்தியும் கொள்ளுகை யுக்தம்; अपेक्षितक्रमानुगुणமாக अनुशासनप्रवृत्तियும் ஸித்3தி4த்தால் அநுகூலமிறே. "இதிஹாஸ புராணம்" इत्यादिप्रथमद्वन्द्वத்திலே இங்ஙனொரு ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே औत्सर्गिकமான अभ्यर्हितपूर्व-निपातशास्त्रप्राबल्यம் கொள்ளுகையே யுக்தம். இத்தையெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இவர்க்கு ஸமாஸ விவக்ஷையாகையாலே) இத்யாதி3. (ஒருங்கவிடுகை)–

ப3ல்ய தௌ3ர்ப3ல்யங்கள் अभ्यर्हितत्वानभ्यर्हितत्वहेतुக்களாக விவக்ஷிதங்களாகையாலே. उत्तरभागविवरणத்தில் இதிஹாஸத்துக்கு ப்ராப3ல்யம்போலே पूर्वभागविवरणांशத்தில் ஸ்ம்ருதிகளுக்கு ப்ராப3ல்யம் துல்யமாகவுண்டாகையாலே. அல்பாச்தரமான ஸ்ம்ருதி ஶப்3த3மே முற்படவேண்டுகையாலே விரோத4மில்லையென்று கண்டுகொள்வது. ஆராத4நம் ப்3ரஹ்மத்துக்கு ஶேஷமானாப்போலே. ப்3ரஹ்மமும் கர்மதயா ஆராத4நத்துக்கு ஶேஷமாயிருக்கையாலும். ஸாத4க ஸாத4ாரண ப்ராப்யபூ4தமான ப்3ரஹ்மத்தையபேக்ஷித்து. ப்ரபந்நஸாத4ாரண ப்ராப்யமாய். व्यक्तचतुर्थीप्रार्थनीयமாயிருந்துள்ள ஆராத4நத்துக்கு प्राप्यत्वाकारத்தாலே உத்கர்ஷமுண்டாகையாலும் अर्थोत्कर्षमूलकமான स्मृतीतिहासादिप्राबल्यदौर्बल्यங்கள் विवक्षानुगुणமாக அவ்யவஸ்தி3தங்களாகக் கடவதிறே.

ஆக, வேத₃ார்த்த₂ நிர்ணயம் பண்ணுமளவில், தது₃பப்₃ரும்ஹணங்களாலே பண்ணவேணுமென்றும், அதில் பூர்வோத்தர ப₄ாகோ₃பப்₃ரும்ஹணங்கள் இன்னதென்றும், உத்தரப₄ாகோ₃பப்₃ரும்ஹணங்களான இதிஹாஸபுராணங்களில் இதிஹாஸம் ப்ரப₃லம் என்றும் அருளிச்செய்கையாலே, மேல் தாம் அருளிச் செய்யப்புகுகிற அர்த்த₂ங்களுக்கு ப்ரமாணம் ஒருங்கவிட்டருளினாராய்த்து. 4.

வ்யவஸ்தை₂ பண்ணுகை. "ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களாலே" (வா. 1) என்கிறவிடத்திலே, "ப₄க₃வச் சா₂ஸ்த்ரத்திலே" (வா. 392) என்று தாம் மேலே प्रमाणत्वेन உதா₃ஹரிக்கிற ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தையும் ஒக்க உபாதா₃நம் பண்ணுமையென்னென்னில்; ஸ்ம்ருதியையெடுத்தவித்தால், அந்த ஸ்ம்ருதிக்கு மூலபூ₄தமான ப₄க₃வச்சா₂ஸ்த்ரமும் அர்த்தா₂த் உபாத்தம் என்றும், இதிஹாஸபுராணங்களை யெடுத்தவித்தால்,அவற்றில் ப்ரமாணதமத்வேந ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்ட ப₄க₃வச்சா₂ஸ்த்ரமும் அர்த்தா₂த் உபாத்தமாம் என்றுமபி₄ப்ராயத்தாலே ப₄க₃வச்சா₂ஸ்த்ரத்தையெடுத்

"प्राबल्यात् स्मृतितः पुराणवचसाम्" என்று ஸ்ம்ருதியிலுங்காட்டில் புராணம் ப்ரப₃லமென்று அண்ணனய்யன் அருளிச்செய்தது.—भगवदाराधनरूपकर्मத்தை फलान्तरार्थமாகவும், देवतान्तराराधनरूपமாகவும் शास्त्रास्तिक्यादिजननार्थं चेतनगुणानुगुणமாக ப்ரதிபாதி₃த்து ப₄க₃வத்₃வைப₄வம் குன்றும்படி பண்ணுகிற அஸாத்விக ஸ்ம்ருதிகளையபேக்ஷித்து, ஸாத்விகாசாரவிஷயத்தில் தத்வநிர்ணயைகபரங்களாய், ப₄க₃வத்₃ வைப₄வத்தை நன்றாகச் சொல்லுகிற புராணங்கள் ப்₃ரப₃லமென்னும் கருத்தாலே, ஆகில், புராணங்கள்போலே பக்ஷபாதமுடையதுகளான ஸ்ம்ருதிகள் வேதா₃ர்த்த₂விவரண ப்ராமாண்யத்தில் து₃ர்ப₃லமென்னக்குறையென்? என்னில்,

பே4த3மும், பூர்வோபப்3ரும்ஹணத்தில் ப்ரப3லமான உத்தரோப ப்3ரும்ஹணத்3வயத்தில் ப்ரத2மோபப்3ரும்ஹணத்தின்ப்ராத4ாந்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து. இவ்வளவும் இப்ரப3ந்த4ாரம்ப4ம். 4.

தருளிற்றிலர். भगवच्छास्त्रம் मन्वादिस्मृतिகளுக்கு मूलभूतமென்னு மிடமும். इतिहासादौ प्रमाणतमत्वेन प्रतिपादितமென்னுமிடமும். “अत्र सूत्रकाराभिप्रायो मोक्षधर्मवचनैः अवगम्यते। तथाहि तत्र श्रीपाञ्चरात्रस्य बहुमुखं प्रामाण्यं प्रपञ्चितम्” என்றும். “अस्मात् प्रवक्ष्यते धर्मान् मनुस्स्वायंभुवस्स्वयम्—इति मन्वादिभिरुपजीव्यत्वम्” என்றும் ஶ்ருதப்ரகாஶிகையிலே வ்யக்தம். ஆனாலும், ப்ரத4ாந ப்ரமாணத்துக்கு अर्थात् उपादानமும், अप्रधानத்துக்கு आभिधानिकोपादानமும் ஆகிற இதுக்கு மூலமென்னென்னில். शारीरकसूत्र ப்ரக்ரியையாயிருக்கும். எங்ஙனேயென்னில், शारीरक ஸூத்ரத்திலே “स्मृत्यनवकाशदोषप्रसङ्ग इति चेन्न अन्यस्मृत्यनवकाशदोषप्रसङ्गात्” என்று. मन्वादिस्मृतिகளுக்கு प्रामाण्यसिद्धवत्कारेण कपिलस्मृति बाधकत्वத்தைச்சொல்லி, அந்த மந்வாதி3ஸ்ம்ருதிகளுக்கும் மூல பூ4தமான ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தினுடைய ப்ராமாண்யத்தை “ उत्पत्त्यसम्भवात् ” இத்யாதி3 ஸூத்ரங்களாலே

இங்கு. वक्तृदोषप्रयुक्तமான பக்ஷபாதமே पुराणदौर्बल्यहेतुவாக விவக்ஷிதமாகையாலே. “त्रैगुण्यविषया वेदाः” என்கிறபடியே आस्तिक्यादिजननार्थமாக गुणानुगुणसाध्यसाधनங்களை விதி4க்கிற வேத3வாக்யங்களினுடைய பக்ஷபாதமடியாக அதுகளினுடைய உபப்3ரும்ஹணங்களான ஸ்ம்ருதிகளுக்கும் பக்ஷ பாதம் வருகையாலேயும். அந்தப் பக்ஷபாதந்தான் மூலாநு கு3ணமாகவிருக்கையாலே प्रामाण्यातिशयहेतुவாகையாலேயும். प्रयोजनान्तरतात्पर्यமின்றிக்கே सञ्जातमोक्षाभिलाषரான சேதநர்க்குத் தத்வஹித புருஷார்த்த2ங்களை உள்ளபடியறிவிக்கையிலே ऐदम्पर्येण ப்ரவ்ருத்தமான உத்தரப4ாக3த்துக்கு உபப்3ரும் ஹணங்களாயிருந்துவைத்தும் புராணங்கள் साध्यान्तरसाधनान्तरपरங்களாகைக்கடியான केवलवक्तृदोषप्रयुक्तपक्षपातம் ஸ்ம்ருதி களுககில்லாமையாலே அதுகளுக்கு स्वार्थप्रामाण्यத்தில் इतिहासापेक्षया दौर्बल्यமில்லையென்று கண்டுகொள்வது. அன்றிக்கே.

புருஷகார வைப4வம்

5. அவ:-முதலிலே (வேதா3ர்த்த2ம்) (வா.1) இத்யாதி3யாலே வேத3தத3ர்த்த2 தது3பப்3ரும்ஹணங்களை ஸாகல்யேந உபாதா3நம் பண்ணி, அந்த வேத3த்தினுடைய ப4ாக3விப4ாக3 தது3பப்3ரும்ஹணவிப4ாக3ங்களையும் பண்ணினாரேயாகிலும், சேதநருடைய உஜ்ஜீவநத்துக்கு அபேக்ஷிதார்த்த2ங்களை அருளிச்செய்ய

ஆக்ஷேபித்து, ஸமாதா4நம் பண்ணிற்றிறே; அத்தையநுரோதி4த்தாய்த்து இவர் இப்படிச்செய்தருளிற்றென்று கண்டுகொள்வது. 4.

5. (வேதா3ர்த்த2மறுதியிடுவது) (வா 1)என்று தொடங்கி, **साकल्येन वेदार्थनिरूपणप्रतिज्ञाप्रत्यभिज्ञापक**மான உபோத்3கா4தத்தைப்பண்ணி. **प्रतिज्ञानुगुण**மாக **साकल्येन वेदार्थनिरूपण**ம் பண்ணாமல் **तदेकदेशोत्तरभाग**த்தில் ஏகதே3ஶமான **पुरुषकारवैभवादि-मात्र**த்தை நிரூபிக்கபடியென்? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு உபோத்3கா4தத்தோடே ப்ரப3ந்த4த்துக்கு ஸங்க3தியை அருளிச்செய்கிறார் (முதலிலே) இத்யாதி3நா. இங்கே, (பண்ணினாரேயாகிலும்) **इत्यन्तं शङ्कानुवाद**ம், (சேதநருடைய) **इत्यादिकं परिहार**மென்று கண்டுகொள்வது. **(उज्जीवनं)-मोक्षः.** இங்கே. "**सामान्येन विशेषसमर्थनं अर्थान्तरन्यासः**" என்கிறபடியே விவக்ஷித விஶேஷத்தில் தாத்பர்யாதிஶயத்தாலே **सामान्यकीर्तन**ம் **श्रोतृबुद्ध्यतिशयकर**மாகையாலே ஸாமாந்ய ப்ரதிஜ்ஞையும் ஏகதே3ஶமாத்ரநிரூபணமும் கூடும் என்று

पूर्वभागोपबृंहणத்தைப் பூர்வமும், **उत्तरभागोपबृंहण**ங்களைப் பிற்பாடும் சொல்லுகையே க்ரமத்துக்கு உசிதமாகையாலே ஸ்ம்ருதி முற்பட்டது என்றுமாம். 4.

5. அடியிலே (வேதா3ர்த்த2மறுதியிடுவது) (வா.1) என்று ஸாமாந்யமாகச்சொல்லி, "இதிஹாஸஶ்ரேஷ்ட2மான" (வா.5)

இழிந்தவராகையாலும், அதுதான் பூர்வப4ாக3வேத்3ய மன்றிக்கே உத்தர ப4ாக3வேத்3யமாகையாலும், பூர்வ

பரிஹாராபி4ப்ராயம் கண்டுகொள்வது. இவ்விடத்திலே, "**अथातो ब्रह्मजिज्ञासा**" என்கிறது. வேத3த்தினுடைய ப4ாக3த்3வயார்த்த2 நிரூபணத்துக்கும் ஸாமாந்ய ப்ரதிஜ்ஞை என்கிற யோஜனையிலே **प्रतिज्ञातवेदार्थसामान्यैकदेश**மான பூர்வப4ாக3ார்த்த2த்தை நிரூபியாமல் தசே3கதே3'ஶமான உத்தரப4ாக3ார்த்த2 மாத்ரத்தை நிரூபித்த ஸூத்ரகார ஶைலியையும், "**अथातो धर्मजिज्ञासा**" என்றே **भागद्वयविचार**த்துக்கும் ஸாமாந்ய ப்ரதிஜ்ஞையென்கிற யோஜனையிலே, **प्रतिज्ञातार्थैकदेश**மான உத்தர ப4ாக3ார்த்த2த்தை நிரூபியாமல் தசே3கதே3ஶமான பூர்வ ப4ாக3ார்த்த2மாத்ரத்தை நிரூபித்த பூர்வமீமாம்ஸா ஸூத்ர காரருடைய ஶைலியையும் **दृष्टान्ततया** கண்டுகொள்வது. அங்கே, **क्रमेण** கு3ருஶிஷ்யர்களாலே **भागान्तरार्थनिरूपण**ம் பண்ணப் பட்டதேயென்ன அருளிச்செய்கிறார்.— (பூர்வப4ாக3த்தில்

என்று தொடங்கி **उत्तरभागार्थनिर्णय**த்தில் முதலிலே இழியலாமோ? என்கிற ஶங்கையிலே; " முமுக்ஷுக்களுக்கு முந்துற முன்னம் அறியவேண்டும் ஸித்3தே4ாபாயமானது உத்தர ப4ாக3வேத்3யமாயிருக்கையாலேயும், பூர்வப4ாக3ப்ரதிபாத்3ய மான கைங்கர்யம் **सिद्धोपायाधिकारिकृत्यान्तर्भूत**மாயிருக்கையாலேயும். த்3வயவிவரணரூபமான இப்ரப3ந்த4த்தில்—முதலிலே **पुरुषकारोपायवैभवात्मक-उत्तरभागार्थनिर्णय**மும்- உத்தரப4ாக3ார்த்த2 மான புருஷார்த்த2ாதி3களை நிர்ணயிக்கிற த்3வயோத்தர க2ண்ட3ார்த்த2 விவரணரூப ப்ரகரணங்களிலே கைங்கர்ய ரூப கர்மங்களும், "**प्रपद्ये**" என்கிற **उत्तमाक्षिप्ताधिकारिस्वरूपविवरणस्थल**ங்களிலே நிஷித்3த4பரிஹாராதி3களும் நிர்ணயிக்க வேண்டுகையாலே, **अधिकारिकृत्यप्रकरण**த்தில் பூர்வப4ாக3த்தில் **उपादेयार्थविशेषनिर्णय**மும்-ஸங்க3தம்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (முதலிலே) இத்யாதி3நா. (ப்ரதி

ப4ாக3த்தில் முமுக்ஷுவுக்கு ஜ்ஞாதவ்யாம்ஸமுள்ளதும், உத்தர ப4ாக3ார்த்த2ங்களான ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த2 ப்ரதிபாத3ந ஸ்த2லங்களிலே தத்தத3நு கு3ண(மாக) த்யாஜ்யோபாதே3ய கத2நமுகே2ந ஜ்ஞாபிக்கலாயிருக்கையாலும், உத்தர ப4ாக3ார்த்த2 நிர்ணயத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், அதுதன்னிலும் ப4க3வத் ஸ்வரூபரூபகு3ணவிபூ4திகளையும் ப4க3வது3பாஸநாதி3

முமுக்ஷுவுக்கு ஜ்ஞாதவ்யாம்ஸமுள்ளதும்) இத்யாதி3. अत्रापि பூர்வப4ாக3ார்த்த2த்தையும் स्वयमेव विवक्षानुगुणமாக ஸங்க்3ரஹமாக நிரூபித்தாரென்று கருத்து. (தத்தத3நு கு3ணத்யாஜ்யோபாதே3ய கத2நமுகே2ந) என்றது—स्वरूपाद्यननुगुणनिषिद्धकाम्याङ्गत्वादिகளாலே த்யாக3ார்ஹதையென்ன, लोकसङ्ग्रहतया कैङ्कर्यत्वादिना ஸ்வீகாரார்ஹதையென்ன, एतत्कथनद्वारेण என்றபடி. இங்கே, "उत्तरभागे च तत्तदर्थौपयिकतया प्रसक्तानां पूर्वभागार्थानां शिक्षणीयत्वं, प्रदर्शितयैव दिशाऽनुक्तानामपि शिक्षणीयार्थान्तराणां सुकरनिर्वाहत्वञ्चाभिप्रेत्य ब्रह्मसूत्राण्येव भगवान् भाष्यकारः प्रारभते विवरीतुम्" என்கிற श्रुतप्रकाशिकाச்ச2ாயை ஸ்பு2ரிதையென்று கண்டுகொள்வது. (ப4க3வது3பாஸநாதி3களையும்) என்கிற "ஆதி3" ஸப்3த3த்தாலே, நாமஸங்கீர்த்தநாத்3யுபாயாந்தரங்களும், ஸித்3தோ4பாய வரணாதி3களும், அநுப4வ கைங்கர்யாதி3களும் ஸங்க்3ருஹீதங்கள். ஸாரம்—ஸித்3தோ4பாய

பாத3ந ஸ்த2லங்களிலே) என்றது — இப்ரப3ந்த4த்தில் ப்ரதிபாத3ந ஸ்த2லங்களிலே என்றபடி. (தத்தத3நு கு3ணமாக)—ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த2ாநுகு3ணமாக. (த்யாஜ்யோபாதே3ய கத2நமுகே2ந) என்றது—அதி4காரி ஸ்வரூபமான நிஷித்3த4பரிஹாரமும், கைங்கர்யரூபமான விஹிதாநுஷ்டா2நமுமே பூர்வப4ாக3 ப்ரதிபாத்3யமென்னும் கருத்தாலே. உபப்3ருஹ்மணங்களைக்கொண்டு வேதா3ர்த்த2ம் நிர்ணயிக்கிறாராகில், விஷயவிஸய பூர்வபக்ஷாதி3களின்றிக்கே லௌகிகோக்தியாலே அருளிச்செய்கிறதென்? என்ன,

களையும் பரக்கநின்று ப்ரதிபாதி3க்கிறவிடங்களில், ஸாராஸார விவேகபூர்வகமாக தாத்பர்யார்த்த2ங்களை ஸங்க்3ரஹித்து, ஸம்ஶய விபர்யயமறச் சேதநர்க்கு ப்ரதிபத்தி விஷயமாம்படி அருளிச்செய்து செல்லுகிறார் மேல். அதில், ப்ரத2மத்திலே, உத்தரபா4கே3ாப

வரணாதி3கள். அஸாரம்—உபாஸநாதி3கள். அஸாரம்—ஸ்வார்த்த2ாநுப4வாதி3கள். ஸாரம்-*பரார்த்த2கைங்கர்யாதி3கள்.* (அருளிச் செய்து செல்லுகிறார் மேல்) "இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட2மான" *(வா. 5) என்று தொடங்கி.* "ப2லபர்யந்த மாக்கும்" *(வா 463) என்னுமதளவான* **उपरितनसन्दर्भ***த்தாலே ப்ரதிபாதி3த்துக்கொண்டு போருகிறார் என்றபடி. கீழ் ப்ரமாணநிர்தே3ஶம் பண்ணியருளினார்; இனி தத3நுகு3ணமாக ப்ரமேய நிர்தே3ஶம் பண்ணியருளுகிறார் என்று ஸங்க3தியென்று கருத்து. அநந்தரம்.* "இவையிரண்டிலும்" *(வா 3)***इत्याद्यनन्तरपूर्ववाक्य***த்தோடே* "இதிஹாஸஶ்ரேஷ்ட2மான" *(வா 5)***इत्यादिप्रबन्धादिमवाक्य***த்துக்கு* **सङ्गतिकथनपूर्वकं** *வாக்யார்த்த2மருளிச்செய்கிறார்.—* (அதில் ப்ரத2மத்திலே) *இத்யாதி3நா.* "அத்தாலே அதுமுற்பட்டது" *(வா. 4) என்று.* **द्वन्द्वसमासत्तில்** **पूर्वप्रयोग***மாகிற* **अभ्यर्हितत्वलिङ्गம்** **पुराणापेक्षया** *இதிஹாஸத்துக் கிருக்கிறாப்போலே, இதிஹாஸங்களிலே தாரதம்யம் இருக்கிறமைக்கு ஸூசகமான* **तादृशपूर्वनिपात***ம் காணாமையாலே அவற்றில் தாரதம்யமில்லையென்று ப்ரதிபத்தி பண்ணி*

அருளிச்செய்கிறார் (அது தன்னிலும்) *என்று தொடங்கி.* (பரக்கநின்று ப்ரதிபாதி3க்கிறவிடங்களில்)-*இதிஹாஸபுராண பாஞ்சராத்ர ப்3ரஹ்மமீமாம்ஸைகளில்.* (ஸாராஸார விவேக:)–*ஸாராஸாரவிபா4க3:.* (ஸங்க்3ரஹித்து)-*ஆசார்ய முக2த்தாலே தாம் கேட்டு நிஶ்சயித்தபடியே.* "**गुरुभ्योऽर्थश्रुतश्शब्दैः तत्प्रयुक्तैश्च योजितः**" *என்கிறபடியே பூர்வாசார்யஸ்ரீஸூக்திகளாலே ஸங்க்3ரஹித்து.* (சேதநர்க்கு)—*ஸ்த்ரீபா3லாதி3 சேதநர்க்கு.* (ப்ரதிபத்தி)—*அவிசால்யமான நிஶ்சயம்.*

ப்3ரும்ஹணத்3வயத்தில் ப்ரப3லமாகச் சொன்ன இதிஹாஸங்களில் வைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீராமாயணத்தினுடைய ப்ராப3ல்யத்தை ப்ரகாஶிப்பியாநின்று கொண்டு தத்ப்ரதிபாத்3ய விஶேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட2ம்) என்று தொடங்கி.

வ்யா:-ஸ்ரீராமாயணத்துக்கு இதிஹாஸஶ்ரேஷ்ட2தையா(த்வமா)வது, "वाल्मीकये महर्षये सन्दिदेशासनं ततः। ब्रह्मणा समनुज्ञातः सोऽप्युपाविशदासने॥" (வால்மீகயே மஹர்ஷயே ஸந்தி3தே3ஶாஸநம் தத:। ப்3ரஹ்மணா ஸமநுஜ்ஞாத: ஸோऽப்யுபாவிஶத3ாஸநே॥) என்று ஸகல(ஸர்வ)லோக பிதாமஹனான ப்3ரஹ்மாவா(வி)லே ஸம்ப4ாவிதனான ஸ்ரீவால்மீகி ப4க3வானாலே ப்ரணீதமாகையாலும்,

---

ப்ரஶ்நம் பண்ணுமவிருக்கிற ஶ்ரோதாக்களைக் குறித்து—भूमविद्याचार्यன். "एष तु वा अतिवदति, यस्सत्येनातिवदति" என்று स्वयमेव भूमोपदेशपर्यवसानभूमिभूतனான புருஷோத்தமனை உபபாதி3த்தாப்போலே—இவரும் स्वयमेव ஸ்ரீராமாயணத்தினுடைய இதிஹாஸோத்தமத்வத்தை அருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. இதுதான் "இதிஹாஸஶ்ரேஷ்ட2மான" (வா. 5) என்று सिद्धवन्निर्देशத்தாலே व्यञ्जितம். இத்தால்—इतिहासेषु श्रीरामायणप्रावल्यं, पुराणापेक्षया इतिहाससामान्यத்தைப்பற்ற प्रसिद्धமென்று सूचितम्. இஸ்ஸித்3த4வந்நிர்தே3ஶமும். "श्रीरामायणवन्महाभारतं शरणम्" என்கிற श्रीसहस्रनामभाष्यस्थनिर्देशानुसारेण என்று தாத்பர்யம்.

இத்தால், விஷய விஶயாதி3 ப்ரத3ர்ஶந பூர்வகமாக விசாரித்து நிர்ணயிக்குமளவில், பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அவகா3ஹிக்கவொண்ணுதாகையாலே இப்ரப3ந்த4ாரம்ப4ம் நிஷ்ப2லமாம் என்று ஸூசிதம்.

5. இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட2மான ஸ்ரீராமாயணத்தால் சிறையிருந்தவளேற்றஞ் சொல்லுகிறது; மஹாபா4ரதத்தால் தூதுபோனவனேற்றஞ்சொல்லுகிறது.

5. அவ:—இப்படி ப்ரதா4நமான இதிஹாஸத்3வயந்தான், அர்த்த2விஶேஷ தாரதம்யமுடைத்தென்கிறார் மேல் (இதிஹாஸாதி3 வாக்யத்3வயத்தால்).

வ்யா:—மஹாபா4ரத ராமாயணமாகிற இதிஹாஸத்3வயத்தில், ப்ரதிபாத்3யார்த்த2விஶேஷத்தைப்பற்ற ஶ்ரேஷ்ட2மான ஸ்ரீராமா

प्रमाणग्रन्थத்துக்கு **तथाविधग्रन्थान्तरापेक्षया श्रैष्ठ्यं प्रामाण्य-प्रकर्षहेतु**க்களான **कर्त्रादिप्रकर्ष**த்தாலென்றே கொள்ளவேணும்; **प्रतिपाद्यार्थविशेष**த்தைப்பற்ற ஶ்ரேஷ்ட2மென்கை உசிதமன்று; **प्रामाण्यसन्देह**ம் கிடக்கில் **प्रतिपाद्यार्थ**த்துக்கு **आत्मलाभ**மே து3ர்லப4மாகையாலே. **स्वप्रतिपादकग्रन्थ**த்துக்குத் தான் **श्रेष्ठताहेतु**வாகமாட்டாதென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார்,—(ஸ்ரீராமாயணத்துக்கித்யாதி3). (ஸம்பா4விதனை)—கௌ3ரவிதனை. இது **भगवदवतारभूतव्यासप्रणीतभारतापेक्षया श्रेष्ठताहेतु**வானபடியென்னென்னில்; பா4ரதம் பண்ணின பின்பும்

(ஸகலலோக பிதாமஹனான ப்3ரஹ்மாவினாலே ஸம்பா4விதனை) என்றது—"**ब्रह्मणा समनुज्ञातः**" என்ற தினர்த்த2ம். (ஸம்பா4விதனை)—பூஜிதனை. ப்3ரஹ்ம பூஜிதனானால் இவன் ப்ரப3ந்த4ம் ஶ்ரேஷ்ட2மானபடியென்னென்னில்; "**विप्राणां ज्ञानतः श्रैष्ठ्यं**" என்றும், "**योऽनूचानः स नो महान्**" என்றும் சொல்லுகிறபடியே. ஸர்வலோக பிதாமஹனான ப்3ரஹ்மா இவனை ஸம்மாநிக்கும்போது, தன்னில் இவனுக்குண்டான ஜ்ஞாநாதி4க்யத்தைக் கொண்டே ஸம்மாநிக்கவேண்டுகையாலே, அவ்வளவு ஜ்ஞானமுடையவனுடைய ப்ரப3ந்த4ம் ஶ்ரேஷ்ட2மாகக்

"न ते वागनृता काव्ये काचिदत्र भविष्यति" (ந தே வாக3 ந்ருதா காவ்யே காசித3த்ர ப4விஷ்யதி) என்று ப்3ரஹ்மா அநுக்3ரஹிக்கையாலே இதிற்சொன்ன அர்த்த2ங்களெல்லாம் மெய்யாகக் கடவதாகையாலும், "यावद्रामायणकथा लोकेषु प्रचरिष्यति" (யா(தா?)வத்3 ராமாயணகதா2 லோகேஷு ப்ரசரிஷ்யதி) என்று ஸகலலோக பரிக்3ரஹமுண்டாகையாலும், இதிஹாஸாந்தரங்களைப்பற்ற ப்ரப3ல ப்ரமாணமாயிருக்கை. இதுதன்னை நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை ப4ட்டர் தத்வத்ரய ப்ரப3ந்த4த்தில் ப்ரமாணாதி4காரத்திலே அருளிச்செய்தாரிறே. இன்னமும், "वेदवेद्ये परे पुंसि"

அபரிதுஷ்டனான வ்யாஸப4க3வானுக்கு ஸ்ரீநாரத3ப4க3வான் வந்துதோற்றி. சில அர்த்த2விஶேஷங்களை உபதே3ஶித்து, ஸ்ரீப4ாக3வதத்தைப்பண்ணச்சொல்ல, வ்யாஸ ப4க3வானும் அப்படிச்செய்ய. அந்த அபரிதோஷம் தீர்ந்ததென்கையாலே, ப்3ரஹ்மபுத்ரனான நாரத3ப4க3வானடியாக ப்ரவ்ருத்தமான பா4க3வதநிர்மாணத்தாலே தீரக்கடவ அபரிதோஷஸஹமான பா4ரதத்தைப்பற்ற. அந்த நாரத3ப4க3வானுக்குப் பிதாவான

குறையில்லையிறே. ஆசார்ய ஸந்நிதி4யில் உச்ச்2வாஸநிஶ்வாஸங்களைக் கூச்சமறவிடுகையுங்கூட நிஷித்3த4மாகச்சொல்லாநிற்க, ஸ்வாசார்யனான நாரத3ப4க3வானுக்கும் ஆசார்யனாய், தனக்குப் பரமாசார்யனாய், அவனுக்கு "ये केचास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः" என்று உபதே3ஶப்ரகரணத்தில் பூஜ்யதமனாகச் சொல்லப்பட்ட ப்3ரஹ்மாவின் முன்னே "सोऽप्युपाविशदासने" என்று ஆஸநத்திலிருந்தானென்று சொல்லுகிறது ஶ்ரைஷ்ட்2யத்துக்குடலாம்படியென்னென்னில்: "போ4க3 த3ஶையில் ஈஶ்வரன் அழிக்கும்போது நோக்க வேணுமென்று அழியாதொழிகை" (முமுக்ஷுப்படி 92) என்கிறபடி, नमःपदार्थ-पारतन्त्र्यज्ञाने ஆசார்யவிஷயத்தில் இவனுக்கு அநுஷ்டா2ந

யணத்தால் "காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் ஸீதாயாஶ்சரிதம் மஹத்" என்று பிறர் சிறையை விடுவிக்க, பெருமாளைப் பிரிந்து

ப்₃ரஹ்மாவாலே பூஜிதனை வால்மீகி ப₄க₃வானாலே ப்ரணீதமான ஸ்ரீராமாயணம் ஶ்ரேஷ்ட₂மாகக் கடவதிறே. (ந தே வாகி₃த்யாதி₃) "अज्ञातं नास्ति ते किञ्चित्" என்னுமாப் போலே வ்யதிரேகோக்தியாலே ஸத்யத்தினுடைய प्रायिकत्व நிவ்ருத்தி லப்₃தை₄யாகையாலே, अन्यत्र याथार्थ्यं प्रायिकமென்று வ்யஞ்ஜிதமாகையாலே भारतापेक्षया श्रैष्ठ्यं सिद्धम्. (யா(தா?)வதி₃த்யாதி₃) "லோகேஷு" என்கிற ப₃ஹுவசநார்த்த₂ம் (ஸகலலோகேதி). "ப்ரசரிஷ்யதி" என்கிற இதினுடைய அர்த்த₂ம் (பரிக்₃ரஹமித்யாதி₃). இது भारतापेक्षया अधिककालपरिग्रहத்துக்குமுபலக்ஷணம். இப்படி अधिककालाधिकदेशपरिग्रहமுண்டாகையாலே भारतापेक्षया श्रेष्ठமென்றபடி. (இன்ன

பர்யந்தமானபடி சொல்லுகிறதாகையாலே உத்கர்ஷஹேது வாகக் குறையில்லை. कर्तुराप्ततमत्वे प्रमाणங்காட்டினார் கீழ்; மத்₄யஸ்த₂தையிலே ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் – (ந தே வாகி₃த்யாதி₃நா). பரிக்₃ரஹாதிஶயத்திலே ப்ரமாணங்காட்டுகிறார்,– (யா(தா?)வதி₃த்யாதி₃நா). या(ता?)वत्पदं साकल्यपरम्. (இதிஹாஸாந்தரங்களைப் பற்ற) என்றது—மற்ற இதிஹாஸங்கள் இப்படி ப்₃ரஹ்மாவினுடைய அநுக்₃ரஹமூலகங்களாகக் காணுமையாலும், இது नारदगुरुपूर्वकமாய் வந்தாபபோலே மற்றவைகளுக்கு ஸம்ப்ரதா₃ய பரம்பரை காணுமையாலும். *எம்பெருமான்றானே இத்தைத் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து ஸாமகா₃நத்தோபாதி திருவுள்ளமுகந்து திருச்செவி சாத்தியருளினதாகையாலும்.* ப₄விஷ்யதா₃ர்த்த₂ ப்ரதிபாத₃கமான உத்தரகாண்ட₃மெல்லாம் ஒன்று தப்பாமல் மெய்யாகக் காண்கையாலும் பா₄ரதாதி₃களைப்பற்ற இதுக்கு ஏற்றம் சொல்லக்குறையில்லை—என்னுமபி₄ப்ராயததாலே. இன்னமும் இதின் வைலக்ஷண்யத்தை "ஸாக்ஷாத்₃ வேத₃மே ராமாயணமாக அவதரித்தது" என்று சொல்லுகிற ப்ரமாணத்தாலே த்₃ருடீ₄கரிக்கிறார் (இன்னமும்) என்று தொடங்கி.

(வேத3வேத்3யே பரே பும்ஸி) இத்யாதி3ப்படியே ஸர்வஸ்மாத்பரனுன ஸர்வேஶ்வரன் ஸம்ஸாரி சேதநரக்ஷணார்த்த2மாக இதர ஸஜாதீயனுய் வந்து அவதரித்தாப்போலே, ஸர்வப்ரமாணோத்க்ருஷ்டமான வேத3மும், தத3வதார கு3ணசேஷ்டித ப்ரதிபாத3நமுகே2ந தத3ாஶ்ரயணருசியை ஸம்ஸாரிகளுக்கு உண்டாக்கி ரக்ஷிக்கைக்காக ஸ்ரீராமாயணரூபேண அவதரித்ததென்று சொல்லப்படுகையாலும், இதினுடைய ஏற்றம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். பிராட்டியென்றதே (சிறையிருந்தவள்)என்றருளிச்செய்தது, அவளுடைய த3யாதிஶயத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக. தே3வ தே3வதி3வ்யமஹிஷியான தன் பெருமையையும் சிறையிருப்பின் தண்மையையும் பாராதே, தே3வஸ்த்ரீகள் சிறையை விடுவிக்கைக்காகத் தான் சிறையிருந்தது

மும்)-किञ्च इत्यर्थः। (வேதே3த்யாதி3) "பரே" என்கிறதினர்த்த2ம் (ஸர்வஸ்மாத்பரனுன) இதி. புருஷஶப்3த3பர்யாயமான பும்ஶப்3த3ார்த்த2ம் (ஸர்வேஶ்வரன்)இதி. "उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः.... बिभर्त्यव्यय ईश्वरः" என்னக்கடவதிறே. "परित्राणाय" இத்யாதி3யையுட்கொண்டருளிச்செய்கிருர்.-(ஸம்ஸாரீத்யாதி3). "த3ஶரத2ாத்மஜே—ஜாதே" என்கிறதினர்த்த2ம் (இதரேத்யாதி3). ப்ரமேயஶேஷமிறே ப்ரமாணம்; गुणानां प्रधानानुवर्तित्वात्, गुणभूतமானவேத3ம் प्रधानभूतवेद्यानुगुणजन्मभाक् ஆய்த்து என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிருர் (அவதரித்தாப்போலே) என்று. வேத3ஶப்3த3த்தில் कालोपाधिनिर्देशविरहलब्धமான நித்யத்வாதி3 ஸித்3த4மான इतरवैलक्षण्यं (ஸர்வப்ரமா

ஶ்லோகார்த்த2ம் (ஸர்வஸ்மாத் பரனுனவித்யாதி3). இவ்விடத்தில்,ஶப்3த3த்துக்கு ஶப்3த3ாந்தரரூபேண அவதாரம் கூடாமையாலே வேத3ாபி4மாநிபுருஷனுனவன் வேத3ார்த்த2ப்ரதிபாத3கமான ஸ்ரீராமாயணத்தில் பண்ணுமபி4ஷ்ட2ாநத்தை

சிறையிருந்த பிராட்டியுடைய க்ருபாதிஶயத்தால் வந்த ஏற்றம் சொல்லுகிறது. "*வேத₃ாநத்₄யாபயாமாஸ மஹாப₄ாரத பஞ்சமாந்*"

ணேதி). *ஶப்₃த₃ப்ரமாணத்தினுடைய வஸ்துஸாமர்த்₂ய* **நுகு₃ண** *ப்ரயோஜநத்தை அருளிச்செய்கிறார்* **(தத₃வதா ரேத்யாதி₃நா)**. *" ஸாக்ஷாத்—ஆஸீத் " என்று ப்ரத்யக்ஷ மாய்த்தென்ருய். ப்ரத்யக்ஷப₄ாவமாவது—அவதாரம் என் றருளிச்செய்கிறார்,—* **(அவதரித்ததென்று சொல்லப்படுகை யாலும்)** *இதி. இத்தால். *வ்யாஸப₄க₃வாந் வேத₃த்தைக் காவ்யாத்மநா பண்ணின ப₄ாரதத்தைப்பற்ற. அந்த வேத₃மே வால்மீகிப₄க₃வாந் பக்கல் நின்றும் ராமாயணுத் மநா ஆவிர்பூ₄தம் என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீராமாயணம் அஜஹத் ஸ்வப₄ாவமான வேத₃ாவதார விஶேஷமாகை யாலே ஶ்ரேஷ்ட₂ம் * என்று ஸ்பு₂டம். என்று திருவுள்ளம் பற்றி அருளிச்செய்கிறார்* **(ஸம்ப்ரதிபந்நமிறே)** *என்று.* **(ஸம்ப்ரதிபந்நம்)—निर्विवादतया प्रसिद्धम्.** "**சிறையிருந்தவள்**" *என்கிற நிர்தே₃ஶ ப்ரயோஜநத்தை அருளிச்செய்கிறார்* **(பிராட்டியென்னுதே)** *இத்யாதி₃நா.* **(த₃யாதிஶயத்தை)**— *எம்பெருமானுடைய த₃யையிலுங்காட்டில் விஞ்சின த₃யையை.* **"द्रष्टुं न सहते देवी क्लिष्टान् स्वपरिचारकान्। करुणा-स्वान्वितमुखी"** *என்கிறவிது* **विवक्षितம்.** **(தண்மை)**—*நிகர்ஷம்.* **(தே₃வஸ்த்ரீகளிதி)** **"एवमार्तासु योषित्सु कृपा कस्य न जायते"**

வேத₃த்தினுடைய அவதாரமாகச் சொல்லுகிறதென்று கண்டுகொள்வது. சிறையிருப்பால் த₃யை ப்ரகாஶிக்குமோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார்,— **(தே₃வதே₃வேத்யாதி₃நா)**. **स्वानर्थशतानादरेणापि परदुःखापाकरणप्रवृत्ति**யும் **दयापारवश्यकार्य**மாகை *யாலே, கார்யம் காரணத்துக்கு ப்ரகாஶகமாகக் குறையில்லை யென்று கண்டுகொள்வது.* **"यद्भ्रूभङ्गाः प्रमाणम्"** *என்கிற படியே ஸர்வத்தையும் ப்₄ருப₄ங்க₃மாத்ரத்தாலே நிர்வஹிக்க வல்லளாயிருக்க. தே₃வஸ்த்ரீ சிறையை விடுவிக்கைக்காகத் தான் சிறையிருந்தாள் என்கை உபபந்நமோ? ஆனபின்பு.*

த3யாபரவஶையாயிறே. ப்ரஜை கிணற்றிலே விழுந்தால் ஒக்கக் குதித்தெடுக்கும் மாதாவைப்போலே, இச்சேதநர் விழுந்த ஸம்ஸாரத்திலே தானும் ஒக்க வந்து பிறந்து, இவர்கள் பட்டதைத் தானும்பட்டு ரக்ஷிக்கையாலே, நிருபாதி4க மாத்ருத்வ ஸம்ப3ந்த4த்தால் வந்த நிரதிஶய வாத்ஸல்யத்துக்கும் ப்ரகாஶகமிறேயிது இந்த கு3ணாதி4க்யத்தை வெளியிடுகைக்காகவிறே பரமாசார்யரான நம்மாழ்வார் " தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற கிளிமொழியாள் " [திருவாய்4-8-5]என்று அருளிச்செய்தது. அவருடைய தி3வ்யஸூக்தியிறே இவரிப்படி அருளிச்செய்கைக்கு மூலம். சிறையிருப்பு தண்மையாவது கர்ம நிப3ந்த4நமாகிலிறே. ஆஶ்ரிதரான தே3வர்களுடைய ஸ்த்ரீகள் சிறையை விடுவிக்கைக்காக, தன்னநுக்3ரஹத்தாலே தானே வலியச் செய்ததாகையாலே, ஏற்றத்துக்கு உடலாமித்தனையிறேயிது. ஸம்ஸாரிகளோடொக்க க3ர்ப4வாஸம் பண்ணிப் பிறக்கிறவிது, " பலபிறப்பாயொளிவரும் " [திருவாய் 1-3-2] என்னும்படி ஸர்வேஶ்வரனுக்குத் தேஜஸ்கரமாகிறது, கர்ம நிப3ந்த4நமன்றிக்கே அநுக்3ரஹநிப3ந்த4நமாகையிறே.ஆனபின்பு, இதுவும் அநுக்3ரஹநிப3ந்த4நமாகையாலே, இவளுக்குத் தேஜஸ்கரமாமித்தனை. இத்தை ராவண ப3லாத்காரத்தாலே வந்ததாக நினைப்பார் இவள்

என்கிறவிது பிராட்டி பக்கல் சொல்லவேண்டாவிறே யென்று கருத்து. (நிரதிஶயவாத்ஸல்யத்துக்கும்)—நிரதிஶய

ப்4ருகு3ஶாபாதீ4நமாய் வந்த அவதாரத்தில் மெய்ப்பாட்டுக்காகச் சிறையிருந்தாளாகச் சொல்லவேண்டாவோ? என்கிற

என்று பஞ்சமவேத₃மான மஹாபா₄ரதத்தால் * இன்னார் தூத னென்று கழுத்திலே மடக்கோலை கட்டி தூதுபோன க்ருஷ்ண

ஸ்நேஹத்துக்கும். (இந்த கு₃ணாதி₄க்யத்தை)—தா₃யாதி₄க்யத்தையும், நிரதிஶயவாத்ஸல்யத்தையும். (தனிச்சிறையி லித்யாதி₃) (தனிச்சிறையில்)—தனிமைக்கு அநர்ஹையா யிருக்குமவளுக்கும் தனிமையை உண்டாக்கின சிறையிலே. (விளப்புற்ற)—விளப்பு—விளம்ப₃நம், ப்ரஸித்₃தி₄யென்றபடி; அத்தை, உற்ற—ப்ராபித்த. "தே₃வஸ்த்ரீகள் காலில் விலங்கை வெட்டிவிடுகைக்காகத் தன்னைப் பேணுதே அங்கே புக்குத் தன் காலிலே விலங்கைக் கோத்துக்கொண்டவள் என்று நாட்டிலே ப்ரஸித்₃தை₄யானவள்" என்று ஈட்டி லர்த்த₂ம். (கிளிமொழியாள்)—கிளிபோன்ற வாக்கையுடைய வள் என்றர்த்த₂ம். "उत्पत्स्यते हितार्थं वः" என்று இவளு டைய உத்பத்தி தே₃வஹிதார்த்த₂மென்றபோதே, துல்ய ந்யாயேந உத்பத்த்யநுப₃ந்தி₄க₃ர்மங்களும் தே₃வஹிதார்த்த₂ மென்று ஸித்₃தி₄க்குமே; अनुग्रहहेतुकत्वத்தாலே இதுக்கு தோ₃ஷத்வமில்லை; गुणातिशयप्रयुक्ततया गुणत्वமுமுண்டென்று கருத்து. (பலபிறப்பாய்)—ப₃ஹுஜந்மங்களையுடையவனும், (ஒளி வரும்)-तत्प्रयुक्ततेजोतिशयத்தையுடையவன் என்றபடி.

ஶங்கையிலே, "இவளிப்படி இவ்விபூ₄தியிலவதரித்துச் செய்ததெல்லாம் ஸம்ஸார மக்₃நரான சேதநர் பக்கல் நிரு பாதி₄க வாத்ஸல்யத்தாலே" என்னுமத்தை த்₃ருஷ்டாந்த முக₂த்தாலே அறிவித்து, அதுதானே இவளுடைய நிரதிஶய வாத்ஸல்யத்துக்கும் ப்ரகாஶகமென்கிறார் (ப்ரஜை) என்று தொடங்கி. (விளப்புற்ற) ப்ரஸித்₃த₄மான. ஆனால் இவள் இப்படி வாத்ஸல்யத்தாலே சிறையிருந்தாள் என்னில் தோ₃ஷமாகாதோவென்ன அருளிச்செய்கிறார்.-(சிறையிருப்பு) என்று தொடங்கி. க₃ர்ப₄வாஸாதி₃களும் கு₃ணப்ரகாஶகங் கள் என்னுமத்தை த்₃ருஷ்டாந்தத்தாலே இசைவிக்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளோடு) இத்யாதி₃நா. "काव्यं रामायणम्" என்கிற

ஶக்திவிஶேஷமறியாத க்ஷுத்₃ரரிறே. " शीतो भव " (ஶீதோ ப₄வ) என்றவள், "नष्टो भव" (நஷ்டோ ப₄வ) என்னமாட்டாளன்றே. ஆகையால், இது தன் அநுக்₃ரஹத்தாலே பரரக்ஷணார்த்த₂மாகச் செய்த செயலாகையாலே, இதுவே இவள் த₃யாதி₃கு₃ணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமென்று திருவுள்ளம்பற்றியாய்த்து இவர் (சிறையிருந்தவள்) என்று அருளிச்செய்தது. ஸ்ரீராமாயணமெல்லாம் இவளுடைய ஏற்றம் சொல்லுகிறதென்னுமிடம், "काव्यं रामायणं कृत्स्नं सीतायाश्चरितं महत्" (காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் ஸீதாயாஶ்சரிதம் மஹத்) என்று ஸ்ரீவால்மீகி ப₄க₃வான் தானே வாயோலையிட்டு வைத்தானிறே. " श्रीमद्रामायणमपि परं

(காவ்யமித்யாதி₃) " रामायणं कृत्स्नं-काव्यं—महत्-सीतायाश्चरितम् " என்றந்வயம். ராமாயணமான காவ்யம் முழுதும் ப்ரதா₄நமான பிராட்டியுடைய சரிதமென்றர்த்த₂ம். ஶப்₃த₃ார்த்த₂ ரூபமான காவ்யத்தோடே, அர்த்த₂ரூபமான சரிதத்துக்கு अंशांशिभावात्सामानाधिकरण्यम्. " ராமாயணம் " என்கிற

விடத்தில் " रामायणं कृत्स्नं सीतायाश्चरितं महत्" என்றிருக்கையாலே, " रघुवरचरितम्" என்கிற வசநம் सीताचरितशेषभूतराघव-चरितपरமென்று கண்டுகொள்வது. அடிதொடங்கி இருவருடைய சரிதமும் சொல்லாநிற்க, ஸீதாசரிதமாகச் சொல்லுகிறபடியென்னென்னில், ப்₃ரஹ்ம ப்ரஸாத₃த்தாலே வால்மீகிவாயிலே முதலிலே ராமாயணத்துக்கெல்லாம் ஸங்க்₃ரஹமாக வந்த " मानिषाद् " என்கிற ஶ்லோகத்திலே, க்ரௌஞ்சியினுடைய க்ரௌஞ்சவியோக₃ம் ப்ரதா₄ந தாத்பர்ய விஷயமாயிருக்கையாலே, பிராட்டியினுடைய பிரிவொன்றுமே ராமாயணத்துக்கு ப்ரதா₄ந ப்ரதிபாத்₃யமாக வேண்டுகையாலேயும், " दशशिरसश्च वधम् " என்று ப்ராதே₂ஶிகமான ராவணவத₄த்தோடொக்க

னுடைய ஸௌலப்4ரக்ஷகத்வத்தால் வந்த ஏற்றம் சொல்லுகிறது. இதிஹாஸத்வம் இரண்டுக்கும் ஒத்திருக்க, ஸ்ரீராமாயணத்தின் ஶ்ரேஷ்ட2தை(க்குக் காரணம்)? ஶப்3த3வைஷம்யத்தாலன்று, உப4யமும் ஸம்ஸ்க்ருதமாகையால்; வக்த்ருவைஷம்யத்தாலுமன்று, உப4யவக்தாக்களும் ருஷிகளாகையால்; க்3ரந்த2ப3ாஹுள்யத்தாலு

ஸமாக்2யையைப் பற்ற. "ஸீதாயாஶ் சரிதம்" என்கிற வாக்யப்ரமாணம் ப்ரப3லம். "ரகு4வரசரிதம்" என்கிற வாக்யத்தைப்பற்ற. "க்ருத்ஸ்நம்" என்கிற பத3ஶ்ருதி ப்ரப3லை. "மஹத்" என்று. பிராட்டி சரிதத்துக்கு ப்ரதா4ந ப்ரதிபாத்3யத்வம் சொல்லுகையாலே. பெருமாளுடைய **अप्रधानतया प्रतिपाद्यत्वमादाय** வாக்யஸமாக்2யைகளும் உபபந்நங்கள். **प्राणेभ्योऽपि** க3ரீயஸிக்கு **प्रधानप्रतिपाद्यत्वमुपपन्न**ம். பரம ப்ரணயியானவர்க்கு **प्रणयिनीपारतन्त्र्य**மும் **गुणावह**ம். இத்தையருளிச்செய்கிறார்,-(வாயோலையிட்டு வைத்தானிறே) என்று. வாயென்று ஶப்3த3மாய். **पूर्वोक्त-वाक्यप्रमाण**த்தையும் **पदश्रुति**யையும் சொல்லிற்றாய், அத்தை ஓலையிட்டு வைத்தானென்றபடி. அன்றிக்கே,(வாயென்று)உக்தாநுபூர்வியாலே ஓலை வாயிலிட்டு வைத்தானென்றுமாம். வாய்—இடம். (ஸ்ரீமதி3த்யாதி3) **श्रीरस्यास्ति इति श्रीमत्. "ऋचः सामानि यजूंषि सा हि श्रीरमृता"** என்கிறபடியே **वेदत्रयप्रतिपाद्यपुरुषार्थ**மாகிற ஸ்ரீயையுடைத்தானவென்றபடி. "**वेदैश्च संमितम्**" என்னக்கடவதிறே. இத்தால். **भगवद्गुणमात्रप्रतिपादक**ங்களான புராணங்களைப்பற்ற வ்யா

"**रघुवरचरितम्**"என்று மற்றும் ரகு4வரசரிதங்களையும் சொல்லுகிறது என்று சொன்னாற்போலன்றியே. ப்ரப3ந்த4வக்தா தாமே, "**कृत्स्नम्**" என்றும், "**महत्**" என்றும் ப்ரதிபாத3கத்துக்கு ஒரு விஶேஷணமும், ப்ரதிபாத்3யத்துக்கொரு விஶேஷணமும் இட்டுவைக்கையாலே,"**रघुवरचरितम्**" என்கிற ஶ்லோகத்தில். ப்ருத2க்காகச்சொன்ன ராவணவத4ம் ரகு4வர சரிதாந்தர்க3தமானாற்போலே. ரகு4வர சரிதமும் ஸீதா சரிதஶேஷமென்று **वक्त्रभिप्राय**மாகையாலேயும். ஸீதாசரிதமென்னக் குறையில்லை. ஸஹ்ருத3யராகில் **वक्त्रभिप्रेत**த்தை

प्राणिति त्वच्चरित्रे" (ஸ்ரீமத்₃ ராமாயணமபி பரம் ப்ராணிதி த்வச்சரித்ரே) என்றருளிச்செய்தாரிறே ப₄ட்டர்.

அநந்தரம் மஹாப₄ாரத ப்ரதிபாத்₃யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (மஹாப₄ாரதத்தால்) என்று தொடங்கி. "कृष्णद्वैपायनं व्यासं विद्धि नारायणं प्रभुम्। को ह्यन्यो भुवि मैत्रेय महाभारतकृद्भवेत्॥" (க்ருஷ்ண த்₃வைபாயநம் வ்யாஸம் வித்₃தி₄ நாராயணம் ப்ரபு₄ம்। கோ ஹ்யந்யோ பு₄வி மைத்ரேய மஹாப₄ாரதக்ருத்₃ப₄வேத்॥) "एवंविधं भारतं तु प्रोक्तं येन महात्मना। सोऽयं नारायणस्साक्षात् व्यासरूपी महामुनिः॥" (ஏவம்வித₄ம் ப₄ாரதம் து ப்ரோக்தம் யேந மஹாத்மநா। ஸோऽயம் நாராயணஸ்ஸாக்ஷாத் வ்யாஸரூபீ மஹாமுநி:॥) என்று ப₄க₃வத₃வேஶாவதாரமாய், "स होवाच व्यासः पाराशर्यः" (ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராஶர்ய:) என்று ஆப்ததமனாக ப்ரஸித்₃த₄னு

வ்ருத்தி சொல்லிற்று. (பரம்)—உத்க்ருஷ்டம். இத்தால் இதிஹாஸாந்தரங்களைப்பற்ற வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்று. (ராமாயணமபி)—ராமாயணமும். கீழே உபநிஷத்தைச் சொல்லிற்றிறே; அத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது "அபி" என்கிற பத₃ம். அன்றிக்கே, மேலே "வேத₃ாநபி ச" என்று ஸமுச்சயத்₃வயமாய், அதிலொன்று இங்கே வரக்கடவதாய், இங்குத்தை "அபி" என்கிறவிது விரோத₄வாசகமாய், ஸமாக்₂யா ப₃லத்தாலே பெருமாளுக்கு ப்ரதிபாத₃கமாயிருந்ததே யாகிலுமென்றபடி. (த்வச்சரித்ரே)—தேவரீருடைய சிறை யிருப்பு முதலான தி₃வ்யசேஷ்டிதங்களிலே. (ப்ராணிதி)- "अन प्राणने" என்கிற த₄ாத்வர்த்த₂த்திலே "ப்ர" ஶப்₃த₃ார்த்

யிறே அர்த்த₂மாக நிஶ்சயிப்பது. இவ்வாக்யத்துக்கு ஆசார்ய ஸம்மதி காட்டுகிறார் (ஸ்ரீமத்₃ராமாயணமபி) இத்யாதி₃நா. (சரித்ரே)-புருஷகாரவைப₄வே. (ப்ராணிதி)-

மன்றி, மஹாப4ாரதமே ப3ஹுளமாகையால். இனி தா3த்ய ப்ரப4ாவத்தைப் பகல் விளக்குப்படுத்தும் சிறையிருந்த ப்ரப4ாவம் சொல்லுகையாகிற அர்த்த2வைஷம்யமே காரணமாகக்கடவது. பிறர் காலில் விலங்கறச் சிறையிருந்தும், பிறரனர்த்த2ம் காணில் கால்நடைகெட்டும். ஸ்வாப4ாவிக பாரதந்த்ர்யமுடையளாயும் இருக்கும் இளநெஞ்சான புருஷகாரத்தின் ஏற்றம் சொல்லும் ஸாரதமத்தோடொக்குமோ.— தந்தை காலில் விலங்கற வந்தும் சிறைப்படாமல் நழுவியும், பிறரனர்த்த2ம் கண்டு கால் நடை தந்துபோய் கௌ3ளண பாரதந்த்ர்யம் ப4ாவிக்கும் வன்னெஞ்சுடைய ஸ்வதந்த்ரோபாய வைப4வம் சொல்லும் ஸாரப்ரமாணம்? "இப்படி (இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட2ம்) என்று ஸாரதமப்ரமாணத்தை ப்ரத2மத்திலே உபாத3ானம் பண்ணின வித்தால் ஸாரதம ப்ரமாண வேத்3ய

த2ம் அந்தர்நீதமாயிருக்க, மீளவும் "ப்ர" ஶப்3த3த்தாலே, மிகவும் ப்ராணத4ாரணத்தைப் பண்ணுகிறதென்று சொல்லுகிறது. (த்வச்சரித்ரே—ப்ராணிதி) *என்கிறவித்தால்— ஸ்ரீராமாயணத்துக்குப் பிராட்டியுடைய சரித்ரம் ஜீவிதம் என்று லபி4க்கது. இத்தால், ஸ்ரீராமாயணத்துக்கு* **व्यङ्ग्यमर्यादया प्रतिपाद्य**ம்—*பிராட்டியினுடைய சரித்ரமென்று ஸித்3தி4த்தது.* "**जीवितं व्यङ्ग्यवैभवम्**" *என்றிறே* **काव्यज्ञसमय**ம். *அதில் "அநிதி" என்று* **गुणीभूतव्यङ्ग्यविधया प्रतिपाद्यत्व**த்தை *வ்யாவர்த்திக்கிற* (ப்ராணிதி) *என்கிறவித்தால்—* **वाच्याति-शायिव्यङ्ग्यविधया प्रतिपाद्य**ம் *பிராட்டியுடைய சரிதமென்று லபி4த்தது. ஆக,* **वाच्यविधया** *பெருமாள் ப்ரதிபாத்3யரான மையைப்பற்ற,* "ராமாயணம்" *என்கிற ஸமாக்2யைக்கும் விரோத4மில்லையென்று ஸித்3தி4த்தது.* **ध्वनिप्रधानं काव्य**மிறே— **उत्तमं काव्य**ம். *இத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார்,-* (அருளிச்செய்தாரிறே ப4ட்டர்) *என்று.*

(பாராஶர்ய:) — *பராஶராத்மஜ:.* **अनन्तरापत्य**த்திலே **गोत्रत्वारोपात् प्रत्यय**ம் *வந்து கிடக்கிறது.* **वेदान् व्यस्यतीति-वेद**

ஜீவதி. "**जीवितं व्यङ्ग्यवैभवम्**" *என்னக்கடவதிறே.*

யிருந்துள்ள ஸ்ரீவேத₃வ்யாஸ ப₄க₃வானாலே, “वेदान-ध्यापयामास महाभारतपञ्चमान्” (வேதா₃நத்₄யாபயாமாஸ மஹாபா₄ரத பஞ்சமாந்) என்கிறபடியே பஞ்சம வேத₃மாக ப்ரணீதமாய், அநேக புராண ப்ரஶஸ்தமா யிருந்துள்ள மஹாபா₄ரதமும், ஸ்ரீராமாயணத்தோபாதி ப்ரப₃லப்ரமாணம். இதுவும் நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளை ப₄ட்டர் தாமேயருளிச்செய்தார். பெரியப₄ட்டரும் ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரநாம பா₄ஷ்யோபோத்₃கா₄தத்திலே “श्रीरामायणवत् महाभारतं शरणम्” (ஸ்ரீராமாயணவத் மஹாபா₄ரதம் ஶரணம்) என்றருளிச்செய்தாரிறே. ஸர்வேஶ்வரன் என்னாதே (தூதுபோனவன்) என்றது, அவனுடைய ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக. தே₃வதே₃வனை தன் பெருமையையும், செய்கிற தொழிலின் தண்மையையும் பாராதே, பாண்ட₃வர்களுக்காகக் கழுத்திலே ஓலைகட்டித் தூது போய்த் தது ப்ரணத பாரதந்த்ர்யருசிபரவஶனாயிறே. இது தான் இவனுடைய ஆஶ்ரயணஸௌகர்யாபாத₃கமான நீர்மைக்கு உடலாயிருந்துள்ள வாத்ஸல்யாதி₃களுக்கெல்லாம் ப்ரகாஶகமாயிருப்பதொன்றிறே. இந்த கு₃ணாதி₄க்யத்திலே ஈடுபட்டிறே “இன்னார் தூதனென நின்றான்” [பெரியதிருமொழி 2-2-3] என்றும், “குடைமன்னரிடை நடந்த தூதா” [பெரியதிருமொழி 6-2-9] என்றும் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்தது. அந்த தி₃வ்ய ஸூக்தியிறே இவரிப்படியருளிச்செய்கைக்கு மூலம். *பேசிற்றே பேசுகையிறே இவர்களுக் கேற்றம்.* தூதுபோனது தண்மையாவது—கர்மவஶ்யதையடியாக வரிலிறே. ஐச்ச₂மாக ஆஶ்ரித விஷயத்தில் செய்கிற தாழ்ச்சியெல்லாம் ஏற்றத்துக்கு உடலாயிறே இருப்பது. “स उ श्रेयान् भवति जायमानः”

சரமஶ்லோஷியாய், ஸம்ஸாரிகள் சிறையை விடுவிக்கைக்காக இக்கரைப் பட்டுச் சிறையிருந்தும், அவர்கள் வெஞ்சொல் பொறுத்தும், இன்

व्यासः. "व्यासः पाराशर्यः" என்கிறவிடத்தில் வ்யாஸ ஶப்3த3ம் नामैकदेशे नामग्रहणம். இக்கைத் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச் செய்கிருர் (வேத3வ்யாஸ ப4க3வாளுலே)யென்று. (மஹா ப4ாரதமுமிதி)- "एकतश्चतुरो वेदा भारतं चैकमेकतः। समागतैस्सुरर्षिभिः तुलामारोपितं पुरा॥ महत्त्वे च गुरुत्वे च ध्रियमाणं ततोऽधिकम्। महत्त्वात् भारवत्त्वाच्च महाभारतमुच्यते॥" என்கிற निरुक्तिवचनं இங்கே अभिप्रेतम्. (ஸ்ரீராமாயணத்தோபாதி)-தத்துல்யதயா; இத்தால்- उपमानतया निर्दिष्टமான ஸ்ரீராமாயணத்தைப்பற்ற. उपमेयतया निर्दिष्टமான மஹாப4ாரதத்துக்கு किञ्चित्प्राधान्यம் உண்டென்று கருத்து. இதுதான். மூலத்திலே, மஹாப4ாரதத்துக்கு "இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட2மான" என்று விஶேஷணுநுபாத3ாநத்தாலே வ்யஞ்ஜிதம். (செய்கிற தொழிலின் தண்மை)— செய்யப் படுகிற தா2த்யமாகிற க்ருத்யதிநுடைய நிகர்ஷம். प्रणतानां पारतन्त्र्य-ப்ரணதரிட்ட வழக்காயிருக்கை; तत्र रुचिः- अभिप्रीतिः, तया विवशः—अस्वाधीनः என்றபடி. (ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாத3கமான) என்றது—चाक्षुषपूर्वकसमाश्रयणे निग्रहापादकत्वाशक्यत्वान्यतरबुद्धिनिवर्तनद्वारा आश्रयणप्रवृत्तिजनकज्ञान- विषयமானவென்றபடி. வாத்ஸல்யம் — निग्रहापादकत्वबुद्धियை யும், ஸௌலப்4யம்—अशक्यत्वबुद्धिயையும் நிவர்த்திப்பிக்கும். (நீர்மை)—परत्वप्रतिद्वन्द्विயான सौलभ्यம். (இந்த கு3ணதி4க்யத திலே)—தூ3த்ய ப்ரயோஜகமான सौलभ्यादिगुणातिशयத்திலே. (ஈடுபட்டு)—विद्वராய். (இன்னுர் தூதனென)—லோகத்தார் பாண்ட3வதூ3தனென்று சொல்ல. (நின்ருன்)—அதுவே ஹேதுவாக நிலைபெற்ருனென்றபடி. (குடைமன்னரிடை)- அபி4ஷிக்தக்ஷத்ரியராகையாலே குடைக்கு அர்ஹரான குரு ராஜாக்களான து3ர்யோத4நாதி3கள் நடுவிலே. (நடந்த தூதா)—நடந்த தூதனே என்றபடி. (பேசிற்றே பேசுகை

"स उ श्रेयान् भवति जायमानः" என்கிறவிடத்தில் உகாரம்-ஏவ

(ஸ உ ஶ்ரேயாந் ப₄வதி ஜாயமாந:) என்று, 'பரார்த்த₂மாகப் பிறக்கையாலே நிறம்பெறும்' என்று ஶ்ருதி சொன்னவிது, பரார்த்த₂மாகத் தன்னிச்சை₂யாலே செய்யுமவையெல்லாம் இவனுக்குத் தேஜஸ்கரமென்னுமதுக்கு உபலக்ஷணமிறே. இவன் செய்த தூ₃த்யத்தை மாந்த்₃யஹேதுவாக நினைப்பார் அறிவுகேடரில் தலையானவர்களித்தனை. அறிவில் தலைநின்றவர்கள், "எத்திறம்" [திருவாய் 1-3-1] என்று மோஹிக்கும்படியாயிறே யிருப்பது. இப்படியிருந்துள்ள இந்நீர்மையிலேற்றத்தை வெளியிடுகைக்காக வாய்த்து, இவர் (தூதுபோனவன்) என்றருளிச் செய்தது. மஹாபா₄ரதமெல்லாம் இவனுடைய ஏற்றம் சொல்லுகையிலே தத்பரமாகையாலேயிறே— மஹாபா₄ரதகதை₂ சொல்லத் தொடங்குகிறவன் "नारायणकथामिमाम्" (நாராயண கதா₂மிமாம்) என்றது. ஆக இப்ரப₃ந்த₄த்₃வயத்துக்கும் ப்ரதா₄ந ப்ரதிபாத்₃யங்கள் இன்னதென்னுமிடம் ப்ரகாஶிப்பிக்கப்பட்டது.5.

யிறே இவர்களுக்கேற்றம்) என்றது — பூர்வர்களுடைய ஶப்₃த₃த்தையே அநுஸரித்து ஶப்₃த₃ப்ரயோக₃ாதி₃களைப் பண்ணுகை. ஸம்ப்ரதா₃யைக நிரதரான பிள்ளைலோகாசார்யர் முதலான பூர்வாசார்யர்களுக்கு, கு₃ருஶிஷ்யக்₃ரந்த₂விரோத₄ங்களைப் பரமதாதி₃களாலே பரிஹரிக்க வேண்டும் அருமையுடைய ஜைமிந்யாதி₃களைப்பற்றவும், "अस्मिन्नर्थे पातयामः" என்னுமவர்களைப் பற்றவும் उत्कर्षपर्यवसायियான वैलक्षण्यமென்றபடி. (அறிவில் தலைநின்றவர்)— ஸம்யக்₃ஜ்ஞாநபராகாஷ்டை₂யிலே நிலைநின்ற நம்மாழ்வார்

காரார்த்த₂ம். "அந்தப்பரமபுருஷன் அவதரித்தே ஶ்ரேயஸ்வியாகிறான்" என்றர்த்த₂ம். (அறிவில் தலைநின்றவர்கள்)— ஆழ்வார்கள். ("नारायणकथामिमाम्") என்கிறவிடத்தில்,

சொல்சொல்வாரைத்தேடியும், ஆற்ருமை கரை புரண்டும் பாரதந்த்ர்யத்தை நோக்கியும், ஸ்வஶக்தியைக் கைவிட்டும், ஶக்திமாந் பின்தொடரும்படியாயும், ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளுக்கு ஹிதம் சொல்லியும், ததீ3யர் வரக்கண்டு ஸத்தையைப் பெற்றும், தத்ஸ்பர்ஶமுள்ளது பெற்றுப் பாடாற்றியும், ததீ3யவிக்3ரஹமங்க3ளாஶாஸநம் பண்ணியும், ததீ3யருடன் ஸல்ல(ா)பித்துத் தாபமாறியும், ஸாபராத4ரளவிலும் க்ருபாளுக்களாயும், அநந்யார்ஹராயும், அநந்யதை3வராயும், அநந்யபோ4க3ராயும் போரும் பரமாப்த க4டகருடைய தன்னேற்றம் இப்ரப3ந்த4த்திலே ஆமூலசூட3ம் ப்ரதா4ந ப்ரமேயம் என்னுமிடம் தோற்ற முதலிலே பீ3ஜப்ரக்ஷேபம் செய்தருளுகிருர்''- என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர். 5.

போல்வார். (எத்திறம் என்று)-பிரானே! இதென்ன ப்ரகாரமென்று. (மோஹிக்கும்படியாய்)—மூர்ச்சி2க்கும்படியாய்; பக்வனுகிறதுக்கு முன்பு, ப்ராப்தையுமாய், ஸ்நிக்3தை4யுமான தாயாராலே கட்டுண்டமைக்கு ஆறுமாஸம் மோஹித்தபடி கண்டால், ப்ரௌட4னுன பின்பு, அகத3ர்ஹருமாய், நெஞ்சில் ஶாத்ரவமுடையருமான து3ர்யோத4நாதி3கள் விஷயத்திலே தண்மைக்கெல்லையான தூதுபோனமைக்கு மோஹிப்பரென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவிறேயென்று கருத்து. (தத்பரமாகையாலே)—தாத்பர்யயுக்தமாகையாலே. இத்தால் **अभिधानवृत्त्या गाङ्गेयादिप्रतिपादन**ம் *பண்ணிலும் விரோத4மில்லையென்றபடி.* 5.

---

*நாராயணஶப்3த3ம் தூதுபோன க்ருஷ்ணனையே காட்டும்படியெங்ஙனே யென்னில். "***नरो मनुष्यार्जुनयोः***" என்கிறபடியே நரனென்று அர்ஜுநனுக்குப்பேராய் "***नरसम्बन्धिनो नाराः***" என்று பாண்ட3வர்களை நாரஶப்3த3ம் சொல்லி, "***कृष्णाश्रयाः कृष्णबलाः***' என்கிறபடியே, அவர்களுக்கெல்லாம் ஆஶ்ரயபூ4தனும், நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே அவர்களே நிரூபகராம்படி தௌ3த்யாதி3களாலே அவர்களை ஆஶ்ரயித்துமிருக்கிற கண்ணனை நாராயணஶப்3த3ம் சொல்லுகிறதென்று கண்டு கொள்வது.* 5.

6. அவ:- உபப்3ரும்ஹணமுகே2ந வேதா3ந்த தாத்பர்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து, உஜ்ஜீவநத்துக்குடலானவற்றைச் சொல்லுவதாகவிறே உபக்ரமித்தது. அதிலிப்போது சொன்ன இவற்றால் வேதா3ந்தத்திலேவ்வர்த்த2ங்கள் சொல்லிற்றாய்த்து என்னுமாகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார் மேல் (இவை) என்று தொடங்கி.

வ்யா:- அதாவது-(சிறையிருந்தவளேற்றம் தூது போனவனேற்றம்) என்ற இவையிரண்டாலும், அபராத4பூ4யிஷ்ட2ரான சேதநர்க்கு ஆஸ்ரயணீயையாமளவில், அகி2லஜக3ந்மாதாவான ஸம்ப3ந்த4த்தாலும், க்ருபாதி3களாலும் நடுவொரு புருஷகாரம் வேண்டாதபடி வந்து ஆஸ்ரயிக்கலாம்படியாய், அபராத4ங்களைப் பார்த்துச் சீறி, "क्षिपामि" (க்ஷிபாமி) "न क्षमामि" (ந க்ஷமாமி) என்னும் ஈஸ்வரஹ்ருத3யத்தைத்திருத்தி, அவர்களை அங்கீ3கரிப்பிக்கும் புருஷகாரபூ4தையானவள் வைப4வமும், அங்கீ3கரித்தால், பின்னையவள் தானே சிதகுரைக்கிலும் "என்னடியார் அதுசெய்யார்" [பெரியாழ்திரு 4-9-2] என்று மறுதலைத்து, தான் திண்ணியனாய் நின்று ரக்ஷிக்கும் உபாயபூ4தனானவன் வைப4வமும் சொல்லிற்றாய்த்து-என்கை. (புருஷகாரம்) என்றும் (உபாயம்) என்றும் இவற்றை நிரூபகமாக அருளிச்செய்தது, பிராட்டிக்குப் புருஷ

6. "இவை" என்கிறவிது अव्यवहितप्रधानपरामर्शि யென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் ('சிறையிருந்தவளேற்றம் தூதுபோனவனேற்றம்' என்ற) இத்யாதி. (அகி2ல ஜக3ந்

6. (சிதகு)—குற்றம். (மறுதலைத்து)—எதிரிட்டு.

6. இவையிரண்டாலும் புருஷகாரவைப4வமும் உபாயவைப4வமும் சொல்லிற்றுய்த்து.

6. அவ:- இவ்வேற்றமிரண்டின் ஊற்றத்தையருளிச்செய்கிறார் மேல் (இவையிரண்டாலுமித்யாதி3யால்).

மாதாவான ஸம்ப3ந்த4த்தாலும்) *என்றது*—“**देवदेवो हरिः पिता**” *என்கிற* **पितृत्वरूपसम्बन्धम्** *போலன்றிக்கே,* “**त्वं माता सर्वलोकानां**” *என்கிற* **प्रियैकपरता-प्रयोजक-निरुपाधिकमातृत्व***மாகிற ஸம்ப3ந்த4த்தாலுமென்றபடி.* **(க்ருபாதி3களாலும்)** *என்றது*-**दण्डधरत्वस्वातन्त्र्यगन्ध***மில்லாமையாலே அபி4பூ4தங்களன்றிக்கே, நித்யோத்3பூ4தங்களான க்ருபாக்ஷமாவாத்ஸல்யாதி3களாலுமென்றபடி.* **(நடுவொரு புருஷகாரம்)**—*ஈஶ்வர புருஷகாரபூ4தையான தனக்கொரு புருஷகாரம்.* **(சீறி)**—*கோபித்து.* **(க்ஷிபாமி)**-“**संसारेषु नराधमान् क्षिपामि**” *என்றும்.* **(ந க்ஷமாமி)**-“**पद्मकोटिशतेनापि न क्षमामि**” *என்றும் சொல்லுகிற.* **(திருத்தி)**-*அக்ஷமாதி3களைப்போக்கி ரக்ஷணோபயோகி3யாக்கி.* **(வைப4வம்)**—*அதிஶயம்.* **(சிதகு)**—**छिद्र**. **(உரைக்கிலும்)**—*சொல்லிலும்.* **(மறுதலைத்து)**-*எதிர்த்தலையாய்நின்று. புருஷீகரித்த பிராட்டிதானே சி2த்3ரம் சொல்லுகை* **स्वोद्भावितवात्सल्यदार्ढ्य-परीक्षार्थम्.** **(திண்ணியளாய்)**—*ஸ்தி2ரளாய்.* **(புருஷகாரமென்றும் உபாயமென்றும் இவற்றை நிருபகமாக அருளிச்செய்தது)** *என்றது—புருஷகாரம் எனகிற த4ர்மிநிர்தே3ஶத்தாலே புருஷகாரத்வத்தைப் பிராட்டிக்கு இதர வ்யாவர்த்தக த4ர்மமாக நிர்தே3ஶித்ததும். உபாயமென்கிற த4ர்மி நிர்தே3ஶத்தாலே உபாயத்வத்தை ஈஶ்வரனுக்கு இதர வ்யாவர்த்தக த4ர்மமாக நிர்தே3ஶித்ததும் என்றபடி.* (பிராட்டிக்கு) *இத்யாதி3*- * **क्षमाद्युद्भावनद्वारा भगवदीयोपायभाव प्रयोजकत्व***மாகிற* **पुरुषकारत्वम्** * *பிராட்டிக்கு* **तदितरावृत्तित्वे**

(திண்ணியளாய்)-*அவிசால்யளாய்.* (புருஷகாரத்வே நிர்தி3ஷ்டா)-

காரத்வமும், ஈஶ்வரனுக்கு உபாயத்வமும் அஸாத₄ாரணம் என்று தோற்றுகைக்காக. இதுதன்னை, "मत्प्राप्तिं प्रति जन्तूनां संसारे पततामधः। लक्ष्मीः पुरुषकारत्वे निर्दिष्टा परमर्षिभिः॥ ममापि च मतं ह्येतत् नान्यथा लक्षणं भवेत्॥" (மத் ப்ராப்திம் ப்ரதி ஜந்தூநாம் ஸம்ஸாரே பததாமத₄:। லக்ஷ்மீ: புருஷகாரத்வே நிர்தி₃ஷ்டா பரமர்ஷிபி₄:॥ மமாபி ச மதம் ஹ்யேதத் நாந்யதா₂ லக்ஷணம் ப₄வேத்॥) என்றும், "अहं मत्प्राप्त्युपायो वै साक्षाल्लक्ष्मीपतिस्स्वयम्। लक्ष्मीः पुरुषकारेण वल्लभा प्राप्तियोगिनी। एतस्याश्च विशेषोऽयं निगमान्तेषु शब्द्यते॥" (அஹம் மத்ப்ராப்த்யுபாயோ வை ஸாக்ஷால்லக்ஷ்மீபதி: ஸ்வயம்। லக்ஷ்மீ: புருஷகாரேண வல்லப₄ா ப்ராப்தியோகி₃நீ॥ ஏதஸ்யாஶ்ச

सति तद्वृत्तியான த₄ர்மமென்றும், *उपायानपेक्षोपायत्वமாதல், फलप्रदत्वे सति फलकरणत्वமாதலாகிற उपायत्वं* ஈஶ்வரனுக்கு तदितरावृत्तित्वे सति तद्वृत्तியான த₄ர்மமென்றும் தோற்றுகைக்காக என்றபடி. நிரூபகத்வம்—व्यावर्तकत्वम्. அதுதான் அஸாத₄ாரண த₄ர்மத்துக்கேயுள்ளதொன்றுகையாலே, निरूपकत्वव्यञ्जकनिर्देशம் तन्नियतமான असाधारणधर्मத்துக்கு व्यञ्जकமிறேயென்று கருத்து. (இதுதன்னை)—"பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வம் அஸாத₄ாரணம்; ஈஶ்வரனுக்கு உபாயத்வம் அஸாத₄ாரணம்" என்கிற இத்தையென்றபடி. (மத் ப்ராப்திம்) இத்யாதி₃— "मत्प्राप्तिं प्रति पुरुषकारत्वे" என்றந்வயிப்பது. (ஏதத்)-புருஷகாரத்வம். (அந்யதா₂ லக்ஷணம் ந ப₄வேத்)—ப்ராப்தி பூர்வப₄ாவியாய், புருஷகாரத்வாதிரிக்தமாய், ப்ராப்த்யுபயோகி₃யான அஸாத₄ாரண த₄ர்மமில்லை

என்றது—க₄டக க்ருத்யத்திலே அதி₄கரித்தவளாகச் சொல்லப்பட்டாளென்றபடி. (நாந்யதா₂ லக்ஷணம் ப₄வேத்) என்றது—புருஷகாரத்வமொழிய வேறொரு லக்ஷணமில்லை

வ்யா:- சிறையிருத்தல் தூதுபோகல் ஆகிற இவையிரண்டாலும், அபராத4ப4யநிவ்ருத்தி ஹேதுபூ4தமான புருஷகாரத்தின்

யென்றபடி. இங்கே, "अन्यलक्षणं नास्ति" என்கிறவித்தாலே पुरुषकारत्वं लक्षणமென்று ஸித்3த4மென்று கருத்து. (அஹமித்யாதி3) — "लक्ष्मीपतिः-अहं-साक्षात्-स्वयं-मत्प्राप्त्युपायः". (லக்ஷ்மீபதி:) इति-विश्वासहेतु-पुरुषकारसम्बन्धமும், (ஸாக்ஷாத) इति-உபாயாந்தர வ்யாவ்ருத்தியும், (ஸ்வயம்) என்று-லக்ஷ்மீ வ்யாவ்ருத்தியும் ஸித்3த4ம். (லக்ஷ்மீரித்யாதி3) (வல்லப4ா) इत्यस्य 'मम' इति आदिः। (मम वल्लभा-लक्ष्मीः-पुरुषकारेण-प्राप्तियोगिनी)-புருஷகாரத்வமாகிற ப்ராப்தி ஸம்ப3ந்த4த்தையுடையவளென்றபடி. இங்கே, (मम वल्लभा) इति, पुरुषकारहेतुवाल्लभ्यம் சொல்லிற்று. இங்கே, "रथन्तरे प्रस्तूयमाने सम्मीलयेत्. बृहति प्रस्तूयमाने समुद्रं मनसा ध्यायेत्" इत्यत्र, रथन्तरसाम ப்ரஸ்தூயமானமாய் இருந்துள்ளவளவில் ஸம்மீலநமும், ப்3ருஹத்ஸாமம் ப்ரஸ்தூயமாநமாயிருந்துள்ளவளவில் ஸமுத்3ரத்4யாநமும், "साम्नोर्व्यवस्थया यस्मान्निर्देशो मीलनादिषु। तस्मान्न संकरो युक्तो न त्वेवं प्रोक्षणादिषु॥" என்று व्यवस्थाम्नानத்தாலே व्यवस्थितங்களென்று "एकार्थत्वात् विभागः स्यात्" என்கிற नावसेकाधिकरणத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அந்த ந்யாயத்தாலே "अहं मत्प्राप्त्युपायः- लक्ष्मीः पुरुषकारेण वल्लभा प्राप्तियोगिनी" என்ற व्यवस्थाम्नानத்தாலே, ஈஶ்வரனுக்கு உபாயத்வமும், பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமும் வ்யவஸ்தி2தமென்று ஸ்பஷ்டம். (ஏதஸ்யாஶ்ச) இதி— இங்கே, "अहं मत्प्राप्त्युपायः" என்று இருவர்க்கும் த4ர்மவ்யவஸ்தை2 ப்ரக்ருதையாகையாலே, (வல்லப4ா) என்கிறவிடத்திலே க்லுப்தமான (மம) என்கிறபத3ம் இங்கும் வரக்கடவது. ஆக (மம-ஏதஸ்யாஶ்ச) என்று ஸித்3தி4த்தது. (விஶேஷோऽயமிதி) கீழ் வ்யவஸ்தா2ம்நாநத்தாலே, उपायत्वं

யென்றபடி. (லக்ஷ்மீ: புருஷகாரேண) என்கிறவிடத்தில் புருஷகார ஶப்3த3ம் भावे घञन्तமாய் புருஷகார வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிறது. (வல்லப4ா)-वशीकरणसमर्था। (ப்ராப்தி

விஶேஷாஸ்யம் நிக3மாந்தேஷு ஸம்ப்3த்3யதே॥)என்றும்,

भगवदितरावृत्तित्वे सति भगवद्वृत्ति என்றும், पुरुषकारत्वं लक्ष्मीतरावृत्तित्वे सति लक्ष्मीवृत्ति என்றும் ஸித்3த4மாகையாலே, तद्वृत्तित्वे सति तदितरावृत्तियான த4ர்மத்துக்கு வாசகமான விஶேஷ ஶப்3த3த்தாலே, உபாயத்வத்தையும், புருஷகாரத்வத்தையும் அநுவதி3க்கிறது. (அஹம் மத்ப்ராப்தி) इत्यादिपूर्ववाक्यத்திலே प्रतिनियतधर्मद्वयம் प्राप्तமாகையாலே, प्रापकवाक्यावगतद्वित्वविरुद्धैकत्वமும், प्रापकवाक्यावगतबहुत्वविरुद्धग्रहैकत्वம் போலே अविवक्षितம். ஆக (1) "मम एतस्याश्च इमौ विशेषौ-उपायत्वपुरुषकारत्वरूपप्रतिनियतधर्मौ" என்று पर्यवसितम्. இது उद्देश्यसमर्पकம். (நிக3மாந்தேஷு ஸம்ப்3த்3யதே) इति विधेयसमर्पकम्. இந்த விஶேஷங்கள் வேதா3ந்தங்களிலே ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிறன என்றபடி. இப்படி प्रतिनियतधर्मत्वेन வேதா3ந்தங்களிலே ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிறனவென்கையாலே, ஈஶ்வரனுக்கும் பிராட்டிக்கும் सामान्येन मोक्षोपयोगित्वबोधकश्रुतिस्मृत्यादिवचनங்களுக்கு இந்த व्यवस्थितविशेषங்களிலே छागपशुन्यायेन पर्यवसानமென்று இந்த व्यवस्थापकवचनத்துக்குத் தாத்பர்யம். (2) यद्वा (நிக3மாந்தேஷு ஸம்ப்3த்3யதே) என்கிறவிது उद्देश्यसमर्पकம்; मम एतस्याश्च अयं विशेषः- इमौ विशेषौ என்று विधेयसमर्पकம். ஆக, வேதா3ந்தங்களிலே प्रतिपाद्यमानமானது, இப்படியிருவர்க்கும் प्रतिनियतங்களான पुरुषकारत्वोपायत्वங்களென்றபடி. இங்கே, "मैत्रायणीयोपनिषदि, "तस्मिन्नेव यजमानाः सैन्धवघन इव लीयन्त्येषा वै ब्रह्मैकता नाम, अत्र हि सर्वे कामाः समाहिताः" इति. "सैन्धवघन इव" इति, यथा सैन्धवघन उदके प्रास्तः तत्र लयं प्राप्नोति—तत्समानरूपतया दुर्ग्रहविवेको भवति, रसविशेषेण विवेक्तुं च योग्यः, तद्वत् ब्रह्मणि (प्र)लीनोऽपीति भावः। अत्र च ब्रह्मैकतानुवादेन लयरूपताविधिः प्रतीयते, तदयं भावः-सर्वेषु मोक्षप्रकरणेषु "ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति" इत्यादिरूपेण अभेदप्रतिपादकत्वेन प्रतीयमानानां वाक्यानामयमेवार्थ इति॥"

யோகி3நீ) "प्राप्ति-चेतनेश्वरयोः परस्परप्राप्ति, योजयति-घटयतीति प्राप्तियोगिनी" என்றும் க4டகையென்றபடி. (விஶேஷ:)—

த3யாளுத்வாதி3வைப4வமும். ஸித்3தே4பாயத்திலுடைய ஸௌலப4த்

என்று பாராஶர்ய விஜயத்தில் சொல்லுகிறபடியே. வேதா3ந்த ப்ரதிபாத்3யமான அர்த்த2ம் இந்த ப்ரக்ரிய தர்மங்களென்கிறவித்தால். सर्वत्र उपायप्रकरणங்களிலே. "उदाराम्" "अमृतं दुहाना" "परनिर्वाणदायिनी" "संसारार्णवतारिणी" "विमुक्तिफलदायिनी" "अहं हि शरणं प्राप्ता" "शरणं भव मेऽम्बुजे।" "एषा प्रसादसुमुखी स्वपदं प्रापयिष्यति" "अलमेषा परित्रातुं" "பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கும்" [திருவாய் 4-5-11] "பூவளரும் திருமகளாலருள் பெற்றுப் பொன்னுலகில் பொலிவர்" [பெரிய திருமொழி 11-6-10] "अरविन्दलोचनमनःकान्ताप्रसादात्" "अञ्जलिभरं वहते वितीर्य" "पद्मायास्तव चरणौ नश्शरणयन्" "अन्यकल्याणकारणम्" इत्यादिरूपेण उपायत्वप्रतिपादकங்களாக प्रतीयमानங்களான வாக்யங்களுக்கு இந்த ப்ரக்ரிய த4ர்மங்களே அர்த்த2மென்று, प्रबलप्रमाणமான பு4க3வச்ச2ாஸ்த்ரமே. वेदान्ततदुपबृंहणस्थवाक्यங்களுக்கு வ்யாக்2யாநம் பண்ணினபடியால். तद्विरुद्धकल्पनம் கூடாதிறே. இப்படி பு4க3வச்ச2ாஸ்த்ரமே வ்யவஸ்தை2 பண்ணுகையாலே. ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் त्रयोविंश-सप्तविंश-अष्टाविंशाधिकारங்களில் उक्तமான பிராட்டியுடைய उपायत्वம் अनुपपन्नமென்று தாத்பர்யம. (एतस्या-अयं च विशेषो-निगमान्तेषु शब्द्यते) என்றந்வயிக்கில். समुच्चेतव्यம் प्रकृतமல்லாமையாலே समुच्चयம் व्यर्थமாம். "एतस्या अयं तु विशेषः" என்னப்பார்க்கில். சகாரத்துக்கு तुशब्दार्थकत्वம் क्लिष्टம். சகாரத்துக்கு भिन्नक्रमत्वமும் क्लिष्टம். "अयमेव विशेषः" என்னப்பார்க்கில், விஶேஷாந்தரங்கள் பலவுமிருக்கையாலே बाधமும் ப்ரஸங்கி3க்கும். இருவர்க்கும் धर्मप्रतिनियमம் प्रक्रान्तமாகையாலே पुरुषकारत्वमात्रத்துக்கு निगमान्तप्रतिपाद्यत्वकथनம் न्यूनமாகையாலே. "एतस्यास्तु अयं विशेषः निगमान्तेषु शब्द्यते" என்னவும் கூடாது. ஆகையாலே. "मम एतस्याश्च इमौ विशेषौ निगमान्तेषु शब्द्येते" என்றே பொருளாகக்கடவது.

असाधारणधर्मः। சகாரத்தாலே भगवदसाधारणधर्मமான उपायत्वம்

"आकिञ्चन्यैकशरणाः केचित् भाग्याधिकाः पुनः। मत्पदाम्भोरुहद्वन्द्वं प्रपद्य प्रीतमानसाः॥ लक्ष्मीं पुरुषकारेण वृतवन्तो वरानन। मत्क्षमां प्राप्य सेनेश प्राप्यं प्रापकमेव माम्॥ लब्ध्वा कृतार्थाः प्राप्स्यन्ते मामेवानन्यमानसाः॥" (ஆகிஞ்சந்யைக ஶரணா: கேசித் பா4க்3யாதி4கா: புந:। மத்பத3ாம்போ4ருஹத்3வந்த்3வம் ப்ரபத்3ய ப்ரீதமாநஸா:॥ லக்ஷ்மீம் புருஷகாரேண வ்ருதவந்தோ வராநந। மத்க்ஷமாம் ப்ராப்ய ஸேநேஶ ப்ராப்யம் ப்ராபகமேவ மாம்॥ லப்3த்4வா க்ருதார்த்த2ா: ப்ராப்ஸ்யந்தே மாமேவாநந்யமாநஸா:॥) என்றும்

த்3வயத்திலே விஶிஷ்ய(ட?)நிர்தே3ஶமும், विशिष्टकारणता-ग्राहकन्यायமும், जायापत्योरविभागन्यायமும், सर्वभावानुगामिनीत्वமும், இந்த व्यवस्थापकवचनबलानुरोधिகளாய்க்கொண்டு இந்த ப்ரதிநியமத்திலே விஶ்ரமிக்கக்கடவது. இங்கே, अज्ञात-निग्रहत्वादिகளும் अनुग्राहकतर्कங்களாகிறது. "उदाराम्" இத்யாதி3களும், तत्तद्वाक्यस्वारस्यपर्यालोचनம் பண்ணுமிடத்தில், उपायत्वத்தில் ப்ரமாணமாகமாட்டாதென்னுமிடம் पूर्वाचार्यग्रन्थங்களிலே विशदம். உபாயத்வத்தில் ப்ரமாணமாக प्रत्याशा-विषयवचनங்களெல்லாம் उभयाभ्युपेतपुरुषकारत्वத்திலே उपक्षीणங்களாகையாலே, अनन्यथासिद्धप्रमाणமுமில்லை. ஆகையாலே उपायत्वம் भगवदसाधारणம், पुरुषकारत्वம் பிராட்டிக்கு அஸாத4ாரணமென்றபடி.

(ஆகிஞ்சந்யேத்யாதி3)—(பா4க்3யாதி4கா:-கேசித்) என்னுடைய निर्हेतुककृपाविषयत्वமாகிற பா4க்3யம் விஞ்சியிருக்கிற சிலர், (ஆகிஞ்சந்யைக ஶரணா:)—ஸ்வரூபாநுப3ந்தி4யான

சொல்லப்படுகிறது. (ஆகிஞ்சந்யைக ஶரணா:) என்றது—ஆகிஞ்சந்யத்துக்கெல்லாம் முக்2யவாஸஸ்தா2ந பூ4தராயென்றபடி. (பா4க்3யாதி4கா:) என்றது—ஜாயமாநகால கடாக்ஷமாகிற நிரதிஶய பா4க்3யத்தையுடையவர்க

வாதி3வைப4வமும் ஹார்த3மாகச் சொல்லிற்றுய்த்து. மஹாப4ாரத

அநந்யோபாயத்வத்தைஅதி4காரமாகவுடையராய்க்கொண்டு, (லக்ஷ்மீம் புருஷகாரேண வ்ருதவந்த:)—பிராட்டியைப் புருஷகாரமாக வரித்து, (மத்க்ஷமாம் ப்ராப்ய)—ஆஶ்ரயணமும் அபராத4கோடியாகாதபடியான(க?) என்னுடைய அபராத4ஸஹத்வத்தைப்பெற்று, (மத்பத3ாம்போ4ருஹ த்3வந்த்3வம் ப்ரபத்3ய)—என்னுடைய நிரபேக்ஷோபாயமான திருவடிகளை உபாயமாக வரித்து, (ப்ராப்யம்-மாம்-ஏவ-ப்ராபகம்-லப்3த்4வா)-அதி4கார பூ4தமான அந்த வரணத்தாலே ப்ராப்யனை என்னையே ப்ராபகமாகப்பெற்று, (ப்ரீதமாநஸா:)—ப்ராப்யத்வரையையுடையராய்க்கொண்டு, (அநந்யமாநஸா:)-यावत्प्राप्ति उपायोपेयान्तरங்களிலே நெஞ்சு செல்லாதவராய்க்கொண்டு, (க்ருதார்த்த2ா:)—1. க்ருதக்ருத்யராய்க்கொண்டு, 2. यद्वा, वरणोत्तरक्षणप्रभृति कैङ्कर्यरूपप्रयोजनலாப4வான்களாய்க்கொண்டு,(மாமேவ ப்ராப்ஸ்யந்தே)-உபாயபூ4தனை என்னையே ப்ரத4ாநப்ராப்யமாக ப்ராபிக்கப்புகுகிறார்கள் — என்றபடி. (மத்ப்ராப்திம் ப்ரதி) (150) இத்யாதி3வசநத்தில் पुरुषकारत्वத்தினுடைய लक्षणत्वமும், (அஹம் மத்ப்ராப்தி) (150) இத்யாதி3வசநத்தில் व्यवस्थाज्ञानादिகளும், (மத்பத3ாம்போ4ருஹ) (154) இத்யாதி3வசநத்திலே ஏவகாரமும், व्यवस्थास्फुरणமும் விவக்ஷிதம். இங்கே, उपायत्वம் उभयपर्याप्तமென்றுதல், प्रत्येक-पर्याप्तமென்றுதல் சொல்லப்பார்க்கில், द्विष्ठस्य एकत्र व्यपदेशமும், एवकार-एकशब्दादिகளும் व्यवस्थाज्ञानமும் விரோதி4க்கும். प्राधान्याभिप्रायத்தாலே पतिमात्रव्यपदेशமென்கைக்கு विशिष्य

ளென்றபடி. (மத்பத3ாம்போ4ருஹ த்3வந்த்3வம் ப்ரபத்3ய) என்றது—என்னுடைய திருவடிகளையே உபாயோபேயமாக அறிந்தென்றபடி. (ப்ரீதமாநஸா:) என்று-உபாயத்தினுடைய ராக3ப்ராப்தி சொல்லுகிறது. (லக்ஷ்மீம் புருஷகாரேண) இத்யாதி3க்கு, "लक्ष्मीं वृतवन्तः, तस्याः पुरुषकारेण, मत्क्षमां प्राप्य, प्राप्यं मामेव प्रापकं लब्ध्वा, अनन्यमानसाः कृतार्थास्सन्तः

ப4க3வச்ச2ாஸ்த்ரத்திலே தானே அருளிச்செய்தானிறே. மற்றைப் பிராட்டிமார்க்கும், ஸூரிகள் முதலான ததீ3யர்க்கும் இவள்ஸம்ப3ந்த4மடியாக வருகிற புருஷகாரத்வமிறேயுள்ளது; இவளைப்போலே ஸ்வதஸ்ஸித்3த4மன்றே. ஆகையிறே "एतत्सापेक्षसम्बन्धात् अन्येषाममलात्मनाम्। देवीसूरिगुरूणां च घटकत्वं न तु स्वतः॥" (ஏதத்ஸாபேக்ஷஸம்ப3ந்த4ாத் அந்யேஷாமமலாத்மநாம்। தே3வீஸூரிகு3ரூணாம் ச க4டகத்வம், ந து ஸ்வத:॥) என்று தீ3பஸங்க்3ரஹத்திலே ஜீயரருளிச்

नियामकமில்லை. विशेषणविशेष्यभावेन उपायत्वமென்னில், पुरुषकारत्वातिरिक्तமாய், भगवदुपायत्वाद्विलक्षणமான विशेषणतयोपायत्वं பிராட்டிக்கே அஸாத4ாரணமாயிருப்பதொன்றாகையாலே, पुरुषकारत्वातिरिक्तप्राप्त्युपयोग्यसाधारणधर्मान्तरनिषेधपरமான "नान्यथा लक्षणं भवेत्" என்கிற நிஷேத4த்துக்கு விஷயமாம். பிள்ளான் முதலான மத்4யஸ்த2ர்க்3ரந்த2ங்களிலும், अवश्यवक्तव्यस्थलங்களிலே பிராட்டிக்கு पुरुषकारत्वातिरिक्तமான उपायत्वம் ப்ரஸ்தாவிக்கப்படவில்லை. पुरुषकारत्वेनவும், उपायत्वेनவும் பிராட்டிக்கு இருகால் ஆஶ்ரயணமும், ப்ரமாணங்களிலும் ஆசார்ய ஸூக்திகளிலும் கண்டதில்லை. स्वरूपनिरूपकतया भगवच्छरणवरणविषयत्वमात्रம் उपायत्वप्रयोजकமாகாது. पतिकर्तृक-सर्वव्यापारानुविधानप्रयुक्तமான ज्ञानशक्त्यादिवर्धनத்துக்கு चेतनव्यापारமும் अनपेक्षितம். पुरुषकारभावம் प्रपन्नमात्रविषयமாகையாலே पुरुषकारवरणमावश्यकम्. विशेषणतया निर्देशமும் पुरुषकारभावத்திலே चरितार्थமாகையாலே प्रतर्दनादिविद्यान्यायமும் उपायत्वसाधनமாகாது. இப்படி दिङ्मात्रं சொல்லப்பட்டது. விஸ்தரம் பூர்வாசார்ய க்3ரந்த2ங்களிலே கண்டுகொள்வது. மற்றைப் பிராட்டிமார் முதலானோர்க்கும் புருஷகாரத்வம் காண்கிற

मामेव प्राप्स्यन्ते" என்று அந்வயம். மற்றைப்பிராட்டிமார்க்கும் புருஷகாரத்வமும், ஆசார்யனுக்கும் உபாயத்வ

ராமாயணங்களை (இவையிரண்டாலும்) என்றருளிச்செய்வர் 6.

படியாலே. இது பெரியபிராட்டியார்க்கேயுள்ளதொன்றென்று நியமிக்கும்படியென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (மற்றையித்யாதி$_3$). (மற்றைப் பிராட்டிமார்)—भूमिनीलाप्रभृतிகள். (ஸூரிகள்)—திருவநந்தாழ்வான் ப்ரப்$_4$ருதிகள். (முதலான) என்கிறவித்தால்—ஆழ்வார்கள் ஆசார்யர்கள் ஸங்க்$_3$ருஹீதர்கள். "மண்மகளாய்மகள்" [திருவாய் 8-3-1] "முன்னையமரர்" [திருவாய் 1-7-8] "நாகணைமிசை" [திருவாய் 5-10-11] "வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு" [திருவாய்4-6-8] இத்யாதி$_3$களைக் கண்டுகொள்வது. (இவள் ஸம்ப$_3$ந்த$_4$மடியாக) இத்யாதி$_3$—गन्धवत्त्वம் पृथिव्यसाधारणமென்று प्रमाणोपपत्तिகளாலே ஸித்$_3$தி$_4$த்த பின்பு. जलादिभूतान्तरங்களிலே उपलभ्यमानமான गन्धம் पृथिवीसम्बन्धनिबन्धनமென்று கொள்ளுகிறப்போலே. पुरुषकारत्वம் लक्ष्म्यसाधारणமென்று व्यवस्थापकवचनादिप्रमाणोपपत्तिसम्प्रदायங்களாலே ஸித்$_3$தி$_4$த்த பின்பு. एतद्विभूतिभूतரான महिष्यन्तरप्रभृतिகளில் प्रतीयमानமான पुरुषकारत्वமும், "विशेषाधिष्ठानं तप्तायःपिण्डवत्" என்கிற अधिष्ठानविशेषமாகிற இந்தப் பெரியபிராட்டியாருடைய ஸம்ப$_3$ந்த$_4$ஹேதுகமென்றபடி. (ஸ்வதஸ்ஸித்$_3$த$_4$மன்றே) என்றது—अन्याधिष्ठाननिरपेक्षமன்றே யென்றபடி. இவ்வர்த்த$_2$த்துக்குப் பூர்வாசார்ய ஸம்வாத$_3$ம் காட்டுகிறார் (ஆகையிறே) இத்யாதி$_3$நா. (ஏததி$_3$தி)—अपेक्षया सहितः सापेक्षः। एतस्यां-लक्ष्म्यां सापेक्षः एतत्सापेक्षः। एतत्सम्बन्धक इति यावत्। तथा-विधात्सम्बन्धात् - लक्ष्म्यधिष्ठितत्वरूपलक्ष्मीसम्बन्धात्, घटकत्वं - पुरुष - कारत्वम्। स्वतो न-लक्ष्म्यधिष्ठाननिरपेक्षस्वरूपप्रयुक्तं नेत्यर्थः॥ (தீ$_3$ப ஸங்க்$_3$ரஹத்திலே)—தத்வதீ$_3$பஸங்க்$_3$ரஹத்திலே. (ஜீயர்)—வாதி$_3$கேஸரி அழகியமணவாளஜீயர்.

மும் உண்டாயிருக்க. இதிரண்டும் இவர்களுக்கு நிரூபகமாம்படியென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (மற்றைப் பிராட்டிமார்க்கும்) என்று தொடங்கி. (நிரூபகமாகத் தட்டில்லை)

செய்தது. உபாயத்வமும், "कृष्णं धर्मं सनातनम्" (க்ருஷ்ணம் த4ர்மம் ஸநாதநம்) என்று ஸநாதந த4ர்மமாகச் சொல்லப்படுகிற அவனுக்கே ஸ்வதஸ்ஸித்3த4மாய், ததீ3யர்க்கு தத3ாஸத்தியடியாக வருகிற

இனி, ப4க3வத3ஸாதா4ரணமான உபாயத்வத்துக்கும் இந்த ந்யாயமொக்குமென்கிறார் (உபாயத்வமும்) இத்யாதி3நா. (உபாயத்வமும்)-उपायानपेक्षोपायत्वமும். (க்ருஷ்ணம்) இத்யாதி3-सनातनं-नित्यसिद्धं; स्वरूपसनातनत्वம் सर्वात्मसाधारणமாகையாலே. இங்கே तत्कथनம் नातिप्रयोजनகம். ஆகையாலே "महाशूरः" இத்யாதி3களில் महत्त्वं शौर्यादिகளிற்போலே. இங்கும் सनातनत्वं धर्मत्वத்திலே விஶேஷணமாய். "नित्यसिद्धं-नतु चेतनयत्नादि-साध्यम्, धर्मत्वं-अदृष्टद्वारकमोक्षसाधनत्वं, यस्य तथाविधं" என்று லபி4க்கிறது. இத்தையருளிச் செய்கிறார் (ஸநாதந த4ர்மமாக) இதி. "कृष्णं धर्मं सनातनम्" इत्यसाधारणनिर्देशसिद्धமான அர்த்த2த்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கே ஸ்வதஸ்ஸித்3த4மாய்) இதி. (ஸ்வதஸ்ஸித்3த4மாய்)-स्वेतरनिरपेक्षस्वरूप-प्रयुक्तமாய். (ததீ3யர்க்கு)—तत्सम्बन्धयाथात्म्यज्ञानहेतुकतदधिष्ठान-विशेषமுடைய தே3வீ ஸௌரி கு3ருக்களுக்கென்றபடி. (தத3ாஸத்தியடியாக)-पूर्वोक्ताधिष्ठानविशेषात्मकभगवत्प्रत्यासन्नताहेतुकமாக என்றபடி. இத்தால், நாயகப்ரகரணத்தில் வக்ஷ்யமாணமான ததீ3யோபாயத்வத்தோடு, இந்த उपायत्वीयभगवदसाधारणत्व-व्यञ्जकनिरूपकधर्मतानिर्देशத்துக்கு விரோத4மில்லையென்று கருத்து. एवंरीत्या பெரியபிராட்டியார்க்கு उपायत्वம் அநிஷ்டமன்று. நிரஸநீயமான உபாயத்வந்தான், प्रथमपर्वनिष्ठाधिकारिविषयத்தில் எம்பெருமானோடொக்கத் துல்யமாகவாதல், விஶேஷணமாகவாதல் प्रपत्तव्यताप्रयोजकतया अभिमतமான उपायत्वமென்று கண்டுகொள்வது.

என்னுமளவாக. இத்தால், மற்றைப் பிராட்டிமார்க்குண்டான புருஷகாரத்வம் लक्ष्मीसम्बन्धोपाधिकமாகையாலேயும், आचार्योपायत्वம் भगवत्सम्बन्धोपाधिकமாகையாலேயும்

திறேயுள்ளது. ஆகையாலே, பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமும், ஈச்வரனுக்கு உபாயத்வமும் நிரூபகமாகத் தட்டில்லே. இவ்வர்த்த2த்தை வெளியிடுகைக்காக வாய்த்து, இவரிப்படியருளிச்செய்தது. இப்படி உபப்3ரும்ஹணமான ப்ரப3ந்த4 த்3வயத்தாலும் ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிற புருஷகாரத்வமும், உபாயத்வமும் உபப்3ரும்ஹ்யமான வேதா3ந்தத்தில் உக்தமான ஸ்த2லமேதென்னில், கட2வல்ல்யுபநிஷத்ஸித்3த4

கீழே "இவள் ஸம்ப3ந்த4மடியாக" (பக்கம் 156) என்று நிர்தே3சித்தது "ஏதத் ஸாபேக்ஷ ஸம்ப3ந்த4ாத்" என்கிற दीपसङ्ग्रहनिर्देशप्रत्यभिज्ञापनार्थமாக. இங்கே "தத3ா ஸத்தியடியாக" என்று நிர்தே3சித்தது. "शेषिणश्च शरण्याश्च प्राप्याश्चानेन ते मताः। तत्तदाकारसंयुक्ताः परासक्तिप्रभावतः॥" என்கிற दीपसंग्रह-निर्देशप्रत्यभिज्ञापनार्थமாகவென்று கண்டுகொள்வது. "उपायत्वं भगवदसाधारणं. पुरुषकारत्वं लक्ष्म्यसाधारणम्" என்கிற ப்ரத4ாந ப்ரதிதந்த்ரத்தை நிக3மிக்கிறார் (ஆகையாலே) இத்யாதி3நா. (உபப்3ரும்ஹணமான ப்ரப3ந்த4 த்3வயத்தால்) — உத்தர ப4ாகே3ாபப்4ரும்ஹணங்களான ஸ்ரீராமாயண மஹாப4ாரதங்களால். (உபப்3ரும்ஹ்யமான வேத3ாந்தத்தில்) என்றது— தந்நிஷ்கர்ஷணீயங்களான அஜ்ஞாத விசேஷங்களில் தாத்பர்யயுக்தமான உபநிஷத்3 ப4ாக3த்தில் என்றபடி. (கட2வல்ல்யுபநிஷத் ஸித்3த4மான) என்றது—"कठवल्लीखण्डः" என்று சொல்லப்பட்ட கட2வல்ல்யுபநிஷத்திலே படித்த ப்ரகாரேணவன்றிக்கே. ஸர்வாதி4காரத்வார்த்த2மாக. ப்ரச்ந ஸம்ஹிதாதி3களிலே வர்ணோத்3த4ார கரணத்தாலே कठवल्ली-

---

निरुपाधिकपुरुषकारत्वोपायत्वங்கள் இவர்களுக்கு நிரூபகமாகத் தட்டில்லே என்று சொல்லப்பட்டது. (நிக3மாந்தே தஷ்ட ஶப்3த்3யதே) என்று சொன்ன நிக3மாந்தப4ாக3த்தை ஶங்கா பூர்வகமாகக் காட்டுகிறார்—(இப்படி) என்று தொடங்கி.

மான த்3வயத்தில் பூர்வவாக்யத்திலே உப4யமும் சேர உக்தமிறே. இச்சேதநனுக்கு இருவரோடும் (ஸம்) ப3ந்த4முண்டாயிருக்க, ஈச்வரஸமாச்ரயணத்துக்கு இவள் புருஷகாரமாகவேண்டுகிறது என்னென்னில், மாத்ருத்வ ப்ரயுக்தமான வாத்ஸல்யாதிரேகத்தாலும்,

---

खण्डगत–व्यवहितघटितवाक्यங்களைச் சேரப்பிடித்தமையாலே லப்3த4மானவென்றபடி. (த்3வயத்தில்)—उपायोपेयप्रतिपादकतया वाक्यद्वयात्मकமான மந்த்ரரத்நத்திலென்றபடி. (சேர உக்தமிறே) என்றது—புருஷகாரமும் உபாயமுமாகிறவிரண்டும், "ஸ்ரீமந்நாராயண" என்கிற ஸமாஸ பத3த்திலே சொல்லப்பட்டதிறே என்றபடி. शब्दतः अर्थतश्च ப்ரத்யபி4ஜ்ஞையைக் கொண்டிறே उपबृंह्योपबृंहणभावத்தை நிர்ணயிப்பது. அதில், "श्रीमान् शत्रुनिबर्हणः" என்று ஸ்ரீராமாயணோபக்ரமத்திலும், "नारायणकथामिमाम्" என்று மஹாபா4ரதோபக்ரமத்திலும் शब्दतः ப்ரத்யபி4ஜ்ஞையும், ஸ்ரீஶப்3த3 நாராயண ஶப்3த3ங்களினுடைய व्युत्पत्तिविशेषसिद्धமான कृपावात्सल्यसौलभ्यादिகளுக்கு வ்யஞ்ஜகங்களான, சிறையிருப்பு தூதுபோனமை முதலான வ்ருத்தாந்த ப்ரதிபாத3நத்தாலே अर्थतः ப்ரத்யபி4ஜ்ஞையும் இருந்தபடியாலே. * कठवल्ल्युपनिषद्गतद्वयपूर्व - वाक्योपबृंहणत्वம் ஸ்ரீராமாயண மஹாபா4ரதங்களுக்கு ஸ்பு2டம்* என்று கருத்து. இப்படிப் புருஷகாரத்தில் ப்ரமாணங்காட்டி, அதில் உபபத்தியை ஶங்காபரிஹாரரூபேண த3ர்ஶிப்பிக்கிறார் (இச்சேதநனுக்கு) இத்யாதி3நா. (ப3ந்த4ம்)—புத்ரத்வாதி3ஸம்ப3ந்த4ம். (ஈஶ்வரஸமாஶ்ரயணத்துக்கு)—ப4க3வச்ச2ரணவரணத்துக்கு, "ஈஶ்வரஸமாஶ்ரயணத்துக்கு" என்ற அஸாதா4ரணநிர்தே3ஶத்தாலே, "निरुपाधीश्वरत्वं तु वासुदेवे प्रतिष्ठितम्। भूमानीलापतिर्योऽसौ ईश्वरस्स उदाहृतः॥" என்கிற ஈஶ்வரதத்வநிஷ்கர்ஷம் ஸ்பே2ாரிதம். (வாத்ஸல்யாதிரேகத்தாலும்)-வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலும். वात्सल्यं-दोषेषु गुणत्वबुद्धिः।

(கட2வல்ல்யுபநிஷத்ஸித்3த4மான)- कठवल्ल्युपनिषत्खण्डसिद्धமான

அவனைப்போலே காடி₂ந்யமார்த₃வங்கள் கலந்திருக்கையன்றிக்கே, கேவல மார்த₃வமேயாய், பிறர் கண்குழிவு காணமாட்டாத ப்ரக்ருதியாகையாலும், விமுக₂ரையும் அபி₄முக₂ராக்குகைக்கு க்ருஷி பண்ணுமவனாகையாலும், குற்றவாளர்க்கும் கூசாமல் வந்து காலிலே விழலாம்படி யிருப்பானாய் — பும்ஸ்த்வ ப்ரயுக்தமான காடி₂ந்யத்தோடே பித்ருத்வப்ரயுக்தமான ஹிதபரதையையுமுடையனாய், குற்றங்களைப் பத்தும் பத்தாகக் கணக்கிட்டு க்ரூரத₃ண்ட₃ங்களைப் பண்ணுகையாலே, குற்றவாளர்க்கு முன் செல்லக்

(அவனைப்போலே)—ஈஶ்வரனைப்போலே. * काठिन्यं-हितबुद्धया दुःखोत्पादकत्वम्। मार्दवं-“सञ्जातबाष्पः परवीरहन्ता” என்கிறபடியே अवर्जनीयदुःखोत्पादकत्वेऽपि दयमानमानसत्वम्।* (கேவலமார்த₃வமேயாய்)—काठिन्यासहकृतமாய், हितबुद्धयापि दुःखोत्पादकत्वगन्धासहत्वप्रयोजकமான த₃யாதிஶயமேயாய். (கண்குழிவு)—दुःखानुभवप्रयुक्तनेत्रविकारविशेषம். (ப்ரக்ருதி) — ஸ்வபா₄வம். “मार्दवं स्वरूपयोग्यता; பிறர் கண்குழிவு காணமாட்டாத ப்ரக்ருதி फलोपधानம்” என்று பே₄த₃ம் கண்டுகொள்வது. व्यत्यासेन சொல்லவுமாம். (விமுக₂ரையும்)—“न नमेयं” என்றிருப்பாரையும். (க்ருஷி)—उपदेशादिव्यापारம். (குற்றவாளர்க்கு)—அபராத₄ப்₄யிஷ்ட₂ர்க்கு. (கூசாமல்)— “ஆஶ்ரயணமும் அபராத₄கோடியிலேயாகிற் செய்வதென்?” என்று ப₄யப்படாமல். (பும்ஸ்த்வப்ரயுக்தமான)—பும்ஸ்த்வ வ்யாபகமான. (ஹிதபரதை)—“यत्तदग्रे विषमिव परिणामेऽमृतोपमम्” என்று சொல்லப்பட்ட सुखविशेषप्रयोजकत्वम्. (பத்தும் பத்தாக)—பத்தும் பத்தாயேயிருக்கும்படியாய். இந்தாகை என்றபடி.

குடல் கரிக்கும்படியாயிருக்கும் ஈஶ்வரனை, உசிதோபாயங்களாலே குற்றங்களையடைய மறப்பித்துக்கூட்டிவிடுமவளுமாயிருக்கையாலே, அபராத₄மே வடிவான இச்சேதநன் அவனை ஆஶ்ரயிக்குமளவில், இவள் புருஷகாரம் ஆகவேணும். ஆகையிறே, அவனை உபாயமாக வரிக்க இழிகிறவளவில், இவளைப் புருஷகாரமாக முன்னிடுகிறது. 6.

7. அவ:-அநந்தரம், புருஷகாரத்தின்படிகளை விஸ்தரேண உபபாதி₃க்கக்கோலி, ப்ரத₂மத்திலே புருஷகாரத்வத்துக்கு அவஶ்யாபேக்ஷித கு₃ணங்களை அருளிச்செய்கிறார் (புருஷகாரமாம்போது) என்று தொடங்கி.

வ்யா:-(புருஷகாரமாம்போது) என்றது—புருஷகாரமாமிடத்தில் என்றபடி. *க்ருபையாவது—பரது₃:க்

யனறிக்கே யென்றபடி. (குடல் கரிக்கும்படியாய்)—அத்யந்தம் ப₄யப்படும்படியாய். (உசிதோபாயங்களாலே)—कुपितेश्वरवशीकारार्हकटाक्षादिகளாலே. (அபராத₄மே வடிவான)—அபராத₄பூ₄யிஷ்ட₂னை. (அவனை ஆஶ்ரயிக்குமளவில்)—ஈஶ்வரனை உபாயமாக வரிக்குமளவில். (இவள்)— பெரிய பிராட்டியார். இப்படி ப்ரமாணோபபத்திகளைக் காட்டியருளி, அநுஷ்டா₂நம் காட்டுகிறார் (ஆகையிறே) இத்யாதி₃நா. (முன்னிடுகிறது)—வரணதி₃யிலே புரஸ்கரிக்கிறது. "सीतासमक्षम्" "सीतामुवाच" "அலர்மேல் மங்கையுறை மார்பா" [திருவாய் 6-10-10] "भगवन्नारायणाभिमत" इत्यादिना இளையபெருமாள், நம்மாழ்வார், உடையவர் முதலான பூர்வர்கள், எம்பெருமானை உபாயமாக வரிக்கைக்குப் பூர்வத்திலே பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகப் புரஸ்கரித்தார்களென்றபடி. 6.

---

7. (புருஷகாரத்தின்படிகள்)—चेतनविषयत्वமும், ईश्वर-

7. புருஷகாரமாம்போது— க் ரு பை யு ம், பாரதந்த்ர்யமும், அநந்யார்ஹத்வமும் வேணும்.

7. அவ:—இந்தப் புருஷகாரம் கார்யகரமாம்போது வேண்டுவது ஏதென்ன, க்ருபாதி₃கள் வேணும் என்கிறார் மேல் (புருஷகாரமாம் போது) இத்யாதி₃யால்.

வ்யா:—ஸ்வதந்த்ரோபாயத்தின் இச்சா₂நுவித₄ாநம் பண்ணி, தத₃தி₃ஶயகரமாய்க்கொண்டு புருஷீகரிக்கும்போது. (ஆம்போது) என்றது— உப₄யஸம்ப₃ந்த₄மும், தத₃நுரூபபுருஷகாரத்வமும் அநாதி₃யாயிருக்கச்செய்தேயும், தத்ஸ்வாதந்த்ர்ய நிருத்₃த₄மான காலமன்றியே, க்ருபாவிஶிஷ்ட ஸ்வாதந்த்ர்யம் கண்டு, நிரோத₄மற்றுப்

---

7. "புருஷகாரவைப₄வமும்" (வா. 6) இத்யாதி₃க்கும், "புருஷகாரமாம்போது" (வா. 7) இத்யாதி₃க்கும் सङ्ग्रह-विस्तररूपत्वाभ्यां पेटिकாஸங்க₃தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (அநந்தரம்) இத்₃யாதி₃. अनन्तरपूर्ववाक्य-सङ्गतिயையருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத₂மத்திலே) இத்யாதி₃நா. (அவஶ்யாபேக்ஷிதேதி)-पुरुषकारत्वे स्वरूपोपयोगित्वफलोपयोगित्वाभ्यां पुरुषகாரत्वத்துக்கு நியதோபகாரகமான என்றபடி. இத்தால். उपजीव्योपजीवकभावம் ஸங்க₃தியென்று வ்யஞ்ஜிதம். (கு₃ணங்களை)—स्वाश्रयोत्कर्षवहமாய், उपादेयतमமுமான த₄ர்மங்களை.

"புருஷகாரமாம்போது என்று "புருஷகாரமாம் காலத்தில்" என்று தோற்றுமாய், அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறார் (புருஷகாரமாமிடத்தில் என்றபடி) என்று. पुरुष-कारत्वத்துக்கு என்று पर्यवसितम्. "परदुःखनिराचिकीर्षा कृपा" என்று சிலர் பக்ஷம். அது கூடாது. * க்ருபாதி₃ ஶப்₃த₃ங்களுக்கு லக்ஷணை ப்ரஸங்கி₃க்கையாலும், ஶரீராதி₃ ஶப்₃த₃ங்களிலும் இப்படி லக்ஷணையாய், जगच्छरीरत्वाद्यसिद्धिप्रसङ्गம்

विषयत्वமுமாகிற ப்ரகாரங்கள். (புருஷகாரமாமிடத்தில்)—

க$_2$ாஸஹிஷ்ணுத்வம். பாரதந்த்ர்யமாவது— பராதீ$_4$நத்வம். அநந்யார்ஹத்வமாவது—தத்$_3$வ்யதிரிக்த விஷயாநர்ஹத்வம்.* இவை புருஷகாரத்வத்துக்குஅவஶ்யாபேக்ஷிதமானபடி யென்னென்னில்; சேதநர் ஸம்ஸாரத்தில் படுகிற து$_3$:க்க$_2$ங்கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல், ஈஶ்வரனோடே இவர்களைச் சேர்க்கைக்கு உடலான யத்நம் பண்ணுகைக்கு க்ருபை வேணும். ஸ்வதந்த்ரனை வஶீகரிக்கும்போது அநுவர்த்தநத்தாலே வஶீகரிக்கவேண்டுகையாலே பாரதந்த்ர்யம் வேணும். 'நம்மையொழிந்ததொரு விஷயத்துக்கு அர்ஹமன்றியே, நமக்கே அதிஶயகரமாயிருக்கும் வஸ்துவாகையாலே, நம் கார்யமன்றோ சொல்லுகிறது' என்று, சொன்னபடி அவன் செய்கைக்கு உறுப்பாகையாலே

வருகையாலும், कर्ममूलकत्वமில்லாமையாலே हेयप्रसङ्गமில்லாமையாலும். "स एकाकी न रमेत" என்று எம்பெருமானுக்கு அரதியை ஶ்ருதியே சொல்லுகையாலும். "व्यसनेषु मनुष्याणां" என்று கு$_3$ணப்ரகரணத்தில் படி$_2$கமாகையாலும், ஸம்ப$_3$ந்த$_4$நிப$_3$ந்த$_4$நமான परदुःखाधीनदुःखம் கு$_3$ணமாகையாலும்."पर्युत्सुको भवति यत्सुखितोऽपि जन्तुः" என்று அந்த து$_3$:க்க$_2$ம் सुखित्व-प्रतिबन्ध्यமல்லாமையாலும், பா$_4$ஷ்யகாரர் "परदुःखासहिष्णुता दया" என்று த$_3$யாஸ்வரூபத்தை நிர்வசிக்கையாலும். समानसंवित्संवेद्यतया परदुःखத்திலே भगवदसह्यत्वं லபி$_4$க்கையாலே प्रतिकूलतया वेदनीयत्वं ஸித்$_3$த$_4$மாகையாலும். "कथमन्यथा परदुःखदुःखित्वादयोऽस्य गुणाः स्युः" என்று ப$_4$ட்டரருளிச்செய்கையாலும். "ஆவாவென்றாராய்ந்தருள்' [திருப்பாவை-8] என்று த$_3$யையினுடைய परदुःखदुःखित्वरूपताव्यञ्जकமான அநுகார நிர்தே$_3$ஶங்கள் பலவுமிருக்கையாலும். परदुःखदुःखित्वरूपமான

புருஷகாரமாமளவில். (பரது$_3$:க் க$_2$ாஸஹிஷ்ணுத்வ)மாவது—

புருஷீகரிக்கும்போது—என்றபடி. பரது₃:க்க₂ாஸஹிஷ்ணுதாருடை யான க்ருபையும், பராதீ₄நஸ்வரூபாதி₃மத்த்வமாகிற பாரதந்த்ர்யமும், அந்யார்ஹத்வ யோக்₃யதா ராஹித்ய ரூபமான அநந்யார்ஹத்வமும் உபா₄யஸம்ப₃ந்த₄ாநுகு₃ணமாக அவஶ்யம் வேணுமென்கிறார். நிர பேக்ஷமான ஸ்வதந்த்ரவஸ்துவின் க்ருபையும், ஸர்வஸாத₄ாரண மான பாரதந்த்ர்யமும், அநந்யார்ஹமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி₃ ப₄க₃வத்₃

परदुःखासहिष्णुत्वமே த₃யையாகக்கடவது.* என்று திருவுள்ளம் பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (க்ருபையாவது பரது₃:க்க₂ாஸ ஹிஷ்ணுத்வம்) என்று. க்ருபாதி₃களுடைய புருஷ காரத்வோபகாரகத்வத்தை த₃ர்ஶிப்பிக்கிறார் (இவை புருஷ காரத்வத்துக்கு) இத்யாதி₃நா. (யத்நம் பண்ணுகைக்கு) என்றவித்தால் स्वरूपोपयोगित्वं लब्धम्. (அநுவர்த்தநத்தாலே)- ப்ரீதிஜநகவ்யாபாரத்தாலே. (வஶீகரிக்கவேண்டுகையாலே) என்றவித்தால் फलोपयोगित्वं लब्धम्. (சொன்னபடி அவன் செய்கைக்கு) என்றவித்தாலும் फलोपयोगित्वं लब्धम्. க்ருபை ஸ்வரூபோபயோகி₃நீ. பாரதந்த்ர்யாநந்யார்ஹத்வங்கள் वशी-कार-तत्पूर्वकयथोक्तकरणங்களாகிற ப₂லோபயோகி₃களென்றபடி.

निरुपाधिकमातृत्वத்தாலே பிறருடைய து₃:க்க₂ம் தன்னுடைய து₃:க்க₂மாய், அது "இனியிதுக்கு அவ்வருகில்லை" என்னும் படி அஸஹ்யமாயிருக்கையே தன்மையாக உடையளா யிருக்கை. "परः-इतरः. तन्त्रः-प्रधानः यस्य, तस्य भावः-पारतन्त्र्यं" என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (பாரதந்த்ர்யம்) என்று தொடங்கி. (அநந்யார்ஹத்வம்) என்கிறவிடத்தில், "अन्यस्य अर्हः अन्यार्हः; अन्यार्हो न भवतीति अनन्यार्हः" என்று ஸமாஸமாய், அந்யாப்₃த₃ம். इतरानन्यार्हत्व விஷயத்தில் भगवद्भागवतोभयान्यभावம் சொல்லுமாப்போலன்றியே, பிராட்டி யினுடைய அநந்யார்ஹத்வ விஷயத்தில் भगवदन्यमात्रத்தைச் சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹத்வம்) என்று தொடங்கி. (அநுவர்த்தநத்தாலே வஶீகரிக்கவேண்டுகையாலே) என்றது—ஆனைக்கு மருந் திடுமாப்போலே அநுவர்த்தநத்தாலே வஶீகரிக்கவேண்டுகை

அநந்யார்ஹத்வம் வேணும். ஆகையால், இவை மூன்றும் புருஷகாரத்வத்துக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதமிறே.

ஈஶ்வரக்ருபையிற் காட்டில் இவள்க்ருபைக்கு விஶேஷமென்னென்னில், ஈஶ்வரனாவான் நிரங்குஶ ஸ்வதந்த்ரனாய், நிக்$_3$ரஹாநுக்$_3$ரஹங்களிரண்டுக்கும் கடவனாய், சேதநகர்மங்களை நிறுத்தறுத்துத் தீத்துமவனாகையாலே, அவனுடைய க்ருபை ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே அமுக்குண்டு கிடந்து, ஓரோத$_3$ஶைகளிலே தலையெடுக்கக் கடவதாயிருக்கும். இவள் அநுக்$_3$ரஹைகஶீலையாகையாலே, இவளுடைய க்ருபைக்கு வேறொன்றால் ஓரபி$_4$ப$_4$வமில்லாமையாலே எப்போதும் ஒருபடிப்பட்டிருக்கும். ஆகையால் இவளுடைய க்ருபை கரையழிந்திருக்கும். ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தில் வ்யாவ்ருத்திபோலேயாய்த்து க்ருபையில்

(இரண்டுக்கும் கடவனாய்)—*இரண்டுக்கும் அர்ஹனாய்.* (நிறுத்து)—इयत्तया *பரிச்சே$_2$தி$_3$த்து.* (அறுத்து)—ईदृशतया *பரிச்சே$_2$தி$_3$த்து.* (தீத்துமவனாகையாலே)—*பு$_4$ஜிப்பிக்குமவனாகையாலே.* (ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே)-इच्छायां सत्यां अनिवार्यत्व*த்தாலே.* (அமுக்குண்டு)—*அபி$_4$பூ$_4$தமாய்.* (ஓரோ த$_3$ஶைகளிலே)—कादाचित्क*மாக.* (அநுக்$_3$ரஹைகஶீலை)—"अनुग्रहः एक एव शील-स्वभावो यस्यास्सा-अनुग्रहैकशीला" *ஏகஶப்$_3$த$_3$ம்* निग्रहव्युदासक*ம்.* शीलशब्द*ம் அநுக்$_3$ரஹத்தினுடைய* कादाचित्कत्वव्युदासक*ம். இங்கே* "अनुग्रहपरामृद्धिम्" *என்கிற திருநாமம் விவக்ஷிதம்.*

யாலே என்றபடி. (நிறுத்து)—*இராசு நிறையாகக் கணக்கிட்டு.* (அறுத்து)—*"இப்போது அநுப$_4$வ்யமிவ்வளவு, இப்போது அநுப$_4$வ்யமிவ்வளவு" என்று விப$_4$ஜித்து.* (தீத்துமவனாகையாலே)—*அது மறவாமைக்காகச் சுவரிலே சாணிக்குறியிட்டு வைக்குமவனாகையாலே.* (அநுக்$_3$ரஹைக

கு₃ணமும் புருஷகாரஹேதுவாகக் கூடாமையால், அங்யோங்யஸா பேக்ஷமான இவை மூன்றும் புருஷகார வஸ்துவுக்கே உள்ள தொன்றே. ஆஶ்ரயணோந்முக₂ர் து₃:க்கம் பொறுமைக்கும். தத்₃க₄டகத்வம் ப₄க்₃நமாகாமல் ஸப₂லமாகைக்கும், க்ருபாதி₃

(வேறொன்ருல்) — ஸ்வாதந்த்ர்யத்தால். (அபி₄ப₄வம்)— அப்ரகாஶம். இத்தால், कादाचित्कोद्भवவத்தான ஈஶ்வர க்ருபையைக்காட்டில், नित्योद्भूतत्वं பிராட்டிக்ருபைக்கு விஶேஷமென்று ஸித்₃த₄ம். (கரையழிந்து)—உத்₃வேலமாய்; ஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற கரையின்றிக்கேயென்றபடி. "அநுக்₃ரஹபராம்" என்கிற ஸமாக்₂யைக்கு உபோத்₃ப₃லகமான லிங்க₃த்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ப₃ந்த₄த்தில்)இத்யாதி₃நா. 1. எம்பெருமானோட்டை ஸம்ப₃ந்த₄மான பித்ருத்வத்தைக் காட்டில், இவளோட்டை ஸம்ப₃ந்த₄மான மாத்ருத்வத்துக்குண்டான உத்கர்ஷம்போலேயாய்த்து-எம்பெருமானுடைய பித்ருத்வாநுகு₃ணக்ருபையைக்காட்டில், இவளுடைய மாத்ருத்வாநுகு₃ண க்ருபைக்கு உத்கர்ஷமென்றபடி. "अनुग्रहपराम्"என்கிற ஸமாக்₂யை मातृत्वरूपवस्तुसामर्थ्यानुगृहीதை யென்றபடி. 2. यद्वा, (ஸம்ப₃ந்த₄த்தில்) இத்யாதி₃க்கு— "माता पिता भ्राता" என்று சொல்லப்பட்ட எம்பெருமானுடைய மாத்ருத்வரூப ஸம்ப₃ந்த₄த்திற்காட்டில். "त्वं माता" என்று சொல்லப்பட்ட இவளுடைய மாத்ருத்வத்துக்குண்டான निरुपाधिकस्त्रीत्वसहकृतत्वமாகிற வைலக்ஷண்யம் போலேயாய்த்து தத்க்ருபையிற்காட்டில் இவள் க்ருபைக்குண்டான नित्यनिरवधिकोद्भूतत्वமாகிற வைலக்ஷண்யமென்று

ஶீலையாகையாலே) என்கையாலே, ताच्छील्ये इष्णुच् प्रत्ययान्तமான परदुःखासहिष्णुशब्दம் இவளிடத்திலேயே मुख्यवृत्तமென்று सूचितம்

பிராட்டியினுடைய க்ருபையின் வைலக்ஷண்யத்தை உபபாதி₃த்தார் கீழ். पारतन्त्र्यानन्यार्हत्वங்களினுடைய வைலக்ஷண்யமுபபாதி₃க்கத்தொடங்கி, पारतन्त्र्यानन्यार्हत्वங்கள் सर्वे-

வ்யாவ்ருத்தியும். இப்படியிருக்கையாலேயிறே இவளை ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு வேறொரு புருஷகாரம் தேடவேண்டா தொழிகிறது.

ஈஶ்வர விஷயத்தில் இவளுடைய பாரதந்த்ர்யா நந்யார்ஹத்வங்களும், ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான மாத்ர

பொருளாகவுமாம். விபரீத லிங்க$_3$முமில்லையென்கிறார் (இப்படி யிருக்கையாலே) இத்யாதி$_3$னா. अनुद्भूतदयाद्युद्भावकपुरुषकार - सापेक्षत्वे नित्योद्भूतदयादिमत्त्वம் व्याहतமாம். அப்படி ஈஶ்வர விஷயத்தில் புருஷகாரபூ$_4$தையான இவள் விஷயத்தில், पुरुषकारान्तरग्राहक-प्रमाणोपपत्त्यनुष्ठानங்களில்லாமையாலே, இவள் த$_3$யை நித்யோத்$_3$பூ$_4$தையாயிருக்குமென்றபடி.

இப்படி, புருஷகாரத்வாபேக்ஷித க்ருபாவிஷயத்தில் வரும் ईश्वरकृपानिर्विशेषत्वव्यामोहத்தை லிங்க$_3$ஸமாக்$_2$யைகளாலே ஶமிப்பித்து, तदपेक्षितங்களான भगवत्पारतन्त्र्यभगवदनन्यार्हत्वங் கள்விஷயமாக வரும் ऐच्छिकत्वव्यामोहத்தை ஶமிப்பிக்கிறார் (ஈஶ்வர விஷயத்தில்) இத்யாதி$_3$னா. *(ஈஶ்வர விஷயத்தில் பாரதந்த்ர்யம்) என்றது—स्वरूपसंकल्पाभ्यां ईश्वराधीनस्वरूपस्थिति प्रवृत्तिकत्वமாகிற ईश्वरनिरूपितपारतन्त्र्यமென்றபடி. (ஈஶ்வர விஷயத்தில் அநந்யார்ஹத்வம்) என்றது—ईश्वरशेषत्वे सति तदन्यशेषत्वविरहरूपமான ईश्वरघटितानन्यार्हत्वமென்றபடி.*(ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமான மாதரமன்றிக்கே) இத்யாதி$_3$—ஸ்வரூபப்ரயுக்தத்வ மாவது—भगवदिच्छाधीनत्वे सति लक्ष्मीच्छानधीनत्वम्। "அதுவான மாத்ரமன்றிக்கே" என்றது-लक्ष्मीच्छानधीनत्वे सति भगवदिच्छाधीन மாய் वक्ष्यमाणभगवत्पत्नीत्वाद्यधीनமுமாயிருக்கையென்றபடி.

चेतनसाधारणமாகையாலும், महिषीत्वமும் भूमिनीलासाधारणமா யிருக்கையாலேயும், இவளுடைய पारतन्त्र्यानन्यार्हत्वங்களுக்கு விஶேஷமென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் மேல் (ஸ்வரூப) இத்யாதி$_3$. (ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான மாத்ரமன்றிக்கே) என்றது—

மூன்றும் புருஷகாரத்துக்கபேக்ஷிதமிறே. இதில் பாரதந்த்ர்யாநந்யார்ஹத்வங்கள் ப4க3வந்நிருபகவஸ்து ஸ்வரூப ஸ்வபா4வமாய், க்ருபை நிருபகஸ்வரூபத்தைப்பற்றி நின்று, சேதநனை விஷயீகரித்து, ஜீவபரக4டகங்களாயிருக்கும். புருஷகாரஸ்வரூப ஸ்வபா4வவத் தத் க்ருத்யமும் பராதீ4நமுமாய், பரார்த்த2முமாயிருக்குமிறே. 7.

" लक्ष्मीर्नित्यानपायिनी...तत्सर्वं नारमुच्यते " என்கிற ப்ரமாணத்தை அநுரோதி4க்கு பா4ஷ்யகாரர் க3த்3யத்திலே பிராட்டியை நாரஶப்3த3ார்த்த2மாக வ்யாக்3யாநம் பண்ணியருளினபடியாலும், " शरीरं चास्मि वैष्णवम् " என்று பிராட்டிதானே ஸ்ரீ ஶப்3த3நிர்வசநத்திலே தன்னை ப4க3வச்ச2ரீரமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கையாலும், நாராந்தரங்களுக்குப்போலே பிராட்டிக்கும் केवलभगवदिच्छाधीन-भगवच्छरीरत्वायत्त—भगवदधीनत्वभगवदनन्यार्हत्वங்கள் ப்ராமாணிகங்களென்றபடி.

" उभयोरपि सर्वभूतेश्वरत्वादिवचनसाम्यात् अस्या गुणभावं उभयेच्छाप्रयुक्तं केचिदाहुः " என்னும் सर्वभूतेश्वरत्वादि-वचनसाम्य-मूलकமான பிராட்டியுடைய ऐच्छिकभगवच्छेषत्वपक्षம்–"मच्छेषभूता सर्वेषां ईश्वरी वल्लभा मम। अस्याश्च जगतश्चाहं ईश्वरो वेदविश्रुतः॥" என்று, ப4க3வச்ச2ாஸ்த்ரந்தானே, " ईश्वरीं सर्वभूतानाम् " " ईश्वरस्सर्वभूतानाम् " என்கிற वचनद्वयगतसर्वशब्दद्वयத்துக்கும் क्रमेण ஈஶ்வர விஷயமாகவும் பிராட்டி விஷயமாகவும் ஸங்கோசாஸங்கோசங்களை உபப்3ரும்ஹணம் பண்ணுகையாலே, தத்3விருத்34மான विनिगमनाविरहादि-तर्काभासमूलक-सर्वशब्दद्वयासंकोचकल्पनावलम्बि-वचनसाम्यरूपहेतुशरीरம் दुःस्थமாகையாலே—अत्यन्तानुपपन्नம். இவ்வர்த்த2க்கில் விஸ்தரம் பூர்வர்களுடைய க்3ரந்த2ங்களிலே விஶத3ம்.

शरीरतया धार्यமாய், नियाम्यமாய், शेषமாயிருக்கையாகிற सर्वात्म-साधारणமான ஸ்வரூபத்தாலே ஸித்34மானமாத்ரமன்றிக்கே என்றபடி.

மன்றிக்கே, "ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ" (ஹ்ரீஸ்ச தே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்ந்யௌ) என்றும், "विष्णुपत्नी" (விஷ்ணுபத்நீ) என்றும் சொல்லுகிற பத்நீத்வ ப்ரயுக்தமாயும், "अहन्ता ब्रह्मणस्तस्य साऽहमस्मि सनातनी" (அஹந்தா ப்$_3$ரஹ்மணஸ் தஸ்ய ஸாஹமஸ்மி

(ह्रीश्च) இத்யாதி$_3$—भूमिसाधारणनैच्छिकपत्नीत्वं ஸ்ரீக்கு ஶ்ருதி சொல்லுகையாலே தத்$_3$விருத்$_3$த$_4$மான ऐच्छिकपत्नीत्व-कल्पनம் (पत्न्यौ) इति सकृच्छ्रुतपत्नीशब्दार्थवैरूप्यप्रसङ्गपराहतமென்று கருத்து. 'விஷ்ணுபத்நீ' इत्युपक्रमोपसंहारगतविष्णुपत्नीत्वानु-रोधेन एतन्मध्यगतजगदीशानात्वத்தைக் கொள்ளவேணுமல்லது. जगदीशानात्वத்தையிட்டு उपक्रमावगतपत्नीत्वத்துக்கு ऐच्छिकत्वம் கொள்ளுகை அநுசிதமென்று கருத்து. (பத்நீத்வ ப்ரயுக்த மாயும்) இதி—"पत्न्याश्च पतिशेषत्वात्" என்றும், "उपपन्ना हि दारेषु प्रभुता सर्वतोमुखी" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பிராட்டி பக்கல் இருக்கிற भगवदधीनत्व—भगवदनन्यार्हत्वங்கள் नियत-निर्बाधपत्नीत्वायत्तமுமாயிருக்குமென்றபடி. नारशब्दार्थतायात-भगव-च्छरीरत्वं चेतनाचेतनसाधारणम्; पत्नीत्वं भूम्यादिसाधारणम्; பெரிய பிராட்டியார்க்கு ஏற்றம் என்னென்ன அருளிச்செய்கிருர் (அஹந்தா ப்$_3$ரஹ்மண) இத்யாதி$_3$. "अहन्ता ब्रह्मणस्तस्य साहमास्मि सनातनी। आत्मा स सर्वभूतानां अहम्भूतो हरिस्स्मृतः॥ अहन्ता सर्व-

---

"ह्रीश्च" இத்யாதி$_3$ஶ்ருதிக்கு; "(ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ) ह्रीश्च-भूमिश्च, लक्ष्मीश्च, ते-देवराजस्य तव, पत्न्यौ। सपत्नीकस्सन्निधत्स्व इत्यर्थः। यथोक्तं श्रीरामायणे—'रामस्य दक्षिणे पार्श्वे पद्मा श्रीस्समवर्तत। सव्ये तु ह्रीर्विशालाक्षी व्यवसायस्तथाग्रतः॥' इति" என்று வரத$_3$ வல்லப$_4$ாசார்யர் செய்தருளின ப$_4$ாஷ்யம். (விஷ்ணுபத்நீத்வ ப்ரயுக்தமாயும்) என்றது—எம்பெருமானுடைய நித்யேச்சை$_2$யாலே வந்த பதிபத்நீப$_4$ாவமாகிற முறையாலும் ஸித்$_3$த$_4$மாயுமென்றபடி. இத்தால், நித்யாதி$_3$களுடைய अनन्यार्हत्वादि-व्यावृत्ति சொல்லிற்று. (அஹந்தா) अहंप्रत्ययविषयமான ஸ்வரூப

ஸநாதநீ) என்றும், "श्रीवत्सवक्षा नित्यश्रीः" (ஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷா நித்யஸ்ரீ:) என்றும் சொல்லுகிற ஸ்வரூப நிரூபகத்வாதி₃ ஸித்₃த₄மான அநந்யத்வ ப்ரயுக்த

भूतानां अहमस्मि सनातनी।" "तस्याहं परमा शक्तिः अहन्ता शाश्वती ध्रुवा॥" "अहन्ता नाम सा शक्तिः" इत्यादिकं विवक्षितम्. "अहन्तया विनाऽहं हि निरुपाख्यो न सिद्ध्यति" என்கிற வசநத்தாலே— "अहन्ता ब्रह्मणस्तस्य साऽहमस्मि" இத்யாதி₃களிலே பிராட்டி எம்பெருமானுக்கு ப்ரத₄ாநஸ்வரூப நிரூபக பூ₄தை என்று வபி₄க்கிறது என்று கருத்து. ஆகையிறே. "श्रियःपतिः निखिलहेयप्रत्यनीकः" इत्यादिगीताभाष्यम्. (ஸ்ரீவத்ஸ) இத்யாதி₃— "ईशितव्यात् विभाजकलक्ष्मीवाल्लभ्यसौभाग्यचिह्नं श्रीवत्सोऽस्य वक्षसीति श्रीवत्सवक्षाः, 'श्रीवत्सवक्षा नित्यश्रीः' इति" என்கிற ஸஹஸ்ர நாமபா₄ஷ்ய ஸ்ரீஸூக்தியை உட்கொண்டு அருளிச்செய் கிறார் (ஸ்வரூபநிரூபகத்வாதி₃ ஸித்₃த₄மான) இதி. *कारणत्वोपायत्वादिविशिष्टभगवत्स्वरूपத்துக்கு इतरव्यावृत्तिहेतुत्वं स्वरूपनिरूपकत्वम्.* (ஆதி₃) ஶப்₃த₃த்தாலே.—"का चान्या त्वामृते देवि सर्वयज्ञमयं वपुः। अध्यास्ते देवदेवस्य योगिचिन्त्यं गदाभृतः॥" இத்யாதி₃ ஸித்₃த₄மான विग्रहापृथग्भावமும். "कीर्तिः श्रीर्वाक्च नारीणाम्" என்று ப₄க₃வான் தானே அருளிச்செய்த விபூ₄தி த்வமும் ஸங்க்₃ருஹீதம். (அநந்யத்வ ப்ரயுக்தமாயுமிருக்கும்) இதி— असाधारणधर्मत्वरूपமான धर्म्यनन्यत्वाधीनமாயுமிருக்கு மென்றபடி. अनन्यत्वेत्यनेन, "अनन्या राघवेणाहं भास्करेण प्रभा यथा" "अनन्या हि मया सीता भास्करेण प्रभा यथा" "आमोदमिव पुष्पस्थं दीपस्थामिव च प्रभां। विनिष्कष्टुमशक्यां मां अनन्यां पुरुषोत्त-

---

நிரூபக த₄ர்மம். இத்தால், பிராட்டியினுடைய ஸ்வரூபத்துக்கு भगवत्स्वरूपनिरूपकत्वம் சொல்லிற்று. விக்₃ரஹத்துக்கு விக்₃ரஹ நிரூபகத்வம் சொல்லுகிறது மேல் (ஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷா:) इत्यादिना. (நித்ய ஸ்ரீ:) ஒருகாலும் மார்வைவிட்டுப் பிரியாத ஸ்ரீயையுடையவன். (ஸ்வரூப நிரூபகத்வாதி₃) என்கிறவிடத்தில், 'ஆதி₃' ஶப்₃த₃த்தாலே

மாயுமிருக்கும். இப்படியிருக்கையாலேயிறே அல்லாதார்க்கடைய மிது$_2$நஶேஷத்வமும், இவளொருத்திக்கும் தத்தே$_3$க ஶேஷத்வமுமாய்த்து. இந்த அவ்யவத$_4$ாநேந உண்டான ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தாலேயிறே இவளுக்கு ஈஶ்வரனை வஶீகரிக்குமளவில் புருஷகாரம் வேண்டாதொழிகிறது.

मात् ॥" என்கிற வசநங்கள் அபி$_4$ப்ரேதங்கள். "अहमर्थं विनाहन्ता निराधारा न सिद्ध्यति। अहन्तया विनाहं हि निरुपाख्यो न सिद्ध्यति ॥" என்று சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபநிரூபக த$_4$ர்மத்துக்கு धर्म्यधीनत्वமும் इतरव्यावृत्तिहेतुतया धर्म्यतिशयाधायक- மாகையாலே धर्म्यनन्यार्हत्वமும் உபபந்நமென்றபடி. (இப்படியிருக்கையாலே) இதயாதி$_3$-प्रधानस्वरूपनिरूपकபூ$_4$தையாய், ப்ரத$_4$ாந பத்நியுமாயிருக்கையாலேயிறே भूम्यादिमहिष्यन्तरங்களுக்கும், நித்யர்க்கும், முக்தர்க்கும், ப$_3$த்$_3$த$_4$ர்க்கும், இவளும் ஈஶ்வரனுமான மிது$_2$நத்தைப்பற்ற ஶேஷத்வமும், இந்தப் பெரியபிராட்டியார் ஒருத்திக்கும் ஈஶ்வரமாத்ரஶேஷத்வமுமாய்த்து என்றபடி. (இந்த அவ்யவத$_4$ாநேந உண்டான ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தாலே)— ஶேஷஶேஷத்வமாகிற व्यवहितसम्बन्ध- सहकृतமல்லாத भगवच्छेषत्वमात्रமாகிற ஸாக்ஷாத் ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தாலே என்றபடி. (இவளுக்கு ஈஶ்வரனை வஶீகரிக்குமளவில்) ஸாபராத$_4$சேதநர்க்காக ஈஶ்வரனை நிவ்ருத்த காலுஷ்யனும்படி பண்ணுமிடத்தில். (புருஷகாரம் வேண்டாதொழிகிறது) என்றது—இவளிலுங்காட்டில் வால்லப்$_4$யாதிஶயமுடைய புருஷகாரம் அநபேக்ஷிதமாயிருக்கிறதென்றபடி.

विग्रहनिरूपकत्वம் சொல்லுகிறது. இத்தால் பூ$_4$மிநீளாதி$_3$வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்று. (இப்படியிருக்கையாலே)—ஸ்வரூபத்தாலும் விக்$_3$ரஹத்தாலும் ஶேஷிஸ்வரூபநிரூபகையாயிருக்கையாலே. (அல்லாதார்க்கு)— பூ$_4$ம்யாதி$_3$களுக்கு. (ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தாலே)—தன்னையொழிய அவனுக்குச் செல்லாதபடியான ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தாலே.

இம்மூன்று கு3ணத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, க்ருபையானது "श्रिञ्—सेवायाम्" (ஶ்ரிஞ்—ஸேவாயாம்) என்கிற தா4துவிலே நிஷ்பந்நமான ஶ்ரீஶப்3த3த்தில் "श्रीयते" (ஶ்ரீயதே) என்கிற கர்மணி வ்யுத்பத்தியிலும், பாரதந்த்ர்யாநந்யார்ஹத்வங்களிரண்டும் "श्रयते" (ஶ்ரயதே) என்கிற கர்த்தரி வ்யுத்பத்தியிலும், நித்ய யோக3வாசியான மதுப்பிலும் ஸித்3த4மிறே. 7.

"अस्या मम च शेषं हि विभूतिरुभयात्मिका" இத்யாதி3ப்படியே ஸர்வேஶ்வரன், உப4யவிபூ4தியையும் தனக்கும், தனக்கு ஶேஷமான இவளுக்கும் ஸ்வேச்சை2யாலே ஶேஷமாக்கி வைக்கையாலே, உப4யவிபூ4தியைப்பற்ற பிராட்டி அத்யந்தாபி4மதையாய், பிராட்டியைப்பற்ற வால்லப்4யாதிஶயம் ஒருவர்க்குமின்றிக்கேயிருக்கையாலே, ஈஶ்வரவஶீகாரார்த்த2மாகப் பிராட்டியால் முன்னிடப்படுவாரில்லையாய், இவள் தான் அத்யந்தாபி4மதையாகையாலே அதுதான் முதலிலே அநபேக்ஷிதமாயிருக்குமென்றபடி.

(கர்மணி வ்யுத்பத்தியிலும்) இதி—"कर्तरि कृत्" என்கிற வ்யாகரண ஸ்ம்ருதியைப்போலே, "श्रीयते चाखिलैर्नित्यम्" என்கிற நிர்வசநஸ்ம்ருதியும் ப்ரமாணமாகையாலே, கர்மணி வ்யுத்பத்தியும் ப்ராமாணிகையாய், அதுதான் 'अर्हे कर्मणि' ப்ரத்யயமாய், कर्मतया आश्रयणार्हत्वந்தான் तदुपकारकधर्मरूपமாய், அதுதான் सामर्थ्यात् कृपातिशयமென்று பர்யவஸிக்கிறது—என்றபடி. अर्हे कर्मणि प्रत्ययமும், "श्रयन्ती श्रयणीयाऽस्मि" என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்தில் சதுர்த்தா2த்4யாயத்திலே ஸ்பஷ்டம். (ஶ்ரயதே என்கிற கர்த்தரி வ்யுத்பத்தியிலும்) இதி—आश्रयाश्रयिभावத்திலும் "श्रिञ्" தா4துவுக்கு ப்ரயோக3மிருக்கையாலும்.

(ஶ்ரீ ஶப்3த3த்தில் கர்மணி வ்யுத்பத்தியில்) ஸாபராத4 சேதநர்க்கு ஆஶ்ரயணம் க்ருபையில்லாதபோது ஸம்ப4வியா

8. அவ:- இந்த க்ருபாதி3த்ரயத்தையும் எல்லாரு மறியுமபடி தானே வெளியிட்டருளின வைப4வத்தை,

---

क्विप् प्रत्ययத்தில் காலோபாதி4 தோற்றாமையாலே नित्यतदाश्रितत्वं தோற்றுகையாலே अपृथक्सिद्धधर्मத்வம் ஸித்3தி4க்கை யாலும். "धर्मिसत्ताधीना धर्मसत्ता" என்று तदधीनत्वமாகிற तत्पारतन्त्यம் ஸித்3தி4க்கும்—என்றபடி. सेवावाचित्वத்திலும் ஸேவை सेव्याभिप्रायानुरोधिயாயிருக்கவேண்டுகையாலே. तदभिप्रायानुरोधित्वप्रयुक्तமான तदधीनत्वरूपतत्पारतन्त्यம் ஸித்3த4மென்றபடி. இவ்வுப4யவாசித்வத்திலும் அஸாத4ாரண த4ர்மம் धर्मिस्वरूपनिरूपणरूपधर्म्यतिशयाधायकமாகையாலும், ஸேவையும் सेव्यप्रीतिरूपतदतिशयाधायकமாகையாலும். क्रियाफलத்தினுடைய कर्तृगामित्वसूचकமான शानजादिनिर्देशமில்லாமையாலும். अनन्यार्हत्वं सिद्धமென்றபடி. (மதுப்பிலும்) இதி—நித்யயோக3வாசியான மதுப்பிலும். नित्यतदाश्रितत्वरूपतदधीनत्वமும். नित्यतदेकार्थत्वरूपतदनन्यार्हत्वமும் ஸித்3த4ம்—என்றபடி. (இவளுக்கு ஈப்ஶ்வரனை வஶீகரிக்குமளவில் புருஷகாரம் வேண்டாதொழிகிறது) (172) என்கிறவிடத்தில். "न चास्य माता न पिता न चान्यः स्नेहाद्विशिष्टोऽस्ति मया समो वा" என்று எம்பெருமானுக்குப் பிராட்டியில் அதி4க வால்லப்4யமும். தத்துல்ய வால்லப்4யமும் ஒருவர்க்குமில்லையென்கிற श्रीरामायणवचनमभिप्रेतम्. "मत्तः प्रियतरो नित्यं भ्राता रामस्य लक्ष्मण:" என்கிறவிது, "கோலமலர்ப் பாவைக்கன்பாகிய என்னன்பு" [திருவாய் 10-10-7] என்கிற ந்யாயத்தாலே இவளுடைய படுக்கைப்பற்றிலுண்டான प्रियत्वातिशयத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. 7.

8. இப்படி உபப்3ரும்ஹ்யமான श्रीशब्दव्युत्पत्तिद्वयलब्धமான कृपादित्रयமும் உபப்3ரும்ஹணமான श्रीरामायण-प्रतिपादित-विश्लेषत्रयात्मक-वृत्तान्तत्रय-व्यञ्जितமென்று அருளிச்செய்கிறார் (இந்த க்ருபாதி3த்ரயத்தையும்) இத்யாதி3நா. நிரபேக்ஷமான

தாகையாலே आक्षेपात् कृपासिद्धि என்று கண்டுகொள்வது. 7.

ஸ்ரீராமாயணத்தில் இவனுக்குச் சொல்லப்பட்ட விஶ்லேஷ த்ரயத்தாலும் த₃ர்ஶிப்பிக்கிறர் மேல் (பிராட்டி) என்று தொடங்கி வாக்யத்ரயத்தாலே.

ஸ்வதந்த்ரவஸ்துவினுடைய க்ருபையும், ஸர்வஸாத₄ரண பாரதந்த்ர்யமும், அநந்யார்ஹமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி₃ ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்களும் புருஷகாரத்வ ஹேதுவாகக் கூடாமை யாலே அந்யோந்ய ஸாபேக்ஷமான இவை மூன்றும் புருஷ காரத்வஹேதுவென்று திருவுள்ளம்பற்றி (த்ரயத்தையும்) என்றருளிச் செய்தார்.

8.மதுப்பிலே நித்யயோக₃த்தைச் சொல்லாநிற்க,ஸ்ரீராமா யணத்தில் விஶ்லேஷத்ரயம் உபபந்நமாம்படியென்னென்னில்; மதுப்பிலே ஸ்வரூபத்தினுடைய நித்யயோக₃த்தையும் திரு மார்பில் நித்ய யோக₃த்தையும் சொல்லுகிறதாகையாலும், ஸ்ரீராமாயணத்தில் அவதாரத்தில் பிரிவு சொல்லுகிறதாகை யாலும் விரோத₄மில்லை.ஆனல்,பெருமாள் பிராட்டிகளுடைய வியோக₃வ்யஸநமெல்லாம் ப₄ாவநாமாத்ரமோவென்னில், அன்று, "புல்லிக்கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில் அள்ளிக்கொள்வற்றேபசப்பு" [குறள் 1187] என்றும், "காதலர் தொடுவுழித் தொடுவுழி நீங்கி, விடுவுழி விடுவுழிப் பரத்தலானே" [குறுந்தொகை 399] என்றும் சொல்லுகிற படியே த்₃ருட₄ாலிங்க₃நாத்₃யர்த்த₂மாகவுண்டான ஓரோ அவயவவிஶ்லேஷங்கூடக் காமிகளுக்கு वैवर्ण्यपर्यन्तदुःखहेतु *வாமோபாதி, எம்பெருமானுடைய ஸர்வ ரூபங்களும் பிராட்டியினுடைய அநுரூப ரூப விப₄வங்களாலே* गाढोपगूढ *மாயிருக்கச் செய்தேயும், ஓர் அவதார விக்₃ரஹமாத்ரத்தில் ஸ்வேச்சை₂யாலே வந்த பிரிவிலுங்கூட விஷஶஸ்த்ரங்கள் தேடிப் படாதனபடும்படியாயிறே இவர்களுடைய தன்மை யிருப்பது.*

8. பிராட்டி முற்படப் பிரிந்தது, தன்னுடைய க்ருபையை வெளியிடுகைக்காக; நடுவிற் பிரிந்தது, பாரதந்த்ர்யத்தை வெளியிடுகைக்காக; அநந்தரம் பிரிந்தது, அநந்யார்ஹத்வத்தை வெளியிடுகைக்காக.

வ்யா:— (பிராட்டி) இத்யாதி3— அதாவது— “देवत्वे देवदेहेयं मनुष्यत्वे च मानुषी। विष्णोर्देहानुरूपां वै करोत्येषात्मनस्तनुम्॥” (தே3வத்வே தே3வதே3ஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ। விஷ்ணோர் தே3ஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ் தநும்॥) என்கிறபடியே, நாயகனை ஸர்வேஶ்வரனுடைய தத்தத3வதார ஸஜாதீயமான விக்3ரஹபரிக்3ரஹம் பண்ணி வந்து அவதரிக்குமவனாகையாலே, “राघवत्वेऽभवत्सीता” (ராக4வத்வேऽப4வத் ஸீதா) என்கிறபடியே, அவன் சக்ரவர்த்திதிருமகனானவாறே தத3நுரூபமாகத் தானும் ஜநகராஜன் திருமகளான பிராட்டி, த3ண்ட3காரண்யத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, ராவணன் பிரித்தான் என்கிற வ்யாஜத்தாலே ப்ரத2மம்

(தே3வத்வே தே3வதே3ஹேயம்) இதி— “विष्णोः” என்கிறவிது, “देवत्वे, मनुष्यत्वे” என்கிற பூர்வத்திலும், “देहानुरूपां” என்கிற உத்தரத்திலும் அந்வயிக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (நாயகனை) இத்யாதி3. “विष्णुपत्नी” என்கிறத்தை யுட்கொண்டு “विष्णोः”

ப்4ருகு3ஶாபத்தை வ்யாஜமாகச் சொல்லாதொழிந்

8 அவ:—இந்த க்ருபாதி3களின் புருஷகார ஹேதுத்வத்தை அநுஷ்டா2ந ஶேஷமாக மூதலிக்கிறார் மேல் (பிராட்டி) இத்யாதி3யால்.

வ்யா:-நித்யாநபாயிநியான பிராட்டி, ராவணுபஹ்ருதையாய் முற்படப் பெருமாளைப் பிரிந்து காட்டிற்று–"கார்யம் கருணமார்யேண

என்கிறதுக்கு அர்த்த2ம் (நாயக) இதி. "परमेश्वरः। विष्णुनामा स वेदेषु" என்கிறத்தையுட்கொண்டு (ஸர்வேஶ்வரனுடைய) இதி. "विष्णोः देवत्वे देवदेहा, मनुष्यत्वे मानुषी च सती—विष्णोर्देहानु-रूपां आत्मनस्तनुं करोति" என்று விவக்ஷித்து அர்த்த2ம் (தத்தத்) இத்யாதி3. "देवत्वे" இத்யாத்3யர்த்த2ம் (தத்தத்) என்று. அநுரூப ஶப்3த3ார்த்த2ம் (ஸஜாதீய) இதி. (ராக4வத்வே) இதி— "चक्रवर्तिकुले जातः" என்கிறத்தையுட்கொண்டு த3ஶரத2னைச் சக்ரவர்த்தியென்று வ்யபதே3ஶித்து. "दशरथात्मजे" என்கிறத்தையுட்கொண்டு பெருமாளை (சக்ரவர்த்திதிருமகன்) என்றது. "देहानुरूपाम्" என்கிற பூர்வாநுஸாரத்தாலே "तुल्याभिजनलक्षणाम्" என்கிறத்தையுட்கொண்டு (தத3நுரூபமாகத் தானும் ஜநகராஜன் திருமகளான) இதி. "ஸீதா" என்கிறவித்து, "सीता सस्ये नभोनद्यां जानक्यां लाङ्गलाध्वनि" என்று லாங்க3லபத்3த4தியிலே ப்ராது3ர்ப்ப4வித்தவளைச் சொன்னாலும், இங்கே அது விருத்3த4மாகையாலே, 'विष्णोर्देहानुरूपाम्' என்கிற உபக்ரமாநுகு3ணமாக जनकराजसुतात्वेन இவளை லக்ஷணயா போ3தி4க்கிறது என்று விவக்ஷித்து (ஜநகராஜன்) இதி. "राजर्षिसुतः—उत्तमराजकन्यया" என்னக் கடவதிறே. (ராவணன் பிரித்தான் என்கிற வ்யாஜத்தாலே) இதி–अकर्मवश्यत्वानपायिनीत्वங்கள் अनन्यथासिद्ध-प्रबलप्रमाण-प्रमितங்களாகையாலும், "भृगुशापच्छलेनायं भगवान् भक्तवत्सलः। अर्थितो विबुधैस्सद्भिः जज्ञे विष्णुस्सनातनः" என்று லைங்க3த்திலே— "तव पत्नीवियोगश्च प्राप्स्यसे बहुवार्षिकम्" என்று வியோக3ஹேதுதது, அது மூன்று பிரிவுக்கும் ஸாதா4ரணமாகையாலே.

பெருமாளைப் பிரிந்து லங்கைக்கெழுந்தருளிற்று-"देव्या कारुण्यरूपया" (தே3வ்யா காருண்யரூபயா) என்று தத்3கு3ணஸாரத்வத்தாலே காருண்யந்தானாகச் சொல்லும்படியான தன்னுடைய பரமக்ருபையை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக—என்கை. எங்ஙனேயென்னில், தே3வஸ்த்ரீகள்சிறையை விடுவிக்கைக்காகத் தான் சிறையிருக்கையாலும், அவ்விருப்பிலே தன்னை அல்லும் பகலும் தர்ஜநப4ர்த்ஸநம்பண்ணி அருவித்

வான ப்4ருகு3ஶாபமும், ஹேதுவன்றிக்கேயிருக்க ஹேதுவாக ஆபாதத: தோற்றும் வ்யாஜம் என்று சொல்லுகையாலும். "अवतर्तुं मनुष्येषु प्रागेव कृतनिश्चयः। नानृतं ते वचो विप्र मद्भक्तस्य भविष्यति ॥" என்றும், "लोकानां संप्रियार्थं तु शापं तं ग्राह्यमुक्तवान्।" என்றும் உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்தில் சொல்லுகையாலும். तुल्यन्यायेन, "उत्पत्स्यते हितार्थं वः" என்று உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்தில் தே3வஹிதார்த்த2மாக அவதரிக்கிறவளென்று சொல்லப்பட்ட பிராட்டியுடைய விஶ்லேஷத்துக்கு ராவணன் வ்யாஜமாத்ரமென்று ஸித்3த4ம் என்றபடி. (தே3வ்யா) இதி—कारुण्यं-परदुःखासहिष्णुत्वम्, रूपं-धर्मिस्वरूपं, यस्याः सा तथोक्ता। "रूप्यते यत् तत् रूपं" என்று ரூப ஶப்3த3ம் த4ர்மி ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. த்3ரவ்யமான த4ர்மி ஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமான ரூபஶப்3த3த்தோடே, கு3ணமான க்ருபைக்கு வாசகமான காருண்ய ஶப்3த3த்துக்கு ஸாமாநாதி4கரண்யம், स्वरूपनिरूपक-धर्मवाचकशब्दத்துக்கு निरूप्यस्वरूपपर्यन्त-मुख्यत्वसाधकமான तद्गुणसारन्यायसिद्धम्. இந்த ந்யாயந்தான் "तद्गुणसारत्वात्तु तद्व्यपदेशः प्राज्ञवत्" என்று ஸூத்ரகாரராலே சொல்லப்பட்டது. स गुणः सारः—स्वरूपनिरूपकः यस्य सः तद्गुणसारः; तत्त्वात् तद्व्यपदेशः—गुणवाचकशब्देन व्यपदेशः—मुख्यव्यवहारः, "सत्यं ज्ञानं" "विज्ञानं यज्ञं तनुते" इत्यादाविति तदर्थः॥

(தத்3கு3ணஸாரத்வத்தாலே)—க்ருபையையே ஸார

ந கஸ்சிந்நாபராத்₄யதி" என்று, தன்னை நலிந்துபோந்த ராக்ஷஸிகளை,

ஈஸ்வர க்ருபையிற் காட்டில் இவள் க்ருபைக்கு அதிஸயம் पूर्व साधितமாகையாலே இவளுடைய அஸங்குசித க்ருபை இவளுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகமாகலாம். இத்தை அருளிச் செய்கிறார் (தத்₃கு₃ணஸாரத்வத்தாலே) இத்யாதி₃நா. அந்த க்ருபா கு₃ணத்தை ஸ்வரூபநிரூபக த₄ர்மமாக உடைத்தாகையாலே என்றபடி. (காருண்யந்தானாகச் சொல்லும்படியான) இதி. காருண்யமென்று—வசநஸ்த₂காருண்ய ஸப்₃த₃மும். தானாகவென்று—तत्स्वरूपशब्दமும் व्याख्यातம். பரக்ருபை—ஈஸ்வர க்ருபை. (பரமக்ருபை)—இவள் க்ருபை. க்ருபைக்குப் பரமத்வம் उद्भावकनैरपेक्ष्यम्. 'ரக்ஷ்யாபேக்ஷையோகி₃யான க்ருபையை ஜநிப்பித்துக்கொண்டு' என்று क्वचिद्व्याख्यातம்; அங்கே, 'कारुण्यं-ईश्वरकारुण्यं, रूपयति-प्रकाशयति इति कारुण्यरूपा' என்றுகிறது. 'காருண்யந்தான் ஒரு வடிவு கொண்டாப்போலே' என்றும் क्वचित् व्याख्यातம். அங்கு, कारुण्यं रूपं-शरीरं यस्यास्सा तथोक्ता என்றுகிறது. 'காருண்யமாக रूप्यते—मुखं चन्द्र इतिवत्, इयं ईश्वरस्य कारुण्यमिति रूपणविषयीक्रियते-इति कारुण्यरूपा' என்றும் क्वचित् व्याख्यातம். இவை மூன்று வ்யாக்₂யாநங்களைப்பற்ற (காருண்யந்தானாகச் சொல்லும்படியான) என்று இங்குத்தை வ்யாக்₂யாநத்துக்கு प्रतीतिशैघ्र्यமுண்டென்று கருத்து. அவதாரம் அஜஹத் ஸ்வபா₄வமாகையாலே இந்தப் பரமக்ருபை இங்கும் ப்ரகாஸிக்குமென்றபடி. (தர்ஜந) இதி—भयोत्पादन-व्यापारத்தினுடைய कायिकत्व-वाचिकत्वங்களாலே तर्जनभर्त्सनங்களுக்கு पौनरुक्त्यமில்லை. "भर्त्सनं त्वपकारगीः" என்னக்கடவதிறே. "भर्त्सितां तर्जितां वापि" என்கிறத்தைப்பற்ற (தர்ஜந ப₄ர்த்ஸநம்) இதி. (அல்லும்)-ராத்ரியும். "क्रूराः क्रूरतरेक्षणाः"

கு₃ணமாக உடையளாயிருக்கையாலே. (தே₃வஸ்த்ரீகள்) இத்யாதி₃க்கு, "सुन्दरी रघुनाथस्य सुरस्त्रीदुःखशान्तये। दशाननस्य भवने दशमासानुवास ह॥" என்கிற ஸ்லோகத்தை யோஜித்துக் கொள்வது. (அல்லும்)—இரவும். (தர்ஜந ப₄ர்த்ஸநங்கள்)—

தின்ற க்ரூரராக்ஷஸிகள், ராவணன் பராஜிதனாகவும், பெருமாள் விஜயிகளாகவும் த்ரிஜடை ஸ்வப்நம் கண்டத்தாலே பீ4தபீ4தைகளாய் நடுங்குகிற த3ஶை யிலே, "भवेयं शरणं हि वः" (ப4வேயம் ஶரணம் ஹி வ:) என்று, "நீங்கள் நோவுபடுகிற ஸமயத்துக்கு நான் இருந்தேனே, நீங்களஞ்சவேண்டா" என்று அப4ய ப்ரதா3நம் பண்ணுகையாலும், அது உக்திமாத்ர மாய்ப் போகாமே, ராவணவதா4நந்தரம் தனக்கு ஶோப4நம் சொல்லவந்த திருவடி, "அவர்களைச் சித்ர வத4ம்பண்ணும்படி காட்டித்தரவேணும்" என்ன, அவனோடே மன்றாடி, "राजसंश्रयवश्यानाम्" (ராஜஸம்ஶ்ரய வஶ்யாநாம்) இத்யாதி3யாலே அவர்கள் குற்றத்தை கு3ணமாக உபபாதி3த்தும், "मर्षयामीह दुर्बला" (மர்ஷ யாமீஹ து3ர்ப3லா) என்று பிறர்நோவுகண்டு பொறுத் திருக்கத்தக்க நெஞ்சுரம் தனக்கில்லாமையை முன்னிட்டும், "कार्यं करुणमार्येण न कश्चिन्नापराध्यति" (கார்யம் கருணமார்யேண ந கஶ்சிந்நாபராத்4யதி) என்று, அவனுக்கும் இரங்கியல்லது நிற்க வொண்ணாதபடி உபதே3ஶித்தும், இப்படி ஒருநிலை

என்கிறத்தைப்பற்ற (க்ரூரராக்ஷஸிகள்) இதி. (பீ4தைகளாய்) இத்யாதி3—இங்கே. அப4யப்ரதா3நரூப கார்யத்தாலே. पर-दुःखासहिष्णुत्वरूपकृपातिशयம் अर्थसिद्धமென்று கருத்து. "प्रियमाख्यासि ते देवि" என்கிறத்தைப்பற்ற (ஶோப4நம் சொல்ல) இதி. "एवंप्रकारैर्बहुभिर्विप्रकारैर्यशस्विनि-हन्तुमिच्छामि" என்கிறத்தைப்

वाचिककायिकभयोत्पादनव्यापारங்கள். (அருவித்தின்ற)என்றது—"அருவித்தின்னுகிறோம்" என்று வாயாலே சொன்னத்தைப் பற்ற.(பீ4தபீ4தைகளாய்)-அத்யந்தபீ4தைகளாய்.(நடுங்குகிற)-

செருக்கனை திருவடியுடன் மன்றுடி, குற்றமே நற்றமாக நோக்கினபடியாலே, புருஷகார முக்₁யகாரணமான தன் க்ருபையை, ஸ்வாபராத₄பீத₄ரெல்லாரும் அறியும்படி வெளியிடுகைக்காக.

பற்ற. (சித்ரவத₄ம்) இதி. (சித்ரவத₄ம்)-சித்ரரூபம் என்னுமாப்போலே நாநாவித₄ஹிம்ஸை-என்றபடி. चित्रपदं लक्षणया नानाविधपरम्. (மர்ஷயாமி) இதி— இங்கே, ஸர்வஸ்த்ரீஸாத₄ாரணமான அப₃லாத்வத்தைச் சொல்லில் ப்ரயோஜநமில்லாமையாலும், शत्रुपरोधप्रयुक्तदौर्बल्यं शत्रुवधानन्तरமில்லாமையாலும் (து₃ர்ப₃லா)என்று मनोदौर्बल्यं சொல்லுகிறது. அதில், "बलं—धारणसामर्थ्यम्. तदभावः दौर्बल्यम्" என்றாய், பரது₃:க்க₂ம் கண்டு நெஞ்சு த₄ரித்திராமை தௌ₃ர்ப₃ல்யம் என்றாய், परदुःखासहिष्णुत्वத்திலே பர்யவஸிக்கிறதென்று திருவுள்ளம் பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (பிறர்நோவு) இத்யாதி₃. இத்தால் கீழே आर्थिकतया ஸித்₃தி₄த்தது, இங்கே ஶாப்₃த₃மாகச் சொல்லிற்று என்று கருத்து. (கார்யம்) இத்யாதி₃—(அவனுக்கு)-திருவடிக்கு. (இரங்கியல்லது) இத்யாதி₃—(இரங்கி) என்று, கருணாஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். (அல்லது நிற்கவொண்ணாத) என்று, करुणकरणाभावத்தில் अनार्यत्वव्यञ्जकமான ஆர்ய ஶப்₃த₃த்திலுடையவும். अपराधित्वத்திலுடைய सार्वत्रिकत्वायातமான திருவடிப்ரப்₄ருதிகளுக்கு दण्डनीयत्वप्रसङ्गव्यञ्जकமான "न कश्चिन्नापराध्यति" என்கிற வாக்யத்திலுடையவும் அர்த்த₂ம். இத்தால் அப₄யப்ரதா₃நத்தாலே ஆர்த்தி₂கமாகவும், "து₃ர்

உதறவிடுகிற. (சித்ரவத₄ம்)-உயிரைப் போக்காதபடி பலபடியாலும் நலிகை. (ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம்)—रावणाश्रितराक्षसवश्यानाम्. (அவர்கள் குற்றத்தை) என்றது, த்ரிஜடாதி₃களைப் போலே இவளுக்கு அந்தரங்கை₃களாயிருந்துகொண்டு மேலுக்கு ராஜகார்யம் செய்யலாயிருக்க, அப்படிச் செய்யாமையாலே, அவர்களிடத்தில் பூர்ணமாகக் குற்றமுண்டென்று அறிவிக்கைக்காக. து₃ர்ப₃லாஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் (பிறரித்யாதி₃). (ந கஶ்சிந் நாபராத்₄யதி)என்றது-ஊன்றிப்பார்க்கில், நானிங்கிருக்குமிருப்பை விமர்ஶியாதபடி லங்கையடையத்

நின்று, தானடியிற்பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞாநுகு3ணமாக ஆர்த்3ராபராதை4களானவர்களை ரக்ஷிக்கையாலும் தன்னுடைய க்ருபையை வெளியிட்டாளிறே.

(நடுவில்) இத்யாதி3—நடுவிற்பிரிவாவது—மீண்டு பெருமாளுடனே கூடித் திருவயோத்4யையிலே எழுந்தருளித் திருவயிறு வாய்த்திருக்கிற காலத்திலே, "अपत्यलाभो वैदेहि ममायं समुपस्थितः। किमिच्छसि सकामा त्वं ब्रूहि सर्वं वरानने॥" (அபத்யலாபே4ா வைதே3ஹி மமாயம் ஸமுபஸ்தி2த:। கிமிச்ச2ஸி ஸகாமா த்வம் ப்3ரூஹி ஸர்வம் வராநநே॥) என்று, 'உனக்கு அபேக்ஷை ஏது?' என்று கேட்டருள, "तपोवनानि पुण्यानि द्रष्टुमिच्छामि राघव। गङ्गातीरनिविष्टानि ऋषीणां पुण्यकर्मणाम्। फलमूलाशिनां वीर पादमूलेषु वर्तितुम्। एष मे परमः कामः यन्मूलफलभोजिषु॥ अप्येकरात्रं काकुत्स्थ वसेयं पुण्यकीर्तिषु॥" (தபோவநாநி புண்

பு3லா" என்று सामान्यरूपेण ஶாப்3த3மாகவும், "कार्यं करुणम्" என்று विशेषरूपेण ஶாப்3த3மாகவும் परदुःखासहिष्णुत्वம் सिद्ध மென்று प्रमाणोपादानशैलियாலே வ்யஞ்ஜிதம். (பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞாநுகு3ணமாக)—"भवेयं शरणं हि वः" என்று பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞாநுகு3ணமாக. இத்தால், பிராட்டியினுடைய ஶரணத்வம்—வஸ்துஸாமர்த்2யத்தாலேயும், அநுஷ்டா2நத்தாலேயும் परकीयनिग्रहशामकत्वरूपமென்று ஸித்3த4மென்று கருத்து. (ஆர்த்3ராபராதை4களான)—"आर्द्रौ मे स्त्रौ त्रिषु क्लिन्ने" என்று क्लिन्नवाचियான ஆர்த்3ரஶப்3த3ம் गौण्या वृत्त्या ப்ரத்யக்3ரதையைச் சொல்லுகிறது. இங்கே, "मातर्मैथिलि राक्षसीस्त्वयि तदैवार्द्रापराधाः" என்கிறப4ட்டர் ஸ்ரீஸூக்தி ஸ்பே2ாரிதை.

தீயூட்டின நீயும் ப்ரத2மாபராதி4யாவாயாகையாலே, அபராத4ம் பண்ணுதாரில்லை—என்றபடி. (அடியில் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞை) "भवेयं शरणं हि वः" என்கிற ப்ரதிஜ்ஞை.

இளையபெருமாளையிடுவித்துக் காட்டிலேவிட நடுவிற்பிரிந்தது.—
"ந க2ல்வத்3யைவ ஸௌமித்ரே ஜீவிதம் ஜாஹ்நவீ ஜலே। த்யஜேயம்

---

(1) "भर्त्सितामपि याचध्वं" என்று த்ரிஜடையுபதே3ஶித்தாலும், ராக்ஷஸிகள் ப்ரபத்தியை அநுஷ்டி2யாமையாலும், त्रिजटा-देहसम्बन्धमात्रं रावणादिसाधारणமாகையாலும், ராக்ஷஸிகள் த்ரிஜடாபி4மாந நிஷ்டை2கள் என்னுமதில் விஶிஷ்ய ப்ரமாணமில்லாமையாலும், (2) सीतया कृतसंवादस्तिष्ठत्यमित-विक्रमः। न च तं जानकी सीता...निवेदयितुमिच्छति" என்று ராவணனுக்குச் சொன்னபடியாலே அநந்தரமும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமில்லாமையாலும், (3) "हते तस्मिन्न कुर्युर्हि" என்று ராவணவத4பர்யந்தம் ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினதாகப் பிராட்டி வாக்யத்தில் லபி4க்கையாலும், (4) 'நீ வந்த நாள்முதல் இவர்கள் ப்ராதிகூல்யம் தவிர்ந்தார்கள்' என்று திருவடிக்குப் பிராட்டி சொல்லாமையாலும், (5) प्रत्युत "राजसंश्रयवश्यानां" इत्यादिना राजाज्ञाकरणம் குணமென்று சொல்லுகையாலும், (6) "लोकहिंसाविहाराणाम्" इत्यादिना जात्युचितकर्मம் दण्डहेतुவன்று என்று சொல்லுகையாலும் "आर्द्रापराधाः" என்னத்தட்டில்லை என்று கருத்து.

(நடுவில்) இத்யாதி3— (திருவயிறு வாய்த்திருக்கிற காலத்திலே)—க3ர்ப்பி4ணியாயிருக்கிற காலத்திலே. இங்கு, "மிதிலைச் செல்வி உலகுய்யத்திருவயிறு வாய்த்த" (பெருமாள் திருமொழி 10. 8) என்கிற குலஶேக2ரப்பெருமாள் ஸ்ரீ ஸூக்தி ஸ்பே2ாரிதை. (அபத்யலாப4) இத்யாதி3—அறுபதினாயிரமாண்டு மலடு கிடந்த ஐயரைப்போலே "बहुभिश्च परिश्रमैः" என்று வருத்தப்பட்டன்றிக்கே, எளிதாகவே எனக்குப் பிள்ளைப்பேறு நன்றாகக் கிட்டிற்றே; அவஶ்யம் பு4ஜித்தல்லது நிற்கவொண்ணாத பே4ாக்3யாபி4லாஷத்தோடே கூடியிருக்கிற நீ எத்தை இச்சி2க்கிறாய், அதெல்லாவற்றையும் சொல்லாய். உள்ளோடுகிறவை நிழலெழுகிற முகவொளியுடையவளே!—என்றபடி. (தபோவநாநி) இத்

(திருவயிறு வாய்த்திருக்கிற காலத்திலே)—க3ர்ப்ப4மா

யாநி த்3ரஷ்டுமிச்ச2ாமி ராக4வ। க3ங்க3ாதீரநிவிஷ்டாநி ருஷீணும் புண்யகர்மணும்॥ ப2லமூலாஶிநாம் வீர பாத3மூலேஷு வர்த்திதும்। ஏஷ மே பரம: காம: யந்மூலப2லபோ4ஜிஷு॥ அப்யேகராத்ரம் காகுத்ஸ்த2 வஸேயம் புண்யகீர்த்திஷு॥) என்று தனக்குண்டான வனவாஸ ரஸ வாஞ்சை2யை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அத்தைப்பற்றப் போகவிடுவாரைப்போலே, லோகாபவாத3பரிஹாரார்த்த2மாகப் பெருமாள் காட்டிலே போகவிடப் போனது.

இப்பிரிவுக்கு ப்ரயோஜநம், பெருமாள் கட்டிலே வைத்தபோதோடு காட்டிலே விட்டபோதோடு வாசியற, அவருடைய நினைவையே பின்செல்ல வேண்டும்படியான தன்னுடைய பத்நீத்வப்ரயுக்தமான பாரதந்த்ர்யத்தைப் ப்ரகாஶிப்பிக்கை. கங்கைக்கரையேறின அநந்தரம் இளையபெருமாள் கனக்க க்லேஶப்

யாதி3—"ऋषीणां पादमूलेषु वर्तितुं, ऋषीणां तपोवनानि द्रष्टुं इच्छामि" என்றந்வயிப்பது. "ருஷிகளுடைய பாத3மூலங்களிலே வர்த்திக்கைக்காக அவர்களுடைய தபோவநங்களைக் காண ஆசைப்படுகிறேன்" என்றபடி. (ஏஷ) இத்யாதி3—"आहारशुद्धौ सत्त्वशुद्धिः" என்கிறபடியே, ஸத்வஶுத்3தி4 ஹேதுவாக மூலப2லபோ4ஜிகளாய், அத ஏவ புண்யகீர்த்திகளாயிருக்கிற ருஷிகளிடத்திலே, ஒரு நாளெல்லாமாகிலும் வாஸம் பண்ண ஆசைப்படுகிறேன் என்கிறது யாதொன்று, இதுவே எனக்குப் பரமமான காமம் என்றபடி. இங்கே, "पादमूलं गमिष्यामि यानहं पर्यचारिषम्" என்கிற ஶப3ரி வாக்யத்தாலும், "पादमूलेषु वर्तितुं" என்கிற பிராட்டி வாக்யத்தாலும்

யிருக்கிற காலத்திலே. (போகவிடுவாரைப்போலே) என்றது व्याजत्वसूचनार्थम्. (லோகாபவாத3பரிஹாரார்த்த2மாக) என்கை

ராக₄வம் வம்ஶே ப₄ர்த்துர் மா பரிஹாஸ்யதி ||" என்று, கைவிட்ட பெருமாள்நினைவைப் பின்சென்று அவரை விட்டிருந்தமையால்,

सोपबृंहणवेद-प्रधानप्रतिपाद्यமான சரமப்ராப்யம் நிஷ்கர்ஷிக்கப் பட்டது. (வந) இத்யாதி₃—1. வநவாஸத்திலுண்டான ரஸ மூண்டு—சரமப்ராப்யமாகிற ரஸ்யவஸ்து, அதில் வாஞ்சை₂—என்றபடி. 2. 'வநவாஸத்திலுண்டானரஸம்—ஹர்ஷம், அதில் வாஞ்சை₂' என்றுமாம். 3. 'வநவாஸராக₃மாகிற வாஞ்சை₂' என்று—सामान्यविशेषभावेन कर्मधारयமாகவுமாம். "रसो रागे द्रवे हर्षे" என்னக்கடவதிறே.

(இப்பிரிவுக்கு ப்ரயோஜநம்) இதி—(கட்டிலே வைத்த போதோடு)—"या न शक्या पुरा द्रष्टुं भूतैराकाशगैरपि" என்னும்படி அந்த:புரத்திலே அஸூர்யம்பஶ்யையாகக் காவலிட்டு வைத்த போதோடு — என்றபடி. (காட்டிலே விட்டபோதோடு)— "राजमार्गगता जनाः" என்கிறதுக்கும் மேற்பட்ட ஆரண்யகர் கள் காணும்படி, தம்மையின்றிக்கே காட்டிலே வைத்த போதோடு—என்றபடி. இத்தால், கட்டுக்கும் காட்டுக் கும் ஆகாரபே₄த₃மித்தனையல்லது, पतिचित्तानुविधानபரையான பிராட்டிக்கு அவற்றில் ரஸபே₄த₃மில்லையென்றபடி. "यस्त्वया सह सः स्वर्गो निरयो यस्त्वया विना" என்கிறவிதுவும்—பெருமாள் திருவுள்ளத்துக்குப் பாங்கான தத்ஸஹபா₄வம் தனக்கு ஸ்வர்க்க₃மென்றும், அவர் திருவுள்ளத்துக்குப் பாங்கல்லாத தத்₃விநாபா₄வம் தனக்கு நரகமென்றும் பிராட்டிக் குக் கருத்து என்று சொல்லிற்று — என்று கண்டு கொள்வது. (கங்கை)இத்யாதி₂—(பெருமாள் திருவுள்ளமாய்

யாலே, ஸர்வேஶ்வரனுக்குங்கூட ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் லோகாபவாத₃பரிஹாரம் ஆவஶ்யகமென்று ஸூசிதம்.

(இப்பிரிவுக்கு ப்ரயோஜநம்) என்றது—பெருமாளுக்கு ப்ரயோஜநமான லோகாபவாத₃பரிஹாரமுங்கூட வ்யாஜ மென்னலாம்படி பிராட்டிதிருவுள்ளக் கருத்தாலுள்ள

பட்டுக்கொண்டு, பெருமாள் திருவுள்ளமாய் விட்டருளின கார்யத்தை விண்ணப்பம் செய்ய, அத்தைக் கேட்டு மிகவும் ப்ரலபித்து, "न खल्वद्यैव सौमित्रे जीवितं जाह्नवीजले। त्यजेयं राघवं वंशे भर्तुर्मा परिहास्यति॥" (ந க₂ல்வத்₃யைவ ஸௌமித்ரே ஜீவிதம் ஜாஹ்நவீஜலே। த்யஜேயம் ராக₄வம் வம்ஶே ப₄ர்த்துர்மா பரிஹாஸ்யதி॥) என்றுரிறே; இத்தால்—ஆற்றாமையின் கனத்

விட்டருளின கார்யத்தை) என்றது—பெருமாள் பிராட்டியைக் காட்டிலே விட்டருளுகைக்கு ப்ரயோஜநமாகத் திருவுள்ளம்பற்றின லோகாபவாத₃பரிஹாரத்தை-என்றபடி. (மிகவும் ப்ரலபித்து)—அதி₄கமாகப் பரிதே₃வித்து என்றபடி. "विलापः परिदेवनं प्रलापोऽनर्थकं वचः" என்று கோஶமிருந்தாலும், "शोकक्षोभे च हृदयं प्रलापैरेव धार्यते" என்றும், "वचो वैदेहीति प्रतिपदं उदश्रु प्रलपितम्" என்றும், விலாபத்திலும் ப்ரலாப பத₃த்துக்கு - மஹாகவிப்ரயோக₃மிருக்கையாலே (மிகவும் ப்ரலபித்து) என றருளிச்செய்தது என்று கண்டு கொள்வது. (ந க₂லு) இத்யாதி₃—"सौमित्रे! भर्तुर्वंशे भर्तुः राघवं मा परिहास्यतीति जाह्नवीजले जीवितमद्यैव न त्यजेय खलु" इति योजना। "பிள்ளாய்! பெருமாளைச் சுடடியிருக்கிற ரகு₄ஸந்தாநமானது பெருமாளுடைய திருவம்ஶத்திலே யின்றிக்கேயொழியவொண்ணுதென்று, க₃ங்கா₃ஜலத்திலே ப்ராணனை இப்போதே விடுகைக்கு அர்ஹையாகிறிலேன் என்று உனக்கும் தெரியுங்கிடாய்" என்றபடி. "व्यवहितोऽपि

ப்ரயோஜநம—என்றபடி. (ந க₂லு) இத்யாதி₃க்கு அர்த்த₂ம்—பிள்ளாய்! பெருமாளைச சுடடியிருக்கிற ரகு₄ஸந்தாநமானது பெருமாளுடைய திருவம்ஶத்திலேயின்றிக்கேயொழியவொண்ணுதென்று, க₃ங்க₃ாஜலத்திலே இப்போதே ப்ராணனை விடுகைக்கு அர்ஹையாகிறிலேன் என்று உனக்கும் தெரியுங்கிடாய்—என்று. இந்த ஶ்லோகத்தில்,

ஸ்வகார்யாநுகு₃ணமான பாரதந்த்ர்யத்தை து₃:ஸ்வதந்த்ரரும் அறியும்படி வெளியிடுகைக்காக. அச்வமேத₄ யாக₃த்திலே

पितामहादीनां अपत्यम्" என்கிற முக்₂யபக்ஷத்திலே, பெருமாளுடைய அபத்யம், ரகு₄வுக்கும் அபத்யமாகத் தட்டில்லையாகையால். भर्तुः राघवं-பெருமாளுடைய ஸம்ப₃ந்தி₄யான ரக்₄வபத்யமென்று யோஜிக்கப்பட்டது. பெருமாள் ஸம்ப₃ந்தி₄த்வந்தான்— तज्जन्यत्वமும், तदभिमतत्वமும்; ஆகையிறே பெருமாள் "अपत्यलाभः" என்றருளிச்செய்தது. ஸ்த்ரீ ப்ரஜையென்றுதல், பும்ஸ்ப்ரஜையென்றுதல், ஒறறை ப்ரஜையென்றுதல், இரட்டைப்ரஜையென்றுதல் நிர்த₄ாரணமில்லாமைதோற்ற, பொதுவான सामान्ये नपुंसकत्वத்தையும் जात्येकत्वத்தையும் விவக்ஷித்து, "राघवं" என்று ப்ரயோகி₃த்தது; ஆகையிறே. "एवं हि दृश्यते लोके अनिर्ज्ञातेऽर्थे गुणसन्देहे च नपुंसकलिङ्गं प्रयुज्यते, किं जातं इत्युच्यते, द्वयं चैव हि जायते स्त्री वा पुमान् वेति" என்றும், "आकृतिवाचित्वादेकवचनं भविष्यति" என்றும் மஹாப₄ாஷ்யத்திலே சொல்லப்பட்டது. (மாபரிஹாஸ்யதி)—परिहीणं न भविष्यति. "ओहाक् त्यागे" என்று படி₂தமான "ஹா" த₄ாதுவுக்கு 'ரூபஹாநி: ப்ரஹீணம் என்று அகர்மகத்வமுமுண்டு. ஆகையால், இன்றிக்கேயொழியவொண்ணாதென்று லபி₄த்தது. நிஷேத₄ார்த்த₂க 'மா'"ஶப்₃த₃மாகையாலே லுங்" வரவில்லை. ஸமபி₄வ்யாஹாரத்தாலே, "மாபரிஹாஸ்யதி" "த்யஜேயம" என்கிற இவற்றுக்குக் கார்யகாரணபா₄வம் லபி₄க்கையாலே, "मा परिहास्यति इति न त्यजेयं" என்று இதி ஶப்₃த₃ம் புகுரும். (க₂லு) ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்—உனக்கும் தெரியுங்கிடாய் என்று. "इङ्गितज्ञास्तु कोसलाः" என்னக் கடவதிறே. (த்யஜேயம்) என்று—"शक्ति लिङ्", "अर्हे लिङ्" वा. (இத்தால்) இத்யாதி₃—

(ப₄ர்த்து:) इति पञ्चम्यन्तम्. (ராக₄வம்) इति प्रथमान्तम्. (க₂லு) इति प्रसिद्धौ. (மாபரிஹாஸ்யதி)—परिहीणं मा भविष्यत् இவ்விடத்தில்,—முதலிலேயே பிராட்டி தே₃ஹத்தை விடில்,

தாலே முடிந்துபிழைக்கை தேட்டமாகாநிற்கச் செய்தேயும், அது செய்யமாட்டாதே பெருமாள் நினைவைப் பின்சென்று தன் ப்ராணனை நோக்கிக் கொண்டிருக்கவேண்டும்படியான பாரதந்த்ர்யத்தை யிறே ப்ரகாஶிப்பித்தது. பிறர்க்காக ஜீவிக்கவேண்டும் பரதந்த்ரர்க்கு, முடிவு தேட்டமானாலும் முடியப் போகாதே. "மாயும் வகையறியேன் வல்வினையேன் பெண் பிறந்தே" (திருவாய்மொழி 5-4-3) என்றாரிறே ஆழ்வார். ப்ரத2ம விஶ்லேஷத்தில் பத்துமாஸத்துக் குள்ளே படுவதெல்லாம் பட்டவள், "पतिर्हि दैवतं नार्याः पतिर्बन्धुः पतिर्गतिः। प्राणैरपि प्रियं तस्मात् भर्तुः कार्यं विशेषतः॥" (பதிர்ஹி தை3வதம் நார்யா: பதிர்ப3ந்து4: பதிர்க3தி: ப்ராணைரபி ப்ரியம் தஸ்மாத் ப4ர்த்து: கார்யம்

(முடிந்து பிழைக்கை)—"मरणमेव श्रेयः" என்னுமாப்போலே முடிகையாகிற பிழைப்பு—என்றபடி. (தேட்டமாகாநிற்கச் செய்தேயும்) என்றது—அபேக்ஷிதமாகாநிற்கச்செய்தேயும் என்றபடி. (பெருமாள் நினைவைப் பின்சென்று)—"अपत्यलाभः" என்று பெருமாள் லாப4மாக அருளிச்செய்தத்தால் ஸூசித மான பெருமாளுடைய அபத்யவிஷயமான அத்யாத3ரத்தை அநுரோதி4த்து—என்றபடி. அபி4ஶஸ்திகாலாதிரிக்த காலத் திலே अभिशस्तोत्पन्नापत्यத்துக்கு अभिशस्तिदोषமில்லையென்று

ஸந்தானம் முதலிலே ஒழியுமாகையாலே ரகு4வம்ஶத்தி லின்றிக்கேயொழியும்; ஸந்தானமுண்டான பின்பு விடில், "இவள் தனக்கேறக் குற்றமுண்டானபடியாலன்றோ க3ங்கை யிலே விழுந்து முடிந்தாள்" என்று லோகத்துக்கு தோ3ஷம் த்3ருடீ4கரிக்கப்படுகையாலே, ஸந்தானம் ரகு4வம்ஶத்தி லன்றிக்கேயொழியும்—என்று கருத்து என்று கண்டு கொள்வது. (பெருமாள் நினைவை)—"லோகாபவாத3 பரி

பெருமாள் திருமுன்பே பிறந்தகத்தைப்புக்கு, அநந்தரம் பிரிந்தது-

शास्त्रसिद्धமென்று பெருமாளுக்குத் திருவுள்ளமென்று கருத்து. அபத்யத்தினுடைய த4ர்மிஸத்தை கிடந்தால், காலாந்தரத்திலேயாகிலும் सत्ययमुखेन सिथ्याभिशस्ति கழிந்தால் அபத்யத்தை ப்ராபிக்கலாம் என்றும் பெருமாளுக்குத் திருவுள்ளமென்று கருத்து. (மாயும்) இத்யாதி3—வல்வினையேன் பெண்பிறந்து—ஸ்த்ரீஜந்மஹேதுவான ப்ரப3ல பாபயுக்தையான நான் பெண்ணைகப் பிறந்து. மாயும் வகையறியேன்—ஸ்த்ரீத்வ ப்ரயுக்தமான பாரதந்த்ர்யத்தாலே முடியும் ப்ரகாரத்தை அறிகிறிலேன்—என்றபடி. "परा-धीनाः स्त्रियस्सर्वाः" என்கிறவிது இங்கே விவக்ஷிதம். (பதிர்ஹி) இத்யாதி3—दैवतं-आराध्यः. बन्धुः-उपलाल्यः. गतिः-प्राप्यप्रापकभूतः. हि-यस्मात्, तस्मात् हेतोः, भर्तुः प्रियं प्राणैः विशेषतः अपि कार्यम्। ப்ராணன்களையும் அதுக்கு மேற்பட்டத்தையும் விட்டாகிலும் ப4ர்த்தாவுக்கு ப்ரியத்தைச் செய்யவேணும். "मशकार्थी धूमः" என்கிறவிடத்தில், நிவர்த்யமான மஶகம் ப்ரயோஜநமானாப்போலே, இங்கு, த்யாஜ்யமான ப்ராணாதி3கள் ப4ர்த்ருப்ரியகரணத்திலே கரணமாகில் ஆகலாம் என்றபடி. முடிகை பிழைக்கையானால், तुल्यन्यायेन பிழைக்கை முடிகையாகையாலே, பிராட்டி ஸ்வப்ரக்ருத்யநுகு3ணமான முடிகை ஸ்தா2நீயமான பிழைக்கையை அப்4யுபக3மம்பண்ணி, "प्राणैरपि प्रियं तस्मात्" என்று தான் அருளிச்செய்தபடி செய்தாள் என்று திருவுள்ளமாய் அருளிச்செய்கிறார்

ஹாரம் பண்ணவேணும்" என்கிற பெருமாள் நினைவை. ஆகையிறே, லோகாபவாத3பரிஹாரத்துக்குப் பின்பு உத்பத்தி ஸ்தா2நத்திலே லயித்தது. இவள் சடக்கென முடியில் அபவாத3ம் த்3ருட4மாமிறே. அன்றிக்கே, "முடியவொண்ணாது" என்கிற நினைவென்றுமாம். இது பெருமாளுக்குண்டென்று அறிந்தபடியென்னென்னில்; ஜாஹ்நவீ ஜலத்திலே விழுந்து, விடவேண்டும்படி ப்ராணன் வலியதா

விஶேஷத: ||) என்று தானருளிச்செய்தபடியே, 'பதி சித்தாநுவித₄ாநமே நமக்கு ஸ்வரூபம்' என்னும் பாரதந்த்ர்ய பு₃த்₃தி₄யாலேயிறே அநேக ஸம்வத்ஸரம பாடாற்றியிருந்தது. ஆக, இப்படி இப்பிரிவிலே தன்னுடைய பாரதந்த்ர்யத்தை வெளியிட்டாளிறே.

(அநந்தரம்) இத்யாதி₃—அநந்தரத்தில் பிரிவாவது—மீண்டு பெருமாள் ஸந்நிதி₄யிலே வந்திருக்கச்செய்தே. பிரிந்து, பிறந்தகத்திலே புக்குவிட்டது. இப்பிரிவுக்கு ப்ரயோஜநம்.— "अनन्या राघवेणाहं भास्करेण प्रभा यथा" (அநந்யா ராக₄வேணாஹம் ப₄ாஸ்கரேண ப்ரப₄ா யதா₂) "अनन्या हि मया सीता" (அநந்யா ஹி மயா ஸீதா) என்று உப₄யஸம்மதமான தன்னுடைய அநந்யத்வ ப்ரயுக்தமான அநந்யார்ஹத்வத்தை ஸர்வஸம்மதமாம்படி ப்ரகாஶிப்பிக்கை. எங்ஙனேயென்னில், பெருமாள் அஶ்வமேத₄ம் பண்ணியருளாநிற்கச்செய்தே, ஸ்ரீவால்மீகிப₄க₃வானுடைய நியோக₃த்தாலே குஶலவர்கள் வந்து ஸ்ரீராமாயணத்தைப் பாடிக்கொண்டு திரியாநிற்க, அத்தைப் பெருமாள் திருச்செவிசாத்தி, ஸந்நிதி₄யிலே அவர்களையழைத்து, விஶேஷஜ்ஞரெல்லாரையும் கூட்டி, அவர்கள்பாட்டுக் கேளாநிற்கிற நாளிலே, அவர்களைப் பிராட்டியினுடைய பிள்ளைகளென்றறிந்த அநந்தரம், பிராட்டியளவிலே திருவுள்ளம் சென்று, 'தனக்கேற ஶுத்₃தை₄யாகில், கடுக இத்திரளிலே நாளை வந்து ப்ரத்யயமுக₂த்தாலே தன் ஶுத்₃தி₄யை ப்ரகாஶிப்பிப்பாளாக' என்று தூ₃தமுகே₂ந பெருமாள் மஹர்ஷிக்கும் பிராட்டிக்கும் அறிவித்துவிட, அப்படியே ஸ்ரீவால்மீகிப₄க₃வானை முன்னிட்டுக்கொண்டு அந்த மஹாபரிஷத்திலே

"அநந்யா ராக4வேணாஹம்" என்கிற ஸ்வவ்ருத்த்யநுரூபமான அநந்யார்ஹத்வத்தைத் அநந்யார்ஹருமறியும்படி வெளியிடுகைக்காக.

(தானருளிச்செய்தபடியே) இதி. (பதிசித்தாநுவித4ாநமே நமக்கு ஸ்வரூபம்) இத்யாதி3—भर्त्रभिप्रायानुसरणமே स्वाभाविकपत्नीत्वविशिष्टமான எனக்கு स्वासाधारणधर्मமென்னும் பாரதந்த்ர்யாத்4யவஸாயத்தாலே—என்றபடி. (நமக்கு) என்று பூ4ம்யாதி3களையும் கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறாள் என்றுமாம். (பதிசித்தாநுவித4ாநம்) என்கிறவித்தால், "पालयन्ती हरेर्भावं पत्नी भगवती ह्यहम्" என்கிற வசநம் ஸ்பே2ாரிதம். (பாடாற்றியிருந்தது)—ஸஹித்திருந்தது.

(அநந்தரத்தில் பிரிவாவது) இத்யாதி3—(பிறந்தகத்திலே)—ஜந்மப்4வநமான பூ4மிக்குள்ளே. (உப4யஸம்மதமான)—பிராட்டியும் பெருமாளுமாகிற ஶேஷஶேஷிகளிருவர்க்கும் प्रामाणिकत्वेनவும், स्वाभाविकत्वेनவும் இஷ்டமான—என்றபடி. (அநந்யத்வ ப்ரயுக்தமான)—भगवदसाधारणधर्मत्वप्रयुक्तமான என்றபடி. (ஸர்வஸம்மதமாம்படி)—தே3வமநுஷ்யாதி3 ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் ப்ராமாணிகமென்றும் ஸ்வாப4ாவிகமென்றும் நிஶ்சிதமாம்படி—என்றபடி. (பெருமாள் அஶ்வமேத4ம்) இத்யாதி3—(நியோக3த்தாலே)—ஆஜ்ஞையாலே. (விஶேஷஜ்ஞரெல்லாரையும்)—"गान्धर्वे च भुवि श्रेष्ठः" என்கிற தம்மைப்போலவும். "तौ तु गान्धर्वतत्त्वज्ञौ" என்கிற குஶலவர்களைப்போலவும் सङ्गीतरहस्यनिष्णातரெல்லாரையும்—என்றபடி. (தனக்கேற)—ஆத்மஸாக்ஷிகமாக. (ப்ரத்யயமுக2த்தாலே)—शुद्धिनिश्चयहेतुभूतप्रमाणप्रदर्शनपूर्वकமாக-என்றபடி. (ப்ரகாஶிப்பிப்பார்ளாக)-प्रकाशयतु என்றபடி. (மஹர்ஷிக்கும்)—வால்மீகி ப4க3வானுக்கும். (மஹாபரிஷத்திலே) பெரிய

யிருக்கை. அத்தலையில் நினைவுண்டென்று காட்டக்கடவதிறே. அத்தலையில் நினைவாலேயிறே இத்தலை ஜீவிப்பது. (பாடாற்றி)—த4ரித்து. (பிறந்தகத்திலே)—பூ4மியிலே. (அநந்யத்வம்)—அப்ருத2க்ஸித்3த4த்வம். (ஸர்வஸம்மதமாம்படி)—

பெருமாள்ஸந்நிதி₄யிலே வந்து ஒடுங்கிநிற்கச் செய்தே, ஸ்ரீவால்மீகி ப₄க₃வான், இவள் ஶுத்₃தை₄ யென்னுமிடத்தைப் பல முக₂த்தாலும் சொல்ல, பெருமாளும் 'இவள் ஶுத்₃தை₄யென்னுமிடம் நானு மறிவன். மஹர்ஷி சொன்னதுவே போரும்; ஆனாலும் லோகாபவாத₃ பரிஹாரார்த்த₂மாக ஒரு ப்ரத்யயம் இத்திரளிலே பண்ணவேணும்' என்று திருவுள்ளமான படியாலே, "सर्वान् समागतान् दृष्ट्वा सीता काषायवासिनी। अब्रवीत्प्राञ्जलिर्वाक्यं अधोदृष्टिरवाङ्मुखी॥" (ஸர்வாந் ஸமாக₃தாந் த்₃ருஷ்ட்வா ஸீதா காஷாயவாஸிநீ। அப்₃ரவீத் ப்ராஞ்ஜலிர் வாக்யம் அதோ₄த்₃ருஷ்டிரவாங்முகீ₂॥) என்கிறபடியே கையுமஞ்ஜலியுமாய்க் கவிழ்தலை யிட்டுக்கொண்டு நின்று, "यथाऽहं राघवादन्यं मनसाऽपि न चिन्तये। तथा मे माधवी देवी विवरं दातुमर्हति॥ मनसा कर्मणा वाचा यथा रामं समर्चये। तथा मे माधवी देवी विवरं दातुमर्हति॥ यथैतत्सत्यमुक्तं मे वेद्मि रामात्परं न च। तथा मे माधवी देवी विवरं दातुमर्हति॥" (யதா₂ऽஹம் ராக₄வாத₃ந்யம் மநஸாऽபி ந சிந்தயே। ததா₂ மே மாத₄வீ தே₃வீ விவரம் தா₃துமர்ஹதி॥ மநஸா கர்மணா வாசா யதா₂ ராமம் ஸமர்த₂யே। ததா₂ மே மாத₄வீ தே₃வீ விவரம் தா₃துமர்ஹதி॥ யதை₂தத் ஸத்யமுக்தம் மே வேத்₃மி ராமாத்பரம் ந ச। ததா₂ மே மாத₄வீ தே₃வீ விவரம் தா₃துமர்ஹதி॥) என்று ஶபத₂ம்பண்ண, "तथा शपन्त्यां वैदेह्यां प्रादुरा-

---

ஸத₃ஸ்ஸிலே. (ஒடுங்கிநிற்கச்செய்தே)—लज्जाविनयभयपरिभवங்களாலே ஸங்குசித்துக்கொண்டு நிற்கும்போது—என்றபடி.

திருவயோத்₄யையில் ரஜகனுக்குங்கூட ஸம்மதமாம்படி

பிரிவுக்கு யோக்₃யதையற்றும் பிரிந்து காட்டிற்று—ஸ்வாஶ்ரயணத்தில் ருசி விளையும்படி ஸ்வஸ்வபா₄வவிஶேஷத்தை வெளியிடுகைக்காக—என்றபடி. 8.

"इयं दाशरथे सीता सुव्रता साधुचारिणी। अपापा ते परित्यक्ता ममाश्रमसमीपतः॥" என்று தொடங்கி, "सुतौ तवैव दुर्धर्षौ सत्यमेव ब्रवीमि ते।...न स्मराम्यनृतं वाक्यं तथेमौ तव पुत्रकौ॥ बहुवर्षसहस्राणि तपश्चर्या मया कृता। तस्याः फलमुपाश्नीयां अपापा मैथिली यथा॥ मनसा कर्मणा वाचा भूतपूर्वं न किल्बिषम्। फलं तस्याप्युपाश्नीयां अपापा मैथिली यथा। अहं पञ्चसु भूतेषु मनष्षष्ठेषु राघव। विचिन्त्य सीतां शुद्धेति अगृह्णां वननिर्झरे॥ इयं शुद्धसमाचारा अपापा पतिदेवता॥" என்றத்தைப்பற்ற (வால்மீகி ப₄க₃வாந் இவள் ஶுத்₃தை₄யென்னுமிடம் பல முக₂த்தாலும் சொல்ல) என்றது. "अपापेत्यभिजानता" என்றத்தைப்பற்ற (நானுமறிவன்) இதி. "एतदेवं महाभाग यथा वदसि धर्मवित्। प्रत्ययो हि महान् ब्रह्मन् तव वाक्यैरकल्मषैः॥" என்றத்தைப்பற்ற (மஹர்ஷி சொன்னதுவே போரும்) இதி. (ஸர்வாந்) இத்யாதி₃—विरक्त्यतिशयप्रयुक्तं काषायवस्त्रं. "काषायाम्बरधारिणम्" என்றிறே ப₄ரதாழ்வானுமிருந்தது. "प्राञ्जलिः" என்றத்தைப்பற்ற (கையும் அஞ்ஜலியுமாய்) இதி. "अधोदृष्टिरवाङ्मुखी" என்றத்தைப்பற்ற (கவிழ் தலையிட்டுக்கொண்டு) இதி. தலையைக் கவிழவிட்டுக்கொண்டு என்றபடி. (மாத₄வீ தே₃வீ)—பூ₄தே₃வி. "विष्णुपत्नीं महीं देवीं माधवीं" என்றிறே பூ₄ஸூக்தம். (விவரம்)—ப்ரவேஶார்த்த₂ம் அவகாஶம். (மநஸாபி) என்கிற ஸமுச்சயத்தை விவரிக்கிறார் (மநஸா கர்மணா வாசா) இதி. (ஸமர்த்த₂யே)—ஸமர்த்தி₂க்கிறேன்; அநுஸந்தி₄க்கிறேன் என்றபடி. (யதை₂தத்) இத்யாதி₃—(நச) इत्यत्र चकारः इतिशब्दसमानार्थकः। रामादन्यं न वेद्मि इत्येतत् मे उक्त-मम वाक्यं यथा सत्यं तथा माधवी देवी विवरं दातुं अर्हति-इति योजना। अर्थस्स्फुटः। त्रिवारं शपथकरणं दार्ढ्यार्थम्। "पश्यन्तु सीताशपथं" என்றத்தைப் பற்ற (ஶபத₂ம் பண்ண) என்றது. (தத₂ா ஶபந்த்யாம்

(காஷாய வாஸிநீ)—விரக்த்யதிஶயத்தாலே த₄ரித்த காஷாயத்தையுடையளாய். (மாத₄வீ)—பூ₄மி:. (தத₂ா விவரம் த₃ாது

सीन्महाद्भुतम्। भूतलादुत्थितं दिव्यं सिंहासनमनुत्तमम् ॥ ध्रियमाणं शिरोभिस्तु नागैरमितविक्रमैः। दिव्यं दिव्येन वपुषा सर्वरत्नविभूषितम् ॥ तस्मिंस्तु धरणी देवी बाहुभ्यां गृह्य मैथिलीम्। स्वागतेनाभिनन्द्यैनां आसने चोपवेशयत् ॥ तामासनगतां दृष्ट्वा प्रविशन्तीं रसातलम्। पुष्पवृष्टिरविच्छिन्ना दिव्या सीतामवाकिरत् ॥" (தத2ா ஶபந்த்யாம் வைதே3ஹ்யாம் ப்ராது3ராஸீந் மஹாத்3பு4தம்। பூ4தலாது3த்தி2தம் தி3வ்யம் ஸிம்ஹாஸநமநுத்தமம் ॥ த்4ரியமாணம் ஶிரோபி4ஸ்து நாகை3ரமித விக்ரமை:। தி3வ்யம் தி3வ்யேந வபுஷா ஸர்வரத்நவிபூ4ஷிதம் ॥ தஸ்மிம்ஸ்து த4ரணீ தே3வீ பா3ஹுப்4யாம் க்3ருஹ்ய மைதி2லீம்। ஸ்வாக3தேநாபி4நந்த்3யைநாமாஸநே சோபவேஶயத் ॥ தாமாஸநக3தாம் த்3ருஷ்ட்வா ப்ரவிஶந்தீம் ரஸாதலம்। புஷ்பவ்ருஷ்டிரவிச்சி2ந்நா தி3வ்யா ஸீதாமவாகிரத் ॥) என்று — அவ்வளவிலே பூ4மியில் நின்றும் ஒரு தி3வ்ய ஸிம்ஹாஸநம் வந்து தோன்ற, அதிலே, ஸ்ரீபூ4மிப்பிராட்டி இவளை ஸ்வாக3தப்ரஶ்ந பூர்வகமாக இரண்டு கையாலும் எடுத்துக் கொண்டுபோய் வைக்க, ஆஸநக3தையாய்க் கொண்டு ரஸாதலத்தை ப்ரவேஶியா நிற்கிற இவளைக்

ஸீதாயாம்) இத்யாதி3 — பிராட்டி ஸ்வஶபத2ப்ரகாஶந மாத்ரம் பண்ணினளித்தனையல்லது ஆக்ரோஶத்தைப் பண்ணினளல்லாமையாலே, "शप-उपालम्भने" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே. "शपमानायां" என்று ப்ரயோகி3யாமல், "शपन्त्यां" என்றது—என்று கண்டுகொள்வது. (பூ4மியில் நின்றும்) இத்யாதி3நா ஶ்லோகங்களுக்கு அர்த்த2மருளிச் செய்கிறார். "शपन्त्यां" என்கிற ஸப்தம்யர்த்த2ம் (அவ்வளவிலே) இதி. (இப்பிரிவிலே) த்ருதீயவிஶ்லேஷத்திலே.

மர்ஹதி) என்றது—அப்படி மெய்யாலல் இடங்கொடுக்கக்

கண்டு தி3வ்யபுஷ்பவ்ருஷ்டி இடைவிடாமல் இவள் மேலே விழுந்தது—என்கையாலே, இப்பிரிவிலே தன்னுடைய அநந்யார்ஹத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தாளிறே.

ஆக, இவ்வவதாரத்தில் இவளுக்குச் சொல்லப் பட்ட விஶ்லேஷத்ரயத்துக்கும் ஹேது, இக்குணங் களை இப்படி வெளியிடுகையாய்த்து. இங்ஙனன் றாகில், அநபாயிநியாய், அகர்மவஶ்யையாயிருக்கிற இவளுக்கு, கர்மவஶ்யரைப்போலே இப்படிப் பிரிவு வருகைக்கு யோக்3யதை யில்லையிறே. தன்னுடைய புருஷகாரத்வோபயோகி3யான கு3ணங்களையும், புருஷ காரத்வத்தையும் ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக வந்த அவ தாரமிறே இது. ஆகையிறே "यदुतान्यदुदाहरन्ति सीता-वतारमुखमेतदमुष्य योग्या" (யது3தாந்யது3தா3ஹரந்தி

(இக்குணங்களை)—க்ருபாதி3த்ரயத்தை. "विष्णोः एषानपायिनी" "नित्यानपायिनी विष्णोः" என்றத்தைப்பற்ற (அநபாயிநியாய்) இதி. "यथा सर्वगतो विष्णुः तथैवेयं द्विजोत्तम" என்கிற हेयप्रत्यनीकत्वातिदेशத்தைப்பற்ற (அகர்மவஶ்யையாய்) இதி. "अनवद्यानवद्याङ्गी" என்கிற लक्ष्मीतन्त्रवचनமும் விவக்ஷிதம். இத்தால்— "ममैव दुष्कृतं किञ्चित् महदस्ति न संशयः" என்கிறது कर्मवश्यत्वारोपप्रयुक्तமென்று கருத்து. உக்தமான விஶ்லேஷத்ரய ஹேதுவை ப4ட்டர் ஸ்ரீஸூக்தியாலே ஸம்வதி3ப்பிக்கிறார் (ஆகையிறே) இத்யாதி3நா. "औदार्यकारुणिकताश्रित-वत्सलत्वपूर्वेषु सर्वमतिशायितमत्र मातः। श्रीरङ्गधाम्नि यदुतान्यदुदाहरन्ति सीतावतारमुखमेतदमुष्य योग्या॥" — "வாரீர் நிருபாதி4கமாதாவான ஸ்ரீரங்க3நாச்சியாரே! सर्वकामप्रदत्व-सिद्धोपायप्रदत्वरूप-औदार्यமென்ன. परदुःखासहिष्णुत्वமே ஸ்வபா4வமாயிருக்கையாகிற करुणाशीलत्वமென்ன. ஆஶ்ரிததோ3ஷத்தை கு3ணமாகக்

கடவளென்றபடி. (யது3தாந்யத்) இத்யாதி3க்கர்த்த2ம்—

ஸீதாவதாரமுக2மேதத3முஷ்ய யோக்3யா) என்று ப4ட்டருமருளிச்செய்தது. இப்படிச் சேதநர் பக்கல் அநுக்3ரஹத்துக்குடலான க்ருபையையும், ஈஶ்வரன் பக்கல் அணுகி வஶீகரிக்கைக்குடலான பாரதந்த்ர்யாதி3களையும் தானேவெளியிட்டது—ஶாஸ்த்ரங்களில்

கொள்ளுகையாகிற ஸ்வப4ாவவிஶேஷமென்ன, இவற்றை முதலாகவுடைத்தான கல்யாணகு3ணங்களிலே வைத்துக் கொண்டு, ஔதா3ர்யாதி3களெல்லாம் இந்தக் கோயிலாகிற திருப்பதியிலேயுண்டான ஸ்ரீரங்க3நாச்சியாரான இந்த அவதாரவிஶேஷத்திலே அதிஶயித்திருக்கும். மற்றை ஸீதாவதாரம் முதலான அவதார ஜாதமான யாதொன்றை இதிஹாஸிகரும் பௌராணிகரும் சொல்லுகிறார்கள்—ஶ்ருதி ஸித்3த4மான தே3வர்கு3ணஜாதத்துக்கு நித3ர்ஶந ஸ்த2ாநமாகச் சொல்லுகிறார்கள் — இந்த ஸீதாவதாராத்3யவதார ஜாதமானது. கீழ்ச்சொன்ன ஸ்ரீரங்க2நாச்சியாரான இந்த அவதார விஶேஷத்தினுடைய **यथाभिमतप्रकारनिष्पत्तिहेतुभूत** *மான அப்4யாஸம்" என்று ஸ்ரீ கு3ணரத்நகோஶத்தில் ப4ட்டர் அருளிச்செய்தார்—என்றபடி.* **"योग्या गुणनिकाभ्यासः"** *என்னக்கடவதிறே.* **"वत्सलत्वपूर्वेषु"** *என்கிறவிடத்தில் பூர்வ ஶப்3த3த்3தாலே—"* **कमितुरिदमित्थंत्वविभवः** *" என்று சொன்ன பாரதந்த்ர்யமும், "* **प्रदिमपतिपारार्थ्य** *" என்று சொன்ன அநந்யார்ஹத்வமும் ஸங்க்3ருஹீதம்.* **कृपादिगुणाभ्यासार्थम् अवतारम्** *என்றவித்தால்—தத3ந்தர்க3தமான இந்த விஶ்லேஷத்ரயமும் இந்த க்ருபாதி3களுக்கு* **प्रातिस्विकवेषेण प्रकाशकम्** *என்று ஸித்3த4ம்—என்று கருத்து. (அநுக்3ரஹத்துக்கு)—* **"अस्तु ते, तथैव सर्वं सम्पत्स्यते"** **इत्यादिफलप्रयोजकसंकल्पादि***களுக்கு. (அணுகி)—கிட்டி. (ஶாஸ்த்ரங்களில்)—ஶ்ருதி ப4க3வச்*

ஸீதாவதார ப்ரப்4ருதியான யாதோர் அவதார ஜாதத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். அதெல்லாம் புருஷகாரபூ4தையான ஸ்ரீரங்க3நாச்சியாராக அவதரிக்கைக்குப் பண்ணின ஶ்ரமம்—

கேட்கிற மாத்ரமன்றிக்கே, அநுஷ்டா₂நபர்யந்தமாகக் காண்கையாலே, தன்னைப் புருஷகாரமாகப் பற்று வார்க்கு ருசி விஶ்வாஸங்களுறைக்கைக்குறுப்பாக. 8.

9. அவ:-ஏவம்பூ₄தகு₃ண விஶிஷ்டையான இவளுடைய புருஷகாரத்வம் தோற்றுவது எங்கே? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் மேல் (ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்கள்) என்று தொடங்கி.

ஶா₂ஸ்த்ராதி₃களில். (கேட்கிறமாத்ரமன்றிக்கே)—श्रूयमाणमात्र மன்றிக்கே. (அநுஷ்டா₂நபர்யந்தமாக)—अनुष्ठानं-कृपादिप्रयुक्तोपदेशाद्याचारः, पर्यन्तं-अन्त्यावस्था, यस्य तथोक्तम्। அதுவாக—என்றபடி. शास्त्रेषु श्रयमाणत्वं कृपादेः प्रथमावस्था, मननं मध्यमावस्था, अनुष्ठीयमानतया दर्शनं चरमावस्था। இப்படி அவஸ்த₂ாத்ரயத்தாலே कृपादिप्रसिद्धியுண்டானால், இவளுடைய पुरुषकारतया वरणத்திலே प्रवृत्तिप्रयोजकமான उत्कटेच्छारूपरुचியும், पुरुषकारभावोपयोगिगुणवत्ताध्यवसायरूपविश्वासமும் उत्तरकालीनबाध-अपर्यवसानமாகிற உறைப்பையுடைத்தாகும்—என்றபடி. 8.

9. ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷ இத்யாத்₃யுத்தரவாக்யத்துக்கு அவதாரிகை (ஏவம் பூ₄தகு₃ண) இத்யாதி₃. (ஏவம் பூ₄த) என்றது—विश्लेषत्वयादिप्रकाशितமான என்றபடி. இத்தால்—புருஷகாரத்வாபேக்ஷித கு₃ணங்கள் ப்ரகாஶித்தவிடம் கீழ்ச்சொல்லிற்று. இனி தத்₃கு₃ணஹேதுக புருஷகாரத்வம் ப்ரகாஶித்தவிடம் சொல்லுகிறது — என்கிற ஸங்க₃தி விஶேஷம் ஸூசிதம்.

"புருஷகாரத்வம் தோற்றும்" (வா. 9) என்கிற விடத்தில் "புருஷகாரத்வம்" என்கிறவித்தால், भगवत्क्षमाद्युद्भावकत्वमात्रத்தை விவக்ஷித்தால் விஶ்லேஷபக₃ம் அந்வயியாது. उपदेशादिना चेतनस्य भगवदाश्रयणप्रवृत्तिकरत्वादि-

---

என்று. (யோக்₃யா) அப்₄யாஸ:.8. (பக்கம் 200ல் தொடரும்.)

9. ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களிரண்டிலும் புருஷகாரத்வம் தோற்றும்.

வ்யா:-புருஷகாரத்வமாவது- க₄டகத்வம். அது இவளுக்கு, அவனோடு கூடியிருக்கும் த₃ஶையிலும், நீங்கியிருக்கும் த₃ஶையிலும் ப்ரகாஶிக்கும்—என்கை. ஸம்ஶ்லேஷ த₃ஶையிலே-இளையபெருமாள் காட்டுக்கு எழுந்தருளுகிறபோது, பெருமாள் நிறுத்திப்போவதாகத் தேடினவளவிலே, 'என்னைக்கூடக்கொண்டு போகவேணும்' என்று, "स भ्रातुश्चरणौ गाढं निपीड्य रघुनन्दनः। सीतामुवाचातियशाः राघवं च महाव्रतम् ॥" (ஸ ப்₄ராதுஶ்சரணௌ கா₃ட₄ம் நிபீட்₃ய ரகு₄நந்த₃ந:। ஸீதாமுவாசாதியஶா ராக₄வம் ச மஹாவ்ரதம் ॥) என்கிறபடியே ஶரணம் புகுகிறவளவிலும்; பஞ்சவடியிலே எழுந்தருளின போது, "நீரும் நிழலும் வாய்த்திருப்பதொரு ப்ர

मात्रத்தை விவக்ஷித்தால் ஸம்ஶ்லேஷபத₃ம் அந்வயியாது. अतः உப₄யாநுகு₃ணமாக புருஷகாரத்வ பத₃த்துக்குத் தாத்பர்யார்த்த₂த்தை அருளிச்செய்கிறார் (புருஷகாரத்வமாவது க₄டகத்வம்) என்று. சேதநேஶ்வரவிஷயங்களான புருஷகாரபத₃த்தினுடைய யோகா₃ர்த்த₂ங்களிலே அநுக₃தாகாரமான चेतनेश्वरादिगत—प्रपत्तृप्रपत्तव्यभाव-क्षमितृक्षन्तव्य-भाव-अन्यतररूपघटना-शब्दित-सम्बन्धकरत्वம் पुरुषकारत्वपदविवक्षितம் என்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷாதி₃கள் प्रतिसम्बन्धिसापेक्षமாகையாலே ஈஶ்வரனுகிற ப்ரதிஸம்ப₃ந்தி₄யைப் பூரித்துக்கொண்டு அர்த்த₂மருளிச்செய்கிறார் (இவளுக்கு அவனோடு கூடியிருக்கும் த₃ஶையிலும்) இத்யாதி₃நா. ஸம்ஶ்லேஷத₃ஶையில் புருஷகாரத்வம் தோற்றுமென்று பூர்வம் உபபாதி₃யாமையாலும், ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களென்கிற நிர்தே₃ஶம் துல்யமாயிருக்கையாலும். संश्लेषग्रहणं दृष्टान्तार्थं என்கை

9. அவ:— ஸம்ஶ்லேஷத$_3$ஶையிற்போல் விஶ்லேஷத$_3$ஶையி லும் புருஷகாரத்வம் தோற்றுமோ? என்ன. தோற்றும் என்கிறார் மேல் (ஸம்ஶ்லேஷ) இத்யாதி$_3$யால்.

அநுஸிகம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (கூடியிருக்கும் த$_3$ஶையிலும் நீங்கியிருக்கும் த$_3$ஶையிலும்) என்று. அத்தை விஶேஷ விஷயமாகக் காட்டுகிறார் (ஸம்ஶ்லேஷத$_3$ஶையிலே) இத்யாதிநா. "नेदानीं त्वदृते सीते स्वर्गोऽपि मम रोचते" என்கிறவிடத்தில், "विशेषविधिः शेषनिषेध-फलकः" என்கிற ந்யாயத்தாலே, இளையபெருமாளை நிறுத்திப் போகையில் அபி$_4$ப்ராயம் தோற்றினபடியாலே, 'एवं श्रुत्वा तु संवादं लक्ष्मणः पूर्वमागतः। बाष्पपर्याकुलमुखश्शोकं सोढुमशक्नुवन्॥" என்று இளையபெருமாள் ஶோகித்தாரென்றத்தைப்பற்ற (பெருமாள் நிறுத்திப் போவதாகத் தேடினவளவில்) என்றது. "अहं चानुगमिष्यामि वनमग्रे धनुर्धरः" என்றத்தைப்பற்ற (என்னைக் கூடக் கொண்டுபோகவேணும்) என்றது. (ஸ ப்$_4$ராது:) இத்யாதி$_3$—" ईश्वरं गुरुं च भजस्व " என்கிறவிடத்திற்போலே ஏகசகாரமாகையாலே ஸமுச்சயபரமாய், ஸமுச்சயத்தில் க்ரியாபத$_3$ாவ்ருத்தியாகையாலே க்ரியாத்$_3$வயமாய், "सीता-मुवाच, भ्रातुश्चरणौ गाढं निपीड्य महाव्रतं राघवं च उवाच" என்று அர்த்த$_2$க்ரமத்தாலே பாட$_2$க்ரமத்தை பா$_3$தி$_4$க்கிறது. (ஸீதா முவாச) என்கிறவிடம் पुरुषकारपुरस्करणं. இந்த உக்தி ப்ரகாரத்தை யோக்$_3$யதாநுகு$_3$ணம் ஊஹித்துக்கொள்வது. (ப்$_4$ராதுஶ்சரணௌ கா$_3$ட$_4$ம் நிபீட்$_3$ய) என்று காயிக ப்ரபத்தியையும், (ராக$_4$வம் ச உவாச) என்று வாசிக ப்ரபத்தியையும் சொல்லுகிறது. " शोकं सोढुमशक्नुवन् " என்று மாநஸப்ரபத்தியும் ஸூசிதம். இத்தைத் திரு வுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (ஶரணம் புகுகிறவளவிலும்) என்று. இது (புருஷகாரமாக முன்னிட்டு) (ப 200) என்று उत्तरत्र அந்வயிக்கிறது. "जलरामण्यकं यत्र स्थलरामण्यकं तथा।... पुष्पितैस्तरुभिर्वृतः" என்றத்தைப்பற்ற (நீரும் நிழலும்) இதி. "यत्र" என்று सामान्यनिर्देஶத்துக்கு, विशेषपरिग्रहத்திலே இளைய

தே₃ஶத்தைப் பார்த்துப் பர்ணஶாலையைச் சமையும்" என்று பெருமாள் அருளிச்செய்ய, 'நம் தலையிலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வைத்தபோதே பெருமாள் நம்மைக் கைவிட்டார்' என்று விக்ருதராய், "एवमुक्तस्तु रामेण लक्ष्मणस्संयताञ्जलिः। सीतासमक्षं काकुत्स्थं इदं वचनमब्रवीत्॥ परवानस्मि काकुत्स्थ त्वयि वर्षशतं स्थिते। स्वयं तु रुचिरे देशे क्रियतामिति मां वद॥" (ஏவமுக்தஸ்து ராமேண லக்ஷ்மணஸ்ஸம்யதாஞ்ஜலி:। ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்த₂ம் இத₃ம் வசநமப்₃ரவீத்॥ பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த₂ த்வயி வர்ஷஶதம் ஸ்தி₂தே। ஸ்வயம் து ருசிரே தே₃ஶே க்ரியதாமிதி மாம் வத₃॥) என்கிறபடியே, தம்முடைய பாரதந்த்ர்யத்தைப் பெறுகைக்காகக் கையுமஞ்ஜலியுமாய் நின்று அபேக்ஷிக்கிறவளவிலும், பிராட்டியைப் புருஷகாரமாக முன்னிட்டுத் தம்மபேக்ஷிதம் பெறுகை

பெருமாளுக்கு स्वतन्त्रकर्तृत्वं ப்ரஸங்கி₃க்கையாலும், रामण्यक-शब्दार्थघटकरतिशब्दितेच्छायां இளையபெருமாளுக்கு कर्तृत्वं सूचित மாகையாலே "वैदेही रमते यत्र त्वमहं चापि लक्ष्मण" என்று "त्वं रमसे" என்கையாலும். இளையபெருமாளிடத்திலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைப் பெருமாள் திருவுள்ளம் பற்றினார் என்று अभिप्रेत्य (நம் தலையிலே) இத்₃யாதி₃. वक्ष्यमाणश्लोकस्थ'तु' शब्दार्थம் (விக்ருதராய்) இதி. (ஏவம் உக்தஸ்து) இத்யாதி₃— (संयताञ्जलिः सीतासमक्षं काकुत्स्थं अब्रवीत्) என்று— "संयताञ्जलिः सीतासमक्षं" என்று पुरुषकारविषयककायिकप्रपत्तியும். "काकुत्स्थं अब्रवीत्" என்று उपायविषयकवाचिकप्रपत्तியும் சொல்லிற்று.

9. (நம் தலையிலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை) என்றது— பெருமாள் தானுகந்த அடிமையில் ஏவாதே. "நீயுகந்த விடத்தே பர்ணஶாலையைச் சமை" என்றபோதே. "நம்மை ஸ்வதந்த்ரனாக்கினார்" என்ற கருத்தாலே இளையபெருமாள் விக்ருதரானார்–என்னுமத்தைப்பற்ற. (ஸீதாஸமக்ஷம்)—

வ்யா:— "ஸீதாமுவாச" "மாழைமான் மடநோக்கி" [பெரியதிரு 5-8-1] "தமேவ ஶரணங்க₃த:" என்று லக்ஷ்மண

(பரவாநஸ்மி) இத்யாதி₃—"स्वयं रुचिरे देशे" என்று रुचिर-शब्दार्थघटकरुचिशब्दितेच्छैயிலும், देशविशेषनिर्णयத்திலும் பெருமாளுக்கு कर्तृत्वமும். 'तु' शब्दार्थावधारणத்தாலே அவற்றில் தமக்கு कर्तृत्वगन्धराहित्यமுமாகிற अत्यन्तपारतन्त्र्यம் இளையபெருமாளுக்கு அபேக்ஷிதம். ஆகையிறே பெருமாளும். "अयं देशस्समश्श्रीमान् पुष्पितैस्तरुभिर्वृतः। इहाश्रमपदं सौम्य यथावत्कर्तुमर्हसि" என்று—"श्रीमान्" என்று स्वयं रुचिरत्वத்தையும். "इह" என்று தே₃ஶ விஶேஷத்தையும் அருளிச்செய்தது. இத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (தம்முடைய பாரதந்த்ர்யத்தை) இத்யாதி₃. "संयताञ्जलिः" என்கிறவிதுக்கு, "काकुत्स्थमब्रवीत्" என்கிறவிடத்திலும் அந்வயம் என்றருளிச்செய்கிறார் (கையும் அஞ்ஜலியுமாய்) இத்யாதி₃. 1 पूर्वोक्तरीत्या பிராட்டிக்கு उपायतया वरणं இல்லாமையாலும். 2 இத்தை उपायतया वरणं என்னில் पुरुषकारतया वरणं அத்₄யாஹரித்துக்கொள்ளவேண்டி வருகையாலும், 3 இத்தை पुरुषकारतया वरणं என்னில் उपायतया वरणं அத்₄யாஹரிக்கவேண்டிவருகையாலும், 4उभयाभ्युपेतமான पुरुषकारत्वமே பிராட்டிக்கு प्रामाणिकமாகையாலும். पुरुषकारतया वरणமே "सीतामुवाच" "सीतासमक्षं" என்கிறவிடத்தில் விவக்ஷிதம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (புருஷகாரமாக முன்னிட்டு) என்று. पूर्वत्र वाचिकप्रपत्तियும், उत्तरत्र "संयताञ्जलिः" என்று कायिकप्रपत्तियுமாகிற இவற்றை साधारणமாக நிர்தே₃ஶிக்கிறார் (முன்னிட்டு) इति. वनानुगमनத்துக்கும் स्वातन्त्र्यगन्धरहितமான பாரதந்த்ர்யத்துக்கும் साधारणनिर्देशம்

பிராட்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு.(வர்ஷஶதம்)-யாவதா₃த்மபா₄வி. (த்வயி ஸ்தி₂தே ஸதி) என்றது— தம்முடைய பாரதந்த்ர்யத்துக்கு ஹாநிவருமளவில் பெருமாளுடைய ஸத்தையுமழியவேணும் என்ற கருத்தாலே. (ஸ்வயந்து ருசிரே) இத்யாதி₃வாக்யத்தாலே, கீழ்ச்சொன்ன பாரதந்த்ர்

யாலும்; ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஜயந்தன் காக ரூபத்தைக்கொண்டு வந்து, ஜநநி பக்கலிலே அக்ருத்ய ப்ரவ்ருத்தனாக, "कः क्रीडति सरोषेण पञ्चवक्त्रेण भोगिना" (க: க்ரீட₃தி ஸரோஷேண பஞ்சவக்த்ரேண போ₄கி₃நா) என்று பெருமாள் அவன்மேலே சீறித் தலையை யறுப்பதாக ப்₃ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை ப்ரயோகி₃க்க, "स पित्रा च परित्यक्तः सुरैश्च समहर्षिभिः। त्रीन् लोकान् संपरिक्रम्य तमेव शरणं गतः॥" (ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த:

(தம்மபேக்ஷிதம்) இதி. (ஆஸுர ப்ரக்ருதியான) இத்யாதி₃— असुरस्य इयं आसुरी. सा प्रकृतिः-स्वभावः यस्य स तथोक्तः. "विष्णुभक्तिपरो देवः विपरीतस्तथाऽसुरः" என்கிறபடியே, ப₄க₃வத்₃ பா₄க₃வத விஷயத்திலே அஸஹ்யாபசாரஹேதுதமோகு₃ண ப்ராசுர்யமாகிற ஸ்வபா₄வத்தையுடையவன்—என்றபடி. தே₃வனான இவன் ஆஸுரப்ரக்ருதியாகைக்கு ஹேது— அஸுரனான புலோமாவுக்கு தௌ₃ஹித்ரனாகை. "एतस्मिन्नन्तरे वीरः पुलोमा नाम वीर्यवान्। दैतेयस्तेन सङ्गृह्य शचीपुत्रोऽपवाहितः॥ मातामहो यतस्तस्य पौलोमी येन सा शची" என்று உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்தில் சொல்லக்கடவதிறே. "विरोचनविरुद्धोऽपि प्रह्लादः प्रकृतिं स्मरन्। विष्णोः त्रिः क्रममाणस्य पादाम्भोजं रुरोध ह॥" என்று வாமநபுராணத்திலும் சொல்லுகிறபடியே ப்ரக்ருதியானது ப்ரஹ்லாத₃னையும் எதிரிடப்பண்ணினால், ஜயந்தனுக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே என்று தோற்ற (ஆஸுரப்ரக்ருதியான) என்று "ப்ரக்ருதி" ஶப்₃த₃ப்ரயோக₃ம் பண்ணிற்று என்று கண்டு கொள்வது. (ஜயந்தனானவன்) இத்யாதி₃— "स दृष्ट्वा जानकीं तत्र कन्दर्पशरपीडितः। विददार नखैः तीक्ष्णैः पीनोन्नत-

---

யத்தை ஏவிக்கொண்டு ஸப₂லமாக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தி₂க்கிறது. (ஜயந்தன்)—இந்த்₃ரபுத்ரன். (காக ரூபத்தைக் கொண்டு வந்து) என்றது—यथा पिता तथा पुत्रः என்கிறபடியே. அஹல்யா விஷயத்தில் இந்த்₃ரன் வந்தாப்போலே, இவனும்

கு3ஹ காகாதி3களுக்குப் புருஷகாரமானமை ஸம்ஶ்லேஷ த3ஶை

पयोधरौ ॥" *என்றத்தைப்பற்ற* (ஜநநி பக்கலிலே அக்ருத்ய ப்ரவ்ருத்தனை) *என்றது.* "**प्राणेभ्यः परिरक्षितः**" *என்றத்தை யுட்கொண்டு* (தலையையறுப்பதாக) *என்றது.* (ஸ பித்ரா ச) *இத்யாதி3*— "**त्रीन् लोकान्**" *என்கிறதின் அர்த்த2ம்* (எங்கும்)

பிராட்டி பக்கல் து3ர்ப்பு3த்3தி4யாலே அன்றாகக் காக ரூபத்தைக்கொண்டு வந்து–என்றபடி. இப்படியன்றிக்கே, **वायसत्वं जन्मसिद्ध***மென்னில்,* **स दृष्ट्वा जानकीं तत्र कन्दर्पशरपीडितः। विददार नखैस्तीक्ष्णैः पीनोन्नतपयोधरौ**" *என்று சொல்லுகிற ப்ரகாரத்திலே. பிராட்டிபக்கல் து3ர்பு3த்3தி4 பண்ணுகைக்கு யோக்3யதையில்லையிறே.* "**भक्षार्थी बलिभोजनः**" *என்று மாம்ஸார்த்தி2யாயன்றோ பிராட்டி திறத்தில் அபசாரப்பட்டதென்னில்,* "**सद्यश्चण्डालतां व्रजेत्**" *என்கிறபடியே, வஸிஷ்ட2னிடத்தில் அபசாரத்தாலே த்ரிஶங்கு அப்போதே சண்டாளனைப்போலே, த்ரிஜக3தாம் மாதாவான பிராட்டி விஷயத்தில் து3ர்பு3த்3தி4 பண்ணினபோதே வஞ்சநார்த்த2மாகத்தான் கொண்ட திர்யக் சண்டாள ஜாதியின் வேஷம் அவனுக்கு அப்படியே யதா2ர்த்த2மாய் விடுகையாலே, மாம்ஸார்த்தி2யாகச் செய்தான் என்னக் குறையில்லை. இப்படியில்லையாகில்.* "**जयन्तत्राणवरदः सुग्रीवेप्सितराज्यदः**" *என்கிற* † **पाद्मोत्तरैकत्रिंशाध्यायस्थ-रामनामाष्टोत्तरशत-वचन***த்தோடே விரோதி4க்குமிறே. அன்றிக்கே,* (ஜயந்தன் காக ரூபத்தைக் கொண்டு வந்து) *என்கிற வாக்யத்தை.* "*காக ரூபத்தைக் கொண்டிருக்கிற ஜயந்தன் வந்து*" *என்று விவக்ஷித்து* **पूर्वा-सिष्ठानुगुण***மாகயோஜிக்கவுமாம்.* **पूर्वासिष्ठ***த்தில்-***गौतमशाप***த்தால் இந்த்3ரனுக்குவந்த காகத்வத்தை தே3வதைகள் ஜயந்தனிடத்தில் மாற்றி இந்த்3ரனை ராஜ்யார்ஹனாக்கிக் கொண்டதாகவும், அந்த ஜயந்தன் தானே,* "**अतो राममहास्त्रेण जयन्तो भयविद्रुतः। तेनानुद्रवता भद्रे द्रावितो नैव मारितः॥**" *என்று* **ब्रह्मास्त्रविषयीभूत***னனன் என்று சொல்லிற்றிறே.* (அக்ருத்ய ப்ரவ்ருத்தனை)

---

† *பூனா பதிப்பில் இது 281-வது அத்தியாயத்தில் காண்கிறது.*

ஸுரைஶ்ச ஸமஹர்ஷிபி$_4$:। த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணம் க$_3$த:॥) என்கிறபடியே. எங்கும் சுற்றித்திரிந்தவிடத்திலும் ஒரு புகலிடம் இல்லாமையாலே போக்கற்று ஶரணம் புக, "स तं निपतितं भूमौ शरण्यश्शरणागतम्। वधार्हमपि काकुत्स्थः कृपया पर्यपालयत्॥" (ஸ தம் நிபதிதம் பூ$_4$மௌ ஶரண்யஶ் ஶரணாக$_3$தம்। வத$_4$ார்ஹமபி காகுத்ஸ்த$_2$: க்ருபயா பர்யபாலயத்॥) என்றும், "पुरतः पतितं देवी धरण्यां वायसं तदा। तच्छिरः पादयोस्तस्य योजयामास जानकी॥ तमुत्थाप्य करेणाथ कृपापीयूषसागरः। ररक्ष रामो गुणवान् वायसं दययैक्षत॥ (புரத:பதிதம்

இதி. "सम्परिक्रम्य" என்கிற सोपसर्गद्वयधात्वर्थம் (சுற்றித் திரிந்தவிடத்திலும்) இதி. "परित्यक्तः" என்கிறதின் அர்த்த$_2$ம் (ஒரு புகல் இல்லாமையாலே) இதி. "तमेव शरणं गतः" என்கிறதின் அர்த்த$_2$ம் (போக்கற்று ஶரணம் புக) என்றது. (ஸ தம் நிபதிதம்) இத்யாதி$_3$—(புரத: பதிதம்) இத்யாதி$_3$—अत्र, "जयन्तः कामुकतया समागत इति न रामायणोक्तम्। 'नचाप्युपारमन्मांसात् भक्षार्थी बलिभोजनः। भक्षगृध्नेन काकेन दारितन्तु स्तनान्तरे॥' इत्यादिमात्रवचनात्। अतो वालिवत् असौ इन्द्रजन्मा प्रबलः कश्चित् वायसः। "मत्कृते काकमात्रे तु ब्रह्मास्त्रं समुदीरितम्" इति चोक्तम्." என்று சிலர் பக்ஷம். அதில், 'पुत्रः किल स शक्रस्य" என்கிற ராமாயண வசநத்திலுண்டான 'जयन्तवान्यन्यतरனோ? அன்றிக்கே अपूर्वपुत्रனோ?' என்கிற விஶேஷாகாங்க்ஷையை अपूर्वकल्पनाविरहानुगृहीतமான पुराणवचनसमर्पितजयन्तरूपविशेषம் ஶமிப்பிக்கையாலே, ஸாமாந்ய விஶேஷந்யாயத்தாலேயும் ஸர்வஶாக$_2$ாப்ரத்யய ந்யாயத்தாலேயும் ஜயந்தன் காகரூபேண வந்தான் என்னுமிடம் ஸித்$_3$த$_4$ம். பாத்$_3$மோத்தரத்திலே दिव्याष्टोत्तरशतनामविषयाध्यायத்திலே "जयन्तत्राणवरदः" என்று काकवृत्तान्तस्थानத்திலே சொல்லுகையாலே, காகன் ஜயந்தன்

என்றது—வாயால் சொல்லமாட்டாமையாலே. (புரத:பதி

யில் தோற்றினுப்போலே, ராக்ஷஸீ குாலவ பூ$_4$மிகளுக்கு அபராத$_4$

என்னுமிடம் லப்$_3$த$_4$ம். பூர்வவாஸிஷ்ட$_2$த்தில் ஹநுமத்$_3$ விஜயத்திலும். "वायसोऽभूज्जयन्तस्स इन्द्राणी यमजीजनत्। तत्र हेतुं प्रवक्ष्यामि शृणु भद्रे मयोदितम्॥ पुरा मरुत्वान् देवेशो गौतमस्य प्रियां सतीम्। अहल्यां कामयन् मोहात् निशीथे वायसोऽरटत्॥" என்று தொடங்கி விஸ்தரேண சொல்லி. "इन्द्रस्य वायसत्वं च जयन्ते प्रत्यपादयन्। आत्मा हि पुत्रस्सर्वेषां इति स्वं नाथमिच्छवः॥ प्रसाद्य गौतमं तेन वायसत्वस्य चावधिम्। रामास्त्रस्पर्शममराः कामयामासुरीश्वराः॥ जयन्तः काकरूपेण विचरन् भुवने चिरम्। वने राघवसिंहस्य कोपं जनयितुं....॥" இத்யாதி$_3$ விஸ்தரேண சொல்லி "अतो राममहास्त्रेण जयन्तो भयविद्रुतः। तेनानुद्रवता भद्रे द्रावितो नैव मारितः॥" என்று தலைக்கட்டுகையாலே காகன் ஜயந்தன் என்னுமிடம் ஸ்பு$_2$டம். (1) कस्माद्यो मां हरेत्त्वत्तः क्षमसे तं महीपते" என்கிற வாக்யஶேஷ ஸ்வாரஸ்யத்தாலே, एकदेशक्षतिकरणरूप–स्वल्पापराध த்துக்கு இத்தனை செய்தால், த$_4$ர்மியையே அபஹரித்த மஹத்தராபராத$_4$த்தைப் பொறுத்திருக்கை என்? என்று,–"मत्कृते काकमात्रे तु ब्रह्मास्त्रं समुदीरितम्" என்கிறதுக்கர்த்த$_2$ம். "काकमात्रे" என்கிறதுக்கு—भूयिष्ठापराधप्रदर्शनवाक्यशेषानुसारத்தாலே, த$_4$ர்மியை அபஹரியாதே ஏக தே$_3$ஶக்ஷதி பண்ணினவனிடத்தில் என்றபடி. (2) ஜயந்தனுகிலும் காகஶரீரத்தைக்கொண்டபோதே காகமேயாகையிறே,– "तमहं लोष्टमुद्यम्य वारयामि स्म वायसम्" என்று காகாந்தரத்தைப் போலே லோஷ்டத்தாலே வாரிதமாய் மறைந்திருந்தது. இப்படி ஸ்த்ரீயானவென்னுலே லோஷ்டத்தாலே எறியுண்டு மறையும்படி து$_3$ர்ப$_3$லமான வாயஸவிஷயத்தில் ப்$_3$ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை ப்ரயோகி$_3$த்து ராக்ஷஸீவிஷயத்திலே பொறுத்திருப்பது என்? என்றுமாம். 1 "प्रबलः कश्चित् वायसः" என்பார்க்கும், இந்தக் காகத்துக்கு ப்ராக்ருத காகங்களைப் பற்ற வைலக்ஷண்யமிஷ்டமாகையாலே. "मात्र"பத$_3$த்தாலே அந்த ப்ரப$_3$லத்வத்தை வ்யவச்சே$_2$தி$_3$க்கக்கூடாமையாலே

தம் தே$_3$வீ) இத்யாதி$_3$ பாத்$_3$மோத்தர வசநங்கள். (விரகு)

தே3வீ த்4ரண்யாம் வாயஸம் தத3ா। தச்சி2ர: பாத3யோஸ்தஸ்ய யோஜயாமாஸ ஜாநகீ॥ தமுத்த2ாப்ய கரேணுத2 க்ருபா பீயூஷ ஸாக3ர:। ரரக்ஷ ராமோ கு3ணவாந் வாயஸம் த3யயைக்ஷத ॥) என்றும் ஸ்ரீராமாயண பாத்3ம புராணங்களில் சொல்லுகிறபடியே, இவள் புருஷகாரமாகப் பெருமாள் ரக்ஷிக்கையாலும்; விஶ்லேஷத3ஶையிலே—“ इह सन्तो नवा सन्ति सतो वा नानुवर्तसे। तथाहि विपरीता ते बुद्धिराचारवर्जिता॥” (இஹ ஸந்தோ ந வா ஸந்தி ஸதோ வா நாநுவர்த்தஸே। தத2ாஹி விபரீதா தே பு3த்3தி4ராசார வர்ஜிதா ॥) இத்யாதி3யாலே, விபரீதபு3த்3தி4யான ராவணனைப் பெருமான்திருவடிகளிலே சேர்க்கைக்கு விரகுபார்க்கையாலும், ராவணவத4ாநந்தரம் ராக்ஷஸிகளைச் சித்ரவத4ம் பண்ணுவதாக உத்3யுக்தனாய் நிற்கிற திருவடியைக் குறித்து, “पापानां वा शुभानां वा वधार्हाणां प्लवङ्गम। कार्यं करुणमार्येण न कश्चिन्नापराध्यति॥” (பாபாநாம் வா ஶுப4ாநாம் வா வத4ார்ஹாணும் ப்லவங்

धर्म्यपहारமே व्यवच्छेद्यமென்னவேணுமாகையால். “काकमात्रे” என்கிற “मात्र”ஶப்3த3ம்—अन्यथासिद्धமாகையாலும். 2 “विज्ञानघन एव” என்கிற ஏவகாரம்போலே அவத4ாரண வாசியாகையாலே வாக்யாந்தரஶேஷபூ4தமாய் ஸ்வதந்த்ரவாக்யாந்தர ஸித்3த4ார்த்த2 பா3த4கமாகமாட்டாமையாலும் पुराणान्तर-कण्ठोक्त-जयन्तपर्यवसान-विरोधिயாகாது. 1 “नखाग्रैः केन ते भीरु दारितश्च स्तनान्तरे” என்று नखरूपकरणसामर्थ्यத்தாலும், स्तन-रूपाधिकरणसामर्थ्यத்தாலும், रदनशब्दित-विलेखनरूप-क्रियासामर्थ्यத்தாலும் ராமாயணத்திலே வ்யஞ்ஜிதமாய், “कन्दर्पशरपीडितः विरराद नखैः तीक्ष्णैः पीनोन्नतपयोधरौ॥” என்று பாத்3ம புராணத்

உபாயம். 9.

(தொடர்ச்சி 210ம் பக்கம்)

பூ₄ய நிவர்த்தக புருஷகாரமானமை விச்லேஷ த₃சையிலும் விராத₃

திலே कण्ठोक्तமுமான कामुकत्वமும், "भक्षार्थी... भक्षगृध्नेन" என்று ராமாயணத்திலே கண்டோ₂க்தமான भक्षार्थित्वமும், जयन्तत्वप्रयुक्तवासनैயாலும், काकशरीरसम्बन्धनिबन्धनவாஸனையாலும் जातिसरन्यायेन एकत्र सङ्घटनार्हமாகையாலும், 2காகம்-அபூர்வ புத்ரன் என்று अन्यत्र சொல்லியிராமையாலும், 3 இத்தைக் கொண்டே கல்பிக்கில் कल्पनागौरवं ப்ரஸங்கி₃க்கையாலும், 4"किल" शब्दस्वारस्यத்தாலும், 5"इन्द्राय पुत्रिणे" என்கிறவிடத்தில் "புத்ர" ஶப்₃த₃ம் ஜயந்தபரமாகக் கண்டபடியாலும், 6 "प्रयोगरत्नावलीपद्धति" என்கிற க்₃ரந்த₂த்தைப்பண்ணி भगवच्छास्त्र - प्रामाण्यप्रवर्तनத்தாலே ஆப்தனை பே₄ாஜராஜனும் "ब्रह्मास्त्रवित्रस्त-जयन्तकाक-कथामभिज्ञाप्य"என்று ப்ரப₃ந்தி₄த்தபடியாலும், ஜயந்தன் காமுகதயா காகரூபேண வந்தான் என்று ஸித்₃த₄ம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (ராமாயண பாத்₃ம புராணங்களிற் சொல்லுகிறபடியே) இதி. "जयन्तत्राणवरदः" என்கிற பாத்₃மபுராணவசநம் இங்கே விவக்ஷிதம். இங்கே, "ராமாயண பாத்₃மபுராண" என்கிற பூர்வாபர நிர்தே₃ஶத்தாலே, छागपशुन्यायविषयत्वமும், सर्वशाखाप्रत्ययन्याय-विषयत्वமும் सूचितம். तुल्यवदेकक्रियान्वयित्वबोधकமான द्वन्द्व-निर्देशத்தாலே अविरोधेन सङ्घटनार्हत्वமும் व्यञ्जितம். (இஹஸந்த) இத்யாதி₃— (தத₂ா) நீ ஸத₃நுவர்த்தநம் பண்ணுகிறிலை யென்கைக்கு ஸம்வாதி₃யாக என்றபடி. (விபரீத பு₃த்₃தி₄யான)—ஜநநிபக்கலிலே காமுகத்வபுத்₃தி₄யுக்தனை என்றபடி. "விராத₃" என்று प्रवृत्तिपर्यन्तविवक्षैயாலே (அக்ருத்ய ப்ரவ்ருத்தனை) என்றார் கீழ் (ப. 202); இங்கே नलकूबरादि-शापप्रतिसन्धानத்தாலே प्रवृत्तिपर्यन्तமன்றிக்கே बुद्धिमात्रமென்று "बुद्धिराचारवर्जिता" என்றுமென்று (விபரீதபு₃த்₃தி₄யான) என்றார் என்று கண்டுகொள்வது. (விரகு)—உபாயம். "तेन मैत्री भवतु ते" என்கிற ஶரணாகதி₃யென்றபடி. (பாபா நாம்) இத்யாதி₃— பாபாநாம்-திருவடியபி₄ப்ராயத்தாலே. ஶுபா₄நாம்—सदानुग्रहसम्पन्नையான தன்னபி₄ப்ராயத்தாலே.

க₃ம। கார்யம் கருணமார்யேண ந கஶ்சிந் நாபராத்₄யதி॥) என்று, அவனிரங்கத்தக்க வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவர்களபராத₄ங்களைப் பொறுப்பிக்கையாலும்;—உப₄யத₃ஶையிலும் இவள் புருஷகாரத்வம் தோற்றுநின்றதிறே. திருவடி, ராக்ஷஸிகளை அபராத₄ாநுகு₃ணம் த₃ண்டிக்கும்படி காட்டித்தரவேணுமென்றவளவில், பிராட்டி அவனுடனே மன்றாடி ரக்ஷித்தவித்தனையன்றே. "मातर्मैथिलि राक्षसीस्त्वयि तदैवार्द्रापराधास्त्वया रक्षन्त्या पवनात्मजात् लघुतरा रामस्य गोष्ठी कृता। काकं तं च विभीषणं शरणमित्युक्तिक्षमौ रक्षतस्सा नः सान्द्रमहागसस्सुखयतु क्षान्तिस्तवाकस्मिकी॥" (மாதர் மைதி₂லி ராக்ஷஸீஸ் த்வயி ததை₃வார்த்₃ராபராத₄ாஸ் த்வயா ரக்ஷந்த்யா பவநாத்மஜாத் லகு₄தரா ராமஸ்ய கோ₃ஷ்டீ₂ க்ருதா। காகம் தஞ்ச விபீ₄ஷணம் ஶரணமித்யுக்திக்ஷமௌ ரக்ஷதஸ் ஸா நஸ் ஸாந்த்₃ர மஹாக₃ஸஸ் ஸுக₂யது க்ஷாந்திஸ்தவாகஸ்மிகீ॥) என்று பவநாத்மஜன் நிமித்தமாக ரக்ஷித்தாள் என்றன்றே பட்டரும் அருளிச்செய்தது. 'அவ்விடத்தில் புருஷீகரித்தமை எங்ஙனே?' என்னில், ப₃லாத்காரத்தாலன்றிக்கே அநுஸாரத்தாலே அபராத₄ங்களைப் பொறுப்பிக்கையாலே புருஷகாரத்வம் என்கிறது. "திருவடியைப் பொறுப்பிக்குமவள் தன் சொல்வழி வருமவனைப் பொறுப்பிக்கச் சொல்லவேண்டாவிறே" (முமுக்ஷுப்படி 129) என்று திருவடி விஷயமாகவும் புருஷீகரித்தமையை அருளிச்செய்தாரிறே இவர் தாமே. ஆகையால் இரண்டு த₃ஶையிலும் இவள் புருஷகாரத்வம் தோற்றுமென்கிற மாத்ரத்தைச் சொல்லுகிற இவ்வாக்யத்தில் இதுவும் கூட்டக் குறையில்லை. 9.

மாகத்தோற்றும். அத்த₃மையில் தநீ₃ய சித்த காலுஷ்யத்தை
ஶமிப்பித்தமையுண்டிறே. 9.

'वा' शब्दद्वयं मिथो विरुद्धपक्षद्वयसूचकम्. *(இரங்கத்தக்க)*-**कृपोद्भाव-
नाहमான** *என்றபடி.* **"युक्ता रामस्य भवती धर्मपत्नी यशस्विनी"**
*என்று திருவடி கொண்டாடுகையும், அவர்களை த₃ண்டி
யாமையும்பற்ற* (பொறுப்பிக்கையாலும்) *என்றது. ஶங்கிக்
கிறார்* (திருவடி) *இத்யாதி₃நா.* **"याभिस्त्वं तर्जिता पुरा"**
"विप्रियकारकाः" "कृतकिल्बिषाः" *என்றத்தைப்பற்ற* (அபராத₄ாநு
கு₃ணம்) *என்றது.* **"यदि त्वमनुमन्यसे"** *என்றத்தைப்பற்ற*
(காட்டித்தரவேணும்) *என்றது.* (மன்றுடி)—*1*"**राजसंश्रय**" *இத்
யாதி₃நா, "அவர்கள் பராதீ₄நைகளாய்ச் செய்தார்கள்" என்
றும், 2*"**भाग्यवैषम्य**"*இத்யாதி₃நா, "அது தன்னுடைய பா₄க்₃ய
ஹாநியாதி₃யாலே" என்றும், 3* "**मर्षयामीह दुर्बला**" *என்று தன்
னுடைய காருணிகத்வத்தைச் சொல்லியும். 4 'ஶாஸ்த்ர
வாஸனையில்லாத ருக்ஷவாக்யத்தைச் சொல்லியும். 5 இரங்கா
விடில் அநார்யத்வத்தை வ்யஞ்ஜிப்பித்தும். 6 அபராதி₄த்
வத்தினுடைய ஸார்வத்ரிகத்வத்தை த்₃ருடீ₄கரித்தும்.
7* "**लोकहिंसाविहाराणां**" *என்று ஜாதிப்ரயுக்தகர்மமென்று
சொல்லியும். இப்படி ப₃ஹுமுக₂மாக நிர்ப₃ந்தி₄த்து-என்றபடி.*
(ரக்ஷித்தவித்தனையன்றோ) *இதி— இத்தால்,* **अनिष्टनिवर्तकत्व-
रूपोपायत्वं** *ப்ரஸங்கி₃த்தமென்று* **शङ्काबीजं व्यञ्जितम्.** *அதுக்கு
ஸம்வாத₃ம்* (மாதர் மைதி₂லி) *இத்யாதி₃.* "**रक्षन्त्या पवना-
त्मजात्**" *என்றதிலே நோக்கு. பரிஹரிக்கிறார்* (ப₃லாத்காரத்
தாலன்றிக்கே) *இத்யாதி₃நா;* * எவ்விஷயத்திலேயாகவுமாம்.
த₃ண்ட₃த₄ரனுக ப்ரஸக்தனுடைய நிக்₃ரஹாபி₄ஸந்தி₄யை அநு
நயத்தாலே ஶமிப்பிக்கை புருஷகாரத்வம்; * *இதுவே.* "**भवेयं
शरणं हि वः**"*என்கிற 'ஶரணஶப்₃த₃த்தாலும்.*"**रक्षन्त्या पवनात्मजात्**"
*என்கிற 'ரக்ஷதி' தா₄துவாலும் சொல்லப்படுகிறது என்றபடி.
இவ்வர்த்த₂த்தில்* **ग्रन्थान्तरस्थाचार्यसंवादं** (திருவடியைப் பொறுப்
பிக்குமவள்) *இத்யாதி₃. இது முமுக்ஷுப்படி வாக்யம்.* 9.

10 அவ -இவவுப4ய த3ஶையிலும இவள் புருஷீகரிககும பரகாரம எனனெனன அருளிசசெயகிருர் (ஸமஶ்லேஷ த3ஶையில) என்று தொடங்கி

வயா -ஈஶ்வரனைத திருததுகையாவது—அபராத4ததைையே பாாதது "क्षिपामि" (க்ஷிபாமி) "न क्षमामि" (ந க்ஷமாமி) எனறிருககுமிருபபைக குலைதது அங்கீ3கரோநமுக2னுககுகை, சேதநனைத திருததுகையாவது-அகருதயகரணாதி3ஶீலனுய ப4க3வத3விமுக2னுயததிரிகிற ஆகாரததைதக குலைதது ஆஶ்ரயணோநமுக2னுககுகை. ஸமஶ்லேஷத3ஶையில, இளையபெருமாளுக்காக ஈஶ்வரவிஷயததிலும, விஶ்லேஷத3ஶையில் ராக்ஷஸிகளுககாகத திருவடிவிஷயததிலும புருஷீகரிததமை, உப4ய த3ஶையிலும புருஷகாரதவம தோறறும என்கிற மாதரததுககுக் கூடடிககொளளலாயிருநத்தாகிலும, பராகரணிகமான அாதகு2ம் ஸமஸாரி சேதநனையும ஈஶ்வரனையும சேரவிடுகை யாகையாலே இவவாகயத்துககு இபபடியே அர்த்த2மாகக்கடவது. ஆகையால் ஈஶ்வரனேடு தான் கூடியிருக்கும த3ஶையில—சேதநன ஆஶ்ரய

10 (புருஷீகரிககும பரகாரம்) இதி—இததால पुरुषकारशब्दयौगिकत्व सूचितम् (ஸமஶ்லேஷத3ஶையிலென்று தொடங்கி) இத்யாதி3—(அபராத4ததைதயே பாாதது)—கு3ணஸமப3ந்த4ாதி3களைப பாராதே யென்று அவத4ாரணாதத2ம (அங்கீ3காரோந்முக2னுக்குகை)-ஆஶ்ரயணததில அபராத4ாபி4ஸந்தி4யின்றிககே उपायानपेक्षरक्षणसंकल्पचिकीर्षै யுடையனுமபடி பண்ணுகை. (அகருதயகரணாதி3) என்கிற ஆதி ஶப்3த3த்

10 (இவ்வாக்யததுக்கு)- விஶ்லேஷத3ஶா இதயாதி3

10. ஸம்ஸ்லேஷத3சையில் ஈஸ்வரனைத் திருத்தும்; விஸ்லேஷத3சையில் சேதநனைத் திருத்தும்.

10. வ்யா:- தத்தத்3த3சைகளில் புருஷீகரிப்பிக்கும் ப்ரகாரம் ஏதென்ன, அவனைச் சிருங்கிக்கும் ஸம்ஸ்லேஷத3சையில் நியந்தா

தாவே व्याकरणं विवक्षितम्. (ப4க3வத்3விமுக2னாய்)-ப4க3வத்3 விஷயத்தில் த்3விஷ்டனாய். (ஆஸ்ரயணோந்முக2னாக்குகை)- ஆஸ்ரயணசிகீர்ஷையுடையனாம்படி பண்ணுகை. (ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷங்களிரண்டிலும்)(வா 9) என்கிறவிடத்தில்- இளையபெருமாளையும் திருவடியையும் நித3ர்சிப்பித்து வ்யாக்2யாநம் பண்ணிவைத்து. (ஸம்ஸ்லேஷ த3சையில் ஈஸ்வரனைத் திருத்தும்) இத்யாதி3க்கு— அவர்களை வ்யாவர்த்திப்பித்து. संसारिचेतनेश्वरसामान्यविषयत्वेन வ்யாக்யாநம் பண்ணுகையிலே ஹேதுவென்? இளையபெருமாள் விஷயத்தில் பெருமாளைத் திருத்துகை யதா2யோக்3யம் கூடுமே. விஸ்லேஷ த3சையில் சேதநனைத் திருத்துகையும், ராவணனைத் திருத்துகையாகிறப்போலே ராக்ஷஸிகள் விஷயமாகத் திருவடியைத் திருத்துகையுமாமே-என்கிற ஸங்கைக்கு; ईश्वरशब्दनिर्देशास्वारस्यமும், சேதநஸப்3த3த்துக்கு क्षन्तृक्षन्तव्यचेतनपरत्वेन वैरूप्यமும், कर्मपारतन्त्र्यशब्दास्वारस्यமும் तथा व्याख्यानத்திலே ஹேது என்று பரிஹாரத்தையுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷ த3சையில் இளையபெருமாளுக்காக) இத்யாதி3. (கூட்டிக் கொள்ளலாயிருந்ததாகிலும்) என்றது- உதா3ஹரணமாக வ்யாக்2யாநமாயிருந்ததாகிலும் என்றபடி. (ப்ராகரணிகமான அர்த்த2ம்)— एतत्प्रकरणप्रतिपिपादयिषितமான प्रमेयம். (ஸம்ஸாரிசேதநனையும்) இத்யாதி3- இதுதான் ईश्वर-चेतन-कर्मपारतन्त्र्यशब्दங்களினுடைய ஸ்வரஸஸித்3த4மென்றுகருத்து. (ஆகையால் ஈஸ்வரனோடு) இத்யாதி3— चिकीर्षितकार्यविरोधि-

---

மூலவாக்யத்துக்கு. (இப்படியே அர்த்த2மாகக் கடவது)

ணோந்முக2னாய் வந்திருக்கச் செய்தே, பூர்வாபராத4த்தைப் பார்த்து ஈஶ்வரன் அங்கீ3கரியாதிருக்குமளவில், அவன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைத் தவிர்த்து க்ருபாதி3 கு3ணங்களைக் கிளப்பி இவனை அங்கீ3கரிக்கும்படி யாக்குகையும்; பிரிந்திருக்கும் த3ஶையில்-ஈஶ்வரன் அங்கீ3காரோந்முக2னாய் வந்திருக்கச்செய்தே. இச் சேதநன் கர்மாநுகு3ணமாக விமுக2னாயிருக்குமளவில், இவன் வைமுக்2யத்தை மாற்றி ருசியை விளைப்பித்து ஆஶ்ரயணோந்முக2னாக்குகையும்— இவன் இரண்டு தலையையும் திருத்துகையாவது. ஆகவிப்படி அங்கீ3கார விரோதி4யான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை மாற்றி அங்கீ3காரத்துக்குடலான க்ருபாதி3களை உத்3ப4விப்பிக்கையாலும், ஆஶ்ரயண விரோதி4யான வைமுக்2யத்தை மாற்றி ஆஶ்ரயண ருச்யாதி3களை ஜநிப்பிக்கையாலும், "शॄ हिंसायां" (ஶ்ரூ ஹிம்ஸாயாம்) என்கிற தா4துவிலும், "शॄ विस्तारे" (ஶ்ரூ விஸ்தாரே) என்கிற தா4துவிலும் நிஷ்பந்நமான ஶ்ரீஶப்3த3த்தில் "शृणाति" "शॄणाति" (ஶ்ருணாதி. ஶ்ரூணாதி) என்கிற வ்யுத்பத்தித்3வயார்த்த2மும் இவ்விடத்திலே தோற்றுகிறது. "शृणाति निखिलान् दोषान् शॄणाति च गुणैर्जगत्" (ஶ்ருணாதி நிகி2லாந் தோ3ஷாந் ஶ்ரூணாதி ச கு3ணைர்ஜக3த்) என்று, இவ்யுத்பத்தித்3வயமும் சேதநபரமாய்த் தோற்

दोषनिवृत्तिपूर्वक-तदनुगुणगुणाधानं- திருத்துகையாகையாலே. ईश्वर संसारिचेतनान्यतरकर्तृक - कर्मक-अङ्गीकाराश्रयणान्यतरविरोधि-स्वातन्त्र्य वैमुख्यान्यतरनिवर्तनपूर्वक - तद्धेतुकृपारुच्यन्यतरोद्भावकत्वं — இரண்டு தலையையும் திருத்துகை-என்றபடி. संश्लेषविश्लेषोभयदशानुगत-

---

என்றது-"சேதநனைத் திருத்துகையாவது" என்று தொடங்கி

வான ஸ்வதந்த்ரனைத் திருத்தும்; தன்னுற்றாமைக்கிறையான விஸ்லேஷத$_3$சையில் நியாம்யனுன ஸ்வதந்த்ரனைத் திருத்தும். 10.

पुरुषकारता प्रकारानुगमार्थं अन्यतरत्वनिवेशமென்று கண்டு கொள்வது. இப்படி अन्यतरत्वघटितगुरुनिर्वचनம் பண்ணுவானென்? "फलप्रदचेतननिष्ठाभिगन्तव्यतोपायचेतनत्वं पुरुषकारत्वम्" என்கிற लघुनिर्वचनம் அமையாதோ? என்னில்; 1 पुरुषकारपर-द्वयस्थ-श्रीशब्दव्युत्पत्तिविशेषलब्धமாயும், 2 पुरुषकारशब्दव्युत्पत्तिविशेषलब्धமாயும். 3அபேக்ஷிதமாயும். 4असङ्कोचनयसिद्धமாயும் உள்ள அர்த்த$_2$ விசேஷஸ்வீகாரம் ப்ராமாணிகமாகையாலே கௌ$_3$ரவம் தோ$_3$ஷமன்று என்று शङ्कापरिहाराभिप्रायेण அருளிச்செய்கிறார் (அங்கீ$_3$கார விரோதி$_4$யான) இத்யாதி$_3$. ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஈச்வரனுக்கு கு$_3$ணமாகிலும். अभिमुखचेतनाङ्गीकारविरोधित्वेन यथाकर्मफलदायितायां अनिवार्यत्वरूपस्वातन्त्र्यविशेषस्य दोषकोटि-निविष्टत्वं என்று திருவுள்ளம்பற்றி (ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை மாற்றி) इत्युक्तम्. ("शॄ हिंसायां" என்கிற) இதி—இந்த தா$_4$து क्र्यादिயிலே படி$_2$தம். हिनस्तेः अचेतनविषये मुख्यत्वासम्भवात् लक्षणया निवर्तनपரமான शॄ धातुவிலே நிருக்தி ப$_3$லத்தாலே, "अन्येभ्योऽपि दृश्यते" इति सूत्रेण क्विप् வந்து दृशिग्रहणத்தாலே ऋकारத்துக்கு रीभावம் வந்து "दोषान् शृणाति-निवर्तयति इति श्रीः" என்று வ்யுத்பத்தியென்று கண்டுகொள்வது. ("शॄ विस्तारे" என்கிற) இதி— இந்த தா$_4$து क्र्यादिயிலே படி$_2$தமாகக் காணப்படவில்லை. நிருக்தி ப$_3$லத்தாலே "चुलुम्पादीनां बहुलं एतन्निदर्शनम्" என்கிற வசநப$_3$லத்தாலே இது கொள்ள வேணும். இங்கும் प्रत्ययादिकं पूर्ववत्. "शॄणाति-विस्तारयति गुणैः इति श्रीः" என்று கண்டுகொள்வது. ("शृणाति शॄणाति" என்கிற வ்யுத்பத்தி த்$_3$வயார்த்த$_2$மும்) இதி— आद्ये प्वादीनां शितीति ह्रस्वः। द्वितीये, प्वादित्वाभावात् ஹ்ரஸ்வம் வாராமையாலே दीर्घऋकारयुक्तरूपम्. (சேதநபரமாய்) இதி— दोषशब्दस्वारस्यात्, जगच्छब्दस्वारस्यात्, समानप्रकरणे "शृणासि दुरितं सदा" इति दुरित-शब्दश्रवणात्, "शॄणासि च गुणैर्विश्वं" इति विश्वशब्दस्वारस्याच्च,

---

அருளிச்செய்தபடியே அர்த்த$_2$மாகக் கடவது-என்றபடி. 10.

எம்பார் ஜீயர் உரை 217ம் பக்கத்தில் தொடரும்.

றிற்றே யாகிலும் x (ஈச்வரனைத் திருத்தும்) என்கிற விடத்திலும் இந்த ந்யாயம் தோற்றுகையாலே இப்படிச் சொல்லக்குறையில்லை 10

11 அவ் இருவரையும் திருத்துவது எவ்வழியாலே? என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார் (இருவரையும்) என்று தொடங்கி

வ்யா - ஈச்வரனைத் திருத்துவது — இச்சேதநனுடைய அபராதங்களைக் கணக்கிட்டு நீர் இப்படித் தள்ளிக் கதவடைத்தால் இவனுக்கு வேறொரு புகலுண்டோ? உமக்கும் இவனுக்குமுண்டான ஸம்பந்த விசேஷத்தைப் பார்த்தால் ‘உறவேல் நமக்கிங்கொழிக்க வொழியாது’ (திருப்பாவை 28) என்கிறபடியே குடநீர் வழித்தாலும் போகாதொன்றன்றே? ஸ்வம்மான இவனை லபிக்கை ஸ்வாமியான உம

व्युत्पत्तिद्वयமும் चेतनदोषनिवर्तकवाचकतया चेतनगुणवर्धनवाचकतया च चेतनपरமாய் प्रतीतமாகிலும் — என்றபடி x (ஈச்வரனையும் திருத்தும்) என்று ஆத்தாநுவாதம் மூலத்திலே (ஈச்வரனைத் திருத்தும்) என்று ஸமுச்சயரஹிதமாய் இருக்கையால் என்று கண்டுகொள்வது (இந்த ந்யாயம் தோற்றுகையாலே) இதி — श्रीशब्दविवरणार्थप्रवृत्तेऽस्मिन् सन्दर्भे (ஈச்வரனைத் திருத்தும்) என்கிறவிதுவும் श्रीशब्दविवरणपरமாக வேண்டுகையாலே उक्तव्युत्पत्तिद्वयமும் ईश्वरस्वातन्त्र्यनिवर्तनवाचியாகவும் ईश्वरकृपावर्धनवाचियாகவும் ஈச்வரபரமாக ப்ராப்தம் என்கிற இவ்வர்த்தம் அ(ந்த)ந்யாயத்தாலே தோற்றுகையாலே என்றபடி இவ்வர்த்த ஸாதகந்யாயந்தான் 1 ‘देवदेवमचूचुदत्’ ‘प्रधानेश्वरेश्वरी दैव्या कारुण्यरूपया’ मत्क्षमा प्राप्य இத்யாதி ப்ரமாண பலத்தால் ஸித்தித்த அர்த்த ஸித்தியாலும் 2 அபேக்ஷிதத்வத்தாலும் 3 தாதுவினுடைய अभिधानसामर्थ्यத்தாலும் இவ்வ்யுத்பத்தித்வயம் ஈச்வரவிஷயமாகவும்

---

x அண்ணாவப்பங்கார் ஸ்வாமியின் பாடம் வேறுபடுகிறது சிந்த்யம்.

11. இருவரையும் திருத்துவதும் உபதே3ஶத் தாலே.

11 அவ:— எத்தாலே திருத்துவதென்ன, தத்தது3சிதோப தே3ஶத்தாலே யென்கிறார்

அமையும்—என்கை. இப்படி ந்யாய ப3லத்தாலே ஈஶ்வர பரத்வமும் ஸித்3தி4த்த பின்பு. (1) சேதநபரதவத்தில் வசநஸ்வாரஸ்யம் உபலக்ஷணபரம் என்றுதல்; (2) 1"निखिलान् दोषान्" என்கிற निखिलशब्दासंकोचसिद्धियாலும். 2 வஸ்த்வநுருப மாக गुणदोषविवக்ஷை ப்ராமாணிகையாகையாலே.ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலும் தோ3ஷஶப்3த3ம் ஸ்வரஸமாகையாலும்,3"जगच्च सः" இத்யாதி3களிலே ஜக3ச்ச2ப்3த3ம் ப4க3வத்பரமாகக் காண்கையாலும். 4 "विश्वं विष्णुः" इति விஶ்வஶப்3த3மும் ப4க3வத் பரமாகையாலும். 5 "श्रयन्ती श्रयणीयाऽस्मि" इति ப்ரகரணமும் சேதநவிஷயத்திற்போலே ஈஶ்வரவிஷயத்திலும் துல்ய மாகையாலும், 6 த்3ரிதஶப்3த3மும் லக்ஷணயா தோ3ஷபர மாகையாலும். "शृणाति निखिलान् दोषान् शृणाति च गुणैर्जगत्" எனகிறவிது शब्दत एव ஈஶ்வரபரமாகவும் உசிதம் என்றுகல் கருத்து. 10.

11. मूले (இருவரையும்) என்றது—ஈஶ்வரசேதநர் களையென்றபடியென்று ஸ்பு2டம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரனைத் திருத்துவது) இத்யாதி3. இதுக்கு (ரக்ஷித்தருளீர் என்னும் உபதே3ஶத்தாலே) (ப 216) என்றத்தோடந்வயம். उपदेशம்-अज्ञातज्ञापनம். ஶாஸ்த்ரத்துக் கும் க்ருபாதி3களுக்கும் वक्ष्यमाणविषयविभागம் स्वातन्त्र्यमूलक-दण्डधरत्वसंरम्भविशेषத்தால் अभिभूतமாய்க் கிடக்கையாலே. பிராட்டி வாக்யத்துக்கு अज्ञातज्ञापकत्वमुपपन्नமென்று கருத்து. (இச்சேதநன்) என்று தொடங்கி उपदेशप्रकारः. (ஸம்ப3ந்த விஶேஷத்தை)—நாராயண ஶப்3த3ார்த்த2மான शरीरशरीरि-भावத்தை. "உற்வேல்" இத்யாதி3 திருப்பாவை வாக்யம். அதுக்குத் தாத்பர்யம் (குடநீர்) இத்யாதி3. குடநீர் வழிக்கை-असम्बन्धद्योतकसजलघटप्रहारः. குடநீர் வழித்தால் போமது—

முடைய பேருயன்ரே இருப்பது; எதிர் சூழல் புக்குத் திரிகிற உமக்கு நான் சொல்லவேணுமோ? ரக்ஷண ஸாபேக்ஷனுய் வந்த இவனை ரக்ஷியாதபோது உம்முடைய ஸர்வரக்ஷகத்வம் விகலமாகாதோ? 'அநாதி₃ காலம் நம்முடைய ஆஜ்ஞாதிலங்க₄நம் பண்ணி நம்முடைய சீற்றத்துக்கிலக்காய்ப் போந்த இவனை அபராதே₄ாசிதத₃ண்ட₃ம் பண்ணுதே அத்தைப் பொறுத்து அங்கீ₃கரித்தால் ஶாஸ்த்ரமர்யாதை₃ குலையாதோ?' என்றன்ரே திருவுள்ளத்தில்ஓடுகிறது; இவனை ரக்ஷியாதே அபராத₄ாநுகு₃ணமாக நியமித்தால் உம்முடைய க்ருபாதி₃கு₃ணங்கள் ஜீவிக்கும்படியென்? அவை ஜீவித்ததாவது இவனை ரக்ஷித்தாலன்ரே; 'நியமியாதபோது ஶாஸ்த்ரம் ஜீவியாது, ரக்ஷியாதபோது க்ருபாதி₃கள் ஜீவியாது, என் செய்வோம்?' என்றஞ்சவேண்டா; ஶாஸ்த்ரத்தை விமுக₂ர் விஷயமாக்கி, க்ருபாதி₃களை அபி₄முக₂ர்விஷயமாக்கிஞல் இரண்டும் ஜீவிக்கும்; ஆனபின்பு இவனை ரக்ஷித்தருளீர்—என்னும் உபதே₃ஶத்தாலே. இவ்வுபதே₃ஶக்ரமம், இவர்தாம் அருளிச்செய்த பரந்தபடியிலும், ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த பரந்த ரஹஸ்யத்திலும் விஸ்தரேண காணலாம். "पितेव त्वत्प्रेयान् जननि परिपूर्णागसि जने हितस्रोतोवृत्त्या भवति च कदाचित्कलुषधीः। किमेतन्निर्दोषः क इह जगतीति त्वमुचितैरुपायैर्विस्मार्य स्वजनयसि माता तदसि नः॥" (பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந் ஜநநி பரிபூர்ணுக₃ஸி ஜநே ஹிதஸ்ரோதோவ்ருத்த்யா ப₄வதி ச கத₃ாசித் கலுஷதீ₄:। கிமேதந்நிர்தே₃ாஷ: க இஹ ஜக₃தீதி த்வமுசிதைருபாயைர் விஸ்மார்ய ஸ்வஜநயஸி மாதா தத₃ஸி ந:॥) என்று, அபராத₄ பரிபூர்ண சேதநவிஷயமாக ஹிதபரனுன ஸர்வேஶ்வரன் திருவுள்ளம் சீறும் படியையும், அத்த₃ஶையில்" இச்சீற்றத்துக்கடியென்?»

வ்யா:— "பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந் ஜநநி பரிபூர்ணாகஸி ஜநே ஹிதஸ்ரோதோவ்ருத்த்யா ப₄வதி ச கதா₃சித் கலுஷதீ₄:। கிமேதந்நிர்தோ₃ஷ: க இஹ ஜக₃தீதி த்வமுசிதைருபாயைர் விஸ்மார்ய ஸ்வஜநயஸி மாதா தத₃ஸி ந: ॥" என்று. சேதநன் பண்ணும் எண்ணிறந்த குற்றங்களைக் கண்டு 'இவனை அடக்கவேணும்' என்று ஹிதபு₃த்₃தி₄யாலே ஹிதைஷியானவன் சீற, கண்டாற்ற இவளும் 'இச்சீற்றத்துக்கடியென்?' என்ன, 'இவன் தீரக்கழியப்பண்ணுகிற

"स्वदासमिच्छेद्यः कर्तुं अदासं प्रीतमानसः। स्कन्धादादाय तस्यासौ भिन्द्यात् कुम्भं सहाम्भसा॥" *என்கிற* **औपाधिकदास्य**ம்-*என்று கண்டு கொள்வது.* (*ஶாஸ்த்ரமர்யாதை₃*)— "**यतस्स्वकृतभुक् पुमान्**" *என்கிற* **शास्त्रोक्तस्वकर्मफलानुभवनियम**ம். (க்ருபாதி₃) इति "ஆதி₃" *ஶப்₃த₃த்தால்* **वात्सल्यादि**கள் *விவக்ஷிதங்கள்.* (உபதே₃ஶக்ரமம்)—**उपदेशप्रकारः**. "**परिपाट्यां अपि क्रमः**" *என்னக் கடவதிறே.* (இவர்தாம்) *இத்யாதி₃*—"உபதே₃ஶத்தாலே" *என்கிற ஸாமாந்யத்துக்கு* **प्रकारविशेषाकांक्षायां अभिन्नवक्तृकवाक्यस्थ**ங்களாயும், **आचार्यवक्तृकवाक्यस्थ**ங்களாயும் *உள்ள விஶேஷங்களே அநுஸந்தே₄யங்களென்று கருத்து. அபேக்ஷித விஶேஷங்கள் பரமாசார்ய ஸூக்திஸ்த₂ங்கள் என்று திருவுள்ளமாய் அருளிச்செய்கிறார்* (பிதா) *இத்யாதி₃. அர்த்த₂மருளிச்செய்கிறார்* (அபராத₄) *இத்யாதி₃நா.* "**परिपूर्णागसि**" *என்கிறதின் அர்த்த₂ம்* (அபராத₄) *இத்யாதி₃.* **जन** *ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்* (சேதந) *இதி.* (ஹிதஸ்ரோதோ வ்ருத்த்யா)—**हितविषयधारावाहिकव्यापारेण**; *இது* **उपलक्षणे** *த்ருதீயை;* **हितस्रोतोवृत्त्या युक्त**ன்-*என்றபடி; இத்தையருளிச்செய்கிறார்* (ஹிதபரனான ஸர்வேஶ்வரன்) *என்று.* "*ஹிதபு₃த்₃தி₄யாலே*" *என்று ஆய்ப்படி.* "கலுஷதீ₄:" *என்கிறதின் அர்த்த₂ம்* (திருவுள்ளம் சீறும்படியையும்) *என்று.* "கிமேதத்" *என்கிறதின் அர்த்த₂ம்* (இச்சீற்றத்துக்கு) *இத்யாதி₃.* **एतत्-कलुषधीत्वं, किं-किम्मूलक**மென்றபடி. **मूले** "**निर्दोषः कः**" *என்றிருக்கை*

11.(குடநீர் வழித்தாலும்)-*க₄டப்ரஹாரம் பண்ணினாலும்.*

என்பது,-“இவன் தீரக்கழியச் செய்த அபராத4ம்” என்று அவன் சொன்னால், “மணற்சோற்றில் கல் லாராய்வார் உண்டோ? இந்த ஜக3த்தில் அபராத4 மற்றிருப்பாரார்?” என்பதாய், உசிதோபாயங்களாலே அபராத4ங்களை மறப்பித்து, பிராட்டி சேர்த்தருளும் படியையும் அருளிச்செய்கையாலே, உபதே3ஶத் தாலே ஈஶ்வரனைத் திருத்தும்படியை ஸங்க்3ரஹேண ப4ட்டரும் அருளிச்செய்தாரிறே.

யாலே, ‘இவன் தோஷம் இந்தக் காலுஷ்யத்துக்கு மூலம்’ என்று ப4க3வது3க்தியென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச் செய்கிறார் (இவன் தீரக்கழியச் செய்த அபராத4ம்) இதி. (அபராத4ம்) என்கிறவிதுக்கு அநுஷக்தமான (அடி) என்கிறதோடே அந்வயம். “நிர்தே3ாஷ: இத்யாதி3யின் அர்த்த2ம் (மணல்) இத்யாதி3. தே3ாஷமயமான ப்ரபஞ்சத்திலே दोषव्यावृत्त्यपेक्षणத்துக்கு प्रतिबिम्ववृत्तान्ततया (மணற்சோற்றில்) इत्यादिकम्. “परिपूर्णागसि” इत्युपक्रमानुसारेण उपसंहारस्थ“दोष’शब्दம் அபராத4பரம் என்று திருவுள்ளம் பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (அபராத4மற்றிருப்பாரார்) என்று. நிர்தே3ாஷரை ரக்ஷிக்கப்பார்க்கில் निर्दोषत्वं असम्भवியாகையாலே தத்ஸாபேக்ஷமான ரக்ஷணமும் “ அஸம்ப4வியாம், தே3ாஷோப4ாதி4கங்களான க்ஷமா வாத்ஸல்ய க்ருபாதி3களுக்கு ஸ்வரூபோச்சே2த3மும் ப்ரஸங்கி3க்கும். ஆகையால் विमुखाभिमुखविभागेन दण्डधरत्व-दयादिகள் லப்3த4விஷயங்களாய். यथायथं ஶிக்ஷாரக்ஷைகள் நடக்கவமையும்-என்கிற விஷய விப4ாக3ப்ரத3ர்ஶநாதி3கள் உசிதோபாயங்கள் என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (உசிதோபாயங்களாலே) என்று. “விஸ்மார்ய” என்கிறவிதுக்கு कर्माकांक्षையில், “பரிபூர்ணாக3ஸி” என்று प्रकृतமான அபராத4ங்களே கர்மமாம் என்று திரு

எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமியுரை 227ல் தொடரும்.

குற்றங்கள்' என்ன, 'இங்கு அதில்லாதாரார்' என்ன, 'குற்றவாளரைக் கைக்கொள்ளில் ஶாஸ்த்ரம் சிலுகிடாதோ' என்ன, 'குற்றம் கண்டு கைவிடில் க்ருபை குமரிராதோ' என்ன, 'இரண்டுங்குலையாமல் செய்யவடுப்பதென்?' என்ன, 'உம்முடைய ஶாஸ்த்ரமர்யாதை3யை விமுக2ர் பக்கலிலும், க்ருபாகு3ணத்தை அபி4முக2ர் பக்கலிலும்

வுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (அபராத4ங்களை மறப்பித்து) என்று. "आगोऽपराधो मन्तुश्च" என்னக்கடவதிறே. மறப்பு-நிக்3ரஹாபி4ஸந்தி4நிவ்ருத்தி. "श्रीरङ्गधाममणिमञ्जरि" என்றுப் போலே ஸம்போ3தி4யாமல் "जननि" என்று ஸாமாந்யேந ஸம்போ3தி4த்தஇதின் அர்த்த2ம் (பிராட்டி) என்று. "स्वजनयसि" என்கிறதின் அர்த்த2ம் (சேர்த்தருளும்படியை) என்று. उचितोपायशब्दाभिप्रायेण (ஸங்க்3ரஹேண) என்றது. "एको नारायणो देवो वासुदेवस्सनातनः। चातुरात्म्यं परं ब्रह्म सच्चिदानन्दमव्रणम्॥" என்று பரத3ஶை ப்ரஸ்தாவித்து, "तयोर्नौ परमव्योम्नि परमं पदमुत्तमम्" इत्यादिना विस्तरेण தத்ப்ரகாரங்களைச் சொல்லி "दयिताहं सदा देवी" என்று தொடங்கி, "लालिता तेन चात्यन्तं सामरस्यमुपेयुषी" என்னுமளவாக ஸ்வஸ்வபா4வங்களைச் சொல்லி. "कदाचित् विश्वदर्शिन्याः कृपा मे स्वयमुद्गता। क्लिश्यतः प्राणिनो दृष्ट्वा संसारज्वलनोदरे॥ कथंन्विमे भविष्यन्ति दुःखोत्तीर्णाः सुखोत्तराः। संसारपारसीमानमाप्नुयुः मां कथंन्विति॥ साऽहमन्तःकृपाजुष्टा देवदेवमचूचुदम्॥" என்று निर्हेतुककृपामूलकस्वकृतभगवच्चोदनैயைச் சொல்லி "भगवन् देवदेवेश" என்று தொடங்கி, "अमी हि प्राणिनस्सर्वे निमग्नाः क्लेशसागरे। उत्तारं प्राणिनामस्मात् कथं चिन्तयसि प्रभो॥" என்று தத்ப்ரகாரத்தையும் லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலே பிராட்டி அருளிச்செய்தாளிறே. "अचूचुदं" என்று சொன்ன சோத3நை—अज्ञातज्ञापनமும், अप्रवृत्तप्रवर्तनமுமிறே. ஆகையிறே "उपदेशातिदेशभेदेन" என்று விதி4யை உபதே3ஶ ஶப்3த3த்தாலே நிர்தே3ஶிக்கிறதும்.

இப்படிச் சேதநர் விமுக2ராயிருக்கும் த3ஶையிலும் இவர்களுக்காக எம்பெருமானுக்குப் பிராட்டி பரத3ஶையிலும் உபதே3ஶித்தமையைச் சொன்னவித்தால், அபி4முக2

அவதார த₃சையிலும், "प्राणसंशयमापन्नं दृष्ट्वा सीताऽथ वायसम्। त्राहि त्राहीति भर्तारं उवाच दयया विभुम्॥" (ப்ராணஸம்சயமாபந்நம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸீதாऽத₂ வாயஸம்। த்ராஹி த்ராஹீதி ப₄ர்த்தாரம் உவாச த₃யயா விபு₄ம்॥) என்று—வாசாமகோ₃சரமான மஹா பராத₄த்தைப் பண்ணின காகத்தைத் தலையறுப்ப தாக விட்ட ப்₃ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு ஒரு கண்ணழிவு கற்பித்துப் பெருமாள் ரக்ஷித்தருளிற்றும்—இவளுப தேசத்தாலே என்னுமிடம் பாத்₃மபுராணத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே.

இனி சேதநனைத் திருத்துவது—உன்னபராத₄த் தின் கனத்தைப் பார்த்தால் உனக்கோரிடத்திலும் காலூன்ற விடமில்லை, ஈச்வரனுவான் நிரங்குசஸ்வ தந்த்ரனுகையாலே அபராத₄ங்களைப் பத்தும் பத் தாகக் கணக்கிட்டு அறுத்தறுத்துத் தீற்றுநிற்கும்; இவ்வநர்த்த₂த்தைத் தப்பவேண்டில் அவன் திருவடி களிலே தலைசாய்க்கையொழிய வேறொரு வழியில்லை; 'அபராத₄ பரிபூர்ணனை என்னை அவன் அங்கீ₃ கரிக்குமோ? த₃ண்டியானோ? என்று அஞ்சவேண்டா; ஆபி₄முக்₂யமாத்ரத்திலே அகி₂லாபராத₄ங்களையும் பொறுக்கைக்கும், பே₄ாக்₃யமாகக் கொள்ளுகைக்கும் ஈடான கு₃ணங்களாலே புஷ்கலனென்று லோகப்ர ஸித்₃த₄னுயிருப்பானொருவன்; ஆனபின்பு நீ ஸுக₂மே

ரான த₃சையில் அவர்களுக்காக இவள் அவனுக்கு உப தே₃சிக்கிறமையும் தத்ப்ரகாரவிசேஷமும் ஸித்₃த₄மிறே. ஆக, இப்படிப் பரத₃சையில் உபதே₃சம் ப்ரமாண ஸித்₃த₄

விபு4க்தமாக்கும்' என்ன, அவனப்படிச் செய்யும்படி ஈஶ்வரனையுப

மென்று திருவுள்ளம்பற்றி “पितेव त्वत्प्रेयान् जननि” என்று பட்டர் ஸாமாந்யேந ஸம்போ3தி4த்தருளிற்று என்று திருவுள்ளமாய். கீழ் தாம் அருளிச்செய்த உபதே3ஶ ப்ரகாரம் பரத3ஶையில் உபதே3ஶப்ரகாரம் என்னும் அபி4ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (அவதார த3ஶையிலும்) என்று தொடங்கி. (ப்ராண) இதி— (प्राणसंशयं)— आसन्नमरणदशां, (आपन्नं)— प्राप्तं, वायसं दृष्ट्वा, दयया 'त्राहि त्राहि' इति भर्तारं विभुं दयया उवाच, इति अन्वयः. (अथ)—आभिमुख्यानन्तरं। तथा च—विमुखदशायां निग्रहाभिसन्धेः उचितत्वेऽपि, अभिमुखे दयाया एवोचितत्वात्, अन्यथा दयाया निर्विषयत्वापत्तेः, दयया अस्य रक्षणमेव कार्यं—इत्यर्थः. “त्राहि” என்கிற परस्मैपदं आर्षम्. काकदशादर्शनकृतसंभ्रमத்தாலே “त्राहि त्राहि” என்று த்3விருக்தி. “संभ्रमेण प्रवृत्तौ यथेष्टं अनेकधा प्रयोगः” என்னக்கடவதிறே. “कन्दर्पशरपीडितः” “तादृशो वायसस्य” என்கிறத்தை உட்கொண்டு (வாசாமகோ3சர) इति. (ஒரு கண்ணழிவு கற்பித்து)-“हिनस्ति स स दक्षिणं” “एकमक्षि विधीयते” என்கிறபடியே, காகத்தினுடைய एकनेत्र ஹிம்ஸை ப2லமாகக் கல்பித்து—என்றபடி. (ஒரு கண்ணழிவு கற்பித்து)—அபூர்வமாக ஒரு வந்த்4யதையை உண்டாக்கி—என்றபடி; தலையையறுக்கவிட்ட அஸ்த்ரத்துக்கு அக்ஷிஹிம்ஸாமாத்ரத்திலே பர்யவஸிப்பிக்கை वन्ध्यतापादनतुल्यமென்று श्लिष्टोक्तिக்குக் கருத்து. “பெருமாள் ரக்ஷித்தருளிற்றும்—दयया विभुं என்று—இவள் உபதே3ஶத்தாலே”, என்றந்வயம்.

சேதநனைத் திருத்தும் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (சேதநனை) इत्यादिना. (காலூன்றவிடம்)—गत्यन्तरं. (பத்தும் பத்தாக)—ஒன்றாகிலும் தப்பவிடாமல். (தீற்றாநிற்கும்)-நமிப்பியாநிற்கும். *பொறுக்கைக்கீடான கு3ணம க்ஷமை. போ4க்3யமாகக் கொள்ளுகைக்கீடான கு3ணம வாத்ஸல்யம்* என்று கண்டுகொள்வது. விமுக2சேதநனை உபதே3ஶத்தாலே திருத்து

யிருக்கவேணுமாகில் அவனை ஆஶ்ரயிக்கப்பார்— என்னும் பரமஹிதோபதே3ஶத்தாலே. அப்படி எங்கே கண்டோமென்னில்,-பாபிஷ்ட2னாய் வழிகெட நடந்து திரிகிற ராவணனைக் குறித்து, "मित्रमौपयिकं कर्तुं रामः स्थानं परीप्सता। वधं चानिच्छता घोरं त्वयाऽसौ पुरुषर्षभः॥" "विदितस्स हि धर्मज्ञः शरणागतवत्सलः। तेन मैत्री भवतु ते यदि जीवितुमिच्छसि॥" (மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும் ராம: ஸ்தா2நம் பரீப்ஸதா। வத4ம் சாநிச்ச2தா கோ4ரம் த்வயாஸௌ புருஷர்ஷப4:॥ விதி3தஸ்ஸஹி த4ர்மஜ்ஞ: ஶரணாக3தவத்ஸல:। தேந மைத்ரீ ப4வது தே யதி3 ஜீவிதுமிச்ச2ஸி॥) என்று, பெருமாளோடு உறவு பண்ணுகை காண் உனக்கு ப்ராப்தம்; அது செய்யப் பார்த்திலையாகில், வழியடிப்பார்க்கும் தரை

வது பரத3ஶையில் கூடாமையாலே அருளிச்செய்கிறார் (அப்படி எங்கே கண்டோம் என்னில) இத்யாதி3; ராவண விஷயத்தில் உபதே3ஶித்தது துல்யந்யாயத்தாலே அந்யத்ராபி வரும் என்று கருத்து. "मित्रमौपयिकं" "विदितस्स हि" इत्यादिश्लोकद्वयार्थம் (பெருமாளோடு) இத்யாதி3. "अनिच्छता वधं घोरं" என்று சொல்லாதே, "वधं चानिच्छता" என்று "च"शब्दप्रयोगத்தாலே वाक्यभेदेन யோஜனையாகக் கடவது; அதில். उत्तरोत्तरप्रयोजनबुद्ध्यवतरणक्रमरूप-वस्तुसामर्थ्यத்தாலே வாக்யக்ரமத்தை உபபாதி3க்கவேணும்; ஆகையால். "त्वया रामो मित्रं कर्तुं औपयिकम्। किञ्च, स्थानं परीप्सता त्वया रामो मित्रं कर्तुं औपयिकम्। किञ्च, घोरं वधमनिच्छता त्वया रामो मित्रं कर्तुं औपयिकम्" என்று வாக்ய க்ரமம் ந்யாய்யம்; (மித்ரம் ஔபயிகம்) என்று தொடங்கி (த்வயா) என்னுமளவிலே வாக்யம் ஸமாப்தமாகையாலே. (அஸௌ புருஷர்ஷப4:) என்கிறவிது பூர்வவாக்யஶேஷமென்றுகொள்ளில். समाप्तपुनरादानम् என்கிற வாக்யதோ3ஷம் வருமாகையால்

தே₃ஶித்துத் திருத்தும். "மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும் ராம: ஸ்த₂ாநம் பரீப்ஸதா । வத₄ஞ்சாநிச்ச₂தா கே₄ாரம் த்வயாஸௌ புருஷர்ஷப₄: ॥ விதி₃தஸ் ஸ ஹி த₄ர்மஜ்ஞ: ஶரணாக₃தவத்ஸல: । தேந மைத்ரீ ப₄வது தே யதி₃ ஜீவிதுமிச்ச₂ஸி ॥" என்று, 'உனக்குக்

(அஸௌ புருஷர்ஷப₄:) என்கிறவிது வாக்யாந்தரமாகக் கடவது. (த்வயா ராமோ மித்ரம் கர்த்தும் ஔபயிகம்) मित्रं कर्तुं उचितं. "विनयादिभ्यष्ठक्" என்கிறவிடத்தில் "उपायात् ह्रस्वत्वं च" என்கிற கு₃ணஸூத்ரத்தாலே உபாயஶப்₃த₃த்தின் மேலே स्वार्थे ठक् प्रत्ययமும், உபாயஶப்₃த₃த்தில் ஆகாரத்துக்கு ஹ்ரஸ்வத்வமும் வந்து "ஔபயிகம்" என்று நிஷ்பந்நமாய், "உசிதம்" என்கிற அர்த்த₂த்திலே வர்த்திக்கிறது. "औपयिकशब्दः स्वभावात् औचित्ये वर्तते; यथाकथञ्चित् इयं व्युत्पत्तिः" என்றிறே ஶாப்₃தி₃கர் சொன்னார்கள். "औपयिकं" என்கிற तद्धितप्रत्ययान्तத்தாலே कर्मत्वம் अभिहितமாகையாலே, "रामः" என்று ப்ரத₂மை வந்திருக்கிறது. "औपयिकं" என்ற नपुंसकलिङ्गं "सामान्ये नपुंसकं" ஆகல், "मित्रं" என்கிற विकृतिकर्मानुसारेणவாதல் साधु; இத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (பெருமாளோடு உறவு பண்ணுகைகாண் உனக்கு ப்ராப்தம்) என்று. "ராம"ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (பெருமாள்) இதி. "மித்ர" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (உறவு) என்று. "கர்த்தும்" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (பண்ண) என்று. "த்வயா" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (உனக்கு) என்று. "ஔபயிக" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (ப்ராப்தம்) என்று. "अवाप्त-न्याय्ययोः प्राप्तं" என்றிறே நிக₄ண்டு. இத்தால்—प्रयोजनाभिसन्धिயின்றிக்கேயும், உனக்கு ப்ராப்தஶேஷியாய், கு₃ணாதி₄கரான பெருமாளோடே உறவு உசிதம்—என்றபடி. இந்த வார்த்தை ஸாத்விகர்க்கு ரஸிக்குமதொழிய रजस्तमःप्रकृतिயான இவனுக்கு ரஸியாதென்னுமபி₄ப்ராயத்தையுங்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (அது செய்ய) இத்யாதி₃. "स्थानं परीप्सता त्वया रामः मित्रं कर्तुं औपयिकं" என்கிற द्वितीयवाक्यार्थம் (வழி) இத்யாதி₃; रजस्तमः-प्रकृतिயாய், परपीडानिरतனான உனக்கு आवश्यकस्थानार्थமாகவும்

யிலே கால்பாவி நின்று வழியடிக்கவேணுமே; உனக்கோரிருப்பிடம் வேண்டியிருந்தாயாகிலும் அவரைப் பற்றவேணும்; அவரதல்லாததொரு ஸ்த$_2$லமில்லை காண்; 'எளிமையாக எதிரி காலிலே குனிந்து இவ்விருப்பு இருப்பதிற்காட்டில் பட்டுப்போகவமையும்' என்றிருந்தாயோ, உன்னைச் சித்ரவத$_4$ம் பண்ணாமல் நற்கொலையாகக் கொல்லும்போதும் அவரைப் பற்றவேணுங்காண்; 'நான் பண்ணின அபராத$_4$த்துக்கு என்னை அவர் கைக்கொள்வரோ?' என்றிருக்க வேண்டா; ஆபி$_4$முக்$_2$யம் பண்ணினால், முன்பு செய்த அபராத$_4$த்தைப் பார்த்துச் சீறும் அந்தப் புன்மைஅவர் பக்கலில்லை காண்; அவர் புருஷோத்தமர் காண்;

பெருமாளோடு உறவுவேணும்—என்றபடி. "ஸ்த$_2$ாநம் பரீப்ஸதா" என்கிற अनुवादनिर्देशफलितं (தரையிலே கால்பாவி) இத்யாதி$_3$. "पुरं रामः परीप्सता" என்றதே "ஸ்த$_2$ாநம்" என்று ஸாமாந்ய நிர்தே$_3$ஶத்துக்கர்த்த$_2$ம் (உனக்கோரிருப்பிடம்) என்று. "आप्तु इच्छता" என்று விவக்ஷித்து (வேண்டியிருந்தாயாகிலும்) என்றது. "परितः ईप्सता परीप्सता" என்றாய், நாலு தி$_3$க்கில் எங்கேயாகிலும் ஸ்த$_2$ாநம் வேண்டிலும் அவர் வேணும்; "इक्ष्वाकूणां इयं भूमिः सशैलवनकानना" என்று அவரதல்லாத ஸ்த$_2$ாநம் இல்லை என்று "பரி" ஶப்$_2$த$_3$ார்த்த$_2$த்தையருளிச்செய்கிறார் (அவரதல்லாததொரு ஸ்த$_2$ாநமில்லை) என்று. "ஶரணாக$_3$வத்ஸல:" என்று வைத்து. "தேந மைத்ரீ ப$_4$வது" என்கையாலே उपक्रमनिर्दिष्टशरणागतिये तन्नियतानुकूल्यवाचक-"मैत्री"-शब्दविवक्षितैயாகையாலே. இங்கும் "மித்ரம் கர்த்தும்" என்கிறவிது—"शरणागतिविषयं कर्तुं" என்றபடி—என்னுமபி$_4$ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்(பற்றவேணும்) என்று. "घोरं वधं अनिच्छता त्वया रामः मित्रं कर्तुं औपयिकम्" என்கிற த்ருதீய வாக்யத்துக்கு அவதாரிகை

காலூன்ற இடம் வேண்டில், குட்டிக் குலையாக அறுப்புண்ணு தொழியவேண்டில், பெருமாளுடன் தோழமை கொள்ள அடுக்கும். ஆநுகூல்யலேஶம் கண்டு கைக்கொள்ளும் ப்ரஸித்₃த₄ராய். 'ப்ராதி

(எளிமையாக) இத்யாதி₃. " **घोरं वधमनिच्छता** *" என்று விஶேஷிக்கையாலே, "* **वधमात्रं अनुमतं** *" என்று விவக்ஷித்து* (பட்டுப்போகவமையும் என்றிருந்தாயோ) *என்றது. "*கே₄ார*" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்* (சித்ரவத₄ம்) *இதி.* "வத₄*" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்* (கொல்லும்போதும்) *இதி.* 1. (பரீப்ஸதா) *என்று இச்ச₂ா ப்ரகரணத்திலே* (அநிச்ச₂தா) *என்று அநிச்சை₂ அநுசிதை யாகையாலே. "*அநிச்ச₂தா*" என்கிறவிடத்தில் "ஆர்ஷமாக 'நஞ்'ஞுக்கு அஸமர்த்த₂ஸமாஸம்" என்று ஸ்வீகரித்து. "அகே₄ாரம் வத₄ம்" என்று கூட்டி, "நஞ்" விபரீதவாசியாய்,* **घोरत्वविपरीत***ம் நன்மையாய், அது வத₄விஶேஷணம் என்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார்* (நற்கொலையாகக் கொல்லும்போதும்) *என்று.* 2. **यद्वा, साधनविधि***யில் ப₂லேச்சை₂* **नियोज्यविशेषण***மாக வேண்டுகையாலும், அநிச்சை₂ நியோஜ்ய விஶேஷணமாகமாட்டாதாகையாலும், "*அநிச்ச₂தா*" என்று ஸமர்த்த₂ஸமாஸமேயாய் "நஞ்"ர்த்த₂த்துக்கு "இச்ச₂தா" என்கிறத்தோடே அந்வயமாய்* (கே₄ாரம் வத₄ம அநிச்ச₂தா) *என்று. "***घोरवधेच्छाविपरीतवता***" என்றாய்,* **घोरवधेच्छा***விபரீதை தான்* **समीचीन***வதே₄ச்சை₂யாகையாலே, அத்தையருளிச் செய்கிறார்* (நற்கொலையாக) *இதி என்றாகவுமாம். "* **असौ पुरुषर्षभः** *" என்கிற* **तुरीयवाक्य***த்துக்கு அவதாரிகை* (பண்ணின அபராத₄த்துக்கு) *இத்யாதி₃. வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யார்த்த₂ம்* (ஆபி₄முக்₂யம் பண்ணினால்) *இத்யாதி₃.* (சீறுமந்தப் புன்மை)—*சீறுகையாகிற* **त्वदुल्लिखित***மான* **नीचत्व***ம். வாக்யத்துக்கு ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்* (அவர் புருஷோத்தமர் காண்) *என்று. "*அஸௌ*" என்று உத்₃தே₃ஶித்து. "*புருஷர்ஷப₄:*" என்று விதி₄க்கிறது. "* **अदसस्तु विप्रकृष्टे** *" என்று "* **अदः** *" ஶப்₃த₃ம்* **विप्रकृष्टवाचि***யாகையாலே அத்தையருளிச் செய்கிறார்* (அவர்) *என்று. "*புருஷர்ஷப₄:*" என்கிற "*ருஷப₄*" ஶப்₃த₃ம்—*

ஶரணாக₃தி பரமத₄ர்மம் என்று அறியுமவராய், ஶரணாக₃த தோ₃ஷம் பாராத வத்ஸலராக எல்லாரும் அறியும்படிகாண் பெருமாளிருப்பது. நீ ஜீவிக்க வேணுமென்று இச்சி₂த்தாயாகில் அவரோடு உனக்கு உறவு உண்டாகவேணும்—என்று இப்படி அச்சமுறுத்தி உபதே₃ஶித்தாளிறே; அவன் திருந்தாதொழிந்தது இவளுடைய உபதே₃ஶக் குறையன்றே. அவனுடைய

“ पुङ्गवर्षभकुञ्जराः...पुंसि श्रेष्ठार्थगोचराः ” என்கையாலே श्रेष्ठवाचியென்னுமபி₄ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (புருஷோத்தமர்) என்று. “ पॄ-पालन-पूरणयोः ” என்கிற த₄ாதுவிலே “புருஷ” ஶப்₃த₃மாகையாலே रक्षकत्वपूर्णत्वங்கள் “புருஷ” ஶப்₃த₃ார்த்த₂மாய், அதில் “உத்தமத்வம்” आभिमुख्यानन्तरं पूर्वापराधத்தில் கண்வையாமையாய், அத்தால் ப₂லிதம் (புன்மை அவர்பக்கலில்லை) என்று. पूर्णत्वरक्षकत्वங்களுக்கு எதிர்த்தட்டிறே பூர்வாபராத₄த்தை நினைத்துச் சீறும் புன்மை. ஆகையால், “புருஷர்ஷப₄”பத₃த்தால் அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறதென்று கருத்து.

“விதி₃த:” இத்யாதி₃ ஶ்லோகார்த்த₂ம் (ஶரணாக₃தி) இத்யாதி₃. “ सः धर्मज्ञः शरणागतवत्सलः विदितो हि ” என்று அந்வயம். “ शरणागतवत्सलः ” என்று மத்₄யத்திலேயிருக்கையாலே पूर्वोत्तरगतங்களான “ धर्म ” “ मैत्री ” ஶப்₃த₃ங்களும் मध्यप्रदीपिकान्यायத்தாலே ஶரணாக₃தி பரமாகக்கடவது. “तस्मान्न्यासमेषां तपसामतिरिक्तमाहुः” “प्रसादनानां सर्वेषां श्रेयसी शरणागतिः” “ शरणागतिरग्र्यैषा ” இத்யாதி₃யையும், “ मुख्यस्य निर्विशेषेण शब्दोऽन्येषां विशेषतः ” என்கிற ந்யாயத்தையும் உட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (ஶரணாக₃தி பரமத₄ர்மம என்றறியுமவராய்) என்று. “वत्सांसाभ्यां काम-बले” என்கிற அநுஶாஸநத்தாலே “ வத்ஸல ”ஶப்₃த₃ம் நிஷ்பந்நமாய், “काम”शब्दित-स्नेहवद्वाचியாகிறது. “ संबन्धविशेषान्वितेषु प्रीतिः स्नेहः।

கூல்யநிவ்ருத்தியேயமையும் கைக்கொள்ள' என்னும் த₄ர்ம ஸூக்ஷ்மமறியுமவராய், தாமிருந்தவிடத்தையடைந்தவர்கள் குற்றம் நற்றமாகக் கொள்ளுமவராய்க்காண் அவர் இருப்பது. நீ குடி வாழவேண்டில் அவருடன் உறவுகொண்டு வாழ்ந்திடுவாயாக— என்று க்ரூரசேதநனை உபதே₃ஶித்துத் திருத்தும் என்கிறார். 11.

यस्य विपाका:....दोषानवभासो, दोषेऽपि गुणबुद्धिः इत्यादयः" என்று ஶ்ருதப்ரகாஶிகை. அதில் "தோ₃ஷாநவபா₄ஸம்" இங்கு அமையும் என்று திருவுள்ளமாய் அருளிச்செய் கிறார் (ஶரணாக₃ததோ₃ஷம் பாராத வத்ஸலராக) என்று. "விதி₃த:" என்கிற வேத₃நத்துக்கு கர்த்ராகாங்க்ஷையிலே "அஸங்கோச"ந்யாயத்தாலே "ஸர்வை:" என்று வரும் என்று திருவுள்ளமாய் அருளிச்செய்கிறார் (எல்லாரும் அறியும்படி) என்று. "ஹி" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் (அறியும்படி காண்) என்று. எல்லாருமறிந்தமை நீயும் காணுகின்றாயே என்றபடி. "**जीवितु इच्छसि यदि, तेन ते मैत्री भवतु**" என்றந்வயம். "**युष्मद्युपपदे...स्थानिन्यपि**"என்று, "த்வம்" என்று ப்ரயோகி₃யா விட்டாலும் **मध्यमपुरुषप्रयोग**ம் கூடுமாகையாலே. இங்கே "இச்ச₂ஸி" என்கிற **मध्यमपुरुषबल**த்தாலே "த்வம்" என்று வரும் என்று திருவுள்ளமாய் அருளிச்செய்கிறார் (நீ ஜீவிக்க வேணுமென்று இச்சி₂த்தாயாகில்) என்று. "தேந" என்கிற விதின அர்த்த₂ம் (அவரோடு) என்று. "தே" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் (உனக்கு) என்று. "மைத்ரீ" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் (உறவு) என்று. "ப₄வது" என்கிறவிது "**विध्यर्थे लोट्**" என்று திரு வுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (உண்டாகவேணும்) என்று. 'பூ₄' தா₄துவுக்கு, "**स्वर्गो भवति**" என்கிறவிடத்திற்போலே உத்பத்தி அர்த்த₂ம் என்று கருத்து. **गौरव्यबुद्धि**யாலும், **दुर्दान्त-रावण-श्रवणव्यपेक्षै**யாலும். "**शरणं गच्छ**" என்னாதே, "**मैत्री भवतु**" என்கிறாள் என்று கண்டுகொள்வது. இவ்வுப தே₃ஶம் ப₂லியாமைக்கு ஹேதுவென்? என்ன அருளிச் செய்கிறார் (அவன் திருந்தாதொழிந்தது) இத்யாதி₃. ("ஶ்ராவ

(அச்சமுறுத்தி)—ப₄யப்படுத்தி. 11. (233ல் தொடரும்)

பாப ப்ராசுர்யமிறே. இப்படி உப4யரையும் உபதே3ஶத்தாலே திருத்தும் என்கையாலே, "श्रु-श्रवणे" (ஶ்ரு-ஶ்ரவணே) என்கிற தா4துவிலே நிஷ்பந்நமான ஸ்ரீஶப்3த3த்தில் "शृणोति" "श्रावयति" (ஶ்ருணோதி. ஶ்ராவயதி) என்கிற வ்யுத்பத்திகளில் வைத்துக்கொண்டு "श्रावयति" (ஶ்ராவயதி) என்கிற வ்யுத்பத்த்யர்த்த2ம் சொல்லப்பட்டது. "श्रावयति" (ஶ்ராவயதி) என்கிறவிது ஈஶ்வர விஷயமாகவே பூர்வர்கள் க்3ரந்த2ங்களில் பலவற்றிலும் காணப்பட்டதாகிலும், "अथवा विमुखानामपि भगवदाश्रयणोपदेशः श्रावयितृत्वं, 'विदितस्स हि धर्मज्ञः शरणागतवत्सलः। तेन मैत्री भवतु ते यदि जीवितुमिच्छसि ॥' इति रावणं प्रति उपदेशात्" (அத2வா விமுக2நாமபி ப4க3வத்3ராஶ்ரயணோபதே3ஶ: ஶ்ராவயித்ருத்வம், "விதி3தஸ்ஸ ஹி த4ர்மஜ்ஞ: ஶரணாக3தவத்ஸல:। தேந மைத்ரீ ப4வது தே யதி3 ஜீவிதுமிச்ச2ஸி॥" இதி ராவணம் ப்ரதி உபதே3ஶாத்) என்று தத்வதீ3பத்திலே சேதநவிஷயமாகவும் ஜீயர் அருளிச்செய்கையாலே, இவ்விடத்திலும் சேதநவிஷயமாகவும் சொல்லக்குறையில்லை.11

12. அவ:-'இவ்வுபதே3ஶத்தால் இரண்டு தலையிலும் ப2லிக்குமதேது?' என்ன அருளிச்செய்கிறார் (உபதே3ஶத்தாலே) என்று தொடங்கி.

வ்யா:-அதாவது:-இப்படி இரண்டுதலைக்கும் தத்தத3நுகு3ணமாக இவன் பண்ணும் உபதே3ஶத்தாலே- புண்யபாபங்களின் வஶத்திலே இழுப்புண்டு ப4க3வத்3 விமுக2னாய்த் திரிகையாகிற சேதநனுடைய கர்மபாரதந்த்ர்யமும், 'இவன் பண்ணின கர்மத்தை ப்ரதா4ந

12. உபதே3சத்தாலே இருவருடையவும் கர்ம பாரதந்த்ர்யம் குலையும்.

12. அவ:—இந்த உபதே3ஶத்3வயத்தால் ப2லித்தது இன்னதென்கிறார் மேல் (உபதே3ஶத்தாலே) இத்யாதி3யால்.

வ்யா:-"கர்த்தாவானவன் கர்மப2லமநுப4விக்க வேண்டாவோ? நாம் செய்வதென்?" என்று கர்மத்தின் தலையிலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைச் சுமத்தி மேல் நழுவுகிற ஈஶ்வரனுடைய கர்மபாரதந்த்ர்யமும்,—"கர்மமென்று ஒன்றுண்டோ? தேவர் கற்பித்தவித்தனையன்றோ. அசேதநமான இதுக்கு ப்ரேரகரும் ப2லப்ரத3ரும் வேறுண்டோ? ஆன பின்பு மூச்சற்ற கர்மத்துக்கு ஒரு ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கற்பித்துப் பரதந்த்ரவஸ்துவைப் பாறடிக்கை உமக்குப் பழியாய்விடுங்காணும்; இவரைக்கைக்கொண்டருளீர்" என்னும்

யதி" என்கிற வ்யுத்பத்த்யர்த்த2ம் சொல்லப்பட்டது) இதி— "श्रु श्रवणे" इत्यस्मात् ण्यन्तात् डिप्रत्ययः, णिलोपः, टिलोपश्च என்று கண்டுகொள்வது—2 यद्वा, "श्रु श्रवणे" इत्यस्मात् ण्यन्तात्, क्विपि, "दृशि"ग्रहणबलात् धातोः उकारस्य दीर्घकारः என்றுமாம். கீழ்ச் சொன்ன "श्रृणाति" "शॄणाति" என்கிற வ்யுத்பத்தித்3வயார்த்த2மான திருத்துகை— "श्रावयति" என்கிற வ்யுத்பத்த்யர்த்த2மான उपदेशद्वारकம் என்று தாத்பர்யம். (பூர்வர்கள் க்3ரந்த2ங்கள்) என்கிறவிடத்தில் "श्रावयत्येतमच्युतं" என்கிற வசநம் मूलतया अनुसन्धेयम्. பரந்தரஹஸ்ய ப்ரப்4ருதிகளிலே ईश्वरविषयत्वं கண்டு கொள்வது. (ஜீயர்)—வாதி3கேஸரி அழகியமணவாள ஜீயர். 11.

12. கர்மபாரதந்த்ர்ய ஶப்3த3த்தாலே पुण्यपापरूपकर्महेतुकवैमुख्यं चेतनेश्वरसाधारणं अभिमतम्. पुण्यपापहेतुकभगवद्विमुखत्वरूपமான कर्महेतुकवैमुख्यமும். पुण्यपापहेतुकचेतनरक्षणविमुखत्वरूपமான कर्महेतुकवैमुख्यமும் कर्महेतुकवैमुख्यत्वेन "कर्मपारतन्त्र्य"शब्दविवक्षितம் என்னுமிது தோற்ற (ப4க3வத்3 விமுக2ராய்) (ரக்ஷணத்தில் விமுக2ராய்)

மாக்கி அதுக்கீடாகவே செய்வனித்தனை' என்று இவனுடைய ரக்ஷணத்தில் விமுக2னுயிருக்கையாகிற ஈஶ்வரனுடைய கர்மபாரதந்த்ர்யமும் நிவ்ருத்தமாம்—என்கை. சேதநனுடைய கர்மபாரதந்த்ர்யம் அநாத்3ய சித்ஸம்ப3ந்த4கார்யமான அவித்3யாநிப3ந்த4நம். ஈஶ்வரனுடைய கர்மபாரதந்த்ர்யம் நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான ஸ்வஸங்கல்பநிப3ந்த4நம். இவையிரண்டும்—அநாதி3ஸித்3த4மாய்ப் போந்ததேயாகிலும், மாத்ருத்வஸம்ப3ந்த4த்தாலே சேதநனுக்கு ஆப்தையாய், மஹிஷீத்வ ஸம்ப3ந்த4த்தாலே ஈஶ்வரனுக்கு அபி4மதையுமான இவள்—இரண்டு தலையும் நெஞ்சிளகி ஆஶ்ரயணங்கீ3காராபி4முக2மாம்படியாகப் பண்ணும் உபதே3ஶத்தாலே நிவ்ருத்தமாகத் தட்டில்லை. 12.

13. அவ:-'இவ்வுபதே3ஶத்தால் இவர்கள் மீளாத போது இவள் செய்வது என்?' என்ன அருளிச்செய்கிருர் (உபதே3ஶத்தாலே மீளாதபோது) என்று தொடங்கி.

வ்யா:-சேதநன் மீளாமைக்கு அடி-அநாதி3காலம் "யாதானும்பற்றி நீங்கும்" (திருவிருத்தம்95) என்கிறபடியே ப4க3வத்3விமுக2னுய், விஷயாந்தர ப்ரவண

என்று विमुखशब्दद्वयं என்று கண்டுகொள்வது. ஆதி3யைச் சொல்லாதே (குலையும்) என்று அந்தத்தைச் சொன்னவித்தால் अनादित्वं सिद्धं என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிருர் (சேதநனுடைய) இத்யாதி3. (அசித்ஸம்ப3ந்த4ம்)—ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4ம். (அவித்3யை)—அஜ்ஞாநம். *(ஸ்வாதந்த்ர்யம்)-इच्छायां सत्यां अनिवार्यत्वम्; तस्य निरङ्कुशत्वं नियामकान्तरा-

13. உபதே3சத்தாலே மீளாதபோது சேதநனை அருளாலே திருத்தும். ஈஶ்வரனை அழகாலே திருத்தும்.

இவளுபதே3ஶத்தாலே குலையும். அநாதி3காலமே பிடித்துப் பிறப்பதிறப்பதாய்க்கொண்டு ஸ்வர்க்க3 நரகங்களிலே சுழன்று அலைந்து அலைப்படுகிற முக்3த4 சேதநனுடைய அநாதி3கர்ம பாரதந்த்ர்யமும்— ''உன்னுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வ நிப3ந்த4ந கர்த்ருத்வமும், ப4க3வத3தீ4நமுமாய், தத்ப்ரேரிதமுமாய் வருகையால், அந்தக்கர்த்ருத்வமடியான கர்மமும் அப்படியிருக்குமத்தனையல்லது அதுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யக3ந்த4முமில்லைகாண். ஆனபின்பு அவன்போ4க3ரஸத்துக்கு உறுப்பாம்படி உன்னை ப4க3வதே3க பரதந்த்ரனாக அநுஸந்தி4த்து உஜ்ஜீவி'' என்னும் இவளுபதே3ஶத்தாலே குலையும். 12.

13. அவ:— இவ்வுபதே3ஶவிஶேஷம் ப2லியாவிடில் ஸித்3தோ4பாய விஶேஷங்களாலே திருத்தும் என்கிறார் மேல்(உபதே3ஶத்தால்) இத்யாதி3யால்.

प्रतिबन्धः. * (சேதநனுக்கு ஆப்தையாய்) என்கிறவிடத்தில் **आप्तत्वं-यथार्थवक्तृत्वम्. यद्वा, " आप्तिस्सम्बन्धलाभौ द्वौ "** என்கையாலே **सम्बन्धित्वं** ஆகவுமாம். (**நெஞ்சிளகப்பண்ணி**)— *சேதநேஶ்வர ஹ்ருத3யங்களை வைமுக்2ய நிர்ப3ந்த4த்தில் நின்றும்* **श्लथ***மாகப் பண்ணி-என்றபடி.* (அபி4முக2மாம்படி) *என்கிற* **नपुंसकनिर्देश***ம்* ''*நெஞ்சு*'' **अभिप्रायेण** *என்று கண்டு கொள்வது.* **चेतनहृदय***த்தை* **आश्रयणाभिमुख***மாகவும்.* **ईश्वर हृदय***த்தை* **अङ्गीकाराभिमुख***மாகவும் என்றபடி.* (இவள்—பண்ணுமுபதே3ஶத்தாலே) *என்று அந்வயிப்பது.* (தட்டில்லை) *என்றது-* **अनादित्वेऽपि संसारवत् हेतुतो** *நிவ்ருத்தி உபபந்நை-என்றபடி.* 12.

13. (**யாதானும் பற்றி நீங்கும்**) *என்கிறவிது திருவிருத்தம்.* "(**யாதானும் பற்றி**)*—ஏதாகிலும் விஷயாந்தரத்தைப்பற்றி.* (**நீங்கும்**)*—விமுக2ராகும்*'' *என்று இதுக்கு அர்த்த2ம்; இத்தை அருளிச்செய்கிறார்* (ப4க3வத்3விமுக2னுய்

ளுய்ப் போருகையால் வந்த து$_3$ர்வாஸநாதி$_3$கள். ஈஶ்வரன் மீளாமைக்கு அடி—'அபராத$_4$ாநுகு$_3$ணம் இவனை ஶிக்ஷிக்கவேணும்'என்னும் அபி$_4$ஸந்தி$_4$யாலே நின்றநிலை இளகாமல் நிற்கைக்கு உடலான நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யம். இவ்வோஹேதுக்களாலே இரண்டு தலையும் தன்னுடைய உபதே$_3$ஶத்தால் ஸ்வஸ்வகர்ம பாரதந்த்ர்யத்தில் நின்றும் மீளாதவளவில்; (சேதநனை அருளாலே திருத்துகையாவது)-'ஐயோ! இவனுடைய து$_3$ர்ப்பு$_3$த்$_3$தி$_4$ நீங்கிஅநுகூலபு$_3$த்$_3$தி$_4$யுண்டாகவேணும்' என்று அவன் திறத்தில் தான் பண்ணுகிற "பங்கயத்தாள் திருவருள்" (திருவாய்மொழி 9-2-1) என்கிற பரமக்ருபையாலே அவன் பாபபு$_3$த்$_3$தி$_4$குலைந்து ப$_4$க$_3$வத$_3$பி$_4$முக$_2$னும்படி பண்ணுகை. (ஈஶ்வரனையழகாலே

விஷயாந்தர ப்ரவணனுய்) என்று. (வாஸநா)—ஸம்ஸ்கார:. (ஆதி$_3$) ஶப்$_3$த$_3$த்தாலே ருசி முதலானது சொல்லுகிறது. (அபி$_4$ஸந்தி$_4$யாலே)—அபி$_4$ப்ராயத்தாலே என்றபடி. இவ்வுபதே$_3$ஶவைபு$_2$ல்யத்துக்கு ஹேது स्वसौन्दर्य-कारुण्य-रूप-सिद्धोपाय-सामर्थ्यப்ரகாஶநேச்சை$_2$ என்னுமதிலும், சேதநனுடைய து$_3$ர்வாஸநாதி$_3$யும் ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஹேது என்கை உசிதம் என்னுமபி$_4$ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிருர் (இவ்வோஹேதுக்களாலே) என்று. (பங்கயத்தாள்) இதி—(பங்கயத்தாள்)—பத்$_3$மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாருடைய (திருவருள்) "திரு"ஶப்$_3$த$_3$ம் உத்கர்ஷலக்ஷகமாய். உத்க்ருஷ்டமான க்ருபையென்று அர்த்த$_2$ம். இத்தை அருளிச்செய்கிருர் (பரம க்ருபையாலே) யென்று. *பரமத்வம்—उद्बोधकनिरपेक्षत्वे सति भगवत्कृपोद्बोधकत्वम्।* "உபதே$_3$ஶம் शब्द-बोधात्मकமான ஸம்யக்$_3$ஜ்ஞாநத்திலே दृष्टकारणமாகையாலே பாபவாஸனை ப்ரதிப$_3$ந்த$_4$கமாம். க்ருபை அத்$_3$ருஷ்டஸ்த$_2$ாநீயமாய்க்கொண்டு மாநஸமான ஸம்யக்$_3$ஜ்ஞாநத்திலே காரண

வ்யா:—உப₄யாநுகு₃ணமான உபதே₃ஶத்தால் உப₄யபரதந்த்ர ரும் மீளாதபோது, உபதே₃ஶம் கேளாமல் திமிர்த்திரியும் தன் புத்ரனை சேதநனே, வத்ஸலையான தன் மாத்ருத்வ நிப₃ந்த₄நமான அருளாலே ப₄க₃வத₃பி₄முக₂னும்படி திருத்தும்; 'இவன் அபி₄மு கனாய் உஜ்ஜீவிக்கவேணும்' என்னும் இவளிரக்கம் இவனே அபி₄மு

மாகையாலே பாபவாஸனை ப்ரதிப₃ந்தி₄க்கமாட்டாது" *என்னுமபி₄ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்* (பாபபு₃த்₃தி₄ குலைந்து) *என்று.* ராவணனை அருளாலே திருத்தா தொழிந்தது — *தே₃வதைகளுக்கு ராவணவத₄ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினபடியாலே அவனுக்கு அருளாதொழிந்த* **भगवदभिप्रायानुविधान***த்தாலே.* இவள் *அவனுக்கு உபதே₃ஶித்த தும், அங்க₃த₃முக₂த்தாலே ராவணனுக்குபதே₃ஶித்த* **भग-**

---

13. உபதே₃ஶத்தால் மீளாத ராவணனைப் பிராட்டி அருளாலே திருத்தாதபடியென்னென்னில்; (1)இவள், அவன் பாபபு₃த்₃தி₄ குலையும்படி அவன்விஷயத்தில் விஶேஷ கடாக்ஷம பண்ணினாலும், கடாக்ஷம் ஈஶ்வர ஸங்கல்பத்தாலேயே ப₂லிக்கவேண்டுகையாலே. இவனுடைய வத₄த்திலே ப₃த்₃த₄கௌதுகனான ஈஶ்வரனிடத்தில் ரக்ஷணஸங்கல் பத்தையுண்டாக்கும்போது, அவனை அந்த விருத்₃த₄ஸங்கல் பத்தை மறப்பிக்க வேண்டுகையாலே, அதுதான் இவ ளுடைய ஸந்நிதி₄யில்லாமையாலே, அல்லும் பகலும் இடைவீடின்றியே உருவிக்கிடக்கிறவனை, தான் கிட்டி போ₄கோபோ₃க₄ாத கேளியிலே சுழியாறுபடுத்தினாலல்லது செய்யவொண்ணாமையாலேயும்; (2) எம்பெருமானுக்கு ஶௌர்யகு₃ணம் உத்₃ரிக்தமாய், தமக்குத் தினவடங்கும்படி ப்ரதியுத்₃த₄ம் தரவல்லாரார்? என்று பார்த்து, வீரர்களில் தலைவரான திருவாசல் காக்கும் முதலிகளை நேராக யுத்₃த₄ம் தரக்கடவீர்கள் என்று நியமித்தால், பரிவரில் தலைவரான இவர்கள் இசையார்கள் என்று, அகர்மவஶ்யரான நித்யர்க்கு முட்பட அநுப₄வித்தேயறவேண்டும்படியான ப₄ாக₃வதாப

திருத்துகையாவது) — "ஓங்காண்போ, உனக்குப் பணியன்றோ இது" என்று உபதே3ஶத்தை உதறினவாறே, கண்ணைப் புரட்டுதல் கச்சை நெகிழ்த்தல்

तदभिप्रायानुविधानத்தாலே—என்று கருத்து. (ஓங்காண்போ உனக்குப்பணியன்றோ இது)-அங்கீ3காரார்த்த2கமான ஓங்காரம் व्यतिरेकलक्षणया अनङ्गीकारसूचकம். (உனக்குப்பணி) என்றது. "यथाकर्मफलदायिயான எனக்குப் பணியன்று" என்றபடி. "न जीवेयं क्षणमपि विना तां असितेक्षणाम्" "तौ तस्यास्सहितौ पीनौ स्तनौ तालफलोपमौ। कदा नु खलु सोत्कम्पौ हसन्त्या मां भजिष्यतः॥" "மண

சாரம் என்று தானே ஒரு வ்யாஜத்தை ஸங்கல்பித்து, அவ்வழியாலே யுத்3தோ4பயோகி3யான ஶௌர்யதை4ர்யாதி3களையொழிந்த ஜ்ஞாநாதி3களையெல்லாம் ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4த்தையிட்டு மறைத்து, அவர்களோடே யுத்3த4ரஸம் அநுப4விக்கவேணும் என்று ஸர்வேஶ்வரன் பண்ணுகிற க்ருஷியை விப2லமாக்கவொண்ணாதென்கிற அபி4ப்ராயத்தாலேயும்; (3) இவர்கள் முன்பே "ஶ்வேதத்3வீபத்திலே பா4க3வதாபசாரத்தால் ப்ராக்ருதலோகத்திலே மூன்று ஜந்மம் பிறக்கும்படி வந்ததே, இனி நாங்கள் எப்போதோ மீளவும் வந்து எம்பெருமான் திருவடிகளைச் சேருவது" என்று போர க்லேஶித்தபோது, திருவநந்தாழ்வானும் பெரிய பிராட்டியாரும் திருவாழியாழ்வானும் ஓரொருவர் ஓரோ ஜந்மத்தைக் கடுக நிவர்த்திப்பிப்பதாக வரம் கொடுத்தமை திருவுள்ளத்திலே கிடக்கையாலும், அருளாலே திருத்திற்றில்லையென்று கண்டுகொள்வது. ஆனால், "मित्रमौपयिकं" இத்யாதி3யாலே உபதே3ஶிப்பானென்? என்னில், பிறர் அநர்த்த2ம் கண்டால் கண்ணுஞ்சுழலையிட்டுத் தத்வங்களையடைய விளாக்குலைகொண்ட ஜ்ஞாநமெல்லாம் அடிமண்டியோடே கலங்கி इतिकर्तव्यतामौग्ध्यम् வரும்படியான ஶீலத்தையுடையவளாகையாலே. ஒரு நாடடங்க அநர்த்த2ப்படுகிற படியைக்கண்டு "अन्यदुपक्रान्तमन्यदापतितम्" என்றாப்போலே

கீ3கரித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்குமிறே. தன்னுடைய தே3சத்தை மீறவல்ல ஸ்வதந்த்ர நியந்தாவான தன் வல்லப4னை—ஆலோகாலாபாதி3களின் அளவிறந்த அழகாலே பித்தேறி, அவன் 'உனக்கென் செய்கேன்' என்று நீர்ப்பண்டமான த2சையிலே, ஓடமேற்றிக் கூலி கொள்வாரைப்போலே, "இச்சேதநனை அங்கீ3கரித்தருளவேணும்" என்று காட்டிக்கொடுத்து, தானே * சிதகுரைக்கிலும், "என்னடியார் அது செய்யார்" [பெரியாழ்திரு4-9-2] என்று அவன், தன்னையும் உதறிக் கைக்கொள்ளும்படி—திருத்தியருளும். போ4க3த3சை

நோக்கமுண்டான்" [பெரியதிரு8-10-1] "மலராள் தனத்துள்ளான்" [மூன்-திருவ 3] "मनःप्रमथिनी हरेः" என்கிறத்தை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (கண்ணைப்புரட்டுதல் கச்சை நெகிழ்த்தல்) என்று. (புரட்டுதல்)—वीक्षणविक्षेपங்களில் ஒரு வகையான तिर्यग्वलितமாக்குகை. (கச்சு)-கஞ்சுளி. "கச்சென்பதுவே,

---

தன்னை மறந்து உபதே3சித்தாளித்தனை. இப்படி மறந்து பண்ணின உபதே3சத்தை. சேதநனைத் திருத்துகையில் உதா3ஹரித்துக் காட்டலாமோவென்னில், உபதே3சத்துக்கு யோக்3யதையில்லாதவிடத்திலேயும் உபதே3சிக்கக் கண்டால், யோக்3யதையுள்ளவிடத்தில் உபதே3சமுக2த்தாலே திருத்துகை कैमुतिकन्यायसिद्धமாமாகையாலே, உதா3ஹரிக்கக் குறையில்லை. அன்றிக்கே, பெருமாள் காகத்தின் விஷயத்திலே க்ரூரபு3த்3தி4யைப்பண்ணி, "இது ஒரு காகமாத்ரமன்றோ" என்று அதின் சிறுமைபாராதே, அறப்பெரிதான ப்3ரஹ்மாஸ்த்ரத்தையிட்டுத் தலையையறுக்கத்தேட, அருகிருந்த பிராட்டி, "வலியச்செய்த ஸ்தநந்த4யப்ரஜையை நலியத்தேடுவர்களோ? ஒரு நிர்க்4ருணன் நம்மைச்சுட்டி ஒரு ப்ரஜையை நலியத்தேடுவதே! இதென்தான்!" என்றிரங்கி, அம்பன்ன கண்களிரண்டாலும் குளிரநோக்கி, "शीतो भव" என்றாப்போலே ப்3ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு ஒரு ப்ரத்யஸ்த்ரமும், காகத்துக்கு ஒரு ரக்ஷையுமிட்டு முன் வளைத்துக்கொண்டு வரும்படியாக ப்3ரஹ்மாஸ்த்ரத்தையும் ஏவிவிட, அந்தக் கடாக்ஷமடியாக,

செய்து தன்னழகாலே அவனைப் பிச்சேற்றித் தான் சொன்னபடி செய்தல்லது நிற்கமாட்டாதபடிபண்ணி அங்கீ3காரோந்முக2னாக்குகை.

---

*நெருப்பும் மீனும் முலைக்கட்டெனவும் மொழியும் முப் பெயரே" என்னக்கடவது. இங்கே, "*प्रस्वेदवारिसविशेष-विषक्तमङ्गे कूर्पासकं क्षतनखक्षतमुत्क्षिपन्ती। आविर्भवद्घनपयोधरबाहुमूला शातोदरी युवदृशां क्षणमुत्सवोऽभूत्॥*" என்றத்தைக் கண்டுகொள்வது. (பிச்சேற்றி)-வ்யாமோஹிப்பித்து. "பித்தர் பனி மலர்*

"त्रीन् लोकान् संपरिक्रम्य तमेव शरणं गतः" *என்கிறபடியே—அவனும் ஸர்வலோகங்களிலும் ஒருக்கால் திரிந்தவிடத்திலே ஒன்பதின்கால் திரிந்து புகலற்று* आकिञ्चन्यानन्यगतित्व*ங்களையுடையனாய்ப் பெருமாள் முன்னேவந்து விழுந்தாப்போலே, ராவணனும்—*"स रामबाणाभिहतो भृशार्तः चचाल चापं च मुमोच वीरः" *என்கிறபடியே, இதுக்கு முன்பு வீரனாய்த் தன்னை மதித்திருந்தவன். "மற்றமரர் ஆட் செய்வார்" [திருவாய் 8-1-1] என்கிறபடியே, பிராட்டிக்கு நிக்3ரஹகாரிகளான தி3வ்யாஸ்த்ர புருஷர்களுடைய* घटककृत्य*த்தாலே தன்னிலை குலைந்து தன் கையில் வில்லைப்பொகட்டு* विपरीतप्रवृत्तिनिवृत्त*னாய், "*गच्छानुजानासि*" என்று பெருமாளுடைய அநுஜ்ஞை கொண்டு பெயர்த்து அடியிடவேண்டும்படி பரதந்த்ரனாய் நின்றநிலை பிராட்டியினுடைய கடாக்ஷப2லமாகையாலே ராவணனையும் அருளாலே திருத்தினாள் என்னவுமாம். காகனைப்போலே இவனும். "*भगवत्प्रवृत्तिविरोधिस्वप्रवृत्तिनिवृत्तिः प्रपत्तिः*" என்கிறபடியே ஶரணாக3தனாகில் ப2லியாதொழிந்ததென்? என்னில் "*प्राणसंशयमापन्नं दृष्ट्वा सीताऽथ वायसं। त्राहि त्राहीति भर्तारं उवाच दयया विभुम॥*" என்று, காகன் தன்னை மறந்து வந்து விழுந்த த3ஶையிலே, "*मिथिलायां प्रदीप्तायां*" என்றவன் குடிப்பிறப்பால் வந்த வைலக்ஷண்யாதிஶயத்தாலும், முறையாலும் பெருமாளைத் தன் சொல்வழி வரும்படி ஆழங்காற்படுத்தி உமக்கு ஸ்வாமித்வமும் காருண்யமும்*

யில் திருப்பவளத்தில் கொடுக்கும் கர்ப்பூரநிகரமாகக் கைக் கொள்ளும்படி மெய்யான உபாயங்கொண்டிறே இவள் திருத்து வது. ஸ்வஸௌந்த₃ர்ய காருண்யரூப ஸித்₃தோ₄பாய ஸாமர்த்₂யம் காட்டவேணுமென்னும் கருத்தைப் பின்சென்று உபதேஶம் ஸப₂லமாகாமல் ஒழிகிறதித்தனை. ஸ்தநந்த₄யனையும் நாயகனையும் அணைத்துக்கொண்டு ஶயிக்குமாப்போலே பே₄தகக₄டகத்வங்கள் ஏககாலத்திலே க₄டிக்கையால் பே₄தக₃புருஷகாரவிச்சே₂த₃ம் வரு மென்று ஶங்கிக்கவேண்டா. 13.

மேல் பாவைக்கு" [திருநெடு 18] என்கிறது விவக்ஷிதம்.

உண்டு என்று பேர்பெறவேணுமென்றிருந்தீராகில், நீர் செய்யும் ஹிதத்தை விலக்காதபடி இவ்வளவு ஆநுகூல்ய முடைய * நின்றவாநில்லாநெஞ்சினையுடைய இவனைச் சடக் கென, முடிவதற்கு முன்னே ரக்ஷித்தருளப்பாரீர்'' என்று பெருமாளை ரக்ஷணோந்முக₂ராக்கி, அவனுக்குச் செய்ய வேண்டும் ஹிதத்தைப் பெருமாள் திருவுள்ளத்திலேபடுத்தி, அவன்தலையை அறுக்கவந்த ப்₃ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு ஒரு கண்ணழிவே ப₂லமாகவும், அவன்தனக்கு ஒரு கண் இரண்டு கண்ணும்படியாகவும் ஒரு குறையின்றியே ரக்ஷிப்பித்த பிராட்டி, தே₃வஸ்த்ரீகள் சிறை விலங்கைத் தன் காலிலே கோத்துக்கொண்டிருக்கையாலே, இவளுடைய வியோக₃த்தால் கலங்கின பெருமாள், ராவணன் விபரீத ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தனாய் நின்ற நிலைக்கு அப்போதே அவனைத் தலையை அறுக்காதே படைவீடேறப் போக விடுகையே ப₂லமென்று கருதி "गच्छानुजानामि" என்று போகவிடுகையாலே ப₂லஸித்₃தி₄யின்றிக்கே ஒழிந்தது என்று கண்டு கொள்வது. ஆகையிறே, ''இவள் ஸந்நிதி₄யாலே காகம் தலைபெற்றது. அதில்லாமையாலே ராவணன் முடிந் தான்'' (135) என்று முமுக்ஷுப்படியிலே அருளிச்செய்தது.

ஆக, ராமாவதாரத்தில் புருஷகார பட்டாபி₄ஷேகத்தை யுடைய பிராட்டிக்கு, விஶ்லேஷ த₃ஶையில்—ராவணவத₄

ஆக, (புருஷகாரமாம்போது) (வா 7) என்று தொடங்கி இவ்வளவாக, புருஷகாரத்வோபயோகி₃களான கு₃ணவிஶேஷங்களையும், அவைதன்னைத் தானே வெளியிட்டபடியையும், ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களிரண்டிலும் புருஷீகரிக்கையையும், தத்ப்ரகாரவிஶேஷங்களையும் சொல்லிற்றாய்த்து. 13.

14. அவ:- க்ருபாதி₃களை வெளியிட்டமை சொன்னபோதே ஸ்ரீராமாயணத்தில் புருஷகாரவைப₄வம் உத்தமானபடியை உபபாதித்தாராய், மஹாபா₄ரதத்தில் உபாயவைப₄வம் உத்தமானமையை உபபாதி₃க்கிறார் மேல் (அறியாத) என்று தொடங்கி.

வ்யா:- அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநம் ஆசார்ய க்ருத்யமிறே. ஶரண்யக்ருத்யமன்றே. ஆகையிறே, "என்னைப் பெற்ற அத்தாயாய்த் தந்தையாய்" (திருவாய்மொழி 2-3-2) என்று ப்ரியகரத்வஹிதகரத்வங்களாகிற மாதா பித்ரு க்ருத்யங்களை ஸ்வயமேவ தமக்குச்செய்த உபகாரத்தை அருளிச்செய்த அநந்தரம், ஆசார்யன் செய்யும் விஶேஷோபகாரத்தையும் தானே தமக்குச் செய்தமையை அருளிச்செய்கிற ஆழ்வார் "அறியாதன அறிவித்த" (திருவாய்மொழி 2-3-2) என்று அருளிச்செய்தது. இவ்விடத்தில் இவரருளிச்செய்கிற

நிக₃மநம் (ஆக. புருஷகார) இத்யாதி₃. 13.

தீ₃க்ஷிதனான ஈஶ்வரனை அழகாலே திருத்தவொண்ணாமையாலே விபரீத ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தனான ராவணனுக்கு ப₂லமின்றிக்கேயொழிந்ததென்று நிர்க₃ளிதார்த்த₂ம் கண்டு கொள்வது. 13. (தொடர்ச்சி பக்கம் 241)

14. அறியாத அர்த்த2ங்களையடைய அறி வித்து, ஆசார்ய க்ருத்யத்தையும், புருஷ கார க்ருத்யத்தையும், உபாய க்ருத்யத் தையும் தானே ஏறிட்டுக் கொள்ளுகை யாலே மஹாபா4ரதத்தில் உபாய வைப4 வ(மு)ம் சொல்லிற்றுய்த்து.

---

14 அவ:—கீழ் (மஹாபா4ரதத்தால்) (வா 5) என்று ப்ரஸ்துத மான உபாயவைப4வஹேதுக்களை அருளிச்செய்கிறார் மேல் (அறி யாத) இத்யாதி3யால்

---

14. **सङ्गतिकथनार्थं वृत्तकीर्तनं** (க்ருபாதி3களை) *இத்யாதி* **उपबृंहणीय-श्रीमत्पद-नारायणपद-पौर्वापर्य**மே **उपबृंहण**ங்களான *ஸ்ரீ ராமாயண மஹாப4ாரதங்களுக்கு* **क्रमनियामक**ம்; **पुरुषकार-तदुद्भाव्यगुण**ங்களுக்கு**कार्यकारणभावं उद्भावनक्रियोपाधिक**மாய்க்கூடு *மாகையாலே,* **श्रीमत्पदनारायणपद**ங்களுக்கு **उपजीव्योपजीवकभाव**ம் *ஸங்க2தி;* **तत्क्रम**மே **तद्विवरणतया तच्छेप**ங்களான *ஸ்ரீராமாயண மஹாப4ாரதங்களுக்கு* **मुख्यक्रमन्याय**த்தாலே *க்ரமம்;ஆகையால்,* **यथाक्रमं** *ஸ்ரீராமாயணத்தில்* **पुरुषकारवैभव**ம் *உக்தமானபடியை உபபாதி3த்தவநந்தரம், மஹாப4ாரதத்தில் உபாயவைப4வம் உக்தமானபடியை உபபாதி3க்கை ஸங்க3தம்—என்றபடி.*

"ஏறிட்டுக் கொள்ளுகையாலே" *என்கிற ஹேது வுக்கு அநுகு3ணமான* **प्रमाणप्रत्यभिज्ञापकं** "அறியாத அர்த்தங் களை" *இத்யாதி3 என்றருளிச்செய்கிறார்* (அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநம்) *இத்யாதி3; ஈஸ்வரனை ஶரண்யக்ருத்யமல்லாத* **मातापितृ-कृत्यप्रायपाठपठित**மானபடியாலே **अज्ञातज्ञापनं** *ஏறிட்டுக்கொண்ட தென்னுமிடம் "அறியாதன அறிவித்த" என்கிற ஸ்ரீஸூக்தி யிலே ஸித்3த4ம்—என்றபடி. "அறியாதன" என்கிற ப3ஹுவசநார்த்த2ம் "அடைய" என்று;* **उपकारप्रकरणबलसिद्धं** "அர்த்த2ங்களை" *என்று-என்றுமூலத்துக்குத் தாத்பர்யம்கண்டு*

வாக்யந்தான் அந்த தி3வ்யஸூக்திக்கு ஸூசகமா
யிறேயிருக்கிறது. (அறியாத அர்த்த2ங்களையடைய
அறிவிக்கை)யாவது:- தத்வ விவேகம் தொடங்கி
ப்ரபத்திபர்யந்தமாக அர்ஜுநனுக்கு முன்பு
அஜ்ஞாதமாயிருந்த அர்த்த2ங்களையெல்லாம் அறி
விக்கை; தே3ஹாத்மாபி4மாநியாய், தே3ஹாநுப3ந்தி4
களான ப3ந்து4க்கள்பக்கலிலே அஸ்தா2நே ஸ்நே
ஹத்தைப் பண்ணிநிற்கிற இவனை ப்ரக்ருத்யாத்ம
விவேகாதி3களாலே தெளிவிக்கவேண்டுகையாலே,
“न त्वेवाहं जातु नासं न त्वं नेमे जनाधिपाः। न चैव न भविष्यामः
सर्वे वयमतःपरम्॥ देहिनोऽस्मिन् यथा देहे कौमारं यौवनं जरा।
तथा देहान्तरप्राप्तिः धीरस्तत्र न मुह्यति॥” (ந த்வேவாஹம்
ஜாது நாஸம் ந த்வம் நேமே ஜநாதி4பா:। ந சைவ ந
ப4விஷ்யாம: ஸர்வே வயமத:பரம்॥ தே3ஹிநோऽஸ்மிந்
யதா2 தே3ஹே கௌமாரம் யௌவநம் ஜரா। ததா2
தே3ஹாந்தரப்ராப்தி: தீ4ரஸ்தத்ர ந முஹ்யதி॥) இத்
யாதி3களாலே, ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகம் ஆத்ம
பரமாத்மவிவேகம் ஆகிற தத்வவிவேகத்தையும்;
‘अन्तवन्त इमे देहाः नित्यस्योक्ताश्शरीरिणः। अनाशिनोऽप्रमेयस्य
तस्माद्युध्यस्व भारत॥ न जायते म्रियते वा कदाचित् नायं
भूत्वा भविता वा न भूयः। अजो नित्यश्शाश्वतोऽयं पुराणः न
हन्यते हन्यमाने शरीरे॥ वासांसि जीर्णानि यथा विहाय नवानि
गृह्णाति नरोऽपराणि। तथा शरीराणि विहाय जीर्णानि अन्यानि
संयाति नवानि देही॥” (அந்தவந்த இமே தே3ஹா: நித்ய
ஸ்யோக்தாஶ்ஶரீரிண:। அநாஶிநோऽப்ரமேயஸ்ய தஸ்

கொள்வது. (ஸூசகம்)-अर्थतश्शब्दतश्च प्रत्यभिज्ञापकम्-என்றபடி.
''தத்வவிவேக நித்யத்வாநித்யத்வ நியந்த்ருத்வ ஸௌலப்4ய

வ்யா:—அர்ஜுநன் முன்பு கேட்டறியாத, தத்வவிவேகாதி3யாய் ப்ரபத்த்யந்தமான ஷட்கத்ரயார்த்த2ங்களை—ஒன்றும் நழுவாதபடி "கரிஷ்யே வசநம் தவ" என்று துணிந்து நிற்கும்படி விஶத3மாக அறிவித்து, அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநமான ஆசார்ய க்ருத்யத்தையும்,

---

ஸாம்ய அஹங்காரேந்த்3ரியதே3ாஷபு3ல மந:ப்ராத4ாந்ய கரணநியமந ஸுக்ருதிபே4த3 தே3வாஸுர விபா4க3 விபூ4தி யோக3 விஶ்வரூபத3ர்ஶந ஸாங்க3ப4க்தி ப்ரபத்தித்3வைவித்4யாதி3களாலே அன்றேறிய கீ3தாஸமம்' [189] என்கிற ஆசார்யஹ்ருத3ய ஸ்ரீஸூக்தியையுட்கொண்டு. "அறியாத அர்த்த2ங்களையடைய அறிவித்து" *என்கிற வாக்யஶைலியாலே ஆவிஷ்க்ருதமான "அறியாதன அறிவித்த" என்கிற ப்ரமாண ஸூக்தி விவக்ஷிதமான அர்த்தஜாதம் அர்ஜுநனுக்கும் ஆழ்வார்க்கும் அவிஶேஷேண அறிவித்ததாகவமையும் என்னும் அபி4ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்* (தத்வவிவேகம் தொடங்கி ப்ரபததிபர்யந்தமாக) *என்று.* (தே3ஹாத்ம) *இத்யாதி3*—(அஸ்த2ானே ஸ்நேஹத்தை)—*அநுசிதஸ்நேஹத்தை.* (இவனை)—*அர்ஜுநனை.* "अहं जातु नासं इति न; सर्वदा आसमेव। त्वं जातु नासीः इति न; आसीरेव। इमे जनाधिपाः जातु नासन् इति न; आसन्नेव। सर्वे वयं-इमे त्वं अहं च, अतः परं न भविष्यामः इति न; भविष्याम एव॥" इति "न त्वेवाहं" इत्यस्यार्थः॥ *"தத்வ" ஶப்3த3ம்.* "तत्वत्रयं" इत्यादौ चिदचिदीश्वरविषय*மாகக் காண்கையாலே அருளிச்செய்கிறார்* (ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம ஆத்மபரமாத்ம விவேகம் ஆகிற) *என்று.* "तत्त्वं विलम्बमाने स्यात् स्वरूपे परमात्मनि"

---

14. (தத்வ விவேகம் தொடங்கி ப்ரபததி பர்யந்தமாக) *என்கிறவிடத்திலே. "தத்வவிவேக நித்யத்வாநித்யத்வ நியந்த்ருத்வ ஸௌலப்4ய ஸாம்ய அஹங்காரதே3ாஷ இந்த்3ரிய பு3ல மந:ப்ராத4ாந்ய கரணநியமந ஸுக்ருதிபே4த3 தே3வாஸுரவிபா4க3 விபூ4தியோக3 விஶ்வரூபத3ர்ஶந*

மாத்3யுத்4யஸ்வ பா4ரத || ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதா3சித் நாயம் பூ4த்வா ப4விதா வா ந பூ4ய:| அஜோ நித்யஶ்ஶாஶ்வதோऽயம் புராண: ந ஹந்யதே ஹந்யமாநே ஶரீரே || வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி யதா2 விஹாய நவாநி க்3ருஹ்ணாதி நரோऽபராணி| ததா2 ஶரீராணி விஹாய ஜீர்ணாந்யந்யாநி ஸம்யாதி நவாநி தே3ஹீ ||) இத்யாதி3களாலே ஆத்ம நித்யத்வ தே3ஹாத்3யநித்யத்வங்களையும் ப்ரத2மம் உபதே3ஶித்து-இவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்4ரமத்தைத் தவிர்க்கைக்காக, “भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च। अहंकार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा॥ अपरेयं, इतस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम्। जीवभूतां महाबाहो ययेदं धार्यते जगत्॥” (பூ4மிராபோऽநலோ வாயு: க2ம் மநோ பு3த்3தி4ரேவ ச| அஹங்கார இதீயம் மே பி4ந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா4|| அபரேயம், இதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்3தி4 மே பராம்| ஜீவபூ4தாம் மஹாபா3ஹோ யயேத3ம் தா4ர்யதே ஜக3த்||) என்கிறபடியே சேதநாசேதநஶரீரியாய், “सर्वस्य चाहं हृदि सन्निविष्टः मत्तस्स्मृतिर्ज्ञानं अपोहनं च।” (ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி3 ஸந்நிவிஷ்ட: மத்த: ஸ்ம்ருதிர் ஜ்ஞாநமபோஹநம் ச) என்றும், “ईश्वरस्सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति। भ्रामयन् सर्वभूतानि यन्त्रारूढानि मायया॥” (ஈஶ்வரஸ் ஸர்வபூ4தாநாம் ஹ்ருத்3தே3ஶேऽர்ஜுந திஷ்ட2தி| ப்4ராமயந் ஸர்வ பூ4தாநி யந்த்ராரூடா4நி மாயயா||) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸகலஜந ஹ்ருத3யஸ்த2னாய் நின்று ஸகல ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளையும் பண்ணுவிக்கையாகிற தன்னுடைய நியந்த்ருத்வத்தையும்; அப்படி ஸர்வ நியந்தாவாய்க்கொண்டு ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருக்கு

அபராத4ப4யநிவர்த்தகமான க4டகத்வமாகிற புருஷகார க்ருத்யத்தையும், இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரகத்வமாகிற உபாய க்ருத்யத்தையும், நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனாய், நிரபேக்ஷோபாயமாய், நித்யோபேயமான தான் வலியஏறிட்டுக் கொள்ளுகையாலே, உபாய ப்ரப4ாவபரமான மஹாப4ாரதத்தால் லலித்3தே4ாபாய வைப4வமும் சொல்லித் தலைக்கட்டிற்று என்கிறார். உபதேஷ்டாவான ஸ்வாசார்யபரதந்த்ரனுடைய க்ருத்யத்தை, உபதேஶவிஷயபூ4தனாய் ஆசார்ய பாரதந்த்ர்ய யோக்3யதையற்ற தானே செய்கையாலும், ஸ்வவிஶேஷணக்ருத்யமான க4டகத்வத்தை விஶேஷ்யமான தானே செய்கையாலும், நித்யோபேயமாயிருக்க, உபாயத்தின் காத3ாசித்க க்ருத்யத்தைத் தானே செய்கையாலும் மூன்றையும் ஏறிட்டுக் கொண்டது என்னலாமிறே. கீ3தோபநிஷத் ஸாரத்தை உபதே3ஶிக்கையாலும், "மாம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று தன்னைப் பற்றுவிக்கையாலும், விரோதி4 நிவ்ருத்தி பூர்வகப2லஸித்3தி4யைப் பண்ணிக்கொடுக்கையாலும், இவற்றை ஏறிட்டுக் கொண்டமை காணலாமிறே. (பக்கம் 251ல் தொடரும்)

என்னக்கடவதிறே. (ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்4ரமத்தை)—**स्वाधीन-स्वप्रवृत्तिनिवृत्तिकत्वविषयक**மான *மித்2யாஜ்ஞாநத்தை—என்றபடி.* "*ப்ரக்ருதி*" *ஶப்3த3ம்.* **शरीरत्वेन प्रकारतया स्वभावपर**ம் *என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார்* (**சேதநாசேதந ஶரீரியாய்**) *என்று.* (அபோஹநம்)—*விஸ்ம்ருதி:.* "**अन्तः प्रविश्य नियन्तृत्वं शरीरित्वम्। क्रमेण नृपनभोव्यावृत्तिः**" *என்கிற ஶ்ருதப்ரகாஶிகா ஸூக்தியை உட்கொண்டு சேதநாசேதந ஶரீரித்வத்தை விவரிக்கிறார்* (**ஸகல ஜநஹ்ருத3யஸ்த2னாய் நின்று**) *இத்யாதி3நா.* * "**नियन्तृत्वं-स्वाधीन-स्वेतरसकलप्रवृत्ति-निवृत्तिकत्वम्**"* *என்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார்* (**ஸகல ப்ரவ்ருத்தி**) *இத்யாதி3.* (**அவதார ப்ரயுக்தமான ஸௌலப்4**

ஸாங்க3ப4க்தி ப்ரபத்தித்3வைவித்4யாதி3களாலே" *[189] என்கிற ஆசார்ய ஹ்ருத3ய வாக்யார்த்த2க்ரமத்தைக் கண்டுகொள்வது.* *(பக்கம் 246ல் தொடரும்)*

மனவன்றிக்கே, "परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम्। धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे॥" (பரித்ராணாய ஸாதூ₄நாம் விநாஶாய ச து₃ஷ்க்ருதாம்। த₄ர்மஸம்ஸ்தா₂பநார்த்தா₂ய ஸம்ப₄வாமி யுகே₃ யுகே₃॥) என்று அவதார ப்ரயுக்தமான தன்னுடைய ஸௌலப்₄யத்தையும்; "समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः" (ஸமோஹம் ஸர்வபூ₄தேஷு ந மே த்₃வேஷ்யோऽஸ்தி ந ப்ரிய:) என்று தன்னுடைய ஆஶ்ரயணீயத்வே ஸாம்யத்தையும்; "प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः। अहङ्कार-विमूढात्मा कर्ताऽहं इति मन्यते॥" (ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணாநி கு₃ணை: கர்மாணி ஸர்வஶ:। அஹங்காரவிமூட₄ாத்மா கர்த்தாஹமிதி மந்யதே॥) என்று 1 அஹங்கார தோ₃ஷத்தையும், "यततो ह्यपि कौन्तेय पुरुषस्य विपश्चितः। इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः॥" (யததோ ஹ்யபி கௌந்தேய புருஷஸ்ய விபஶ்சித:। இந்த்₃ரியாணி ப்ரமாதீ₂நி ஹரந்தி ப்ரஸப₄ம் மந:॥) என்று 2 இந்த்ரிய ப்ராப₃ல்யத்தையும், "असंशयं महाबाहो मनो दुर्निग्रहं चलम्" (அஸம்ஶயம் மஹாபா₃ஹோ மநோ து₃ர்நிக்₃ரஹம் சலம்) என்று அந்த ப்ராப₃ல்யத்தில் மற்றை இந்த்₃ரியங்களைப்பற்றவும் 3 மநஸ்ஸினுடைய ப்ராதா₄ந்யத்தையும் த₃ர்ஶிப்பிக்கையாலே ஆஶ்ரயண விரோதி₄களையும்; "तानि सर्वाणि संयम्य युक्त आसीत मत्परः। वशे

யத்தை)—अप्राकृतविग्रहेण सह आविर्भावहेतुकமான सकलमनुजनयन-विषयतांगतत्वத்தை என்றபடி. (ஸாம்யம்)—आश्रयणप्रवृत्तेषु गुणदोषनिरूपणाभावம். * अन्यप्रयुक्तकर्तृत्वத்தை स्वप्रयुक्तமென ப்₄ரமிப்பிக்கை—அஹங்காரதோ₃ஷம். * இந்த்₃ரியங்களுக்கு ப்ராப₃ல்யம்—दुर्जयत्वं. दुर्जयत्वरूपप्रावल्ये मनसः इन्द्रियान्तरापेक्षया

हि यस्येन्द्रियाणि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥" (தாநி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய யுக்த ஆஸீத மத்பர:। வஸே ஹி யஸ்யேந்த்3ரியாணி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டி2தா ॥) என்றும், "यतो यतो निश्चरति मनश्चञ्चलमस्थिरम्। ततस्ततो नियम्यैतत् आत्मन्येव वशं नयेत्॥" (யதோ யதோ நிஸ்சரதி மநஸ் சஞ்சலமஸ்தி2ரம்। ததஸ்ததோ நியம்யைதத் ஆத்மந்யேவ வஸம் நயேத்॥) என்றும் ஆஸ்ரயணோபகரணங்களான பா3ஹ்யாப்4யந்தர கரணங்களை ஸ்வாதீ4நமாக நியமிக்கும் ப்ரகாரத்தையும்; "चतुर्विधा भजन्ते मां जनास्सुकृतिनोऽर्जुन। आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ॥" (சதுர்விதா4 ப4ஜந்தே மாம் ஜநாஸ்ஸுக்ருதிநோऽர்ஜுந। ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தா2ர்த்தீ2 ஜ்ஞாநீ ச ப4ரதர்ஷப4॥) என்று ஆஸ்ரயிக்கும் அதி4காரிகளுடைய சாதுர்வித்4யத்தையும்; "द्वौ भूतसर्गौ लोकेऽस्मिन् दैव आसुर एव च। दैवी संपत् विमोक्षाय निबन्धायासुरी मता॥" (த்3வௌ பூ4தஸர்கௌ3 லோகேஸ்மிந் தை3வ ஆஸுர ஏவ ச। தை3வீ ஸம்பத் விமோக்ஷாய நிப3ந்தா4யாஸுரீ மதா॥) என்று தன்னுடைய ஆஜ்ஞாநுவர்த்தந

अतिशयितत्वं—மந:ப்ராதா4ந்யம். (அதி4காரிகளுடைய சாதுர்வித்4யத்தை) — ஆர்த்த:— भ्रष्टैश्वर्यकामः, அர்த்தா2ர்த்தீ2— अपूर्वैश्वर्यकामः, ஜிஜ்ஞாஸு:—आत्मप्राप्तिकामः, ஜ்ஞாநீ—भगवत्प्राप्तिकामः, एवंविधाधिकारिகளுடைய சதுர்வித4த்வத்தை-என்றபடி. (தை3வீ) இத்யாதி3 "(दैवी)-मदाज्ञानुवृत्तिरूपा, (संपत्)(विमोक्षाय)-बन्धान्मुक्तये भवति; क्रमेण मत्प्राप्तये भवतीत्यर्थः। (आसुरी)-मदाज्ञातिवृत्तिरूपा, (संपत्) निबन्धाय भवति-अधोगति-प्राप्तये भवतीत्यर्थः। देवाः-भगवदाज्ञानुवृत्तिशीलाः। असुराः-भगवदाज्ञातिवृत्तिशीलाः" என்கிற கீ3தாபா4ஷ்ய ஸ்ரீஸூக்தியை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய ஆஜ்ஞாநுவர்த்தந) இத்யாதி3.

பரரானவர்கள் தே₃வர்கள், தத₃திவர்த்தநபரரானவர்கள் அஸுரர்கள் என்று தே₃வாஸுர விப₄ாக₃த்தையும்; "हन्त ते कथयिष्यामि विभूतीरात्मनश्शुभाः। प्राधान्यतः कुरुश्रेष्ठ नास्त्यन्तो विस्तरस्य मे॥" (ஹந்த தே கத₂யிஷ்யாமி விபூ₄தீராத்மநஶ்ஶுப₄ா:। ப்ராதா₄ந்யத: குருஶ்ரேஷ்ட₂ நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே॥) என்று தொடங்கி, இவ்விபூ₄தியில் ஸமஸ்தபதா₃ர்த்த₂ங்களுக்கும் வாசகமான ஶப்₃த₃ங்கள் தன்னளவிலே பர்யவஸிக்கும்படி இவற்றையுடைய ஸ்வப்ரகாரமாகக்கொண்டு வ்யாபித்துநிற்கும் படியையும்; "दिव्यं ददामि ते चक्षुः पश्य मे योगमैश्वरम्" (தி₃வ்யம் த₃தா₃மி தே சக்ஷு: பஶ்ய மே யோக₃மைஶ்வரம்) என்று தி₃வ்ய சக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுத்து, "पश्यामि देवान् तव देव देहे सर्वान् तथा भूतविशेषसङ्घान्। ब्रह्माणमीशं कमलासनस्थं ऋषींश्च सर्वान् उरगांश्च दीप्तान्॥" (பஶ்யாமி தே₃வாந் தவ தே₃வ தே₃ஹே ஸர்வாந் ததா₂ பூ₄தவிஶேஷஸங்கா₄ந்। ப்₃ரஹ்மாணமீஶம் கமலாஸநஸ்த₂ம் ருஷீம்ஶ்ச ஸர்வாந் உரகா₃ம்ஶ்ச தீ₃ப்தாந்॥) இத்யாதி₃யாலே தன்னுடைய விஶ்வரூபத்தைக்கண்டு பேசும்படி பண்ணுகையாலே,

---

(ஸமஸ்த பதார்த்த₂ங்களுக்கும்) இத்யாதி₃—தன்னளவிலே பர்யவஸிக்கையாவது—स्वमुख्यविशेष्यकोपस्थितिजनकत्वम्। "பஶ்யாமி தே₃வாந்" इत्यादिकं अर्जुनवाक्यम्; இத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பேசும்படி) என்று. "दिव्यं ददामि ते चक्षुः" என்கிற "சக்ஷு"ஶ்ஶப்₃த₃ம் ஜ்ஞாநவாசி; மேலே "दर्शयामास पार्थाय" என்றிருக்கையாலே-என்னுமபி₄ப்ராயத்தாலே

விஶ்வரூப த₃ர்ஶநம் உபதே₃ஶ ரூபமாயிராமையாலே அத்தாலே எவ்வர்த்த₂ம் அறிவிக்கப்பட்டதென்ன

தாநுகந்தார்க்கு தி3வ்யஜ்ஞாநத்தைக்கொடுத்துத் தன் படிகளை த3ர்ஶிப்பிக்கும் என்னுமத்தையும்; "मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु। मामेवैष्यसि युक्त्वैवं आत्मानं मत्परायण: ॥" (மந்மநா ப4வ மத்3ப4க்தோ மத்3யாஜீ மாம் நமஸ்குரு। மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவம் ஆத்மாநம் மத்பராயண: ॥) என்று, இப்படியிருந்துள்ள பரத்வஸௌலப்4யயுக்தனை தன் திருவடிகளை ப்ராபிக்கையாகிற பரம புருஷார்த்த2த்துக்கு உபாயமாயிருந்துள்ள கர்மஜ்ஞாநரூபாங்க3ஸஹிதையான ப4க்தியையும்; "मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते" "तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्ये" "तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत" ("மாமேவ யே ப்ரபத்3யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே" "தமேவ சாத்3யம் புருஷம் ப்ரபத்3யே" "தமேவ

அருளிச்செய்கிறார் (தி3வ்ய ஜ்ஞாநத்தை) *என்று.* (மந்மநா ப4வ) *இத்யாதி3*—"மாமேவ ஏஷ்யஸி" *என்கிறத்தை உட்கொண்டு* (பரத்வ ஸௌலப்4ய) *இத்யாதி3.* "மந்மநா ப4வ" इत्यादिकमनुसन्धाय (கர்மஜ்ஞாநரூபாங்க3ஸஹிதையான ப4க்தியையும்) *என்று.* (மாமேவ) *இத்யாதி3*—(तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्येत् यतः प्रवृत्तिः)-*1.*"अज्ञानादिनिवृत्तये तमेव चाद्यं" इत्युपक्रम्य, "आद्यं पुरुषमेव शरणं प्रपद्येत्-तमेव शरणं प्रपद्येत। यतः-यस्मात् कृत्स्नस्य" *இத்யாதி3யிலும்.* "प्रपद्येयतः प्रवृत्तिरिति वा पाठः, तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्य शरणमुपगम्य, इयतः अज्ञाननिवृत्त्यादेः" *இத்யாதி3யிலும் கீ3தாப4ாஷ்யத்திலும் பாட2த்3வயம் ஸ்பு2டம். அதில் அர்த்த2ப்ராப்திவஶத்தாலே ப்ரபத்தி விதி4யென்னுமிடம் ஸித்3த4ம். இத்தையுட்கொண்டு* पाठद्वय-साधारण्येन प्रमाणप्रतीकोपादानं *பண்ணுகிறார்* (தமேவ சாத்3யம் புருஷம் ப்ரபத்3யே) *என்று. 2.* यद्वा, गीताभाष्यारूढ*மான த்3விதீய*

அருளிச்செய்கிறார் (தாநுகந்தார்க்கு) *இத்யாதி3யாலே.*

ஶரணம் க3ச்ச2 ஸர்வபா4வேந பா4ரத") என்று அந்த ப4க்த்யங்க3மான ப்ரபத்தியையும்; சரமஶ்லோகத்தாலே, அந்த ப4க்த்யுபாயத்தின் து3ஷ்கரத்வாதி3களை உணர்ந்து ஶோகிப்பார்க்கு, ஸுகரமுமாய், ஸ்வரூபாநுரூபமுமான உபாயம் ப்ரபத்தியென்னுமத்தையும் தானே அறிவித்தருளினானிறே. ஆகவிப்படி அறியாத அர்த்த2ங்களையெல்லாம் அறிவிக்கையாலே ஆசார்ய க்ருத்யத்தைத் தான் ஏறிட்டுக்கொண்டானென்கிறது.

பாட2த்திலே "प्रपद्ये" என்று உத்தமபுருஷன். "यतःप्रवृत्तिः" इत्यादि उत्तरवाक्यम्। "अहं तमाद्यं पुरुषं प्रपद्ये" என்று ப4க3வத்3வசநம். விதே4யப்ரபத்தியிலே प्रवृत्त्यौत्कट्य—सिद्ध्यर्थமாக ஸ்வாநுஷ்டா2நம் காட்டுகிறான் என்னுமபி4ப்ராயத்தாலே (தமேவ சாத்3யம் புருஷம் ப்ரபத்3யே) என்று प्रमाणप्रतीकोपादानं பண்ணுகிறார் என்றாகவுமாம். ஆகையிறே. "अस्तु वा कृष्णस्य स्वस्मिन्नेवायं उत्तमः पुरुषः। तथापि धर्मसंस्थापनार्थावताररूपस्य परमरहस्यतमार्थोपदेशाङ्गभूताचार्योपासनरूप—धर्मप्रवर्तनार्थं आद्यपुरुषस्व-रूपेण सर्वगुरुभूतस्य स्वस्य तदानींतन—नमस्कार—प्रतिपादनं न कृष्णस्य अन्योपासकत्वपरम्" என்று ப்3ரஹ்மவித்3யாவிஜயத்திலே மஹாசார்யர் நிர்வஹிக்கும்படி. இத்தால்—"तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्ये" என்கிறவிதுக்கு. "ஆத்3யனான அந்தப் புருஷனையே ப்ரபத்தி பண்ணுகிறேன்" என்று. வாதி3கேஸரி அழகியமணவாள ஜீயர் செய்தருளின கீ3தாவ்யாக்2யாநத்திலும், இவர் செய்தருளின முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்2யாநத்திலும் இருக்கிறது உபபந்நம்—என்று கண்டுகொள்வது. (து3ஷ்கரத்வாதி3களை) என்று ஆதி3ஶப்3த3த்தாலே सापायत्व—स्वरूपाननुरूपत्वங்கள் ஸங்க்3ருஹீதங்கள். *स्वरूपानुरूपत्वமாவது—स्वापेक्षितप्रदात्यन्ताभि-मतान्यस्वीयोपायप्रवृत्तिकजातीयत्वமாகிற ஸ்வரூபத்துக்கு க4டக

புருஷகாரம் மிகையென்னலாம்படியான கு3ணம் எம்பெருமா

இனி, புருஷகாரக்ருத்யமும் ஶரண்யனை தன்ன தன்றே, பிராட்டி க்ருத்யமிறே. “मत्प्राप्तिं प्रति जन्तूनां संसारे पततामधः। लक्ष्मीः पुरुषकारत्वे निर्दिष्टा परमर्षिभिः॥ ममापि च मतं ह्येतत् नान्यथा लक्षणं भवेत्॥” (மத்ப்ராப்திம் ப்ரதி ஜந்தூநாம் ஸம்ஸாரே பததாமத4:। லக்ஷ்மீ: புருஷகாரத்வே நிர்தி3ஷ்டா பரமர்ஷிபி4:॥ மமாபி ச மதம் ஹ்யேதத் நாந்யதா2 லக்ஷணம் ப4வேத்॥) இத்யாதி3களாலே இதுதன்னை ப4க3வச்சா2ஸ்த்ரத்

மான स्वापेक्षितप्रदात्यन्ताभिमतत्वम्। तादृशाभिमतत्वाभावம்—உபாயாந்தரங்களுக்கு ஸ்வரூபாநநுரூபத்வம்.* இது உபாயாந்தர விஷயங்களாகவும் ஶரணாக3தி விஷயங்களாகவும் இருக்கிற ப4க3வத்3க்3யாதி3களிலே ஸித்3த4ம். (சரமஶ்லோகத்தாலே)-“ஸர்வத4ர்மாந்” என்கிற ஶ்லோகத்தாலே என்றபடி.
* இஶ்லோகத்துக்குச் சரமத்வமாவது स्वेतरसकलसाधन-प्रतियोगिक-अतिशयवदुपाय-बोधकत्वम्. *

னுக்கு உண்டாயிருக்கையாலேயும், பிராட்டிக்கு இவனுடைய வஶீகரணம் ஸாத்4யமாயிருக்குமாப்போலே இவன் தனக்கும் தன் வஶீகரணம் அஸாத்4யமல்லாமையாலும் புருஷகார க்ருத்யத்தை ஏறிட்டுக்கொள்வான் என்? என்கிற ஶங்கையிலே, கு3ணாதி4க்யம் உண்டாயிருந்ததே யாகிலும் அது காத3ாசித்கமாகையாலே அர்ஜுநனுடைய அபராத4மடியாகக் கிளர்ந்த தன்னுடைய கர்மபாரதந்த்ர்யத்துக்குத் தான் பராதீ4நன் ஆகாமைக்கும், அர்ஜுநன் தன் அபராத4த்தைக் கண்டு அஞ்சாதபடி ஸ்வாஶ்ரயணோந்முக2னாகைக்கும் புருஷகாரக்ருத்யம் அவஶ்யாபேக்ஷிதமாகையாலே, அதுதான் பிராட்டிக்கே அஸாதா4ரணமாயிருப்ப

த்திலே தானே அருளிச்செய்தானிறே. இவனுக்குத் தத்வ ஜ்ஞாநாதி₃களை உண்டாக்கிக் கொள்ளவேண்டுகை யாலே ஆசார்யக்ருத்யத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டா னுகிறான்; புருஷகார க்ருத்யமேறிட்டுக்கொள்ள வேண்டுவானென்? அங்கீ₃கரித்துவிடவமையாதோ? என்னில்; அங்கீ₃காரத்துக்கு இதுவும் அவஶ்யா பேக்ஷிதமென்(மா)கையாலே; எங்ஙனேயென்னில்,- இவ்வுபாயத்துக்குப் புருஷஸாபேக்ஷதையோபாதி புருஷகாரஸாபேக்ஷதையுமுண்டிறே. இவ்வுப₄யஸா பேக்ஷதையும் உபாயவரணரூபமான பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரத₂ம சரம பத₃ங்களிலே காணலாம். ஸ்ரீ ஶப்₃த₃த் தாலே புருஷகாரத்தையும், உத்தமனாலே அதி₄ காரியையுமிறே சொல்லுகிறது. ஆகையாலே, சேதநர் தன்னை உபாயமாகப் பற்றுமிடத்தில், ஸ்வா ப்ராத₄ப₄யத்தாலே பிராட்டியைப புருஷகாரமாக முன்னிட, அவள் இவனபராத₄நிப₃ந்த₄நமான தன் திருவுள்ளத்தில் சீற்றத்தை ஆற்றிச்சேரவிட, கைக் கொள்ளுகை முறையாயிருக்க, அங்ஙனன்றிக்கே, இவனபராத₄நிப₃ந்த₄நமான தன் திருவுள்ளத்தின் கலக்கத்தையும் தானே தணித்துக்கொண்டு இவனைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகையாலும், அதுதான் செய்கிற வளவில் அர்த்தி₂த்வ நிரபேக்ஷமாகச் செய்கையாலும் புருஷகார க்ருத்யத்தையும் தானே ஏறிட்டுக் கொண்டான்-என்கிறது.

(தத்வஜ்ஞாநாதி₃களை) என்கிற "ஆதி₃"ஶப்₃த₃த்தாலே வைராக்₃யப₄க்திகள் ஸங்க்₃ருஹீதங்கள். (அங்கீ₃காரத்துக்கு இதுவுமவஶ்யாபேக்ஷிதமென்கையாலே) என்கிறவிடத்திலே.

தோன்றுகையாலே ஏறிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்று ஶங்கா

ஆசார்யத்வம் ஸ்வகு3ணமாயிருக்க ஏறிட்டுக்கொள்ளுகையாவது.—அத்யந்தஸௌலப்4யாவதாரத்தில் செய்யும் க்ருத்யத்தைப் பரத்வ ஸௌலப்4ய க்லுப்தமான அவதாரத்திலே செய்த மாத்ரத்தைப் பற்ற—என்றேகொள்ளவேணும் இவன்கார்யம் தானே செய்யவல்ல

“अधिकारिविशेषणं प्रतिबन्धकनिवृत्तिमात्रं वा भरन्यासः, वृता लक्ष्मीः उपायान्तरस्थाननिवेशोपायः, साध्योपायानपेक्षरक्षकत्वं भगवत उपायत्वं इतिवा, लक्ष्मीभरन्यासयोरुभयोरेव भगवदुपायभावहेतुत्वं इति वा, वचनात् अभ्युपगम्यते। “प्रपत्तेः क्वचिदप्येवं परापेक्षा न विद्यते” इति, विहित-व्यतिरिक्तविषयत्वात् कर्माद्यपेक्षाभावमात्रप्रतिपादनपरम्। अथवा, “सापराधोऽयं मां मा प्रपद्यताम्”इति भगवतोऽननुमतिरेव लक्ष्म्या निवर्त्यते। शरण्याननुमता च प्रपत्तिः न साधनम्। अतो लक्ष्म्या घटनस्याभावे न कार्य-सिद्धिः। अस्मिन्नपि पक्षे विधेरेव तदनुमतिज्ञापकत्वात्, पुरुषकार वरणस्यापि विहितत्वात्। केवलशरणागतेः अननुमतत्वं च-कृताया अपि तस्याः स्वीकारा-प्रयोजकत्वं निग्रहजनकत्वं वा” இத்யாதி3பூர்வக்3ரந்த2 நிஷ்கர்ஷங்கள் அநுஸந்தே4யங்கள். (புருஷஸாபேக்ஷதை)—ஸ்வீகர்த்ரு புருஷாபேக்ஷை. (உபாயவரணரூபமான பூர்வவாக்யத்தில்)—உபாயவரணத்துக்குக் கரணமந்த்ரமான த்3வய பூர்வவாக்யத்தில்—என்றபடி. (ப்ரத2மபத3ம்)—ஸ்ரீமத்பத3ம். (சரமபத3ம் “ப்ரபத்3யே” என்கிற க்ரியாபத3ம். இதில் ஸ்ரீஶப்3த3த்தில் வாச்யதயாவும், க்ரியாபத3த்தில் உத்தமபுருஷாக்ஷிப்ததயாவும் அநுஸந்தி4க்கலாமென்று सामान्येन அருளிச்செய்கிறார் (காணலாம்) என்று. (உத்தமனாலே அதி4காரியையும்—சொல்லுகிறது) என்றது—“युष्मद्युपपदे स्थानिन्यपि” என்கிற “स्थानिनि, अपि”ஶப்3த3ங்கள் “अस्मद्युत्तमः” என்கிறவிடத்திலும் வருமாகையாலே. “प्रपद्ये” என்கிற உத்தமபுருஷனாலே. उपायाधीनफलப4ாக்கான உபாயாநுஷ்டா2தாவை ஆக்ஷிப்ததயா சொல்லுகிறது—என்றபடி. (முறையாயிருக்க) என்றது—வசநப3லத்தாலே அநுமிதமான भगवदीयनित्यसंकल्पनियतत्वத்தாலே அவர்ஜநீயமாயிருக்க—என்றபடி.

(பரிஹார?) பூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கு) என்று

இனி உபாயக்ருத்யம் தன்னதாயிருக்க, அத்தையும் தானே ஏறிட்டுக்கொண்டானென்கிறது—“त्वमेवोपायभूतो मे भव” (த்வமேவோபாயபூ₄தோ மே ப₄வ) என்று இவன் அர்த்தி₂த்தால் கார்யம் செய்யவமைந்திருக்க, ‘நாமே இவனுக்கு உபாயமாய் அநிஷ்ட நிவ்ருத்த்யாதி₃களைப் பண்ணக்கடவோம்’ என்று தானே ஏன்றுகொண்டு, “मामेकं शरणं व्रज-सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि” (மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ-ஸர்வபாபேப்₄யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கையாலே; அல்லது “उपायोपेयत्वे तदिह तव तत्त्वं न तु गुणौ” (உபாயோபேயத்வே ததி₃ஹ தவ தத்த்வம் ந து கு₃ணௌ) என்கிற வஸ்துவுக்கு உபாயக்ருத்யம் வந்தேறியன்றிறே. உப₄யலிங்க₃விஶிஷ்டதையாலே உபாயோபேயத்வங்களிரண்டும் ஸ்வதஸ்ஸித்₃த₄மாயிறே யிருப்பது. அன்றிக்கே, ‘உபேயமான தன்னை உபாயமாக்குகையாலே, உபாயக்ருத்யத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டானென்கிறது’ என்பாருமுண்டு. அது-பால் மருந்தாமாப்போலே, இவன் உபாயமாமிடமெங்கும் உள்ளதொன்றாகையாலே, அர்ஜுநனுக்கு

उपायोपेयत्वे तव तत्त्वं-स्वरूपानुबन्धिधर्मौ; न तु गुणौ-न तु कादाचित्कौ इत्यर्थः. இது ப₄ட்டர் ஸ்ரீஸூக்தி. இதுக்கு அர்த்த₂ம்(உப₄ய)இத்யாதி₃; *हेयप्रत्यनीकत्वे सति कल्याणत्वं-उभयलिङ्गविशिष्टता. அதில் हेयप्रत्यनीकत्वं-स्वयं हेयरहितत्वे सति अन्येषां हेयनिवर्तकत्वम्। कल्याणत्वं-स्वस्य अन्येषां च अनुकूलत्वम्। स्वत इष्टत्वं-अनुकूलत्वम्। लिङ्गत्वं-स्वरूप निरूपकत्वम्.* அது-“यावदात्मभावित्वाच्च न दोषः” என்கையாலே ஸ்வரூபத்திலே நித்ய நியதத₄ர்மங்களுக்கே உள்ளது. உபாயத்வம் ஹேயப்ரத்யநீகத்வத்திலும், உபேயத்வம் கல்யா

தொடங்கி. (மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ—ஸர்வபாபேப்₄யோ

ஶக்தனுமாய் ப்ராப்தனுமாயிருந்தானேயாகிலும், இவன் ஸ்வாபராத4பீ4தனாய்த் தளும்புகிறவளவிலும், இவனை 'அஞ்சேல்' என்று, அவனை முகம்கொண்டு, வணக்கிச் சேர்ப்பிக்கும் புருஷகாரம் வேண்டுகையாலும், 'அத்தை முன்னிட்டே உபாயமாகக் கடவோம்' என்று நித்ய நியத ஸங்கல்பத்தாலும், "மாம்" என்கிற விடத்துப் புருஷகார விஶிஷ்டமேயாகிலும், தோன்றி நின்று புருஷீகரி(ப்பி)க்கக் காணாமையாலும், தத்ஸாபேக்ஷனுமாய் தத்க்ருத்யத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டான் என்னவும் தட்டில்லை. "உபாயோபேயத்வே ததி3ஹ தவ தத்வம் ந து கு3ணௌ" என்று உபேயத்வம்போலே உபாயத்வமும் ஸ்வதஸ்ஸித்3த4மாய், தத்க்ருத்யமும் ஸ்வக்ருத்யமாயிருந்ததேயாகிலும், உபாயாந்தரங்கள் உபாயமாகத் தான் உபேயமானாப்போலன்றியே, கருமுகைமாலையைச் சும்மாடாக்குவாரைப்போலே செயலறுதியாலே உபேயமான தானே உபாயமாய், ஆக3ந்துகதத்க்ருத்யமும் செய்யவேண்டினமையைப்பற்ற 'ஏறிட்டுக்கொண்டான்' என்னலாமிறே. "அநாதி3 ஸங்கல்ப ஸித்3த4மான உபாயக்ருத்யத்தை "மோக்ஷயிஷ்யாமி"

ணத்வத்திலும் அந்தர்பூ4தமாகையாலே அவையிரண்டும் ஸ்வதஸ்ஸித்3த4ம்—என்றபடி. * स्वतस्सिद्धत्वமாவது—ஸ்வரூபத்திலே நித்ய நியத த4ர்மமாயிருக்கை. * ஆய்ப்படியில் யோஜனையை அநுவதி3க்கிறார் (அன்றிக்கே, உபேயமான தன்னை) இத்யாதி3நா. அது அநுசிதமென்கிறார் (அது பால் மருந்து) இத்யாதி3நா. (உபாயமாமிடமெங்கும்) ஸர்வஶரணாக3த

மோக்ஷயிஷ்யாமி என்கையாலே) என்றது—"என்னை ஶரணமாக அடைகையே அதிகா4ரி க்ருத்யம். நானே அவர்களுக்கு அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி இஷ்ட ப்ராப்திகளைத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்குமவன்" என்று அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநமான ஆசார்யக்ருத்யமாத்ரத்தைப் பண்ணி விடாதே, "मामेकं शरणं व्रज" என்று தன்னை எளியனாக அமைத்துக்கொடுத்து, அவனைப்பற்றுவித்து, "सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि" என்று फलप्रदानसंकल्पத்தையும் பண்ணுகையாலே-என்றபடி. ஆனால் அர்ஜுநனுக்கு தே3ஹாவஸாநத்தில் மோக்ஷம் வாரா

இப்போது அஸாத₄ாரணமாகச் செய்ததொன்றல்லாமையாலும், (உபாயம்) என்றே வஸ்துவை நிர்தே₃ஶித்து, தத்₃வைப₄வம் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையாலும் இவ்விடத்துக்கு உசிதமன்று. ஆன பின்பு கீழ்ச்சொன்னபடியே பொருளாகவேணும்.

ஆசார்யக்ருத்யம் ஏறிட்டுக்கொள்ளுகிறவளவில், "कार्पण्यदोषोपहतस्वभावः पृच्छामि त्वा धर्मसंमूढचेताः। यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मे शिष्यस्तेऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम्॥" (கார்ப்பண்ய தோ₃ஷோபஹதஸ்வபா₄வ: ப்ருச்ச₂ாமி த்வா த₄ர்மஸம்மூட₄சேதா:। யச்ச்₂ரேயஸ் ஸ்யாந் நிஶ்சிதம் ப்₃ரூஹி தந்மே ஶிஷ்யஸ் தேऽஹம் ஶாதி₄ மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்॥) என்று, அவனர்த்தி₂த்வம் உண்டாகையாலே அந்யக்ருத்யத்தைத் தான் ஏறிட்டுக் கொண்ட மாத்ரமே விவக்ஷிதமாகையாலும், புருஷகார க்ருத்யம் ஏறிட்டுக்கொள்ளுகிறவளவில், அந்ய க்ருத்யத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டமையும், அது தன்னை அர்த்தி₂த்வ நிரபேக்ஷமாக ஏறிட்டுக் கொண்டமையும் விவக்ஷிதமாகையாலும், ஸ்வக்ருத்யம் ஏறிட்டுக் கொள்ளுகிறவளவில், அர்த்தி₂த்வ நிரபேக்ஷமாகச் செய்தவளவே விவக்ஷிதமாகையாலும் (தானே ஏறிட்டுக்கொள்ளுகையாலே) என்கிறவிது க்ருத்ய த்ரயத்திலும் யதா₂யோக₃ம் அந்வயிக்கக் கடவது;

விஷயத்திலும் என்றபடி. तथाच, "மஹாபா₄ரதத்தில்" इति मूलस्थपदस्वारस्याननुगुणत्वरूपदूषणं फलितम्। (உபாயமென்றே)

தொழுதிந்ததென்னென்னில்; கேட்ட அர்த்த₂த்தில் நிலை நில்லாதே பின்பு மறக்கையாலேயும்; இப்படி மறக்கைக்கும்

என்று மீண்டும் ஸங்கல்பிக்கிற இத்தைப்பற்ற ஏறிட்டுக்கொண்டது என்கிறார்'' என்றும் அருளிச்செய்வர். ஆக, ஸித்₃தோ₄பாயமான தானே அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகனுமாய் க₁டகனுமாகவற்று என்னும் உபாயவைப₄வமும் மஹாப₄ாரததாத்பர்யம் என்றதாய்த்து என்கிறார். 14.

இத்யாதி₃— धर्मिनिर्देशकेन उपायशब्देन, उपायत्वं த₄ர்மிக்கு ஸ்வரூபநிரூபகம் என்று லபி₄க்கது. स्वरूपनिरूपकत्व த்தால் यावद्आत्मभावित्वं सिद्धम्. ஆகையால், அதினுடைய आगन्तुकत्व விவக்ஷை அநுசிதை—என்றபடி. இத்தால் वैभवशब्दसमभिव्याहृत-उपायशब्दत्रय-स्वारस्याननुगुणत्वरूपदूषणं फलितम्. (கார்ப்பண்ய தோ₃ஷ) இத்யாதி₃—अत्र "ब्रूहि" "शाधि" என்கிற இரண்டும் प्रार्थनायां लोट्. प्रपत्तिः-विश्वासः; स च सकृत्प्रार्थनामात्रेण अपेक्षितं दास्यतीति विश्वासपूर्वकं प्रार्थनं என்று "प्रपन्न" என்கிறவிதுவும் प्रार्थनावाचि. இக்கைத் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (அவனர்த்தித்₂வமுண்டாகையாலே) என்று. மூலே "ஏறிட்டுக்கொள்ளுகையாலே'' என்ற ஏறிட்டுக்கொள்ளுகையாவது—*अद्वारकस्वकृत्यभिन्नकृत्यस्य स्वयमनुष्ठानम्। उपदेशघटनयोः आचार्यलक्ष्मीद्वारा भगवत्कृत्यत्वात् बाधवारणाय अद्वारकेति स्वकृत्यविशेषणम्। "अप्रार्थितो न गोपायेत्" இத்யாதி₃யாலே अर्थित्वसापेक्षोपायकृत्यं ஈஶ்வரனுக்கு स्वकृत्यम्; तद्भिन्नकृत्यं अर्थित्वनिरपेक्षोपायकृत्यम्; तदनुष्ठानமே ஏறிட்டுக் கொள்ளுகையாம்.* ஆகையால், ஏறிட்டுக்கொள்ளுகை க்ருத்யத்ரயத்திலும் அநுக₃தம். இத்தையருளிச்செய்கிறார் (க்ருத்யத்ரயத்திலும்) இதயாதி₃நா. (யத₂ாயோக₃ம்)—योगः-योग्यता. யோக்₃யதாநுகு₃ணமாக என்றபடி. (அந்வயிக்கக் கடவது) என்றது—

அடி—த்₃ரௌபதீ₃பரிப₄வம் கண்டிருந்த ப₄ாக₃வதாபசாரம் உண்டாகையாலேயும், ஶ்ரீராவஸாநத்தில் ப₄க₃வத்ப்ராப்தியின்றிக்கேயொழிந்ததென்று கண்டுகொள்வது. (க்ருத்யத்ரயத்திலும்) என்றது—ஆசார்யாதி₃ க்ருத்யத்ரயத்திலும் என்றபடி. (யத₂ாயோக₃ம்) என்றது—ஆசார்ய க்ருத்யத்தில் (தானே) என்கிற பத₃த்தில் ஏவகாரார்த்த₂மான अन्या-

ஆசார்யன் அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநம் பண்ண, பிராட்டி புருஷீகரிக்க-வந்து, தன்னை உபாயமாகப் பற்றின வனுக்கு அநிஷ்ட நிவ்ருத்த்யாதி3களைப் பண்ணிக் கொடுக்கவமைந்திருக்க, இவையெல்லாவற்றையும் தானே ஏறிட்டுக்கொண்டது வைப4வமிறே. (ஏறிட்டுக்கொள்ளுகையாலே மஹாபா4ரதத்தில் உபாயவைப4வம் சொல்லிற்ருய்த்து) என்றது—ஏறிட்டுக்கொண்டமையை ப்ரதிபாதி3க்கையாலே சொல்லிற்ருய்த்து-என்றபடி. 14.

15. அவ:-ஆக, புருஷகாரோபாயங்களிரண்டுக்கும் அஸாத4ரண வைப4வத்தை அருளிச்செய்தார் கீழ். உப4ய ஸாத4ரண வைப4வத்தை அருளிச் செய்கிருர் மேல் (புருஷகாரத்துக்கும்)என்று தொடங்கி.

उपदर्शितानुगतरूपं விவக்ஷித விஶேஷணங்களிலே ஸமந்வயிக்கக்கடவது—என்றபடி. அல்லது, க்ருத்யத்ரயமும் ஏறிட்டுக் கொள்ளுகையிலே அந்வயிக்கையாலே, அதுக்கு க்ருத்யத்ரயத்திலே அந்வயம் என்னவொண்ணுதிறே. ஆகையால், அந்வயம் "லக்ஷணஸமந்வயம்" என்கிற இதிற்போலே ஸமந்வயமாகை உசிதம். (ஏறிட்டு) என்றும் (எறட்டு) என்றும் பாட2த்3வயமும் ஸ்ரீகோஶங்களிலேயிருக்கிறது. அர்த்த2ம் துல்யம். विभोर्भावः वैभवं என்ருய். गौण्या वृत्त्या कृत्यान्तरानुष्ठानरूपाधिकधर्मसम्बन्धத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்தையருளிச் செய்கிருர் (இவையெல்லாவற்றையும் தானே

पेक्षानैरपेक्ष्यं बाधितமாகையாலே, அதிலே ஏறிட்டுக் கொண்டமை மாத்ரமும், உபாய க்ருத்யத்தில் ஏறிட்டுக் கொள்ளுகை பா3தி4கமாகையாலே. (தானே) என்கிற ஏவகாரார்த்த2மான अन्यनैरपेक्ष्यमात्रமும், புருஷகார க்ருத்யத்தில் இரண்டுக்கும் பா3த4மில்லாமையாலே अन्यापेक्षानैरपेक्ष्यமும்

15. புருஷகாரத்துக்கும் உபாயத்துக்கும் வைப₄வமாவது-தோ₃ஷத்தையும் கு₃ண ஹாநியையும் பார்த்து உபேக்ஷியாத வளவன்றிக்கே, அங்கீ₃காரத்துக்கு அவைதன்னையே பச்சையாக்குகை.

15. அவ:—கீழ்ச்சொன்ன வைப₄வம் போலன்றியே, உப₄ய ஸாத₄ாரணமான வைப₄வ விஶேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் மேல் (புருஷகாரத்துக்கும்) இத்யாதி₃யால்.

ஏறிட்டுக்கொண்டது வைப₄வமிறே) என்று. हेतुसाध्ययोः वैयधिकरण्यपरिहारार्थं அருளிச்செய்கிறார் (ஏறிட்டுக் கொண்டமையை ப்ரதிபாதி₃க்கையாலே) என்று. 14.

15. "மூலத்திலே. "புருஷகார வைப₄வமும் உபாயவைப₄வ மும் சொல்லிற்றாய்த்து" (வா. 6) என்ற அநந்தரம், "புருஷ காரமாம்போது க்ருபையும்" (வா. 7) என்று தொடங்கி. "மஹாப₄ாரதத்தில் உபாயவைப₄வமும் சொல்லிற்றாய்த்து" (வா. 14) என்னுமளவாக தத்தத்₃வைப₄வத்தை த₃ர்ஶிப் பித்திருக்க. "புருஷகாரத்துக்கும் உபாயத்துக்கும் வைப₄வ மாவது" என்கிற க்₃ரந்த₂த்துக்கு कथमुत्थितिः?" என்கிற ஶங்கை யைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு. உத்தரவாக்யஸங்க₃தியை அருளிச்செய்கிறார் (ஆக. புருஷகாரோபாயங்களிரண்டுக்கும் அஸாத₄ாரண) इत्यादिना.

மூலத்திலே (வா. 6), "புருஷகாரத்தினுடையவும் உபா யத்தினுடையவும்" என்று समुच्चित्य நிர்தே₃ஶித்து, தத₃நுகு₃ணமாக வைப₄வ ஶப்₃த₃த்தை सकृत् ப்ரயோகி₃ யாதே, வைப₄வஶப்₃த₃த்தை द्विवारं ப்ரயோகி₃த்து तत्संसृष्टतया पुरुषकारोपायशब्द்ங்களை நிர்தே₃ஶித்தவித்தால்

ஏறிட்டுக்கொண்டமையுமாகிற இரண்டுமாக யத₂ாயோக₃ம் என்றபடி. 14. (பக்கம் 259ல் தொடரும்)

வ்யா:-தத்தத₃ஸாத₄ாரண வைப₄வம் சொல்லுகை யாலே புருஷகாரத்தையும் உபாயத்தையும் தனித் தனியே உபாதா₃நம் பண்ணி அருளிச்செய்தார் கீழ். இது உப₄யத்துக்கும் ஸாத₄ாரண வைப₄வமாகை யாலே (புருஷகாரத்துக்கும் உபாயத்துக்கும்) என்று தந்த்ரேண உபாத₃ாநம் பண்ணி அருளிச்செய்கிறார். உப₄யத்துக்கும் அஸாத₄ாரண வைப₄வம் சொல்லுகிற

"प्रत्यर्थं शब्दनिवेशः" என்று वैभवशब्दार्थव्यक्तिभेदம் லபி₄த்த தாய், उपायव्यावृत्तवैभवம் पुरुषकारवैभवशब्दविवक्षितமாய், पुरुषकारव्यावृत्तवैभवம் उपायवैभवशब्दविवक्षितமாய், क्रमेण उपायावृत्तित्वे सति पुरुषकारवृत्तियான पुरुषकारासाधारणवैभवமும், पुरुषकारावृत्तित्वे सति उपायवृत्तियான उपायासाधारणवैभवமும் "புருஷகார வைப₄வமும் உபாய வைப₄வமும்" (வா. 6) என்கிறவிடத்தில் விவக்ஷித மென்று ஸித்₃த₄ம். இப்படி साधारण्यव्यावर्तकமான असाधारण्यव्यञ्जकपृथङ्निर्देशबलத்தாலே, "संभवव्यभिचाराभ्यां स्याद्विशेषणमर्थवत्" என்கிற ந்யாயத்தாலே புருஷகாரோபாயங்களுக்கு ஸாத₄ாரண வைப₄வமுண்டு என்று வரும். இப்படி निर्देशविशेषव्यञ्जितமான ஸாத₄ாரண வைப₄வமேதென்று விஶேஷ பு₃பு₄த்ஸையுண்டாம். இத்தைப்பற்ற "புருஷகாரத்துக்கும் உபாயத்துக்கும் வைப₄வமாவது" என்கிற க்₃ரந்த₂த்துக்கு उत्थानம். இங்கு முன்போலே வைப₄வ ஶப்₃த₃த்துக்கு த்₃விவாரம் ப்ரயோக₃மில்லாமையாலே அர்த்த₂வ்யக்தி பே₄த₃மில்லையாய், वैभवशब्दार्थैकव्यक्तियிலே புருஷகாரோபாயங் களுக்கு तुल्यवदन्वयம் தோற்றுகையாலே, வைப₄வஶப்₃தார்த்த₂த்திலே तत्-तदितरोभयवृत्तित्वरूपமான पुरुषकारोपायसाधारण्यं लब्धम्. ஆகையால், "புருஷகாரவைப₄வமும்" (வா. 6) इत्यादिग्रन्थம் असाधारणवैभवविषयம். "புருஷகாரத்துக்கும் உபாயத்துக்கும் வைப₄வமாவது" (வா. 15) इत्यादिग्रन्थம் साधारणवैभवविषयமென்று விஷயவிபா₄க₃த்தாலே க்₃ரந்தே₂ாத்தி₂தி உபபந்நையென்று मूलतात्पर्यம். இத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தத்தத₃ஸாத₄ாரண)

வ்யா:— ஈத்3ருஶவைப4வமுடைய உபாய பூர்வபா4வியான புருஷகாரத்துக்கும், தத்பூர்வக நிரபேக்ஷோபாயத்துக்கும் ஸாத4ாரண

இத்யாதி3யாலே. * (தனித்தனியே உபாதா3ந)மாவது—वैभव-शब्दद्वयोपस्थापितार्थद्वयத்திலே पृथक् पृथक् अन्वयनियामकसमस्तनिर्देशம். (தந்த்ரேணோபாதா3ந)மாவது—सकृत्प्रयुक्तवैभवशब्दोपस्थापित एक-धर्मावच्छिन्नव्यक्तியிலே तुल्यवदन्वयनियामकसमुच्चयनिर्देशம். * "तन्त्रं स्वराष्ट्रचिन्तायां कुटुम्बव्यापृतावपि। एकस्यैवोभयार्थत्वे" என்றிறே நிக4ண்டு. "புருஷகாரத்துக்கும்" इत्याद्युभयविशेषणங்களுக்குமாக "வைப4வம" என்று ஒரு விஶேஷ்யவாசகஶப்3த3த்தை ப்ரயோகி3க்கையாலே வைப4வஶப்3த3த்தில் தந்த்ரம்; तदुपाधिकமாக "புருஷகாரத்துக்கும்" இத்யாதி3யிலும் தந்த்ரம் என்று கருத்து. மூலத்திலே 'புருஷகாரவைப4வமும் உபாய வைப4வமும்' (வா.6) என்று உத்3தே3ஶித்து, तत्क्रमेण पुरुषकारत्वोपायत्वங்களைச்சொல்லி, அவற்றினுடைய असाधारणसाधारण वैभवங்களை உபபாதி3க்கவேண்டியிருக்க, पुरुषकारत्वोपायत्वங்களைச் சொல்லாதே வைப4வங்களை மாத்ரத்தைச் சொன்ன விது க்3ரந்த2த்துக்கு न्यूनतावहமென்னும் ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் (உப4யத்துக்கும்) இத்யாதி3நா. अयमभिसन्धिः- வஸ்துவுக்கு வைப4வம் சொல்லும்போது ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி வைப4வத்தைச் சொல்லவேணும். *வைப4வமாவது- வஸ்துவுக்கு அதிஶயாவஹமான த4ர்மம். ஸ்வரூபமாவது— वैभवागतोत्कर्षावधियான வஸ்துத4ர்மம்.* அந்த வைப4வம் असाधारणसाधारणभेदेन இரண்டாயிருக்கும். ஸ்வரூபமும் असाधारणसाधारणभेदेन द्विविधம். அதில். असाधारणवैभवं சொல்லும்போது, வஸ்துவினுடைய असाधारणाकारத்தைச் சொல்லிச் சொல்லவேணும். साधारणवैभवं साधारणस्वरूपத்தைச் சொல்லியே சொல்லவேணும். ஆகையால், புருஷகாரோபாயங்களினுடைய அஸாதா4ரண வைப4வத்தைச் சொல்லுகிறவளவில், அவற்றுக்கு அஸாதா4ரணாகாரங்களைச் சொல்ல வேண்டுகையாலே, दोषनिवर्तनपूर्वकगुणाधानமாகிற पुरुषकारा-

---

15. (தந்த்ரேண) என்றது—சேர்த்து என்றபடி.

இடங்களில், (இருவரையும் திருத்துவதும்) (வா. 11) இத்யாதி$_3$யாலே, ஸாப்$_3$த$_3$மாகப் புருஷகார ஸ்வரூபமும், (உபாய க்ருத்யத்தையும் தானே ஏறிட்டுக் கொள்ளுகையாலே) (வா.14) என்கையாலே, ஆர்த்த$_2$மாக உபாயஸ்வரூபமும் சொல்லப்பட்டது. இங்கு, உப$_4$யஸ்வரூபகத$_2$ந பூர்வகமாக வைப$_4$வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தோ$_3$ஷத்தையும் கு$_3$ணஹாநியையும் பார்த்து உபேக்ஷியாதவளவன்றிக்கே, அங்கீ$_3$காரத்துக்கு அவைதன்னையே பச்சையாக்குகை) என்று. தோ$_3$ஷமாவது— அக்ருத்யகரணநிஷித்$_3$தா$_4$நுஷ்டா$_2$நம். கு$_3$ணஹாநியாவது-விஹிதாகரணம். இவையிரண்டையும்"मनोवाक्कायैः"(மநோவாக்காயை:) இத்யாதி$_3$ சூர்ணையாலே எம்பெருமானார் அருளிச் செய்தாரிறே. "इदं कुरु" "इदं मा कार्षीः"(இத$_3$ம் குரு; இத$_3$ம் மா கார்ஷீ:) என்று விதி$_4$நிஷேத$_4$த்மகமான ஸாஸ்த்ரந் தான் ப$_4$க$_3$வதா$_3$ஜ்ஞாரூபமாயிறேயிருப்பது. "श्रुतिः स्मृतिर्ममैवाज्ञा" (ஸ்ருதிஸ் ஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா)என்று தானே அருளிச்செய்தானிறே. ஏவம்பூ$_4$தஸாஸ்த்ரத்தில் நிஷித்$_3$த$_4$த்தைச் செய்கையும், விஹிதத்தைச் செய்யாமையுமிறே, அநாதி$_3$காலம் "क्षिपामि" (க்ஷிபாமி)

साधारणाकारத்தை "திருத்துவது" என்கிற ஸப்$_3$த$_3$த்தாலே ஸாப்$_3$த$_3$மாகச் சொல்லி. அந்த पुरुषकारतोपयुक्तकृपादिगुणங்களை स्वयमेव பரகாஸிப்பிக்கையாகிற पुरुषकारासाधारणवैभवத்தை அருளிச்செய்தார்; एवं उपायासाधारणवैभवं சொல்லுமளவில். उपायानपेक्षरक्षकत्वமாகிற उपायासाधारणस्वरूपத்தை. "உபாய

(ஆர்த்த$_2$மாக)என்றது-தன்னுடையதான உபாய க்ருத்யத்தை அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகச் செய்கையை வைப$_4$வமாகச் சொல்லு

வ்யா:— ஈத்3ருஶவைப4வமுடைய உபாய பூர்வப4ாவியான புருஷகாரத்துக்கும், தத்பூர்வக நிரபேக்ஷாபாயத்துக்கும் ஸாத4ாரண

இத்யாதி3யாலே. * (தனித்தனியே உபாத3ாந)மாவது—वैभव-शब्दद्वयोपस्थापितार्थद्वयத்திலே पृथक् पृथक् अन्वयनियामकसमस्तनिर्देशம். (தந்த்ரேணோபாத3ாந)மாவது—सकृत्प्रयुक्तवैभवशब्दोपस्थापित एक-धर्मावच्छिन्नव्यक्तियிலே तुल्यवदन्वयनियामकसमुच्चयनिर्देशம். * "तन्त्रं स्वराष्ट्रचिन्तायां कुटुम्बव्यापृतावपि। एकस्यैवोभयार्थत्वे" என்றிறே நிக4ண்டு. "புருஷகாரத்துக்கும்" इत्याद्युभयविशेषणங்களுக்குமாக "வைப4வம" என்று ஒரு விஶேஷ்யவாசகஶப்3த3த்தை ப்ரயோகி3க்கையாலே வைப4வஶப்3த3த்தில் தந்த்ரம்; तदुपाधिकமாக "புருஷகாரத்துக்கும்" இத்யாதி3யிலும் தந்த்ரம் என்று கருத்து. மூலத்திலே 'புருஷகாரவைப4வமும் உபாய வைப4வமும்'' (வா.6) என்று உத்3தே3ஶித்து, तत्क्रमेण पुरुष-कारत्वोपायत्वங்களைச்சொல்லி, அவற்றினுடையअसाधारणसाधारण वैभवங்களை உபபாதி3க்கவேண்டியிருக்க, पुरुषकारत्वोपायत्वங்களைச் சொல்லாதே வைப4வங்களை மாத்ரத்தைச் சொன்ன விது க்3ரந்த2த்துக்கு न्यूनतावहமென்னும் ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் (உப4யத்துக்கும்) இத்யாதி3நா. अयमभिसन्धिः- வஸ்துவுக்கு வைப4வம் சொல்லும்போது ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி வைப4வத்தைச் சொல்லவேணும். *வைப4வமாவது-வஸ்துவுக்கு அதிஶயாவஹமான த4ர்மம். ஸ்வரூபமாவது—वैभवागतोत्कर्षावधिயான வஸ்துத4ர்மம்.* அந்த வைப4வம் असाधारणसाधारणभेदेन இரண்டாயிருக்கும். ஸ்வரூபமும் असाधारणसाधारणभेदेन द्विविधம். அதில், असाधारणवैभवं சொல்லும்போது, வஸ்துவினுடைய असाधारणाकारத்தைச் சொல்லிச் சொல்லவேணும். साधारणवैभवं साधारणस्वरूपத்தைச் சொல்லியே சொல்லவேணும். ஆகையால், புருஷகாரோபாயங்களினுடைய அஸாத4ாரண வைப4வத்தைச் சொல்லுகிறவளவில், அவற்றுக்கு அஸாத4ாரணாகாரங்களைச் சொல்ல வேண்டுகையாலே, दोषनिवर्तनपूर्वकगुणाधानமாகிற पुरुषकारा-

---

15. (தந்த்ரேண) என்றது—சேர்த்து என்றபடி.

“न क्षमामि” (ந க்ஷமாமி) என்னும் ப4க3வந்நிக்3ரஹத்துக்கு இலக்காய்ப் போருகைக்குக் காரணம். (இவை இரண்டையும் பார்த்து உபேக்ஷியாதவளவன்றிக்கே) என்றது— ஆஶ்ரயணோந்முக2 சேதநக3தங்களான இவற்றை த3ர்ஶித்து, இவனை வேண்டோமென்று கைவிடாதே அங்கீ3கரிக்கும் மாத்ரமன்றிக்கே— என்றபடி. (அங்கீ3காரத்துக்கு அவைதன்னையே பச்சையாக்குகை)யாவது- அப்படிப்பட்ட தோ3ஷகு3ணஹாநிகள்தன்னையே முகமலர்ந்து அங்கீ3கரிக்கைக்குறுப்பானஉபஹாரமாகக் கொள்ளுகை.உபேக்ஷியாமைக்கு ஹேது-த3யா க்ஷாந்திகள். பச்சையாகக் கொள்ளுகைக்கு ஹேது-வாத்ஸல்யம். சுவடுபட்ட தரையில் புல் கவ்வாத பசு தன் கடையில் நின்றும் விழுந்த கன்றினுடம்பின் வழும்பை போ4க்3யமாக

क्रान् संसारेषु नराधमान्। क्षिपामि अजस्रमशुभान् आसुरीष्वेव योनिषु॥” इति गीतावचनस्थम्. (ந க்ஷமாமி) என்கிறவிது “अपराधशतं लक्षं मम नित्यकृतं भवेत्। क्षमाम्येकेन पद्मेन जातिपुष्पेण वा पुनः॥ मद्भक्तं श्वपचं वापि निन्दां कुर्वन्ति ये नराः। पद्मकोटिशतेनापि न क्षमामि कदाचन॥” என்கிற वाराहवचनस्थम्. अतिप्रसङ्गनिरासार्थं (ஆஶ்ரயணோந்முக2 சேதந க3தங்களான) என்று. இத்தால், “क्षिपामि” “न क्षमामि” இத்யாதி3கள் விமுக2விஷயமென்றபடி. (பச்சை)-உபஹாரம். கு3ணங்களுடைய निरवकाशताप्रसंगपरिहारार्थं, “क्षिपामि” இத்யாதி3களுக்கு विमुखविषयत्वமும். கு3ணங்களுக்கு अभिमुखविषयत्वமும். என்னுமபி4ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (உபேக்ஷியாமைக்கு) இத்யாதி3. *(दया)-परदुःखासहिष्णुता. (क्षान्तिः)—

ஆர்த்த2மாக—என்றபடி. (வாத்ஸல்ய)மாவது— “वत्सस्येदं वात्सं”—கன்றின்மேல் உண்டான உல்ப3ாதி3யான அழுக்குக்கள். “वात्सं लाति-भोग्यतया स्वीकरोति इति वात्सला; तस्याः कर्म

அவைதன்னையே, முகமலர்ந்து அங்கீகரிக்கைக்கடியான பச்சையாக்குகையாய்த்து. சிறையிருக்கை, க்ருபாதி3கு3ணங்களை வெளியிடுகை. த3ஶாவிபா4க3மறப் புருஷீகரிக்கை. உப4யரையும் ஸ்வவஶமாக்குகை—புருஷகார வைப4வமென்றும். தூதுபோகை, ஆரோபிதங்களான உபதே3ஷ்ட்ருத்வ க4டகத்வமுடையனாகை, உபேயமான தான் உபாயமாகை–உபாயவைப4வமென்றும் கீழ்ச்சொன்ன அஸாதா4ரண வைப4வத்தைப் பகல்விளக்குப்படுத்தும் உப4ய ஸாதா4ரணவைப4வமிறேயிது. ஶக்யமானவற்றைச் செய்கையிறே கீழில் வைப4வம். து3ஸ்ஸ்வபா4வங்களை ஸுஸ்வபா4வங்களாகவே விரும்பி மேல்விழவேண்டும் அருமையுள்ள வைப4வமிறே இது. 15.

अपराधानुरूपशिक्षणाभावसंकल्परूपापराधसहत्वम्।* (சுவடு)—गोमूत्रादिகள். (கடை)—யோநிப்ரதே3ஶம். (வழும்பு)—ஹேயமான த்3ரவவிஶேஷம். இக்கால் *"वत्सस्येदं वात्सं; वात्सं लाति-आदत्त इति वा, लीढे-आस्वादयत इति वा, वात्सला; आद्ये 'आतोऽनुपसर्गे' इति कप्रत्ययः। द्वितीये 'अन्यत्रापि दृश्यते' इति डप्रत्ययः। वात्सलायाः कर्म वात्सल्यं। ब्राह्मणादेः आकृतिगणत्वात् कर्मणि ष्यङ्"* என்று வ்யுத்பத்தி ஸூசிதை. "अद्य जातं तु मलिनं वत्सं गौरिव धावति" என்னக்கடவதிறே. 1. "मलिनं वत्सं धावति-जिह्वया शोधयति" என்றபடி. "धावु-गतिशुद्ध्योः" என்னக்கடவது. 2. அன்றிக்கே, शीघ्रं गच्छति என்றுமாம்; सरतेः शीघ्रगतौ धावादेशः. இப்போது, "मलिनं" என்கிற விஶேஷண ப3லத்தாலே आस्वादनार्थं शीघ्रगमनं என்று ஸித்3தி4க்கும். "प्रपन्नं परिगृह्णामि सदोषं चाप्यहं मुने" என்னக்கடவது. "परि" साकल्य वाचியாய் தோ3ஷத்தையும் உபாதே3யமாகக் கொள்வன் என்றபடி. "लङ्घयन् शूलमारोहेत्" என்கிற निषेधविधिபர்யாலோசனையில் ப்ரபந்நனுக்கு पुनर्दोषानुष्ठानं ப்ரஸங்கி3யாது; दोषादर्शित्वं वात्सल्यं என்கிற பக்ஷத்திலும் இப்படியே

वात्सल्यम्" என்றாய். கன்றின் பக்கல் தே4நு இருக்கும் இருப்பு என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (சுவடு) இத்யாதி3யால். (சுவடு)—கத்தம். (கடை)—வாலபுறம். (வழும்பு)—உல்ப3ாதி3. 15.

விரும்புமாபோலே இருப்பதொன்றிறேயிது. இக் கு₃ணத்துக்கொப்பதொரு கு₃ணமில்லையிறே. ஆகை யாலேயிறே " நிகரில் புகழாய் " (திருவாய்மொழி 6-10-10) என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. உடையவரும், " अपारकारुण्यसौशील्यवात्सल्य " (அபார காருண்ய ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்ய) என்று கு₃ணந் தரங்க₃ளோடொக்க அருளிச்செய்திருக்கச் செய்தே, இதின் வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற, மீளவும் "आश्रितवात्सल्यैक-जलधे" (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யைகஜலதே₄) என்றாரிறே. இவ்வாத்ஸல்யந்தான் மாத்ருத்வ ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே ஈஶ்வரனிலும் பிராட்டிக்கு அதிஶயித்திறேயிருப்பது. ஆகையாலே இருவரும் தாந்தாம் அங்கீ₃கரிக்கும் து₃ஶையில், இச்சேதநனுடைய தோ₃ஷகு₃ணஹாநி களைப் பச்சையாகக்கொண்டு அங்கீ₃கரிப்பர்கள்— என்கை. 15.

16. அவ:- இப்படிப் புருஷகாரமும் உபாயமும் தோ₃ஷகு₃ணஹாநிகள் குலைவதற்கு முன்னே அங்கீ₃ கரிக்கிறதென்? 'அவை குலைந்தே அங்கீ₃கரிக்கக் கடவோம்' என்றிருந்தால் வருவதென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இரண்டும்) என்று தொடங்கி.

வ்யா:- (இரண்டும்) என்கிறது–புருஷகாரோபா யங்களை. (இரண்டும் குலையவேணும் என்றிருக்கை) யாவது-இவனை அங்கீ₃கரிக்கும்போதைக்கு, 'இவ னுடைய தோ₃ஷகு₃ணஹாநிகளிரண்டும் போய்க் கொள்ளவேணும்' என்று நினைத்து ஆஶ்ரயணோந்முக₂ னை இவனைஅங்கீ₃கரியாதிருக்கை. இப்படியிருக்கில்;

16. இரண்டும், இரண்டுங்குலையவேணும் என்றிருக்கில் இரண்டுக்கும் இரண்டும் உண்டாய்த்ததாம்.

16. அவ:—இந்தப் புருஷகாரோபாயங்கள், வைஷம்யாதி₃ பரிஹாரார்த்த₂மாக தே₃ாஷாத்₃யபி₄ஸந்தி₄விராமமாத்ரத்தைப் பார்த்து இவனை அங்கீ₃கரிக்க வேண்டாவோ? என்ன, அப்படிச் செய்யில் அவை அவர்களுக்கேயாய்விடும் என்கிறார் மேல் (இரண்டும்) இத்யாதி₃யால்.

கொள்ளவேணும்; **यथेष्टप्रवृत्तौ** *வாரகரில்லாமையாலே—என்று கருத்து. இத்தால், த₃யா க்ஷாந்திகள்* **उभयसाधारणस्वरूपप्रयोजकம், वात्सल्यं उभयसाधारणवैभवप्रयोजकं** *என்று திருவுள்ளம் பற்றி அருளிச்செய்கிறார்* **(இக்கு₃ணத்துக்கு)** *இத்யாதி₃.* **(நிகரில்)** *இத்யாதி₃—" உலகம் மூன்றுடையாய் " என்று ஸ்வாமித்வம்; 'என்னை யாள்வானே" என்று ஸௌஶீல்யம்; "திருவேங்கடத்தானே" என்று ஸௌலப்₄யம்; இப்படி கு₃ணாந்தரங்கள் உக்தமானபடியாலே, "நிகரில் புகழாய்" என்கிற "புகழ்" பத₃ம் வாத்ஸல்யபரம். அத்தை "நிகரில்" என்று* **निस्तुलत्वेन** *விஶேஷித்தது என்றபடி.* **पूर्वोपात्तप्रमाण**த்திலே *"புகழ்"* **पदस्य वात्सल्यपरत्वं अस्फुट**மென்று **स्फुटप्रमाण**மருளிச் செய்கிறார் **(உடையவரும்)** *இத்யாதி₃நா.* **(இதின் வ்யாவ்ருத்தி)** *இத்யாதி₃—***पुनरुक्ति-एकशब्द**ங்களாலே *வாத்ஸல்யத்தினுடைய* **निस्तुलत्वं सिद्धं**—*என்றபடி.* **ईश्वरवात्सल्यं-दण्डधरत्वात् उद्भावकसापेक्षम्;** *பிராட்டிவாத்ஸல்யம்—***मातृत्वेन तन्निरपेक्षम्।** *ஆகையிறே* **श्रीमत्पदानन्तर्यं नारायणपद**த்துக்கு *என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார்* **(இவ்வாத்ஸல்யந்தான்)** *இத்யாதி₃.* *15.*

16. **(இரண்டும் என்று தொடங்கி)** *இத்யாதி₃—* **(தே₃ாஷகு₃ணஹாநிகள் இரண்டும் போகை)***யாவது—*

எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமியுரை பக்கம் 267ல் தொடர்கிறது.

(இரண்டுக்கும் இரண்டும் உண்டாகை) யாவது:— புருஷகாரத்துக்கும் உபாயத்துக்கும் தோ3ஷகு3ண ஹாநிகள் இரண்டும் வருகை. எங்ஙனேயென்னில்; தோ3ஷம் வருகையாவது—"त्वं माता सर्वलोकानां देवदेवो हरिः पिता" (த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம் தே3வ தே3வோ ஹரி: பிதா) "अखिलजगन्मातरम्" (அகி2ல ஜக3ந் மாதரம்) "पितासि लोकस्य चराचरस्य" (பிதாஸி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய) என்கிறபடியே ஸகலசேதநர்க்கும் நிருபாதி4கமான தாயும் தமப்பனுமாகையாலே, இச்சேதநனுடைய நன்மை தீமைகள் இரண்டும் தங்களதாம்படியான உறவு உண்டாயிருக்க, இச்சேதநனுடைய தோ3ஷங்களைப் பார்த்து அங்கீ3கரியாமையாலே தாத்3ருஶஸம்ப3ந்த4த்துக்குக் கொத்தைவிளைகை. கு3ணஹாநி வருகையாவது—இவனுடைய து3:க்க2ம் (குற்றம்) கண்டிரங்காமையாலும். இவனுடைய தோ3ஷத்தை போ4க்3யமாகக் கொள்ளாமையாலும் க்ருபாவாத்ஸல்யங்களுக்கு ஹாநி வருகை.

தோ3ஷம் போகையும் கு3ணம் உண்டாகையும். "இரண்டுக்கும் இரண்டும்" என்கிறவிடத்தில் "இரண்டும்" என்கிறது— தோ3ஷகு3ணஹாநிகளை; அவற்றை ஸாமாந்யேந நிர்தே3ஶித்து. பராமர்ஶத3ஶையிலே அபி4மதவிஶேஷத்திலே பர்யவஸிப்பிக்கலாம்; "ग्रोऽत एव" என்கிற "अतः" ஶப்3த3ம் "नात्मा श्रुतेः" என்று पूर्वप्रकृतश्रुतिसामान्यத்தைச் சொல்லிலும், अपेक्षितवाक्यविशेषத்தை உபஸ்தா2பிக்கிறப்போலே; "श्रुति-व्यक्तिभेदेऽपि अतश्शब्दः अर्थवशात् अपेक्षितं वाक्यविशेषं उपस्थापयति" என்றிறே ஶ்ருதப்ரகாஶிகை; ஆகையால், मातापितृसम्बन्धवैकल्य-रूपदोषविशेषத்திலும், कृपावात्सल्यहानिरूप-गुणहानिविशेषத்திலும் दोष-गुणहानि-सामान्यपरமான "இரண்டும்" என்கிறவிது பர்யவஸிக்க

வ்யா:—தோ3ஷ கு3ணஹாநிகள் பச்சையாகச் சேதநனை அங்கீ3கரிக்கும் புருஷகாரமும் உபாயமும். ஸ்வஸ்வாங்கீ3காரவேளையில் அந்த தோ3ஷ கு3ணஹாநிகள் இரண்டின் அபி4ஸந்தி4 குலைய வேணும் என்றிருக்கில்—இப்படி நினைக்கில் ஸம்ப3ந்த4த்தை அழிய

லாம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (தோ3ஷம் வருகையாவது) இத்யாதி3. சேதநனுக்கு கு3ணஹாநி நிவ்ருத்தியாவது कृत्यकरण*ருபையாகையாலே* शास्त्रीयोपायानुष्ठानं आवश्यकं *என்றதாய். அத்தால். க்ருபாதி3கு3ணங்களுக்கு ஹாநிவருமென்றபடி. இங்கே*—"यदि शरणवरणमपि साधनमभ्युपगम्येत(म्यते), तदा सर्वत्र सहेतुकत्वेन-"मां" शब्दोपस्थापित-वात्सल्यादीनां (दिगुणानां) अनवकाशेन असिद्धिरेव स्यात्। न च वात्सल्यस्य आश्रित-दोषादर्शनेन अङ्गीकारहेतुत्वं; साधनपक्षे आश्रित(श्रयण) विरोधि पापानां पञ्चसंस्कारदीक्षाविधानादिना आत्मज्ञानेन च नष्टत्वात् (तत्)प्राप्ति प्रतिबन्धकानां विद्याधिगमेन नष्टत्वाच्च दर्शनीयपापाभावात्। सौशील्यमपि न विश्वसनीयताहेतुः। भक्तस्यैव विश्वाससंभवात्। सर्वेतपसामतिरिक्तत्वप्रमाणेन ततोऽपि महाविश्वाससंभवाच्च। दुष्प्रापत्वशंकाऽपि "नार्हन्ति शरणस्थस्य" इत्युक्तस्य न संभवतीति सौलभ्यमपि अफलम्। सर्वज्ञत्वस्य अनिष्टनिवर्तनाद्युपयुक्तत्वेऽपि अत्र विशिष्य वेद्यत्वे प्रयोजनाधिक्याभावात्, अघटित-घटना-सामर्थ्यस्य वेद्यत्वाभावेऽपि भक्तस्यैव नित्यसूरिसङ्घे स्थापनसंभवात् तदुक्तेश्च (ज्ञानशक्त्योश्च) वैफल्यम्। स्वामित्वस्य "देहि मे ददामि ते" इति प्रकारेण इन्द्रादेरिव संबन्धाभावेऽपि फलप्रदत्वसंभवेऽत्र वेद्यत्वविधानानुपपत्तिः। कारुण्यस्यापि "अतिरिक्तं तपः" इति श्रुतस्य कौस्तुभादप्युत्कृष्टात्मसमर्पणस्य अफल्गुत्वेन व्याजमात्रत्वायोगात् न फलदानौपयिकत्वं इति निष्फलत्वम्। चेतनसत्तास्थित्यनुवर्तन-मुक्तानावृत्ति-नित्यानुभव-महदादिसामान्यसृष्ट्यवतारादीनां कृपाकार्यत्वेऽपि अत्र विशिष्य वेद्यत्वे प्रयोजनाभावात्, अन्यथा उपासनेऽपि वेद्यत्वापत्तेः, तद्वेद्यत्वविधिः व्यर्थ एव स्यात्। ततश्चाहेतुकमेव क्वचित् रक्षकत्वाभावे वात्सल्यादिगुणानां तदुद्बोधकपुरुषकारस्य च विषयाभावात् अभावपर्यवसानं स्यात्॥" *இத்யாதி3களான பூர்வர்கள் நிர்வாஹங்களைக் கண்டுகொள்வது.*

---

16. ஶேஷித3ம்பதிகளுக்குங்கூட அக்ருத்யகரணக்ருத்யா

அத2வா–(இரண்டும் உண்டாய்த்ததாம்) என்கிற விடத்திலும், தே3ாஷகு3ணஹாநிகளாவன—அக்ருத்ய கரண க்ருத்யாகரணங்களாகவுமாம். புருஷகாரத்துக்கு அக்ருத்யகரணமாவது-ஈஶ்வரனையும் உட்பட தே3ாஷம் காணவொட்டாத தான், தே3ாஷாதி3கள் குலைந்தன்றி அங்கீ3கரியேன் என்றிருக்கை. க்ருத்யாகரணமாவது-இவனுடைய தே3ாஷாதி3கள் பாராதே கைக்கொண்டு ஈஶ்வரனோடே சேர்ப்பிக்கையாகிற ஸ்வக்ருத்யத்தைச் செய்யாமை. ஈஶ்வரனுக்கு அக்ருத்யகரணமாவது-ஸம்ஸாரி சேதநருடைய தண்மையைப் பார்த்துக் கைவிடாதே, ஸ்வாபா4விக ஸம்ப3ந்த4மே ஹேதுவாக அத்3வேஷமேதொடங்கி உண்டாக்குகைக்கு எதிர்சூழல்புக்குத்திரிகிற ஸர்வபூ4தஸுஹ்ருத்தான தான், இச்சேதநனை அங்கீ3கரிக்குமளவில் 'இவன் தே3ாஷாதி3கள் குலைந்தாலொழிய அங்கீ3கரியேன்' என்றிருக்கை. க்ருத்யாகரணமாவது–இவனுடைய தே3ாஷாதி3களைப் பாராதே கைக்கொண்டு ஸ்வக்ருத்யமான அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யாதி3களைப் பண்ணுமை. இதுதான் சேதநனுக்குச் சொன்ன அக்ருத்யகரணாதி3களைப்போலே ஶாஸ்த்ரத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறவை யன்றே. இவர்கள்ஸ்வபா4வத்தைப்பற்றச் சொல்லு

"இரண்டும் குலைய, இரண்டும் உண்டாய்த்ததாம்" என்கிற "இரண்டும்" பத3த்3வயத்துக்கும் तत्परत्वेनவும் तज्जातीय-परत्वेनவும் अर्थवैरूप्यदोषமுண்டு. ஆகையிறே, "ज्ञोऽत एव" என்கிறவிடத்தில் "एतच्छब्दः प्रकृतजातीयपरामर्शीत्यर्थः" என்று ஶ்ருதப்ரகாஶிகை. அப்படியிங்கே मुख्यार्थानुपपत्तिயில்லாமை

கரணங்கள் உண்டென்றால் கர்மவஶ்யத்வம் வாராதோ

மாறுகிற புருஷகாரத்துக்கும், உபாயத்துக்கும். அபி4முக2சேதநக3த தோ3ஷ கு3ணஹாநிகளிரண்டும் அப்போதே உண்டாய்த்ததாம். இந்த "யதி3" ஶப்3த3ம் யதா2ஸ்மரண விபர்யயஸூசகம். அக4டித க4டநாரூபவ்யதிரேகார்த்த2ம். புத்ரனை அநீதியிலே கைவளரவிடுகை மாதாபிதாக்கள் குற்றமாமாப்போலவும். த4ர்மமழுக்குத4ர்மியதாமாப் போலவும்—இத்தலையில் தோ3ஷகு3ணஹாநி ஸத்3பா4வவ்ருத்3தி4கள் புருஷகாரோபாயங்களின் லீலா ரஸாபேக்ஷையாலும், தத3நுகு3ண உபேக்ஷையாலும் வருகையால்—அவை அவர்களுக்கே என்னலாமிறே. ஸம்ப3ந்த4வாத்ஸல்யஹாநி வருகையிறே அவர்களுக்கு தோ3ஷகு3ணஹாநிகள் உண்டாகையாகிறது. 16.

யாலே. "இரண்டும்" பத3த்3வயமும் ஏகரூபார்த்த2(க?)மாக அமையும் என்னுமபி4ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (அத2வா இரண்டும் உண்டாய்த்ததாம் என்கிறவிடத்திலும்) இத்யாதி3. உப4யர்க்கும் अकृत्यकरणकृत्याकरणங்களை யதா2யோக்3யம் த3ர்ஶிப்பிக்கிறார் (புருஷகாரத்துக்கு அக்ருத்யகரணமாவது) இத்யாதி3நா. शास्त्रनिषिद्धत्वं "अकृत्य"शब्दத்துக்கும். शास्त्रविहितत्वं "कृत्य"शब्दத்துக்கும் प्रवृत्तिनिमित्तமாகையாலே. शास्त्रवश्यचेतनனுக்கு कृत्याकृत्यங்கள் ஸம்ப4விக்குமதொழிய. ஶாஸ்த்ரவஶ்யரல்லாத இவர்களுக்கு ஸம்ப4விக்கும்படி எங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் (இதுதான் சேதநனுக்குச் சொன்ன) இத்யாதி3யால். कर्तुरतिशयावहकृतिविषयत्वं "कृत्य"शब्दத்துக்கும். कर्तुरपकर्षावहकृतिविषयत्वं "अकृत्य"शब्दத்துக்கும் लौकिकवैदिकங்களிலே व्यापियான प्रवृत्तिनिमित्तम्। अदृष्टस्वर्गनरकाद्यतिशयापकर्षावह-ज्योतिष्टोमब्रह्महननादिகளிற்போலே. दृष्टश्लाघागर्हादिरूपातिशयापकर्षावह-लौकिकक्रिया विशेषங்களிலும் कृत्याकृत्यशब्दங்களை ப்ரயோகி3க்கையாலே उक्तप्रवृत्तिनिमित्तं व्यापकम्; ஆகையால். शास्त्रवश्यतारहितविषयத்திலும் தத்தத்ஸ்வபா4வாநுகு3ணமாக அதிஶயாபகர்ஷங்கள் ஸம்பா4விதமாகையாலே, க்ருத்யாக்ருத்யங்கள் உபபந்நங்களென்று கருத்து. (இவர்கள் ஸ்வபா4வததைப்பற்ற)

என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (இதுதான்)

கிறவையித்தனையிறே. விமுக₂ரையுமுட்பட தோ₃ஷ கு₃ணஹாநிகள் பச்சையாக மேல்விழுந்து அங்கீ₃கரிக் கும் ஸ்வப₄ாவரான இவர்களுக்கு—அபி₄முக₂சேதநர் களை அங்கீ₃கரிக்குமளவில் தோ₃ஷாதி₃கள் குலைய வேணும் என்றிருக்கைதான் முதலிலே கூடாமை யாலே, இவர்களுக்கு இவை வருகைக்கு அவகாஶ மில்லையிறே. ஆயிருக்கச் செய்தே, இப்படி அருளிச் செய்தது- இவ்வர்த்த₂தத்வமறியாதவர்களுக்கு-ஆஶ்ர யணோந்முக₂சேதநக₃தங்களான தோ₃ஷகு₃ணஹாநி கள் குலையவேணுமென்றிராமல் அவற்றுடனே அங்கீ₃கரிக்கை இவர்களுக்கு அவஶ்யகரணீயம்— என்று அறிவிக்கைக்காக. 16.

17. அவ:- இப்படி, 'தோ₃ஷாதி₃கள் குலைந்தா லொழிய அங்கீ₃கரியோம்' என்றிருக்கில், அத்தலைக்கு அவையிரண்டும் வருமென்னுமிடம் சொல்லி, 'தோ₃ஷாதி₃கள் குலை(யப்)பட்டன்றோ நம்மை அங்கீ₃ கரித்தது' என்றிருக்கில் இத்தலைக்கு அவையிரண்டும் வருமென்கிறார் மேல் (இரண்டும் குலைந்தது) என்று தொடங்கி.

வ்யா:- (இரண்டும் குலைந்தது என்றிருக்கை) யாவது-இத்தனை நாளும் நம்மை அங்கீ₃கரியாதிருந்த வர்கள் இன்று அங்கீ₃கரித்தது நம் தோ₃ஷாதி₃கள் குலை(யப்)பட்டன்றோ. ஆகையால், நமக்கு அவை குலைந்தது என்று அநுஸந்தி₄த்திருக்கை. இப்படி யிருக்கில், (இத்தலைக்கு இரண்டுமுண்டாகை)யாவது- அக்ருத்யகரணமும் க்ருத்யாகரணமும் வருகை. எங்ஙனேயென்னில்; இவ்வதி₄காரிக்கு,—' அநாதி₃

17. இரண்டும் குலைந்தது என்றிருக்கில் இத் தலைக்கு இரண்டும் உண்டாய்த்ததாம்.

17. அபி₄முக₂னை தே₃ாஷகு₃ணஹாநிபூர்ண சேதநன்— அநாதி₃யே பிடித்து அபி₄வ்ருத்₃த₄மாய் வருகிற தே₃ாஷகு₃ண ஹாநிகள் இரண்டும், ஸ்வாநுஷ்டா₂நாஸ்திக்யங்களாலே நமக்குக் கட்டுக்குலைந்து போய்த்து என்று நிர்ப₄ரனாய் இறுமாந்திருக்கில், அவையடியற்றது என்று க₃ர்வித்திருக்கிற இத்தலைக்கு, ஸாபேக்ஷ புருஷகாரோபாயங்களைப்பற்ற (அடியறத்?) தேடின அந்த தே₃ாஷ கு₃ணஹாநிகள் இரண்டும் பழையபடியே நிலைநிற்க உண்டாய்த்த தாம் என்கிறார். இனி இவன் ஸ்வயத்நத்தாலே அவை குலைந்ததென்றி

என்றது— "पापानां वा शुभानां वा" "साऽहमन्तःकृपाजुष्टा देवदेवमचूचुदम्" இத்யாதி₃களில் அவக₃தமான பிராட்டிஸ்வ பா₄வத்தையும், "सुहृदं सर्वभूतानां" "स एकाकी न रमेत" "ईशानो भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सते" "दोषो यद्यपि" இத்யாதி₃ களில் அவக₃தமான ஈஶ்வரஸ்வபா₄வத்தையும் பற்ற— என்றபடி. மூலத்தில் "இரண்டும் குலையவேணும் என் றிருக்கில்" என்கிற "यदि"शब्दतात्पर्यं (விமுக₂ரையும்) இத்யாதி₃. (இவ்வர்த்த₂தத்வம்) என்றது—தே₃ாஷகு₃ண ஹாநிகளே பச்சையாகக் கொள்ளுகையாகிற ப்ரமேய ஸ்தி₂தி—என்றபடி. இது கு₃ணவாத₃மன்று என்று தோற்ற (தத்வ) பத₃ம். "विरोधे गुणवादस्स्यात्" என்று प्रमाणान्तरविरोध மிறே गुणवादत्वஹேது. இங்கே विमुखाभिमुखविषयविभागத் தாலே விரோத₄ம் பரிஹ்ருதமிறே. अकरणे प्रत्यवायம் சொன் னால் अवश्यकरणம் ஸித்₃தி₄க்குமாப்போலே, करणे प्रत्यवायம் சொன்னவிதுவும் अकरणदार्ढ्यापादकமென்று கருத்து. 16.

17. உத்தரவாக்ய ஸங்க₃தி (இப்படி தே₃ாஷாதி₃கள்) இத்யாதி₃. (தே₃ாஷாதி₃கள்) என்கிற "ஆதி₃" ஶப்₃த₃ம்

---

16. என்று தொடங்கி வாக்யத்₃வயத்தாலே.

காலம் அங்கீ3கரியாதவர்கள் இன்று நம்மை அங்கீ3கரித்தது நம்முடைய தோ3ஷகு3ணஹாநிகள் இரண்டும் குலைந்தவாறேயன்றே என்றநுஸந்தி4க்கை அக்ருத்யமாயிருக்க, அத்தைச்செய்கையாலும், "நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்" (திருவாய்மொழி 3-3-4) "अमर्यादः" (அமர்யாத3:) "बुद्ध्वा च नो च" (பு3த்3த்4வா ச நோ ச) "अतिक्रामन्नाज्ञां" (அதிக்ராமந்நாஜ்ஞாம்) இத்யாதி3ப்படியே நம்முடைய தோ3ஷகு3ணஹாநிகள் இப்போதளவாக ஒன்றும் குலைந்ததில்லையென்றும், இப்படியிருக்கச்

கு3ணஹாநிபரம். (அக்ருத்யமாயிருக்க) என்றது—அர்த்த2ஸ்தி2தி அப்படியில்லாமையால் मिथ्याज्ञानरूपமாகையாலே அநிஷ்டாவஹமாயிருக்க-என்றபடி. (நீசனேன்)-நீசத்வமே வடிவாகவுடையேன். (நிறைவொன்றுமிலேன்)— ஆத்மகு3ணங்களில் ஒன்றுமிலேன். (நீசனேன்) என்று—தோ3ஷமும். (நிறைவொன்றுமிலேன்) என்று— கு3ணஹாநியும் (என் கண் பாசம் வைத்த) என்று—அவையே ஹேதுவாகத் தம்மை அங்கீ3கரித்தது என்று ஆழ்வார் அநுஸந்தி4த்தாப் போலே—என்றபடி. (அமர்யாத3:) இதி— "अमर्यादः क्षुद्रः चलमतिरसूयाप्रसवभूः" इत्यादि—(अमर्यादः) என்று கு3ணஹாநியும். (क्षुद्रः) என்று தொடங்கி—தோ3ஷத்தையும் ஆளவந்தார் அநுஸந்தி4த்தாப்போலவும்—என்றபடி. இது-(தோ3ஷ கு3ணஹாநிகள் இப்போதளவாக ஒன்றும் குலைந்ததில்லை) என்று அநுஸந்தி4க்கையில் த்3ருஷ்டாந்தம். (பு3த்3த்4வா ச) இதி—"बुद्ध्वा च नो च विहिताकरणैः निषिद्धसंसेवनैः त्वदपचारशतैरसह्यैः। भक्तागसामपि शतैर्भवताप्यगण्यैर्हस्तीश वाक्तनुमनोजनितैर्हतोऽस्मि॥"—(बुद्ध्वा च, नो बुद्ध्वा च)-ज्ञानाज्ञानங்களாலே உண்டான—என்றபடி. (निषिद्धसंसेवनैः)-நிஷித்3த4ங்களுடைய அஸக்ருத் அநுஷ்டா2நங்களாலே—என்றபடி. (भवताऽपि)-सर्वज्ञेन त्वयाऽपि, (अगण्यैः)-इयत्तया संख्यातुमशक्यैः-என்றபடி. (वाक्तनुमनोजनितैः)-वाचिक-

---

17-வது வாக்யத்துக்கு எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமியுரை இல்லை.

ருக்கை—தது₃ப₄யோபேக்ஷைக்கு அடியாகையாலே அபி₄வ்ருத்₃த₄மாகாநிராநிறே.

ஆக, "தோ₃ஷாதி₃களுக்கு இசைந்தவனே ஆஶ்ரயணாதி₄காரி; அவற்றை விரும்புமவர்களே புருஷகாரோபாயபூ₄தர்;

कायिकमानसैः என்றபடி. இதுவும், (தோ₃ஷகு₃ணஹானிகள் இப்போது........குலைந்ததில்லை) என்ற அநுஸந்தா₄நத்திலே த்₃ருஷ்டாந்தம். இப்படி ஆழ்வான் அநுஸந்தி₄த்தாப் போலவும்—என்றபடி. (அதிக்ராமந்) இதி—"अतिक्रामन्नाज्ञां तव विधिनिषेधेषु भवतेऽप्यभिद्रुह्यन् वाग्धीकृतिभिरपि भक्ताय सततम्। अजानन् जानन् वा भवदसहनीयागसि रतः सहिष्णुत्वाद्रङ्गप्रवण तव माभूवमभरः॥"(रङ्गप्रवण)-வாரீர்! பெரியபெருமாளே!(अजानन् जानन् वा)- अज्ञानेन वा ज्ञानेन वा, (वाग्धीकृतिभिः)— வாங்மந:காய கர்மங்களாலே. (विधिनिषेधेषु)—ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிரூபங்களான प्रवर्तकनिवर्तकवाक्यங்களிலே ப்ரமிதையான, (तव आज्ञां)-ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி விஷயமான தேவரீருடைய அபி₄ப்ராயத்தை. (अतिक्रामन्)—அதிக்ரமிக்கிற; இத்தால் कृत्याकरणाकृत्यकरणरूपமான அபசாரம் சொல்லிற்று; பு₃த்₃தி₄பூர்வகமாகவும், அபு₃த்₃தி₄பூர்வகமாகவும் வாங்மந:காயகர்மங்களாலே, (भवते अभिद्रुह्यन् अपि) தேவரீர்க்கு அபகரித்துக் கொண்டுமிருக்கிற; இத்தால் ப₄க₃வத₃பசாரம் சொல்லிற்று; பு₃த்₃தி₄பூர்வகமாகவும்அபு₃த்₃தி₄பூர்வகமாகவும் வாக்₃தீ₄க்ருதிகளாலே. (सततं भक्ताय अभिद्रुह्यन् अपि) ஸததமாக தேவரீர் விஷயத்தில் ப₄க்திமான்களுக்கு அபகரித்துக்கொண்டுமிருக்கிற; இத்தால், பா₄க₃வதாபசாரம் சொல்லிற்று. பு₃த்₃தி₄பூர்வகமாகவும் அபு₃த்₃தி₄பூர்வகமாகவும்.(भवदसहनीयागसि रतः....) தேவரீர் விஷயமாயும், தேவரீருடையவர்கள் விஷயமாயும் உள்ள அஸஹநமாகிற அபசாரத்திலே ராக₃த்தையுடைய அடியேன், தேவரீர் ஸஹநஶீலராகையாலே தேவரீர்க்கு து₃ர்ப்ப₄ரனாகிறிலேன் -என்றபடி. இப்படியே பூர்வோபாத்த ஶ்லோகத்திலும் அபசாரவிபா₄க₃ம் கண்டு கொள்வது. "இங்கே, (भक्ताय अभिद्रुह्यन्, भवते अभिद्रुह्यन्)

செய்தே தோ3ஷாதி3களே பச்சையாக நம்மை அங்கீ3கரித்தருளுவதே! என்றும் அநுஸந்தி4க்கை க்ருத்யமாயிருக்க, அத்தைச் செய்யாமையாலும், இரண்டும் வருமிறே. 17.

என்று சதுர்த்தி2 வரும்படி எங்ஙனே? 'क्रुधद्रुहोरुपसृष्टयोः कर्म' என்று. 'क्रूरमभिद्रुह्यति' என்கிறாப்போலே த்3விதீயை யன்றோ வர ப்ராப்தம்" என்னில்; இதுக்குப் பலபடி நிர்வாஹங்களுண்டு. எங்ஙனேயென்னில்; (1) "न विद्यते भीः-भयं, यस्मिन् कर्मणि तद्यथा तथा अभि"-நிர்ப4யமாகவென்றாய். "अभि" என்கிறவிது உபஸர்க3மல்லாமையாலே "क्रुधद्रुहो-रुपसृष्टयोः" என்று கர்மஸம்ஜ்ஞையில்லாமையாலே. "क्रुधद्रुहेर्ष्यासूयार्थानां यं प्रति कोपः" என்று ஸம்ப்ரதா3நஸம்ஜ்ஞை வருகையாலே சதுர்த்தி2 ஸாது4. (2) அன்றிக்கே, "अभि" என்கிறவிது உபஸர்க3மேயாய், "भक्ताय"என்கிற சதுர்த்தி2— "क्रियार्थोपपदस्य च कर्मणि स्थानिनः" என்று "भक्तं कोपयितुं अभिद्रुह्यन्" என்றாய் " नमस्कुर्मो नृसिंहाय-नृसिंहमनुकूलयितुं" என்றாப்போலே யாகிறது. (3) அன்றிக்கே, "अभ्येत्य द्रुह्यन्-अभिद्रुह्यन्"என்றாய், "प्रदेशं परिलिखति" என்கிறவிடத்தில் "प्रदेशं परिमाय लिखति" என்கிறாப்போலே ஆக்ஷிப்தக்ரியாந்தரோபஸர்க3மாய், "த்3ருஹ" தா4துவுக்கு உபஸர்க3மல்லாமையாலே, கர்ம ஸம்ஜ்ஞை வாராமையாலே, "क्रुधद्रुह" இத்யாதி3 ஸூத்ரத்தாலே ஸம்ப்ரதா3நஸம்ஜ்ஞை வந்து சதுர்த்தி2 வருகிறது. (4) அன்றிக்கே, "अभि" என்கிறவிது, "अभिरभागे" என்று वीप्सायां कर्मप्रवचनीयமாய், "विधिनिषेधेषु तव आज्ञां अभि अति-क्रामन्-विधिनिषेधेषु तव आज्ञां आक्रामन्" என்றாய், "द्रुह" धातुவுக்கு உபஸர்க3மல்லாமையாலே "क्रुधद्रुह" इत्यादिना சதுர்த்தி2 வருகிறது. (5) அன்றிக்கே, "अभि" என்கிறவிது उपसर्ग-प्रतिरूपकமாய் உபஸர்க3மல்லாமையாலே, "क्रुधद्रुहोरुपसृष्टयोः कर्म" என்று கர்மஸம்ஜ்ஞை வாராமையாலே "यं प्रति कोपः" இதி ஸம்ப்ரதா3நஸம்ஜ்ஞை வந்து சதுர்த்தி2 வருகிறது.

தே₃ஶாதி₃விராமாபேக்ஷ—உபாய பூர்வபா₄வியான புருஷகாரத்துக்கு முற்பட்டு, பஶ்சாத்₃பா₄வியான உபாயத்துக்குப் பிற்படும்; அதடியாக தே₃ஶாதி₃கள் உண்டாகை — தத்ஸத்தா காரணமான உபாயத்துக்கு முற்பட்டு, தத்வ்ருத்₃தி₄ காரணமான புருஷகாரத்துக்குப் பிற்படும்; ப்ரவர்த்தகரான ஶக்தரே நிவர்த்தகர்; அப்ரவர்த்தகரான அஶக்தர் நிவர்த்தகராகமாட்டார்." என்றதாய்த்து. இதில் ஆஶ்ரயண விரோதி₄நிவர்த்தகத்வமாத்ரத்திலே புருஷகாரத்துக்கு அந்வயமுண்டத்தனை. ப்ராப்தி விரோதி₄ நிவர்த்தகத்வம் உபாயத்துக்கே உள்ளதொன்றிறே. சேதநனே கர்மப்ரவர்த்தகனுயிருக்க, ஈஶ்வரனைக் கர்மப்ரவர்த்தகன் என்கிறது, தத்காரயித்ருத்வத்தைப் பற்றவித்தனை. "ஏஷ ஹ்யேவ ஸாது₄ கர்ம காரயதி; ஏஷ ஹ்யேவ அஸாது₄ கர்மகாரயதி" என்னுநின்றதிறே. 17.

" अङ्के निविशतीं भयात् " " अवदत्तं प्रदत्तं च " *இத்யாதி₃களிலே உபஸர்க₃ப்ரதிரூபகமாகையாலே உபஸர்க₃கார்யங்கள் வாராதாப்போலே இங்கும் உபஸர்க₃ப்ரதிரூபகமாகையாலே உபஸர்க₃கார்யமான கர்மஸம்ஜ்ஞை வாராது. இத்தைப் பற்றவிறே.* " यदेतेभ्यो ह्यभिद्रोग्धुं मयाऽऽयुधपरिग्रहः। कृतः " *என்று மஹாகவிப்ரயோக₃மும் கிடக்கிறது.* (நீசனேன்) **इत्यादिपूर्वपूर्वप्रमाणविशदीकारार्थ**மாக **उत्तरोत्तरप्रमाणोपादान**ம் *என்று கண்டுகொள்வது.* (இத்யாதி₃ப்படியே) *என்கிற* "ஆதி₃" *ஶப்₃த₃த்தாலே.* "என் கண் பாசம் வைத்த" **"वद किमपदमागः तस्य तेऽस्ति क्षमायाः" "वरद मयि ततः प्रसादोन्मुखः" "सहिष्णुत्वात् रङ्गप्रवण तव माभूवमभरः"** *என்கிறவிவை ஸங்க்₃ருஹீதங்கள். உபாத்தங்களான ஆழ்வார், ஆளவந்தார், ஆழ்வான், ப₄ட்டர் இவர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கர்த்த₂ம்* (நம்முடைய)(*ப272*) *என்றுதொடங்கி,* (அங்கீ₃கரித்தருளுவதே)*என்னுமளவாக.17.*

முற்கூறியபடி இவ்வாக்யத்திற்கு எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமியுரை இல்லை; மற்றும் பல வாக்யங்களுக்கு மிக ஸங்க்₃ரஹமாயுள்ளது; ஆகையால், இரண்டு அரும்பதவுரைகள் இல்லாத பக்கங்களில், விஶேஷநிர்தே₃ஶமிருந்தாலொழிய, அவ்வுரையை அண்ணுவப்பங்கார் ஸ்வாமியுரையாகவே கொள்வது.

18. அவ:- 'இப்படி, புருஷகாரமும் உபாயமும் தோ₃ஷாதி₃கள் பச்சையாக அங்கீ₃கரித்தவிட முண்டோ?' என்னும் அபேக்ஷயிலே, 'தத்தத₃ங்கீ₃கா ரம் பெற்ற ராக்ஷஸிகளுடையவும் அர்ஜுநனுடைய வும் தோ₃ஷங்களை த₃ர்ஶிப்பிக்கவேஅது ஸித்₃தி₄க்கும்' என்று நினைத்து, ப்ரத₂மம் ராக்ஷஸிகள் தோ₃ஷங்களை த₃ர்ஶிப்பிக்கிறர் (ராக்ஷஸிகள்) என்று தொடங்கி.

வ்யா:- ஏகாக்ஷீ ஏககர்ணீ முதலான எழுநூறு ராக்ஷஸிகளும், பரஹிம்ஸை பண்ணைப்பெறில் உண்ணுதே தடிக்கும்படி ப்ரக்ருத்யா பாபஶீலைகளாய், பத்துமாஸம் ஒருபடிப்பட தர்ஜந ப₄ர்த்ஸநம் பண்ணி நலிந்து போந்தவர்களிறே. (இவர்கள் தோ₃ஷம் ப்ரஸித்₃த₄ம்) என்றது—ஸ்ரீராமாயணம் நடையாடும்

---

18. உத்தரவாக்யாவதாரிகை (இப்படி புருஷகாரமும்) இத்யாதி₃; "தோ₃ஷம் உபாதே₃யம்—என்கிற அர்த்த₂ பரங்களான வசநங்கள் அர்த்த₂வாத₃ங்களாகவமையும்; விதி₄நிஷேத₄ஶாஸ்த்ர விருத்₃த₄ங்களாகையாலே" என்கிற ஶங்காபரிஹாரார்த்த₂மாக அநுஷ்ட₂ாநம் காட்டுகிறர் என்றபடி. இத்தால், अनुष्ठान-उपोद्बलितங்களான க்ஷமாதி₃ கு₃ணபரஶாஸ்த்ராநுரோதே₄ந விதி₄நிஷேத₄ஶாஸ்த்ரங் களுக்கு विमुखविषयत्वमुपपन्नं-என்றபடி. (தத்தத₃ங்கீ₃காரம்)— புருஷகாரோபாயங்களுடைய அங்கீ₃காரம். (ப்ரத₂மம்) என்றது — प्रथमोद्दिष्टपुरुषकारकर्तृकाङ्गीकारकर्मत्वात् प्राथम्यं युक्तं என்றபடி.

(முதலான) என்கிறவித்தால், கர்ணப்ராவரணை முதலானுரைச் சொல்லுகிறது. 1 (எழுநூறு ராக்ஷஸிகளும்)

---

18. (எழுநூறு ராக்ஷஸிகளும்) என்றது—திருவடி ஶிம்ஶுபாவ்ருக்ஷத்தின்மேலிருக்கும்போது, ராவணனுடைய

18. ராக்ஷஸிகள் தோ3ஷம் ப்ரஸித்3த4ம்.

18. அவ:—இந்தப் புருஷகாரோபாயங்கள் தோ3ஷாதி3களைப் பச்சையாக அங்கீ3கரித்த இடங்களைக் காட்டுகிறார் மேல் (ராக்ஷஸிகள்) இத்யாதி3யால்,

என்கிற ஸங்க்2யாநியதி परिदृश्यमानश्रीरामायणश्रीकोशங்களிலே அகப்படவில்லை. புராணாந்தரங்களிலே கண்டு கொள்வது. 2 यद्वा, "क्रूराः क्रूरतरेक्षणाः" என்கிற ஸ்ரீராமாயணத்தில் "क्रूराः" என்கிறவிது. "क्रूरं धनुस्सप्तशतम्" என்கிறவிடத்தில் सप्तशताङ्गुलीपरिमाणத்தில் क्रूरशब्दप्रयोगம் காண்கையாலே. सप्तशत-संख्यापरமாகக் கடவது. வாரமொன்றுக்கு நூறு விழுக்காடாக ஏழு வாரத்துக்கும் எழுநூறு ராக்ஷஸிகளாய். எல்லாரையும் युगपदेव காவலாக வைக்கக்கூடுமாகையாலே ஔசித்யமும் உண்டு. 3 "प्रियं जनं अपश्यन्तीं पश्यन्तीं राक्षसीगणम्। स्वगणेन मृगीं हीनां श्वगणैरावृतामिव॥" என்கிற श्वगणदृष्टान्तबलத்தாலும் ஸப்தஶதஸங்க்2யை கூடும். "श्वानस्सप्त शतानि विंशतिश्च" इति नरकविशेषத்திலே श्वगणத்துக்கு किञ्चिदधिकसप्तशत ஸங்க்2யை காணப்பட்டதே. இங்கேயும் स्वल्पत्वात् अधिकांशानादरेण பெரியஸங்க்2யாமாத்ரத்தை விவக்ஷிக்கவும் கூடுமே. மூலத்திலே "ப்ரஸித்3த4ம்" என்கிற இதுக்கு அதி4கரணாகாங்க்ஷையிலே शाब्दैकसमधिगम्यமான அர்த்த2ம் शब्दप्रसिद्धिस्थलத்திலே ப்ரஸித்3த4மாகவற்றுகையாலே, श्रीरामायणप्रसिद्धिस्थलமே तत्प्रति-पाद्य-राक्षसीदोष-प्रसिद्धिस्थलமென்னுமபி4ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீராமாயணம் நடையாடும் தே3ஶத்தில்)

ஶாஸநத்தாலே நலிந்த ராக்ஷஸிகளிலே, ஏகஜடையென்றும், ஹரிஜடையென்றும், விகடையென்றும், து3ர்முகி2யென்றும், விநதை3 (விநதை) யென்றும், லம்ப3மாநபயோத4ரையான விகடையென்றும், சண்டோ3த3ரியென்றும், ப்ரக4ஸையென்றும், அஜாமுகி2யென்றும் ஸூர்ப்பநகை2 யென்றும் பத்துராக்ஷஸிகள் நலிந்தபடிகளைச் சொல்லுகிறவிடத்தில், "अजामुख्या यदुक्तं वै तदेव मम रोचते। सुरा चानीयतां

தே₃ஶத்தில் அறியாதார் இல்லை—என்றபடி. ஏவம் பூ₄தைகளானவர்களைக்குறித்து, "राजसंश्रयवश्यानां" (ராஜ ஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம்) "पापानां वा शुभानां वा" (பாபா நாம் வா ஶுப₄நாம் வா) என்று குற்றத்தை கு₃ண மாக உபபாதி₃த்து, திருவடியோடே மன்றாடி ரக்ஷிக்கையாலே. தோ₃ஷமே பச்சையாக அங்கீ₃ கரித்தமை ப்ரஸித்₃த₄மென்று கருத்து. கு₃ணஹாநி சொல்லாதொழிந்தது—தோ₃ஷமே பச்சையாமிடத்தில் கு₃ணஹாநி பச்சையாம் என்னுமிடம் சொல்ல வேண்டாவிறே—என்று. இவர்கள்தங்களுக்கு கு₃ண ஹாநியாவது—இடைவிடாமல் நலிந்து போருகிற விடத்தில், 'இவளும் நம்மோபாதி ஒரு பெண் பிறந் தவளன்றோ!' என்றுகிலும் மறந்தும் அல்பம் நெஞ் சிரக்க முண்டாதல், "भवेयं शरणं हि वः"(ப₄வேயம் ஶரணம் ஹி வ:)என்றதற்குப் பின்பும் நலிகிறவிடத்தில்,'ஐயோ!

என்று. "यावद्रामायणकथा लोकेषु प्रचरिष्यति" என்கிறபடியே. सर्वलोकप्रसिद्धமென்று கருத்து. "ப்ரஸித₃த₄ம்" என்கிற "प्र" शब्दार्थ-प्रकर्ष-बललब्धம் (அறியாதார் இல்லை) என்று வ்யதிரே கோக்தி. இத்தால் ப்ராயிகத்வ வ்யாவ்ருத்தி. (ராஜஸம்ஶ்ரய வஶ்யாநாம்)என்கிறவித்தால், स्वाम्यभिप्रायानुवर्तनம் गुणமென்று फलितमित्यभिप्रायेण (குற்றத்தை கு₃ணமாக) என்று. தோ₃ஷ கு₃ண ஹாநிகள் இரண்டும் சொல்லவேண்டியிருக்க, தோ₃ஷ மாத்ரோக்தி ந்யூநதாவஹம் என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் (கு₃ணஹாநி) இத்யாதி₃நா; गुणहानियில் इष-

---

क्षिप्रं सर्वशोकविनाशिनी ॥ मानुषं मांसमास्वाद्य नृत्यामोऽथ निकुम्भिलाम्" என்று, ஶூர்ப்பநகை₂ என்பாளொருத்தி—தன்னுடைய ப்ராத₄ாங்யம் தோற்ற "இவ்வொன்பது பேர்களிலும் வைத்துக்கொண்டு அஜாமுகி₂ என்னுமவள் சொல்லுகிறதே

வ்யா:—க்ரூர கர்மஜந்மங்களுடையராகையாலே ராக்ஷஸிகளுக்கு தோ₃ஷமுண்டென்னுமிடம் ஸுப்ரஸித்₃த₄ம். தோ₃ஷமுள்ள விடத்தில் கு₃ணஹாநியுமுண்டிறே த்ரிஜடை தொடக்கமானார் விலக்க விலக்க நலிந்து போந்தமையால் அதில்லாமையில்லையிறே. இப்படி தோ₃ஷாதி₃து₃ஷ்டைகளான ராக்ஷஸிகளை, அதுவே பச்சையாகப் புருஷகாரம் அங்கீ₃கரித்தமை காட்டப்பட்டது. 18.

व्यतिरेकमात्रம்; தோ₃ஷத்தில் அநிஷ்டாபாதமும் உண்டு; ஆகையாலே, गुणहान्यपेक्षया தோ₃ஷத்துக்கு त्याज्यतातिरेक-प्रयोजकत्वात् தோ₃ஷமே அங்கீ₃காரஹேதுவானமையாலே गुणहानिक्कு तद्धेतुत्वं अर्थसिद्धமாகையாலே அநுக்தி—என்றபடி. இத்தால், "தோ₃ஷத்தையும் கு₃ணஹாநியையும் பார்த்து"(வா.15)என்று கு₃ணஹாநியும் சொன்னவிது "நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன் என்கண் பாசம் வைத்த" [திருவாய் 3-3-4] என்ற प्रमाणानुसारेण स्फुटप्रतिपत्त्यर्थமென்று கருத்து. தோ₃ஷோக்தியால் அர்த்த₂ஸித்₃த₄மான கு₃ணஹாநியை த₃ர்ஶிப்பிக்கிறார்(இவர்கள்தங்களுக்கு கு₃ணஹாநியாவது) इत्यादिना. "स्त्री प्रणष्टेति कारुण्यात्" "एवमार्तासु योषित्सु कृपा कस्य न जायते" பெண்பிறந்தார் எய்தும் பெருந்துயர் காண்கிலேன்" [திருவாய் 5-4-4] இத்யாதி₃களிற்படியே. स्त्रीत्वं कारुण्यविषयतातिरेकहेतुவென்னுமபி₄ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (பெண் பிறந்தவளன்றோ என்றாகிலும்) என்று. இங்கே "दृष्ट्वाऽन्धबधिरव्यङ्गान् अनाथान् रोगिणस्तथा। दया न जायते यस्य मूढस्सोऽतीव मे मतः॥"

எனக்கபி₄மதமாயிருக்கையாலே கடுக அப்படிச் செய்யப் பாருங்கோள். பின்பு அந்த ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவீடாகக் காளிக்கூத்தாடுவோம்." என்று சொல்லுகையாலே, பத்து பேருக்கொருத்தி ப்ரதா₄நையாயிருக்கையாலேயும் "स्त्री-सहस्राणि ते सप्त वशे स्थास्यन्ति सुन्दरि" என்று விகடாவாக்யத்தின்படியே ராவணாந்த:புரத்துக்கு அந்தரங்க₃வ்ருத்தி செய்துபோரும் ராக்ஷஸஸ்த்ரீகள் ஏழாயிரம் பேர் உண்டாகையாலேயும், பத்துபேருக்கொருத்தியாக ஏழாயிரம் பேருக்கும் எழுநூறு பேர் ப்ரதா₄நைகள் உண்டு

இப்படிச் சொன்னவளன்றே!' என்று சற்றும் நெஞ்சுளுக்குதல் செய்யாமை முதலானவை. 18.

19. அவ:- இப்படி தே3ாஷப்ரஸித்3தி4 அர்ஜுநன் பக்கலில்லாமையாலும், கு3ணப்ரதை2யுண்டாகையாலும் 'இவனுக்கு தே3ாஷமேது?' என்கிற ஶங்கையை அநுவதி3த்துக்கொண்டு தத்3தே3ாஷங்களை த3ர்ஶிப்பிக்கிறார் (ஜிதேந்த்3ரியரில்) என்று தொடங்கி.

வ்யா:—(ஜிதேந்த்3ரியரில் தலைவன்) என்றது—"आभरणस्याभरणं प्रसाधनविधेः प्रसाधनविशेषः। उपमानस्यापि सखे प्रत्युपमानं वपुस्तस्याः॥" (ஆப4ரணஸ்யாப4ரணம் ப்ரஸாத4நவிதே4: ப்ரஸாத4நவிஶேஷ:। உபமாநஸ்யாபி ஸகே2 ப்ரத்யுபமாநம் வபுஸ் தஸ்யா:॥) என்னும் வைலக்ஷண்யமுடைய ஊர்வஶி வந்து மேல்விழ,

என்கிறவித்தை அநுஸந்தி4ப்பது. (நெஞ்சுளுக்குதல்)—कृतज्ञताप्रयुक्तமான हृदयवैक्लब्यம். இங்கே, "कृतघ्ने नास्ति निष्कृतिः" இத்யாதி3களைக் கண்டுகொள்வது. 18.

19. மூலத்திலே "புருஷகார க்ருத்யத்தையும் உபாய க்ருத்யத்தையும் தானே ஏறிட்டுக் கொள்ளுகையாலே" (வா.14) என்கிறவித்தால், அர்ஜுநனுக்கு दोषवत्त्व-उपायप्रतिसंबन्धित्वங்கள் ஸித்3த4மாகையாலே, அர்ஜுநனுக்கு தே3ாஷமே பச்சையாக उपायाङ्गीकारविषयत्वं சொல்லிற்றாய். நிர்தே3ாஷனாகவும் கு3ணவானாகவும் ப்ரஸித்3த4னான அவனுக்கு தே3ாஷகு3ணஹாநிகள் கூடாதென்கிற ஶங்கை உதி3க்குமாகையாலே, तदनुवादம் उपपन्नமென்னுமபி4ப்ராயத்தாலே உத்தரக்3ரந்த2ாவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி தே3ாஷ ப்ரஸித்3தி4)யித்யாதி3. (கு3ணப்ரதை2) என்கிறவிடத்தில் "गुरुर्वेच(च)स्यर्जुनोऽयं कीर्तौ भीष्मश्शरासने" இத்யாதி3யைக்

என்னுமபி4ப்ராயத்தாலே. 18.

19. ஜிதேந்த்3ரியரில் தலைவனாய், ஆஸ்திகாக்3ரேஸரனாய், “கேஶவஸ்யாத்மா” என்று க்ருஷ்ணனுக்கு தா4ரகனாயிருக்கிற அர்ஜுநனுக்கு தோ3ஷம் ஏதென்னில்; ப3ந்து4க்கள் பக்கல் ஸ்நேஹமும், காருண்யமும், வத4பீ4தியும்.

19, 20, 21. அவ:— ‘ஆகில், உபாயபூ4தனான க்ருஷ்ணன், தோ3ஷாதி3கள் பச்சையாக அங்கீ3கரிக்கக்கூடாது’ என்று ஶங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் மேல் (ஜிதேந்த்3ரியரில்) இத்யாதி3யால்.

கண்டுகொள்வது. “தோ3ஷமேது” என்றவநந்தரம் “கு3ணஹாநிதானேது?” என்று அத்4யாஹரித்துக்கொள்வது. (தத்3தோ3ஷங்களை)—அர்ஜுந தோ3ஷங்களை—என்றபடி.

(ஜிதேந்த்3ரியரில்) *இத்யாதி3*-(सखे! तस्याः वपुः आभरणस्य अपि आभरणं)-*வாராய் மித்ரனே! அந்த ஊர்வஶியினுடைய ஶரீரம், ஸ்வஸம்ப3ந்த4த்தாலே அந்யத்தை ரஸிப்பிக்கிற பூ4ஷணத்துக்கும் தன் ஸம்ப3ந்த4த்தாலே ரஸ்யதையை உண்டாக்கவற்று.* किञ्च—(प्रसाधनविधेः प्रसाधनविशेषः)-“प्रतिकर्म प्रसाधनं” *என்னக்கடவது. அந்த ஊர்வஶியினுடைய ஶரீரம்*—तिलक-अञ्जन-अनुलेपन-अलक्तकरससेक-कबरीकञ्चुकांशुकादि*களையிட்டு நிபுணமாகக் கோலம் செய்கையும் ஸ்வஸம்ப3ந்த4த்தாலே அந்யத்தை ரஸ்யமாக்குமதிறே; அத்தையும் தன் ஸம்ப3ந்த4த்தாலே ரஸ்யமாக்கவற்று.* किञ्च—(उपमानस्यापि प्रत्युपमानं) भवति—विवक्षिताह्लादकरत्वादिधर्मविशेष*ங்களுடைய* प्राचुर्यसंप्रतिपत्ति*களாலே* चन्द्राद्युपमानवस्तु*வானது* मुखाद्युपमेय*ங்களுடைய* आह्लादकरत्वादि*களுக்கு* परिच्छेदक*மாயிருக்குமிறே; அந்த உபமாநத்துக்கும்* धर्मोत्कर्षपरिच्छेदक*மாயிருக்கிறது அவள் ஶரீரம்—என்று* विक्रमोर्वशीयश्लोक*த்துக்கு அர்த்த2ம்; இத்தையருளிச்செய்கிறார்* (என்னும் வைலக்ஷண்யமுடைய ஊர்வஶி) *என்று.* वैलक्षण्य-

முறை கூறி நமஸ்கரித்துக் கடக்க நின்றவனுகை யாலே, இந்த்₃ரியஜயம் பண்ணினுரில் தனக்கு மேற் பட்டார் இல்லாதவன்-என்கை. (ஆஸ்திகாக்₃ரே ஸரன்) என்றது—த₄ர்மாத₄ர்ம பரலோக சேதநேஶ்வ ராதி₃களுக்கு ப்ரதிபாத₃கமான ஶாஸ்த்ரத்தில் ப்ரா மாண்ய பு₃த்₃தி₄யுடையவர்களுக்கு முன் நடக்குமவன் என்கை. (கேஶவஸ்யாத்மா என்று க்ருஷ்ணனுக்கு த₄ாரகனுயிருக்கிற) என்றது—“अर्जुनः केशवस्यात्मा कृष्ण- श्चात्मा किरीटिनः” (அர்ஜுநः கேஶவஸ்யாத்மா க்ருஷ் ணஶ் சாத்மா கிரீடிநः) என்று, அந்யோந்யம் ப்ராண பூ₄தராயிருப்பர்கள் என்கையாலே, இவனைப்பிரியில் க்ருஷ்ணன் த₄ரிக்கமாட்டான் என்னும்படி அபி₄மத விஷயமாயிருக்குமவன்—என்கை. (இப்படியிருக்கிற அர்ஜுநனுக்கு தோ₃ஷமேது) என்று ஶங்கை; (என்னில்) என்று தத₃நுவாத₃ம். தோ₃ஷங்கள்

सर्वेस्तेभ्योऽपि भोग्यताप्रकर्षः। (முறைகூறி)— “நீ எனக்குத் தாயன்றோ” என்று ஸம்ப₃ந்த₄த்தைச் சொல்லி—என்றபடி. (இந்த்₃ரிய ஜயம் பண்ணினுரில்)—“विषयव्यावृत्तकौतूहलः” என்று சொல்லப்பட்ட ப்₃ரஹ்மா முதலானுரில்-என்றபடி. “தலைவன்” ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் (தனக்கு மேற்பட்டாரில்லாதவன்) என்று. இங்கே. “निपात्येन्द्रमहल्यायां स्वपुत्र्यां च पितामहम्। कन्दर्पो जगदुद्दर्पो मिथुनीकुरुतेऽनिशम्॥” என்கிறவித்தைக் கண்டுகொள்வது. “अस्ति नास्ति दिष्टं मतिः” என்கிற ஸூத்ரத்தாலே “अस्ति परलोकादिकं इति यस्य मतिः स आस्तिकः” என்று வ்யுத்பந்நமான “ஆஸ்திக” ஶப்₃த₃த்துக்கு शास्त्रप्रामाण्यबुद्धिविशिष्टन் வாச்யன் என்னுமபி₄ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிருர் (த₄ர்மாத₄ர்ம) இத்யாதி₃. (சேதநேஶ்வராதி₃கள்) என்கிற “ஆதி₃” ஶப்₃த₃ம் नित्यविभूतिपत्नीसूरिपरिषदादिपरம். “அக்₃ரேஸர” ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் (முன் நடக்குமவன்) என்று. இந்த விஶேஷண த்₃வயத்

வ்யா:-ஊர்வஶி மேல்விழ, முறைகூற வல்லவனுய்க்கொண்டு ஜிதேந்த்3ரியர்க்கு முக்2யனுகையால் தோ3ஷப்ரஸங்க3மில்லை; "ஶிஷ்யஸ் தேऽஹம் ஶாதி4 மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்" என்று, க்ருஷ்ணன் அருளிச்செய்ததே ப்ரமாணமென்று ஆஸ்திக்யமுடையனுய்க் கொண்டு ப்ராமாணிகர்க்கு முன்நடக்குமவனுகையாலே கு3ணஹாநி ப்ரஸங்க3மில்லை; "அர்ஜுந: கேஶவஸ்யாத்மா க்ருஷ்ணஶ்சாத்மா கிரீடிந:। அர்ஜுநே ச ஜயோ நித்யம் க்ருஷ்ணே கீர்த்திஶ்ச

தாலே தோ3ஷாபா4வமும், கு3ணஹாந்யபா4வமும் சொல்லப்பட்டது. (கேஶவஸ்ய) இதி—"अर्जुनः केशवस्यात्मा कृष्णश्चात्मा किरीटिनः। अर्जुने च जयो नित्यं कृष्णे कीर्तिश्च शाश्वती ॥" "केशवस्यात्मा" என்கிறவிடத்தில் "ஆத்ம"ஶப்3த3ம் शरीरिवाचियாமிடத்தில், "तस्यैष एव शारीर आत्मा" என்கிற अनन्यात्मत्वं விரோதி4க்கும்; "कृष्णश्चात्मा" என்கிற "ஆத்ம" ஶப்3த3ம் सर्वसाधारणशरीरित्व-प्रतिपादनத்தில் ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே शरीरिवाचियன்று; गौण्या वृत्त्या अन्योन्यं प्रेमाधिक्येन आत्मवत् धारकपரம் என்னும் அபி4ப்ராயத்தாலே, மூலத்திலே "க்ருஷ்ணனுக்கு தா4ரகனுயிருக்கிற" என்றது. இத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறுர் (அந்யோந்யம் ப்ராண பூ4தராய்) என்று. गौणी. स्फोरणार्थं (ப்ராணபூ4தராய்) என்று "भूत" ஶப்3த3ம்; ப்ராணஸமராய் என்றபடி. "भूतं न्याय्ये समे प्राप्ते" என்னக்கடவது. गौणीलब्धமான ஸாத்3ருஶ்யத்தை விஶேஷிப்பிக்கிறுர் (இவனைப் பிரியில் க்ருஷ்ணன் த4ரிக்கமாட்டானென்னும்படி) என்று. இத்தால் ப2லிதம் (அபி4மத விஷயமாய்) என்று. இத்தால், "यत् त्वत्प्रियं तदिह पुण्यं अपुण्यमन्यत्" என்கிறபடியே भगवत्प्रियवस्तुவுக்கு தோ3ஷகு3ணஹாநிகள் दूरापेतங்கள் என்று கருத்து. केशिहन्तृवाचकமான "கேஶவ" ஶப்3த3த்தால் ஸூசிதமான दोषनिरासकत्वத்தையுடையவனுக்கு प्रियविषयமென்றவித்தாலும் தோ3ஷத்துக்கு அவகாஶமில்லையென்று கருத்து. மூலத்திலே, ஶங்காக்3ரந்தா2ம்ஶத்தை த3ர்ஶிப்பிக்கிறுர் (தோ3ஷமேதென்று ஶங்கை) என்று. (ஶங்கை) என்றது—ஶங்கா க்3ரந்த2மென்றபடி. அநுவாதா3ம்ஶத்தை த3ர்ஶிப்பிக்கிறுர் (என்னில்-என்று தத3நுவாத3ம்) என்று.

தன்னைச் சொல்லுகிறது மேல்—(ப3ந்து4க்கள் பக்கல் ஸ்நேஹமும் காருண்யமும் வத4பீ4தியும்) என்று. இவற்றில் ஸ்நேஹகாருண்யங்கள் தோ3ஷங்களாகிறது—அஸ்த2ா(ஸ்தா2)ந க்ருதங்களாகையாலே; வத4பீ4தி தோ3ஷமாகிறது—ஸ்வத4ர்மத்தில் அத4ர்மபு3த்3த்4யா வந்ததாகையாலே; "अस्थानस्नेहकारुण्यधर्माधर्मधियाऽऽकुलम्" (அஸ்த2ாந ஸ்நேஹகாருண்யத4ர்மாத4ர்மதி4யாऽऽகுலம்) என்றிறே ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது. "धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः" (த4ர்மக்ஷேத்ரே குருக்ஷேத்ரே ஸமவேதா யுயுத்ஸவ:) என்கிறபடியே—யுத்3தே4ச்சை2யாலே இரண்டு தலையும் வந்தணை(ணி)ந்து நின்றபின்பு, யுத்3த4மே கர்த்தவ்யமாயிருக்க, அத்3த3ுமை

"ப3ந்து4க்கள் பக்கல் ஸ்நேஹமும் காருண்யமும் வத4பீ4தியும்" என்கிறவிதுக்கு, அநுஷக்தமான "தோ3ஷம்" என்கிறத்தோடே அந்வயமென்னும் அபி4ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (தோ3ஷங்கள்தன்னைச் சொல்லுகிறது) என்று. ப3ந்து4ஸ்நேஹாதி3கள் கு3ணமாயிருக்க இவை தோ3ஷமாகிறபடியென்? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் (இவற்றில் ஸ்நேஹ காருண்யங்கள்) என்று தொடங்கி. ஸ்நேஹமாவது—மநஸ்ஸினுடைய आर्द्रता. "मनसो यद्दयार्द्रत्वं विषयेषु ममत्वतः। भयशङ्कावसानात्मा स एव स्नेह उच्यते॥ आर्द्रता शिशिरत्वं यत् सर्वावस्थासु मानसम्। द्वयोः परस्परस्यास्ते तदपि स्नेह ईरितः॥" என்னக் கடவதிறே. காருண்யமாவது—த3யை; "अबन्धौ बन्धुवर्गे वा मित्रे द्वेष्टरि वा तथा। आपन्ने रक्षितव्यं तु दयैषा संप्रकीर्तिता॥ निर्जिताखिलशोकानां एक एवास्ति शोककृत्। सतां कारुण्यसिन्धूनां योऽयं शोकः परस्थितः" என்னக்கடவதிறே. "स नो बन्धुर्जनिता" "भ्राता भर्ता च बन्धुश्च" என்கிற நிருபாதி4க ப3ந்து4வையொழிந்த பா3ந்த4வாப4ாஸர் பக்கல் ஸ்நேஹ காருண்யங்கள் உத்தரோத்தர ஸங்க3ஹேதுக்களாகையாலே

ஶாஶ்வதீ ||" என்று நிர்தோ3ஷத்வகரனாய் ஸர்வத4ாரகனான க்ருஷ்ணனுக்கு த4ாரகன் என்னும்படி அபி4மதனான அர்ஜுநனுக்கு தோ3ஷாதி3ஸத்3பா4வ ஶங்கையும் கூடாமையால் ப்ரஸஜ்ஜ்ய ப்ரதிஷேதி4க்கப்படும் தோ3ஷாதி3 ஏதென்னில் என்று ஶங்கித்து—"அஸ்த2ாநஸ்நேஹ காருண்ய த4ர்மாத4ர்மதி4யாSSகுலம் | பார்த்த2ம் ப்ரபந்நமுத்3தி3ஶ்ய ஶாஸ்த்ராவதரணம் க்ருதம் ||" என்று ப்ராக்ருத ப3ந்து4க்

முமுக்ஷுக்களுக்கு ப3ந்த4ஹேதுக்களிறே. இத்தையருளிச் செய்கிறார் (அஸ்த2ாந க்ருதங்களாகையாலே) என்று; அநுசிதக்ருதங்களாகையாலே என்றபடி; அதாவது—அநுசித விஷயமாக அநுசிதாஶ்ரயத்தில் உத்பந்நங்களாகையாலே—என்றபடி; இத்தால், பு3பு4க்ஷுவுக்கு ப3ந்து4ஸ்நேஹாதி3கள் கு3ணமானாலும், முமுக்ஷுவுக்கு பா3ந்த4வாபா4ஸர் பக்கலிலும், யுத்3த4ப்ரகரணத்திலே க்ஷத்ரியர்க்கு தத2ாவித4 ப3ந்து4க்கள் பக்கலிலும் ஸ்நேஹாதி3கள் முமுக்ஷாவிரோதி4யாகையாலும், ब्रह्मविद्याङ्गवर्णधर्मभूतयुद्धविरोधियாகையாலும் विषयाश्रयानौचित्यத்தாலே தோ3ஷங்கள் என்று கருத்து. இங்கே, "दया चेत् गुणः, निग्रहश्चेद्दोषः-इति न नियमोऽस्ति; लोके अस्थानदयायाः स्थाननिग्रहस्य च गुणदोषत्वदर्शनाभावात्" என்கிற ஶ்ருதப்ரகாஶிகா ஸூக்தியைக் கண்டுகொள்வது. "श्लोकार्धेन प्रवक्ष्यामि यदुक्तं ग्रन्थकोटिभिः। परोपकारः पुण्याय पापाय परपीडनम्" என்று வத4பீ4தி கு3ணமாயிருக்க, தோ3ஷமானபடியென்? என்ன அருளிச் செய்கிறார் (வத4பீ4தி) இத்யாதி3. (ஸ்வத4ர்மத்தில்)என்றது-க்ஷத்ரியனான தனக்கு அவஶ்யகரணீயமான வைரிவத4த்தில்—என்றபடி. இதுக்குப் பரமாசார்யவசநஸம்வாத3ம் காட்டுகிறார் (அஸ்த2ாந ஸ்நேஹ) இத்யாதி3. இது गीतार्थसङ्ग्रहस्थம். "पार्थं प्रपन्न उद्दिश्य शास्त्रावतरणं कृतम्" इति उत्तरार्धम्. இதுக்கு அர்த்த2ம் (த4ர்மக்ஷேத்ரே) இத்யாதி3. "योद्धु इच्छवः युयुत्सवः" என்று விவக்ஷித்து அர்த்த2ம் (யுத்3தே4ச்சை2யாலே) என்று. "मामकाः पाण्डवाश्चैव" என்கிற இதுக்கு அர்த்த2ம் (இரண்டு தலையும்) என்று. "ஸமவேத" ஶப்3த3ார்த்த2ம் (வந்தணிந்து) என்று. "न काङ्क्षे"

யிலே, "न कांक्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च। किं नो राज्येन गोविन्द किं भोगैर्जीवितेन वा॥ येषामर्थे कांक्षितं नो राज्यं भोगास्सुखानि च। त इमेऽवस्थिता युद्धे प्राणान् त्यक्त्वा धनानि च॥" (ந காங்க்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண ந ச ராஜ்யம் ஸுகா2நி ச। கிம் நோ ராஜ்யேந கோ3விந்த3 கிம் போ4கை3ர் ஜீவிதேந வா॥ யேஷாமர்த்தே2 காங்க்ஷிதம் நோ ராஜ்யம் போ4கா3ஸ் ஸுகா2நி ச। த இமேऽவஸ்தி2தா யுத்3தே4 ப்ராணாந் த்யக்த்வா த4நாநி ச॥) இத்யாதி3ப்படியே 'இவர்களைக் கொன்று நாம் ஜீவிப்பதொரு ஜீவநமுண்டோ?' என்று ப3ந்து4க்கள்பக்கல் பண்ணின ஸ்நேஹம் ஸ்வவர்ண விருத்3த4மாகையாலே நிஷித்3த4மிறே. "तान् समीक्ष्य स कौन्तेयस्सर्वान् बन्धूनवस्थितान्। कृपया परयाऽऽविष्टो विषीदन्निदमब्रवीत्॥"(தாந் ஸமீக்ஷ்ய ஸ கௌந்தேயஸ் ஸர்வாந் ப3ந்தூ4நவஸ்தி2தாந்। க்ருபயா பரயாऽऽவிஷ்டோ விஷீத3ந்நித3மப்3ரவீத்॥) என்னும்படி- அத்3த3ஶையில் பண்ணின காருண்யமும், பஶ்வாலம்ப4நத்தில் காருண்யம்போலே நிஷித்3த4மிறே. "कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुम्। कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन॥" (கத2ம் ந ஜ்ஞேயமஸ்மாபி4: பாபாத3ஸ்மாந்நிவர்த்திதும்। குலக்ஷயக்ருதம் தோ3ஷம் ப்ரபஶ்யத்3பி4ர் ஜநார்த3ந॥) என்று தொடங்கி, "अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम्। यद्राज्यसुखलोभेन हन्तुं स्वजनमुद्यताः॥" (அஹோ ப3த மஹத் பாபம் கர்த்தும் வ்யவஸிதா வயம்। யத்3ராஜ்யஸுக2லோபே4ந ஹந்தும் ஸ்வஜநமுத்3யதா:॥) என்னுமளவும், ஸ்வவர்ண த4ர்மமான

இத்யாதி3க்குத் தாத்பர்யம் (இவர்களைக் கொன்று) இத்யாதி3. (ஸ்வவர்ண விருத்3த4மாகையாலே) என்றது—

கள்பக்கல் அஸ்த2ாநேயுண்டான முன்பில்லாததொரு ஸ்நேஹமும், பஶ்வாலம்ப4நத்திற்போல் அவர்கள்பக்கல் அஸ்த2ாநேயுண்டான ஹிம்ஸாऽஸஹத்வரூப காருண்யமும், ஸ்வவர்ண த4ர்மமாய்க்கொண்டு ப்ராப்தமான ப3ந்து4வத4ரூப த4ர்மத்தில் அத4ர்மபு3த்3த்4யா வந்த பீ4தியும், “ரக்ஷ மாம் ஶரணாக3தாம்” என்று ஶரணாக3தையான த்3ரௌபதி3யை ஶத்ருக்கள் பரிப4விக்கிற பரிப4வத்தைக்கண்டும், ஸாமாந்ய த4ர்மஹாநியைப்பார்த்து உதா3ஸீநித்துப் பொறுத்திருந்ததும் இவையெல்லாம் தோ3ஷமிறே; இதில்

க்ஷத்ரியவர்ணனான தனக்கு प्रत्यवायकरமாகையாலே-என்றபடி. இது विषयानौचित्यத்துக்கும் उपलक्षणம். ஆப4ாஸப3ந்து4க்களிலும், युद्धार्थमवस्थितक्षत्रियர் பக்கலிலும் स्नेहादिகள், முமுக்ஷுவாய், க்ஷத்ரியனானவனுக்கு யுத்3த4ஸமயத்திலே தோ3ஷமிறே. “दण्डयुद्धाधिकानि क्षत्रियस्य” என்கிற ஆபஸ்தம்ப3 வசநத்தைக் கண்டுகொள்வது. “शूराणां समयो हि दारुणरसस्स्नेहक्रमं बाधते” என்னக்கடவதிறே. (தாந்) இத்யாதி3—“कृपया परयाऽऽविष्टो विषीदन्”என்கிற இதின் அர்த்த2ம் (அத்த4ைமயில்) இத்யாதி3. (பஶ்வாலம்ப4நத்தில் காருண்யம்போலே)என்றது–कार्तयुगधर्मनिष्ठाधिकारिव्यतिरिक्ताधिकारिக்கு,“अशुद्धमिति चेन्न शब्दात्” “न वा उ एतत् म्रियसे न रिष्यसि” இத்யாதி3ப்படியே. “अग्नीषोमीयं पशुमालभेत” இத்யாதி3களிற் சொல்லுகிற पशुसंज्ञपनத்தில் காருண்யம்போலே—என்றபடி. * அல்லது, விஶிஷ்டாதி4காரிக்கு पशुसंज्ञपनं முதலிலே நிஷித்3த4மிறே. “कुर्यात् घृतपशुं सङ्गे कुर्यात् पिष्टपशुं तथा। न त्वेव तु वृथा हन्तुं पशुमिच्छेत् कथञ्चन॥” “पशुं यज्ञैः कथं हिंस्रैः मादृशो यष्टुमर्हति। हिंसात्मकैस्तु किं तस्य यज्ञैः कार्यं महात्मनः॥ प्रस्वापे च प्रबोधे च पूजितो येन केशवः॥” இத்யாதி3களாலே விஶிஷ்டாதி4காரிக்கு पश्वालम्भननिषेधपूर्वकமாக पिष्टपशुयागம் விதி4க்கப்பட்டதிறே.* “अधर्म इति धीः अधर्मधीः; धर्मे अधर्मधीः- धर्माधर्मधीः; तया आकुलम्” என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவர்ண த4ர்மமான வத4த்திலே) இத்யாதி3; “अस्थानस्नेहकारुण्याभ्यां सहिता धर्माधर्मधीः”

---

19. பஶ்வாலம்ப4நத்தில்–யாக3மத்4யஸ்த2மான பஶு-

வத4த்திலே அத4ர்ம பு3த்3த்4யா பண்ணின பீ4தியும் அப்படியேயிறே. 19.

20. அவ:- இவையெல்லாம் அப்ரத4ாநம்; இன்னமும் ப்ரத4ாநதோ3ஷம் வேறேயென்கிறார் (த்3ரௌபதீ3) என்று தொடங்கி.

வ்யா:- முன்பு த்3ரௌபதி3யை து3ர்யோத4நாதி3கள் பரிப4விக்கிறபடியைக் கண்டிருக்கச்செய்தே, சூதிலே தோற்றமையை நினைத்து (அ)த4ர்மபீ4தியாலே பொறுத்திருந்தாலும், "गोविन्द पुण्डरीकाक्ष रक्ष मां शरणागताम्" (கோ3விந்த3 புண்ட3ரீகாக்ஷ ரக்ஷ மாம் ஶரணாக3தாம்) என்று க்ருஷ்ணனை ஶரணம் புகுந்த பின்பு பரிப4விக்கிறவளவில், "ப4க3வதா3ஶ்ரிதரைப் பிறர் பரிப4விக்கக் கண்டால் ஶக்தனாகில் விலக்கவேணும்; அஶக்தனாகில் இழவோடே அவ்வருகே போகவேணும்" என்னும் விஶேஷ ஶாஸ்த்ர மர்யாதை3யைப் பார்த்தாதல்,

---

इति विग्रहे, "तृतीया" इति योगविभागात्समासः. அல்லது. इतरेतरयोगद्वन्द्वமாகில் बहुवचनமும். समाहारद्वन्द्वமாகில் "स्नेहकारुण्यधर्माधर्मधिना" என்று नपुंसकत्व—प्रयुक्त—नुमागम—विशिष्टरूपமும் ப்ரஸங்கி3க்கும். இது தோற்றவிறே "अस्थाने समुपस्थितस्नेहकारुण्याभ्यां अप्रकृतिं गतं, क्षत्रियाणां युद्धं परमधर्ममपि अधर्मं मन्वानं" என்று கீ3தாபா4ஷ்யத்திலே "अस्थान "इत्यादिगीतार्थसङ्ग्रहश्लोकத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்தது என்று கண்டு கொள்வது. "धियाकुलम्" என்கிறவிதுக்கர்த்த2ம் (அத4ர்ம பு3த்3த்4யா பண்ணின பீ4தியும்) என்று. (அப்படியே) என்றது—நிஷித்3த4மிறேயென்றபடி. 19.

20. மேலே. "ப்ரத4ாநதோ3ஷம்" என்கையாலே. இவை அப்ரத4ாநதோ3ஷங்களென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதமென்னும்

ஹிம்ஸையில். 19.

20. த்3ரௌபதீ3பரிப4வம் கண்டிருந்தது—க்ருஷ்ணுபி4ப்ராயத்தாலே ப்ரதா4ந தோ3ஷம்.

ஶரணுக3தையின் பரிப4வம் கண்டிருந்ததொன்றுமே, ஶரணுக3த வத்ஸலனை க்ருஷ்ணனுடைய "நம்மை நினைத்துக் கூப்பிடுகிற அப3லையின் பரிப4வத்தைக் கண்டு ஆறியிருக்கவல்ல நிர்க்4ருணனை பாபிஷ்ட2னன்றோ இவன்" என்னும் அபி4ப்ராயத்தாலே பரித்யாக3 ஹேதுவான ப்ரத4ாந தோ3ஷம்; அஸ்த2ாந ஸ்நேஹகாருண்யாதி3கள் இவனுக்கு ப்ரத4ாநதோ3ஷமன்று—என்று பரிஹரிக்கிருர்.

அபி4ப்ராயத்தாலே உத்தர வாக்யாவதாரிகை (இவையெல்லாம் அப்ரத4ாநம்) *இத்யாதி3.* (சூதிலே)—*த்3யூதத்திலே என்றபடி. த்3யூதஸ்வரூபந்தான்*—**अक्षवर्ध्रशलाकाद्यैर्देवनं जिह्मकारितम्। पणक्रीडावयोभिश्च पदं द्यूतसमाह्वयम्॥ अप्राणिभिर्यत्क्रियते तल्लोके द्यूतमुच्यते। प्राणिभिः क्रियमाणस्तु स विज्ञेयस्समाह्वयः॥"** *என்கிற ஸ்ம்ருதி வசநங்களிலே சொல்லப்பட்டது.* (த4ர்மபீ4தியாலே) *என்றது*—"**जितमुद्ग्राहयेज्जेतॄन्**" *என்கிற ஶாஸ்த்ர வஶ்யராய்க்கொண்டு த4ர்மஹாநி ப4யத்தாலே—என்றபடி.* (பொறுத்திருந்தாலும்) *என்கிறவித்தால், "பொய்ச்சூதில் தோற்ற பொறையுடை மன்னர்" [பெரியாழ்திரு 2-1-1] என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியை ஸ்பே2ாரிக்கிருர்.* (ப4க3வத3ாஶ்ரிதரை) *இத்யாதி3—இங்கே,* "**वैष्णवानां परीवादं यो मोहात्कुरुते नरः। शङ्कुभिस्तस्य नाराचैः कुर्यात्कर्णस्य पूरणम्॥**" *என்கிறவித்தைக் கண்டுகொள்வது.* (அஶக்தனுகில்) *இத்யாதி3—இங்கே,* "**निन्दां भगवतः शृण्वन् तत्परस्य जनस्य वा। ततो नापैति यस्सोऽपि यात्यायुस्सुकृताच्च्युतः॥**" *இத்யாதி3யை அநுஸந்தி4ப்பது.* "**जितमुद्ग्राहयेज्जेतॄन्**" *என்கிற ஸாமாந்ய ஶாஸ்த்ரத்துக்கு,* "**वैष्णवानां परीवादं**" **इत्यादिविशेषशास्त्रप्राबल्य***த்தாலே* **भगवदाश्रितव्यतिरिक्तविषयतया सङ्कोच***ம் யுக்தம் என்னுமபி4ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிருர்* (என்னும் விஶேஷ ஶாஸ்த்ர மர்யாதை3யை)

தன்னளவில் க்ருஷ்ணனுக்குண்டான ஸ்நேஹ பக்ஷ பாதங்களை நினைத்து, 'அவனை ஶரணம் புகுந்தவள் பரிப₄வப்படப் பார்த்திருந்தால், அவன்முகத்திலே நானோ விழிக்கும்படி என்!' என்றுதல், சடக்கென எழுந்திருந்து விலக்கவிறே அடுப்பது. அத்தைச் செய்யாதே, முன்புத்தையிற் காட்டில் ஒரு விஶேஷமற இருந்தானிறே. இதுவேயாய்த்து இவன்தோ₃ஷங்கள் எல்லாவற்றிலும் ப்ரதா₄நமாக க்ருஷ்ணன் திருவுள்ளத்திலே பட்டுக்கிடப்பது. அத்தைப்பற்ற (க்ருஷ்ணாபி₄ப்ராயத்தாலே ப்ரதா₄ந தோ₃ஷம்) என்கிறது. தோ₃ஷத்துக்கு ப்ராதா₄ந்யம் க்ரௌர்யத்தாலேயிறே. அல்லாதவை போலன்றிக்கே "न क्षमामि" (ந க்ஷமாமி) என்னும்படியான தோ₃ஷமிறே இது. 20.

இதி. ஸ்வஸம்ப₃ந்த₄த்தைப்பற்ற விலக்கவொண்ணுதாகிலும். भगवत्संबन्धानन्तरं तत्संबन्धமடியாக விலக்க ப்ராப்தமென்று கருத்து. இப்படி ஶாஸ்த்ர மர்யாதை₃யைப் பாரா விட்டாலும் லோகமர்யாதை₃யைப் பார்த்தாகிலும் விலக்க வேணும் என்கிறார் (க்ருஷ்ணனுக்குண்டான) இத்யாதி₃யால். (ஸ்நேஹம்) பூர்வோக்தம். (ப 284) * (பக்ஷபாத)மாவது—तत्कार्यस्य स्वकार्यत्वेन परिग्रहம். "पक्ष-परिग्रहे" என்றிறே தா₄து. "पक्षस्सहायगरुदन्तिकमित्रकार्येषु" என்னக்கடவதிறே. * (அவனை ஶரணம் புகுந்தவள் பரிப₄வப்பட) இத்யாதி₃—तच्छरणागतपरिभवம் तत्परिभवமாகையாலே அவ்வழியாலே விலக்கில் த₄ர்மஹாநி வாராதென்றபடி. (முன்புத்தையிற் காட்டில்) என்றது—த்₃ரௌபதி₃ க்ருஷ்ணனை ஶரணம் புகுகைக்குப் பூர்வத்திற்காட்டில்—என்றபடி. மூலத்திலே, "பரிப₄வம் கண்டிருந்தது" என்கிற இருப்பு—विशेषशास्त्रपर्य-

20. (न क्षमामि என்னும்படியான தோ₃ஷம்) என்றது—

இத்தனை தோ₃ஷமுள்ளவிடத்து கு₃ணஹாநியுமுண்டிறே. "அநாஶிநோऽப்ரமேயஸ்ய தஸ்மாத்₃ யுத்₄யஸ்வ பா₄ரத" என்றருளிச்செய்தபோதே "கரிஷ்யே வசநம் தவ" என்றிசைந்து யுத்₃தே₄ாத்₃யுக்தனுகாதே, பதினெட்டுச் சொல்லி இசைவிக்க வேண்டுகையால், கு₃ணஹாநியுமுண்டென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம். ப₃ந்து₄ஸ்நேஹாதி₃கள் மூன்றும் ஸ்வவர்ணதோ₃ஷம். த்₃ரௌபதீ₃ பரிப₄வம் கண்டிருந்தது ஸ்வரூபதோ₃ஷம். அது ப்ராயஶ்சித்த விநாஶ்யம்; இது அவிநாஶ்யம். அது ஸ்தூ₂லத₃ர்ஶிகள் காணும் தோ₃ஷம்; இது ஸூக்ஷ்மத₃ர்ஶிகள் காணும் தோ₃ஷம். ஆகையால் இதுவே ப்ரதா₄நதோ₃ஷம். (19. 20.)

लोचनादिमूलक-प्रतिक्रियेच्छारूपावस्थाशून्यतया ஸ்தி₂தி என்னும் அபி₄ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு விஶேஷமற இருந்தானிறே) என்று. "க்ருஷ்ணாபி₄ப்ராயத்தாலே ப்ரதா₄ந தோ₃ஷம்" என்றால், அந்யாபி₄ப்ராயத்தாலே ப்ரதா₄ந தோ₃ஷமன்று என்று ஶங்கை வரும் என்று திருவுள்ளம் பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (இதுவேயாய்த்து) இத்யாதி₃; "सर्वं वाक्यं सावधारणम्" என்கிற ந்யாயத்தாலே, (பரிப₄வம் கண்டிருந்தது) என்றது—"பரிப₄வம் கண்டிருந்ததுவே" என்றபடி—என்று கருத்து. "அபி₄ப்ராய" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் (திருவுள்ளத்தில்) என்று. "க்ருஷ்ணாபி₄ப்ராயத்தாலே ப்ரதா₄ந தோ₃ஷம்" என்கிற மூலத்துக்கு, प्रधानदोषत्वेन कृष्णाभिप्रेतं என்றர்த்த₂ம் என்னுமபி₄ப்ராயத்தாலே அருளிச் செய்கிறார் (இவன் தோ₃ஷங்களெல்லாவற்றிலும் ப்ரதா₄நமாக) இத்யாதி₃. "प्रधान-परमात्मा धीमन्त्री प्रकृतिरुत्तमः" என்று "ப்ரதா₄ந" ஶப்₃த₃ம் உத்தமவாசியாகையாலே, स्वत एव अपकृष्டமான தோ₃ஷத்துக்கு उत्कृष्टतमत्वरूपोत्तमत्वं अनुचितं என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (தோ₃ஷத்துக்கு ப்ராதா₄ந்யம் க்ரௌர்யத்தாலேயிறே) என்று. दोषपदप्रवृत्तिनिमित्त-भूत-अनिष्टानुबन्धित्वातिशयकाष्ठालक्षकம் प्रधानஶப்₃த₃ம் என்று கருத்து. க்ரௌர்யத்தை உபபாதி₃க்கிறார் (ந க்ஷமாமி என்னும்படி) என்று. 20.

भागवतावमानात्मकदोषம்—என்றபடி. 20.

21. அவ:- இத்தே₃ாஷத்தின் கொடுமையை உபபாதி₃க்கிறுர் மேல் (பாண்ட₃வர்களேயும்) என்று தொடங்கி. அன்றிக்கே, " இத்தே₃ாஷம் ஐவர்க்கும் ஒவ்வாதோ? ஆனபின்பு இத்தலேயையும் நிரஸித்துப் பொகடாமல் வைத்தது என் ? " என்கிற ஶங்கை யிலே அருளிச்செய்கிறுராகவுமாம்.

வ்யா:- முற்பட்ட ஸங்க₃திக்கு, அர்ஜுநனே யென்னுதே, (பாண்ட₃வர்களேயும்) என்றது,— இத் தே₃ாஷம்ஐவர்க்கும் ஒக்குமென்று தோற்றுகைக்காக- என்று யோஜிக்கக்கடவது. அநந்தர ஸங்க₃திக்குத் தானே தன்னடையே சேருமிறே. பரிப₄வித்த து₃ர்யோத₄நாதி₃களோபாதி பரிப₄வம் கண்டிருந்த இவர்களும் நிரஸநீயரென்கிறது "ச" ஶப்₃த₃த்தாலே. (நிரஸிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, வைத்தது) என்றது— இவர்கள் செய்த கொடுமைக்குத் தலேயை அறுத்துப் பொகடவேண்டியிருக்க, ப்ராணனேடே கூடியிருக் கும்படி வைத்தது—என்றபடி. (த்₃ரௌபதி₃யுடைய மங்க₃ள ஸூத்ரத்துக்காக) என்றது—அவனு(ளு)க்கு அபி₄மதமான மங்க₃ள ஸூத்ரம் போகாமைக்காக-

---

21. ப₄க₃வத₃க்ஷமையால் வரக்கடவ அநிஷ்டத்தை தக் காட்டவே க்ரௌர்யம் उपपादितமாம் என்னுமபி₄ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறுர்(இத்தே₃ாஷத்தின் கொடுமையை)இத்யாதி₃. அன்றிக்கே शङ्कापरिहाररूपेण "பாண்ட₃வர்களேயும்" இத்யாதி₃ க்₃ரந்த₂மவதரிக்கலாம் என்னுமபி₄ப்ராயத்தாலே அருளிச் செய்கிறுர் (அன்றிக்கே. இத்தே₃ாஷம் ஐவர்க்கும்) இத்யாதி₃.

---

21. (ச ஶப்₃த₃த்தாலே)— " பாண்ட₃வர்களேயும் " என்கிற உம்மையாலே. நிரஸநீயரான பாண்ட₃வர்களே

21. பாண்ட3வர்களையும் நிரஸிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, வைத்தது — த்3ரௌபதி3யுடைய மங்க3ள ஸூத்ரத்துக்காக.

---

(21) இப்படி ஶரணாக3தையின் பரிப4வங்கண்டு கைவிட்டிருந்த பாண்ட3வர்களையும், அவளைப் பரிப4வித்த கௌரவாதி3களோடொக்க நிரஸிக்க ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, தலையையறுமல் வைத்தது-ஶரணாக3தையானவள் கழுத்தை மங்க3ளஸூத்ர விரஹிதமாகக் காணமாட்டாமையாலே—என்கிருர். "ஶரணாக3தாம்" என்று

ஆத்3யயோஜனையிலே அர்ஜுநனை என்றதே **अधिक-सङ्ग्राहक***மான "பாண்ட3வ" ஶப்3த3ப்ரயோக3த்துக்கு ப்ரயோஜநத்தை அருளிச்செய்கிருர் (முற்பட்ட) இத்யாதி3நா. மூலத்திலே, "பாண்ட3வர்களையும்" என்கிற "ச" ஶப்3த3ம்* **परिभवकर्त***்க்களான து3ர்யோத4நாதி3களை ஸமுச்சயிக்கிறது என்கிருர் (பரிப4வித்த) இத்யாதி3நா. ("ச" ஶப்3த3த்தாலே) என்றது.* **चशब्दसमानार्थक***மான உம்மையாலே-என்றபடி. "நின்பால் பொறுப்பரியனகள் பேசில்—தலையை ஆங்கேயறுப்பதே கருமம்" [திருமாலை 8] என்று* **भगवद्विषयपरिभव***த்துக்கு விதி4த்த* **शिरच्छेदरूपदण्ड***ம்,* **"निन्दां भगवतः शृण्वन् तत्परस्य जनस्य वा"** *என்கிற ந்யாயத்தாலும்,* **"मम मद्भक्तभक्तेषु प्रीति-रभ्यधिका"** *என்கிறவித்தால் ஸித்3தி4த்த* **किंपुनर्न्याय***த்தாலும் பா4க3வதபரிப4வத்துக்கும் வரும் என்னுமபி4ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிருர் (தலையையறுத்துப் பொகட) இத்யாதி3. த்3ரௌபதி3க்கு மங்க3ளஸூத்ரம் முன்பே உண்டாயிருக்கையாலே அருளிச்செய்கிருர் (மங்க3ளஸூத்ரம் போகாமைக்காக என்றபடி) என்று.* **मङ्गलसूत्रशब्द***ம்* **उत्तरोत्तरानुवृत्तिविशिष्टमङ्गल-सूत्रपर***மென்று கருத்து. க்ருஷ்ணனுக்கு த்3ரௌபதி3யுடைய மங்க3ளஸூத்ராநுவ்ருத்தி அபி4மதை என்னுமதுக்கு* **कण्ठोक्तिप्रमाण***மில்லாமையாலே அர்த்தா2பத்தி ப்ரமாணம்*

அப்படிச் செய்யாதே, ரக்ஷித்தமையைச் சொல்லுகிற இத்

என்றபடி. விரித்த தலை காணமாட்டாதவன் வெறுங் கழுத்துக் காணமாட்டானிறே. இத்தால், ஆஶ்ரிதரைப் பரிப4வித்தாரோபாதி அது கண்டிருந்தாரும் நிரஸநீயராவரென்னுமிடமும், அவர்கள்தாங்களே, ஆஶ்ரிதர்க்கு விடவொண்ணாததொரு ப3ந்த4முடையராகில், அவர்களுக்காக அவனாலே ரக்ஷிக்கப்படுவர் என்னுமிடமும் ப்ரகடிதமாய்த்து. 21.

22. அவ:- 'ஆனால், இப்படி நிரஸநீயனானவனுக்கு இழிதொழில் செய்ததும், பரமரஹஸ்யத்தை உபதே3ஶித்ததும் என்செய்ய?' என்ன அருளிச் செய்கிறார் (அர்ஜுநனுக்கு) இத்யாதி3யால்.

காட்டுகிறார் (விரித்த தலை) இத்யாதி3நா. कबरीरचनासमयத்தில் कादाचित्कமாக ஸம்ப4விதமாகிற விரித்த தலை காணமாட்டாதவன் कदापि अत्यन्तासंभावितமான வெறுங்கழுத்துக் காணமாட்டான் என்னுமிடம். விரித்த தலை காணமாட்டாமையைக்கொண்டு கல்பிக்கலாம் என்று கருத்து. (இத்தால்) இத்யாதி3—அர்ஜுநதே3ாஷத்தினுடைய कौर्योपपादनार्थமாதல். युधिष्ठिरादिसाधारण्यप्रतिपादनार्थமாதல் ப்ரவ்ருத்தமான 'பாண்ட3வர்களையும்' இத்யாதி3 க்3ரந்த2த்தால்—என்றபடி. (ஆஶ்ரிதரை) இத்யாதி3—परमसात्त्विकाधिकार्युज्जीवनार्थமாக அவதீர்ணமான இப்ரப3ந்த4த்திலே இவ்வதி4காரிக்கு அவஶ்யபரிஹரணீயமான பா4க3வதாபசார விஶேஷத்தினுடைய பரிஹரணீயதை அந்யபரோக்தியாலே ஆவிஷ்க்ருதமாகையாலே ஆவஶ்யகமென்னுமிடமும் ப்ரகாஶிதமாய்த்து—என்றபடி. पक्षपातित्वसंभावना-सहமான तत्परोक्तियால் ஸித்3தி4க்குமதிலுங்காட்டில். तदसहமான अन्यपरोक्तियாலே

தாலும் உபாயவைப4வ விஶேஷம் ஸித்3தி4த்ததென்றருளிச் செய்கிறார் (இத்தால்) இத்யாதி3யாலே. 21.

22. அர்ஜுநனுக்கு தூ3த்ய ஸாரத்2யங்கள் பண்ணிற்றும், ப்ரபத்த்யுபதே3ஶம் பண்ணிற்றும் இவளுக்காக.

நாக்கு வேருன்றின கழுத்துக்கு ஒரு குணஹாநி வரக்காண மாட்டானே. இத்தால், பா4க3வதர்களைப் பரிப4வித்தவர்களோடு அது கண்டிருந்தவர்களோடு வாசியற வத்4யர் என்றும், அவர்களுமுட்பட பா4க3வதஸம்ப3ந்த4முண்டாகவே ப4க3வத3நுக்3ரஹ விஷயமாவர்கள் என்றும் சொல்லிற்றாய்த்து. 19, 20, 21.

22. அவ:–ஆகில் இப்படி நிரஸநீயனான இவனுக்கு இழிதொழில் செய்து கோ3ப்யத்தை வெளியிட்டதும், ஶரணாக3தையின் கார்யம் தலைக்கட்டுகைக்காக என்கிறார்மேல், (அர்ஜுநனுக்கு) இத்யாதி3யால்.

வ்யா:–பா4க3வதையின் பரிப4வம் கண்டிருந்த தண்ணியனான அர்ஜுநனுக்கு, தண்ணிய தொழிலான தூ3த்யஸாரத்2யங்களைக் கூசாமல் பண்ணிற்றும், பரமஸத்வ நிஷ்ட2ர்க்கு அஷ்டகர்ணமாக உபதே3ஶிக்கப்படும் சரமோபாயமான ப்ரபத்தியைப் பூசல்களரியிலே

ஸித்3தி4க்கையிறே अर्थस्थिति யினுடைய ப்ரமிதிப்ரகர்ஷ ஹேது; இத்தைப் பற்றவிறே "अन्यपरोक्तिप्रसिद्धपरिग्रहातिशयं चेद्" என்று புராணரத்ந விஷயத்தில் ஶ்ருதப்ரகாஶிகா ஸூக்தி–என்று கருத்து. இத்தால், "பா4க3வத விரோத4த்தையும் விளைத்து" (வா. 189) இத்யாதி3களாலே उत्तरत्र மூலத்தில் பா4க3வதாபசாரபரிஹரணீயதையும், तद्धेतुभूतமான அதின் க்ரௌர்யமும் विस्तरेण कण्ठत एव प्रतिपादयिष्यमाणமாகையாலே. இங்கே तत्प्रकटितत्वप्रतिपादनं अनपेक्षितं என்கிற ஶங்கை வ்யுத3ஸ்தையென்று கண்டுகொள்வது. 21.

22. உத்தரவாக்யாவதாரிகை (ஆனால்) இத்யாதி3. दुर्योधनादिवधपर्यवसायियुद्धप्रयोजक-प्रपत्त्युपदेश-सहपठितமான தூ3த்ய ஸாரத்2யங்களுக்கும் तादृशयुद्ध-प्रयोजकत्वेन द्रौपद्यर्थत्वं मूलाभिप्रेतं

---

22. (இழிதொழில்)–दौत्यसारथ्यங்கள். (பேதம்செய்து)—பே4த3ம் பண்ணி; ஸந்தி4க்குக் கூடுவாரையும் கலைத்து

வ்யா:-தூது போய்த்தது-*பொய்ச் சுற்றம் பேசிச் சென்று பேதம் செய்து, பூசல்(லை) விளைக்கைக்காக; (ஸாரத்2யம் பண்ணிற்று)-ஆயுத4மெடுக்கவொண்ணா தென்கையாலே *கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து பாரதப்போர் எல்லாச்சேனையும் இருநிலத்தவிக்கைக் காக; (ப்ரபத்த்யுபதே3ஶம் பண்ணிற்று)—"न योत्स्यामि" (ந யோத்ஸ்யாமி) என்றிருந்தவனை, "करिष्ये वचनं तव" (கரிஷ்யே வசநம் தவ) என்னப்பண்ணி, யுத்3தே4 ப்ரவ்ருத்தனுக்குகைக்காக. இவையெல்லாம் செய்தது-ஶரணாக3தையான இவள்ஸங்கல்பத்தின்படியே து3ர்யோத4நாதி3களை அழியச்செய்து இவள் குழலை(ல்) முடிப்பிக்கைக்காகவிறே. ஆக, அர்ஜுநன் திறத்தில் செய்த தூ3த்யாதி3த்ரயமும் இவளுக்காகச் செய்தான் என்கிறது. (பாண்டவர்களையும்) (வா 21) என்று தொடங்கி இவ்வளவும், கீழ்ச்சொன்ன ப்ரதா4நதோ3ஷ க்ரௌர்யம் உபபாதி3தமாய்த்து.

என்னுமபி4ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (தூது போய்த்தது) என்று தொடங்கி. सन्ध्यर्थமான தூ3த்யத்துக்கு विग्रहहेतुत्वकथनं எங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையிலே, तात्पर्यतो विग्रहवर्धकत्वமென்று பரிஹாரத்தை விவக்ஷித்து, तत्त्वदर्शि-सूक्तिरूपप्रमाणस्फोरणपूर्वकं युद्धहेतुत्वத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பொய்ச்சுற்றம்) இத்யாதி3யால். (பொய்ச்சுற்றம்பேசி)—कृत्रिमबन्धुत्वத்தைப்பேசி. (பேதம்செய்து)—ஸந்தி4விரோதி4யான பு3த்3தி4பே4த3த்தை ஜநிப்பித்து. (பூசலை விளைக்கைக்காக)—யுத்3த4த்தை உண்டாக்குகைக்காக என்றபடி. பெரியாழ்வார் திருமொழி "காதம் பலவும்' [5-3-4] என்கிற பாட்டிலே. "குருபாண்டவர்க்காய் அங்கோர் பொய்ச்

என்றபடி. இதுக்கிறே அல்லாதார் எல்லாருமிருக்க

உபதே3ஶித்ததும், ப்ரபந்நையான இந்த த்3ரௌபதி3குழல் முடிப்பிக்கைக்காக. க4டகன்போலத் தூதுபோய்ப் பூசல் விளைத்து,

---

சுற்றம் பேசிச்சென்று பேதம் செய்து எங்கும் பிணம் படுத்தாய்" என்று. "பிணம் படுத்தாய்" என்றதுக்கு அர்த்த2ம் (பூசலை விளைக்கைக்காக) என்றது. रथप्रवर्तनहेतुவான ஸாரத்2யத்துக்கு रथप्रवर्तनहेतुत्वमात्रத்தாலன்றிக்கே साक्षादपि शत्रुहननरूपयुद्धहेतुत्वமுண்டென்னுமத்தை तत्त्वदर्शि-सूक्तिरूपप्रमाणस्फोरणपूर्वकம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸாரத்2யம் பண்ணிற்று) இத்யாதி3நா. (ஆயுத4ம் எடுக்கவொண்ணாது என்கையாலே) என்கிறவிதுக்குப் பூர்வத்திலே "து3ர்யோத4நன்" என்று அத்4யாஹரித்துக்கொள்வது. (கொல்லா)-வத4பரிகரமன்றிக்கேயிருக்கிற. (மாக்கோல்)-रथाश्वप्रवर्तनतोत्रத்தை. (கொலை செய்து)—வத4பரிகரமாக்கி, (எல்லாச் சேனையும்)-ஸமஸ்தஸேனையையும். (இருநிலத்து)-மஹாப்ருதி2வியிலே. (அவிக்கைக்காக)—தீ3பஸந்நிதி4யில் ஶலப4ங்கள்போலே அவிந்து போம்படி பண்ணுகைக்காக-என்றபடி. (கொல்லாமாக்கோல்) இத்யாதி3கம்—திருவாய்மொழி [3-2-3]. (ப்ரபத்த்யுபதே3ஶம்) இத்யாதி3— "करिष्ये वचनं तव" என்கிறவிதுக்கு. "युध्यस्व भारत என்று நீ சொன்ன யுத்3த4த்தைப் பண்ணுகிறேன்" என்றர்த்த2ம் என்னுமபி4ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (யுத்3தே4 ப்ரவ்ருத்தனாக்குகைக்காக) என்று. மூலத்திலே "இவளுக்காக" என்கிற "இவள்" ஶப்3த3ம் शरणागतत्वविशिष्टद्रौपदिயைப் பராமர்ஶிக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (ஶரணாக3தை யான) இத்யாதி3. "साहं केशग्रहं प्राप्ता त्वयि जीवत्यपि प्रभो" இத்யாதி3களையுட்கொண்டு "இவள்" ஶப்3த3ம், இவளுடைய குழல் முடிப்பிக்கைபரம் என்னும் அபி4ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (இவள் குழல்) இத்யாதி3.

தௌ3த்யத்துக்கு இவன் முற்பட்டது. (கொல்லா)-வத4பரிகரமன்றிக்கேயிருக்கிற. (மாக்கோல்)—முட்கோலை. (கொலை

ஆக, இப்படி அஸ்தா₂ந ஸ்நேஹாதி₃களும், ஶரணாக₃தைபரிப₄வங்கண்டிருந்த மஹாதோ₃ஷமும் இவனுக்கு உண்டாயிருக்க, "सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः। इष्टोऽसि मे दृढमिति ततो वक्ष्यामि ते हितम्॥ मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु। मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे॥" (ஸர்வகு₃ஹ்யதமம் பூ₄ய: ஶ்ருணு மே பரமம் வச:। இஷ்டோ஽ஸி மே த்₃ருட₄மிதி ததோ வக்ஷ்யாமி தே ஹிதம்॥ மந்மநா ப₄வ மத்₃ப₄க்தோ மத்₃யாஜீ மாம் நமஸ்குரு। மாமேவைஷ்யஸி ஸத்யம் தே ப்ரதிஜாநே ப்ரியோ஽ஸி மே॥) என்று இவனளவில் உகப்புத் தோற்ற அருளிச்செய்கையாலே, இவன் தோ₃ஷங்களைப் பச்சையாகக்கொண்டு அங்கீ₃கரித்தமை ப்ரஸித்₃த₄மென்று கருத்து. கு₃ணஹாநி சொல்லாதொழிந்தது-தோ₃ஷம் பச்சையாமிடத்தில் கு₃ணஹாநி பச்சையாம் என்னுமிடம் கிம்புநர் ந்யாய ஸித்₃த₄மாகையாலே. இவன்றனக்கு கு₃ணஹாநிகளாவன-"तस्माद्युध्यस्व भारत" (தஸ்மாத்₃யுத்₄யஸ்வ பா₄ரத) என்றருளிச்செய்த போதே, "करिष्ये वचनं तव" (கரிஷ்யே வசநம் தவ) என்றெழுந்திருந்து, ஸ்வக்ருத்யமான யுத்₃த₄த்தைப் பண்ணாமையும்; 'க்ருஷ்ணனை ஶரணம் புகுந்தவனைப் பரிப₄விக்கவிட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோமே' என்னும் அநுதாபலேஶமும் நெஞ்சிலில்லாமையும் தொடக்கமானவை.

த்₃ராத்₃யஸாரத்₂யங்கள் பண்ணிற்றும், ப்ரபத்த்யுபதே₃ஶம் பண்ணிற்றும் இவனுக்காகவாகில், இவன் தோ₃ஷத்தைப் பச்சையாகக்கொண்டு அங்கீ₃கரித்தான் என்னுமது கூடாதீயென்னில்; அதுக்குக்

இவன் ஸாரதி₂போல இருந்து அவள்மநோரத₂த்தை நடத்தியும், ப்ரவ்ருத்தியிலே மூளும்படி நிவ்ருத்த்யுபாயோபதே₃ஶம் பண்ணியும், ஶரணாக₃தையின் அபேக்ஷையைத் தலைக்கட்டினானிறே. ஆகவிப்படி, தோ₃ஷகு₃ணஹாநிகள் பாராமல் அர்ஜுநனை ரக்ஷிக்கையாலே, உபாயமும் அவை பச்சையாகக் கொள்ளும் என்னுமிடம் ஸுப்ரஸித்₃த₄மென்றதாய்த்து.

அஸ்த₂ாந ஸ்நேஹாதி₃கள் தோ₃ஷங்களானாலும் அவை பச்சையென்னுமிடத்துக்கு "शुभानां वा" என்கிற *பிராட்டி நிர்தே₃ஶம்போலே, இங்கு க்ருஷ்ண நிர்தே₃ஶம்* உண்டோ *என்ன அருளிச்செய்கிறார்* (ஆக இப்படி அஸ்த₂ாந) *இத்யாதி₃.* (ஸர்வகு₃ஹ்ய) *இதி— இங்கே,* "इष्टोऽसि — प्रियोऽसि" *என்கிற ப₄க₃வந் நிர்தே₃ஶங்களே, தோ₃ஷம் பச்சையாக அங்கீ₃கரித்தமைக்கு ப்ரமாணம் என்னுமபி₄ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்* (என்று இவனளவில் உகப்புத்தோற்ற) *இத்யாதி₃.* गुणहान्यनुवृत्ति*க்கு* प्राङ्न्याय*த்தை ஹேதுவாக அருளிச்செய்கிறார்* (கு₃ணஹாநி) *இத்யாதி₃. அர்த்த₂ ஸித்₃த₄மான கு₃ண ஹாநியை விஶிஷ்ய த₃ர்ஶிப்பிக்கிறார்* (இவன்றனக்கு கு₃ண ஹாநிகளாவன) *இத்யாதி₃யால்.* (தொடக்கமானவை) *என்கிறவித்தால் ப₄யலஜ்ஜாக்ஷாமணேச்சை₂கள் ஸங்க்₃ருஹீதங்கள்.*

"आशङ्कामविधेयानां वाक्यानां अवतारणे। अविस्तरेण निर्णीति अर्थानां प्रतिपादने। पूर्वोत्तरानुसन्धानमभिप्रायप्रकाशने॥ असन्दिग्धं समाधानं आक्षेपेषु निरुत्तरम्। वीक्षमाणाश्चिरं तत्र व्यस्मयन्त विचक्षणाः॥" *என்று இவருடைய* व्याख्यानवैदग्ध्यविशेष*த்தை* वरवरमुनि- वैभव*த்திலே எறும்பியப்பா அருளிச்செய்த க்ரமத்திலே* "असन्दिग्धं समाधानं आक्षेपेषु" *என்கிறபடியே,* "आक्षेपस्य समाधानं" *என்கிறவித்தை உட்கொண்டு ஆக்ஷேபத்தை அநுவதி₃க்கிறார்* (தூ₃த்ய ஸாரத்₂யங்கள்) *இத்யாதி₃நா.* "दूत्य-

---

செய்து) *வதே₄பகரணமாக்கிக்கொண்டு.* 22.

எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமியின் அரும்பதவுரையில்

ப்ரத₂ம ப்ரகரணம் ஸமாப்தம்,

குறையில்லை; இவன் கார்யார்த்த2மாக இவனைக் குறித்து இவையெல்லாம் செய்கிறவிடத்தில் இவன் தோ3ஷங்களைப்பார்த்து முகம் சுளியாமல் உகப்போடே செய்கையாலே.

அர்ஜுநனைக் குறித்து ஆசார்ய க்ருத்யாதி3களை ஏறிட்டுக்கொள்ளுகிறவளவில், அவன் தோ3ஷத்தைப் பச்சையாகக்கொண்டும், ஸாரதி2யாய்ப் புரையறக் கலந்து நின்றும் செய்கை முதலானவையுண்டாகையால், (அறியாத அர்த்த2ங்களை) (வா14) இத்யாதி3யாலே—ஆஶ்ரயணஸௌகர்யாபாத3கங்களான வாத்ஸல்யாதி3கு3ணங்கள் ஸூசிதம். இங்கே, (தூ3த்யஸாரத்2யங்கள் பண்ணிற்றும்) என்கிறவித்தாலே-"अस्मान् वेत्थ परान् वेत्थ वेत्थाऽर्थान्(र्थं) वेत्थ भाषितुम्। यद्यदस्मद्धितं कृष्ण तत्तद्वाच्यस्सुयोधनः॥" (அஸ்மாந் வேத்த2 பராந் வேத்த2 வேத்தா2ர்த்தா2ந்(த2ம்) வேத்த2 பா4ஷிதும்। யத்3யத3ஸ்மத்3தி4தம் க்ருஷ்ண தத்தத்3வாச்யஸ்ஸுயோத4ந:॥) என்கிறபடியே, கார்யாகார்யஜ்ஞனை தான் போனாலல்லது கார்யஸித்3தி4 உண்டாகாதென்று இத்தலையை ரக்ஷிக்கைக்காகத் தான் தூதுபோனமையும், ஆயுத4மெடுக்கவொண்ணாதென்கையாலே, ஸாரத்2யத்திலே ப்ரவ்ருத்தனாய்க்கொண்டு தேர்க்காலாலே ப்ரதிபக்ஷத்தை அழியச்செய்தமையும் தோற்றுகையாலே, ஆஶ்ரித கார்யாபாத3கங்களான ஜ்ஞாந

सारथ्यप्रपत्त्युपदेशानां स्वाभिमत-कार्यचिकीर्षाहेतुकत्ववाद-दोषभोग्यता-हेतुकत्ववादयोः मिथो व्याघातः" इत्याक्षेपाभिप्रायः. பரிஹாரம் (அதுக்குக் குறையில்லை) என்று. तत्र हेतुः (இவள் கார்

ஆக இப்ப்ரகரணத்தால், தன்னைப் பேணுமே புருஷீகரித்தும் தது3பயோகி3 கு3ணங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தும், அநுகு3ணமாக சேதநேஶ்வரர்களை ஶிக்ஷித்து வஶீகரித்தும், சேதநதோ3ஷாதி3களை

யார்த்த2மாக) இத்யாதி3. (முகம் சுளியாமல்)—जुगुप्साप्रयुक्तमुखविकारமில்லாமல். अवर्जनीयबुद्ध्या जुगुप्सायुक्तனாய்க்கொண்டு இவை செய்தாலும் அபி4மதஸித்3தி4யுண்டாயிருக்க, அது செய்யாமல் உகப்போடே செய்கை "தோ3ஷமே பச்சை" என்கைக்கு நியாமகமாகையால் व्याघातமில்லையென்று समाधानाभिप्रायம். "भगवच्चरणद्वन्द्वे भक्तिर्येषां न विद्यते। तेषां हृदि स्थितो विष्णुः कण्टकाग्र इव स्थितः॥" என்று ப4க3வச்சா2ஸ்த்ரத்திலே சொன்ன ந்யாயத்தாலே अवर्जनीयबुद्ध्या து3:க2ரூபமாகச் செய்யவும் கூடுமே.

அடியிலே (ப 62-64) உபந்யஸித்த த்3வயவிவரணரூபதையை விஶதீ3கரிக்கிறார் (அர்ஜுநனை) इत्यादिना, (அறியாத அர்த்த2ங்களை) इत्यादिना च. आश्रयणे-शरणवरणे, सौकर्यस्य-सुकरत्वस्य, आपादकाः-ज्ञापकाः इत्यर्थः. இங்கே, * "आश्रयणोपयोगित्वं-चाक्षुषपूर्वकाश्रयणे निग्रहापादकत्वाशक्यत्वान्यतरबुद्धिनिवर्तनद्वारा आश्रयणप्रवृत्त्यौपयिकज्ञानविषयत्वम्। आश्रयणीये ज्ञानशक्त्यादिज्ञानस्यापि नैष्फल्यशङ्कानिवर्तकतया आश्रयणोपयोगित्वात् अतिप्रसङ्गवारणाय द्वारेत्युक्तम्। सापराधेन नीचेन वा कृतमाश्रयणं निग्रहापादकं दृष्टं इति वात्सल्यादिके लक्षणसमन्वयः। सौलभ्यसङ्ग्रहाय अशक्यत्वबुद्धिप्रवेशः॥" * என்கிற பூர்வர்கள் நிர்வசநத்தைக் கண்டுகொள்வது. (வாத்ஸல்யாதி3) इति "आदि" பத3த்தாலே, स्वामित्व-सौशील्य-सौलभ्यங்களை ஸங்க்3ரஹிக்கிறது. अस्थानस्नेहादिमन्तं प्रति उपदेशात् வாத்ஸல்யமும், "मत्तः परतरं नान्यत्" इत्युपदेशात्, वैश्वरूप्यप्रदर्शनाच्च ஸ்வாமித்வமும், सारथ्येन अवस्थानात् ஸௌஶீல்யமும், स्वत एव ஸௌலப்4யமும் இங்கே ஸூசிதங்களென்றபடி. (தூ3த்ய) இத்யாதி3— आश्रितस्य-शरणवरणकर्तुः, कार्यस्य-अनिष्टनिवर्तनादेः, आपादकाः-उपयोगिनः, आश्रितकार्यापादकाः. இங்கேயும் * "स्वप्रयोजनबुद्धिपूर्वककिञ्चित्कारानपेक्षकार्यकर्तृत्वौपयिकगुणत्वमेव कार्योपयोगित्वम्। विशेष्यो-

ஶக்த்யாதி₃கள் ஸூசிதம். இன்னமும், (ப்ரபத்த்யுபதே₃ஶம் பண்ணிற்றும்) என்கையாலும்-சரமஶ்லோகத்தில் "मां, अहं" (மாம், அஹம்) என்கிற பத₃ங்களால் சொல்லப்படுகிற உப₄யவித₄கு₃ணமும் ஸூசிதமிறே. ஆகையால், புருஷகார வைப₄வம் சொல்லுகிறவிடத்திலே ஸ்ரீமத்பத₃ார்த்த₂ம் ப்ரகடிதமானவோபாதி,உபாய வைப₄வம் சொல்லுகிறவிடத்திலே நாராயண பத₃ார்த்த₂ம் ப்ரகடிதம். உபாயத்வம் சொல்லுகையாலே "चरणौ शरणं"(சரணௌ ஶரணம்) என்றதுவும் ஸூசிதம்.

ஆக, (இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட₂ம்) (வா 5) என்று தொடங்கி இவ்வளவும், ஸ்ரீராமாயண மஹாபா₄ரததோக்தங்களான புருஷகாரோபாய வைப₄வங்கள் தத்தத்ஸ்வரூபங்களோடே விஶத₃மாக ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்டது.22.

பெரிய ஜீயர் அருளிய ஸ்ரீவசநபூ₄ஷண வ்யாக்₂யாநத்தில் ப்ரத₂ம ப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

पयोगः ज्ञानशक्त्योः ; विशेषणोपयोगः प्राप्तिपूर्त्योः ॥" * இத்யாதி₃யைக் கண்டுகொள்வது. (ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதி₃) என்கிற "ஆதி₃" ஶப்₃த₃த்தாலே, ப்ராப்தி பூர்த்திகளை ஸங்க்₃ரஹிக்கிறது. (இன்னமும்)-किञ्च इत्यर्थः. (மாம் அஹம் என்கிற) இத்யாதி₃- उच्चारयितृत्वोपलक्षितधर्मावच्छिन्नवाचियான "அஸ்மத்" பத₃ம் "व्रज" "मोक्षयिष्यामि" என்கிற व्रजन-मोक्षण-रूप-क्रियान्वय-योग्य-तावच्छेदकங்களான வாத்ஸல்யாதி₃களையும், ஜ்ஞாநாதி₃களையும் சொல்லுமென்றபடி. उभयी विधा-आश्रयणोपयोगित्व-कार्योपयोगित्वरूपप्रकारः यस्य सः तथोक्तः. तथाविधமான கு₃ணமும் என்றபடி. (கு₃ணம்) என்று जातावेकवचनம். * (ஸ்ரீமத் பத₃ார்த்த₂ம்)—अनन्यार्हत्व-पारतन्त्र्य-श्रावयितृत्व-दोषनिवर्तन-गुणवर्ध-

விரும்பும் புருஷகாரவைப₄வம் சொல்லப்பட்டது. இதில் உபாய வைப₄வபரமாய் வந்தவிடம், ப்ரத₄ாந ப்ரமேயமான புருஷகார வைப₄வஶேஷமாயிருக்கும். 22.

'ஆய்' அருளிய ஸ்ரீவசநபூ₄ஷண வ்யாக்₂யாநத்தில் ப்ரத₂ம ப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.

ஜநந்யாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

नादिरूपமான अर्थजातம்–என்றபடி. (நாராயண பத₃ார்த்த₂ம்)– "ज्ञानादयो गुणाः" என்கிறபடியே "நார" ஶப்₃த₃ார்த்ச₂மான वात्सल्यादिगुणवत्त्वरूपनारायणशब्दाभिधेयம்–என்றபடி. *(உபாயத்வம் சொல்லுகையாலே) என்றது— "உபாய க்ருத்யத்தையும்" [வா 14] என்று ஆர்த்தி₂கமாக உபாயஸ்வரூபம் சொல்லுகையாலே என்றுதல். "மங்க₃ள ஸூத்ரத்துக்காக" [வா 21] "இவளுக்காக" [வா 22] என்று इष्टप्रापणानिष्ट-निवर्तनकथनमुखेन उपायत्वं சொல்லுகையாலே என்றுதல். (சரணௌ ஶரணம் என்னுமதுவும்) என்றது—द्विवचनलभ्य-भगवन्निष्ठ-लक्ष्म्यादिनिरपेक्षोपायत्वरूपமான द्विवचनान्तचरणशब्दसमभि-व्याहृत "शरण" शब्दार्थமும்—என்றபடி.

ப்ரகரணார்த்த₂த்தை நிக₃மிக்கிறார் (ஆக) இத்யாதி₃நா. (புருஷகாரோபாய வைப₄வங்கள்) என்கிறவித்தால், वैभवत्वेन सामान्यरूपेण प्रतिपाद्यार्थानुगमनात् एकप्रकरणत्वं என்று வ்யஞ்ஜிதம். இத்தால்— "புருஷகார வைப₄வமும் உபாய வைப₄வமும்" [வா 6] என்று तुल्यवदुद्दिष्टங்களாய், तुल्यवत्परीक्षितங்களுமான இவற்றில் पुरुषकारवैभवं प्रकरणप्रधानप्रमेयं, उपायवैभवं तच्छेषतया तत्प्रतिपाद्யமென்று கொள்ளுகை அநுசிதமாகையால் உக்த ப்ரகாரமே யுக்தம்—என்று ஸூசிதம். 22.

அண்ணாவப்பங்கார்ஸ்வாமியின் அரும்பதவுரையில்
ப்ரத₂ம ப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.

இந்த முதல் பா4க3த்தில் ப்ரத2மப்ரகரணம் நிறைவுபெற்றது. இரண்டாம் பா4க3த்தில் த்3விதீயப்ரகரணம் தொடரும். இனி, இந்த ப்ரத2மப்ரகரண வ்யாக்2யாநங்களிலும், அரும்பதவுரைகளிலும் உள்ள முக்கிய விஷயங்களை வகைப்படுத்திக் காட்டும் பல அநுப3ந்த4ங்கள் அச்சிடப்படுகின்றன.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

அநுப₃ந்த₄ம் 1

"ஸ்ரீமத்₃வரவர முநீந்த்₃ர தி₃வ்யஸூக்தி ரத்ந மாலா"

1. ஸகல வேத₃ஸங்க்₃ரஹமான திருமந்த்ரத்தில் பத₃த்ரயத்தாலும் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிற ஆகாரத்ரயமும் ஸர்வாத்ம ஸாத₄ரணம். [தொடங்கும் பக்கம் 4]

2. தே₃ஹாத்மாபி₄மாநமும், ஸ்வாதந்த்ர்யமும், அந்ய சேஷத்வமுமாகிற படுகுழி.... [ப. 12]

3. தத்வஹித புருஷார்த்த₂ங்களை உள்ளபடியறிந்தே உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையாலே.... [ப. 16]

4. வேத₃மானது.....அநந்தமாய், ஸ்வார்த்த₂நிர்ணயத்தில் ஸர்வஶாக₂ப்ரத்யய ந்யாயாதி₃ஸாபேக்ஷம்.... [ப. 18]

5. ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களிலும் ஸாராஸார விவேக சதுரர்க்கொழிய தாத்பர்யாம்ஶம் தெரியாமையாலும் [ப. 21]

6. ஸர்வேஶ்வரன் தானே ஆசார்யனாய் வெளிப்படுத்தின ஸகலவேத₃ஸாரமான ரஹஸ்யத்ரயமும் அதிஸங்க்₃ரஹதயா அதிகூ₃ட₄ார்த்த₂ங்கள்... [ப. 22]

7. ப₄க₃வத₃ாகஸ்மிக கடாக்ஷ விஶேஷத்தாலே மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்று ஸகல வேத₃ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும் கரதலாமலகமாக ஸாக்ஷாத்கரித்த பராங்குஶ பரகாலாதி₃களான ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த த்₃ராவிட₃ வேத₃தத₃ங்கோ₃பாங்க₃ங்களான தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களும் அளவிலிகளால் அர்த்த₂த₃ர்ஶநம் பண்ணப்போகாமையாலும். [ப.23]

8. ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷ லப்₃த₄ தி₃வ்ய ஜ்ஞாநரான நாத₂முநிகள் தொடக்கமாக, ஸத்ஸம்ப்ரதா₃ய ஸித்₃த₄ராய் ஸகல ஶாஸ்த்ர நிபுணராய் பரமத₃யாளுக்களான பூர்வாசார்யர்கள் அந்த வேதா₃தி₃களில் அர்த்த₂ங்களை......ப்ரப₃ந்தீ₄கரித்தும் உபதே₃ஶித்தும் போந்தார்கள். [ப. 26]

9. அப்படியே....பிள்ளைலோகாசார்யர்........தம்முடைய க்ருபாதிஶயத்துக்கு மேலே பெருமாளும் ஸ்வப்நத்திலே திருவுள்ளமாய் அருளுகையாலே ஸ்ரீவசநபூ$_4$ஷணமாகிற இப்ரப$_3$ந்த$_4$முகே$_2$ந வெளியிட்டருளுகிறார். [ப. 28]

10. ரத்நப்ரசுரமான பூ$_4$ஷணத்துக்கு ரத்நபூ$_4$ஷணம் என்று பேராமாப்போலே, பூர்வாசார்யர்களுடைய வசந ப்ரசுரமாய் அநுஸந்த$_4$ாதாக்களுக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யகரமாயிருக்கையாலே இதுக்கு வசநபூ$_4$ஷணமென்று திருநாமமாயிற்று. [ப. 37]

11. ஸாபராத$_4$சேதநருடைய ஸர்வாபராத$_4$ங்களையும் ஸர்வேஶ்வரனை ஸஹிப்பித்து ரக்ஷிப்பிக்கையே ஸ்வரூபமான புருஷகாரவைப$_4$வமும்....அந்தப் புருஷகாரமும் மிகையென்னலாம்படியான உபாயவைப$_4$வமும் [ப. 43]

12. இவ்வதி$_4$காரிக்கு அத்$_3$வேஷம் தொடங்கி, ப்ராப்தி ப$_2$லமான கைங்கர்யபர்யந்தமாக வுண்டான பேறுகளுக்கெல்லாம் ஹேதுவாய்' ஸ்வகர்மப$_4$ய நிவர்த்தகமான ப$_4$க$_3$வந்நிர்ஹேதுக க்ருபாப்ரப$_4$ாவம் [ப. 49]

13. ஸ்ரீகீ$_3$தைக்குச் சரமஶ்லோகம் போலேயிறே இப்ரப$_3$ந்த$_4$த்துக்குச் சரமப்ரகரணம். அங்கு, ஸாத்$_4$யோபாயங்களை உபதே$_3$ஶித்துக்கொண்டுபோந்து, ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யபீ$_4$தனானவனுக்கு, அவற்றைத்தள்ளி ஸித்$_3$தோ$_4$பாயம் காட்டப்பட்டது. இங்கு, ஸித்$_3$தோ$_4$பாயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு போந்து, ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்துக் கஞ்சினவனுக்கு, ப்ரத$_2$மபர்வத்தைத்தள்ளி சரமபர்வம் காட்டப்பட்டது. [ப. 50]

14. ....ஆறுப்ரகரணமாய் ஆறர்த்த$_2$ப்ரதிபாத$_3$கமாயிருக்கும் [ப. 54]

15. ஒன்பது ப்ரகரணமாய் ஒன்பதர்த்த$_2$ப்ரதிபாத$_3$கமாயிருக்கும் என்னவுமாம். [ப. 54]

16. இப்ரப$_3$ந்த$_4$ந்தான், தீ$_3$ர்க்க$_4$ஶரணாக$_3$தியான திருவாய்மொழிபோலே த்$_3$வய விவரணமாயிருக்கும் [ப. 62]

17. ...த்3வய விவரணமான இதிலே ...மற்றை ரஹஸ்ய த்3வயார்த்த2ங்களும் ஸங்க்3ரஹேண உக்தங்கள்... [ப. 65]

18. ப்ரமாதாவானவன் ப்ரமாணத்தைக் கொண்டிறே ப்ரமேயத்தை நிஶ்சயிப்பது. [ப. 69]

19. ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாக3மங்கள் மூன்றையும் ப்ரமாண தயா அங்கீ3கரித்து ... [ப. 71]

20. ஸ்வப்ராமாண்யத்துக்கு மூலஸாபேக்ஷமான பௌருஷேய ஶாஸ்த்ரத்தைப்பற்ற. ஸ்வத:ப்ராமாண்ய முடைய வேத3மே ப்ரப3ல ப்ரமாணமாகவும் அறுதியிட்டி ருக்கும் பரமவைதி3கராகையாலே [ப. 73]

21. அகி2லஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வங்க ளாலே ஈஶ்வரன் அகி2லப்ரமேய விலக்ஷணனாய் இருக்குமா போலேயிறே. அபௌருஷேயத்வ நித்யத்வங்களாலே வேத3ம் அகி2லப்ரமாண விலக்ஷணமாயிருக்கும்படி. [ப. 74]

22. இந்த ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் வேத3நித்யத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே, தத3பௌருஷேயத்வமும் ஸித்3த4மிறே. அத ஏவ ப்4ரம விப்ரலம்ப4 ப்ரமாத3ாஶக்திரூப தோ3ஷ சதுஷ்டய ஸம்ப4ாவநாக3ந்த4ரஹிதமாயிருக்கும். பௌரு ஷேயத்வமிறே அவை வருகைக்கு மூலம். இப்படியிருக்கை யாலே இதுக்கு மேற்பட்டதொரு ஶாஸ்த்ரமில்லை. [ப. 76]

23. இதின் ஏற்றம் எல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றியிறே "சுடர்மிகுசுருதி" யென்று நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்தது. [ப. 78]

24. வேத3ந்தான் ப்ரதிபாத்3யார்த்த2விஶேஷத்தாலே பா4க3த்3வயாத்மகமாயிருக்கும். [ப. 82]

25. ப4ாக3த்3வயத்துக்கும் ப்ரதிபாத்3யம் ஆராத4நரூப மான கர்மமும்ஆராத்4யவஸ்துவான ப்3ரஹ்மமுமிறே. [ப.84]

26. ஆராத4நஸ்வரூபமான கர்மமும், ஆராத்4யவஸ்து வான ப்3ரஹ்மமுமாகிற அர்த்த2 த்3வயத்தையுமறியவே த்யா ஜ்யோபாதே3யரூப ஸகலார்த்த2ங்களையும் அறியலாம். [ப.86]

27. ஸகலஶாக2ா ப்ரத்யய ந்யாயமாவது—ஒரு வாக்யத்திலே ஓரர்த்த2த்தைச் சொன்னால், அதினுடைய அங்கோ3பாங்க3ாதி3களை நேராக அறிகைக்காக, ஶாக2ாந்தரங்களெல்லாவற்றிலும் ஸஞ்சரித்து, அவற்றில் சொல்லுகிற அர்த்த3ங்களிலும் ஜ்ஞாநம் பிறந்து, அவ்வர்த்த2ங்களுக்கு அந்யோந்ய விரோத4ங்களையும் ஶமிப்பித்து, தனக்கபி4மதமான அங்கி3யோடே சேருமவற்றைச் சேர்க்கை. ஸகல வேதா3ந்த ப்ரத்யய ந்யாயமாவது—ஒரு வேதா3ந்தத்திலே ஒரு வாக்யம் ஓர் அர்த்த2த்தைச் சொன்னால், அல்லாத வேதா3ந்தங்களிலும் ஸஞ்சரித்து, அவற்றில் சொல்லுகிற அர்த்த2ங்களுக்கு அந்யோந்யவிரோத4ம் பிறவாதபடி விஷயவிபா4க3ம் பண்ணி தனக்கபி4மதமான அர்த்த2ங்களோடே சேருமவற்றைச் சேர்க்கை. [ப. 99]

28. இப்ரப3ந்த4த்தில் இவர் அருளிச்செய்கிற வேதா3ர்த்த2ங்களெல்லாம் உபப்3ரும்ஹணங்கள் கொண்டே நிஶ்சயித்தருளிச்செய்கிறார். [ப. 104]

29. ஆசாரவ்யவஹார ப்ராயஶ்சித்தாதி3களுக்கு ப்ரதிபாத3கங்களான த4ர்மஶாஸ்த்ரங்கள்.... [ப. 106]

30. ப4க3வத் ஸ்வரூபரூபகு3ணவிபூ4தி சேஷ்டிதங்களுக்குப் ப்ரதிபாத3கங்களான இதிஹாஸபுராணங்கள் [ப. 106]

31. புராணத்திற்காட்டில் இதிஹாஸத்துக்கு ப்ராப3ல்யம், பரிக்3ரஹாதிஶயம், மத்4யஸ்த2தை, கர்த்துராப்ததமத்வம் ஆகிற இவற்றாலே. [ப. 110]

32. ஸர்வபுராணத்துக்கும் ப்ரவர்த்தகன் ப்3ரஹ்மா [ப. 116]

33. ஸகலலோக பிதாமஹனான ப்3ரஹ்மாவாலே ஸம்பா4விதனான ஸ்ரீவால்மீகி ப4க3வாந்.... [ப. 132]

34. ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஶ்வரன் ஸம்ஸாரி சேதந ரக்ஷணார்த்த2மாக இதர ஸஜாதீயனாய் வந்து அவதரித்தாப்போலே, ஸர்வப்ரமாணோத்க்ருஷ்டமான வேத3மும்

தத3வதாரகு3ணசேஷ்டித ப்ரதிபாத3நமுகே2ந ததா3ஶ்ரயண ருசியை ஸம்ஸாரிகளுக்கு உண்டாக்கி ரக்ஷிக்கைக்காக ஸ்ரீராமாயண ரூபேண அவதரித்தது. [ப. 136]

35. பிராட்டியென்றதே (சிறையிருந்தவள்) என்றருளிச்செய்தது. அவளுடைய த3யாதிஶயத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக. [ப. 136]

36. இத்தை ராவண ப3லாத்காரத்தாலே வந்ததாக நினைப்பார், இவள் ஶக்திவிஶேஷம் அறியாத க்ஷுத்3ரரிறே. "ஶீதோ ப4வ" என்றவள் "நஷ்டோ ப4வ" என்னமாட்டாளன்றே. [ப. 138]

37. ஸர்வேஶ்வரன் என்றதே (தூதுபோனவன்) என்றது. அவனுடைய ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக. [ப. 144]

38. இவன் செய்த தூ3த்யத்தை மாந்த்3ய ஹேதுவாக நினைப்பார். அறிவு கேடரில் தலையானவர்களித்தனை. அறிவில் தலைநின்றவர்கள் "எத்திறம்" என்று மோஹிக்கும்படியாயிறேயிருப்பது. [ப. 146]

39. "க்ஷிபாமி" "ந க்ஷமாமி" என்னும் ஈஶ்வர ஹ்ருத3யத்தைத் திருத்தி அவர்களை அங்கீ3கரிப்பிக்கும் புருஷகார பூ4தை [ப. 148]

40. அவள்தானே சிதகுரைக்கிலும் "என்னடியார் அது செய்யார்" என்று மறுதலைத்துத் தான் திண்ணியனாய் நின்று ரக்ஷிக்கும் உபாயபூ4தன். [ப. 148]

41. பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமும் ஈஶ்வரனுக்கு உபாயத்வமும் அஸாதா4ரணம். [ப. 148]

42. மற்றைப் பிராட்டிமார்க்கும், ஸூரிகள் முதலான ததீ3யர்க்கும், இவள்ஸம்ப3ந்த4மடியாக வருகிற புருஷகாரத்வமிறே உள்ளது. [ப. 156]

43. உபாயத்வமும்....அவனுக்கே ஸ்வதஸ்ஸித்3த4மாய் ததீ3யர்க்குத் ததா3ஸத்தியடியாக வருகிறதிறே உள்ளது. [ப. 158]

44. கட2வல்ல்யுபநிஷத்ஸித்3த4மான த்3வயத்தில் பூர்வவாக்யத்திலே உபா4யமும் சேர உக்தமிறே. [ப. 159]

45. அவனை யுபாயமாக வரிக்க இழிகிறவளவில் இவளைப் புருஷகாரமாக முன்னிடுகிறது. [ப. 162]

46. க்ருபையாவது—பரது3:கா2ஸஹிஷ்ணுத்வம். பாரதந்த்ர்யமாவது—பராதீ4நத்வம். அநந்யார்ஹத்வமாவது—தத்3வ்யதிரிக்த விஷயாநர்ஹத்வம். [ப. 162]

47. ஈஶ்வரக்ருபையைக் காட்டில் இவள் க்ருபைக்கு விஶேஷமென்? என்னில்......அவனுடைய க்ருபை, ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே அமுக்குண்டு கிடந்து ஓரோ த3ஶைகளிலே தலையெடுக்கக் கடவதாயிருக்கும். இவள் அநுக்3ரஹைகஶீலையாகையாலே இவளுடைய க்ருபைக்கு வேறொன்றால் ஓர் அபி4ப4வம் இல்லாமையாலே எப்போதும் ஒருபடிப் பட்டிருக்கும். ஆகையால் இவளுடைய க்ருபை கரையழிந்திருக்கும். [ப. 166]

48. ஸம்ப3ந்த4த்தில் வ்யாவ்ருத்திபோலே யாய்த்து க்ருபையில் வ்யாவ்ருத்தியும். [ப. 166]

49. ஈஶ்வர விஷயத்தில் இவளுடைய பாரதந்த்ர்யாநந்யார்ஹத்வங்களும் ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான மாத்ரமன்றிக்கே.....ஸ்வரூபநிரூபகத்வாதி3 ஸித்3த4மான அநந்யத்வ ப்ரயுக்தமாயுமிருக்கும். [ப. 168]

50. இப்படியிருக்கையாலேயிறே, அல்லாதார்க்கடைய மிது2நஶேஷத்வமும் இவளொருத்திக்கும் ததே3கஶேஷத்வமுமாய்த்து. [ப. 172]

51. இம்மூன்று கு3ணங்களிலும் வைத்துக்கொண்டு. க்ருபையானது "ஶ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிற தா4துவிலே நிஷ்பந்நமான ஸ்ரீஶப்3த3த்தில் 'ஸ்ரீயதே" என்கிற கர்மணி வ்யுத்பத்தியிலும், பாரதந்த்ர்யாநந்யார்ஹத்வங்களிரண்டும், "ஶ்ரயதே" என்கிற கர்த்தரி வ்யுத்பத்தியிலும், நித்யயோக3வாசியான மதுப்பிலும் ஸித்3த4மிறே. [ப. 173]

52. இப்பிரிவுக்கு ப்ரயோஜநம்—பெருமாள் கட்டிலே வைத்தபோதோடு காட்டிலே விட்டபோதோடு வாசியற, அவருடைய நினைவையே பின்செல்லவேண்டும்படியான தன்னுடைய பத்நீத்வப்ரயுக்தமான பாரதந்த்ர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கை. [ப. 184]

53. விஶ்லேஷத்ரயத்துக்கும் ஹேது, இக்கு$_3$ணங்களை இப்படி வெளியிடுகையாய்த்து. இங்ஙன் அன்றாகில் அநபாயிநியாய் அகர்மவஶ்யையாய் இருக்கிற இவளுக்கு கர்மவஶ்யர்க்குப்போலே இப்படிப் பிரிவு வருகைக்கு யோக்$_3$யதையில்லையிறே. [ப. 195]

54. புருஷகாரத்வமாவது—க$_4$டகத்வம். [ப. 198]

55. ஈஶ்வரனைத் திருத்துகையாவது...........அங்கீ$_3$கார உந்முக$_2$னாக்குகை; சேதநனைத் திருத்துகையாவது......... ஆஶ்ரயணோந்முக$_2$னாக்குகை. [ப. 210]

56. சேதநன் மீளாமைக்கடி......து$_3$ர்வாஸநாதி$_3$கள். ஈஶ்வரன் மீளாமைக்கடி....நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யம். [ப. 230]

57. அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநம் ஆசார்ய க்ருத்யமிறே. ஶரண்ய க்ருத்யமன்றே. [ப. 238]

58. புருஷகார க்ருத்யமும் ஶரண்யனை தன்ன தன்றே. பிராட்டி க்ருத்யமிறே. [ப. 249]

59. இவ்வுபாயத்துக்கு புருஷஸாபேக்ஷதையோபாதி புருஷகார ஸாபேக்ஷதையும் உண்டிறே. இவ்வுப$_4$ய ஸாபேக்ஷதையும் உபாயவரணரூபமான பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரத$_2$ம சரமபத$_3$ங்களிலே காணலாம். [ப. 250]

60. உப$_4$யலிங்க$_3$விஶிஷ்டதையாலே உபாயோபேயத்வங்களிரண்டும் ஸ்வதஸ்ஸித்$_3$த$_4$மாயிறேயிருப்பது. [ப252]

61. ஆசார்யன் அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநம் பண்ண, பிராட்டி புருஷீகரிக்க, வந்து தன்னை உபாயமாகப் பற்றினவனுக்கு அநிஷ்ட நிவ்ருத்யாதி$_3$களைப்பண்ணி...., [ப. 256]

62. தோ$_3$ஷமாவது—அக்ருத்யகரணநிஷித்$_3$த$_4$ாநுஷ்டா$_2$நம். கு$_3$ணஹாநியாவது-விஹிதாகரணம். [ப. 260]

63. உபேக்ஷியாமைக்கு ஹேது — த₃யாக்ஷாந்திகள்; பச்சையாகக் கொள்ளுகைக்கு ஹேது-வாத்ஸல்யம். [ப. 262]

64. இதுதான், சேதநனுக்குச் சொன்ன அக்ருத்ய கரணாதி₃களைப்போலே ஶாஸ்த்ரத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிற வையன்றே. இவர்கள் ஸ்வபா₄வத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறவையித்தனையிறே. [ப. 268]

65. ஸ்நேஹ காருண்யங்கள் தோ₃ஷங்களாகிறது—அஸ்தா₂நே ச்ருதங்களாகையாலே. வத₄பீ₄தி தோ₃ஷமாகிறது—ஸ்வத₄ர்மத்தில் அத₄ர்ம பு₃த்₃த்₄யா வந்ததாகையாலே. [ப. 284]

66. ப₄க₃வத₃ாஶ்ரிதரைப் பிறர் பரிப₄விக்கக் கண்டால் ஶக்தனாகில் விலக்கவேணும்; அஶக்தனாகில் இழவோடே அவ்வருகே போகவேணும் [ப. 288]

67. தோ₃ஷத்துக்கு ப்ராத₄ாந்யம் க்ரௌர்யத்தாலேயிறே. [ப. 290]

68. விரித்த தலை காணமாட்டாதவன் வெறுங்கழுத்துக் காணமாட்டானிறே. [ப. 294]

69. ஆஶ்ரிதரைப் பரிப₄வித்தாரோபாதி அது கண்டிருந்தாரும் நிரஸநீயராவர்... அவர்கள் தாங்களே ஆஶ்ரிதர்க்கு விடவொண்ணாததொரு ப₃ந்த₄முடையராகில் அவர்களுக்காக அவனாலே ரக்ஷிக்கப்படுவர்... [ப. 294]

70. சரமஶ்லோகத்தில். "மாம்" "அஹம்" என்கிற பத₃ங்களால் சொல்லப்படுகிற உப₄யவித₄கு₃ணமும்... [ப. 302]

71. ஆகையால், புருஷகார வைப₄வம் சொல்லுகிற விடத்திலே ஸ்ரீமத் பதா₃ர்த்த₂ம் ப்ரகடிதமானவோபாதி உபாய வைப₄வம் சொல்லுகிற விடத்திலே நாராயண பத₃ார்த்த₂ம் ப்ரகடிதம். [ப. 302]

72. ஸ்ரீராமாயண மஹாபா₄ரதோக்தங்களான புருஷகாரோபாயவைப₄வங்கள்.... [ப. 302]

முதலநுப₃ந்த₄த்தில் ப்ரத₂மப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

அநுப3ந்த4ம் 2

இன்னமொரு அரும்பத3வுரை

ப்ரவேஶம்

ப்ரவேஶே(நிரந்தரம்) (ப.14)-இடைவிடாதே. (விதத)-பரந்து. ஆத்4யாத்மிகாதி3பே4த3த்தாலே பலவகைப்பட்டுமுடிவின்றிக்கே யிருக்கிற து3:க்க2ங்களை. (ஸாக்ஷாத்க்ருதபராவரதத்வவிபா4க3ரான (ப21) ஈஶ்வரன்பரதத்வமென்றும். ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3கள் அவரதத்வமென்றும் பிரியக்கண்டவர்கள்.

இவ்வசநபூ4ஷண ப்ரதிபாத்3யமான அர்த்த2ந்தான் ஆறு விதமாயும். ஒன்பது வித4மாயுமிருக்கும். அத்தை "இந்த ப்ரகரணத்தாலே இன்னது சொல்லிற்று. இந்த ப்ரகரணத்தாலே இன்னது சொல்லிற்று" என்று பிரித்துக் காட்டியருளுகிறார் (இப்ரப3ந்த4த்தில்) (ப. 42) இத்யாதி3. (வேத3த்தின் உட்பொருளான சரமபர்வநிஷ்டை2யை) (ப.49) என்றித்தால், இது வேத3த்திநுடைய பொருள் என்னுமிடம் இப்ரப3ந்த4த்திலே தோற்றுகிறதோ? என்கிற ஶங்கையின்மேலே அருளிச்செய்கிறார் (வேதா3ர்த்த2ம்) (ப. 49) இத்யாதி3. புருஷகார வைப4வம் முதலாக சரமப்ரகரணமீறாக உண்டான அர்த்த2ங்களெல்லாம் வேத3 தாத்பர்யமாயிருக்க (சரமப்ரகரண ப்ரதிபாத்3யமான) (ப.50) என்று இதொன்றையுமே (வேத3தாத்பர்யம்) என்று அருளிச்செய்வானென்? என்ன; இப்ரப3ந்த4த்துக்காக சரம ப்ரகரணமாகையாலே இதொன்றையும் வேத3தாத்பர்யமாகச் சொன்னோம் என்னுமிடத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி இப்ரகரணம் இப்ரப3ந்த4த்துக்கு ஸாரமாயிருக்கும்படியை ஸத்3ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செகிறார் (ஸ்ரீகீ3தைக்கு) (ப.50) இத்யாதி3. அங்கு, ஸாத்4யோபாயங்களை உபதே3ஶிக்கக் கேட்டு, து3ஷ்கரமென்றும், ஸ்வரூபவிரோ(ருத்3?)த4மென்றும் அர்ஜுநனுக்கு ஶோகம் பிறக்கவன்றோ ஸித்3தோ4பாயத்தை உபதே3ஶித்தது, இப்படியிருப்பதொரு குறை ஸித்3தோ4பாயத்துக்கின்றிக்கேயிருக்க. இப்ரப3ந்த4த்துக்கு

ஸாராம்ஶம் என்கிறபடி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையிலே, இதுக்குமொரு குறைச்சலுண்டு என்கிறார் (அங்கு) (பா.50) இத்யாதி$_{3}$.

வாக்யம் 1

"வேத$_{3}$ார்த்த$_{2}$ம்" இத்யாதி$_{3}$. (ப. 69) "இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட$_{2}$ம்"(வா5)என்று தொடங்கி, அடைவே அர்த்த$_{2}$ங்களைச் சொல்லிவிடவமையாதோ? "வேத$_{3}$ார்த்த$_{2}$மறுதியிடுவது" (வா. 1) என்று தொடங்கி. "அத்தாலே அது முற்பட்டது" (வா. 4) என்னுமளவாக அருளிச்செய்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமேது? என்கிற ஶங்கையிலே, மேல் சொல்லுகிற அர்த்த$_{2}$ங்களுக்கெல்லாம் ப்ரமாணம் இன்னது என்னுமிடம் காட்டுகைக்காக அருளிச்செய்தார் என்கிறார் (ப்ரமாதா வானவன்) என்று தொடங்கி (ப.69). தாத்$_{3}$ருஶப்ரமாணந் தான் எத்தனை என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (அந்த ப்ரமாணந்தான்) என்று தொடங்கி (ப. 69). "ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாகா: கணாத$_{3}$ ஸுக$_{3}$தௌ புந:। அநுமாநஞ்ச தச்சாபி ஸாங்க்$_{2}$யா: ஶப்$_{3}$த$_{3}$ம் ச தே அபி ॥ ந்யாயைகதே$_{3}$ஶிநோऽப்யேவம் உபமாநம் ச கேசந। அர்த்தா$_{2}$ பத்த்யா ஸஹைதாநி சத்வார்யாஹ ப்ரபா$_{4}$கர: ॥ அபா$_{4}$வ ஷஷ்டா$_{2}$ந்யேதாநி பா$_{4}$ட்டா வேதா$_{3}$ந்திநஸ் ததா$_{2}$। ஸம்ப$_{4}$வைதிஹ்யயுக்தாநி தாநி பௌராணிகா ஜகு$_{3}$: ॥" என்கிற படியே, ப்ரத்யக்ஷமொன்றுமே ப்ரமாணமென்பார் சார்வாகர்; அத்தோடே அநுமாநத்தையுங்கூட்டி இரண்டே ப்ரமாணமென்பர்கள் வைஶேஷிகரும் பௌத்$_{3}$த$_{4}$ரும்; ஸாங்க்$_{2}$யர் இவையிரண்டோடே ஆக$_{3}$மத்தையுங்கூட்டி மூன்று ப்ரமாணமென்பர்கள்; நையாயிகரில் தூ$_{3}$(பூ$_{4}$?)ஷண மதத்திலுள்ளாரும் இப்படியே சொல்லுவர்கள்; உத$_{3}$யந மதத்திலுள்ளார். இவற்றோடே உபமாநத்தையுங்கூட்டி நாலு ப்ரமாணமென்பர்கள்; ப்ராபா$_{4}$கரர் இவற்றோடே அர்த்தா$_{2}$பத்தியையுங்கூட்டி அஞ்சு ப்ரமாணமென்பர்கள். பா$_{4}$ட்டரும் மாயாவாதி$_{3}$களும் இவற்றோடே அபா$_{4}$வத்

தையுங்கூட்டி ஆறு ப்ரமாணமென்பர்கள்; பௌராணிகர் இவற்றோடே ஸம்ப₄வத்தையும் ஐதிஹ்யத்தையுங்கூட்டி எட்டு ப்ரமாணம் என்பர்கள். நம் த₃ர்ஶநத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாக₃மங்கள் மூன்று. மற்றைந்தும் இவற்றிலே அந்தர்பூ₄தங்களாயிருக்கும். எங்ஙனேயென்னில்; உபமாநமும் அர்த்தா₂பத்தியும் ஸம்ப₄வமும் அநுமாநத்திலே அந்தர்பூ₄தங்கள். அபா₄வம் ப்ரத்யக்ஷத்திலே அந்தர்பூ₄தம். ஐதிஹ்யம் ஆக₃மத்திலந்தர்பூ₄தம். ஆக₃மமாவது—ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்கள். இவற்றில் அபௌருஷேயமாகையாலே ஶ்ருதியே ப்ரப₃லப்ரமாணமாய்; ஸ்ம்ருத்யாதி₃கள் அதுக்கு உபப்₃ரும்ஹணங்களாயிருக்கும். அத்தைப் பற்ற "வேத₃ார்த்த₂மறுதியிடுவது ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களாலே" (வா. 1) என்கிறார். ப்ரத்யக்ஷம் முதலான மூன்றும் இவர்க்கு ப்ரமாணமாகில், "வேத₃ார்த்த₂மறுதியிடுவது" (வா.1) என்று அருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமேது என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (அவற்றில்) (ப. 71) இத்யாதி₃. ஶாஸ்த்ரமே ப்ரப₃ல ப்ரமாணமாகில் ஶாஸ்த்ரந்தான் வேத₃மொன்றுமன்றே. இதிஹாஸ புராணாதி₃கள் உண்டே; அவற்றை ப்ரமாணமாகக் கொள்ளாதே வேத₃த்தை முந்துற அருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமேது? என்கிற ஶங்கையிலே உத்தரம்–அவற்றுக்குப் பௌருஷேயத்வ நிப₃ந்த₄நமான ப்₄ரமவிப்ரலம்பா₄தி₃ தோ₃ஷங்களுண்டாகையாலே, வேத₃முண்டாகில் ப்ரப₃லப்ரமாணமாவதொழியதனக்குத்தானே ப்ரமாணமாகமாட்டாது-என்னுமத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி வேத₃த்தை முந்துற அருளிச்செய்தார் என்கிறார் (அதுதன்னிலும்) (ப. 72) இத்யாதி₃. பௌருஷேயத்வமடியான தோ₃ஷங்களில்லாமையாலே வேத₃மே ப்ரப₃லப்ரமாணம். இதுண்டானாலும், உபப்₃ரும்ஹணங்கள் இதில் அர்த்த₂நிர்ணயத்துக்கு உபயுக்தமாயிருக்கும் என்னுமத்தை ப₄ட்டர் அருளிச்செய்த வசநத்தாலே இசைவிக்கிறார் (வேதே₃ கர்த்ராத்₃யபா₄வாத்) (ப. 72) இத்யாதி₃; இதுக்கர்த்த₂ம்–வேத₃மானது, கர்த்தா

வும், கர்த்தாவுக்குள்ள தோ₃ஷங்களும் இல்லாமையாலே ப₃லவத் ப்ரமாணமாயிருக்கும். இப்படியிருந்துள்ள இது ந்யாயங்களாலே தேவரீரைச் சொல்லுவதாக நிஶ்சயிக்கப் பட்டுள்ளது. இவற்றை யொழிந்த ஸ்ம்ருதிஇதிஹாஸ புராணங்களெல்லாம் வேத₃மூலமாகவே ப்ரமாணமாகா நின்றது—என்று. ஸ்ம்ருத்யாதி₃கள் மூலஸாபேக்ஷமாய், வேத₃ம் ஸ்வத: ப்ரமாணமாயிருக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையிலே, அபௌருஷேயத்வ நித்யத்வங் களாலே இது ஸர்வப்ரமாண விலக்ஷணமாயிருக்கும் என்னு மத்தை ஸத்₃ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (அகி₂லஹேய ப்ரத்யநீகத்வகல்யாணைகதாநத்வங்களாலே) (ப. 74) என்று தொடங்கி. வேத₃ம் ஸர்வப்ரமாண விலக்ஷணமாயிருக் கிறது என்போலவென்னில் அருளிச்செய்கிறார் (அகி₂ல ஹேயப்ரத்யநீக) (ப.74) இத்யாதி₃. இதினுடைய அபௌரு ஷேயத்வநித்யத்வங்களுக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (வேத₃த் தினுடைய) (ப. 76) என்று தொடங்கி. ''வாசா விரூப நித்யயா''(ப.76) என்றதுக்கர்த்த₂ம்-அழகுள்ளவனே! என்று ஒருவனை ஸம்போ₃தி₄த்து, நித்யமான வாக்காலே ஈஶ்வரனை யறியலாம் என்று. ''அநாதி₃நித₄நா'' என்கிற ஶ்லோகார்த் த₂ம்—யாதொரு வேத₃த்திலே ஸகல ஜக₃த்துக்களினுடைய பிறவியும் அறியலாயிருக்கும்; வேத₃ஸ்வரூபியாய் ப்ரத் யக்ஷாதி₃ப்ரமாணங்களால் தள்ளப்போகாமையாலே விலக்ஷணையாய், உத்பத்தி விநாஶரஹிதையாய் இருக்கிற இந்த வாக்கானது, ''ஸம்ப₄வாமி ஆத்மமாயயா'' என்கிற படியே தன்னிச்சை₂யடியாய் வந்த பிறவியொழிய, கர்ம மடியான பிறவியில்லாமையாலே ஸ்வயம்பு₄ வென்று பேரையுடைய ஸர்வேஶ்வரனாலே ஸ்ருஷ்டி காலத்திலே உண்டாக்கப்பட்டது—என்று. இவன் வேத₃த்தை உண் டாக்குகையாவது—ஸம்ஹார காலத்திலே வேத₃ங்களையெல் லாம் தன் திருவுள்ளத்திலே ஒன்றொழியாமே நினைத்துக் கொண்டிருந்து, ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே ப்₃ரஹ்மாவுக்கு உபதே₃ஶிக்கை. இந்த ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலே

வேத₃த்துக்கு நித்யத்வமன்றோ சொல்லிற்று; அபௌருஷேயத்வம் சொல்லிற்றில்லையேயென்ன; நித்யத்வத்துக்கு ஸாத₄கம் அபௌருஷேயத்வமாகையாலே இத்தாலே ஸாத்₄யமான நித்யத்வம் சொன்னபோதே அபௌருஷேயத்வமும் விழுக்காட்டாலே ஸித்₃தி₄க்கும் என்கிறார் (இந்த ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள்) (ப. 76) என்று தொடங்கி. (அதஏவ)- இதினுடைய அபௌருஷேயத்வம் சொல்லுகையாலே. ஆக (வேத₃த்தினுடைய) (ப. 76) என்று தொடங்கி. "பௌருஷேயத்வமிறே அவை வருகைக்கு மூலம்' (ப. 76) என்னுமளவும்வர, இதினுடைய அபௌருஷேயத்வநித்யத்வங்களுக்கு ப்ரமாணங்களை த₃ர்ஶிப்பித்து, இதில் நித்யத்வம் சொன்னபோதே அபௌருஷேயத்வமும் வஸ்துக₃த்யா ஸித்₃தி₄க்கும் என்னுமிடத்தைச் சொல்லி, இதினுடைய அபௌருஷேயத்வம் சொன்னபோதே வேத₃த்துக்கு நாலு தோ₃ஷமும் இல்லையென்றதாம் என்று அபௌருஷேயத்வநித்யத்வங்களை ஸாதி₄த்தாராய் நின்றார்; இவ்வர்த்த₂த்தை நிக₃மியாநின்றுகொண்டு "அகி₂ல ஹேய" இத்யாதி₃ வாக்யத்தோடே தலைக்கட்டுகிறார் (இப்படியிருக்கையாலே) (ப. 78) என்று தொடங்கி. (ஸத்யம் ஸத்யம்) (ப. 78) என்கிற ஶ்லோகத்துக்கர்த்த₂ம்—மெய்யே மெய்யே, மீளவும் மெய்யே; மெய் என்று ஒருக்கால் சொல்லி விடாதே, பலகால் சொல்லுகிறது — வேத₃மே ப்ரப₃ல ப்ரமாணம். ஸர்வேஶ்வரனே பரதே₃வதை என்னுமிடத்தை எல்லார் நெஞ்சிலும் படுத்துகைக்காக. (உத்₃த்₄ருத்ய பு₄ஜமுச்யதே) என்று சொன்னதும்—ப்₄ராந்தி யென்றார்கள் என்று நினைத்துக் கையெடுத்துக் கூப்பிடுகிறேன்—என்கிறார். (வேத₃ ஶாஸ்த்ராத்) இத்யாதி₃—நீ மெய்யாகவும் ஶபத₂பூர்வகமாகவும் ஸாதி₄க்கிற அர்த்த₂மேது என்னில், 'வேத₃மாகிற ஶாஸ்த்ரத்தைப்பற்ற மேலான ஶாஸ்த்ரமில்லை; ஸர்வேஶ்வரனைப்பற்ற மேலான தே₃வதையில்லையென்கிற விது' என்று, ஸ்ம்ருதிஇதிஹாஸ புராணங்களுக்கு முன்னே வேத₃மே ப்ரமாணம். 'பூர்வபா₄க₃த்தால் ப்ரதிபாத்₃யம்

கர்மம் என்றும், உத்தரபா₄க₃த்தால் ப்ரதிபாத்₃யம் ப்₃ரஹ்ம மென்றும் நியமிப்பாரார்' என்ன. பூர்வபா₄க₃த்துக்கு க்₃ரந்த₂ மிடுகிற ஜைமினி கர்மத்தையடியாகத் தொடங்குகையாலும், உத்தரபா₄க₃த்துக்கு க்₃ரந்த₂மிடுகிற வ்யாஸன் ப்₃ரஹ்மத்தை யடியாகத் தொடங்குகையாலும் இவையிரண்டுமே பா₄க₃ த்₃வயப்ரதிபாத்₃யமென்று தோற்றியிருந்ததிறே யென் கிறார் (பூர்வோத்தரமீமாம்ஸைகளில்) (ப. 83) என்று தொடங்கி. பூர்வோத்தர பா₄க₃ங்களுக்கு ப்ரதிபாத்₃யம் கர்மப்₃ரஹ்மங்களானால் "வேதை₃ஶ்ச ஸர்வை: அஹமேவ வேத்₃ய:" என்கிறபடியே வேத₃ங்களெல்லாற்றுக்கும் ப்ரதி பாத்₃யன் நானென்று க்ருஷ்ணன் சொன்னத்தோடுவிரோதி₄ யாதோ என்கிற ஶங்கையிலே; கர்மமும் ப₄க₃வதா₃ராத₄நரூப மாகையாலே அவன் சொன்ன வசநத்தோடு விரோதி₄ யாதென்று பரிஹரித்துக்கொண்டு, உக்தார்த்த₂த்தை நிக₃மிக் கிறார் (ஆகையாலே)(ப.84) என்று தொடங்கி. கர்மம் தே₃வ தாந்தரங்களினுடைய ஆராத₄நம் என்று சொல்லாநிற்க, ப₄க₃வதா₃ராத₄நமென்று சொல்லுகிறபடி எங்ஙனே? என்ன (கர்மத்தினுடைய) (ப. 84) இத்யாதி₃. ஆனால் எல்லாரும் தே₃வதாந்தரங்களை ஆராதி₄க்கிறோம் என்கிற ப்ரதிபத்தியொழிய ப₄க₃வானை ஆராதி₄க்கிறோம் என்கிற ப்ரதிபத்தியில்லையே. ஆனால் ப₄க₃வதா₃ராத₄நம் என்கிறபடி எப்படி? என்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாகாரத்தை)(ப.84) இத்யாதி₃. வஸ்துக₃த்யா ப₄க₃வதா₃ராத₄நமாய்த் தலைக் கட்டுமதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (யே யஜந்தி) (ப. 85) இத்யாதி₃. "யாவர் சிலபேர் வேறொரு தே₃வதையினிடத்தில் ப₄க்தியையுடையராய்க்கொண்டு ஶ்ரத்₃தை₄யோடே கூடிக் கொண்டு அவ்வோ தே₃வதைகளை ஆராதி₄க்கிறார்கள், அவர்களும் என்னையே அபு₃த்₃தி₄பூர்வகமாக ஆராதி₄க்கிறார் கள்" என்று "யேऽப்யந்யதே₃வதா ப₄க்தா:" ஶ்லோகத்துக்கு அர்த்த₂ம். பா₄க₃த்₃வய ப்ரதிபாத்₃யம் கர்மப்₃ரஹ்மங்கள் என்பானென் மற்றும் த்யாஜ்யோபாதே₃யங்களைச் சொல்லாநிற்க? என்ன (இப்படி ஆராத₄நஸ்வரூபமான கர்மம்)

(ப. 86) என்று தொடங்கி. (ஶேஷித்வம்) (ப. 93) என்றது—"நாகிஞ்சித்குர்வத:" என்ற கைங்கர்யநிஷ்ட₂னை ப்ரபந்நன் விஷயம்; (ப்ராப்யத்வம்) (ப. 93) அநுப₄வபரனான உபாஸகன் விஷயம். (புரா வ்ருத்த ப்ரதிபாத₃கத்வம்) (ப.102) ஆவது-முன்புண்டான வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுமதான என்றபடி. "இதிஹாஸ புராணாப்₄யாம்" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே இதிஹாஸ புராணங்களாலே வேத₃த்தை வ்யாக்₂யாநம் பண்ணக்கடவன் என்னுமது தான் எதுக்காகவென்றால், அல்பஶ்ருதர் நிமித்தமாக வேத₃மானது இவனேத்துகிறானேயென்று ப₄யப்படுகையாலே, அதினுடைய நிவ்ருத்திக்காக-என்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது (இதிஹாஸ புராணாப்₄யாம்) (ப. 103) இத்யாதி₃.

வாக்யம் 2

வேத₃ராஶி ஒன்றாயிருக்க, பூர்வோத்தர பா₄க₃ங்களென்கிற பிரிவு வருகைக்குக் காரணமேது? ஸ்ம்ருதி பூர்வபா₄கோ₃பப்₃ரும்ஹணமாய், இதிஹாஸ புராணங்கள் உத்தரபா₄கோ₃பப்₃ரும்ஹணங்களாய் இருப்பானென்? எல்லாவற்றிலும் இரண்டு பா₄க₃த்தையும் உபப்₃ரும்ஹிக்கவொண்ணாதோ? என்று இரண்டு ஶங்கை வர, அவ்விரண்டுக்கும் உத்தரமாயிருக்கிறது (உபப்₃ரும்ஹ்யமான) (ப.105) என்கிற வாக்யம். (ப்ராயேண) (ப.108) என்கிற ஶ்லோகத்துக்கர்த்த₂ம்—ஸ்ம்ருதியிலே ப்₃ரஹ்ம ப்ரதிபாத₃நம் உண்டாயிருந்ததேயாகிலும் ப்ரசுரமாக த₄ர்மஶாஸ்த்ரத்தாலே பூர்வபா₄க₃த்தில் அர்த்த₂த்தை உபப்₃ரும்ஹிக்கிறது; இதிஹாஸ புராணங்களாலே உத்தரபா₄க₃ார்த்தம் சொல்லப்படாநின்றது—என்று.

வாக்யம் 3

(வேத₃வேத்₃யே) (ப. 112) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம்—ப்ரதிபாத்₃யனான பரமபுருஷன் சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய் அவ

தரித்தவாறே. வேத3ம் தத3வதார கு3ணசேஷ்டிதங்களை ப்ரதிபாதி3க்கைக்காக ஸ்ரீவால்மீகி ப4க3வான் பக்கல் நின்றும் ஸாக்ஷாத்3 ராமாயண ரூபேண அவதரித்தது-என்று. (மதி மந்த2ாநம் ஆவித்4ய)(ப.112) என்கிற ஶ்லோகத்துக்கர்த்த2ம்-ஸ்ரீவேத3 வ்யாஸ ப4க3வானாலே வேத3மாகிற ஸமுத்3ரத்தில் நின்றும் ஜ்ஞாநமாகிற மத்தையிட்டுக்கடைந்து எல்லாருடையவும் ஆத்மோஜ்ஜீவநார்த்த2மாக சந்த்3ரனைப்போலே ஸுக2கரமான இந்த மஹாபா4ரதம் உண்டாக்கப்பட்டது-என்று. (வ்யாஸ வாக்ய ஜலௌகே4ந) (ப. 112) என்கிறதுக்கர்த்த2ம்—வேத3மாகிற பர்வதத்தில் நின்றும் பிறந்திருப்பதாய், அத4ர்மமாகிற மரங்களை வேரோடே பிடுங்கிப் பொகடுவதாய் இருக்கிற வ்யாஸனுடைய வாக்ய ஜலப்ரவாஹத்தாலே பூ4மியானது அஜ்ஞாநமாகிற அழுக்கின்றியிலே பண்ணப்பட்டது—என்று. (பி3பே4தி) (ப. 112) என்கிறதுக்கர்த்த2ம்-க்ரூரமான ஔஷத4நிமித்தமாக ப4யப்படுவாரைப் போலே சேதநன் க3ம்பீ4ரமான வேதா3ந்த ஶாஸ்த்ர நிமித்தமாக ப4யப்படுகையாலே ஶாஸ்த்ர ஸாரமாக இது காவ்யரூபேண பண்ணப்பட்டது—என்று. (விஷ்ணௌ வேதே3ஷு) (ப. 114) என்கிறதுக்கர்த்த2ம்—பு3த்3தி4மான்களுக்கு மஹாபா4ரதத்தாலே — ஸர்வேஶ்வரனிடத்திலும், வேத3ங்களிலும், பா4க3வதர்களிடங்களிலும், ஆசார்யர்களிடங்களிலும் நன்றான பக்தியானது உண்டாகாநின்றது—என்று.

வாக்யம் 4

த்3வந்த்3வஸமாஸத்தில் அல்பாச்தரமன்றோ முன்னே சொல்லிக்கொள்ளவேணும் என்று சொல்லிற்று. ஆகையாலே புராணம் முற்படவேண்டியிருக்க இதிஹாஸம் முற்படுகைக்கு ஹேது ஏது? என்கிற ஶங்கையிலே, "அப்4யர்ஹிதம் பூர்வம்" என்று சொல்லுகையாலே இது முற்படக் கூடுமென்கிறார் (த்3வந்த்3வஸமாஸத்தில்) (ப. 120) என்று தொடங்கி, "ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களாலே" என்று

இரண்டையும் எடுத்தால் இரண்டுக்கும் அர்த்த₂மருளிச் செய்யாதே இதிஹாஸத்துக்குத் தாத்பர்யம் ஏது என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (அதோ₂வா) (ப. 122) இத்யாதி₃. ஸ்ம்ருதி ஒரு கோடியும் இதிஹாஸபுராணம் ஒரு கோடியுமாக இவர்க்கு விவக்ஷையாகையாலே, "இவை இரண்டிலும் வைத்துக்கொண்டு இதிஹாஸம் ப்ரப₃லம். அத்தாலே அது முற்பட்டது" (வா. 3. 4) என்கிறார் என்றபடி.

வாக்யம் 5

(முதலிலே) (ப. 128) இத்யாதி₃— (ஸ்ரீமத்₃ராமாயணமபி) (ப. 140) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம்— ஶ்லாக்₄யமான ஸ்ரீமத்₃ராமாயணமும் தேவரீர் வைப₄வத்தைச் சொல்லியே ஜீவியாநின்றது—என்று. "இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட₂மான" (வா. 5) என்கிறவித்தை இங்கேயும் அந்வயித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீராமாயணத்துக்கு இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட₂தை சொன்னாப்போலே மஹாபா₄ரதத்துக்கும் இதிஹாஸஶ்ரேஷ்ட₂தையை அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணத்₃வைபாயநம்) (ப.142) என்று தொடங்கி. இதுக்கர்த்த₂ம் — க்ருஷ்ணத்₃வைபாயநனை வ்யாஸனை ஸ்வாமியான நாராயணனாக அறி. வாராய் மைத்ரேயனே! நாராயணனையொழிய எவன்தான் பூ₄மியிலே மஹாபா₄ரதத்தைப் பண்ணுகிறவன்?-என்று. (ஏவம் வித₄ம்) (ப. 142) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம்—இப்படிப்பட்ட மஹாபா₄ரதமானது யாதொரு மஹாத்மாவினாலே சொல்லப்பட்டது. இந்த வ்யாஸரூபியான மஹாமுநியானவன் ஸாக்ஷாத் நாராயணன் காண்-என்று. இந்த ஶ்லோகங்களிலே வ்யாஸனை நாராயணன் என்று சொல்லுகையாலே ராம க்ருஷ்ணாத்₃யவதாரம்போலே இதுவுமோர் அவதாரமாகத் தோற்றியிருக்கிறதே; இவனோ நாராயணன்? என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (ப₄க₃வத₃ாவேஶாவதாரம்) (ப. 142) என்று. "ப்₃ரஹ்ம ருத்₃ரார்ஜுந வ்யாஸ ஸஹஸ்ரகர பா₄ர்க₃வா:। ஶக்த்யாவேஶாவதாராஸ்து

விஷ்ணோஸ் தத்காலவிக்3ரஹா:॥'' என்று ப4க3வச்ச2ாஸ்த்ரத்திலே ப்3ரஹ்ம ருத்3ராதி3களோபாதி வ்யாஸனையும் ப4க3வத3வதாரமாகச் சொல்லிற்றிறே.

வாக்யம் 6

ராமாயணம் பிராட்டி வைப4வம் சொல்லிற்று என்றும் மஹாபா4ரதத்தால் க்ருஷ்ணன் வைப4வம் சொல்லிற்று என்றும் அருளிச்செய்துவிட அமையாதோ? (இவையிரண்டாலும்) என்று மீள அருளிச்செய்ததுக்குக் கருத்தென்? என்கிற ஸங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (உபப்3ரும்ஹண முகே2ந) (ப. 148) என்று தொடங்கி. 'புருஷகாரமும் உபாயமும் சொல்லிற்றாய்த்து' என்றதே ''புருஷகார வைப4வமும் உபாயவைப4வமும் சொல்லிற்றாய்த்து'' (வா. 6) என்றருளிச்செய்தாரிறே; இவர்களுக்கு வைப4வமாவது ஏது? என்கிற ஸங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (அபராத4 பூ4யிஷ்ட2ரான) (ப. 148) என்று தொடங்கி. ''புருஷகாரபூ4தையுடைய வைப4வமும் உபாயபூ4தனுடைய வைப4வமும்'' என்றதே. (புருஷகாரம்) என்றும் (உபாயம்) என்றும் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (புருஷகாரம் என்றும்) (ப. 148) இத்யாதி3. புருஷகாரத்வமும் உபாயத்வமும் அவர்களுக்கு அஸாத4ாரணம் என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (இது தன்னை) (ப. 150) என்று தொடங்கி. (மத்ப்ராப்திம் ப்ரதி) (ப. 150) என்கிற ஸ்லோகத்துக்கர்த்த2ம்- ஸம்ஸாரத்திலே அத4:பதியாநிற்கிற ஜந்துக்களுக்கு லக்ஷ்மியானவள் மஹாத்மாக்களாலே என்னுடைய ப்ராப்தியைக் குறித்துப் புருஷகாரையான மாத்ருத்வப்ரயுக்தமான ஆப்தத்வம் அதி4கம் என்னும்படி புருஷகாரமாகக் கல்பிக்கப்பட்டாள். எனக்கும் இதுவே மதம். வேறொரு அடையாளம் இல்லை-என்று. (அஹம் மத்ப்ராப்த்யுபாயோ வை) (ப. 150) என்கிறதுக்கர்த்த2ம் — ஸாக்ஷால்லக்ஷ்மீபதியான நான்தானேயிறே என்னுடைய ப்ராப்திக்குபாயம்; உபதே3ஸத்தாலும், கண்ணழகாலும் கண்ணழிவற என்னை

வஶீகரித்துக் கார்யங்கொள்ளவல்ல வீறுடையளான லக்ஷ்மியானவள். புருஷகாரத்தாலே என்னுடைய ப்ராப்தியைக் கூட்டுவியாநிற்கும்; இவளுடைய புருஷகாரத்வ ரூபமான இந்த விஶேஷம் வேத₃ாந்தங்களிலே சொல்லப் படாநின்றது—என்று. "ஆகிஞ்சந்யம் ஒன்றையுமே தஞ்ச மாகவுடையரான சில ப₄ாக்₃யாதி₄கர், என்னுடைய திருவடித் தாமரைகள் இரண்டையும் ப்ரபத்திபண்ணி அத்தாலே ப்ரியப்பட்ட நெஞ்சையுடையராய். மீளவும் லக்ஷ்மியைப் புருஷகாரமாக வரித்து அத்தாலே என்னுடைய க்ஷமையை யடைந்து, என்னையே உபாயோபேயங்கள் இரண்டுமாக அடைந்து, அத்தாலே க்ருதக்ருத்யராய் வேறொன்றில் பொருந்தாத நெஞ்சையுடையராய்க்கொண்டு என்னை அடையா நிற்பர்கள்" என்று (ஆகிஞ்சந்யைக ஶரணா:) (ப. 154) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம். (ஏதத் ஸாபேக்ஷ ஸம்ப₃ந் த₄ாத்) (ப. 156) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம் — மற்றுமுண்டான நிர்மல ஸ்வரூபரான—நாய்ச்சிமார், ஸூரிகள், ஆசார்யர்கள் இவர்கள் புருஷகாரபூ₄தராகிறது, பிராட்டியோடு ஸம் ப₃ந்த₄ங்கொண்டொழிய,ஸ்வத:புருஷகாரமாகமாட்டார்கள்-என்று. இவர்கள் சொன்னாலும், 'இவளைப் பற்றினவர்க ளன்றோ' என்று எம்பெருமான் இவர்கள் சொன்ன கார்யம் செய்யுமென்று கருத்து.

வாக்யம் 7

"புருஷகாரமாம்போது" (வா. 7) என்றதுக்கு 'புருஷ காரமாம் காலத்திலே' என்று தோற்றிற்றிறே; அப்படி யாமன்று புருஷகாரமாகாத காலமும் ஒரு காலமுண்டு என்று வ்யதிரேகத்தாலே ஸித்₃தி₄க்கையாலே, இவளுடைய நித்யயோக₃த்துக்கு விருத்₃த₄ம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி (புருஷகாரமாமிடத்தில்) (ப. 162) என்று வ்யாக்₂யாநம் பண்ணுகிறார். "ஈஶ்வர விஷயத்தில் பாரதந்த்ர்யாநந்யார் ஹத்வங்கள் நித்யமுக்தர்க்கும் மற்றுமுள்ள பிராட்டி மார்க்கும் ஸாத₄ாரணமாயிருக்க, இவளுக்கு விஶேஷமேது?"

என்கிற ஶங்கையிலே; பட்டமஹிஷியாகையாலும், பத்நீத்வ ப்ரயுக்தமாகையாலும் அவர்கள்பாரதந்த்ர்யத்திற் காட்டில் இவள்பாரதந்த்ர்யத்துக்கு விஶேஷமுண்டு என்றும், ஸ்வரூபநிரூபகத்வரூபமான அநந்யார்ஹத்வ ப்ரயுக்தமாயிருக்கையாலே அவர்களிற் காட்டில் இவளநந்யார்ஹத்வத்துக்கு விஶேஷமுண்டு என்றும் அருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வர விஷயத்தில்) (ப. 168) இத்யாதி₃. 'நித்யையான அந்த நான் அந்த ப்₃ரஹ்மத்துக்கு நானுகையாகாநின்றேன்' என்று (அஹந்தா) (ப. 170) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம்.

வாக்யம் 8

'தே₃வதே₃வ தி₃வ்யமஹிஷியான தனக்கு மநுஷ்யையாய் அவதரிக்க வேண்டுகைக்குக் காரணம் ஏது?' என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (தே₃வத்வே) (ப. 176) என்று தொடங்கி. (அபத்யலாபே₄ா வைதே₃ஹி) (ப. 182) என்கிற ஶ்லோகத்துக்கர்த்த₂ம்—நமக்குப் பிள்ளையாகிற பேறு வந்து கிட்டிற்று; ஸகாமையான நீ எத்தை இச்சி₂யாநின்றாய்; நீ இச்சி₂த்தவற்றையெல்லாம் சொல்—என்று. (ந க₂ல்வத்₃யைவ) (ப. 186) என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம்—இளையபெருமாளைப் பார்த்து. "நீர் இந்த வார்த்தை கேட்ட போதே ப்ராணனை விட்டேனாகில், 'தனக்கேற தே₃ாஷமுண்டானவாறேயன்றோ ப்ராணனை விட்டாள்; இப்படிக் கொத்தாரை வைத்துக்கொண்டிருந்தாரே' என்னும் அவத்₃யம் பெருமாளுக்கு வாராதபடி பரிஹரிக்கக் கடவேன்" என்று. (யதை₂தத்) (ப. 192) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம்—'பெருமாளொழிய வேறொருத்தரையறியேன்' என்று சொன்ன வார்த்தை மெய்யாகில், பூ₄மிப்பிராட்டி இடம் தருவாளாக—என்று. (யது₃தாங்யத்) (ப. 195) என்கிறதுக்கு—பின்னையும் மற்றும் பிராட்டியுடைய அவதாரம் தொடக்கமாக யாதொன்று சொல்லுவார்கள், இதெல்லாம் ஸ்ரீரங்கநாயகியாராய் இருக்கைக்கு க(ஶ்?)ரமம் செய்தவிடம்-என்று. (ஸ தம்) (ப. 204) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம் — ஸர்வ

ஶரண்யனான பெருமாள், பூ₄மியிலே ஶரணம்புக்க வத₄ார்ஹனான காகத்தை க்ருபையாலே ரக்ஷித்தருளினார்—என்று. இங்கு, க்ருபை என்கிறது—க்ருபாஜநகையான பிராட்டியைச் சொல்லுகிறது. (புரத:)(ப.204) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம்—பூ₄மியிலே முன்னே விழுந்த காகத்தைக்கண்டு அதின் தலையை அவர் திருவடிகளிலே கூட்டினார்—என்று. (தமுத்த₂ாப்ய) (ப. 204) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம்—க்ருபாம்ருத ஸமுத்₃ரமாய் கு₃ணவானாயிருக்கிற பெருமாள் அவனைத் திருக்கையாலே எடுத்து ரக்ஷித்து த₃யையாலே பார்த்தார்—என்று. (மாதர் மைதி₂லி) (ப. 208) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம்—மாதாவே! மைதி₂லியே! அபராத₄ங்களைப் பண்ணின கையுலராத ராக்ஷஸிகளை பவநாத்மஜன் நிமித்தமாக ரக்ஷியாநிற்கிற உம்மாலே, ஶரணம் புகுந்த காகவிபீ₄ஷணாதி₃களை ரக்ஷித்த பெருமாள்கோ₃ஷ்டி₂ அல்பமாகப் பண்ணப்பட்டது; நெருங்கின அபராத₄த்தையுடைய நம்மை, இப்படிக்கொத்த க்ஷமை ஸாங்கி₂ப்பிப்பதாக—என்று.

வாக்யம் 14

அறியாத அர்த்த₂ங்களை அடைய அறிவித்தால், ஆசார்ய க்ருத்யம் ஏறிட்டுக் கொண்டதாகவேணுமோ? என்ன (அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநம்) (ப 238) இத்யாதி₃. ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகமுடையனாயிருக்கிற அர்ஜுநன் தே₃ஹாத்மாபி₄மாநியோ? என்கிற ஶங்கையிலே, தே₃ஹாத்மாபி₄மாந கார்யமான ப₃ந்து₄ஸ்நேஹம் இவனுக்குண்டாகையாலே, தே₃ஹாத்மாபி₄மாநியென்னுமிடம் நிஶ்சிதம் என்கிறார் (தே₃ஹாநுப₃ந்தி₄களான) (ப.240) இத்யாதி₃. (நத்வேவாஹம்) (ப. 240) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம்—நான் ஒருக்கால் இல்லையானேன் என்கிறதில்லை; நீயும் ஒருக்கால் இல்லையானாய் என்கிறதில்லை; இந்த ராஜாக்களும் ஒருக்காலும் இல்லையானார்கள் என்கிறதில்லை; இப்போது இல்லையானார்கள் என்கிறதில்லையானாலும், மேலொருக்கால் நஶிக்கக்கடவர்களாயிருந்தார்களோ? என்னில், (ந சைவ) இத்யாதி₃—இனி மேலொரு

காலத்திலும், நாம் எல்லாரும் இல்லையாகக் கடவோம் என்கிறதில்லை—என்று. ஆக, இத்தால் ஆத்மபரமாத்ம விவேகம் சொல்லிற்று.மேலில் ஶ்லோகத்தால்,ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் சொல்லுகிறது.—(தே₃ஹிநோऽஸ்மிந்) (ப. 240) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம்—தே₃ஹ விஶிஷ்டனான ஆத்மாவுக்கு இந்த ஶரீரத்திலே பா₃ல்யயௌவநவார்த₄க்யங்கள் யாதொருபடி உண்டாயிருக்கிறது, அப்படியே காண் இந்த ஶரீரத்தைவிட்டு வேறொரு ஶரீர(ாந்தர)த்தை ப்ராபிக்கை; இத்தால், பா₃ல்யயௌவந வார்த₄க்யங்களில் பூர்வபூர்வா வஸ்தை₂ விடுகை நாஶமாய்த்தோற்றாதாப்போலே இச் சரீரத்தைவிட்டு ஶரீராந்தரத்தை ப்ராபிக்கையும் நாஶமாய்த் தோற்றதென்று கருத்து; ஶரீரத்தைவிட்டு ஶரீராந்தரத்தை ப்ராபிக்கை தே₃ஹாத்₃வ்யாவ்ருத்தனுக்கொழியக் கூடாமை யாலே. இத்தாலே ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகம் சொல்லிற்று; (தீ₄ரஸ்தத்ர) (ப. 240) இத்யாதி₃—அறிவுடையவன் இது விஷயமாகக் கலங்கான்—என்று. (அந்தவந்த:) (ப. 240) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம்—நித்யனாய், அநாஶியாய், ஜ்ஞாந ஸ்வரூபனாகையாலே அளவிறந்த வைப₄வத்தையுடையனான ஶரீரிக்கு இத்தே₃ஹங்களெல்லாம் நஶ்வரமாகச் சொல்லப் பட்டன; (நித்யஸ்ய—அநாஶிந:) என்கிற இரண்டுக்கும் வாசியென்? என்னில், ஒன்று உத்பத்தியில்லை என்றது; ஒன்று விநாஶமில்லை என்கிறது. "அந்தவந்த இமே தே₃ஹா: நித்யஸ்யோக்தா: ஶரீரிண:। அநாஶிநோऽப்ரமேயஸ்ய தஸ் மாத்₃யுத்₄யஸ்வ பா₄ரத॥" (ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதா₃சித் நாயம் பூ₄த்வா ப₄விதா வா ந பூ₄ய:। அஜோ நித்யஶ்ஶாஶ் வதோऽயம் புராண: ந ஹந்யதே ஹந்யமாநே ஶரீரே॥) (ப.240) இதுக்கர்த்த₂ம்—(ந ஜாயதே ந ம்ரியதே) இவ்வாத்மா சாவது மில்லை பிறப்பதுமில்லை; (நாயம் பூ₄த்வா ப₄விதா வா ந பூ₄ய:) இப்போது பிறவியும் சாவும் இல்லையே யாகிலும், ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் உண்டான பிறவியும், ஸம்ஹார காலத்தில் உண் டான நாஶமும்உண்டோ? என்னில், அதுவுமில்லை என்கிறது; (அஜ:)ஷட்₃பா₄வவிகாரமில்லை என்கிறதிலே தாத்பர்யமாக

உபலக்ஷணம்; (நித்ய:) "ந ஜாயதே ந ம்ரியதே" என்கிறவிதி னுடைய அநுபா₄ஷணம்; (ஶாஶ்வத:) ஸம்ஹாரகாலத் திலும், ஸ்ருஷ்டி காலத்திலும் அசித்துக்கு வரக்கடவ ஸ்தூ₂ல ஸூக்ஷ்ம பரிணாமமில்லை என்கிறது; (புராண:) *தேனும் பாலும் கன்னலும் அமுதுமாகத்தித்தித்து; (ந ஹந் யதே ஹந்யமானே ஶரீரே) ஶரீரம் ஹந்யமாநமாய் உள்ளவள வில் தான் ஸம்ஹரிக்கப்படான்—என்று. (வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி யதா₂ விஹாய நவாநி க்₃ருஹ்ணாதி நரோऽபராணி। ததா₂ ஶரீராணி விஹாய ஜீர்ணாநி அந்யாநி ஸம்யாதி நவாநி தே₃ஹீ ॥) (ப. 240) இதுக்கர்த்த₂ம்—நரனானவன் ஜீர்ணப் புடவைகளை விட்டுப் புதுப்புடவை யுடுக்கும் யாதொருபடி, அப்படியே தே₃ஹ விஶிஷ்டனான ஆத்மாவானவன் ஒரு ஶரீரத்தை எடுத்தால் அது அநுப₄வக்ஷமமல்லாதவளவிலே, அவற்றை விட்டு வேறே புதிய ஶரீரங்களை எடுத்துக் கொள்ளும்—என்று. (பூ₄மி ராபோऽநலோ வாயு: க₂ம் மனோ பு₃த்₃தி₄ரேவ ச। அஹங்கார இதீயம் மே பி₄ந்நா ப்ரக்ருதி ரஷ்டதா₄ ॥ அபரேயம், இதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்₃தி₄ மே பராம்। ஜீவபூ₄தாம் மஹாபா₃ஹோ யயேத₃ம் தா₄ர்யதே ஜக₃த்॥) (ப.242) இதுக்கர்த்த₂ம்-ப்ருதி₂வ்யாதி₃பூ₄தங்களும் ப்ரக்ருதி மஹாந் அஹங்காரங்களாய்க்கொண்டு எட்டு வகையாக பி₄ந்நமானவிது எனக்குத் தாழ்ந்த ஶரீரம்; யாதொன்றாலே இந்த தே₃ஹங்களெல்லாம் த₄ரிக்கப்படுகிறது, அப்படியான ஆத்ம வஸ்துவை எனக்கு உத்க்ருஷ்டமான ஶரீரமாக அறி-என்று. (ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி₃ ஸந்நிவிஷ்ட: மத்த: ஸ்ம்ருதி: ஜ்ஞாநமபோஹநம் ச) (ப. 242) இதுக்கர்த்த₂ம்—எல்லாருடைய ஹ்ருத₃யத்திலும் நானிருப்பன்; என்னால்-பூர்வாநுபூ₄த விஷயமான ஸ்ம்ருதியும், ஶ்ரவண ஜ்ஞாநமும், அஜ்ஞாநமும் உண்டாகாநிற்கும்—என்று. (ஈஶ்வரஸ் ஸர்வ பூ₄தாநாம் ஹ்ருத்₃தே₃ஶேऽர்ஜுந திஷ்ட₂தி। ப்₄ராமயந் ஸர்வ பூ₄தாநி யந்த்ராரூடா₄நி மாயயா ॥) (ப.242) இதுக்கர்த்த₂ம்-ஈஶ்வரனானவன், ஶரீரமாகிற யந்த்ராரூட₄ங்களான ஸர்வ பூ₄தங்களையும் மாயையால் ப்₄ரமிப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வாத்

மாக்களுடைய ஹ்ருத₃யத்திலே இருக்கும்—என்று. (ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணாநி கு₃ணை: கர்மாணி ஸர்வஶ:। அஹங்கார விமூடா₄த்மா கர்த்தாऽஹமிதி மந்யதே ॥) (ப. 244) இதுக்கர்த்த₂ம்-அஹங்காரத்தாலே விமூட₄மான மநஸ்ஸையுடையவன் ப்ரக்ருதியினுடைய கு₃ணமடியாக வருகிற கர்மங்களெல்லாவற்றையும் நான் பண்ணுகிறேன் என்று விசாரியாநிற்கும்—என்று. (யததோ ஹ்யபி கௌந்தேய! புருஷஸ்ய விபஶ்சித:। இந்த்₃ரியாணி ப்ரமாதீ₂நி ஹரந்தி ப்ரஸப₄ம் மந: ॥) (ப. 244) இதுக்கர்த்த₂ம்—ப்ராஜ்ஞனான சேதநன் இந்த்₃ரியங்களை ஜயிக்கவேணுமென்று யத்நம் பண்ணாநிற்கச் செய்தேயும், ப₃லிஷ்ட₂ங்களான இந்த்₃ரியங்களானவை மநஸ்ஸை ப₃லாத்கரித்துத் தன் வஶத்திலே இழாநிற்கின்றன—என்று. (அஸம்ஶயம் மஹாபா₃ஹோ மநோ து₃ர்நிக்₃ரஹம் சலம்) (ப. 244) இதுக்கர்த்த₂ம்—அர்ஜுநன் "என்னாலே மநஸ்ஸை நியமிக்கப் போகாது" என்ற வார்த்தையைக்கேட்டு, "நின்றவிடத்தில் நில்லாத மநஸ்ஸை நிக்₃ரஹிக்கப்போகாது"—என்று. (தாநி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய யுக்த ஆஸீத மத்பர:। வஶே ஹி யஸ்யேந்த்₃ரியாணி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டி₂தா ॥) (ப. 244) இதுக்கர்த்த₂ம்—அந்த இந்த்₃ரியங்களையெல்லாம் நியமித்து, நம்மோடே கூட்டரவை ப்ரார்த்தி₂யாநின்று கொண்டு மத்ப்ரிய(பர?)னாயிருக்கக் கடவன்: யாவனொருவனுக்கு இந்த்₃ரியங்கள் ஸ்வவஶமாயிருக்கும், அவனுக்கிறே ப்ரஜ்ஞை நிலைநின்றதாவது—என்று. (யதோ யதோ நிஶ்சரதி மந: சஞ்சலம் அஸ்தி₂ரம்। ததஸ்ததோ நியம்யைதத் ஆத்மந்யேவ வஶம் நயேத் ॥) (ப. 245). இதுக்கர்த்த₂ம்—அஸ்தி₂ரமாய், சஞ்சலமான மநஸ்ஸு யாதொரு யாதொரு இடத்திலே ஓடும், அங்கே அங்கே, அவற்றின் தோ₃ஷங்களைக் காட்டி மநஸ்ஸைத் திருப்பி ஸ்வவஶமாக்கிக் கொள்ளக் கடவன்—என்று. (சதுர்வித₄ா ப₄ஜந்தே மாம் ஜநாஸ்ஸு-க்ருதிநோऽர்ஜுந। ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தா₂ர்த்தீ₂ ஜ்ஞாநீ ச ப₄ரதர்ஷப₄ ॥) (ப 245) இதுக்கர்த்த₂ம்—ஆர்த்தன் முதலாக நாலு வகைப்பட்ட ஸுக்ருதிகளான ஜநங்கள் நம்மை

ஆஶ்ரயிப்பார்கள்—என்று. (த்3வெள பூ4தஸர்கெ3ள லோகேऽஸ்மிந் தை3வ ஆஸுர ஏவ ச। தை3வீ ஸம்பத் விமோக்ஷாய நிப3ந்தா4யாஸுரீ மதா॥) (ப. 245) இந்த லோகத்தில், "தை3வம்" என்றும், "ஆஸுரம்" என்றும் இரண்டு பூ4தஸ்ருஷ்டியுண்டு; அவற்றில், தை3வஸம்பத்தானது மோக்ஷத்தின் பொருட்டாயிருக்கும்; ஆஸுரஸம்பத்தானது ஸம்ஸாரத்தின் பொருட்டாயிருக்கும் — என்று அர்த்த2ம். (ஹந்த தே கத2யிஷ்யாமி விபூ4தீராத்மந: ஶுபா4:। ப்ராதா4ந்யத: குருஶ்ரேஷ்ட2 நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே॥) (ப. 246) இதுக்கர்த்த2ம்—ஐயோ! என்னுடைய நல்ல விபூ4திகளை ஸமுதா3யமாகச் சொல்லுகிறேன்; "அதுவென்? பரக்கச் சொல்லலாகாதோ?" என்ன, என் விபூ4திப் பரப்புக்கு ஒரு முடிவில்லை—என்று. (பஶ்யாமி தே3வாந் தவ தே3வ தே3ஹே ஸர்வாந் தத2ா பூ4தவிஶேஷஸங்க4ாந்। ப்3ரஹ்மாணமீஶம் கமலாஸநஸ்த2ம் ருஷீம்ஶ்ச ஸர்வாந் உரக3ாம்ஶ்ச தீ3ப்தாந்॥) (ப. 246) இதுக்கர்த்த2ம்—தேவரீர் திருமேனியிலே தே3வர்களையும் காணுநின்றேன்; மற்றுமுண்டான பூ4தவிஶேஷஸமூஹங்களெல்லாவற்றையும் காணுநின்றேன்; தாமரைப்பூவை ஆஸநமாகக் கொண்டிருக்கிற ப்3ரஹ்மாவையும், அவனுக்குப் பரதந்த்ரனை ருத்3ரனையும் மற்றுமுண்டான (தி3வ்யரான)? மஹர்ஷிகளையும், உஜ்ஜ்வலங்களான அஷ்டநாக3ங்களையும் காணுநின்றேன் — என்று. (மந்மநா ப4வ மத்3ப4க்தோ மத்3யாஜீ மாம் நமஸ்குரு। மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவம் ஆத்மாநம் மத்பராயண:॥) (ப.247) என்னிடத்தில் ப4க்தியையுடையனாய்க்கொண்டு என்னிடத்தில் மநஸ்ஸை வை; என்னிடத்தில் ப4க்தியையுடையனாய்க்கொண்டு என்னைத் திருவாராத4நம் பண்ணு; என்னிடத்தில் ப4க்தியையுடையனாய்க்கொண்டு என்னையே அடைவுதி- என்று.

(உபாயோபேயத்வே) (ப. 252) என்கிறதுக்கு—உபாயோபேயத்வங்களிரண்டும் உமக்கு ஸ்வரூபம், வந்

தேறியன்று—என்று. 'இவ்வுபாயோபேயத்வங்கள் ஸ்வரூபம் என்கிறது என்கொண்டு அறிவோம்?' என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (உப$_{4}$யலிங்க$_{3}$விஶிஷ்டதை) (ப. 252) இத்யாதி$_{3}$; உப$_{4}$யலிங்க$_{3}$விஶிஷ்டதையாவது—அகி$_{2}$லஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வங்கள் இரண்டோடும் கூடியிருக்கை; அகி$_{2}$லஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தாலே உபாயத்வம் ப$_{2}$லிதம்; அதாவது எல்லாருடைய அஶுத்$_{3}$தி$_{4}$யைப் போக்குகையாலே; கல்யாணைகதாநத்வத்தாலே உபேயத்வம் ப$_{2}$லிதம். ஆசார்ய க்ருத்யத்துக்கு அர்த்தி$_{2}$த்வம் உண்டாகையாலே "தானே" (வா.14) என்னக்கூடாது. உபாய க்ருத்யம் தனக்கேயுள்ளதொன்றாகையாலே, "ஏறிட்டுக் கொண்டான்" (வா. 14) என்னக்கூடாது. ஆனால் "தானேயேறிட்டுக் கொண்டான்" (வா.14) என்கிறவிது அவ்விரண்டிலும் கூடும்படியென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஆசார்ய க்ருத்யம் ஏறிட்டுக்கொள்ளுகிறவளவில்) (ப.254) இத்யாதி$_{3}$. (கார்ப்பண்ய தோ$_{3}$ஷோபஹத ஸ்வப$_{4}$ாவ: ப்ருச்ச$_{2}$ாமி த்வா த$_{4}$ர்ம ஸம்மூட$_{4}$சேதா:। யச்ச்$_{2}$ரேயஸ்ஸ்யாந்நிஶ்சிதம் ப்$_{3}$ரூஹி தந்மே ஶிஷ்யஸ்தேऽஹம் ஶாதி$_{4}$ மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்॥) (ப. 254) இதுக்கர்த்த$_{2}$ம்—து$_{3}$:க்கி$_{2}$த்வமாகிற தோ$_{3}$ஷத்தாலே கலங்கின ஸ்வப$_{4}$ாவத்தையுடையனாய், த$_{4}$ர்மாத$_{4}$ர்மமின்னதென்றறியாத மநஸ்ஸையுடையனாய்க்கொண்டு, உம்மைக் கேளாநின்றேன்; எனக்கு யாதொன்று நன்மையாம், அத்தை நிஶ்சயித்து அருளவேணும்; நான் உம்முடைய ஶிஷ்யன்; உம்மை ஶரணம் புகுந்த என்னை நியமித்தருளவேணும்—என்று.

வாக்யம் 15

(உப$_{4}$யத்துக்கும் ஸாத$_{4}$ாரண வைப$_{4}$வத்தை அருளிச்செய்கிறார்) (ப. 256) என்கிறதுக்கு நியாமகமேதென்று அருளிச்செய்கிறார் (தத்தத$_{3}$ஸாத$_{4}$ாரண) (ப.258) இத்யாதி$_{3}$. அஸாத$_{4}$ாரண வைப$_{4}$வம் சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார் (உப$_{4}$யத்துக்கும்) (ப. 258) இத்யாதி$_{3}$.

"தோ₃ஷத்தையும் கு₃ணஹாநியையும் பார்த்து உபேக்ஷியாத வளவன்றிக்கே" (வா. 15) என்கைக்கு, இவையிரண்டும் உபேக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவோ என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இத₃ம் குரு) (ப. 260) இத்யாதி₃. புருஷகாரோபாயங்கள் இரண்டுக்கும் பொதுவான வைப₄வம் சொல்லுகையாலே, இவ்வளவும் ஈஶ்வரன்வாத்ஸல்யத்தை அருளிச்செய்தார். இனிமேல், பிராட்டியுடைய வாத்ஸல்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்ஸல்யந்தான்) (ப. 264) இத்யாதி₃.

வாக்யம் 16

கர்மவஶ்யனான சேதநனுக்கு தோ₃ஷகு₃ணஹாநிகள் இரண்டும் வருமென்று சொல்லலாம்; அகர்மவஶ்யர்களுக்கு தோ₃ஷகு₃ணஹாநிகள் இரண்டும் வருமென்று சொல்லக் கூடாதென்னுமத்தை விவக்ஷித்துக்கொண்டு (எங்ஙனே என்னில்) (ப. 266) என்கிறார். அகர்மவஶ்யராயிருக்கிறவர்களுக்கு அக்ருத்யகரணம் கல்பிக்கை அஸங்க₃தமாயிருந்ததியென்ன (இதுதான்) (ப. 268) இத்யாதி₃.

வாக்யம் 17

(பு₃த்₃த்₄வா ச நோ ச) (ப. 272) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம்—அறிந்தும் அறியாமேயும் அக்ருத்யகரணம் முதலான அபசாரங்களாலே கெட்டுப்போனேன்—என்று. (அதிக்ராமந் ஆஜ்ஞாம்) (ப. 272) என்கிறதுக்கர்த்த₂ம்—விதி₄நிஷேத₄ங்களில் தேவரீர் பண்ணிவைத்த ஆஜ்ஞையை எதிர் நினைத்தேன்—என்று.

வாக்யம் 18

"அங்கீ₃காரத்துக்கு அவைதன்னையே பச்சையாக்குகை" (வா. 15) என்கிற வாக்யத்தை விவக்ஷித்துக்கொண்டு "ராக்ஷஸிகள்" (வா. 18) என்கிற வாக்யத்துக்கு அவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி புருஷகாரமும் உபாயமும்) (ப. 276) இத்யாதி₃. ராக்ஷஸிகள் தோ₃ஷத்தைப் பச்சையாகக்கொண்டு அங்கீ₃கரித்தது மூலத்தில் இல்லையே? என்ன (ஏவம்பூ₄தைகளான) (ப. 278) இத்யாதி₃.

வாக்யம் 19

ராக்ஷஸிகள்தோ₃ஷம் சொல்லுகிறவிடத்தில் ஶங்கையை யிட்டுப் பரிஹரியாமல், அர்ஜுநனிடத்திலே ஶங்கை யிடுவானென்? என்ன (இப்படி தோ₃ஷ ப்ரஸித்₃தி₄) (ப.280) இத்யாதி₃. (ஆப₄ரணஸ்யாப₄ரணம் ப்ரஸாத₄நவிதே₄: ப்ரஸாத₄நவிஶேஷ:। உபமாநஸ்யாபி ஸகே₂ ப்ரத்யுபமாநம் வபுஸ் தஸ்யா: ॥) (ப. 280) இதுக்கர்த்த₂ம்-அந்த ஊர்வஶியி னுடைய ஶரீரமானது. ஆப₄ரணத்துக்குமாப₄ரணமாயிருக் கும்; ப்ரஸாத₄ந விதி₄யாவது-வஸ்த்ரா(த்₃ய?)லங்காரம்; அலங் காரத்துக்கும் அலங்காரமாயிருக்கும்; (உபமாநஸ்யாபி ஸகே₂ ப்ரத்யுபமாநம்) என்றது—இவளுடைய முக₂த்தைக் கண்டு சந்த்₃ரனை அறியலாமாயிருக்கும்—என்று. ப₃ந்து₄க்கள் பக்கல் ஸ்நேஹமும் காருண்யமும் நல்லதன்றோ என்ன, (இவற்றில் ஸ்நேஹ காருண்யங்கள்)(ப. 284) இத்யாதி₃. (அஸ்த₂ாந....) (ப. 284) இதுக்கர்த்த₂ம்—ஸ்த₂ாநமல்லாத ஸ்த₂ாநத்திலே உண்டான ஸ்நேஹ காருண்யங்களென்ன, ஸ்வத₄ர்ம மான யுத்₃த₄த்திலே அத₄ர்மபு₃த்₃தி₄யென்ன இவற்றாலே கலங்கியிருக்கிறவனை—என்று. ஸ்நேஹ காருண்யங்கள் தோ₃ஷமென்னுமிடத்தை ஸப்ரமாணமாக உபபாதி₃க்கிறார் (த₄ர்மக்ஷேத்ரே) (ப. 284) என்று தொடங்கி. (இதுக் கர்த்த₂ம்)—புண்ய க்ஷேத்ரமான குருக்ஷேத்ரத்திலே யுத்₃த₄த்திலே இச்சை₂யுடையவர்களாய்க்கொண்டு கூடின வர்கள்—(என்று.) (ந காங்க்ஷே....) (ப. 286) நான் விஜயமும், ராஜ்யமும், ஸுக₂மும் ஆசைப்படுகிறே னல்லேன்; எங்களுக்கு ஸுக₂மும் ராஜ்யமும் ப்ராணனும் ஏதுக்காக? அவற்றைக்கொண்டு கார்யமில்லை. "ராஜ்யாதி₃ களையெல்லாம் வேண்டா என்கிறதுக்குக் கருத்தென்?" என்று க்ருஷ்ணன் கேட்க, சொல்லுகிறான் (யேஷாமர்த்தே₂) (ப.286) இத்யாதி₃-யாவர் சிலர்க்காக ராஜ்ய போ₄க₃ ஸுக₂ங்க ளெல்லாம் எங்களாலே ஆசைப்படப்பட்டது, அவர்கள் யுத்₃த₄த்திலே, ப்ராணன்களிலும் த₄நங்களிலும் ஆசையற்று வந்தார்கள்; ஆனபின்பு, எங்களுக்கு ராஜ்யத்தில் நசையற

அமையும், (தாந் ஸமீக்ஷ்ய....) (ப. 286) குந்தியுடைய பிள்ளையானவன், யுத்3த4ம் பண்ணவேணுமென்று கூடியிருக்கிற தன் ப3ந்து4க்களைக் கண்டு, மிக்க க்ருபையோடே கூடிக்கொண்டு, து3:க்க2ப்பட்டு ஒரு வார்த்தை சொன்னான். கீழே 'இவர்களை ஸம்ஹரித்தால் வம்ஶக்ஷயம் பண்ணினதாம்' என்று சொன்னான். "உங்களைக் கொன்றால் இத்தோ3ஷம் வாராதோ? அவர்கள் செய்கிற மந்த்ரம் நீயும் செய்யவொண்ணாதோ?" என்ன, "அவர்கள் அறியாமையாலே செய்கிறார்கள்; அறிந்த நமக்குப் பரிஹரிக்கவேண்டாவோ" என்கிறான் (கத2ம் ந ஜ்ஞேயம்) (ப. 286) இத்யாதி3— ஜநார்த3நனே! குலக்ஷயமடியாக வந்த தோ3ஷத்தை அறிந்த நம்மாலே இந்தப் பாபத்தினின்றும் திரும்புகை எங்ஙனே அறியமாட்டாதிருக்கிறது? ஆகையால் அவஶ்யம் பரிஹரிக்கவேண்டாவோ? (அஹோ ப3த....) (ப.286) ராஜ்ய ஸுக2த்தில் ஆஶையாலே ப3ந்து4க்களை ஸம்ஹரிக்க உத்3யோகி3த்தோம் என்பது யாதொன்று. ஆகையாலே நாங்கள் மஹாபாபத்தைப் பண்ண உத்3யோகி3த்தோமே! ஐயோ! இதொரு ஆஶ்சர்யமிருந்தபடியென்!

வாக்யம் 20

"அவன் அஶக்தனாய்க் கண்டிருந்தானன்றே; த4ர்ம பு3த்3தி4யாலே யன்றோ பொறுத்திருந்தது" என்ன அருளிச் செய்கிறார் (கோ3விந்த3 புண்ட3ரீகாக்ஷ) (ப.288) இத்யாதி3.

வாக்யம் 21

1. தோ3ஷத்தின் கொடுமையாவது — தலையறுக்க வேண்டும் குற்றம் உண்டாயிருக்கை; அத்தை "நிரஸிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க" (வா.21) என்று மூலத்தில் சொல்லுகையாலே (இத்தோ3ஷத்தின் கொடுமையை உபபாதி3க்கிறார்) (ப.292) என்கிறார். 2. இந்த யோஜனையில் "நிரஸிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க" (வா.21) என்கிறதுக்கு ஸங்க3தியாமித்தனையல்லது "வைத்தது—த்3ரௌபதி3யுடைய மங்க3ள ஸூத்ரத்துக்காக" (வா. 21) என்கிறவிதுக்கு ஸங்க3தியாகமாட்டாதென்று

திருவுள்ளம்பற்றி, இவ்வாக்யத்துக்கெல்லாம் சேர இன்னமும் ஒரு யோஜனை அருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே இத் தோ₃ஷம்) (ப. 292) இத்யாதி₃. "பாண்ட₃வர்கள்" (வா.21) என்கிற வாக்யத்தில், முந்தின யோஜனையில், "ப்ரத₄ாந தோ₃ஷம்" (வா. 20) என்கிறத்தை தளமாக்கிக்கொண்டு இவ்வாக்யத்துக்கு ஸங்க₃தி சொல்லலாயிருக்கையாலே, கீழ் வாக்யத்தோடே சேர்த்தியுண்டு; அநந்தரயோஜனையில் கீழ் வாக்யத்தோடே இவ்வாக்யம் சேரும்படியென்? என்னில், "த்₃ரௌபதீ₃பரிப₄வம் கண்டிருந்தது" (வா. 20) என்று தொடங்கி, அர்ஜுனன் ஒருவனுக்குமிறே தோ₃ஷம் சொல்லிற்று; இப்படி இவன் ஒருவனிடத்திலே ஒதுக்க வேணுமோ? ஐவர்க்கும் ஒவ்வாதோ! என்று இப்படி ஸங்க₃தி சொல்லிக்கொள்வது என்று நினைத்து (இத்தோ₃ஷம் ஐவர்க்கும் ஒவ்வாதோ) (ப. 292) என்கிறார்.

வாக்யம் 22

தூ₃த்ய ஸாரத்₂யங்கள் பண்ணிற்றும் ப்ரபத்த்யுபதே₃ஶம் பண்ணிற்றும் இவனுக்காக" (வா. 22) என்னுமிடம் எங்ஙனே? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (தூது போய்த்தது) (ப.296) இத்யாதி₃. (ந யோத்ஸ்யாமி)—யுத்₃த₄ம் பண்ணக் கடவேன் அல்லேன். (ஸர்வ) (ப. 298) இத்யாதி₃—கீழ் உபதே₃ஶித்த அர்த்த₂ங்களெல்லாவற்றிலும் பரமரஹஸ்யமாய், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான வார்த்தையை என்பக்கல் நின்றும் கேள்; எனக்கு த்₃ருட₄னாக இஷ்டனுகாநின்றாய் என்று கொண்டு உனக்கு ஹிதம் சொல்லாநின்றேன்; என்னிடத்திலே ப₄க்தியை யுடையனுய்க்கொண்டு, என் பக்கலிலே மநஸ்ஸை வை; என்னைத் திருவாராத₄நம் பண்ணு; என்னை வணங்கு; இப்படியானுல் என்னையே கிட்டுவாய்; இது மெய்; உனக்கு ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுநின்றேன். நீ எனக்கு இஷ்டனுகை யாலே. ஆப்தனை உனக்குப் பொய் சொல்லுவனே? "அறியாத அர்த்த₂ங்களிலே வாத்ஸல்யாதி₃கள் ஸூசிதமான படி" (ப. 300) என்னென்னில்; விஶ்வருபத்தைக் காட்டுகை

யாலே ஸ்வாமித்வமும், தத்வவிவேகம் சொல்லுகிறவிடத்திலே ஸௌலப்₄யமும் சொல்லிற்று. (அஸ்மாந் வேத்த₂....) (ப. 300) தான் தூது எழுந்தருளுகிறபோது. த₄ர்மபுத்ரனை "நானங்குப்போனால் சொல்லும்படி எங்ஙனே?' என்று கேட்க, அப்போது த₄ர்மபுத்ரன் சொன்ன வார்த்தையாய்த்து இஸ்லோகம்; "எங்களையறிவீர்; ஶத்ருக்களையறிவீர்; அங்குப்போனால் சொல்லும் கார்யமறிவீர்; வார்த்தை சொல்லவும் வல்லீர்; ஆகையாலே. எங்களுக்கு யாதொன்று ஹிதமானது, அத்தை து₃ர்யோத₄நன் சொல்லப்படுவனாக" விக்₃ரஹ விஶிஷ்டனானவனே உபாயமாகையாலே, உபாயத்வம் சொல்லுகையாலே " சரணௌ " என்கிற பதமும் ஸூசிதம் (ப. 302).

இரண்டாம் அநுப₃ந்த₄த்தில் ப்ரத₂மப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

அநுப₃ந்த₄ம் 3

மற்றோர் அரும்பத₃வுரை

வாக்யம் 4

" அத்தாலே அது முற்பட்டது " (வா. 4) என்கிறதினுடைய யோஜநாத்₃வயத்துக்கும் "அப்₄யர்ஹிதம்" என்றதுக்கும் இனி பே₄த₃ம். முந்தின யோஜனைக்கு (ப. 120) அத்தாலே என்றது—ப்ரமாண ப₃லமாகிற அத்தாலே—என்றபடி. இரண்டாம் யோஜனைக்கு (ப. 122) அத்தாலே என்றதுக்கு—"ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்கள்"(வா. 1) என்கிற ஸமஸ்தபத₃மான இடத்துக்கு, இப்படி இவர்க்கு ஸமாஸ விவக்ஷையாகிற அத்தாலே—என்றபடி.

வாக்யம் 9

ஈஶ்வரநிமித்தமாகவொழிய திருவடிநிமித்தமாகப் புருஷீகரித்தமை புருஷகாரமோ? என்ன (ஆகையால் இரண்டு த₃ஶையிலும்) (ப. 208) இத்யாதி₃. (இதுவும்

கூட்டக் குறையில்லை) என்றது—திருவடிநிமித்தமாகப் புருஷீகரித்தமையும் கூட்டக்குறையில்லை—என்றபடி.

வாக்யம் 10

கீழே, "ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களிரண்டிலும் புருஷ காரத்வம் தோற்றும்" (வா. 9) என்றவிடத்தில், இளைய பெருமாள், காகம் இவர்கள்நிமித்தமாகப் பெருமாள் விஷயத்திலும், ராக்ஷஸிகள்நிமித்தமாகத் திருவடி விஷயத்திலும் புருஷீகரித்தமையன்றோ ப்ரஸ்தாவம்? இங்கே, ஈஶ்வரனை அங்கீ₃காரோந்முக₂னாக்குகை, சேதநனை ஆஶ்ரயணோந்முக₂னாக்குகை என்று வ்யாக்₂யாநம் பண்ணக்கூடுமோ? என்ன (ஸம்ஶ்லேஷத₃சையில் இளையபெருமாளுக்காக) (ப. 210) இத்யாதி₃. (ஶ்ருஞ்ஜதி) (ப. 212)—போக்குகை என்றபடி. (ஶ்ரூஞ்ஜதி) (ப. 212)—பரப்புகை என்றபடி.

வாக்யம் 14

"ஆசார்ய க்ருத்ய" (வா. 14) இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயத்துக்கும்—அர்த்தி₂த்வமும் இன்றிக்கே அந்யக்ருத்யமானவற்றையும் ஏறிட்டுக்கொண்டானோ? என்ன (ஆசார்ய க்ருத்யம் ஏறிட்டுக்கொள்ளுகிறவளவில்) (ப.254) இத்யாதி₃.

வாக்யம் 15

கீழே புருஷகார ஸ்வரூபம் சொன்னாப்போலே உபாய ஸ்வரூபம் சொல்லிற்றோ? என்ன (உப₄யத்துக்கும்) (ப.258) இத்யாதி₃. இது அவாந்தரஸங்க₃தி.

வாக்யம் 16

(இவ்வர்த்த₂தத்வமறியாதவர்களுக்கு)(ப.270)என்றது- 'தோ₃ஷகு₃ண ஹாநிகளையே பச்சையாகக்கொண்டு அங்கீ₃ கரிக்கும்' என்கிற அர்த்த₂ தத்வமே அறியாதவர்களுக்கு—என்றபடி.

வாக்யம் 22

இவளுக்காகச் செய்தான் என்றால், அர்ஜுநனுடைய தோ₃ஷகு₃ண ஹாநிகளைப் பச்சையாகக் கொண்டான் என்று சொல்லும்படியென்? என்ன (ஆக இப்படி அஸ்த₂ாந ஸ்நேஹாதி₃களும்) (ப. 298) இத்யாதி₃.

மூன்றும் அநுப₃ந்த₄த்தில் ப்ரத₂மப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.

அநுப₃ந்த₄ம் 4

ந்யாயங்கள் (न्यायानां-अनुक्रमणिका)

(அட்டவணை)

1. अर्थं बुद्ध्वा शब्दरचना—न्यायः 73
2. अवयवप्रसिद्धेः समुदायप्रसिद्धिर्बलीयसी इति न्यायः 124
3. असङ्कोचन्यायः 213
4. आवरणभ्रमणेन गोपुरप्रवेशन्यायः 21
5. उपक्रमोपसंहारन्यायः 49 50
6. उत्सर्गापवादन्यायः 98
7. कण्टकाग्र इव स्थितः इति न्यायः 301
8. किंपुनर्न्यायः (कैमुतिकन्यायः) 45, 235, 293, 298
9. गोबलीवर्दन्यायः 24, 99, 101
10. छागपशुन्यायः (सामान्यविशेषन्यायः) 99, 207
11. जातिस्मरन्यायः 207
12. जायापत्योरविभागन्यायः 154
13. तद्गुणसारन्यायः 178
14. नित्यस्य स्वरूपयोग्यत्वे फलावश्यम्भावनियमः-इति न्यायः 9
15. पूर्वत्र अपरितोषो वा इति न्यायः 47
16. प्रतर्दनादिविद्यान्यायः 156
17. प्रोक्षणीन्यायः 46
18. भूयसा व्यपदेशो मल्लग्रामादिवत् इति न्यायः 109
19. मध्यप्रदीपिकान्यायः 226
20. मुख्यक्रमन्यायः 239
21. यन्मनसेत्यादिन्यायः 118
22. रत्नकरीषसमावेशन्यायः 49

23. विनियोगपृथक्त्वन्यायः 89
24. विशिष्टकारणताग्राहकन्यायः 154
25. विशेषविधिः शेषनिषेधफलकः इति न्यायः 199
26. शते पञ्चाशन्न्यायः 79
27. संभवव्यभिचाराभ्यां स्याद्विशेषणमर्थवत् इति न्यायः 258
28. सर्वं वाक्यं सावधारणं इति न्यायः 104, 291
29. सर्ववेदान्तप्रत्ययन्यायः 20, 98, 99, 100
30. सर्वशाखाप्रत्ययन्यायः 20, 98, 99, 204, 207
31. सामान्यविशेषन्यायः (छागपशुन्यायः) 72

நாலாம் அநுப3ந்த4த்தில் ப்ரத2மப்ரகரணம் முற்றிற்று.

அநுப3ந்த4ம் 5

ஶப்3த3ார்த்த2ங்கள்

(அட்டவணை)

1. அதி4காரிநிஷ்டா2 48
2. அநந்யத்வம் 191
3. அநந்யார்ஹ 164, 165
4. அநுவர்த்தந 49
5. அநுஷ்டா2நபர்யந்த 197
6. அபி4ஜநநிவாஸ 33
7. அஸ்மத் 302
8. அஹங்காரதோ3ஷ 244
9. ஆகஸ்மிக 23
10. ஆப்த 101, 231
11. ஆஶ்ரயண
ஸௌகர்யாபாத3க 301
12. ஆஶ்ரிதகார்யாபாத3க 301
13. ஆஸ்திக 282
14. ஆஸுரப்ரக்ருதி 202
15. இந்த்3ரியப்ராப3ல்ய 244
16. உபப்3ரும்ஹண 101
17. உபாயவரண 47
18. உபோத்3க4ாத 42
19. உப4யலிங்க3 252
20. கர்த்துராப்ததமத்வ 118
21. காடி2ந்ய 161
22. காருண்யரூபா 178 179
(காருண்ய-த3யாபார்க்கவும்)
23. குடநீர்வழிக்கை 215
24. க்ருத்யாக்ருத்ய 269
25. க்ஷமா 221 262
26. த3யா 162, 262, 289
27. தி3வ்யஜ்ஞாந 27
28. தி3வ்யப்ரப3ந்த4 24
29. தோ3ஷகு3ண 261
30. தோ3ஷகு3ணஹாநி 260
31. த்3யூதஸமாஹ்வய 289
32. த4ர்மமைத்ரீ 226
33. நாராயண 147 303
34. பக்ஷபாத 290
35. பர 78
36. பரிக்3ரஹ 112

37. புருஷ 44, 45, 198
38. புருஷகாரவைப4வ 47
39. பாரதந்த்ர்ய 164
40. ப்ரதா4நதோ3ஷ 291
41. ப்ரபத்தி 236
42. ப்ரவேஶ 2
43. ப்ரஸங்க3 48
44. ப்ராயஶ்சித்த 106
45. ப்4ரமப்ரமாதா3தி3 77
46. மத்4யஸ்த2தை 116
47. மஹாபா4ரத 145
48. மார்த3வ 161
49. வசநபூ4ஷண 36, 37, 38
50. வநவாஸரஸவாஞ்சை2 185
51. வாத்ஸல்ய 160
52. விவரண 64
53. வேத3 68
54. வேத3வ்யாஸ 143
55. வைப4வ 256, 259
56. ஶ்ரீ 173,212,228
57. ஶ்ரீமத் 141 302
58. ஸகல 4
59. ஸங்க்3ரஹ 6
60. ஸத்ஸம்ப்ரதா3ய 27
61. ஸர்வவேதா3ந்தப்ரத்யய 100
62. ஸர்வஶாகா2ப்ரத்யய 99
63. ஸாபேக்ஷ 57
64. ஸாம்ய 244
65. ஸித்3தோ4பாயநிஷ்ட2 48
66. ஸ்தி2தி 290
67. ஸ்நேஹ 284 290
68. ஸ்வதஸ்ஸித்3த4த்வம் 253
69. ஸ்வாதந்த்ர்ய 166, 230
(நிரங்குஶ)

ஐந்தாம் அநுப3ந்த4த்தில் ப்ரத2மப்ரகரணம் முற்றிற்று.

அநுப3ந்த4ம் 6

உதா3ஹரிக்கப்பட்ட பெரியோர்களின் திருநாமங்கள்

(அட்டவணை)

1. அண்ணனய்யன் 78, 126
2. ஆழ்வார் (நம்மாழ்வார்) 27, 78 138, 162, 188, 238, [264 272, 275
3. ஆழ்வான் 273, 275
4. ஆளவந்தார் 272, 275, 284
5. உய்யக்கொண்டார் 29. எம்பெருமானுர் காலத்தவர் 118
6. எறும்பியிலப்பா 299
7. ஐதிஹாஸிகர் 78, 79
8. குஶலவர்கள் 190
9. திருமங்கையாழ்வார் 24, 144

10. திருவடி 180
11. நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளைபட்டர் 134, 144
12. நாத$_2$முநிகள் 26, 27, 29
13. நாரத$_3$ப$_4$க$_3$வான் 134
14. பராங்குஶநம்பி 26
15. பராங்குஶபரகாலாதி$_3$ 24
16. பிள்ளை 147
17. பிள்ளைலோகாசார்யர் 3, 29, 31, 32, 34, 60
18. பின்பழகராம்பெருமாள் 26
19. பெரியவாச்சான்பிள்ளை 99
20. பௌராணிகர் 78, 79
21. ப்$_3$ரஹ்மா 116, 132
22. ப$_4$ட்டர் 80, 96, 120, 142, 144, 196, 275
23. ப$_4$ரத்$_3$வாஜப$_4$க$_3$வான் 30, 81, 82
24. பா$_4$ஷ்யகாரர் 164, உடையவர் 162, 264
25. போ$_4$ஜராஜன் 207
26. மணக்கால்நம்பி 29
27. மணற்பாக்கத்து(திருச்சானூர்)நம்பியார் 33, 60
28. மது$_4$ரகவிகள் 3, 26
29. மந்வத்ரிவிஷ்ணு.... 101
30. மஹாசார்யர் 248
31 யாஜ்ஞவல்க்யர் 102
32. வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை (பிள்ளை) 3, 29
33. வரத$_3$வல்லபா$_4$சார்யர் 170
34. வாதி$_3$கேஸரி அழகிய மணவாளஜீயர் 156, 157, 228,
35. வால்மீகி ப$_4$க$_3$வான் 132, 140, 190 192 [229, 248
36. விபீ$_4$ஷணன் 53
37. வேத$_3$வ்யாஸப$_4$க$_3$வான் 144
38. வ்யாஸாதி$_3$ 21

ஆறும் அநுப$_3$ந்த$_4$த்தில் ப்ரத$_2$மப்ரகரணம் முற்றிற்று.

அநுப₃ந்த₄ம் 7

நிஷ்கர்ஷங்கள்

பக்கம்

18. नमःशब्दार्थविष्कर्षः
48. उपायाधिकारत्वं
48. उपेयाधिकारत्वं
98. सर्वशाखाप्रत्ययन्यायातिरिक्तः सर्ववेदान्तप्रत्ययन्याय इति
100. एतयोः न्याययोः भेदनिबन्धनं
111. इतिहासप्राबल्यहेतुविवेकः
145. आश्रयणसौकर्यापादकगुणविवेकः
151,156-159 श्रियः निरसनीयं उपायत्वं
163-165. दयानिष्कर्षः
168. स्वरूपप्रयुक्तत्वं
170. श्रियः असाधारणवैभवं
209. पुरुषकारत्व
221. क्षमा—वात्सल्यविवेकः
251. लक्ष्मीभरन्यासयोः स्वरूपं
255. ஏற்றிட்டுக் கொள்ளுகை
265. दया—क्षान्ति—वात्सल्य—विवेकः
301. गुणानां आश्रयणोपयोगित्वं
302. श्रीमत्पदार्थः
303. नारायणपदार्थः
303. द्विवचनलभ्यार्थः

ஏழாம் அநுப₃ந்த₄த்தில் ப்ரத₂மப்ரகரணம் முற்றிற்று.

அநுப3ந்த4ம் 8

பரிஷ்காரங்கள் (परिष्काराणां अनुक्रमणिका)

(அட்டவணை)

1. अदीर्घदर्शित्वं 25
2. अभियुक्तत्वं 80
3. असङ्कुचितत्वं 8
4. असाधारणत्वं 157
5. आप्तत्वं 77
6. आर्षदिव्यज्ञानलक्षणं 23
7. आश्रयणसौकर्यापादकत्वं 145, 301
8. आश्रितकार्यापादकत्वं 301
9. इतिहासस्य प्राबल्यं 111
10. इन्द्रियाणां प्राबल्यं 244
11. இரண்டு தலையையும் திருத்துகை 212
12. உபதே3ஶத்துக்கு ஸமீசீநத்வம் 27
13. उपायत्वं 150
14. उपास्यत्वं 93
15. उभयलिङ्गविशिष्टता 252
16. கடாக்ஷத்துக்கு விஶேஷமாவது 16
17. कृपादेः अवस्थात्रयं 197
18. कृपायाः उत्तरोत्तरावस्था 31
19. कैङ्कर्यत्वं 89
20. क्षमास्वरूपं 44
21. गुणानुगुणत्वं 117
22. चरमश्लोकस्य चरमत्वं 249
23. चेतनेश्वरयोः कर्मपारतन्त्र्यं 229
24. चेतनेश्वरविषयपुरुषकारत्वं 198, 209
25. तन्त्रेणोपादानं 259
26. தன்னளவிலே பர்யவஸிக்கை 246
27. திருத்துகை 211
28. दया, तस्याः पारम्यं च 28
29. नामत्वं 81
30. मुख्यत्वं 8
31. निरङ्कुशस्वातन्त्र्यं 230
32. निरतिशयत्वं 8
33. न्यायः 97
34. पुरुषकारत्वं 149, 213
35. प्रपत्तेः स्वरूपानुरूपत्वं 248
36. प्राप्यत्वं 93
37. प्राप्यप्रापकयोः परमत्वं 13
38. भक्तिरूपोपायस्य स्वरूपाननुरूपत्वं 249
39. भगवतः शरीरित्वं नियन्तृत्वं च 243
40. विश्वासे महत्त्वं 63
41. शेषित्वं 93

42. श्रियः अनन्यार्हत्वं 168
43. श्रियः शरणत्वं 182
44. श्रीदेवीकृपायाः परमत्वं 232
45. सङ्ग्रहत्वं 5
46. ஸஹிப்பிக்கை 44
47. सारासारविवेकः 20, 21
48. स्वरूपनिरूपकत्वं 171

எட்டாம் அநுப3ந்த4த்தில் ப்ரத2மப்ரகரணம் முற்றிற்று.

அநுப3ந்த4ம் 9

வ்யாக்2யா த்3வயத்தில் காணப்படும் பே4த3ம்

(1) மணற்பாக்கத்துநம்பியார் என்று பெரியஜீயர் (ப. 33). திருச்சானூர் நம்பியார் என்று ஆய் (ப. 60). விரோத4 பரிஹாரம் அரும்பதவுரைகளில் (ப. 33)

(2) 9-வது ஸூத்ரத்தில் (ப. 198) த3ஶாத்3வய புருஷகாரத்வம் ப்ரமேயம் என்று பெரியஜீயர்; (ப. 199ல்) ஸம்ஶ்லேஷத3ஶாக்3ரஹணம் த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2ம் என்று ஆய்.

(3) ஈஶ்வரன் மீளாமைக்கடி நிருபணத்தில் பே4த3ம் (ப. 232, 235)

(4) ஆசார்யக்ருத்யம்ஆருடையது என்ற நிஷ்கர்ஷத்தில் பே4த3ம். (பெரியஜீயர் ப. 238)—ஆசார்யக்ருத்யமான அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் ஶரண்யக்ருத்யமன்றே. (ஆய் ப. 251)—ஆசார்யத்வம் ஸ்வகு3ணமாயிருக்க.

(5) உபாயக்ருத்யம் ஏறிட்டுக்கொண்டமை நிருபணத்தில் பே4த3ம் (252, 253)

(6) ப்ரத2மப்ரகரண ப்ரதிபாத்3யம்-உப4யவைப4வம் ப்ரதா4ந ப்ரமேயம் என்று பெரியஜீயர் (ப. 302). ப்ரத2ம ப்ரகரணப்ரதிபாத்3யம் புருஷகாரவைப4வம்; உபாயவைப4வம் தச்சே4ஷதயா உக்தம் என்று ஆய் (ப. 303).

ஒன்பதாம் அநுப3ந்த4த்தில் ப்ரத2மப்ரகரணம் முற்றிற்று.

அநுப3ந்த4ம் 10

அரும்பத விளக்கங்களில் காணப்படும் பே4த3ங்கள்

பக்கம்	
3-5	"ஸகல" ஶப்3தா3ர்த்த2 நிரூபணத்தில் பே4த3ம்
5,6	"ஆகாரத்ரய" நிரூபணத்தில் பே4த3ம்
7,8	"நித்யாஸங்குசித" ஶப்3தா3ர்த்த2 நிரூபணத்தில் பே4த3ம்
9	"யோக்3யதா" ஶப்3தா3ர்த்த2 நிரூபணத்தில் பே4த3ம்
10	"மாயா" "ப4க3வந் மாயா" என்று பாட2 பே4த3ம்
10,11	"ஸ்வப்ரகாஶ" ஶப்3தா3ர்த்த2 நிரூபணத்தில் பே4த3ம்
12	"படுகுழிகள்" "படுகுழி" என்று பாட2 பே4த3ம்
12	"தத3நுகு3ண" "தத்தத3நுகு3ண" என்று பாட2 பே4த3ம்
13	பரமப்ராபகத்வ நிரூபணத்தில் பே4த3ம்
13	அத்யந்த வைமுக்2ய நிரூபணத்தில் பே4த3ம்
18	"அறிந்தே" என்ற அவதா4ரணார்த்த2 நிரூபணத்தில் பே4த3ம்
24	"தாத்பர்ய" ஶப்3தா3ர்த்த2 நிரூபணத்தில் பே4த3ம்
31,32	"பெருமாளும்" ஶப்3தா3ர்த்த2 நிரூபணத்தில் பே4த3ம்
37	"வசநபூ4ஷண" ஶப்3தா3ர்த்த2 நிரூபணத்தில் பே4த3ம்
57,58	"திருமாமகள்" தனியன் பாட2த்திலும் அர்த்த2த்திலும் பே4த3ம்
78	"பர" ஶப்3தா3ர்த்த2 நிரூபணத்தில் பே4த3ம்
96	"ஈஹா" ஶப்3தா3ர்த்த2 நிரூபணத்தில் பே4த3ம்
106	"ஶாகா2ர்த்த2ங்கள்" "ஶாகா2ந்தரங்கள்" என்று பாட2 பே4த3ம்
144	"ருசிபரவஶ" என்று வ்யாக்2யாந பாட2ம்; "ருசிவிவஶ" என்று அண்ணவப்பங்கார் ஸ்வாமி பாட2ம்
180	"பீ4தைகளாய்" "பீ4தபீ4தைகளாய்" என்று பாட2 பே4த3ங்கள்
202	ஜயந்தனைப்பற்றிய விசாரத்தில் பே4த3ங்கள்
233-238	ராவணனைத் திருத்தாதொழிந்தமை நிரூபணத்தில் பே4த3ம்

பத்தாவது அநுப3ந்த4த்தில் ப்ரத2மப்ரகரணம் முற்றிற்று.

அநுப3ந்த4ம் 11

உதா3ஹ்ருத க்3ரந்த2ங்கள்

(அட்டவணை)

[வ்யாக்2யாநங்களிலும், அரும்பதவுரைகளிலும் எடுக்கப்பட்ட வேத3வேதா3ந்த தி3வ்யப்ரப3ந்த4வசநங்கள் தவிர்ந்த மற்ற வசநங்களை உட்கொண்ட கிரந்தங்களுக்குத் தெரிந்தவரையில் இங்கு அட்டவணை கொடுக்கப்படுகிறது. ஐதிஹ்யவ்யாகரணாதி3விஷயங்கள் எடுக்கப்படும் பக்கங்களும் காட்டப்படுகின்றன. எல்லா ப்ரகரணங்களிலும் உள்ள எல்லா ப்ரமாணங்களுக்கும் ஆகரம் முதலானவை கடைசி பா4க3த்தில் கொடுக்கப்படும்.]

1 அதிமாநுஷஸ்தவம் 283
2 அஷ்டஶ்லோகீ 41, 55
3 ஆசார்யஹ்ருத3யம் 79, 240, 241, 243
4 ஆபஸ்தம்ப3த4ர்ம ஸூத்ரம் 287
5 ஈடு 3, 139
6 உத்தரமீமாம்ஸா 83, 88, 97, 127, 129, 178, 252, 266, 268, 287
7 ஐதிஹ்யங்கள் 16, 26, 27, 33, 53, 60, 66
8 குறுந்தொகை 175
9 க3த்3யத்ரயம் 10 42, 53, 162 196, 260, 264, 266
10 கீ3தா 6 11 17, 19, 21, 50, 51, 66, 75, 85, 136 149, 161 171, 240—248 252 261, 262, 271, 283—287, 290 296—299, 301
11 கீ3தாபா4ஷ்யம் 2, 171, 245 247, 288
12 கீதார்த்த2ஸங்க்3ரஹம் 50, 51, 284, 285, 288
13 கௌ3தமத4ர்மஸூத்ரம் 74
14 சது:ஶ்லோகீ 153
15 சரமோபாயநிர்ணயம் 27
16 தத்வத்ரயம் 134
17 தத்வதீ3பம் 228
18 தத்வநிர்ணயம் 118
19 தாத்பர்யதீ3பிகா 117
20 திருக்குறள் 175

21 தீ3பஸங்க்3ரஹம் 46, 156, 157, 159, 228, 248

22 தே3வதாமீமாம்ஸா 83

23 நிக4ண்டு பாட2: 17, 79, 147, 177, 179 182, 185, 186, 196, 217, 219, 223, 226, 231, 235, 241, 259 277, 281, 283, 289 290, 291

24 ந்யாஸவிம்ஶதி 29

25 பரந்தபடி 216

26 பரந்தரஹஸ்யம் 216

27 பாஞ்சராத்ரம் 6, 14, 17, 43 46, 150, 154, 169, 173, 212—215, 249, 251 260, 267, 301

28 பாத்3மபுராணம் 203, 204, 206, 207, 220

29 பாராஶர்யவிஜயம் 152

30 பூர்வமீமாம்ஸா 45, 55 68, 81, 83, 97, 98, 99, 100, 103 129, 151, 152, 219, 271, 287

31 பூர்வவாஸிஷ்ட2ம் 203, 205

32 ப்ரதாபருத்3ரீயம் 114

33 ப்ரயோக3ரத்நாவளீபத்3த4தி 207

34 பா3ர்ஹஸ்பத்யஸ்ம்ருதி 79 81 103, 104, 120

35 போ3தா4யநவ்ருத்தி 83

36 ப்3ரஹ்மவித்3யாவிஜயம் 248

37 ப4விஷ்யத்புராணம் 112 115

38 ப4ரத்3வாஜஸ்ம்ருதி 39, 81

39 மநுஸ்ம்ருதி 71

40 மஹாபா4ரதம் 14, 73—75, 78, 142, 146 158, 160, 285, 287, 288, 297, 300

41 மஹாபா4ஷ்யம் 67, 123, 187

42 மாக4ம்(ஶிஶுபாலவத4ம்) 236

43 மாத்ஸ்யபுராணம் 111, 115, 116

44 மார்க்கண்டே3யபுராணம் 112, 115

45 முமுக்ஷுப்படி 134, 208, 237, 248

46 யாத்3ருச்சி2கப்படி 29

47 ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் 153

48 ராமாயணம் 2, 3, 33, 132, 134, 135 140, 153, 160—162, 164, 171, 174 177—180 182, 183, 185, 186, 188—195, 198—207, 209, 220—208, 234, 235, 236, 271, 277

49 லக்ஷ்மீகல்யாணம் 153

50 லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 44, 45, 153, 169—172. 195, 214, 219, 226, 255, 271
51 லக்ஷ்ம்யஷ்டோத்தரம் 166, ஸஹஸ்ரநாமம் 214
52 லிங்க3புராணம் 177
53 வரத3ராஜஸ்தவம் 272, 275
54 வரத3வல்லப4ாசார்யபா4ஷ்யம் 170
55 வரவரமுநிவைப4வம் 299
56 வராஹபுராணம் 149, 262, 290
57 வாயுப்ரோக்தபுராணம் 112, 115
58 வாமநபுராணம் 202
59 வார்த்திகம் 72
60 விக்ரமோர்வஶீயம் 280, 281
61 விஷ்ணுபுராணம் 14, 16, 23, 57. 102, 115, 149, 171, 195, 215, 266
62 விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம்215 அதன் பா4ஷ்யம் 29, 69 79, 81, 118, 119, 120, 132, 144, 153, 164, 171, 176, 177
63 வேதா3ந்ததீ3பம் 41, 98
64 வைஶேஷிகத3ர்ஶநம் 77
65 வ்யாகரணம் 15—17, 33, 44—46, 80, 82, 106, 112, 121, 142, 143, 167, 173, 187, 194, 212, 213, 223, 226—229, 251, 255, 263, 274 282, 288, 290
66 ஶாங்கரபா4ஷ்யம் 146
67 ஶாகுந்தலம் 164
68 ஶைவபுராணம் 112, 115
69 ஸ்ரீகு3ணரத்நகோஶம் 45, 137, 153, 182, 195, 208, 216, 217—219, 221
70 ஸ்ரீபா4ஷ்யம் 28, 71, 81, 98 99 164
71 ஸ்ரீரங்க3ராஜஸ்தவம்52, 72, 79 80, 95, 252, 272—275
72 ஸ்ரீவசநபூ4ஷணமீமாம்ஸா 78, 126, 251, 267, 301
73 ஸ்ரீஸ்தவம் 52
74 ஶ்ருதப்ரகாஶிகா 42, 43, 69, 80, 97, 98, 106, 107, 108, 122, 123, 127, 130, 227, 243, 266, 268, 285, 295
75 ஸ்காந்த3ம் 112, 115
76 ஸ்தோத்ரரத்நம் 221, 272, 275

பதினோராம் அநுப3ந்த4த்தில் ப்ரத2மப்ரகரணம் முற்றிற்று.

அநுப3ந்த4ம் 12

பாட2ஶோத4நங்கள்

[பழைய பதிப்புகளில் லேக2கப்ரமாத3ாதி3களால் ஏற்பட்டுவிட்ட பாட2ங்களும், நமது பதிப்பில் அவற்றின் ஶோத4நங்களும் கீழே கொடுக்கப்படுகின்றன]

பக்கம்	வரி	பாட2ம்	ஶோத4நம்
51	24	என்றும்	என்ற
56	10	உக்தமான	முக்தகமான
68	18	ஸாத4ாரண	ஸாவத4ாரண
70	14	தூ3ஷண	பூ4ஷண
86	29	படுகிறது மேல்	படுகிறது. மேல்
87	10	என்னுமளவாக. (பாரா)	என்னுமளவாக (பாரா இல்லை)
98	23	ஸஞ்சாரிதமாகையாலே	ஸஞ்சாரிதமாகையாலேயும்
107	30	[(அபேக்ஷித....) ப்ரதீகத4ாரணமில்லை;]	[ப்ரதீகத4ாரணம் அச்சிடப்பட்டுள்ளது]
109	26	என்கிறது. மேல்	என்கிற மேல்
129	4	என்கிற வேத3	என்கிறது. வேத3
154	10	விஶிஷ்ய	விஶிஷ்ட
159	24	ஸர்வாதி4காரத் வார்த்த2மான	ஸர்வாதி4....மாக.
161	11	हितबुद्ध्यापि	हितबुद्ध्या
166	20	एकमेव	एक एव
172	18	ஶேஷிஶேஷத்வ	ஶேஷஶேஷத்வ
175 to 179		பக்கம் 175முதல் 179ல் "உடையளாயிருக்கையாலே" என்பதீறாக உள்ள எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி அரும்பதவுரைப்பங்க்திகள் பிழையாக ஏழாவது வாக்யத்தின் முடிவில் அச்சிடப்பட்டிருந்தன; நமது பதிப்பில் எட்டாவது வாக்யத்தின் தொடக்கத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.	
175	18	அள்ளிக்கொண்டத்தே பயப்பு	அள்ளிக்கொள்வற்றே பசப்பு

175	20	பயத்தலாவேன்	பரத்தலானே
177	8	देवत्वे देवदेहा विष्णोः	विष्णोः देवत्वे देवदेहा
185	23	கருத்து என்றும்	கருத்து என்று
205	13	हरे त्वत्तः	हरेस्त्वत्तः
205	17	பொறுத்திருக்கையன்று	பொறுத்திருக்கை என் ?
*223	17	विकृति	இக்ருதி
229	20	श्रावयत्युत	श्रावयत्येत
229	26	कर्महेतुकवैमुख्यமும், புண்யபாப ஹேதுக வைமுக்2யமும்.	कर्महेतुकवैमुख्यமும்,
231	4	இவ்வுபதேஶ	இவனுபதே3ஶ
233	10	அருளாதொழிந்தது	அருளாதொழிந்த
236	27,28	என்று அவன் குடியிருப்பால்	என்றவன் குடிப் பிறப்பால்
243	2	பரிஹாரத்வமாகிற	பரிஹாரகத்வமாகிற
247	19	चाद्य पुरुषं	चाद्यं
250,251 கடைசிவரிகள்		ஶங்காபூர்வகமாக	ஶங்காபரிஹார பூர்வகமாக
259	2	தத்பூர்வ	தத்பூர்வக
259	22	वैभवगत	वैभवागत
261	8	காட்டேறின	காழ்ப்பேறின
261	15	उभयसाधारणமான	उभयसाधारणस्वरूपமான
262	19	என்கிற வசநம்	என்கிற
267	4	நினைக்கை	நினைக்கில்
267	23	फल्गुत्वेन	अफल्गुत्वेन
269		17வது வாக்யம் ஆய்ப்பாடியில் "அக4டித" என்று தொடங்கி. "உண்டாகையாகிறது" என்பதீறாக உள்ள பங்க்திகள் ஓலைசுவடியின் பக்கமாறுதலாலே மாறி விழுந்திருக்கின்றன. சரி செய்யப்பட்டு 16-வது வாக்யத்தின ஈற்றில் நம்மால் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.	

* இது நம்முடைய பதிப்பிலும் பிழையாக விழுந்திருக்கிறது. திருத்திக்கொள்ளவும்.

271	8	தேடின	அடியறத்தேடின
275	17	अभिद्रोग्धुं	ह्यभिद्रोग्धुं
281 to 295		281-295 பக்கங்களில் ஆய்ப்படியில் தனித் தனி அவதாரிகை இல்லாமையால், 19, 20, 21 வாக்யங்கள் ஆய்ப்படியில் ஒரே வாக்ய மாகக் கொள்ளப்பட்டிருப்பது தெளிவு. 19, 20 வாக்யங்களின் ஆய் வ்யாக்2யாநம் "....ஸங்கித்து (285)....என்று பரிஹரிக்கிருர் (289)" என்று ஒரே பாராவாக இருப்பது காணத்தக்கது. பழைய பதிப்பில் தனி வாக் யங்களாகக் கொண்டு தனிப்பாராக்களாகப் பிரித்து அச்சிட்டிருப்பது தவறு.	
281	17	परिकर्म	प्रतिकर्म
282	19	"தலை"	"தலைவன்"
283	10,11	என்கிறவிடத்தில்	"केशवस्यात्मा" என்கிறவிடத்தில்
298	4,7	த்3ருட4 இதி	த்3ருட4மிதி.

அநுப3ந்த4ங்கள்

11	21	அவற்றுக்குத்தரம்	உத்தரம்—அவற்றுக்கு
17	5,7	விவக்ஷையாகையாலே என்றபடி...என்கிருர்	விவக்ஷையாகையாலே ...என்கிருர் என்றபடி.
18	26	என்றபடி. புருஷ்காரமாக	என்னும்படி புருஷகாரமாக
20	18,19	"நீர் இந்த வார்த்தை கேட்டபோதே" என்பது அந்வயிக்கவில்லை; "நீர் சொன்ன இந்த வார்த்தை..." என்றோ "நீர் இந்த வார்த்தை சொல்லக் கேட்டபோதே" என்றோ இருக்க வேண்டும். திருத்திக்கொள்ளவும்.	
20	29	க்ரமம்	ஶ்ரமம்
26	30	ஸாத4ாரண	அஸாத4ாரண
31	9,10	சொல்லப்படுவன்" ஆக, விக்3ரஹ....	சொல்லப்படுவனாக." விக்3ரஹ....

பனிரண்டாம் அநுப3ந்த4த்தில் ப்ரத2மப்ரகரணம் முற்றிற்று.

★ ஸ்ரீஸூக்திமாலா வெளியீடுகள் ★

பதவுரை, அரும்பதவுரை, ப்ரமாணத்திரட்டு முதலானவற்றோடு கூடிய பெரியவாச்சான்பிள்ளை முதலான பூர்வாசார்யர்களின் க்ரந்தங்கள்.

	க்ரந்தங்கள்	விலை	தபால்
1.	பரந்த ரஹஸ்யம் முதலிய எட்டு ரஹஸ்யங்கள்	1-50	-35
2.	ஸ்தோத்ரரத்நசது:ஶ்லோகீ ஜிதந்தே வ்யாக்யானங்கள்	3-00	-55
3.	திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யானம்	1-50	-35
4.	முதல் திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	1-88	-40
5.	பெருமாள் திருமொழி வ்யாக்யானம்	1-88	-40
6.	திருமாலை வ்யாக்யானம்	2-75	-50
7.	திருவாசிரியம் பெரியதிருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	1-63	-40
8.	சது:ச்லோகீ வ்யாக்யானம் (நாயனாராச்சான்பிள்ளை)	1-50	-35
9.	கத்ய வ்யாக்யானங்கள்	2-00	-47
10.	நாச்சியார் திருமொழி வ்யாக்யானம்	4-00	-75
11.	திருச்சந்தவிருத்த வ்யாக்யானம்	3-00	-55
12.	நான்முகன திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்(விவரணத்துடன்)	2-00	-50
13.	ஸ்ரீராமாயண தனிச்லோகம் (விவரணத்துடன்) I Part.	3-50	-65
	டி இரண்டாம் பாகம் (விவரணத்துடன்)	7-00	1-25
14.	திருப்பள்ளியெழுச்சி வ்யாக்யானம்	0-50	-25
15.	பாசுரப்படி ராமாயணம் (விலையில்லை தபால்கூலி 0-10)		
16.	அமலனாதிபிரான் வ்யாக்யானங்கள்	1-88	-40
17.	கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு வ்யாக்யானம்	2-75	-50
18.	சிறியதிருமடல் வ்யாக்யானம் (விவரணத்துடன்)	1-38	-35
19.	முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்யானம்	3-00	-55
20.	பெரியதிருமடல் வ்யாக்யானம் (விவரணத்துடன்)	1-50	-35
21.	முதல்திருவந்தாதி, அப்பிள்ளையுரை(விவரணத்துடன்)	3-00	-55
22.	இரண்டாந்திருவந்தாதிவ்யாக்யானம்(விவரணத்துடன்)	4-00	-75
23.	ஆறாயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபாவம் (சரமோபாயநிர்ணயம், பெரியதிருமுடியடைவு முதலானவற்றுடன் கூடியது)	7-00	1-00
24.	ஸ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யாநம் 4-அரும்பதவுரைகளுடன் முதல்பாகம்	6-00	1-00

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம் வெளியீடுகள்

1.	திருப்பாவை வ்யாக்யானம்	3-00	-55
2.	(போதாயந) ஸந்த்யாவந்தநம் பதவுரையுடன்	0-31	-10
3.	(போதாயந) உபாகர்மவிதி	0-31	-10
4.	புருஷஸூக்த வ்யாக்யானம்	0-75	-25
5.	நாராயணஸூக்த வ்யாக்யானம்	0-75	-25
6.	ஸ்ரீஸூக்த வ்யாக்யானம்	2-00	-48
7.	பூ நீளா விஷ்ணுஸூக்த வ்யாகயானங்கள்	1-75	-50
8.	தேஹளீச ஸுப்ரபாதம்	0-25	-10
9.	ராமாநுஜதேசிக ஸ்தோத்ரங்கள்	1-00	-35
10.	விசிஷ்டாத்வைதவிஜயம் (முதல் பாகம்)	10-00	1-50
11.	சாதிமத ஆராய்ச்சி	2-00	-25
12.	ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஸ்தவம்	0-37	-15

13.	ஸந்மதகாரிகாவளீ	1-75	-48
14.	விஷ்ணுசித்தவிஜயம் முதல் பாகம்	5-00	1-00
	ஷை இரண்டாம் பாகம்	7-00	1-50
15.	கம்பனின் சமயம் முதல் பாகம்	1-00	-30
16.	சாரீரககாரிகாவளீ (முதல் பாகம்)	3-00	-60
17.	பெரியாழ்வார் ப்ரபாவம்	4-00	-75
28.	ஸாத்விகவிஜய ஸர்வஸ்வம் (தபால் உள்பட 50பை)		
19.	ஸந்த்யாவந்தநபாஷ்யம்	3-00	-71
20.	திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யாநம்	1-50	-35

கிடைக்குமிடம்:-

ஸ்ரீ. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், அட்வகேட்
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வாராசார்யர்களின் அருளிச்செயல்களுக்கு
ஏளிய தமிழ் விரிவுரைகளுடன் வெளிவரும்
சிறந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மாதப்பத்திரிகை

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்

வேதம், ஸ்மிருதிகள், இதிஹாஸங்கள் முதலியவற்றி லிருந்து ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பெருமையை விளக்கும் விஷ்ணு சிததவிஜயம் என்னும் சிறந்த க்ரந்தமும், தமிழில் கீதா வ்பாக்யானமும், திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்கு எளிய விவரணங்க ளோடு கூடிய பூர்வாசார்ய வ்யாக்யானங்களும் விசிஷ்டாத் வைத ப்ரகரணக்ரந்தமான விவரண ஸஹித சாரீரககாரிகாவளி யும் மற்றும பல விஷயங்களும் வெளிவருகின்றன.

ஆசிரியர்:—

ஸ்ரீ. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், அட்வகேட்
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

வருடச் சந்தா ரூ. 5-00.

ஸர்வஜித் மார்கழி 28உ (**12—1—1948**) முதல்
தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது.

சென்னையில் நமது வெளியீடுகளனைத்தும் கிடைக்குமிடம்:-

ஸ்ரீ. S. K. ராமராஜ அய்யங்கார்,
29, A. பஜார் ரோடு, மயிலை மதராஸ்-4.